

AUTHOR David Abudraham

NO. 8358

TITLE Perush Seder Tefillot

RR _____

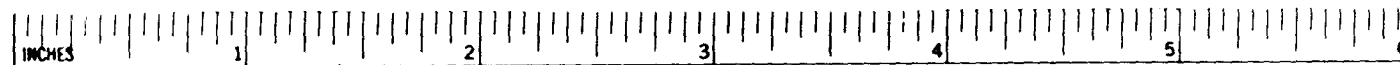
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

IMPRINT Lisbon, 1489

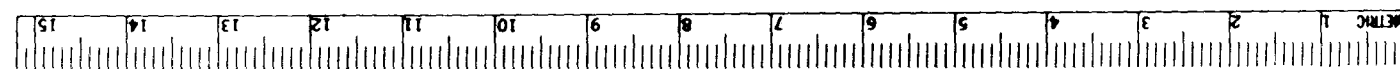
CALL NO. Goff Heb. - 36

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

עזר אלוזי קדם שוכ
 מעונה: אחל לפרש
 תפלות כל השנה

אמי דוד בל יוסף סט בר דוד נע בן אברהם ברוך ה' לו אצמ אברהם אשר
 בחר בו ובזרע אחריו עד שלש : נבר מטשע מעשה ידיו כלם : ויקרבה לתת
 קר סיט קנחמד : וישמיעם תורת באות מעמד : וישם במעט רבת לתעניתם
 להגדיל זכותם ותפלתם : וישכן כבודו בתוך עמו : בבת אשר בחר לשמו
 וקיה כל איש אשר נמצא את : עין אשר חטא או הקדור נמשכת : משה
 חטאת לבפר על חטאת : או שלם על רוע טונות : ואם אשם אשם מביא על
 אשמת : ובעת הקריע קרבן מתעדה עלו רשעת : וצתים יתדנה לתפ ליו
 בגדבה אשר נדבה רוחו : אות : ובחמלת יא על עדות : עה לקרינה בכל יום
 ויום כחוקת : תמיד בשחר ותמיד בערב כהלכת : ובשבת ובראשי חדשים
 ובמועדים : צה לקריב מופשים על התמידים : וכולם יעלו לרצן להכפר בהם
 ידיים : וזאת קעבדק אשר נתן קמלך להודים : ועתה מפת חטאינו ריב
 בת קדשם ונתפ ארתמו ונלמו מארצנו ובטל קרבנותינו : ואין אנו יכולין למעלות
 עלותינו כמעשה : תמידים כרדן ומוספן כהלתן : אין חטאת ואין אשם
 ואין שלם : ואין עבודה מכפרת על קהל קעלה : עד אשר כל איש מילוני
 כנסת הגדול חקר ודרש : ומצאו בספר תורת קאים מפרש : וצבדת את ה'
 לייס : ועוד ולעבדו בכל לבבם : ואמרו אי זו היא עבודה שבלב וז תלפ
 תקא לה באזכר וחמלה : לחיותנו לרצן בארץ עשיו : שנשלמה ימים שפתמו
 בכל יום שלשת תפלות מסודרים אתם כנגד סע תמידים קטורים : ואחת כנגד

הדרך הישר והטוב בעשן כאשר שאל משיחו מן
מלפניו ויאמר פעמי הכן באמרתך ואל תשאלני
כל און ודאית לקדים שלשה פעמים בתורה
ואחריו כן אהל בפירוש התפלה השער הראשון
לבאר מן מצות קריאת שמע ערבת ושחרית
וזמננהם והשער השני לבאר מן תקון התפלות
ועצמנהם והשער השלישי לבאר מן ברכת המצות
ומשפטיהם

השער הראשון

לבאר מן מצות קריאת שמע ערבת שחרית בזמנה
מנחת עשה מן התורה לקרוא קם פעמים בכל יום
בערב ובבקר שצא ובשכרך ובקומך ודרשין
בברקא קריאת דברכות בשעה שדרך בטאדם
שוכן וזהו לילה ובשעה שדרך בטאדם עומד
וזקו יום וקריאת פרשת שמע ופרשת וקיה אם
שמוע ופרשת ויאמר היא הנקראת קריאת שמע
זאת שיש ארבע מצות צטת באהבת בלילה שאל ודאיתם
אותה פרט לכבוד לילה קורין פרשת צטת בלילה
מטעם שיש בה זכרון יצאת מצרים ומצות להזכיר
יצאת מצרים ביום ובלילה ובברכות שאל למה
קדמה שמע לוקיה אם שמוע כדי שיקבל עליו שאל
מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו שאל מצות
ומקשי בגמר אטו פרשת שמע אין בה שאל מצות
וקא כתיב וקשרתם וכתבתם ומתהן בפרשת שמע
יש בה שתים שאל מלכות שאל מצות ובפרשת וקיה
אם שמוע אין בהם אם שאל מצות והעד טעם
אחר אומן בגמר לקדמת שמע לוקיה אם שמוע
שמע יש בו ללמוד וללמד ולעשות וקיה אם שמוע
יש בו ללמוד ולעשות וקיה אם שמוע לויאמר
שוקיה אם שמוע פוקהן ביום וכן בלילה וויאמר
אומן פוקהן ביום שדוה בפרשת וקיה אם שמוע
מלבד בה במצות שפוקהן ביום וכן בלילה כען
הלמוד תהא שצאמר ולמדתם אותם את בטעם

איתרים ופדריים בלשון צחקה מפעולת ספרדים
ובשבתת ובראשי חדשים ושמעים טובים קוסיע
תפלה רבשת כנגד מוספס הקרשם ועוד קוסיע
תפלה חמשת בום כפרת חושש כדי להוסיף תורה
ובקשק מטע תעשת הששם ועוד תקפו לברך
ברכות אחרות בכל יום ויום ולחד ערב ובקר אל
פוקהן ואיום ומטע אורך הגלות ועדל הנרות נשתאו
המנענות בתפלות בכל המדינות ורוב הקמון
פוקהן קולם בהתפלה לפע אל עולם והם מנששי
כשער באפלה ואיעם מטעם דברי התפלה וגם איש
ידעש סדר המנענות ומטעמיהם להטעמיהם ער
אפשהם רק זה אומר בכה וזה אומר בכה וכל
בעד המנענות נטבו סגד עליהם מדבר התפלה
ושפריו אין יוצא ואין בא לתוך חדיו
וכאשר ריאתם נכעלו שער התפלה והעמידה
ונהמטבו ידעו להגדק עלה בלשון זה הספ
הפוקהן אמרי שפר מהלמוד בכל וירושלם דברי
הנאומים והמפרשים ראשונים ואחרונים ואעמיד
אהל בצחור התפלות להשתקף בעל יעפ הגלות
ואחיה ממנדיקי הרשם במעלות בהדרת בדרך
ישרה קהולתם אחרות עקלקלות וגם אבא מאשר
שמעתי ממוטריקון וגמטריאות אשר הם לחמנה
פרפריות וגם אכתוב סדר שטור השטם אשר
במסד כדי חמניא חטוטם וגם אבא טעם
למנענות אשר הפזיג הראשונים כפי אשר אמנח
בספר המנהיגוספר המנענות ובחבורי הקדמוני
ואקראם אחר מטעם ושטם ממשפחה אחד לחבר
את האהל להיות אחד ער אשר לא יחסר לקורא
בספר הזה טעם למנהיג בעלם ופירוש התפלה על
מהכונת ופלה שבו ושלם ואין נשאר שבהלמידים
אלהת הן אשר לא יעשה כוח לכתחלה ש אינו
רק כמנענות מספר אלספר וממנהל למנהל אין
בלשון מנהל קשם ברחמיו ואיר ששבו במאור
תורת הנפלאה ושראו ויעלם מכל שגיאת וירוש

סדר תפלות קחל

ומזוה נמי סקנת צן ביום וכן בלש ואע"ף שמזכר
 בקמשת תפלתן שאין סקנתן לא בשם אכל
 בתפלת צצת אין מוצר בה מעת אחרת לא
 מעת צצת שאינה סקנת לא ביום כמו שאמר
 למעלה ועד טעם אחר אומר בנמרא לקדמית
 וקיה אס שמוע לויאמר וקיה אס שמוע יש
 ללמוד ולפשות ויאמר אין ב לא עשייה בלבד
 וכתוב בחזושי דגש יש להמוק על זה שואל
 בנמרא למה קדמית שמע לקיה אס שמוע ודין
 קוץ שתמא קודמית שפרש שמע כתובה באתחנן
 ואחר כך פרשת וקיה אס שמוע בוקיה עקב
 השמען ויש לומר שכל אן הטעמים קדמו
 משום פרשת צצת שהיא מוקדמית בתורה מכל
 ואין אומרים אותה באחרונה ולכך קוץ אמתן טעם
 לקדמית מפרשות על קדמו " וקראש
 כתב טעם אחר שאע"ף שהיא מוקדמית בתורה
 קודם לשאר למה קדמית מוטעם אין מוקדמו
 ומאידך בתורה וקראשן שקד " וקטע
 שחייבתם סתירה לחד את קסם יתבדך בשבט
 ובקומתן לפודיעם שהקסם יתבדך אחר ואין ברא
 ביום והלש ולפועל מלבם של כופרים שאומרים
 שהי ראיות יש לפיכך יש לפי אחר קסם יתבדך
 צעתי קלל לעד שהקסם אחר ולומר לך יוס אף
 לך ללה ותקם כשתפא זל לבדך לפע קריאת
 שמע ולתאדיה ביום מבדך אתם לפע ולתאדיה
 לתאדיה ובללה מעדך אתם לפע ושתים לתאדיה
 שתים שלפע ביום קן יוצר אור וטרא חשר
 ולקבת שלש אמתא ולתת שלתאדיה אמת
 ויצב אתם שלפע בלש מפרש ערשם ולקבת
 שלש שת ישראל ושתים שלתאדיה אמת ואמונה
 השם צא וגרסינן שזשלמי בפק דברכות סמו
 בשם ר' שמון בר שמן שבט ברכו קללו פא וקנית
 ב יומם ולש שתהא קנית קום וקללה שון ר' יוסק
 בשם ר' יקושע בן לוי על שם שבט בוסק ללחך ונ

ר' נחמן בשם ר' מע כל המקיים שבט בוסק ללחך
 כאוקיים והקנת ב יומם ולש וקוסף קראש על
 זה קטעם לפיכך נהו את קיתרה לפרשת מטע
 סתלת ערשת רשות ובענן שיקו שון וגרסינן
 בפרקיא קמא דברכות תשא בשחרית פתח בוצר
 אור וסיים במעריב ערשם לא יחא פו בלא אמת יוצר
 אור וטרא חוסך אשר בדברו מעריב ערשם ונ
 סיים בלא המעריב ערבים פתח במעריב ערבים
 וסיים בוצר אור יחא בערבית פתח במעריב ערבי
 וסיים ביוצר אור לא יחא פתח ביוצר אור וסיים
 במעריב ערשם יחא כללו של דבר קכל קולך
 אחר קחתם ומאידך זמן קש בלש כדתנן
 משעה שהקמטם נכנסין לכול בתרומתן והייס
 צאת חכשם ורשי פרש ואין שקורין את שמע
 בבת הכנסת קודם צאת חכשם אין יוצאין יי חובה
 לא בקריאת שמע שעל מטתם פרק ראשון ומה
 שאין קורין אותה בבת הכנסת כדי לעמוד בתפלה
 מתוך דברי תורה וקם תפא בברכות ירושלמי
 קקורא את שמע קום לכן לא יחא אס כן למה
 קורין אותה בבת הכנסת לא לרועה אחרים יי
 חובתן לא כדי לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה
 וכן כתב הרב ר' יצחק בן גיאת וקראשן משמע
 שאדם יוצא יי חובת באותה קריאה ואין נראה
 זה לרשאים שהרי קריאת שמע שעל מטתם
 אין אן קורין ב אס טרק ראשון ושלא בברכותה
 ובבת הכנסת אן קורין אותה כלה ובברכותה
 שלא במונה ואמרין בפרקיא קמא דברכות
 ואם תלמיד חכם קוץ אים טרך דסגלה בטרוקי
 דרמי ואם איתא דקריאת שמע שעל מטתם
 היא חובה אף תלמיד חכם קיה לו לקרותה לא שמע
 מנה דאיה חובה ועד אס כן אן סקנתן כל
 יקושע בן לוי דאמר תפלות באמצע תקום ואן
 קמא לן כל יוחן דאין דקריאת שמע של פרשת
 ואחר כך תפלה אכ קריאת שמע של בת הכנסת

ככל
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 לו
 לז
 לח
 לט

שקרי ומנה שאם קורין אותה יבצע יום כתב
 רבמן יונה שאם סוברים כר ליעבר שחולק עשר
 יקשוע וכו' מאיר שחולק עשר יקודק שמקדימין
 זמן קריאת שמע לזאת הככבים ואע"ג דלת
 הלכתא כר ליעבר לגבי יקושע ולא כר מאיר
 לגבי יקודק מנהל מקום בתפלה קלוי וגם מתוך
 קדחק נהגין לשי שמתקבצין הנצור לתפלת
 קמנחה ולא לה היו קורין את שמע ומתפללין תפלת
 ערבית עד זאת הככבים היה כל אחד ואחד קורך
 לביתו וקיה טורח להם להתקבץ אחרי כן ולא היו
 מתפללין בצבור ולפטר נהג קמון קעם לקרות
 את שמע ולהתפלל קודם זאת הככבים וסמכו
 על אה התנאים כמון שאמרם אע"ג דלכתלה אין
 לקרוא קריאת שמע עד זאת הככבים עד כאן
 וכתב הרב רבינו יונה ואל התמה על גברותיה
 היאך מברכין ועדין לא קניע זמן קריאת שמע
 דברכות קריאת שמע אינם כגברות שאר קמעות
 שהרי אינן מברך ברוך אהיה יי אלפי מילך קעולם
 אשר קדשנו במצותו וצטנו על קריאת שמע לא
 ברכות שבהן ויכולים לאמרם מפ"ג קמנחה
 ומנה שאומר בירושלמי שהיו קורין את שמע כתי
 לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה הש פרושה
 ננהגם היה לקרות קריאת שמע קודם תפלת ע
 ערבית כאדם שקורא בתורה כמון שאם רגילין
 לקרות אשרי קודם תפלת קמנחה ואחר כך היו
 מתפללין ערבית וקולטין לכתובם ומחשיטין וקורין
 קריאת שמע בגברותיה וזכאין בה ידי חובה וקיה
 יושפל להכריח המזיקים מן קטת ולא היו קולטין
 יצת הכנסת לקרותה כד אמרינן קתם הקורא את
 שמע בבית הכנסת בשחר יצא ידי חובתו בערב
 לא יצא ידי חובתו מה בין הקורא בשחרית ומנה
 בין הקורא בערבית לה קולט בשם ר' יוסף מנה
 טעם אמרו צריך לקרות קריאת שמע בבית
 הצבור כדי להכריח המזיקין פרוש בגברותיה

קאמין ולא היו סומכין גאולה לתפלה בלילה כד אמרי
 קתם זאת אומרת אומר דברים אחר חמת ויצ"ב
 ומקשי וקיא תציא אין אומר דברים אחר חמת ויצ"ב
 פתר לה בחמת ויצ"ב של שחרית כשאל
 רבמן האי צבור שמקדימין לקרא קריאת שמע
 ולהתפלל קודם זאת הככבים חס מוטב להתפלל
 עמקם כדי להתפלל בצבור ולהטח קריאת שמע
 עד זמנה שהיא זאת הככבים או להמתין עד זאת
 הככבים ולהתפלל צחיד כדי לסמוך גאולה לתפלה
 והשיב בארץ ישראל עשין כן ומתפללין של
 ערבית ואחר כך קורין את שמע בזמנה ולא איכסת
 להלמסמך גאולה לתפלה של ערבית וחזינן
 דקריאת שמע בענתה דקיימן זאת הככבים עדין
 ממסמך גאולה לתפלה היכא דלא איפשר ואי צנ
 רחשוה דבדי צבור רשות ושטיה חובה שפר
 דאמין ואומר במדרש סמך לקריאת שמע
 מנשעת זאת הככבים שאו מרוס עיטבם ראשי
 תיטת שמע ואחר כך המוציא במספר כבאם
 ועד חיימת זמן קריאת שמע עד שיעלה עמוד
 קשחר ולא אמרו חכמים זל עד חצת גא כתי
 להרחיק את האדם מן העשרה וכתב הר"י אף
 הא דאמרינן בגמרא אין רשמעין בין יוחאי פעמי
 שאדם קורא קריאת שמע של ערבית קודם הנץ
 קחמק ואפי לאחר שיעלה עמוד קשחר לוק בשעת
 הדחק כעין שהיה שכור או אסוס או חולה אבל אם
 עשה במזיד או נפשיעה לא יצא ידי חובתו כד אמרי
 כדאי הוא רש בין יוחאי לסמוך עלנו בשעת הדחק
 אבל שלא בשעת הדחק לא וכן כתב רבי קא"י
 וקרב"ר יחק בין גאית והלמנכס זל אינן רזירא
 ובלבד של יאמר השטבא פירש רש"י הקורא
 קריאת שמע של לילה שחרית סמוך לעמוד קשח
 לא יאמר השטבא שאין עתה זמן תחלת שטבא לא
 סוף זמן שטבא ויש מפרשים דלא קאי לא
 היכא דקרא אחר עמוד קשחר אבל קודם שיעלה

3
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר
 דשק ליעבר נהג ליעבר

סדר תפילות קחון

צדני ושאיו רגל כהדין דאיוול לכסמא ואתי
 לקיטן פרוש משיכר חצרו שאיו רגלם לא
 רוחו לברקים כאדם שבא לכסמא לברקים
 אימר רב קוטל קלבה כאחרים אינן אש לתפילין
 כאחרים לקריא שמע כוותיקין שהיו צומדין אותה
 עם הנץ החמה כדי שיסמוך גזולה לתפילין ושכח
 מתפילין ביום וכן פסק הר"ף כוותיקין לא מיקו
 לת כל אינש יתל לכוות ולמעבד פ קחי מילתא
 ואפי הכי מצה למקרי קודם הנץ החמה כמעט כמי
 שלא יתפילו לא לאחד הנץ החמה ונמצא מתפלל
 ביום ואפיך שאיו עם הנץ החמה דוקא
 ופירוש הנץ החמה מלשון קנע קרמוטס זיאמרינן
 צרוס למי שקחמה מעטפופת צראשי קהרים
 וכתב הר"ב לקריאת שמע כוותיקין מצה מן
 המובחר ולאו משום קריאת שמע לא משום תפלה
 וכתב רשב"א קריאת שמע שהי בצרות שלפט שמע
 לשומקן קודם הנץ החמה ומעתה שמע עם הנץ
 החמה וסוף זמן קריאת שמע של שחרית פיר
 שלא שעות כל יקושע וכן פסק בגמרא כל
 יקושע הקורא מבאן ואילך לא הפסיד כאדם
 שקורא בערב אינן רב חסדי אינן עקבא
 מיני לא הפסיד לא הפסיד בצרכו אבל מבדק הוא
 לטעם ולאחרים וכתב הר"א יש להסתפק אם כל
 עד חצת כשיער תפלה אלבא דרבנן ועד ארבע
 שעות איב דל יקודה או אפי כל קיום כלו לא הפסיד
 וכתב רשב"א קריאת שמע כ. שעה רבשת אפי
 שאין שנתה מבדק לטעם ולאחרים משמך שעה
 רבשת שהיא זמן תפלה לר יקודה אבל מבאן
 ואילך הפסיד בצרכו ואם בצד עבד על לא תשא
 וכן כת הרב ר' יצחק בן גיאת שמענן דוקא בשעה
 רבשת דזמן תפלה קשחר עד ארבע שעות אבל
 אחר ארבע שעות קורא בערב לא שקפסיד
 בצרכו ואם בצד עבד על לא תשא אבל הרמב"ם
 ז"ל כתב דלא הפסיד בצרכו אפי כל קיום וכן כתוב

עמוד קשחר יכול לומר קשטבא זכן כריא מדברי
 הרמב"ם ז"ל וכן כתב הרב ר' גרסוס בר שלמה
 והר"א וקטעם שאומר המעריב ערסם ואקבת
 שלם ואמת ואמונה ואיו אומר קשטבא משום
 דבחק סדר תפלות הוא מונה מידי דהוא אהב לה
 דיום טוב דאמרינן דסדר תפלות הוא מונה אבל
 קשטבא דתפלה היא איו יכול למרר עתה מפת
 שאיו זמן תפלה שטבה וברכה לבטלה היא
 ודקדק הרב ר' יצחק בן גיאת דמגלה קאינן בלבד
 שלא יאמר ברכת קשטבא שמע מינה דקשטבא
 בלבד הוא שאיו יכול למרר אבל מותקפן בעצה
 טובה ואילך מייחייב למימר דאם כן שהים לא חריק
 היט משכחת לה וכתב הר"א ואין משמע
 כפירוש דאם כן קוה ליה לתלמודא לפירוש קיאר
 יאמר בצרכו כמו שפירש בגמרא קיה קורא בערב
 דקאינן לא אומר אפי אלבס איו צריך עומר אמת
 ומפירש התלמודא שאומר בצרכו כן מודים אמת
 לך אלבס שקוצתו מארץ מצרים וכו' וזוהי
 צדן איהו אל גאל ישראל וכן היא דעת הר"ב
 ומאימתי זמן קריאת שמע ביום כדתן משיכר
 זן תפלה ללבן ומפירש בגמרא זן תפלה שבה
 ללבן שבה פירוש משיכר בצצת זן חולא
 של לבן עם לולא של תפלה עם ובלא
 איו מטר זה פ דבר דק הוא וקיי דאמרינן
 צמנחות בפרק התפלה וראיתם אותם וזכרתם ראה
 מצה וזכר מעשה ואיו זו זו וז קריאת שמע תפילין
 ר' מאיר אומר כדי שיכיר זן ואב לכלב לפי ששמים
 דזמן זה לזה ולעקבא אומר כדי שיכיר זן
 חמור לעבוד עבוד הוא חמור קבר
 אחרים אומר כדי שיכיר את חצרו צדן ארבע
 אמות וסריקו ומפירש בתפלה חצרו שאיו דכ
 עמו בשלו ואמרינן צרוס למי צנה חנן קיימין
 אי רגל צה אפי רחוק צנה חסם לפי אי בשאיו
 רגל אפי קריב צנה לא חסם לפי לא כן חנן קיימין

בחדושי לבש ומציא סיוע לבריו מדיקאמלכאריס
סקוריא בתורה וכל קיום יכול לקרות בתורה וגם כן
התפלה יכול להתפלל כל קיום וכתב הר"ף קי
דאמרינן בגמרא אמר שמעון בן יוחאי פעמים
שארס קורא קריאת שמע של שחרית קודם
שיעלה עמוד השחר בדיעבד הוא אי עמי בשעת
הדיק כגון מי שהיה משמש לזאת לדרך וכו' וכו'
אבל לכתחלה לא וכן כתב רש"י קי"א וק"י יחזק בן
נחית וקרימנ"ס ז' ויש בן עמוד השחר והנזן
החמה שעה וחומש"

השער השני

לבאר בן תקון התפלות ועטמם " מעת עשה
מן התורה לעמוד את השם בתפלה שנאמר ועבדתם
את יי אלהים ויומנו ולעבדו בכל לבבכם ומפרש
בספרי ובדו"ש למי דברות בברק תפלת השחר
איו היא עבודה שכלב וזו תפלה ומצאם בפירוש
שהתפלה קריאת עבודה שג' בראש אהרן די אנת
כלה לה בהדיא וקרימנ"ס עבודה פולחן וקרי
שכתוב למעלה מן העפן ומטען תלתא בומיא הוא
ברך על ברכיה ומעלה ומודה קדם אהיה ואין
לתפלה זמן קטע מן התורה התמימה ולפני נשים
ועבדים חייבין להתפלל מפני שהיא מעשה עשה
של הזמן גרמה וגם אין לתפלות מעט מן התורה
לא כל אחד ואחד בכוונה גמורה מתפלל בכל עת
שירצה אם מעט ואם הרבה יעלה לרצון וירצה וכן
היה הדבר מימות משה רש"י ועד זמן שחברצת
קדשא והתפלתו וגלו ישראל בן אומות העולם
בעמך חטאים ומעללם ונתעבדו בתוך העמים קדם
כמו שנאמר ויתעבדו בעים ולמדו מעשיהם ופולחו
לפני עמם בארצותיהם ואותם קבעים אשר קמו
אחריהם קיתה שפתם מאובצת ומעבדת מלאכו
נכריות מואבות עמונות ארומיות נכונות חרות
כיון שנאמר ונתקם חס מדבר אשדונית ואיש"

מופדים לדבר יהודית וכלאון עם ועם ולא היה
יכול אחד מהם להתפלל ולדבר כל צרכו בלשון
עברית פ"אס בשם וקערוצת לשון נכרית ותני
לשון האמת לבא וחרץ והתחד מן החרץ וכאשר
ראו אנשי כנסת הגדולה זאת הרעה קחלה אמרו
לכו ונלכה באור אלמ ונשלמה פרישפתינו ארמא
וכל קהל ערותנו ולתקן התפלה הקוראת עבודה
אשר על האלון כבדה בשפה ברורה ובלשון קצרה
זכה וברך וישרה מחלאת לשון נכרית מטובה
כדי שתהיה על האלון קלה וכפה שגרה עד שיהיה
כלו יחד מתפללן בשפה א' ובלשון אחד ונתקבע
כלם ותקם להתפלל לפי אי השלמים יח ברכות
בכל יום שלש פעמים ובשבת ובשאר דגלים וביום
הכפרים תקם במקום שמונה עשרה ברכות שבע
ברכות ובראש השנה תקם ערשת ושחרית
ומנחה שבע ברכות ובמוסף השעה ברכו ונתענו
תקם כל ברכות לשלש ברכות וכן תקם
ברכות רבות ותפלות אחרות אשר הם בשכר
שראל סדורות כדי שיהיה עטף כל ברכה ערוך צפ
כל הדורות בלשון צה מאשרה ונכוחה ויש לך
לדעת לשון התפלה הוא מיוסד על לשון המקרא
ולכן תמצא כתוב צפ הוא על כל מלה ומלה פסוק
כמוהו או מעטפה ומלות מעטים יש שלש נמצא
להם יסוד במקרא ולכן אצא להם יסוד מהגמרא
ובימי רבן גמליאל קוקן רבו המינים וקיו מצרים
לשראל ועמד הוא ושתדיו והתקין ברכה אחת
שמבקשים בה מאת האל לאנג את המינים וקבע
אותה בתפלה כדי שתהיה סדורה צפ כל איש ואיש
מהעולם מצאו מעטן הברכות אשר בכל תפלה
ערוכות השע עשרה ברכות שלש
ברכות הראשונות שבה קורא ותעצמו ושלש
ברכות האחרונות כבוד וקורא לשמו ושלש
עשרה ברכות האמצעיות כרס ישראל עמו
כדאמרינן בברכות בברך אין עמדין אמר רב

סדר תפילות קחול

קולו ראשונה דומות לעבד שמקדיד שבו לטב
 רבו יאמננות דומות לעבד שמקדש פרס מרס
 אחוזות דומות לעבד שמקבל פרס מרס וקולך
 לו ואם תאמר וקולך ברנה ושיס שלם מקדש הוא
 פרס מרס כמו באמננות ויש לומר שאיש דומה
 באמננות קס צרפ האדם ואלא אחוזות לם
 כסר קבל כען קעבודה שנעבדו וכן קאודיהו
 קיא כערו וכן קשלים ועוד כסר קיא לרב שהגדשה
 צריטן לו וכתב דאחכס ל דוד קמחי שנקראת
 קתנפ והקנקה תפלה מלשון פקו פללה שפטא
 דין ומשפט והטעם פה קמתפלל מעצק מירת
 קשס שיפטט ברחמיו ולא יטנה לרוב קרעיה
 ששעה פ קמפטא הוא שיפועו מן שפועה ולא
 חכרסו כלס כמו שאין הגשח יסרע א אך במשפט
 אל באקר מן תמשטט גרסיט צדוש למי צפ
 תפלת קשחר מיהיכן למרו שלם תפלות ר שמות
 בר כחין אימ רבג שלם פפמיס שקיס משה
 על קבר ית' בשחר אדם צריך למע מונק אי לע
 א אלו חיל אבות שהוצאתה מאטלה לודק
 במנקה אדם צריך לומר ימי רען מלפטר א איל
 ואל אבות כסס שזיכתה לראות את קחמה במורח
 כך עכט לראותה במערב בערב אדם צריך לומר
 ימי רען מלפטר א איל ואל אבות כסס שהיית
 באטל וקוצחתה לודק כך תעזא מאלפם לודק
 ר יקושע בן לי אמר תפלות מאבות למרו תפלת
 קשחר מאברהם אשא שנאמין וישכס אברהם צדק
 אל קמקוס אשר עמד שם את פט יי ואין עמידה
 אל תפלת כמה דתימר ויעמד כחם ויפיל
 תפלת קמנקה מנקה אשא שנאמר ויח צחק
 לאוח בשדק לפת ערב ואין שיח אל תפלה כמה
 דתימר תפלה לעט פיעווף ולעט יי ישפך שחו
 תעטתא ואפגדאמרין במסכת יומא טאועיה
 דאברהם אשא מם משארי כותלי יש למן שהתפלל
 אותה ול קבעה על טעמו עד שצמד צחק וקבעה

על תפלת קפרט מיעקב אשא שנאמין ויטב
 במקוס וילן סס שבא קשמש ואין פיענה ל
 תפלה כמה דתימר יפגע נא בל צבאות תספת
 וקדרשטס אומדים סימן לומפקס צאות שפיק
 מן שותתס אברהם צדק ייחזק לרפגד צהריס
 יעקב בע רפגד ערבת על ודצטן אמרין תפלות
 מתמידין למרו תפלת קשחר מתמיד של שחר את
 קכש אחר תעשה צדק תפלת קמנקה
 מתמיד של מן קערש ואת קכש קשע תעשה מן
 קערביס תפלת קפרט לא מבראו
 במה לתלתה ושם אותה קתס קדא קיא דתען
 תפלת קפרט אין לה קבע אמר ר תנחומא עד
 קבע אותה רפגד איברים ופדרים שקיו מתחלש
 על גב קמנקה כל קלה ונן סמך לאל תפלות
 לו מדוד שאמר ערב וצדק וצדקיס איחיק ואקמק
 וישמע קול ופדרס ל אברהם בן שושאן פ
 ואקמה עלה למשן לו כמשן הברכות שב תפלות
 לו שבכל תפלה יש יט ברכות עמא לאל תפלות
 לו ברכות ויש לודס לעד ולהמן שהוקיר
 בתפלות כתקס שכותס הוא כוון ואל ק מוזמין לו
 מוזמותיו קדע שקרי ממן הברכות הוא זן
 ולשכך קשס יתברך בכות ברכות לו הוא זן אות
 ואת אנשי בית ומאומרו וישמע קול למרס
 שקוקיר בתפלות לו כתקן וברכותהס שמונכס
 לו שקשס ישמע תפלות וראק כמה גדול שכר
 קמתפלה עס קכס פ בתפלה אית שמתפלל
 עמקס נחש לו שכר כמתפלל ערב וצדק וצדקיס
 צדיק פנע תפלת כלס מנכך תשע עשרה
 ברכות וחיב קאדם של לדבר בעד ששלח כסר
 מחויר קתפלה ושיכוין לשמוע ברכות אחרות וחיב
 כשנה קרי תשע עשרה ברכות אחרות וחיב
 קאדם לעשות אימן אחר כל ברכות וברכה ואמר
 רסתין אל גדול קענה אימן יותר מן קמנכך קרי
 כאל שרך תשע עשרה ברכות אחרות עמא פ

בתפלה אחת עם קצת כתיבה פותחין לו שכר ון
 זכרות וכתפלת גרשת שאין שלח צבור מחזיר
 התפלה לשכך תקפו לאחר השכבא תשע עשרה
 פסוקים וחתומה בסוף תמצא בהם שן אזכרות
 וכן חמשה מושן שמונה וסדרם והשע עשרה
 זכרות של תפלת לחם הרי שבעה וחמשים זכרות
 זכרות עד כאן דבריו ובל יוס שישם קרבן
 מוסף תקם תפלה יתרה כנגד קרבן מוסף וכן
 תקם ביום הכפוער יהפלה אחר תפלת המנוחה סמוך
 לקטית החמה ופקרית תפלת נשלה וגרסינן
 צדושלנו בפרק תפלת השחר מושן לנשלה אמר
 לוי גם כן תפלה איננו שומע מכאן שכל
 המרבה בתפלה נענה לוייא בשם ר' יוחנן
 בשם ר' שמעון בן הלפתא בשם ר' מאיר אמר ויתי
 כן מדבנה לתפלה אל לוי מכאן שכל המרבה
 בתפלה נענה ושדושלמי דתעשות מקשי על
 האי מימרא דלוי ואומר מחילתא שמתנה דלוי
 תמוך אמר אבא ברק דרב פפוש בשם ר' יקושע
 דסכטן בשם ר' לוי בל עבדיק מותר ודבר שפתי
 אך למחור חנה על ידי שמרבה בתפלה קצת
 ימיו של שמואל שאמרק וישב שם עד עולם והל
 אין עליו של לוי לא חמשים שנה שנאמר ומנן
 חמשים שנה ישוב מצבא קעבדק והיי שמואל
 חמשין ותרתין שט ואמר לויסי בר אבן שהים
 שגמילתו קרא קווא אומר קבן ומתדן לא קשיא
 כאן בצבור כאן סודי נמצאו התפלות בכל יום
 שלש עשרת שחרית ומנוחה ובששת וביצועדים
 ובאשי חדשים ארבע שלש של כל יום ויום ותפלת
 המוסף וביום הכפוער חמש ארבע לו
 ותפלת נשלה וכתב רמב"ם זל תפלות לו אין
 פחות ממה אבל מוסיפן עלהם אם רובה אדם
 שיתפלל כל יום שלו חרות שדו וכל אותם
 התפלות שיוסף מנו מקריב נדות לשכך נדך
 סידוש דבר בכל זכרה וזכרה מן האמצעות

תפלה
 עם קצת
 כתיבה
 פותחין
 לו שכר
 ון זכרות
 וכתפלת
 גרשת
 שאין שלח
 צבור
 מחזיר
 התפלה
 לשכך
 תקפו
 לאחר
 השכבא
 תשע
 עשרה
 פסוקים
 וחתומה
 בסוף
 תמצא
 בהם
 שן
 אזכרות
 וכן
 חמשה
 מושן
 שמונה
 וסדרם
 והשע
 עשרה
 זכרות
 של
 תפלת
 לחם
 הרי
 שבעה
 וחמשים
 זכרות
 עד
 כאן
 דבריו
 ובל
 יוס
 שישם
 קרבן
 מוסף
 תקם
 תפלה
 יתרה
 כנגד
 קרבן
 מוסף
 וכן
 תקם
 ביום
 הכפוער
 יהפלה
 אחר
 תפלת
 המנוחה
 סמוך
 לקטית
 החמה
 ופקרית
 תפלת
 נשלה
 וגרסינן
 צדושלנו
 בפרק
 תפלת
 השחר
 מושן
 לנשלה
 אמר
 לוי
 גם
 כן
 תפלה
 איננו
 שומע
 מכאן
 שכל
 המרבה
 בתפלה
 נענה
 לוייא
 בשם
 ר' יוחנן
 בשם
 ר' שמעון
 בן
 הלפתא
 בשם
 ר' מאיר
 אמר
 ויתי
 כן
 מדבנה
 לתפלה
 אל
 לוי
 מכאן
 שכל
 המרבה
 בתפלה
 נענה
 ושדושלמי
 דתעשות
 מקשי
 על
 האי
 מימרא
 דלוי
 ואומר
 מחילתא
 שמתנה
 דלוי
 תמוך
 אמר
 אבא
 ברק
 דרב
 פפוש
 בשם
 ר' יקושע
 דסכטן
 בשם
 ר' לוי
 בל
 עבדיק
 מותר
 ודבר
 שפתי
 אך
 למחור
 חנה
 על
 ידי
 שמרבה
 בתפלה
 קצת
 ימיו
 של
 שמואל
 שאמרק
 וישב
 שם
 עד
 עולם
 והל
 אין
 עליו
 של
 לוי
 לא
 חמשים
 שנה
 שנאמר
 ומנן
 חמשים
 שנה
 ישוב
 מצבא
 קעבדק
 והיי
 שמואל
 חמשין
 ותרתין
 שט
 ואמר
 לויסי
 בר
 אבן
 שהים
 שגמילתו
 קרא
 קווא
 אומר
 קבן
 ומתדן
 לא
 קשיא
 כאן
 בצבור
 כאן
 סודי
 נמצאו
 התפלות
 בכל
 יום
 שלש
 עשרת
 שחרית
 ומנוחה
 ובששת
 וביצועדים
 ובאשי
 חדשים
 ארבע
 שלש
 של
 כל
 יום
 ויום
 ותפלת
 המוסף
 וביום
 הכפוער
 חמש
 ארבע
 לו
 ותפלת
 נשלה
 וכתב
 רמב"ם
 זל
 תפלות
 לו
 אין
 פחות
 ממה
 אבל
 מוסיפן
 עלהם
 אם
 רובה
 אדם
 שיתפלל
 כל
 יום
 שלו
 חרות
 שדו
 וכל
 אותם
 התפלות
 שיוסף
 מנו
 מקריב
 נדות
 לשכך
 נדך
 סידוש
 דבר
 בכל
 זכרה
 וזכרה
 מן
 האמצעות

מעטן העברה ואם חדש צברכה אחת דין כרי
 לבודיע שקיח נדבה ולא חובה ואלה ראשונות
 ואלה אחרונות לשלם אין מוסיפן בהן ואין פחות
 מקן ואין משפן בהם שום דבר וכן כתב רשב"א
 קאי קאי דאמר ר' יוחנן ולאי שיתפלל אדם כל יום
 כלו קיימ דוק פיי חדוש אבל כלל חדוש חסור והביא
 ראייה מדאמרין בברק מי שמעתי אמר רביהודה
 אמר שמואל התפלל ונכנס לשת קבבת ומנח
 צבור שמתפללן אם יכול לחדש דבר בתלות כרי
 שיקה תפלת תחומים יתפלל ואם לאו אל יתפלל
 אלמא שלח התור לא בחדוש והאי דקט צבור ל
 משה שקייחין אין נדך חדוש לא שקט צבור ל
 דלא אמרין יחד לגב צבור כמאן דלא כל דאמי
 ול נדך חדוש לא אפי בצבור נדך חדוש ועוד
 הביא קרב ל יונה ראייה לדבריו מדאמרין בברק
 אין שמדין יכול יתפלל אדם כל יום כלו כבד
 מפרש עליהי דשאל וזמנן תלתא ביומא וזמנן
 וסדאי לא קא מיבשא לה אם חובה שיתפלל
 אדם כל יום כיון לא ודאי בתפלת רשות קב
 מיבשא לה והאיבול דלא יתפלל לא שלש
 טעמים אס כן קיי קאי ר' יוחנן שמועד לתפל
 כל יום לא ודאי ר' יוחנן לא קאי לא היכא ש
 שמחדש בק דבר והאי דפרק אין שמדין קאי
 יכול יתפלל אדם כל יום כלו בל חדוש והאיבול
 ראסור שדומה כמי שמתפלל לרובה קואיל ואי
 עשה תפלת תחומים לחדש בק דבר עוד
 כתב רשב"א יונה קאי דאמרין שאין לו לתפלל
 בל חדוש קיימ היכא שידע סדאי שקתפלל
 אבל ספק התפלל ספק לא התפלל כשחוזר ומתפלל
 אין נדך חדוש ששון שחוזר ומתפלל על הספק אין
 לך חדוש גדול מוזק כת קראש בהשוכה שיש
 לחדש שיהר שלא לתפלל תפלת נדבה אם ל
 שיוכל לחדש בק דבר ושיקיה מטר וזמנן וזמנן
 בדעת לכון בתפלה מראש ועד סוף קא לוקט

סדר תפלות קחול

קחי צה למה לרוב זבחים ולוי שיוכל לכוין
 בגלל תפלות שתקום רבותם אל כח הרמב"ם
 אין קצור מתפלל תפלת גדולה לפי שאין קצור
 צדקתו קרוב נדבה וכן כתב הר"ף וכתב הר"ם
 צדקתו כן אמרו קצור אינו מצאנו נדבה בצבור
 זמין עלה קבא מן המותרות שהיא קיץ לעובד
 לא שלל האנה מצדק ומי התפלל כנגד חובו המעט
 תקאם ולא כנגד הנדבות שאינן מצדקות . קילכך
 הצבור אין מתפלל נדבה מפני שגדולין כמקרישן
 של המידין ביום . אבל תפלת קיחוד מסע
 הצבור היתה ולא מטקד התקנה . קילכך כמח
 שירצה מתפלל ואינו חייב לשקול לא אסרנה שוק
 עד כאן . וכתב בעל הקהילה מה שכתב הר"ף
 שאין קצור מצדק קרוב נדבה אפי' שמצדקו מן
 מותרות לנדבת צבור אולי . מיקו אין צבור
 מצדקין שקלים בתולה שתהא כוונתם לקריב קרוב
 נדבה והיא דתשא בספר הקריב מלמד שהצבור
 מצדקין קרוב נדבה הוציא אמותה לכח אבל
 לכתחילה אין מצדקין בקלים לקרוב נדבה עד כאן
 וכתב הר"ם מה שכתב הר"ף שאין קיחוד מתפלל
 תפלת המוספין נדבה לפי שאינו מתגדב קרוב
 מוסף . ומקשים עליו אפי' שאינו מקריב מוסף
 מכל מקום מקריב עלות שהיו קדשים מוסף כיון
 יחיד שאינו מקריב תמיד לא מתגדב עלה כיון
 מהמני שמה עליו . ומתקנים מפני ששע
 חטאת שבמוסף שאינו בא בתורת נדבה . ומיקו
 קשה ממוסף של שבת שאין בו ששע ולמה אין על
 כל מוסף שהם שאין קיחוד מתפלל אות נדבה .
 ויש לתרץ אפי' שיכול לקריב קרבנות של מוסף
 שבת בתורת נדבה מכל מקום אינו יכול להצאם
 בשבת . ולפי הירוש' זה אפי' תפלת יוצר אין לו
 לתפיל נדבה בשבת לפי שאין שום קרוב קרב
 נדבה בשבת . עד כאן . וכן כתב הרמב"ם אל
 וזה לשון ויש מן קצור מן שקורה שאסור

להתפלל תפלת נדבה בשבת וימים פורים לפי
 שאין מקריבין בהם נדבה לא חובת קיום בלבד
 עד כאן . אבל רשב"א קא"י כתב שקיחוד מתפלל
 תפלת שבת נדבה ש' של שחרית ומנחה ש' של
 מוסף . וכתב ר"ם לר"ף בעטן מרימר ומר
 וסר'א בשבתא דריג'א קו מוכנס ש' עשרה ומטו
 וקדר אול' ל' כנשתא ומטו בהדי צבור
 ושאל והלא אין מתפלל תפלת נדבה בשבת
 דקיימא לן תפלות כנגד המידין תקאם וכשם שאין
 מצדקין קרוב נדבה בשבת כן אין מתפלל תפלת
 נדבה . תשובה לא ראית לנאומם בדבר זה כלום
 ואם אמת קדבר הא דקאמ' ומטו בהדי צבורא רל
 שהיו שומעין ועטין אינן בלבד ואם אין קרוב
 כן ויכול לתפול תפלה שלמה וקטעם קואיל
 ויחיד מקריב נדבה בכל יום מתפלל נדבה ואפלו
 בשבת לפי שאין מטעם קרוב נדבה בשבת לא
 מאס חולל שבת ואין חולל בתפלה . גרסינן בגמ' ד
 אין עומדין אמר לשער גדולה תפלה יותר ממעשי
 טושים שאין לך גדול במעשים טושים כמשה רבנו
 ע"ה ואע"כ לא נענה לא בתפלה שפ' א תסוף דבר
 אי עוד בדבר הזה . וכתב בתורה עלה ראש הפרשה
 פי שמעשים טושים לבדם אין מספקין בל תפלה
 ואמר לשער גדולה תפלה יותר מכל הקרבנות
 שנאמר למה לרוב זבחים ואמר . וכתב בתורה
 גם שתקם תפלה אינו שומע . פרוש על
 שתפלה גדולה למה אמר גם שתקם תפלה אחר
 שאמר למה לרוב זבחים .
 גרסינן קתם יכול יתפלל אדם כל קיום כלו כג' .
 מעשר על ידי דפאל ואמ'ן תלתא בוימא קו' .
 בריך על ברכוהי ומכלל ומודק קדם לקים .
 יכול משבא לעלה קוחלה פי קחל לעשות זה מפני
 טרדת המילכות . אבל בהיות קוקמס שלמד מקום
 בארץ שראו קו מתפלל כל קיום תל' קבל די קו' .
 עש' מן קדמת דנא . יכול יתפלל אדם לבל רוח

סדר תפלות קחול

שיעור תל וכוין תתיחן לכה בשליחך סגד מושלם
יכול יחא מתפלל כל שעה שיענה כבוד מפורש על
ידי דוד ערב ובקר ובהרים אשיחא וזאמנה יוכל
ישמיע קולו בתפלתו כבוד מפורש על ידי חנה
וקולה לא ישמע יכול יחא אל אדם שרבו ואחר כך
יתפלל כבוד מפורש על ידי שלמה לשמוע אל קרנה
ואל התורה רנה וותפלש תחנה וזקנה רנה ר
שמלחי לפול יסודי אדם שרבו של קבא ואחר כך
יתפלל מנח לן מימשק רבא דכתב לל אים אהת
החלת לשריות את עבדך את גדלך וגו וכתב
בתורה אעבדך נא ואראה גרסינן
ברושלמי בפרק תפלת השחר למה תקרא שמנה
עשרה ברכות ל יהושע בן לוי אומר כבוד שמנה
עשרה מומוריס שכתוש בראש הקלש עד יעקב
ל ביום נה וחס ואמר לך אדם תשע עשרה קס
אזכור לו למה רגשו גילת הוא ממטעא מרחן ואמר
המתפלל ואים נענה כרך תעשת אומר ר סימון
כבוד שמנה עשרה חולות שבעה שבעה
שארם עומד ומתפלל כרך לשוח בטלן מאי טענן
כל עצמותי תאמרנה ל מי כמורך וכתלמודא רידן
אומר שבעת המיטן סימכה כבוד חולה קטנה
שבסוף השדרה אומר ל לוי כבוד שמנה עשרה
הזכרות שיש בהם לל בל אים וכתלמודא רידן
אמר שבעת המיטן סימכה כבוד א הכבוד הרע
ל חננא בשם ר טעם אומר כבוד שמנה עשרה
פעמים שאם תתושם בתורה ואם יאמר לך אדם
תשע עשרה קס אמור לו ונה ל נכב על לט
הוא ממטעא פרוש מיטע שאיס נוכך שם יעקב
עמקס ואם יאמר לך שבע עשרה קס אמור לו
ויקרא בהכשמי ושם אבותי אברהם ויצחק ממטעא
ש כון שאומל ויקרא בהם שמי קרי כאלו מוכר שם
יעקב ולפ שתפלות למרו אותם מן האםת כנו
שאמרם למעלה הוא אומר שנתקן שמנה עשרה
ברכות כבוד שמנה עשרה פעמים שאםת כתובין

בתורה ל שמואל בר פזמנט בשם ר זנתן אומר
כבוד שמנה עשרה צוין קכתובין בפרשת משכן
שני אומר ל חייא בר אבא ובלמוד מן שדל אב
בן אחימאך למטה דן עד סופה דסגרי פרוש פ
תמצא בסוף ספר וזה שמות כהן עה ל אר
משה שמנה עשרה פעמים ולפ שתתפלות
נתקן בדמן בת שט כמו שאמרם למעלה קו
אומר שנתקן שמנה עשרה ברכות כבוד שמנה
עשרה צוים הכתובים במשכן שני וכתלמודא
רידן בפרק תפלת השחר אומר שנתקן גם כבוד
שמנה עשרה הזכרות שבקידית שמע פ תמצא
בבבית שמע בן יי ובין אים שמנה עשרה הזכרות
וצרית המיטן סימכה כבוד אחד וסיקרא רבא
אומר שנתקן גם כבוד שמנה עשרה הזכרות
שבבית משק פ תמצא בשירא אחת עשרה
הזכרות ויה ולי ולי קרי ארבעה עשר וסיושע
ל שקוח קודם השירא ארבעה הזכרות קרי שמנה
עשרה הזכרות וכמדרכ אומר
שנתקן גם כבוד שמנה עשרה פסוקים שבבית
קיס וכבוד שמנה עשרה פסוקים שבעשרת
הזכרות ותמצא פ שמנה עשרה פעמים כבוד
שבע אים מתפללן שמנה עשרה ברכות
עוד אמרין ברושלמי שבעה ברכות של שבת
מוטן אומר ל יצחק כבוד שבעה קולות הכתובים
במומור קס לל בפ אים אומר ל רידן כבוד שבעה
הזכרות הכתובות במומור שיד לטס קסנת
תשע ברכות של ראש השנה מוטן כבוד תשע
הזכרות הכתובות בפרשת חנה וכתב בסופה ל
דין אכסי ארץ קרי שמדבר ביום קדין
ויחנן גם כן נפקדי בראש השנה כד איהא בפרקא
קמא דראש השנה עוד אמרין
ברושלמי עשרים וארבע ברכות של תעטית מעט
ל חלבור שמואל בר נחמן תרויכו אמרין כבוד
כל פעמים שכתובתם שלפח רנה ותפלש ותחנה

כי זמן פשעכם הארון לשת קדשי הקדשים ונשבע
 ונתת את דין בפרק תפלת השחר אימת כח
 וזמני שמיניהו פרוש כבוד לאקדש או כבוד
 לתורה ומתקן כיון דשלימה בשעת כחמי אימריהו
 אף אין בשעת דחמי נמריהו פרוש שלמה
 אימץ כשדבקו השערים זה בזה ולא יכלו להכנס
 הארון לשת קדשי הקדשים כדאיתא בפרק שנה
 מדלפקין ובפרקא קמח דמועד קטן
 ואומר בצערה שלש מומור לתורה כי יחזק בשם ה'
 מנחם דמן גליל כל התפלות בשלש לעתיד לבוא
 והקורא את ה' בעל גליל כל הקרבנות בשלש לעתיד
 לבא וקרבן תורה איש בגליל ופרש החכם רמוד
 קמחי שרבה לומר באמרו כי התפלות בשלש שלש
 יבטרו לשאל צר השלם האם כי בטובה גדולה
 יהיו כל קמימים וזוין להם לא שבת והקורא להם ית'
 וכן לא יהיו חוסאים לעתיד לבא ואז לא יבטרו
 לקרבן חטאת ואשם כי אם קרבן תורה שאיש בזה
 על חטאת' והוא שאמר בצערה ואכור בשם
 קמח דוח קולך ולא יאוכי שלם יאוכי לטובו ולצד
 הרע למות
 קמשי"ז

השער השלישי

לבאר כי
 קמשת ומשפטיהם גריסין בתפלתא דברכות
 העשק מעשה נריך לברך לטמא וצרושלמי מית
 לה מקרא דכתב ואתנה לך את לחות האבן והתנה
 והמטה מקדש טענה ברצה אף מעשה טענה
 ברצה והתנה מנח לין דגריסין בצרכות כרח מי
 שמית הקורא בתורה מנכך לטמא ולחחית לטמא
 מנח לין דכתב שם"י אקרא הם פניל ללמ ואומר
 בצוך אתה"י למנדחוקין והתנה עקראת שם
 אלפי שקיח מלמדת כבוד שמו וכן כתוב בתשמוד
 לגשות את כל דברי התורה קורא לראת את השם
 סוכב והקרא הזה את"י לך' לאחריה מנח

קל וחומר ומת מוזון שקחוי היי שעה טעון נכח
 לטע ולשחרז תורה שמתנת חיים בעלש קזה וצשל
 קבא לש כל שכן ומזון מנח לין שחמיר ואלת
 ושבבת וברכת את"י לך' אין ללא לשחרז
 לטע מנין ל' יחזק אמר ש קחוי יברך קוזח אחרי כן
 יאלו הקדושים ר נתן אומר ועבדת את"י לך' לך
 וברך את לחמך אימתי קחוי קרוי לחמך עד שלא
 אכלת ל' אומר ומת אים בשעה שקחוי שבע מנכך
 בשעה שקחוי תכליל כל שכן וזה שאמרו
 שברך לברך על התורה לאחרית דוקא כשקורא
 בספר תורה בצבור אבל שלם בצבור ל' וקם
 אימרינן צרושלמי אמר ל' שמואל בר אבדימיאל ל'
 למדו ברכת התורה מברכת קמזון לא לרשם אבל
 ייחד שמו לבין עמינו איש מנכך וכל קמשת
 טעמות ברכה בין שקן מן התורה חובה שחייב
 להשתדל ולדקוף עד שיפשא אותם כען תפלן וצבת
 וסופר וסוכה וללב וכיזא בהם וכן שקס רשות
 כען מוזון ומעקה שקרשות צדו לפסוד עצמו
 מקח שאיש חייב לשכון בצבת קמחוייב במוזון כדי
 שיעשה מוזון לא אם ירצה ישכון כל ימיו באוקל
 או בסענה וכן איש חייב לבת צבת כדי שיעשא
 מ מעקה וכן שקס מדברי סופרים חובב כען
 קלקת נר שבת ונר חכמה וקריית מנלה
 ובין שקס רשות כען שדובין וכטילת ידים על כולן
 מנכך קודם עשייתן אשר קדשם במשתו ושם
 לגשות או להדלק והיכן עם בתורה במשת טשא
 שקן מדברי סופרים שנאמר על ש התורה אשר
 יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשא לא תסו
 מן הדבר אשר יצדו לך ימין ושמיאל קרי ששא
 לשמוע מן החכמים עמא עגן בברכות שקן
 מדברי סופרים קחוי אשר קדשם במשתו ששא
 בהם לשמוע מאלו ששוא לעשות כך וכך
 וגריסין בתפלתא דברכות עשדה שהיו עושין
 עשר מטת כל אחד ואחד מנכך לעצמו

דליל אחר
 שאכל לש
 למס ביו
 דכשר על
 דין כשר
 קום אכל
 נמי ועד
 נמי דין ק
 נמי דין
 נמי דין
 נמי דין
 נמי דין

קיו כלן עשין מעשה אחת אחד מברך לכולן
 ויחד שקיה עשה עשר מעשה מברך על כל אחת
 ואחת פדוש ברכה קדויה לו ולא יברך על כל
 אדם על המעשה קיה עשה מעשה אחת כל קיום
 איש מברך לא אחת קיה מפסיק ועשה מפסיק
 ועשה מברך על כל אחת ואחת ידאה מוזאת
 מתעטפתה שיש קיו עשרה בע אדם רוצן לפרט
 תפלן או להתעטף בצצית או לעסוק בתורה אחד
 מברך לבוש וכן מקנן ששיבת סוכה או לקידוש
 או למוצא אחד מברך לבוש וכן כתב קראש
 צדיקת חמץ שיש בעל קצת איש יכול לברוח
 ולברוק בכל המקומות שצצית שיפניד מנכ שעת
 אלו בעשה שקוח מברך ויתפירו לברוק איש איש
 במקומו על סמך הברכה שברך בעל קצת
 בברכת המעשה אם יבא קווי בעצמו אם יכול לחזור
 ולעשותה פעם אחרת כדי לברוח אחרים ידי חובתן
 יש בהם תולקין בברכת המזון וכל שאר
 ברכות קשה שיהיו בהם מעט כגון המוצא וכוח
 אם יבא איש מוצא ואם לא יבא מוצא ומיהו
 לבש ולבש שעת אעפ שיבא מוצא כדי להכין
 במעשה וברכת קשה שיש בה מעט כגון
 קדוש היוס של שבת ויש טוב ואחלת מנה של מעשה
 בלש קפסח אעפ שיבא מוצא ובקריית שמע
 ובתפלת איש קוח שלח צמר מוצא שאיש בקי אעפ
 שיבא ודוקא בעשרה אבל בחיד אעפ של יג
 איש מוצא ובהלל אעפ שיבא מוצא בין בחיד בין
 בצמר ודוקא שאיש בקי שאיש יודע לענות ראשי
 פרקים אבל אם קדע לעפת אם יבא איש מוצא
 לא אם כן ענה אחריו ובמגלה אעפ שיבא
 מוצא אף בקי ואין צריך לענות אחריו כלום
 וכן קדין שאר מעשה וכתב ארמ במזל
 כל השומע ברכה מן הברכו מתחלתה ועד סופה
 ונתכוון לזאת בק ידי חובתו לא ואעפ של ענה
 אימן וכל השנה אימן אחד מברך קרי קוח

כתב

מברך והוא שקיה מברך חייב באותה ברכה
 יראה שסובר ששומע כעשה ויבא ידי חובת
 בשמיעה בלבד ואם תאמר והרי בתפלה ובכרת
 המזון איש שומע כעשה שקרי שיש שאכלו מעט
 לחלק ולברך כל אחד לעצמו וכן בתפלה אין יחד
 מוצא את חצרו בקי ומשפט צדושלמי קא דברכת
 המזון שאר קהם דמתב ואכלת ושבעת וברכת ממ
 שאכל קוח מברך ותפל גם כן לחמים קיח וערך
 עצמו ודומה לברכת קחא ויש אומרים ש
 התפלה נתקנה בלש ולפך אין חצרו מוצאו ידי
 חובת אבל שלח צמר בעשרה מותר שכן תקנו
 חכמים ובעשיית המעשה יש מחלוקת בין
 המפרשים אם טעון ברכה לאחריהם אם לא יש
 אומרים ש אחר כל המעשה מברכין אדם למועד
 חוקין ומוציאין ראה מיהא דאמרין בנדה פ"ד
 בא סימן כל הטעון ברכה לאחריו טעון ברכה
 לפי ויש שטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה
 לאחריו ליתיה מאי ליתיה ירקא ולפי יחא מברך
 אירקא ליתיה מאי ליתיה מיין ולרב טפח מברך
 אימיה ליתיה מאי ליתיה שאר מעשה ולבש
 מערבא דמברכ בתר דמסלקי תפלהו ב"ח אמר
 אדם למועד חוקין ליתיה מאי ליתיה ריחט
 ומרק אימ ליתיה ריחט ולפי קאי ליתיה שאר מעשה
 שמת מוצא דלש שפ להו לבש מערבא בין תפלן
 לשאר מעשה דכולהו מברכין לאחריהם למועד
 חוקין ולפי כתב לבש מערבא דמברכ בתפלן
 דוקא כשאולבן סמוך לשקיעת קחמה דסברא להו
 לשל לאו זמן תפלן קוח והיינו טעמא דמברכ
 למועד חוקין משום דמתב בשמרת את חוקי
 הזאת למועדק ממייס מימיה מילול לזות אבל אם
 מסלקן ביום אין מברכין וכל שכן ששאר מעשה
 אין מברכין שאין כתוב בהן חוקה כמו בתפלן
 ומיהו קאידעא לש מברכין דקיימא לן ללה זמן
 תפלן קוח והלכה ואין מודין כן ומדרבנן קוח

דל נה טפ

כל שכן מברך למועד וכן כתב

כל שכן מברך למועד וכן כתב

כל שכן מברך למועד וכן כתב

סדר תפלות קחול

שאסורין שמאל ייטן בהן ופסוק ושמרת את החוקה
 הזאת למועדה בחקיה הפסח הכתוב מדבר
 והט מוכח בדו שלמי דברכות בברק היה קורא כפי
 דבש תש' דאמרין קהש כההוא חולבן מדבר באי
 אמנה אקם לשמור חוקיו אהיה כמאן דאמנא בחוקה
 תפילן הכתוב מדבר אבל למאן דאמר בחוקה
 הפסח הכתוב מדבר ל' והאי דל' קאמר לאפקי
 שאר מעשה משום דבריהא מין קאמנא כלומר מין
 הטעם לפשו ואין טעם לאחריו ושאר מעשה אינן
 מין אחד שהרי יש מקום טעמן ברכה לאחריהם
 ויש מקום שאין טעמן ברכה לאחריהם יאכל ריחט
 כולם הם מין אחד שאין טעמן ברכה לאחריהם
 וכבר פשט קמנה בכל העולם שלא לבדך אחר
 עשיית המעשה וכל הלבנה שקיה חופפת בך
 קלך אחר המעשה והט אמרין בדו שלמי דמעשה
 שט אמר ר' יהושע בן לוי כל הלבנה שרופפת בגל
 ואיך יודע מה טיבה צא וראה קיחך כמר נהי
 ונמוג' והטעם שתקמו בכל מעשה קריאה ברכה
 לאחריה בן בקריאה שקיה מן קהרם כען קריאת
 שמע בן בקריאה שקיה מדבריהם כען מנגלה והלל
 והפטורם ופסוקי קריאות יותר משאר מעשה לפי
 שבקריאת קהרם בבטור אינו למדין ברכה לאחריה
 מקל וחומר ממזון כחו שאמרם למעלה ולכן
 תקמו בכל מעשה קריאה ברכה לאחריה לפי שקיה
 כען קריאת קהרם בבטור אבל בקריאת מעשה
 והגשת בו זמם ולמה שמתחייב בק כל קיום אינו
 מבדך לאחריה לא לפטח בלבד כחו בתפילן וטעם
 שמעם בהן כל קיום ולכן אין מבדך אחר קריאה
 פרשת תמיד בבקר לפי שנתקנה כבוד מעשה וטעם
 בו זמם ולפי שמתחייב בק כל קיום כחו שגבר
 לקמן וכן תקמו בכל דבר שיקנה אדם ממנו
 ברכה לאחריו ואם למדין זה ממזון שכלו ואכלתם
 ושבעת וברכת' כל השומע ברכה
 משפ חצרו כען ברכת המעשה וברכת קשור

פסוקי קריאת קהרם בבטור אינו למדין ברכה לאחריה
 מקל וחומר ממזון כחו שאמרם למעלה ולכן
 תקמו בכל מעשה קריאה ברכה לאחריה לפי שקיה
 כען קריאת קהרם בבטור אבל בקריאת מעשה
 והגשת בו זמם ולפי שמתחייב בק כל קיום אינו
 מבדך לאחריה לא לפטח בלבד כחו בתפילן וטעם
 שמעם בהן כל קיום ולכן אין מבדך אחר קריאה
 פרשת תמיד בבקר לפי שנתקנה כבוד מעשה וטעם
 בו זמם ולפי שמתחייב בק כל קיום כחו שגבר
 לקמן וכן תקמו בכל דבר שיקנה אדם ממנו
 ברכה לאחריו ואם למדין זה ממזון שכלו ואכלתם
 ושבעת וברכת' כל השומע ברכה משפ חצרו כען ברכת המעשה וברכת קשור

צריך לעשות אחריו אימין ואמרין בברק שלש
 שאכלת את חדיא קענה אימין אחר אברכותו קרי
 זק מסובח ותתא איך קרי זה מענה לא קשיא
 קא באר ברכות קא בטנה ירושלם ופשו
 קנאופס וקמטריס דלנו דוקא נקט טנה ירושלם
 לא קא פמי לכל אברכות שהם סוף הטען כמות
 כען שתבא דבתר פסוקי דאמרא וכן יהלך דבתר
 קהיל וסוף ברכות דשמנה עשרה וסוף ברכות
 אשבעו ואין בזה הפסוק שכוון שנתחייב לעשות
 אימין מכלל הברכה יחשב מידי דקוק אלא שפתי
 תפתח ולא נקט טנה ירושלם לא לרבותא דאעג
 דאיכא מסוב וקמטיב בתרה יש לו לעשות אימין
 ויש משום שקיה מדבר בטען ברכת המזון נקט
 טנה ירושלם ופרש בעל קנ' דודאי על קשורות
 או על קמעית אם טנה אימין אחר עצמו קרי יוד
 דרך טרות שכן דרך טריס שמדברי אחר שמדברי
 ואחר כך טועמים אבל בסוף ברכה קרי זק
 מסובח וכן משמע בדו שלמי דברק אין שומעין
 האש חדיא קפודם על שמע וקענה לפי קהרם
 והאש אית כפיו והקורא בתרה והמפטיר בגשא
 והמבדך על אחת מכל מעשה האמורות בתרה לא
 יענה אימין אחר עצמו ואם טנה קרי זק סד' ואיה
 תנא תפ קרי זק חכס' אמר רב חסדיא מין דאמר
 סד' בענה על כל ברכה וברכה ומאן דאמנא חכס
 בענה בסוף וכתב בעל הלכות גדולות ורבי קאיי
 שאחר אכילת פירות וכיוצא בהן כען דבר קצריך
 לבדך אחר אכילת צריך גם כן לעשות אימין אחר
 ברכה אחרונה כיון שקורא סוף הטען והרימ' כמול
 כתב שאין לעשות אימין לא כשאומר שת ברכות
 או יותר אבל בברכה אחת אין לו לעשות אימין
 אחריה ואפי' בסוף וכן קיה מה קראש' גרסינן
 בפ' דפסחים אמר רב יקודה אינן שמואל כל קמעית
 כלן למעבד עלהן עבר לעשייתן אמר רב חסדיא חוץ
 מן קמטול דאכתי ל' חו' גברא' תנא כמי קט טבל

שם
 שם
 שם

ועלתה בעלת אומר ב'ז' אמנה אקום על הטובה
 וכתב הר"ף ומפרשי לה רבנן בטבילת גר בלבד
 אבל שאר הי"ב טבילות מברכת ואחר כך טובלן
 דהא קיימא לן לן כדה קוצה לה חלש ומייחייבא לברוכ
 להפריש חלש ותנן נמי זב שדאיה קרי ונדה שטלגה
 שכבת זרע והממשעת שראתה נדה צריכין טבילת
 טעמיה דזב שדאיה קרי ונדה שטלגה שכבת זרע
 הוא דצריכין טבילה הא זב שלל ראיה קרי ונדה שלל
 פלגה שכבת זרע קודין ומתפלגין ואין צריכין טבילה
 וכן פירש רבי חננאל וכן כתב קרלי במזל
 וקראש ורש"י פירש משום דבעל קרי אסור
 לברך קודם טבילה וטבילת בעל קריין שפחה לכה
 נהג בכל הטבילות לברך אחר הטבילה ואעפ
 שעתה בעל קרי מותר בדברי תורה לא נשתנה
 המנהג ואמרין בפרק לולב הגזול ובפרק הקור
 את המגלה שמעו ובפרק ערוב פסחים מאי
 משמע דהאי עובר לשטל דאקדומי הוא אמר רב
 נהמנבר יצחק אמר קרא וירץ אחימעץ דרך הככר
 ויעבר את הכושי איש אמר מהכח והוא עבר
 לטבילה ואי בעי אימי מהכח ויעבר מלכס לטבילה
 ויא ברש"ש ולפי אמר עובר ולא אמר קודם
 משום דקודם משמע בין סמוך בין מופלג ועובר
 משמע סמוך בלא שום הפסק וכלל כאן שמואל
 כל המעט כלין אבל שאר ברכות כעין ברכות
 הקנאה ודאי קודם שיקנה יברך אסור להקנות מ
 העלם הזה בלא ברכה ואם ברכות שבהן כעין
 הדואה את היסק גדול והקשת והלגנה וכיוצא בהן
 ודאי אינו מברך עובר לעשייתן לא לאחר קראין
 ראוי לומר כשיצא לראות היסק גדול והקשת
 והלגנה שיעצם שיעור תחלה ומברך ודואה לא
 דואה ומברך ואם תאמר וקרי נטילת ידים שמבר
 אחר הנטילה ולא הוי עובר לעשייתה ויש לומר
 מפט שהיוצא מבת הכסא אינו יכול לברך קודם
 נטילה נהג כן בכל הנטילות כדי שלא יבא לברך

לפעמים באיסור היוצא מבת הכסא אינו
 שאחר נטילה גם כן יש קצת עובר לעשייתן כד
 זמן שלא פגדו דיו ואמרין בפרקא קמיאסוטה
 כל האוכל בלא כעב ידיס כאלו אוכל לחם טמא
 שחומר ויאמר ה' ככה יאכלו בני ישראל את לחמם
 טמא בנים אשר אדוים שם וקוץ דבך עם הכסא
 שלמעלה שחומר והוא בגלגל עאת האדם ומפט
 עידיס פסקות קס ופוגעת בטייפוס קצריכה
 תורה לבחנם ואם לא יגבס קרי קוץ כאלו אוכל
 לחם הגלגל בגלגל עאת האדם ועוד תמצא לחמם
 טמא בגימ' בלא טעב ידיס ואם תאמר וקרי ברכת
 אש קבן שמברך להכנסו בדביתו וכו' אחר קמילה
 ולא הוי עובר לעשייתה ויש לומר משום דחיישינן
 שמיא תתקלקל קמילה ונמצא מוציא שם שמים
 לבטלה ואם תאמר בשחיטה ותקיעת שופר נמי
 לחוש ויש לומר ששחיטה ותקיעת שופר קס
 תלויות צדו וברעית אבל מילה היא תלויה בחדם
 אחר קילבך מברך לאחר עשייתה כך כתב הרב
 שר שלם גאון ורבינו הר"ם וכן כתב בעל הפטור
 שכל מעשה שהיא תלויה ביד אחר אין מברכין עובר
 לעשייתה ויש אומרים שקטעם שמברכין ברכת
 להכנסו בדביתו וכו' אחר קמילה לפי שאינה כשאר
 ברכות שמברכין לעשות המעשה לא ברכת שבה
 וקודמה היא שהיא מורה לשם שזכרו לבן ולכנסו
 בדביתו של אברהם וזהו הנכון כת בעל קמחור
 דלאו דוק בכל המעט מברך עלהן עובר לעשייתן
 שהרי יש מעט שבשעת קיומן מברך עליהם ולא
 עובר כעין ישיבת סוכה שאין אדם מברכין קודם
 ישיבה לא אחר ישיבה קילבך כל מעשה שיש
 שקות בעשייתה כדי לברך עלה עד שלא כגמרם
 כעין ישיבת סוכה שכל קיום הוא יושב אין צריך
 לברך עובר לא בשעת קיומן וכעין נטילת גולג
 שכל זמן שסטלו בידו עשה המעשה וכעין להתעטף
 בצצת שכל קיום היא מעשה וכן לשמח תפלן יכול
 אדם

שעור קמחור נגד כול
 כלי ועשייתו ודע בין טבילת
 טבילה ער טבילה טבילה
 טבילה וזו כלפינו למהלך כפי הלשון

על קרינתו להשיג קמחור
 קמחור כעין לב

ואם קובץ על ידעו משמע
 ראשית קמחור חמ' ע"ב : ד"ש
 כוונתו קרי טבילה טבילה לק
 למען קמחור ארצו : ונפ' ג'
 קמחור חמ' י"ז כוונת קרי ער
 מילד לעצמו טבילה לקרי ער
 ונפ' ג' קמחור ונפ' ג' ונפ' ג'
 קמחור קמחור טבילה טבילה
 לקרי חמ' טבילה טבילה
 על חמ' קמחור חמ' וקרי ער
 ונפ' ג' קמחור ונפ' ג' ונפ' ג'

סדר תפלות קהול

בשעת עשייה מברך עליהם שהחיים בשעה שיצא
 ידי חובת בקן וכן כל כיוצא בקן. על דברי הרמב"ם
 במזל. והעלה לא נהג כן לברך שהחיים
 על המילה מפני שהיא יותר תדירה מפריון הבנוג
 אין לה עת קצת משנה לשנה ויש אומרים שיש
 מזה הטעם אין מברכין שהחיים על צער חמץ
 מפני שאין קצת לו זמן שהיוצא בשירה קודם
 שלשים יום ודעת לחזור חייב לבטל. וכן קעשה
 שת אוצר. וזה הטעם אינו נכון בשעת שהרי
 הרובה לעשות כוכה בריש שהיא להם חמץ שהיא
 כשרה למה מברכין שהחיים והרי אין זמנה קטע
 והטעם הנכון בשעת הוא מה שכתב בהשואת
 הנהאופים שאין מברכין שהחיים לא על דבר שיש
 שמחה והנאה לנגף. וקם אמרינן בתוספתא
 דברכות הקולך להפריש תרומות מברך שהחיים
 כדאם מפני שהיא שמחה ונהנה באסיפת פירות.
 וכן מברכין שהחיים על מקרא מגלה וכו' חמץ
 שהם לשמחה דחס רחמנא עליו ופרוקין וכן
 נמלת לנגיטו שמחה והנאה לנגף שמחה ריח
 טוב וקתקיעת שופר יש בו שמחה לפי שנתקיעת
 שופר יעלה זכרוננו לבעי לבובה. וכן פרין חן יש
 בו שמחה שיצא במ מכלל נפל. אבל בדיקת חמץ
 אין בה שמחה והנאה לנגף אבל מנטער הוא
 באור חמץ הנשאיר לו וצדריפת וספרת קשמר
 גם כן אין בה שמחה והנאה לנגף בזמן הזה. וגם
 מזה הטעם אין מברכין שהחיים על המילה משום
 דאיכא צערא דימקא. ואם תאמר והרי מצא
 ומרור וארבעה כוסות שיש בהן שמחה והנאה
 לנגף ואין מברכין שהחיים. ויש למר שדיל
 בברכה שאחר הקדמה שמוצד בה והנעמן קללה
 קוה לכו בו מצא ומרור אינמי דיל בזמן שאו על
 הכוס בזמננו וגם מזה הטעם סכל לפי שאין לברך
 שהחיים על צער חמץ ששון שהבדיל היא לבטל
 קחמץ לשרך המועד דיל בזמן שאומר על הכוס

לברך בשעת קיומן ולא שובר. וכן כל כיוצא באלו.
 ולא מברך למר שובר לגשייתן לא למעת שאו לא
 שרך קודם התחלתן שוב אינו יכול לברך בשעת
 קיומן שאינו מאריך בהם כגון מילף ושחיתה וכו' וכו'
 קדם ותקיעת שופר שאי איפשר לתקוע ולברך
 שחר וכן כל כיוצא באלו שרך לברך שובר לגשייתן
 עכ. וכן כת הרמב"ם במזל העשה משה ולא שרך
 אם משה שעדיין עשייתה קיימת מברך אחר
 עשייה. ואם דבר שובר קודם אינו מברך. שער
 קרי שנתעטף בצצת או שלב תפלטן או שישב
 בסוכה ולא שרך הנאלף חוזר ומברך אחר שנתעטף
 בצצת או אחר שלב תפלטן או אחר שישב בסוכה
 וכן כל כיוצא באלו. אבל אם שחט או כסה קדם או
 הפריש תרומות ומעשרות ולא שרך אינו חוזר
 ומברך אחר כן וכן כל כיוצא באלו. עוד כתב
 הרמב"ם במזל כל מעשה שעשייתה היא גמר חיונה
 מברך בשעת עשייתה. כמו שחיתה וכסוי קדם
 והפריש תרומות ומעשרות ועשייתה מעטקה וכיוצא בהן
 וכל מעשה שיש אחר עשייתה שוי אחר אינו מברך
 לא בשעה שעשה השוי האחרון. שער העשה
 סוכה או לולב או שופר או צצת או תפלטן או מזוזת
 אינו מברך בשעת עשייה לעשות סוכה או לעשות
 לולב או לעשות שופר או לעשות צצת או לכתוב
 תפלטן או לכתוב מזוזת מפני שיש אחר עשייתה שוי
 אחר. ואימתי מברך בשעה שישב בסוכה או
 כשינענע הלולב או בשעה שיתקע בשופר או
 כשיתעטף בצצת או כשילבש התפלטן או כשיקבע
 המזוזת. כל מעשה שהיא מזמן לזמן כגון שופר
 וסוכה ולולב ומקרא מגלה וכו' חמץ. וכן כל
 מעשה שהיא קטן לו כגון צצת ותפלטן ומזוזת ומעטקה
 וכן כל מעשה שאינה תדירה ואינה מעשה בכל עת
 שהרי היא דומה למעשה שהיא מזמן לזמן כגון מילת
 במ ופריון במ מברך עליה בשעת עשייה שהחיים
 ואם לא שרך על סוכה ולולב וכיוצא בהן שהחיים

במועד איכן בספדת העומר שון שקספדה איש
 לא לשדך קבאת כנכודים כיון שנאמר וספרתם
 לכם וגו' עד מימחרת השבת די לו בזמן שאומר על
 הכוס במועד ואם תאמר וקרי קריאת קולל
 במועדי ונראשי חדשי שיש בם שמחה ואין מברכי
 שקריים כמו בקריאת מגלה ויש למיך דקריאת
 קולל של מועדים די לו בזמן שאומר במועד והלל
 של ראש חדש אין לברךם שקריים לפי שמקריב
 קדושים הם חסדים וליא מלחזן שקריים בפחות
 משלשים יום שקרי קרואה את חצרו בפחות
 משלשים יום איין מברך שקריים וגם מזה קטע
 אין אומרים ויין בצעשת על הכוס מפת שקס
 בפחות משלשים יום ואלמלא כתב טעם אחר
 שאין מברכן שקריים לא על מנה שפשיפתה קיין
 גמר מלחכתה וגם ששור חמץ קבדיקה וקטנות
 ששדן לליל אינה גמר ועוד שאין ויין השבתה
 מן קתדק לא בסוף שש שעות " יש לעת
 טעם קמעת שמברכן עליהם ושאין מברכן עלהן
 ועל זה שאל קר אברהם בר יצחק אבשת דין את
 קר יוסף בן כלחט למסוד לו מפתח בזן וזה
 לשון קסאלק

צריך אני שתמסוד לי מפתח על גון

מעת מברך על פשייתן
 כען מי ששומע בפני רם שקיין מעשת עשן מעט
 שיבה תקום איס צריך לבדך אולל ומי שסתן
 צדק לעט שאמר פתח תפתח נתן נתן קעבט
 תעבטם וקשנת העבט ואלה קקן ומעקם
 ומנקר חולט ומנחם אכלים ומלוק את קמת
 ומכנס חתן וכל לרופה ומי שעוב לקט שכח
 ופלא ופרט ושללות רבשלמא תדומות ומעשרות
 אין צדך בנעמתי ברכה דדילמא נפרד בברכת
 קפרשתן אבל לקט שכח ופלא ופרט ושללות
 צדך לבדך עלהן בעיבתן או לא ופסד חמור
 בנעמתי ובעריפת דתתן מעשת כרימ קודמת לעשת

עריפה ומענת בכור וראשית קנו ומתכו וקמתן
 שקלו וקמתן חזו ושוק וקסומך וקמלוק כשפ
 לעט וקלואת חסד לעשיר וקבאת שלום ואודא
 וכפר אצואס וקמופת חסדו וקשמסת כספס
 ואלה פברים וקפשות ראשי חדשים וחשוב
 תקומו ומי שמעמח גר יתם ואלמנה בגל והשבת
 אשדק וסענך ופריקה ומעשת חלצה ויסס כללו
 של רב מכל אותן מעשת עסק שמעלן בעל קלות
 גדלות מפת מנה מברכן על מוקנתן כען סוכה
 ולב שפר ופשת תשלן ומזוזה וספרת העומר
 ובר חסרה ומגלה וקדומה להן ומקנתן אין מברכן
 עלהן וצדך אימ מסירת מפתח מפת מנה מברכן
 על אלו ולא על אלו כ' איס תאמר אין מברכן על
 מעשת עסק שיש בה אוקרה כען לא תקח קאיס
 שלח תשלם לא תכלה תשוב אותם לא תראה
 חמור שותף שוב תשוב עמו לא תראה את
 צור אחיך קשב תשיבם לא תראה קקס תקיים
 לא תשא עליו חסאי קוכח תפח אל ידע לבדך
 נתן נתן חלצה וייבם לא תהיה אשת קמת
 וקרבן שדומין לאלו ואיס נסמוך על זה קטע
 מנה תאמר במוקל את קגדול או גדול שמוקל
 סצריך לבדך ואיס לא מקל עמוש כרת וכן
 קשוחט את קפסח או קאולו שקיק מברך ואיס לא
 עשאו עמוש כרת ואיס תאמר פסח ומילת מעשת
 עשין קן ואין בהם אוקרה וקרי שחיטה שאדם
 מוזהר שלם לאכול נבלה ומברך עליה או דילמא
 בנזירק בעלמא קיק כעל מן קנבלה מלאחר שלם
 מתנה מעצמה וקשחיטה קיתה מעט בפט עצמה
 באותה טעם שקיתה בשר נחירה מותרת ואלע
 טעבשיו יש בנחירה משום נבלה כון שקוק בעה
 אותה ברכה קוק בעה כל שקר ברישן איס לעשת
 על עמין ודומכתי בהלכות פסוקות ומי שעשק
 מעמק צדך לבדך אפף שכתוב ב' ול' תשים דמים
 בצדך

תשובה

ואשר דענו כפי אי חמור
 מפורש בריק עב כעל
 ואין לראי מפליגו כגון
 בריק על קבל כל עבלי עב
 עב כעל

מנעמך דא דתלמידי שיה וקטנתו שלום וטעם תלמי
 ברשת אחים דאין מנעמך כחוש דום לשו רחמנא
 בתיקוול שכן סימבך על גרין כרס רשע ועל
 קברות מעשר שם מאוס דלם תלמי ברשת אחים
 ולא בהצלתן אכל לתקופ סריו ותם אית דעב
 דרמיח עלם לחודיק וכן מערבן על קברם מעשר
 עם דלתקופ סריו דמחייב דלם תלמי ברע אחרי ולא
 במצאתן ואיכסר דמחיל לם ומיעקר לם עסקו וזין
 מערבן על החלצה מאוס דמעטק מבזות בעבד
 קיח דקא עבד על פשע דיעס וכן אין אחסר
 מערבן על החלצה ולא על דיעס מאוס דלם
 מיפקדיח אכרין ורשע ופון שארע במעט יסס
 אינה במעט חלצה וכל יוסי דאמיל קעלה לםס
 עולה לשלצה וכו' דאלמח חלצה ויסס איתקשו לדרי
 וכן אין מערבן על הגחשין דשליח אמשלח וזית
 בה עבדק ואיס נפסך למיך לעבדך על הקר נמי
 דמעט יגרבן ולת בצו עבדק עגן איותן שכופין
 איותן לחושא וכן מי ששקחה פסר שטס וליח לנדק
 ובעיח דדאמי לשון שאין בגדוסיקן עבדק יס לוי
 דלם כלוג רבנן בגדוסיקן דגדריהב אטו קט אי פמי
 מאוס דמי ששקחה פסר שטס אית בה ספקא
 דדילמח מיטה קווא ולא זכה לעבדות מנעמך ולא
 מעט עבד בגדוסיקן אבל על גב דת כחמס ועל
 תקיטת שוטב מערבך ועל שאר מילי דמפרשי ועל
 עשיית מעטק מערבך מאוס דתלמי שיה ולא איכסר
 למעקריק כחך דחילין בה אחריס ועל קריאות
 קמוערים מין למיח לן דלם מערבן בת דין בארץ
 יבדל על קשעתן אבל לדיקן דלית לן סוד קשענר
 לם תלמי מעט קשעות חדשים בדין דחא לז
 קבשקן ולא מילי לא בתר חסון קשענר חולקן
 וזי חמרת לעבדך מאוס לם תסוד או מאוס שאל
 אכך ויגדן מאוס דלות בצו מעטק דקא חסון
 בעלמח קווא לית בה מעטק
 קבא

דגמסן ארבעסו בל סלמח פקסא למברא וזכרת
 ספסל מעמר שקווא חסון ומברכך עלה וכן לז
 מערבן על ארבע
 קבא
 מיחשת בת דין ולא
 על מלקות דקדושיח
 צדיק קווא חס על
 בריותו כדדדשי בה
 קלית חלם תלי אר
 מיחיד מיחי קלסון
 קווא חמרת קלג
 מרשי וכו' וכדדדשי
 בלם קרב זה לא וכו'
 וכדאמרני שאין חומר
 קלג ברזש קשע
 מעט שקווא שערב
 קדין וכדאמרני פמי
 אין מעסיקין בקלות
 מעט שאין חומרס
 ברכה על קטרעפות וקווא קדין שאין מערבן על
 קסקית סוטה אבל על פריטת עגלה מערבן וכן
 על הקרבת הקרבנות ועל סמיכה וזריקת וזקטר
 אימורין ושאר מעסיקין וקווא קדין לעיקת שמת על
 תוך און מעט על בקן דיו ומיחי דדאמי לז וכו'
 מעטק מנחות דקווא מערבן עלהו ולם דמי
 קכנסת לז לטופה לגרין קבן דמערבן עלה דלא
 לגרין קבן אעב דמימנע כחן מלגדות אכתי רמיח
 מעט פדיון על קאבו ומיחייב לפדות את צו או
 לגדות קבן את פצמו אבל קכנסת לז לחופה
 דמאוס גמילות חסד מודקיקן לז אי מימנע ולא
 צע לן לעלצמו לחופה מימקרא לם קאי מעט
 לגמרי מימקן וקאי לכח למינן ציסס ושואק אעב
 דתלמי ברע יחדי וזיכש דמימנע קאשק לם מעטק
 קאי מעטק מן אחיס לא אכתי רמיח על מעטת יסס
 ושואין לם מעטק מיחי דלכח למינן קס בצכנסת

כחך קל צבול ולי טר
 חסון ומעטק שאל
 קבנע דלם טאל מילי
 דכתיב ובעל ולי
 קל

סדר תפלות קחול

הגבה: א"ל קח לך מחזוריך שאינם בטלה על מנת
 לשלוח מלאי עבודה אינך עבד דכתיב לא תקח קחם
 על הבנים ואם לקחתם לא תשלחו וכן עריפת
 פטר חמור הפרה בשא ואם לא הפרה וערפתה וכן
 שריפת בותר לא תשתדלו וקפדת ממנו לו כולן ומלאי
 דמיני להו משום דהו מנהג הבאה בעבודה לא מ
 מצדכסן עליהו ואיכא שמי דלא מצדכסן עלהו
 משום דהו בדעת אחרים דרמנא אוקר לאקמויי
 להו והואיל ואיכא דמימנעש מקחיא קבא או
 דמחיל לה ומיעקר לה עשה לא מצדכסן עלהו
 כען נתינת דקה או מעשר עט לעט ומשמח גר
 יתום ואלמנה ברגל וקענקת עבדים ונתנת
 גבלה לגר ומשרתה לגכרי וארבעה ועשרים
 מיתבות נמי אין מצדכסן על נתינתן לבקן משום
 דלא יקב לה ישרא לבקן מדריה כלום דלברך לתת
 לבקן לא רחמנא קוא דיקב להו לבהעם דכחש
 משולחן גבא קא וכו כדאמרינן בכמה דוכתי שאט
 מיתבות כחונה דכהעם משולחן גבא קא וכו דכתי
 ואלע קנה נתינת לך את משמרת תרומות ועמל וכו
 דלרחמנא עשהו לא מצד לברוך עלהו דומיא דנתינת
 שקל לגבא שאינו מצדך עלו לתת לגבא וכל מלאי
 דמיני להו משום דלא יקב לה מדידיה כלום דכתיב
 הארץ ומלואה וכן קוא אומר בדוד כשהקדיש
 הכסף והזהב לשת המקדש ממך הכל ומיניך
 נתן לך אבל פדיון הבן אינך שקוא ממתנות
 כחונה מצדך על פדיון ולא על נתינתו ולא לפדיון
 פטר חמור שמצדך על פדיון ולא על נתינתו כמו
 שהיא מצדך על ספרשת תרומות ומעשרו והפרש
 חלה מן קשסקו ולא על נתינתן דמתנות כחונה קן
 ואין מצדך עלהם משום טעמיה דאמרינן ואי
 אמרת אימאי מצדכסן על פדיון הבן ועל הפרשת
 תרומות ומעשרות וחלות והיא ממתנות כחונה קן
 קיימ טעמך דמצדכסן עליהו משום דלברוך ברא לתקן
 תבואת וששת אוקריה רחמנא ושתי פדיוה וקפרש

משה
 כחונה
 מצד
 פטר
 חמור
 כחונה
 מצד
 פטר
 חמור

קח אסתגרי לך דקע מעשת עשה ללא מצדכסן
 עלהו לא תלשין נחד טעמא בלחוד לא כמה טעמי
 אית בהו חד מיניהו עשיית דין אעג דמעת
 עשה היא דכתיב ושפטתם צדק לא מצדכסן עלה
 אי נמי מצדכסן להדי מיאי דקבש ומיעקר לה עשה
 ושתתכלל והוא קדין לעיבה ופריקה והשמטת
 כספם וקרקעות ושלוח עבדים והענקתן ועמידה
 מיטת קרב ומורא וכבוד אבואם ונתנת דקה
 לעט והלאת אביון וקשבת גולה וחרת רשת
 והשבת אבדה ועשיית לקט שכחה ופאה ופרט
 ועלוה ונתנת מעשר עט ומי שמעמח גר יתום
 ואלמנה ובקור חולם ונחמת אבלים ולווי קמיר
 והכנסת חתן וכל לחופה וערפת פטר חמור
 והשבת עבט ונתנת גבלה לגר ומשרתה לגכרי
 ושריפת בותר ושלוח קקן לו כין אין מצדכסן עלהו
 מכמה טעמים יש מקח מיטת שאין בהם מעשה
 כען קשמטת כספם וקרקעות ומאי דדמיני להו
 ואית בהו נמי משום דמחיל מריהו ועקר לה לעשה
 ויש מקח מיטת שהיא מנהג הבאה בעבודה
 כען קשבת גולה ורשת ועשיית לקט שכחה ופאה
 ומאי דדמיני להו דכתיב וכרמך לא תעלל ועמר
 ואם לקטת לגבא תעוב אותם לא תכלה פחת
 שך לקטר ואם כלית וקצרת אותם לעט ולגר
 תעוב אותם ואם לא לקט ולא כלה לא עב מעשך
 דלית בהו עבדה לא מצדכסן עלהו משום דלית
 בהו מעשה אי נמי משום דמחיל עמיס גבא
 ועקר לה לעשה וכו' וכות קעבט דכתיב לא
 תבא אל בית לעבט ואם באת לשת ונכלת עבטו
 השב תשיב לו את קעבטו ואם מעשך על ידי
 שלח שת דין לעבא עבדה לא מצדכסן משום
 דמחיל גבא לונה מריה דמשכונא ולא בשל
 וקח מיעקר לה עשה דקשבה ושלוח קקן נמי
 מנהג הבאה בעבודה היא דכתיב

אם לא
 קבש
 דכתיב
 לא תעלל
 עמר
 וקח
 מיעקר
 לה עשה
 דקשבה
 ושלוח
 קקן נמי
 מנהג
 הבאה
 בעבודה
 היא
 דכתיב

אם לא
 קבש
 דכתיב
 לא תעלל
 עמר
 וקח
 מיעקר
 לה עשה
 דקשבה
 ושלוח
 קקן נמי
 מנהג
 הבאה
 בעבודה
 היא
 דכתיב

מנתיב דחיה תלמי שיה וקטעו שלוח ונתנו תלמי
 ברשת אחרים דחיה ממנו כחוש דוח לנו רחמינו
 בעיקרו ול. שכן שמעך על פניו כרס רשע ועל
 הפרשת מעשר שם משום דלח תלין ברשת אחרים
 ולא בהצטקן אבל לתקופ כרמיו ותבואת קוץ רעב
 דרמיא עלה לחודה וכן מערבין על הפרש מעשר
 עט דלתקופ קוץ דמחייב דלח תלמי ברע אחרו ולא
 בהצטקן וחיפשי דמחול לה ומיעקר לה פשקו וזין
 מערבין על החלבה משום דמעט קבוצה בעברה
 היא דקא עבר על פשקו דיעס. וכן אין האשה
 מערבת על החלבה ולא על היס משום דלח
 מיפקדיא אפריה ורעה. וזון שאינה במעט יס
 אינה במעט חלבה וכל יוסי דחמיל קשלה לבס
 עלה לשלבה וכו' דאלמא חלבה ויס איתקשו לדדי
 וכן אין מערבין על הגרושין דשלאו המעליה וזית
 בז עברה ואס נפסק למיך לבדיך על הקר נשי
 דמעט לגרסן ולת בזו עברה כען אותן שכופין
 אותן לחושא. וכן מי ששקתה פשר שטס ולא ילדה
 ובמאי דדמיא לזון שאין בגרושיה עברה. יש למיך
 דלח פלוגרעק בגרושין דגודיה הט אטו הט. אי נמי
 משום דמי ששקתה פשר שטס אית בה שפיקא
 דדילמא מיטת קוץ ולא זכה לבנות ממנה ולא
 מעט עבר בגרושיו אבל על ברית כהנים ועל
 תקיעת שופר מערבך ועל שאר מיל דמכרשי ועל
 עשיית מעטק מערבך משום דתלמי שיה ולא חיפשי
 למעקריה כחך דחייין שד אחרים. ועל קריאת
 קמועדים מלאן למיך לן דלח מערבין שת דין בארץ
 שדל על קשעתן אבל לדין דלית לן סוד קשער
 לן תלמי מעט קשעת חדשים בדיון דקא לנ
 קבשקן ולא מידי לא בתי חשון קשער חולטן.
 ואי אמרת לבדיך משום לן תמור או משום שאר
 אכך ויגך. משום דלית בהו מעטק דקא חשון
 בעלמא קוץ ולת שיה מעטק
 קבוצה

דגמיה כן קלוגסו בר שלמה שקשה למברא וזכרת
 ספרות שמר שקוץ חשון ומברטן עלה וכן לן
 מערבין על ארבע קבוצה
 מישת בת דין ולא
 על מלקות דקודשא
 בדיך קוץ חס על
 בריותו כדרדשי ב
 קלית חלם תליי אר
 מיאיר מיאי הלזון
 קוץ אומרת קלע
 מראשי וכו' וכדרדשי
 בלח קרב זה אזה וכו'
 וכדאמרן שאין אומר
 הלל בראש השנה
 מעט שקוץ שערב
 קדין וכדאמרין נמי
 אין מפסיקין בקללת
 מעט שאין אומרים
 ברכה על הפרעפות וקוץ קדין שאין מערבין על
 השקית סוטה אבל על פרישת עגלה מערבין וכן
 על הקרבת הקרבנות ועל סמיכה וזריקה וזקקטר
 אימורין ושאר מעשיהן וקוץ קדין לצדקה שמן על
 תפוך און מערב על בקן דו ומאי דדמיא לזו וכל
 מעטק מערות דקוץ מערבין עלהו. ולא דמיא
 הכנסת כלה לזופה לפרזן קבן דמערבין עלה דאו
 לפרזן קבן ארע דמימעט כקן מלגדות אכה רמיא
 מעט פדיון על האב ומיחייב לפדות את בן או
 לגדות קבן את עצמו אבל הכנסת כלה לחופה
 דמשום גמילות חסד מודקקין להו אי מימעט ולא
 צע לן לשלבהו לחופה מיטקרא לה האי מעטק
 לצמרי מיכן וקאי לכא למינ ציסס ושואין ארעב
 דתלמי ברע אחרו וחיפשי דמימעט האשה לן מיטקר
 האי מעטק מן ארעא לא אכה רמיא על המעטק יס
 ושואין לן משכין מיאי דלכא למינ קט בזכנסת

מעטק קוץ חשון
 מעטק קוץ חשון
 מעטק קוץ חשון
 מעטק קוץ חשון

דייק חייבה דחמנא למינסבה ושון דאמרק ל
 בטעמא לה להאי קמא איצקר לה מצות עשה
 שבה וצמרינן מינה למורא וכבוד אב ואם ועמידה
 מעט רעו הואיל ואיפשר למעקריה להאי עשה
 דידקו דקרב שמחל על כבודו כבודו מחול חשבנן
 לה כמאן דשתיה ולו מברטנן עלה והוא קדין
 לשאר מצות עשה דדמיין להו ולגבי מתנות
 כהונה נמי אמרינן כהנים משלחן גביה קא זכו
 וגבי גולת קגור דהוא ממיתות כהונה אימרי קטלו
 קסו ונתנו לכהנים וכדמתבררא בבבא קמא
 דשמעת מיניה דמאן דיקיב מידי ממיתות כהונה
 לכהן לא יקיב לה מדדיה גא דחמנא טעמו י
 כדכתבו ואש קנה נתתי לך את משמרת תרומות
 ועמי קילכך לא מברך ישראל על נתנתה לכהן
 עד כאן תשובת הר יוסף בן שלום
יש מצות שמברטנן עלהם בעל
 ויש שמברטנן עלהם
 בלמד וכתב רש"י הם טעם לבר כל מצוה
 קנעשית מיד מברטנן בעל כען על המילה על
 בעשר חמץ על אשית מצוה על אשלת מרור על
 מקרא מגילה על קטילה על נטילת ידים על
 נטילת לולב על ספירת העומר על מצות שרוב
 וכל מצוה שיש בה שקות כען להטח הפלג כל
 קיום להתעטף בצצת להות עטוף בו כל קיום
 לשב בסוכה לחול ולטיל בה כל קיום מברטנן
 בלמד דלכא משמע ולהלך נר של חסוכה יש
 שקות במעשה כדאמרינן בפרק צמה מדלסקין
 מעשה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק
 ולכך מברטנן בלמד וכן לשמוע קול שופר יש
 שקות להפסיק בין התקיעות ששקר מצות שופר
 על סדר הברכות ומה שמברטנן להכנסו בברית
 של אברהם אבא מפע שברכה זו אינה כשאר
 ברכו גא שבה והודה היא לטורא כמו שפרשם
 למעלה ומה שמברטנן בתפילן של יד לחטא ועל

של ראש על מצות מפע של רע רותיפו לתקן
 שה ברכות זו אחר זו על מצוה אחת בסיגמן אחד
 גא הראשונה מברך להטח סכך דינה • כמו
 שאמרנו והשניה על מצות שהיא גמר המצוה
 ומה שאנו מברטנן על ההלל לקרוא את ההלל ואנו
 מברטנן על מקרא מגילה מפע שקורין את המגילה
 בלא הפסק אבל בקריאת ההלל מפסיקין והצבור
 שוטן ראשי פריקים ועוד דאמרינן בפסחים
 ששקר קריאת ההלל תקנו נצאים קריאשוטס
 לקרות על כל גרה שלא תבא על הצבור לכשיבא
 גמרין את ההלל קילכך שיך בו
 לקרוא את ההלל שכל מצוה שאינה חובה תמיד לא
 שיך בו לברך על והלל הוא בלא טעם וגם
 רוב התרומם הם בדוחק ועד קשיא לברברו נר
 של שבת ולפריש תרומה ואף דעל הפרשת
 תרומה אמרינן איפו כן דגרסינן בתוספת דבר כתי
 היה קולך להפריש תרומות ומעשרות מברך באי
 אמה אקבו להפריש תרומות ומעשרות ועוד
 דלכא מזה ולכא מרור אמרינן כמו שפרש
 לקמן והרמבם כת טעם אחר כל מצוה שעשה
 אותה לעצמו מברך לעשות כען קמל במו או
 עשה מזוזה לשת או מעקה לגג או פריש
 תרומה לעצמו או לבש תפילן או נתעטף בצצת
 ואם עשה אותה לאחרים כען מל בן חצרו או עשה
 מזוזה בבת חצרו או מעקה בבת חצרו או
 פריש תרומה לחצרו מברך על העשייה עשה
 מצוה לו ולאחריו כאחד אם היתה מצוה שאינה חוב
 מברך על העשייה לפי הוא מברך על מצות עשה
 היתה חובה ועשה אותה לו ולאחריו מברך לעשו לפי
 מברך לשמוע קול שופר נטל את קולו מברך
 על נטילת לולב שפון שהגבוי יבא ידי חובתו אבל
 אם צריך קודם שיטול מברך לטול לולב כמו לשב
 בסוכה מכאן אתה למד שהמברך אחר עשה בלא
 ברכה מברך על העשייה אבל נטילת ידים ושחיטה

סדר תפלות קהיל

הפסח באי אמה אקטו לחכול את הפסח איז קיז
 צרכת קוזבז באי אמה אקטו לחכול קוזבז ואל שפז
 בקן ונז לזק הטעם יתשב מיה שקק שינו לחותם
 קטעמיס קרא שוטס מיאי שפז תפולן של ראש
 משליד דבשלנן להטח תפולן אתה שפז מטע שאי
 איפסר לעשותה על ידי שלח וקיא להבז ולכך
 מצדטן בלנד ועל מצת תפולן גם כן לפי שכבר
 קטח שלידי וכשמצח של ראש לא קרינן בה להבז
 לא לשעבר ולכך מצדטן בעל זאת וקרינן בה חסוכה
 שאיפסר לעשותה על ידי שלח וקיא להבז ומצדטן
 בלנד ויל שקדלפקה עצמה קיא המצח וקואיל
 וקוא פותן קשמין וקטתלה משל כדאמרינן בפרק
 צמה מרליקין דברייך לא שתתפז בצריטוי לת קרינן
 בה שאיפסר לעשותה עי שלח ולכך מצדטן בלנד
 אי עמי דרך קטעלס קואי שכל אדם מרלפק בצת
 מטע חצבתת קנס וכן נר של שבת ואתה קרי טבלס
 ונטילת ידיס שאי איפסר לעשותה עי שלח ומצדטן
 בעל ויל מטע שאין עשייתם להבז לא לשעבר
 צמו שפרשטן למעלה ולכך מצדטן בעל אי עמי
 טון דטבלת כלס איפסר לעשותה עי שלח לא חלקו
 חכמיס בכלס ואת וקרי כסוי קדס שאי לעשותה
 עי שלח ומצדטן בעל ויל שכסוי קדס קואי צמה
 מצח ולא קרינן בה להבז לא לשעבר ואפי לחכ
 הכסוי יכול לברך טון שצרך מקודס על השחיטה
 זאת וקרי קצמד שאי לעשותה עי שלח ומצדטן
 בעל ויל מטע שכבר קוקרב קעמר ואפן מוטן
 ממק ולא קוי להבז לא לשעבר ולכך מצדטן בעל
 ליסב בסוכה קיא בלנד מטע שאי לעשותה עי שלח
 וקיא להבז ששקד מצת סוכה אכלה ושעה כשן
 דירק ועל המילה ועל מצת ששבו ועל השחיט קס
 בעל מטע שאיפסר לעשותה עי שלח וקן להבז זאת
 וקרי צרכת את קבן שמצדך להכפסו בצרית וכו'
 שאיפסר לעשותה על ידי שלח כשאין קאב בשד
 ומצדטן בלנד ויל מטע שמצדך אותה אחר

קואיל וכדברי הרשוקס אפי שחט לעצמו מצדך על
 השחיטה ועל כיוסוי קדס ועל נטילת ידיס וכן קוא
 מצדך על שער חמץ טן שצדק לעצמו טן שצדק
 לחתים שימשה שגמר בלע לבטל נעשית מצח
 קצער קודס שיבדוק עכ " ולא אכלו הזוג על
 וזה לשון אימר אברהם קשיא ל על מקרא מנגל
 ואס כואי כל מצח שקיא מצד בריקס אומן על שקיא
 כשן ראות קשיא ל נר חסוכה ואול מטע שאין לה
 קצבה שהמקדרין מוסיפן וכן המקדרין מהמקדרי
 יתד אי עמי מטע שזאת הצרכה קוקבעה על נס
 הנרות שצמקדס שהס של תורה לפי עשאוה כשל
 מצדך וכן כן וכן כן קשיא ל על אכלת מצח ועל
 אכלת מצח ועל יס תימה קיא ל קקשה אותס
 צמל למאן דאין לבער חמץ ומס תברא לחכול
 אמרינן בהט ומסיק קב צמריא דאמר צריא פרי
 קאדמה ולחכול מצדך עד כאן גם צרכת תפולן
 שלידי ושל ראש קשיא ל לדבריו ויל טעם אחר
 על מצח שאיפסר לעשותה על ידי שלח וקיא להבז
 מצדטן בעל וכל מצח שאי איפסר לעשותה על
 ידי שלח וקיא להבז מצדטן בלנד וזו קיא קצת
 סברת קתלמוד בפק דפסחים גט פלוגתא דצער
 חמץ דאמרינן בלבער חמץ טלה עלמא ל פלג
 דלהבז מנשמע ט פלג בעל שער חמץ ומקשי
 למאן דאין לבער חמץ אקבו על המילה וקאין
 קיט לימל למול לא סגיא דלאו איקו מקיל ומקשי
 אבהבן מיאי איכא למימל ומתדן איקו טי טלומר
 טון שקוא עצמו מוקל וצריך למול יס לערך בלנד
 אכל למאן דאמר על שער חמץ אפי אב קבן עמי
 על המילה קוא מצדך צמו שפרשטן ויל
 קטעם צריך לברך לחכול מצח ולחכול מצדך מטע
 שאי איפסר לעשותה על ידי שלח וקן להבז וקס
 גרסי להו בצדק ערש פסחים במסחאות יסמות
 ומדויקות וכן קשאס רב עמרם בסדורו ועד
 דגסינ בתפולת בלפי פסחים איז קיא צרכת

פני קבלת החול

המלך לך קרינון ביה להבא לא לשעבר וזולך
 מברכין בלמד ונבר פדמם הטעם למעלה ואת
 וקרי נטילת לולב שאי חיפה לעשותה על ידי שלח
 ומגבטין בעל ויל מטפ שאי לברך להבא אל
 לאחד הנטילת קודם הנטוע ואת וקרי תקיטת
 שומר שאיפא לעשותה על שלח ומגבטין בלמד ויל
 שהשמש צמק סיא המעט והוא ילוא לא שמוע
 לא על שלח לל קרינון חיפה לעשותה על שלח
 ולכך מגבטין בעל קרינון מקרא מגלה שאי
 לשמוע על אחד לא על ידי אום ומגבטין בעל ויל
 שאים מברך על השמיעה לא על הקריאה
 וחיפה לבאת ידי הקריאה על ידי שלח ולכך מגבטין
 בלמד ואת וקרי קריאת הקלל שאיפא לעשותה
 על שלח ומגבטין בלמד ויל שן שברך לעשות
 ראשי פרקים וגם צריך למר קודם אלא לל קרינון
 שם שאיפא לעשותה על ידי שלח ולכך מגבטין
 בלמד ומיקו קשיא לל אי טעמ מגבטין קודם
 שאי לעשותה על שלח וקרי להבא ומגבטין בעל
 ויש שיגבטין לעסק בני בני עבד ומכל לתקן
 שם וחיפה לעשותה על ידי שלח שאדם אחי
 יכול לומר את הדשם ויחזקו כל הגבכות
 כן פתחין בהם בברוך וחותמין בהם בברוך חוץ
 מיקטת ברכות שם ימקן שפתחין בברוך ואין
 חותמין בהן בברוך כען ברכת קשרות וברכת
 המעט לש שקן מטבע קב ויש ימקן שחתמין
 בהן בברוך ואין פתחין בהן בברוך כען ברכת
 קסמוכ לחצרתה לש שפטרנה קראשונה שנפתח
 בברוך ויש קושיות רסות על כלל זה כען מברכת
 אלל כשמה שאינה סמוכה לחצרתה ואינה פתחת
 בברוך ומשבע ברכות של חופה שפתח באשר
 יבר את האדם בלמו בברוך ואעפ שקי סמוכה
 למת שלפטה וגם מברכות אחרות ועל סדר
 קברכות אפרשטעם לל אחת ואחת בעל גרסי
 על ערב פסחים אינן שמואל כל הגבכות כן צריך

סיאמן מעט חותמין סמוך לחתומין פס בניתי
 אמרי מעט פתיחוק סמוך לחתומין וקל כשמואל
 גרסיין בברכות בפסג מגבטין חמ רב כל ברכה
 שאין בה הזכרת השם אינה ברכה ור יוחנן אמר
 כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה אינן איש
 טוהיה רב מסתברא דתשא לל עגרת מיעותך
 ולל שכחת לל עגרת מלברך ולל שכחת מלכוכ
 שמך עלו ור יוחנן אינתע לל עגרת מלברך
 ולל שכחת מלשוכר שמך ומלכותך עלו יש
 פסקים הלכה כרב מדקאינן איש טוהיה מסתברא
 אבל רבם האי והרף והרמבם פסקין כל יוחנן
 דכל ברכה שאין בה הזכרת השם ומלכות אינה
 ברכה ודוקא בפתיחת הגבכה אבל בחתומתה אין
 צריך מלכות וגם ברכה קסמוכה לחצרתה אינה
 צריכה הזכרת השם ומלכות ואמר ברש דברכות
 בפ קדוחה ל וירא ורב יקודה כל ברכה שאין בה
 מלכות אינה ברכה אמר ל קנחומא אלא אימיה
 טעמא ארוממך אלל המלך רבא אינן צריך למר
 קה אתה שמותך אמר אף אלפס ובמדרש אומר
 מן שווכרין את השם שנאמן ברוך יהיה למרע
 חוקין וכתב שם אקרא ומטן שאומל מלכות
 שנאמן ארוממך אלל המלך ומטן שעטן אינן
 אחר המברך שנאמר שם אקרא הם גדל
 לאלפס אמר להם משא לשרא כשאם מברך אתם
 תעטן אינן ואם תאמר ברכה ראשונה של שמנה
 עשרה ברכות וברכה מעטן שבת שאומר בברך
 שבת למת אין בהם מלכות ויש לומר שהא קגדול
 נחשב כמנו מלכות כדאמר ברשא השנה דשמע
 ישראל ועמנו שב כמנו מלכות ויש אומרים פ אלל
 אברקס הוא כמנו מלכות לש שעדין לל המלכותו
 עלקס קעולם עד שבא אברקס והודיע טבע
 בעולם וזה שנאמר אלל השמים אשר לקח
 מפת אש ומסקין בפרק ג שאכלו שאין חותמין
 בשתי כפן מושיע ישראל וסנה ירושל מפת

סדר תולדות קהול

שאין עשין מצות חסלות חסלות לא ידק על כל
 אחת ואחת לבר . ומקשי על הארץ ועל המזון
 ארץ געבדו מזון על הארץ ועל הפרות ארץ
 דעבדו פרות . מקדש ישראל והזמנם ישראל
 דמקדשי לממנם . מקדש ישראל וראשי חדשים
 ישראל ומקדשי לראשי חדשים . ומקשו מקדש
 הצבת וישראל והזמנם . מקדש קצבת וישראל
 וראשי חדשים פרוש דאפי תמצא למיר דקדושה
 דישראל וממנם או ראשי חדשים חדא היא מכל
 מקום קדושה דצבת וישראל דמקדשי לפו לזמנם
 תגדו טעמו . ומתקן התם עמי חדא היא מצי טעמי
 סבת היא מיקדשא וקיימא וממנם וראשי חדשים
 ישראל הוא דקבע לפו . והת קאמי מקדש קצבת
 וישראל דקדושה לזמנם או לראשי חדשים . פו
 מה עמלן להוטר סבת עש קדוש וו הקדשה צחתימה
 אחת היא לפו ממח מיני טעמי דסבת קבעה
 שמים ויום טוב קבעה בת דין לא הטעם
 שנוכרה כאן עמק מפת שקדושת סבת קייא סבת
 קדושת ישראל שטמא בק ס אית היא שטמא
 לעת ש אפי מיקדשם . הילכך נוכרה כאן
 מפת שהיא גרימת קדושת ישראל כמו שקדושת
 ישראל נוכרת ביום טוב בלא סבת לפי שהם סבת
 קדושת הזמנם ובדין קיה לפוטר סבת אפלו ביום
 טוב בלא סבת לא מפת שקוא דרך לפוטר סבת
 בלא יט ומחוי כשקרא . היא למדת דחדא חתימה
 קיא אבל צמושיע ישראל ובעה ירושל איעה
 תלויקו וו ש אפיק שטרושל צדימן ישראל תאוטת
 גם חזן לרושל ובעלה קס צדימן אותה ואם כן
 קויה חתימה בשמים . ואם תאמר הוטר סבת
 צמשה פברו ובישראל עמו וצמשי האמת והצדק
 קדי שחותמין בארבע . ויש למיר דכלהו חדא מילת
 קיא שמברך לקבה שחר צמרה שנתנה על ידו
 משה עברו לשארל עמו ובחר צמשי כדי לפוטר
 את עמו . כל ישראל חייבין בכל מצות האמורו

צמרה אחד מצות עשה ואחד מצות לא תעשה
 והנשים חייבות בכל מצות לא תעשה שקאשם
 הוקשה לאיש לכל ענשין שבתרה שטמר איש או
 אשה כי עשו מכל חסות האדם דקייב חייב לפוטר
 וחייב כריתות וחייב מיתת שת דין חוץ מכל תקיף
 וכל השחית וכל תמא לפותם . כל תקיף וכל
 תשחית שטמא לפ תקיף פחת ראשם ולא תשחית
 את פחת וקך . כל שיאם בהשחית ישן בהקפה
 והפטי קוחיל ולתגוי בהשחית ממוס דלת לה
 וקן לתגוי בהקפה . כל תמא לפותם שכל אמור
 אל הכהנים בצחוקן ולא באת חוקן . וכל מצות
 עשה של הזמן גרימא נשים לחייבות חוץ למכריה
 ורשה ותלמוד תורה . פריה ורביה שטמר פרו ורבו
 ומלאו את הארץ וכבשוק וכבשוק כתיב קאיש
 דרכו לכבש ואין האשה דרכה לכבש . ועוד דגש
 יעקב אשפזן אפי שרי פרה ורבה ולא קאמי פרו
 ורבו . ותלמוד תורה שטמא ולמדתם אותם איתגבש
 ולא את בנותיכם . ושקומין גרימא נשים פבורות
 כדי לפטן צמסרת קדושתן מתפילי שקוקסו לתלמוד
 תורה דכתב בה והודעתם לבטח ולא לבחור .
 והטעם שפברו הנשים ממצות עשה שקומין
 גרימא לפי שהאשה משועבדת לבעל לעשות
 צדו . ואם קיה מחויבת במצות עשה שקומין
 גרימא איפשר שבצעת עשיית המצו יעק אותה
 קבעל למצות מצות . ואם תעשה מצות הוטר
 ותניח מצות אוי לה מבעלה . ואם תעשה מצות
 ותעז מצות הוטר אוי לה מיוצק . לפיכך פטרק
 הוטר ממצותו כדי להיות לה שלום עש בעל
 וגדול מואת מצוה שקסם קגדול הנכת בקדושה
 ובטרה נמחה על המים כדי להטיל שלום בין איש
 לאשתו . ויש שבע מצות עשה שקומין גרימא ונשים
 חייבות בהן . ואלע קן שמחה וקקל וקדוש קיום
 ואחלת מצוה בלע קפסח ומקרא מוגלה ונד חסוכ
 וארבעה כוסות של פסח שמחה קיא גודת קכלו

פרד קולות יחיד

סגל ושמחת בחגך איתך ונתן וקקל דכתיב
 גם כן סגל קקל את העם האנשים וקנאים וקטף
 קדוש קיום וכו כדאמרין בברכות נשים חייבות
 בקדוש קיום דבר תורה דאמרינן וכו ושמוך כל
 שישם בשמירת ישם בוצרם וקט נשי קואיל
 ואיתתהי בשמירה איתתהי בוצרם ואשילית מנה
 בלשן הפסח גם כן מוזק קטעם סגל לא תחל על
 חמץ שבעת ימים תחל על מנחת להם עמ
 ואמרין בתפחים כל שישם בגל תחל חמץ איתתהי
 בקום אכול מנה וקט נשי קואיל ואיתתהי בגל
 תחל חמץ איתתהי בקום אכול מנה ומקרא
 מנה ונר חמץ וארבעה כוסות של פסח מנע
 שאמרין ר' אל בשלשן שאף קן קיו באות קנס
 ובראי בשם קר יחזק קלי במקרא מנה לפ
 ששקר קנס נעשה על ידי אשת המלכה וכן פ
 בנר חמץ ששקר קנס נעשה על ידי אשה ששמה
 יהודית שקצת ראשו של אנטיוכוס וכן פירש
 כוסות של פסח כדאמרין בגמרא קמא דסוטה
 בשכר נשים דקטנות שבאות קדור בגל ישראל
 מימצים שנאמן מוציא אסירים בכושרות א תקרי
 בכושרות לא בכשרות בזכות נשים כשרות וכת
 קר יחזק בר אברהם דלשן דאף קן קיו דמשמע
 שהן טפלות לא אית שפר לפי ראי דקוק לרא
 למימ שהן קיו ששקר קנס ועד דבדולח דמנה
 לא משמע כפרושו דאמרין קתם ר' זונה אסר דר
 מוצא קיו מתכוין לקרותה לפי הנשי שבשעת שקל
 קיו בספק פרוש בספק להשמיד לפרוג ולבדולח
 פ' ראי קיה לו למר לפי שהן קיו ששקר קנס על כן
 נרא פרוש קידוש למי ששקר וכן בגר חמץ וד
 כוסות של פסח שחייבות בהן לפי שאף קן קיו
 בספק כשרו עלהם מליכ יון וגם קיו משועבדות
 במצרים ואם תחיל אש קטעם יקיו חייבן במנה
 דקא כתב טף ונשים ואע"ג דבדולח תתבר
 קפרא נדך לקדוקה לגמ נשים ולגמ קטעם שאף

קן קיו בספק ימיל בגמרא דין לא קאיל לא נשים
 חייבות ב' בדולח על קידוש למי ויל נשים שן
 דאיתתהי במנחת לא תעשה ולא במנחת עסק דהוין
 גרמא קטיל עלהן מנחת מנה אע"פ שהיא מנחת
 עסק שקוין גרמא שן שן קיו באות קנס
 א אבל קטעם דלא שייך במנחת כלל לא מחייבין
 לבו אע"פ שקיו באות קנס עכ"ו ולעזר קטעם
 דאף קן קיו לא קיו חייבת בהן מנע שן מנע
 עסק שקוין גרמא ואע"פ שן דרבן דכל תקון
 דרבן כשן דאורייתא תקון ואם תאמר וקרי בסוכה
 כתיב בסוכות קושבת את בני ישראל ונשים קיו
 באות קנס ואש קת קן פטורות כדאי בסוכה כג
 קיון ויל דסוכה שקיא דאורייתא לא מתחייב נשים
 מנעם שאף קן קיו באות קנס אבל משתדבין
 נרא קתם לתקן גם לנשים מנעם שאף קן קיו
 באות קנס וכתב ר' שקנשים חייבות בשלם
 סעודות שאף קן קיו באות קנס של מן דלחמשה
 לקטול כלם בערב שבת וכן חייבות לבצע על שנת
 כשרות ועד דבעסק דרבן שוות בגל עד כאן
 ומתחיל כתוב שקנשים חייבות בקבלה מדרבן
 שן שחייבות בקדוש כמו שאמרין למעלה מימח
 שנאמן ולהבדיל בין הקדש ובין חול וכל מנע
 שקנשים חייבות בקטעם חייבין בק' ויש שהן
 פטורין למעלה בגל קמנע כגון חרש שוסק וקסן
 ויש שהן פטורין לפי שעה כגון חולה וקשקש
 במנחת וקסומא קחולש שאיט יכול לכוין את
 דעת פטור מן המנחת קטעם כוונה ואם קכב
 עליו חולש לפי כוונת חולש יקיה פטורו והפן חולשן
 ומשמיטין פטורין מן קסוכה וקעסק במנע
 פטור מן המנע והפן חתן פטור מקריאת
 שמע בגלם קראשון ותנא ל' יעקב אומר
 כותב ספרי תשלחן ומזוזות ותגריקן ותגריקין
 וכל קשקשין במלכת שמים ליתיה מוכרי תבילת
 פטורין מקש ומק' התפלה ומן התשלחן ומל מנע

סדר תפלות קהול

קאמורו ביערה וכן מי שמעתי מוטל לטען ומעשה
 את קמית והסומא תשא בבבא קמא בפ קהול
 ר' יקנה אומר סומא אין לו שעת וכן קיה ר' יקנה
 פטרו מכל מעשה שבתה. מאי טעמא דכתיב לא
 קעבות וקחוקים והמשפטים. ט' אכא דאיתיה
 במשפטים איתיה במעשה ובחוקי וכל היכא דלתייה
 במשפטים לתייה במעשה וחקיס. ואמרין בפין
 דקדושין אמר רב יוסף מדיש הוה חמינא מין דאמר
 ל' הלכה כל יקנה דאמר סומא פטור מן קמענה
 עבדנא יומא טבא לבבן דאמנא לא מיפקדנא
 ועבדנא טון דשמענא לא דאמר חטנא גדול
 קמענה ועשה קמי שאים מעשה ועשה חמינא
 מין דאמר לאין קלכה כל יקנה עבדנא יומא
 טבא לבבן מאי טעמא כ' מפקידנא אית ל' אגרא
 ט' ואם תאמר מה סברין היא ואת אדרבא
 שאים מעשה חשוב יותר שאעפ שאים מעשה הוא
 עשה. ויל' שקמענה דואגתמיר ומחור לקיים
 קמענה ושאים מעשה לא ידאג לא חס ב' ל' ל' ל'
 יעשה ואם לאו לא יעשה. והפן לשם טעמא
 אגרא. אינמי קמענה הואיל ונעגש חס ל' יעשה
 דין הוא כשיעשה שיקבל שכר גדול. אבל שאים
 מעשה כיון שאים נעגש גם שכר ט' כ' לא יקבל.
 ועוד גדול קמענה לפי שהיא משלם דען קופ
 ומקיים מעשה שמהו אבל שאים מעשה אינו משלם
 דען קופ טון שלם עוה. כת' לרמב"ם ז' נשים
 ועבדים וקטנים פטורין מן קמענה מן קתנה.
 ומדברי חכמים שכל קטן שודע להתעטף חייב
 במעשה כדי לחנכו במעשה. ונשים ועבדים שרע
 להתעטף במעשה מתעטפין בלא ברכה וכן שאר
 מעשה עשה שקנשים פטורות מהם אסרע לגשות
 איתן בלא ברכה אין מימחין בהן. והלאה קשיב
 עליו וזה לאו אמר אברהם דוקא במעשה שאין בה
 כלום. ויש שחולק ואומר אף בברכה שקברכה
 גם היא רשות ומשא מסע ל' ברין מדרב יוסף

דאמר מדיש קום חמינא מין דאמר ל' קלכה כל
 יקנה דאמר סומא פטור מן קמענה עבדנא יומא
 טבא לבבן ד' מפקדנא ועבדנא. ואם איתנא
 דמין ד' מיחייב לא חזי לברוח חס כן איסורא קא
 עבד דאיקו בברכה עבד ל' עכ"י. וכן כת' ר' ר'
 שקנשים יכולות לבדן על כל מעשה עשה שהזמן
 גרמה אעפ שקן פטורות מהן ואפ' מדרבנן ל'
 מיחייב כדמוכח בברכות בפרק מי שמענה נשי
 חייבת בקדוש היום דבר תורה. ואין כאן משום
 לא תשא את שם ה' אלון לשוא לפי שמברכות גדול
 שאינה נרצה דקר דשא חסמכתא בעלמא היא
 דהא אמרין בפרק מי שמענה ספק קרא קש ספק
 לא קרא יחזור ויקרא ולא חסרין מספק משום לא
 תשא. קילכ' טון שמתכוונת לברכה אין כאן משום
 לא תשא והשא ראיה מסומא כמו שאמרנו. ועוד
 הוה ראיה מדרמירין בפ' בקרא ד' דערוצן דמיכל
 בת כושי קיתה מנחת תפילין ולא מיחו בדה ל'
 יוסי דאמנשים סומכות רשות אבל ר' יקנה פליג
 עלה קתם ואין מיחו. ומסתבר למר דמה שמחו
 מפני שקיתה מברכת שמי דל' יוסי שרי לברוח
 ועוד הוה ראיה מדרמירין אחר בפ' ערוב פסחים
 סומא פטור מלומר קהנה. ופריך וקא אמר רשנא
 שאתעבו לבבן ד' רב ששת מין אמר אגדתא ב'
 רב ששת רב ששת. ב' רב יוסף רב יוסף. ומוכח
 קתם דלא פריך לא ממה שמזמין אחרים אבל
 מה שברכו הם עצמם לא קשיא לפי אע"י דאית
 ברכת אשר גאלנו וכתב הר"א מיקו אין זה ראיה
 כל דעדיפא מינה פריך ועוד דברכת אשר גאלנו
 לכא וטא. ותימה הוא קיחך תאמר וכוון בדבר
 שאין מחוייבת ל' מדאורייתא ולא מדרבנן.
 גם נראה דמסומא אין כל כך ראיה דסומא אע"י
 דפטור מדאורייתא מחוייב מדרבנן כדמוכח
 בהיא דפרק ערוב פסחים דמעט קסברי רב ששת
 ורב יוסף מנה בוין קום מדרבנן. ולכך קויכושן

לפניו אחרים שלמדו ראוהו מחייב מדרכן קילוך
 יכולין לבדך ולומר וכו' כמו שאם מדרכן בנר
 חסכה ובכל מעוות דרכן ומה שחייב סומא
 מדרכן ואשה פטורה לגמרי קיים טעמא משום
 דקוי ממין בר חיובא ועד שלא יראה כפי שיש
 פה בעשרת ישראל אי פטרת לה מטל המעשר
 אבל אשה מחייבה במעשה עשה של הזמן גרמה
 ובמשה לא תעשה עכ"ל והר"י ז"ל בן גיאת הכי
 ראינו דנשים מדרכות על כל מעשה עשה שהזמן
 גרמה מיהא דאמרינן קל עלן לעטן שבנה אש
 אשה אש קטן ואע"ף שאשה אינה מעשה לעסוק
 בתורה כמו שכתבנו למעלה וכתב ר"ת שאין זו
 ראייה דברכת התורה לפנה ולא חרייה אינה משום
 מעשה תלמוד תורה שהרי אש צריך ברכת קערב
 על או נפטר באהבה רבה חזור ומצריך לחובת
 קריאת התורה הנעדר במקום שאין לוי קורא כגון
 וחזור ומצריך בקריאה שפיה אע"ף שכבר צריך
 בקריאה ראשונה ועד דילמא מה שאש וקטן
 עלן לעטן שבנה קיים באימנו שלח קוז רגלן
 לבדך כדאמרינן במגלה בפ"ה קורא את המגלה
 עומד תלמי שיתח מצריך לפנה וחותם מצריך
 לאחריה כל הברכות כלן בן ברכת המעשר
 בן ברית קהלא צריך שלא יפסיק בדברי אחר
 בן הברכה וצ"ל דבר שמצריך עליו ואם הפסיק
 צריך לחזור ולבדך טעם ששת אבל אם הפסיק
 בדברים שאם מעטן אות דבר שמצריך עליו איש
 צריך לחזור ולבדך פטע ששת כדאמרינן בברכת
 קמוצא שאם אינו טול צורך טול צורך איש צריך
 לבדך לפי שהוא ערך אטלה וכן כל טובא טוב
 וכת' הר"א שישקוהו במקומו או עשת ואחר
 ששחט אחד אמר קמאן לא אחרים לשחוט וכל דבר
 שקורא מעטן שחיסה לא חשיב הפסק עוד כתב
 הר"א יש אומרים שאין לבדך קמוצא לדבר עוד
 שיצמור כל הבריקה ויש מוספין עוד למר שאם

שח בדברים בעלמא של מעטן הבריקה שצריך
 לחזור ולבדך וכל זה אינו נראה לי לא שיש לומר
 שלח לבדך בן הברכה להתחילת הבריקה אבל
 משתחיל לל קויה שיחה הפסק מידי דהוה איש
 סוכה וכאדם המדבר בתוך סעודה דל קויה
 שיחה הפסק לה צריך לחזור ולבדך על ישיבת סוכה
 וברכת קמוצא דל מצטא דשיחה קויה הפסק לא
 בן תשלן לתשלן משום דברכה ראשונה קיים עני
 אחרת תשלן של ראש ואם סח צריך לבדך טעם
 אחרת להשיח תשלן לפר"י והר"ש נמי טון דתרי
 מעשה פנה ולא מעשה אהדדי ואם לא סח אין צריך
 לבדך על מעשה תשלן אם כן קוי היסח הדעת
 ויני' להתחיל טוב לומר של יערסוק בשיחה בטל
 עד שיצמור כל הבריקה כדי שישם לם לבדך
 בחדשים ובעולות וכל מקום שמכנסין ב חמץ
 עכ"ל : כת' הר"י ז"ל בן הר"א צריך האדם לכוין
 בכל הברכות שהוא מצריך פרוש המלות שמצריך
 בשפתו מפני ובהוצרו קשם יכוין פי קריאת בלף
 דלת לשון ארפת שהוא ארון קל' ויטין עוד
 שרוש כתובת ב"ד הא לשון קויה שהוא קיה וקויה
 ויקיה ובהוצרו אלם יכוין שהוא תקיף ואמין
 אשר לו היכולת בעלמאם וכתבתם ב אל לשון
 כח וחוזק קורא כמו ואת לי הארץ

ג'רסין

במנחת הכהן בפרק התחלת
 תפא ר מאיר אומר
 חייב אדם לבדך מלא ברכות בכל יום שצ"ל ועתה
 ישראל מה יא אלך שאל ממך אל תקרימא לא
 מלאה ותמצא פ מה בחלוק אורות את בש שלח
 לעטן מלאה ים קץ עוד יש רמו להם מן הנבאים
 שצ"ל ומת יא שאל ממך בגימטריא מלאה
 וגם יש רמו מן הכתובים שצ"ל קנה פ כן יסדר
 ג' צ"ל יא כלומר כמעט פ כן דקיים מלאה יבדך
 ג' ואלו מלאה ברכות בן קוים והלל
 על גמולת ידים אשר יצ את האדם אל נשמת

ברכה הראויה לכל אחד ואחד ואוכל מעט ירק
ומעבד לפט ולחריו וחוזר ויחזק מעט מפרי זה
ומעבד לפט ולחריו ומנוה כל הברכות עד
שמשיים מיה ברכות ונש יכוין בשבתות וימים
טובים לברכת הקורא בברכה והמפטיר ויענה
אחרים אינן ב' חמרו רז' גדול קטנה אינן יותר
מן המעבד ויעלו לו להשלים מיה ברכות ואם יכול
להוסיף על מיה ברכות קרי זה משוכח כמו שאין
צוד ומוספתי על כל הלהתקן ואמר עוד ש' יספר
צדקתך כל היום תשועתך כל ידעת ספרות :

ועתה אהל לפרש על הסדר הנרכות והתפלות בעזרת אלוה יושב תהלות המלמד אדם דעת

הנכנס לשון על מטת בלילה מעבד
ב' אי' אינה קמשל חבל
שינה על שבע ותאמנה על עבטתי על שם אל התן
שינה לשעך ותאמנה לעבטתי ואמר קמשל
חבל על שם חבל נפלו לעבטתי ונ' וכת' בתריק
אברך את יי אשר יענה אף ללות יסרו כלתי
ופי חבל שינה חלקים מחלקי השינה ויניח חבל
שינה כמחבל זולדה שכשהאדם עומד ומן רב
ואינן יסן חבל שינה וצריים אוחזין אות וקייס
ד' אמר' בנדרים קנשבע של יסן שלמה ימים מוכן
אות וייסן ללהתקן ואין מעבדן על השינה מטב
שקייא מעבד בע' אדם כד' אמרינן בכל אל שמעון
בן אשר וקנה טוב מאל ז' שינה ופ' יש שינה טובה

שנתת ש' סמורק קמתן לשכוי שש' פקח שערס
מיתר אסורים מ' ש' פרומים ווקף כפטיס
מנקה שפליס רוקע קארץ על קמים ש' ש' ל
כל ד' אור ישרא בג' ב' קמסן מעבדי ג' ב'
של פ' ש' ש' של ש' ע' של ש' א' ש'
קמעבד חבל שינה משע' על ד' ת' ק' ק' ע' ע'
נ' א' א' ש' ב' נ' מ' ק' ק' ע' ע' ב' ר' כ' ע' ע'
ברכת תפלת ב' ד' ש' אמר' כל' א' א' שלמה ועשרים
ושבע ברכות של ק' ש' א' ופ' ר' ל' פ' ע'
אלהיה' וברכת יראו ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
קרי אחת ושלשים ושלש תפלות שכל תפלה מן
ז' ברכות ע' ברכת קמיטן שקוסיע קרי שימונה
ושמונה וכשחזר אוכל שתי סעודות של כל יום
מעבד י' ברכות ש' ש' ב' ק' ע' א' אחת כש' א' ל'
ידי תפלה וברכת קמוצי' ול' ברכות של ברכת
קמוצי' קרי מיה חוז מעברות קמים וקייין וקפדות
וכמה פעמים שחייב לברך כש' מעבד לפ' פ' א'
גדולים אוקטוב' ובשבת וימים טובים חסר
מ' ק' מ' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ברכות על תפלה קרי חסר שתי עשרה על
תפלה ש' ש' ושלשים בשלש תפלות וברכת
קתפלתן וברכת יראו ש' ש' ש' קרי ל' ח' ח' ח' ח'
המבוא קשלמה בשבת וימים טובים ש' ב' ל'
שבת וימים טובים אינן ברכה אחת משן ש' ע'
ומקדשין קדוש ב' ש' ומוסף ש' ש' ש' ב' ש' ב' ש' ב'
קרי ק' ע' ונ' ש' ק' שלשית ש' על נטילת
ידי וברכת קמוצי' וברכת קמוצי' ש' ש' ב' ח' ח' ח'
ברכות קרי כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אמרין ב' ק' ק' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אינן בשבת וימים טובים ד' ל' נ' ש' ב' ב' ח' ח'
ממילא ל' ב' א' ס' ר' מ' ו' ג' פ' א' ס' ר' מ' ו' ג' פ'
ב' ש' מ' ו' ג' פ' א' ס' ר' מ' ו' ג' פ' א' ס' ר' מ' ו' ג' פ'
ז' ומעבד לפט וחוזר ומריח ריח זה ומעבד לפט

קשים יברכך ה' ויאר ה' ישא ה' ואומר מומנו
 לדוד בבניהו מטעם אבשלום בן ה' מה רע צדונו
 עד לה' קיסועה ואומר קשטבם עד ושמעך באתם
 ונחם מעתה ועד עולם ואיש חותם ואומר ברוך ה'
 ביום ברוך יצילנו ברוך יצילנו ברוך יצילנו
 שדך נשמות קהיים וקמיתם אשר ברו נפש כל חי
 ודוח כלבשר איש שדך אפקיד רוחי פדית אותי ה'
 א אמת ואומר ויאמר ה' א קשטן ונ' ואומר אבשטב
 לך תפחד ונ' י שמור באתך וסוף ואומר קשט
 מטעם שללמה ונ' כלם אחווי חרב ונ' ואומר יברכך
 ה' ושמרך ונ' עד וישם לך שלום וישן לאתך וכתב
 רבי קא"י שראוי להקדים הכרעה לקש ולמומנים
 ולכל הפסוקים האלו כדי שיסן מתוך הקריאה
 ומנחם ראיה מהדיוש למי דאמר דכ ופגא קוב קרי
 את שמע וחוור וקורא עד דקוב שקע מיפח לנ
 שעתה ואמר בפק דברכות אר' לעב כל הקור
 קש על מטעם כאלו אחו חרב של שתי פשות צדו
 שחמו יעלו חסידים בנמד ידנא על משכבתם
 דומנות א בגרוש וחרב פשות בדם פי ידנא
 על משכבתם כשיכנא בדר שני' א לאן שכתב
 דהיינו קש שני' צד ובשכך יאמר צחק כל הקורא
 קש על מטעם מויקין בדלן קימא שחמו וצד דשף
 יגבהו שף ואין דשף א' מויקין שחמו מוז דעב
 ולמי דשף ואין שף א' תרה שחמו דהשף
 שצך א' וחינא וכתו בחדושי דבש ואית דלא גרמי
 ואין שף א' תרה שחמו דהשף שצך א' וחינא
 א' ואין שף א' קש שחמו כופלן אותה שפפמי
 צום שחמית וערבית ושף קורא לאן כפל כחמת
 זכבלת ותשף ואת אר' למת תפל שחמו כופלן
 אותם ויל' משום דאין מען התבלת א' מדרבנן
 ועוד דתפל ל' מקריא כפל דקא שלשה פעמים
 א' קורין אותה עכ' ויש אנשים כשקורין קש
 שלבט מטעם שמברכין באי' אמר אקם לקב
 פלג על מלכות שמים ולהמלכו בלבב שלם

מלא ל' כן תשגן יקועה לרשע קנאה לפס וקנאה
 לשלם א' מתוך שחדסי אן קימנא עומד ויגע בעד
 וקמנא ל' חישון בת שגן פשיטתו כאישון שם
 ורצה לומר שכשקא' ס חפץ מלאד לישן מחשך חישון
 בת שם ונשישן קרנה ומקין מלאד חישון בת שם
 יקי דתמילפטרך א' אל ואלו אבותי שהשכב
 לאלים על שם שלום יחדיו אשכבה וישן ותעמיד
 לחיים ולשלום בשתי לאפות אן כלל שמירת הגשמה
 והתקין לחיים על הגשמה שכשקארס קולך לישן
 קרי קורא כמות ומפקיד נשמת שד קצה ומחזיקה
 בבקר וקרי כאלו קריה ואמר לאלים על קנף
 שבעל ימנאו נוקים ופגפג דשם ותר מנ' ס'
 וקור מתפלל שיטעמידם שלם צופ' ואל יבא לוע
 חלומות רשעם ול' הרקורים דשם כלומר שלח אבא
 לדי קרהוד עברה אפ' בחלום ותהיה מטעם שלמנה
 לפטר' פ' א' אשמש מטתי יקיה קוול' קהוול'
 של' בעד דתך ולא יח' מימנ' שום ורע פסול כמו
 שחמרו דבתיול בעקב שהיתה מטעם שלמה שלח
 נמנא פסול בורע' אכל אברקס ויבחק נמנא
 פסול בורעם וקריא פצטן חישן קמות כלומר
 שתחזיר ב' נשמתו ולא תהא שינת שינת עולם יבא
 קמחיר לעולם כולו בכבודו שמעמידם ממטות
 לאור חיים ללבת אל פסקיהם וקורא פרשק
 ראשונה מקריאה שמע' דגרסינן בפרק קרואם
 קנכנס לשן על מטעם אומר משמע עד וקיה א' ס'
 שמוע ור' כתב שגריך לקראת ג' וקיה א' ס' שמוע
 ל' שיש צד ובשכך ובקומך וכתב קראש חיפא
 שערס ר' ח' שמע וקיה א' ס' שמוע ואומר יושב
 צמית עלון עד ש' אתה ה' מחסי' לפי שיש עד
 מחסי' ששים תענות כנגד ששים אותיות שיש
 בברכת קהים ועלמם צאמר קנה מטעם שללמה
 ששים גמרים סביב לה ונ' זה קיה בת המקדש
 וקמרים קס אותיות שבברכת קהים כלם אחו
 חרב ונ' אמרו ז' כל הפסוקים צאמר בקס חוכמת

סדר קבלת קהול

וסעודת קוץ ביום מנפט שקרית שמעט שאולץ בשר
 פכנסת שקר לפי שאולץ אותה בברכותיה וזו אינה
 אלא רשות כזו שהתבאר למעלה כתוב
 ביחזור ויטרי העמיד חסות לפי לעסוק בתורה
 כמל ידו ומצדך על גטילת ידים ואם נטבה מצדך
 אשר יב וכל הברכות של אחריו ומצדך על התורה
 וזוהי אי וזה מקומן ור ישמעאל וכשהוא הולך לשה
 הבגסות להתפלל מתחיל ממקום שפסק וכתב
 אבן קיריזי אם השם לקראת בתורה קודם שמו
 השאר ערך הברכות אבל הקרבות לא יאמר של
 היו מקראצין הקרבות לא ביום שנאמר ביום שנת
 את בני ישראל להקריב את קרבניהם ואין לומר
 הקרבות לא ביום עשייתן עכ"ו וכן ברוב לשוני
 צדק לא יבדל לא ביום וכן כתב הראש"ש ואם
 השם קודם התפלל לכתו ברבי תורה חייב לבדך
 ברוב התורה כזו למען דק שלא יהא טוב ברבי
 באותו ובריסן בפק דברכות אמר רב קונה
 אמר שמואל השם לשם ער של קרא קריה
 שמע צריך לבדך משקרא קרית שמע אין צריך
 לבדך מימי טעמא שבבר נפטור באהבה רבה
 ואמרין עלם בדושלמי אל אבא והוא שפיר פלי
 אהר"ו וכתב הראש"ש נראה דהיינו דוקא בברכות
 אהבה רבה לפי שאינה נראית לשם ברית התורה
 אלא כששם לאהר"ו ואם שנה לאהר"ו אז היא נראית
 ברכה לשם עסק התורה כזו לשם קרית שמע ואז
 לא יצטרך לבדך על אותה קיום אפי' יפסוק ויעמוד
 ויחזור וילמוד וכן המעריך על התורה ולמד אין
 צריך לחזור ולבדך אם הפסיק באמנע לבדך מצד
 למען והוא ששנה על אהר"ו על קנפטר באהבה
 רבה ולא על המעריך ברית התורה שאם לא
 תאמר קראת לו לשמייעא בעלמ' דקפסק שבאמנע
 קפסק קוי קפסק וצריך לחזור ולבדך וכל שק
 קנפטר באהבה רבה ואף אם תמצא לומר דאין
 חילוק בין קנפטר ברית התורה לקנפטר באהבה

רבה מכל מקום מנסתבר שבע אדם שרצו תמיד
 לעסוק בתורה אשלו כשיזכרו לעסקיהם ממקרי
 לעשות בריתם כדי לחזור וללמוד ותמיד דעתם על
 לעמוד לא חשיב קפסק לעטן ברכה ואף אם למד
 בגלגל קליל הולך אחר קיום ואין צריך לבדך כל
 זמן של ייסן וכן מי שרצו לשון ביום שנית קבע
 על מטות קוי קפסק וצריך לחזור ולבדך עכ"ו
 ואסור לכלול ולשפית בבקר קודם שיתפלל כדאמר
 בפק דברכות אל יוסי בר חנניא משום ר' אישור בן
 יעקב מימי דכתי' לא תאכלו על קודם לא תאכלו קודם
 שיתפללו על דמרכ' אל יצחק אל יוחנן משום ר'
 אישור בן יעקב כל האוכל ושותה קודם שיתפלל
 על הכתוב אומר ואתה קבלת אהר"ו עך אר"ו
 תקרי עך לא גרף פי שאותיות אהר"ו מתחלפות
 אמר רבה אחר שאכל ושתה ונתגאה זק קבל עליו
 על מלאכות שמים' מכאן פסק אב"י קשרי
 שמונה לשתות מים בבקר קודם תפלה ולא שייך
 במים גאון' והר"ף כת' דאשלו מים אסור כיון
 שמימל' נפשו ורעמו ממנה שהיא צרי' אחר שהתגאו
 קרינן בה וכת' ר' שאם התחיל לאכול קודם שיפיל
 עמוד השדר כיון שפיל עמוד השדר פסק אע"פ
 דאמרין בהפלת המנחה אם התחיל אין מפסיקין
 שאם פסק דאם מוכה אקרא ואיכא לנו ולא תאכלו
 על קודם וכת' אל יעקב בן הראש"ש וצריך אדם לקום
 בשחר לעבודת צרכיו ואף אם ישאפו יצרו בחורף
 לאמר אין העמד ממטותך והקור גדול או ישאפו
 פקין לאמר אין העמוד ועדין לא שבעת משנתך
 מתגבר עליו לקום כדי שתהא אהר"ו מעשרד השחר
 ולא יהא קוי מעשרך כזו שאמר דוד על ער"ו
 כטרי ער"ו קנבל וכמו אשעה שהר אש מעשר
 קשחר ואין קשחר מעשר אות' ויחשוב בלם
 לו היה בעבודת מלך בשך ודס ועמו להשפסבאור
 קבקר לעבודתה קיה זקיד וריו לעמוד לעבודת
 אשר עמו כשוקו לפי מלך מלמ' קמלמ' קב"ל עכ"ו

ברוך אתה יי על שם ברוך
 חתה יי למדת
 חוקיק' וברוך איש לשון פעול לא כמו רחוק וחסון
 סוף עצמו הוא מקור קדוה ואיש מקבל
 מאחרים' איש על שם אנוס יי' שאמ' אבא
 ועל שם שמע ישראל יי' שאומרים ישראל
 מלך העולם על שם ומלך עולם אשר קדשנו
 במעשרו על שם והתקדשתם והייתם קדושים ועל
 שם להיות לו עם קדוש ולשמור מצותיו ויש
 מפדשים שקוף לשון אירוסין וקדושין שקדשן קדש
 לאראל במעשה שניאמר ואירסתך לבחמונה
 והמעשה נקראו אמונה שניאמר כל מעשה אמונה
 ועמו על שם תורה עה לו' וכתב אבן קירח
 כשאלתי על ענין קדוה שבתחלתן מדבר כלפי
 קדש כאלו הוא כפגרו ובסופן כאלו איש כפגרו
 מבחתי במדרש טעם לכולם ממנה שניאמר
 שוית' לפגדיתמידי פ' כשמוצא את קדש ואומר
 ברוך אתה יי הוא עמיד לפגרו וכיון שאומר אהל
 מלך העולם נמצא שאינו עמיד לפגרו שרל' אהת
 איש שקוף מלך העולם הוא קדשן במעשרו ועמו
 לעשותם והריב' נרו' כתב שקטעם שתקם קברכו
 בלשון סכח ונסתה מפת ש' ב' ב' ונסתה ב' ב'
 מעד מעשיו ונסתה מעד לקוה ונ' כנסמה נראת
 ונעלמת לכן קנפ' מבדכת בנכח ונסתה' כיון
 שנאלץ בדכ נפשי את' וכל קרב את שם קדשו
 בדכ נפשי את' יי' אי' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
 כשלמה ונ' כסית' מן ג' ג' יוסון והכרעה היא
 בדכ קפה ומחשבת קלב' קלב' נעלם והקול
 נשמע' והאדם מורכב בג' ונשמע וראוי קיה לו
 לדכ בקוב ולעמוד נכחו תמיד מעד נשמע' לא
 שאינו יכול מעד ג' ג' לכן בדכותו נכח ונסתה' חזק
 קטעם נכון הוא יותר מן קראשון' ואם תאמר מה
 יושלו להב' בדכותה' ויל' אין ברכותה אל כרי
 לטות בדכותה כאמרו ז'ל כל המבדך מתבדך'

ובנה קומו אס הוא צריך לקבץ אומר קודם שיבט
 לבת הכסף ברחוק ד' אמות קתבגרו מוכבדים
 קדושים למלחם המלח הוא אומר דגריסין
 בבשת ר' שיל' אומר שם מלחם השרה המלח
 על לרס קס משדוים פ' שנאמר כ' מלח כו' יפה לך
 לשמורך בכל דרכך לנדיס קתב' אס אדם טוב
 הוא שומרין אותה ממנו ואס לא חורה קשמירה
 רחיק ועדות לשמור ולרחות מעשיו של אדם וצדו
 לבל הקדוש והוא אומר למלחם אלו שאו כבוד
 לעצמם פ' איננו כדאי לשא' לבס כבוד' משדתי
 עליון כלומר בשל' שירות קסם אהם עמי' שעה
 אהבם ללוות אותה תפ' כבוד לאי ישראל ומקו הכבוד
 שמרוט שמרוט שרוט שרוט קמתה לעד
 שאכנס ואח' פ' כן דרכי שלב' אדם' וכתוב
 בחדושי דבש שבכרה זו אין לברכה לא ירא שמים
 וחסיד שהשנה שרויה עליו אב' איש אחר על
 משום דמיהויו שיהרא' וכשנבנה איש מקנה אל
 בשמא דגריס' בשל' ברכות אל עקיבא פעם אחת
 נכנסת אחר ר' יהושע לבת הכסף ולמדתי ממנו
 שלמה דברים למדתי שאין נכרשן לא מיושב
 ולמדתי שאין נפגן מורח ומעבד לא נפגן ודחם
 ומפרש שרוש למי ובלבד שאין שם כותל קלרך בתי
 כסאו שלו' ש' לפסמחיה אין לשקשדוה ולמדתי
 שאין מקנחין שמיין לא בשמא' אומר לו כן שאי
 עד כאן קשת פגך בדרך אומר לו תרה היא ולמוד
 אפ' צריך' ומט' מה אין מקנחין שמיין לא בשמא
 מט' תרה שנענה בה שניאמר מימיא אס דת' למו
 רבה צד ברחמ' אל יוחנן מט' שקדובה למה' ריש
 לקיש אומר מט' שקושר בה קשר הפלג' רבנמינן
 אמ' מט' שמרחיק בה סעמי תרה כגן זרקא ושד'
 גדול שלאלת שמרחיק אותן עד לתסקו בקריאתה
 מעלן ומורדין לפס בדיקס לבין לפס קריאתה
 וצריך לענות ג' ג' ג' או ב' ב' כרי של' ישאר פ'
 פ' יוסף' וכשיבא סטלידו ומבדך'

סדר תפלות קחול

ולתתנשם בקם ולתוריד בקם קערפת לחות קראש
 עשקה על קפח למחלך דער עשקה לו שיפסומתלעות
 למחון בקם קמחלך עשקה על קלשון לושם
 קמחלך בתוך קפח ולחתך עם קדסר עשקה על שת
 קבלענה וקושט לצופע קמחלך וקמסקה
 עשקה על קגרגרת להעלות ולתוריד רוח
 נשמת חיים מן קלב מתוך קרייח קל קחזיריש וט
 קפה ולתוציא קול קגרת קדסר קינח מיתך
 קמטע קרייח קבז מרוח נשמת חיים עשקה על
 קלב לחיות שת מכוך לרוח קחיים ולשכוב כל
 מנחשת עשקה על קקרב קעלן קיא קאכומכח
 לקבל קמחלך וקמסקה ולשתכל בתכו ולכלכל
 מטעם קמחלך וקמסקה כל קנעף לחיות עשקה
 על קכבד כגד קימין עש קמרה קארומה וקדס
 כמקודות קכבד לחיים את קקרב קעלן ומחוס
 קכבד וקמרה מתכל קמחלך וקמסקה בתוך
 קקרב קעלן עשקה על קמנשם לקבל כפולת
 קמחלך וקמסקה ומתגלגל בשכס כעקמומיות
 עד מקום קוצאת גדולש וקטעם עשקה על שת
 קכלות ימין ושמיאל לחיים את קבטן קתחתון
 כחומם לחיות ולחוקן ולתוציא גדולש וקטעם חוק
 לקנף ועוד ארזל קלב מכוך והכלות יפעות עשקה
 על קטחול לגד שמיאל עש קמרה קשחורק לקרר
 בקריתם קקדשם וקמטעם וקבטן שלח יתיכסו
 ויזכר קמחלך וקמסקה מנעט חוס רעח קקרשם
 קמתחממם ונרתחם מחוס קדס וקכבד וקמרה
 קארומה ועוד ארזל קטחול שוחק עשקה לזכר
 ולקנף איברי קמסגל כדי לתוריע בקם ולתוציא
 עשקה לקנף שדים לחיות בקם קחלב להזק ארז
 קילג עשקה על קעצמות לחיות כען קנעף חוק שם
 כשר על קעצמות כדי לחיים קור קעצמות עשקה על
 צדי קדס ומס קורידין לקשקות כל קנעף בקסומולכות
 מנז אצ עשקה על עבשם לחוק את רבן קעצמות
 וקאבריש עשקה על אבריש וקשרים נדבקים וחלות

וקן כתב שאו יריש קדש וברכו את א יברכך א
 מיטון וקטעם בכל קברכות שנכשוים לגבך את
 קשם על כל קמעת לב שכחד כבא וקדשם כמשת
 וגם על קמוון ושאר קקשות לשודות על על קספקו
 לא את כרעם להיות קעתיש ברייחם שיסאר ו
 כפשותם נחיים לתענן קסדי קשם וסדק לשמו "
 ואומר על נטילת ידיש לטון נטילה קוח לט
 שברך לטולמן קכל וקכל שמן נטל כלשון
 קלמוד וימ שקוח לטון קגבה קדמת קמנין
 ותשאר רוח ונטלתע רוחא וכתב וינטלם וינשאים
 כל ימי עולם וקייסן דאמרין כפק דקוסה קספסל
 ידיו כרך להגבהם למעלה שלם עיאו קמים שחוק
 לפרק ויחזרו ויטמאו את קידיש ויש קמך לנטילת
 ידיש מן קתערה שמיאל וכל אשר יגעם קובידיו ל
 שפך כמים טמא קוח קא חס שטף טקור
 ואמר זל כל קמוול בנטילת ידיש סוף בל לדי
 עניות וסימין לה על נטילת ידיש לת עב
 ואחד כך

ברוך אתה

א אלמל אשריב את קאדס כרע
 זו אין כין ברע קסמוכה לחברתה שלח לבעת
 כה כבדור שקדי על נטילת ידיש אומר כען פעמין
 בלא אשריב ואין דין ברכות קסמוכות של
 לבעת כבדור פ חס קראשונה אר כשקס קמוכות
 לעולם שאין אומר זו בלא זו לעולם אשריב את
 קאדס על שם וייב א אים כחכמם על שם א
 כחכמם יסד ארץ וזאל קל כחלב תתכע וכגשם
 תקפית פ כדא את קאדס מטפח כרוח ויכוננו
 כחכמם ובראם כקשם כדי לחיות עשקה על
 קשעם לחשם ולבאות כקם עשקה על קעטעם
 לתעם שם ולשון ואלם לחשם ברע כעו שמיאל
 ושעם שש מריאות ברע עשקה על נקם קאופם
 לשמוע כקם עשקה על נקם קחזיריש לקריח כקם

סדר תולדות הקור

של שדרה וקשרי ארבעות ידים ורננים וזכרונות
 ויריבם וברכסם ושוקים וקרסולם וכפת הדגשם
 וזלעות קשאר ושמי הכתפס כדי שיוכל להתפשט
 ולכפף להכפה ולהזקף לעמוד ולשכב לרצו
 ולשתחוות ולסובב ראשו קנה וקנה קדם לו עבר
 מלמעלה לבשר ולצממות ולגדים ולגזים כדי
 לבסות את הנוף להיות חס מלפתקרו ולבגן על
 לחות הנוף ואיברים הפצמיים עשה לו גלגל הראש
 להיות מתקן על כל האיברים ומנוח הראש ששם סבך
 ייסוב הדעת והקשמה החכמה עשה לו לחי
 מסביב למוח הראש כדי שלא יתייבש המוח והשע
 מחוס הקרשם קעולה מלמטה למעלה אל הראש
 עשה לו שערות הראש למס את הראש שלא
 יתקרר על אשר אין לו בשר בין הער ובין עור
 הגלגל עשה לו שערות הזקן מפני תאר הדלת
 פני ולהיות מוגדל בארצות מן הנשים עשה
 לו כר ולקבה טעור כדי להבל מחיה בצדס במע
 אמוס עד באתם לחור העולם שלא יוכל קילד לקבל
 מזון ומחיה מן הפה מפני שהיא סתם עד באת
 לחור העונה עשה לו ידים למשמש ולהשמש
 ולחוח ולהחזיק ולעשו מלאכה כדי להיות עשה
 לו צדסם כדי להיות נבדל מכל בריה ולהתגרד בהם
 עשה לו רננס כדי להעמיד עלהם הנוף ולהושבו
 ולהטאו בכל מקום והנה כל מה שבדח קנה
 בחדם לא ברחו לא לצדך קאדם ולהחיות וזו היא
 חכמה גדולה אין כמותה ואמרין בספרי קצר
 תמים פעלו פועלת שלמה עם כל באי עולם ואין
 להדקר אחד מעשו אפילו שלל של כלום שמע
 תאמר לו הין שלמה רננס שלמה ששם אלו
 קייתי מהלך על ראשי לו הין פני העשם לחזור
 היה יותר נחם לה קל תמים פעלו ועתה
 אבאר מאמר דעתו זל שאמר אשה מורעת תחלה
 יולדת זכר איש מוריע תחלה יולדת נקבה פ
 שנמשל הדבר היוצא ראשון כמו קארץ והדבר

קשע הוא קורע ומת שמוריע הוא יוצא ועל כן
 בשק איש מוריע תחלה הוא קארץ וכשבא זרע
 האשה אחר כן הוא קורע ולכן יולדת נקבה וצמו
 כן בשק האשה מורעת תחלה יולדת זכר מזה הטעם
 ואמרין בגושלמי ותיקרא רבה מושל
 לזע שירים שיש בהם זכר וזכר זה זה
 ערית של זה וזה ערית של זה אל אבין לית
 ספר דמספר לגרמיה כלומר האדם המספר זקן
 אינו כלום עד שבא אחר ומספר לו וכמו כן ידוע
 פ מורע האשה באה אשה ומורע האיש בא יג
 לא שהמוריע בראשונה אינו כלום ממש שהזרע
 האחרון ומבטל את הראשון וכת קרמבן זל אין
 כוונת רזל שיעשה קולד מורע האשה פ האשה
 אעפ שיש לה צדס כדצד הזכר או שלא יעשה בהם
 זרע כלל או שאין הזרע הוא נקפח ולא עשה
 דבר בעבר אבל אמרם מורעת על דם קזרם
 שיתחסף בשעת גמר ביהא באם ומתחחו בזרע
 קזר פ לר צדס העובר כזב מרס הקבוק ומלובן
 קאיס ולשקם יקראו זרע וכן אמרו שלמה
 שותפן יש בו באדם איש מוריע לובן שממנו נדים
 וצממות ולובן שבשן אשה מורעת אודם שממס
 עור ובשר ושער ושחור שבשן וגם דעת קרופאים
 בצרקה כך הוא ועל דעת פלוסופ היועס
 כלנוף קעבר מרס האשה אין בו לאיש לא הכח
 קידוע בלשונם קיול שהיא קותן ערק בחומר פ
 אין בין צבת קתרסנות קבאק מן הזכר לולדת מן
 קמתלגת בצפר שוס קפרש וזו קגדל אפרוחים
 וזו לתרע ולח תצניח בהמנע ממנע קחוס
 קיסודי שקוא לה קיול עכ גרסינן בגדק בצדק
 קמפלת דרש ל שמלתי למת קולד דומת במש אימו
 למקס מקופל ומוט שתי ידיו על זרעו ז אצל
 על שתי ארסותיו שטפקבו על שט עגשותו
 וראשו מונח לו בין ירכיו פו סתם טיסרו פתח
 ואוכל מממם שאמו אוכלת ושותה מממה שאמו

סדר סולות קחול

טותה. פי דרך מטיסר קפתח. ואיפן מוטיא רע
 סלף ימרוג את אימו פי ולכך נקבדש סתם ועוד
 פ מפכלו איפן פשא ססולת. אכל קוא משתן
 כשיצודך. וכן כת רביא סימול בן חטב. ושן
 שיכא לוא קעלש נטתה קסתם ונסתה קסתה
 שלמלא כן איפן יכול לטות שעה אחת. וגרסינן
 קתש תא רבנן שלמה חדשים קראשוס ולג רב
 במדור קתחתון. אימנשם במדור קאימנשם אחרונ
 במדור קעלשן. וכיון שקגע ומא לבאת מתחטך
 ויחד וקאו חבלת של אשה תאלס חבלת קעזה מדובין
 מתבלזכר מאי טעמא זה דרך תשמעון בואו
 דרך תשמעא בוא. האי מתקפך והאי לא מתקפך
 פ בן זכר אלג פטו למטה כדרך תשמע קוזכר.
 ונקבא פעה למעלה כלרך תשמע קקבא ולפך
 נקבא בריכא לתהטך קדקדא פ כשקיא ביש
 אימא פעה למטה. תר שלמה חדשים קראשוס
 תשמע קשה לשק וקשה לור. פי מטב שלר
 במדור קתחתון. אימנשם קשה לאשה ויפה לל
 כת ראי לא ידענא במאי. אחרונ יפה לאשה ויפה
 ללג. שמתוך כך יכא ולג מלובן ומזורח. מלובן פ
 שקורע מלובן קולג מנעשן ומזורח שקוק ובר
 וכת רבי סעדיה בשם חכמי קנסין פ מקוס דימ
 קולג בחדש קשטע קוא רחב ובחדש קשמיט קוא
 צר ובחדש קשמיט קוא יתד רחב מכלין לשב. אי
 חי בן שבעה ותשעה ולא בן שמה ואיפן בחור
 שיקים מקוס קכנסת ויציאת רחם והאימנש
 צטתס צד. ולפכך איפן נמוך בן שמה בשבת פ
 תר בר אשונה קין אומרים אשה מורשת
 תחלף ולגת זכר. איש מוריע תחלה ולגת קבא
 ולא פראו חסמיאית קדבר עד שכל ל טוק ופלאו
 שכלמר לך בעל לאה אשר ילג לעקב צמון ארס
 ואת ריש בת תלח קכתוב את קוזכרים צמון רב
 ואת קנסת בוזכרים. ואומר ויהי בע אולם ארסי
 גטרי חיל דורס קסת ומרשם צמס וצמ צמס. וז

צדו של אדם להרבו צנו וצנו צנו לא מתוך שמסחן
 עממן על קבטן כדי שזריע נאותהן תחלה קין
 צמסם זכרים ומעלה עליהם קכתוב כאלו מרשם
 צמס וצנו צמס והייפן דאימר רב קסימא יכול אפ
 לגשות כל צנו זכרים. פי שישקא עמנו מלהזריע
 אימר רבא קדוקה לעשות כל צנו זכרים יבעול
 וישנה. פרוש שמתוך תלות בשלה ראשונה תהא
 מורעת תחלה. ונמצא כתוב בספר קתלגת שיש
 באשה שבעה נקשם שלמה מימין ושלמה משמאל
 ואחר באמצע. איס נכנס קורע באותם של ימין
 תלג זכר ואס בשל שמאל תלג נקבא ואס באמצע
 תלג טומטוס או אנדרונקס. וכשקיא שוכבת על
 ימין נכנס קורע באותם של ימין ותלג זכר וממקור
 קטומיא לא תלג ולפכך אינה טומיא לא שבער
 ימים וטמרתה שלמים ושלגת יוס. וכשקיא שוכבת
 על שמאל יולדת נקבא ואין קטומיא ממקרת
 לבאת ולרך טומיא שטשם וטמרתה ששים וששק
 ימים פכ. ושרש קרמין פ צמס שטבע קנקבא
 קר ולא קלחה בריחם קיח רבא מאד וקרקעל כן
 ילד נקבא. ולפכך קיא צריכה קיין גדול מכת
 רביה לנות והדס קמעטש שבהם ומפט קריחת
 שדוע פ קחלים צריכין צקיון אריכות ומן יתד
 מן קחמין. וגרסינן בגדה צפרק קמטלת תא
 רבנן שלמה שותפן יש ס בארס לבל אבו ואמו.
 אבו מוריע לובן שממנו עצמות וגידיס וכפרטס
 ומוח שבראש ולובן צמטן. אימו מורע אודס שממנו
 פער ובשר ודם ושער ושחור שצמטן. ולבל איתן ס
 רוח וכשמה וקנסת פמס פי זו קמט. וראית קמטן
 פי שברא קמטן מאב ואס אכל איפו רואה. קדע
 שקרי קמת יש לעשטם ויש לעזוטם ויש לעשטתם
 ואיפו רואה ואיפו שומע ואיפו מרבר. ושמיעת
 קחון ודמר שפתיס וקלך קרגלש דעמ וצנה קשכ
 פתן לעשם. וכיון שמנע ומא לפטר מן קשלא
 קבא סמל חלפו וחלק אבו ואמו מוכח למקס לררן

סדר תולדות החול

אמר רב עמרם: קיימן דאמר אינשי טרן מילחא עדי
 לבלבא. פי' הפך המלח מן הבשר וטוב חיט רחוי
 גא לבלבא. ואמרין בלבות דר נתן כלבאי עולם
 באים בבבא ויופאים בבבא באין צדים קמושת
 והולבין צדים פשוטות למק צדים קמושת כלומר
 כל העולם של קאי. צדים פשוטות כלומר קאי לש
 כל מק שקטתי. וברא ב נקבם נקבם על שם
 מלכות השפך ונקבין בר בוס הנדריך כונא.
 חלם חלם על שם ובמחלות עפר. ויש קורין
 חלום חלום וטענת קוא ב חלום קוא שם הפעל
 וחלם קוא שם דבר בשקל מלם ונבלע קלמ
 השעה ברגשות הלמד הרשונה. ודע בנקבם
 קם צדים ואינם חתום וחלם קם רחבי. וגרסינן
 בפרק שט דאילנות יצאתים וארבעים ושמונה אברי
 באדם ל בפסת הרגל. ששק בכל אצבע. עשרת
 בקסול. ששם באוק. חמשה בארכובאי: אחד
 צריך שלש בקטלת ואחת עשר לגיעת. שלשם
 בפסת היד. ששק בכל אצבע. ששם בקנה. ששם
 במפרק אחד בזרוע. ארבעה בכתף. מיה ואחת
 מוק ומיה ואחד מוק. שמנה עשרה חולות
 בשורה השעה צראש. שמנה בעזר. ששק
 במפתח של לב וחמשה בקובי' פסת הרגל כף
 הרגל ככף איש עולה מיס הגעמו כפסת יד.
 קרסול הפרק קראשון הסמון לעקב. קטלת כף
 הירך. טקא דאטמא. מקום חסר הירך והעף.
 בקנה ענש הסמון לר. מפרק מקום כפטר
 קורע מלאו והשם מפרקת מפתח של לב החוז
 לפי שנגעמו קחוק מהרפואת הריאה מעל הלב
 ועוצא שהחוז קמו מפתח לב. שפנתה לו דרך
 להכנס לו באויר ולהוציא הקבל. בקובי' כל הארע
 והזכרות. גלי וידוע לפי כסא כבוד קר קוא
 לשון רזל בקרבה מקומן וקוא על שם גל עמיקתא
 ומסתתא ידע. מנה בחזוקה. ואמר לפי כסא
 כבוד. ולא אמר לגבי קמו שרגל לומר בשאר

מקומות לפי שקוא רומן פ מקום הנפשות הוציא
 לטכסא כבודו שאם יסתם אחד מקום או איפיתח
 אחד מקום כלומר אם יסתם אבר ממק שדרכו להיות
 פתח כגון שת הבלעב ונקב השתן והרע או אם
 יפתח אבר ממק שדרכו להיות סתם כגון הטיבור
 וצב מעשם אינן יכול להתקיים אפי שפח אחת.
 והלמאיד מרוטטורק כה שאין לומר אפי שפח אחת.
 שאדי פותח את פו הרבה שעות ויכול להיות.
 באי רופא כלבאר על שם מחצית ואפי ארפא.
 ומפליח לעשות פסוק קוא. ב כמיה נסים גדולים
 עושה עמו קבה בבטן אמו פ כשהאדם יושב בוס
 אחד במקום צר וחסך נפשו קצה עליו והתמור
 נתון במעש אמו השעה חדשים ואין נפשו קצה עליו
 נמצא שקוא מפליח לעשו לו ברפואת שלא נדרסק
 בצת הרחם. וימר רופא כלבאר על שם הקבש
 שברא בו לרופא פסולת מאלו פ איסיתעפס בבטן
 ימות והוצאתה היא רפואה והו רופא כלבאר ואימ
 ומפליח לעשות על שם שטרר קבה בו טוב המאלכל
 ודוחה הפסולת אי נמו ומפליח לעשות עש דגרסינן
 בגדה בפ המפלת דרש ל חטא בר פפא מלי דרבי
 עושה גדולת עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר
 בא וראיה שלא כמדת קבה מדת בשר ודם. מדת
 צו כותן חפצו בחמת צדורה ופיה למעלה ספק
 משתמר ספק אין משתמר ואלו קבה בר את העובר
 במעש אשה פתחה ופיה למטה ומשתמר. לא
 אדם כותן חפצו לקב מלמעלה כל זמן שמכביד יורד
 למטה ואלו קבה בר את העובר במעש אשה כל זמן
 שמכביד עולה למעלה פי שבאלה חדשי אחרים
 ולר דר במדוד העלמן קמו שאמרן למעלה. ואמר
 בבר ר תנח מה פתח בגדול אתה ועושה נפלאות
 אל תנחומא בשם ר חייא קבור קוא איש בו נקב
 כחודק של מחט כל רוחו יוצא ממנו והאל הזה עשוי
 מחילין מחילין נקבים נקבים ואין רוחו יוצא ממנו
 מי עושה כן לא אתה גי' לבדך. וקפ אית בתחומן

סדר תפלות קחול

ממי של נטל ידיו דקשה לרוח רעה וצריך שיחזיק
קמיו בראים מרח אדם ואם אין לו מים וקיה מתעריא
שמא יעבר זמן תפלה יכול לנקות ידיו בצנור או
בעפר ומצדך על נקיות ידים על שם ארח צנזיון
כש ועמוכן כתב קראש ואחר כך אומר

נ.מ.ס. ו.מ.פ. אלהי נשמה

ברכה זו אינה פתחת בצדך
ולא מפט שקיא סמוכה לברכת אשר יצר דק
אמרין בפרק קרואה פ מיתער למיא קפ
אי נשמה וכו וברכת אשר יצר אומרה לבה בכל
עת שעשה נרכו לא פדש קראכל מפט שקיא
סמוכה לברכת המפיל חבל שיה על ששם ושינה
אינה הפסקה מפט שאינה מפט וקשיא ל
לבריו שהרי אי איפשר של יקיים מצות ענה
וצריך שיסוח קודם שישימש מטתו כדאיתא בפרק
קרואה וקנכון כמו שפרש רבינו תם שאינה
פתחת בצדך מפט שקיא ברכת קודאח שמורה
לשם שקחזיר לו נשמת להתרועע בה ולקום בבקר
ולעשות נרכו שאם אינו מקדים תחלה קודאח על
מא שתחול הברכה הויא לך ברכה לבטלה וכן
ברכת קגשמים דאמרין מודים אנחנו לך על כל
טפה וטפה וכו אינה פתחת בצדך מפט שקיא
ברכת קודאח על התעלת התעודה לבא מקגשמי
וצריך להפסיק מפט צין אי לנשמה כדי שלא יקא
כחזור למעלה חללה וחס שנתתה בטקורה פ
ממקום טקור סגורה ואמרין בפרקא קמא
רבכות גב מרזטי סימן מה אבא טקור אף
קנשמה טקורה אתה בראתה על שם וצדא רוח
ועל שם ויצרא לים את קאדם אתה יצרתה על
שם יוצר רוח קאדם בקרב ועל שם ויצר לים
את קאדם אתה נפתתה ש שצאמר ופח באש
נשמת חיים ואתה משמרה בקרב על שם שומר
נפשות חסידיו וכתב ישמור את נפשך כלומר

וכל קיוסרשעשה נרכו יש אומרים שלקטנס
מברך אשר יצר לבד ולגדולש על נטילת ידים
ואם אומרים שבין לגדולש בין לקטנס מברך על
נטילת ידים ואשר יצר שכיון שצריך לברך אשר יצר
שקוא דבר של קדושה צריך לברך על נטילת ידים
וקראש כתב בתשובת שאלה ווק לשון אם
עשה אדם נרכו בצדך וקנא אוקטנס ושפשא
ורוכה להתלל יטול ידיו ויברך אבל כל קיוס כשעש
נרכו או יטיל מים אף אם רוכה למווד אין לו לברך
על נטילת ידים פ אם אשר יצר עד כאן ועתה
נהג לברך בשחר על נטילת ידים ואשר יצר צין
עשה נרכו בין לא עשה נרכו מפט שרוח רעה
סורה על קינים ועוד שקידים עסקנות קן ואי
איפשר שלא יגע בדבר מטונף בללה ועוד דומיא
דכהן גדול שמקדש ידיו קודם העבודה וכן צריך
שיקדש אדם ידיו קודם שיצד את הבורא יתברך
כדי שיצדנו צדיק נקיות וזה כן נהג לבחז פקס
מפט קריין שבתכו שצריך להזכיר את השם
הגדול בקדושה ובטהרה וכתב קר יעקב בן
קראש שצריך לערות קמיו על ידיו ג פטמיסמפט
שרוח רעה סורה על קידים קודם נטילה ואינה
סרה עד שיערה שלמה פעמים ועל כן צריך
למנוע מהגע צדיו קודם נטילה לפח ולפח
ולאזעם ולמעט מפט שרוח רעה סורה עלהם
עכ וארבעה דברים הם קטעטן נטילת ידים
סימן להם ושאלת אטפת פ שרוש שמע טטול
בימסקין פת תפלה צריכין נטילת ידים
ואמרין בשבת בפרק ל איצער דמילה אמר שמוא
קאי מן אוןמשי אפה ולא מנבב נקטא לה חספתת
מאי תקתיה למשי במיא דסילק א פראי קספתת
טנו מתבקעות ואם אומר שקוא מין שחין והוא
ובחרם שהכתוב מנבב חספתת תרעם של חרם
עכ ואין לו לטול ידיו ממיי של נטל כדאיתא
בברכות בפרק שלמה שאכלו א תטול ידך שחרית

סדר קבלת החול

משמחה של תבואה עת בא דברו וזהו שאמר
 ואיזה עתה לטובה ממנו פרוש לטוב המיתה שכל
 והרוח תשובה האלום אשר נתנה ולחזירי ב
 לעתיד לבא פי לתחיית המתים שנאמר ונתתי רוחי
 בכם וחיייתם וחמשקה שמות נקראו לה רוח נפש
 נשמה חיק יחידה סימן להם רנן חי ומנפש בבר
 רוח שקיח עלה וזרדת שנאמר ומי יודע רוח בע
 האדם קשול קיח ונמל נפש זה קדם שנאמר פ
 קדם הוא הנפש נשמה זו קאופה הוא דברייתא
 אמרין קאופ יתה עבא ומנפש בערוך קאופ
 שכל דעת חיק שכל האיברים מתים והיא חיק
 בעוף יחידה שכל האיברים משמם שמש והיא
 יחידה בעוף קהל חס ימים אין לם רוחו ונשמת אין
 יאסוף וחוזר ואומר מעשן ראש קברכה על
 קודחת הקיפה כל זמן שהנשמה בקרב מודה
 ארבע לבבך אל תעל דרך לא המיתם יהלו יק ונמלי
 ואינכם נבדך יק ונע רעון כל המעשים על שם אר
 עשה כל הא ועל שם ראיית את כל המעשים
 ארון כל הנשמות על שם פותק נשמה לעם עלה
 והמון העם אינם אומרים ארון כל הנשמות וקם
 טופש פ נדיך לחומרנו כדי לעמ מעשן חתימה סמוך
 לחתימה ונע רב עמרים ודבא סעדיק והלמנבא
 כהתהו באי המחזיר נשמות פ בבקר מחזיר לפ
 נשמתו מעו שאמרנו למעלה לפגרים מתים על
 שם פגרים מתים פ השניה דומה לפנות וכן כנה
 הכתוב המות בשעה שנא פ עתה שכבתי ואשקוט
 ישנתו ונע וכן אמרו רבותי שיה אחת מששים נמות
 כששומע קול תרנגול מבדך באי אמנה הסותן
 לשטי שנה להבין פי יוס ובין ללה ברכות לו אעפ
 שהן סמוכות הן פתחות בברוך מטע שהן מטבע
 קצו ונע אי איפשר ללול הכלל בצרכה אחת פ כל
 אחד מקם קוזא עמנ בעט עמנו ועדיך לבדך על
 כל אחד ואחד הקיח לשכוי שנה פסוק הוא אומי
 נתן לשכוי שנה ושכוי הוא התרנגול כדאמרין

באיש השנה בפרק ראובן בית דין אמר ריש לקיש
 כשהלכת לגטל קנשריא קוז קורין לתרנגול שכוי
 ונקרא כן בעבור שהיא עפה ומצט למחזוק
 כדמיתר צמין ויבט ואייתתו כן מנפה סכותא
 ויש מפרשים שנקרא כן מטע מראות
 כנשו מלאון במשטות כסף ואין מצדן על צמת
 התרנגול מטע שקיח מנרש בע אדם שהם שמרין
 ממשותן לקולו וזהו שאומר להבין כלומר שיבדק
 קבריות וידע שמתחיל קיום וזהו דבר שלא שאין
 בעולם מי שידע לבחין פי יוס לללה ואפי האדם
 שהיא בעל דעה והשכל לא התרנגול ונע בחשת
 קללה הוא מרגש וקורא כשמעבד ידיו על שש
 מבדך פקח עררים פסוק הוא ואעף שאין האדם
 עור ממם לא סתם קשן כפל ס לשון פקחיה
 וכן ונפקחו ששכס אעף של קוז עררים אלא קוז
 פתמים מן קדעת כשישבעל מנסות ומתח
 עצמותו מבדך מיתד אסורים פסוק הוא ונע זה
 כמון כן אעף שאינו אסור ממם לא מטע שמעט
 איברו שקיו כפתים כל קללה וצרכה זו אינה
 מצדית כצמרא אבל הלמנבס כתב אותה בחבורו
 ונע לשומרה כשעבד בגדיו מבדך מילבש
 ערומים על שם ויעש אל ללדה ולשאת כתבות
 עור וילבשם וכמו שאמר רז"ל מה קבל מילבש
 ערומים אף אתה עשה כן כשמעמד ממטות
 מבדך וקף כפטים פסוק הוא ואעף שאינו כפוף
 ממם לא לפ שוקף קומת שקיתה כפפה כל
 קללה כשינוריד רגלו מן המטת
 בעתה על הארץ מבדך נוקע הארץ על קמיס
 פסוק הוא ואין מצדן על רקיעת הארץ מטע
 שקיח מנרש בע אדם שהם ראי יתבדך נתן כר
 שטח הארץ על קמיס ואעף שקמיס גמקיס מן
 הארץ קוקה אותם אל מקום אחד ונראית קבשה
 לפיות קמיס וקצמחים עליה שאם לא כן לא קיח
 לשם מקום להתגדלם כשעבד מנעלו מבדך

סדר תולדות קחול

ויהי למנוח שהיה סיומה של ברכת המעשר שנתה
 וכן היא כתובה בגזע במוסחאות מדוייקות סמוכה
 לה בלא פירוט וכן מנחמתה בסדר רב עמדה ורצון
 סעדיה וכן היא דעת הר"אש וכתב עוד שצריך למנו
 ויהי רצון בו ולא פסקי מן המקומות שפוקחין אשה
 בשבת הכנסת מיקר רצון ולא יתכן . שתגדיל
 בתורתך על שם ואשמך תהיה תמיד לעולם ועד
 ואעפ"ש טוב וקדש מסודרין אצל האדם הוא מתקבל
 לשם לסייע לגשות טוב ולתרחק . מן הרע .
 ותדבק במעשרך על שם דבקה נפשי אחרך
 וכתוב הדריכת בגניב מעשרך . ואל תשאף לפני
 חטאי וכו' על שם ואחסוך גם אגב אותך מחטואי לי
 וכל זה נלמד על מכל אורח רע כלשהו ואלו
 רגל אל עדותך . ולא לפני נסיון ששמה לא חובל
 לעמוד בגסון . ולא לפני ציון ידוע הוא . והרחיק
 מיצר הרע על שם שיער לב האדם רע מנעוריו .
 והנמצא שיער רע בגימראשע למנו לך שכל הקולך
 אחרי צד נעשה רשע וכשם שצריך לעקר מזה כן
 צריך לעקר מזה . ואמרין בצדו שלמי דשבת בפרק
 שמונה טרעס והסידר מן מן כל חולש זה יצר הרע
 שהחליט מתק וסופי מיר . וקדשקט בצד קטוב על
 שם סוד מרע ועשה טוב ותבט לן לחסד אברהם
 בעשך ובשש כל דווי על שם ומנח תן ושכל טוב
 בעש אלני ואדם כליל שאהיה אהוב לנפשי ולבריו
 וגמילת חסדים טובים על שם גמול על צדק
 אחיה שבערב אדם ששף ויגע והולך לשון וקרי
 קול חמת ומפקיד נשמתו בקבלה ועמל עמו
 חסד ומחזיקה לו בבקר כשהיא רעפה וזו שנאמר
 חדשים לבקרים רבה אמונתך " באי גמול חסדים
 טובים שנאמר אשר גמלם כרחמיו וכדוב חסדיו "
 כתב הרמב"ם ז"ל נהג קטש ברוב ערים לברך
 ברכות אלו וזו אחר זו בשבת הכנסת בין מתחיים בהן
 בין לא מתחיים בהן וטענת הוא ואין ראוי לעשות
 כן ולא יברך ברכה לא אם כן נתחייב בה . וכתב

ר' ג' ארזא בתשובה שאם וברכות לו לברך כל
 אחת ואחת בשעתה אי אפשר מטע טופת קירי
 העסקנית לא כשעשר אדם משינת רוסף טש
 ידיו ורגליו כהוגן ומתחיל ומסדרן וכל יחיד ויחיד
 חייב בהן . וכת הרשב"א היא דאמרין בצד קדושה
 שניתער לפני קם אלני נשמה וכו' דמשמע שאין
 צריך לעול ידיו דהא אחר כלן אמר שמשא ידיו
 וכו' מכל מקום צריך לתקן ידיו ברחיטת מים או
 בצדויות או בכל דבר המנקי . ואלו יקונה צד
 בדילת בדלוף כתב רלפו למימרא שצריך לברך כל
 שיעשה כך לא בעת שזדמן לו לברכן שחד
 וכן כתבו ר' שאם לא שמע קול התקבול כגון שהיה
 צריך מברך שאין קבוצה על התקבול לא על
 האורה שמבחין התקבול וקנה מן האורה והוא
 הדין גבלס . והר"אש כתב וכל אותן ברכות שהן
 לבגות כמו מלשש פרומים ושעשה לבל גרם
 אם אינו נהנה מהם כגון שאובב על מטות ערוס
 או שהולך יחף אינו מברך אותם . והאידנא נהיג
 לברך לו קבוצות אחר שנטל ידיו דכל זמן שאין
 ידיו נקיות אינו יכול לברכס על קסדר . והא
 דאמרין כל המעט מברך עליהן עובר לעשייתן
 קיים ברכת המעט שאומר בהן ועם צריך לברך
 להפך החלה על מה ששמו וקרבן לטובות אבל
 ברכה שהיא של קודמה ושבת כגון לו יכול לברך
 אחר כן . ומיהו מלשון ססדרן בגמרא משמע שיכול
 לברך כל לו קבוצות קודם נטילת ידים וזו סעוד
 לברך שלא תקם לברך על נטילת ידים לא לקריא
 שמע ולהפלה עכ"ל .
יהו רצון
 מלפניך ה' אלני ואלני אשת
 שהכלל קיום ובכל יום ויום מפשי פטס פל מאנשים
 עי פטס שלא יתריסו כנגדי ויוצאו על לשון
 פסול . ומעשות פטס שלא אשש גם אש פטס
 כנגד אחרים ש פטס לגהיט . מיצר רע
 פירשטקו ומשכן רע כדי שלא נלקה עמו ואמר

סדר תפלות קחול

רותם קרחק משכן רע ומצאם כבוד ומצב
 ישכרודש שנה לעתים צמח זכו לערה בשכונת
 משה רבם פה : וצט ראובן דתן ואזרם לבן
 בשכונת קרח ותבגש ארץ מכאן אמרו רבותם
 אוי לרשע ואוי לרשע : ורעב סודו כל מעל אהל
 האנשים הרשעים הלה ואל תבטע בכל אשר לפס
 פן תספע בכל חטאתם : ומחבר רע כדי שלא
 חלמוד מעשיו הרעים ואמרו רבותם ואל תתחבר
 לרשע : וכתב אל התרע את בעל אף ואת איש
 המות ל תבא פן תחלף אורחותיו ולקחת מוקש
 לנפשו : ומפגע רע הם קורות קומן ותחסלותיו
 והפסוק קרא אותם ילד יוס' מרין קשה ומצב
 דין קשה לשון חכמים הוא : בן בן ברית וכן
 שחיובן ברית פרוש בן שיקה יהודי שהיא מחול
 בגרית אברהם בן גי שאין בעל ברית : באי
 אמה אקט על דברי הערה שנאמר וקנת בו יומם
 לילה כך אומרים בספרד ויש מקומות שאומרי
 לעסוק בדברי הערה : ומנהג ספרד יותר נכון
 שכולל עסק הלמוד ועשיית המעט : וכן כת ארץ
 הירחי : ונהג ישראל להתפושט בשעה שקורין
 ע כשנתנה הערה גרע כלם שנאמר וירא קטש
 ויאמר : וכתב על עמנותת האמרה יי מני כמורך
 להודיע פ האו וכל עמנותיו עמוקין יחד לשר
 ולשבח לשם " **הערב** " כל אילן :
 כתב רבותם שאין זה פ
 איס פיוס ברכה ראשונה וברך למנה והערב כל סו
 וראית לפי שכל מקום שהברכות קצרות ואפי
 ברכה הסמוכה לחברתה פתחת בברוך כען
 פמבדיל בן קדש לחול שפתחת בברוך : ולי
 מקריא סמוכה לברכת קנשמים והאם שחזר
 החלה : ויש בצע ברכות של חופה שפתחת
 בברוך ברכת אשר יצר ולא מקריא סמוכה לברכת
 שקל ברא לכבודו ויוצר האדם שחזר תחלה
 משום דמטבע קצר הן ומטבע ארוך עש מטבע

קצר ל קויא סמוכה לחברתה לא ארוך עש ארוך
 שהם מטבע אחד : ואם כן קיה נריך שברכה זו
 תהא פתחת בברוך שאותה שלפני היא קצרה
 ולכך אינה פ איס פיוס ברכה ראשונה אבל קריל
 במזל מטעה ברכה בצט עצמה וכן שקד בין
 שקלסון משתנה ומדבר להבא וכך פוקגן לאומרה
 בלא זו : ומה שאמר לת דמטבע ארוך עש מטבע
 קצר לא קויא ברכה הסמוכה לחברתה כתב
 בחדושי דבש דהא לתא ומוכח לפ מהירוש דקתע
 כל הברכות פתחין בברוך חוץ מברכה הסמוכה
 לחברתה ומקשי והרי קבילה כליל שיש בה כמה
 ברכות תחלה ויש קפ פתח בה בברוך : ומתקין
 שפא קיי דל משדן כלומר שאין אומדן על קכוס
 לא כל אחת לברך שאי דאילן דל משדן לא קיה
 פתח בה בברוך משו' לברכסמוכ לחברתה מקריא
 ואפי' דקויא עש מטבע קצר והיא עמי בקערב טו
 משום קפ איס פתח בה בברוך דקויא סמוכה עס
 מה שלפני : ואם תאמר בצע ברכות של חופה
 למה פתח באשר יצר בברוך והלא סמוכה היא
 למה שלפני : ויש לומר ש טעם אחר כמו שפירש
 במקומה : וכת קל אריות קלוי ותקא חכמים של
 ברכות לא כפג מקריא שקיי פרשת ע ומשנת
 אי זהו מקומן ותלמוד לישמעאל שהם שלשה
 עטפס של הערה והשיג עלו קראכל ופ קיין מטעם
 שיברך תחלה על מעט קרבה בחד ואחכך יעסק
 אותם ארובה קיה לו למנה שיקרא בסדר ברכותו
 יברך ויקרא יברך ויקרא : וכתוב בחדושי דבש
 הא לאו קושיא היא דמכל מקום אעף שהם שלשה
 עטפס כל קו הערה מקורו ואל חד וחד שייט כל
 הברכות ומשום קפ אין אפן קפנים לברך ולקרות
 על סדר ברכותו : ועתה יחזור לפרש הברכה
 הערב כל אילן על שם וערב לאי : ועל שם
 פרוש עבדך לפוש : את דברי הערהך בפשו
 ובשפות עמך בתישראל וכו' על שם ל ימושו

סדר תפלות קהול

ואין זה מטבע ברכה וכן כתב ר' אבן הירחי ז"ל
 אינה אשר בחר בן מעלה העמי וכו' לקמן אפרשנה
 בעטן קריאת ספר תורה בבית וחס תלמידי ברכה
 זו למה פתחת בברוך והלל סמוכה היא לברכת
 הערב נ"ו ויל' טון שלטעמים אומרה בעת עצמה
 כשקורא בספר תורה בבית ואינה סמוכה לחרות
 כלל לטקט פתח בה בברוך

בשמתעטף

בעצת מברך
 באי אינה אקט
 להתעטף בעצת ושרוש להתעטף מלשון מתנדב
 מעטל ברכה יעטף עטפת וכל זמן שמתעטף
 ביום בריך לברך עליו ואפי' כמק פעמים אכל
 בלילה אינו מברך עליו מטעם שאין מצות ציצית
 סוקנת לא ביום כמו שאמרנו בהקדמת הספר
 הזה וחייב לברך עליו מעמיד ויש מצות הס
 שברכתן מעמיד סימן להם על שם שלם עומר
 לבנה בחנושה עצת שופר ללב מילה פ' באו
 הששק כתוב להם בעומר וספרתם להם וכן
 בלבנה החדש הזה להם וכן בעצת וקיה להם
 לצצת וכן בשופר זס תדענה יקיה להם וכן
 בלולב ולקחתם להם וכן צמילה קמול להם כל
 זכר ואם למדין חמשתן בגוריה שוק מלכס הכתו
 ג' עומר וספרת קעומר מעומר שנאמר מקחל
 חרמש בקמה אל תקרי בקמה אל בקומה קרי
 שה בקומה ויש מצות אחרות שמתבטן עליהן
 מעומר למען מן המובחר ואם לא בריך מעומר
 אין לחוש כען קלל ומקרא מנלה וסוכה ויא
 כלל לזה פ' כל מצה שאין בה קמח מברטן עליה
 מעומר גדולה מצת צצת ששקולת כנגד כל
 קמצת שנאמר ואתם אות חכמתם את כל מצת
 ה' בנימטריא תר' יב ומצת צצת אחת קרי תר' יב
 ועוד תמצא פ' צצת עליה למפן תל' וא חוטין
 ולא קשרים קרי תר' יב ואע"פ שהוא כתוב בספר אור
 מברש בתחומיא ג' פעמים כתו בפרש ואחד מקם

מפוך ומש זרע ומש זרע ורעך טומר שיער
 עלמ דברי תורה לעזוק בקן מיהבתי בצאצא
 פש וצאצאי משך בפרד גרסי בצאצא ובצאצאי
 עמך שת ישראל ויבן הירחי גרס בצאצא ובצאצאי
 בצאצא ובצאצאי עמך שת ישראל כדאמרנו
 בבבא מציעא בפרק השוכר את הפועל אמר ר'
 פרק אינו ר' יוחנן כל שהוא תלמיד חכם ובן תלמיד
 חכם ובן בן תלמיד חכם שוב אין תורה פסקת
 מורש שאל לא ימוש מפוך ומש זרע ומש זרע
 זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם מאי אמר ה' אינו
 רב יקורא אמר רב אינו קנה את ערב בברוק
 מאי מעתה ועד עולם אמר ר' ירמיה מכתן ואילך
 תורה חזרת על אכסא שלה וגם מצאתי כתוב
 בשם ר' אש' אסמכתא לזה מפסוק אחר שנא' שא
 אבך ויגדך וקטך ויאמרו לך וסמך לך בהנחל
 עלון גיס וגמי' לומר כשאבין וקטך הם תלמידי
 חכמים ויהנה עמקם אזתקיה קתורא נחל לך
 ולדעך עד עולם וקו שאין כתי' והחוט המשוש
 לא במהרה יתק' והפ מילה בהיותם באחד בחיים
 כאשר משמע הכתוב ושיהי' לבו יודע שמך
 כדי שתמאוך חסדך עלמ כמו שנאמר משוך חסדך
 לדעך ולומדי תורהך לשמיה ולא לקרות רב
 כדאמרנו בספר ישמיה האמרתע לומר תורה בשאל
 שאזיה עשר בשאל שאקרא רב בשאל שאקרא
 דיין תל' להקנה את ה' אלך לא עשה דברו לשמן
 וסוף הכנס לבה מאי המלמד תורה לעמו ישראל
 שנאמר ואתה לך את לעזת האבן והתורה והמצות
 אשר כתבת לי ודאיתם וכתו זכרו תורת משה עבדי
 אשר עיתי אות בחורב על כל ישראל חקיס ומשפטו
 ואין לחתם באי למען חקיקר משוס דברו שלם סותר
 חתימה זו מטעם שאין עשין פסוק ברכה ורש' י'
 שרש טעם אחר למה אין חותמין כך מטעם ש
 חתימה קיי לשון קודמה סימורה לשם שיש לו כח
 למלאת בקשת אבל למדש חקיקר קויל לשון בקשה

לצטת חלק קלמל לאלהתן וחימלמת קממין
 ועד יש בזרבע הכנפש לצחוטין שזוכין שהם
 פלכנג כל טעם שיש בראי חכמה וכו' ונתן
 וארבעה טעם לאחד מטין אפיא דארבע דריין
 שהין וארבע אופן וכן תמצא כל היות מין דבר
 אל בני ישראל ועשו להם צטת עד אפי' אלכס
 לרמוז כאלו הששה כנגדו וקם אמרינן בספרי
 וצדו שלמי שכל המקיים מצת צטת כאלו מקבל
 טע שטנה פתעקחא וראיתא אות וכתב קתם
 את י' אלנך תירא ואותה תעבור

כשמנח תפילין

מנח תחלה של יד ואחר כך של ראש שנאמר והיו
 לבוטפות שן שטך כשהשים אותם של שן שטך
 יהיו שטם וכשחולצן חולצן תחלה של ראש ויבטעם
 ואחר כך של יד לפי שכשידבר לקחם ימצא תחלה
 לפניו של יד ולא יעבור על קמנעת' אמן דבה בר
 שינא אמר רב חסדא סח שן תפלס לתפלה חזור
 ומברך סח אין לא סח לא וקא רב הונא בר חייה
 איגד יוחנן על תפילין של יד הוא אומר אקט לפתח
 תפילין ועל תפילין של ראש הוא אומר אקט על
 מנחת תפילין איש ורבא דאמרי הרוייהו לא סח
 מברך אחת סח מברך שתים פי רש' לא סח
 מברך אחת על של יד ועל של ראש סח מברך
 שתים לפתח שברך שך על של יד וחזור ומברך
 על מצת על של ראש והרי שך שתים וכן כתב
 קריף והרמבם ז' ור' פרש לא סח מברך אחת
 על של ראש על מצת תפילין סח מברך שתים על
 של ראש שברך לחזור ולברך לפתח וכן כתב רב
 עמרם ובקד' תחנא סח שן תפלה לתפלה עברה
 היא צדו וחזרין עלה מערכת המלחמה שעל שם
 קיום מצת תפילין כהקטן בזרוע ובקדקדו יתקיים
 באכשי המלחמה וטרף זרוע אף קדקדו ויף לעמת
 אמן יהא שמיה רבא ולקדושה אין להפסיק וכתב

קראש שמצא בקלכות תפילין עתיקתא סח שן
 תפלס של יד לתפלה של ראש אם סח שיתח חולצן
 חזור עלה מערכת המלחמה אם בקדושה ויקח
 שמייה רבא סח אין חזור עלה מערכת המלחמה
 אבל עברה היא תר תפילין מצימתי מברך עלהין
 משעת קנחתן פי משעתחיל להפחטעד שיקדקס
 בזרוע ובראשו כדי שהיה קברכה עבר לעשייה
 קיה רובה לבאת לדרך מנחם וכשיצטע ומן
 קנחתן ממשמש בהן ומברך ולמה מנחם במחל
 ולא שמיין שהוא חשוב יותר מקשמחל לכל דבר
 משום דתר והיו לרות על ידכה זה שמיא אתה אומר
 שמחל או אינו אף ימין תל אף ידי יסדה ארץ
 וימית טפחה שמיים ואומר ידה ליתר השלחה
 וימיה לפחות עמלם ואומר למה תשיבי ירך
 וימייך ר' יוסי אומר מנחם יד שך ראת ימין שחל
 ושלם ישראל יד ימיו ורבין יד ימיו איקרי יד
 סתמא לא איקרי ר' נתן אומר אינו ברך קרי הוא
 אומר וקשרתם וכתבתם מה כתבה שמיין אף קסיר
 שמיין וכן דקשרת שמיין קנחה בשמחל ור' יוסי
 קנחה בשמחל מנחם למה מקיחא נפקא ליה לר' נתן
 רב אשי אמן ידכה זו יד כחה והו יד שמחל שאין
 משתמש בה עוד טעם אחר משל לחדס קבא
 להחזיק בד חצרו באי זו יד הוא מחזיק באותה
 שנכונה לו שמיין של כנגד שמחל חצרו כך קבא
 קוצאון בחזק יד מימניו וכאלו קחזיק בד שמלית
 של ישראל והוא אס וזו שכתוב וקיה לרות על ידכה
 ונמר השמלית כ בחזק יד קימעת קוצאון י'
 ממנרים והנה תפילין של יד זכר לחזק יד ושל ראש
 זכר לציאת מנרים אשר ראו בשעקס כמון שכתו
 ויתן י' אותה ומופתים גדולים ורעם במנרים
 בפרעה וכל צת לשטן תר אסר מצת
 תפילין בשמחל שהוא ימין כל אדם והא תפא מצת
 בשמחל שהוא שמל כל אדם פתחא קהיא בשולט
 בשתי ידיו ואדם קכות בשמחל ושאר רוב מעשיו

פרק תולדות החול

עשה בשמיאל כתב על התדומות וההקל יעשה
 תפלה על התורה כדכתיב ויראה ידבר
 ולא יתכן ענין התורה תחלה דמיאמר על ידבר
 זו קיימת והוא לשון קטן כדכתיב ויראה ידבר
 והוא תפלה קבועה שבתוך הקנה יתקף ויטה
 אותה מעט לצד ימין בענין שכשיכוף ודוע למטה
 יהיו כנגד לים ולא יקראו דבר חוץ בעצמם לבשרו
 ועדין שיקים מן שהוא המקום שגדלה כעין דלת
 לצד חוץ ולא לצד התקף והדעשה יכרוך אותה
 סביב ודוע פד שיגע לא נבע האמנע וכדכתיב
 סביבו ג' והוא שישקו קושר תפלתו של יד על
 קורוץ קים מעשה מיד של ראש קודם שיקים כדרך
 הדעשה סביב ודוע שיקים אומץ טון שאין לפסיק
 בעתן יש למעט קושרת כל מה שחל והכרחה
 סביב קורוץ אשה מן המעשה קילך טוב לאחד
 אותה פד אחד שימח של ראש וכן סקנן קעלש
 שן שער והקדקס היכא אמרי דבר יעלי במקום
 שמוחו של תפלתו רופס והוא שגובה הראש ודרך
 שיהיה הקשר מן אחרי מראש למעלה מקערף ולא
 למטה בעור ושיקיה מוח קערף ממש מכוון
 באמצע הראש ולא שיטה לצד קעל לכאן או לכאן
 כדאמרין במנחות אמר רבי יפקד אמר רבי יהודה
 קשר של תפלתו ערך שיהיה למעלה כדי שיקו ישראל
 למעלה ולא למטה ודרך שיהיה כלפי טעם כדי שימו
 ישראל לטעם ולא לחור' ודרך שיהיה פיו שהוא
 המקום שגדלה כעין דלת לצד חוץ ולא לצד הראש
 וגם הדעשה שסובבת סביב ראשו ערך להוהר
 צדן של יתקטבו כדי שיהיה מייקן דקייס כלפי
 קשער שהוא חלק יתד וטעם שחזר עבר מנחוז
 וישלש ג' דעשה שיהיו תלויין לטעם ויגע של
 ימין ער קטור ושל שמאל ער קחוק' ויא של צד
 ימין ער קמילה ושל שמאל ער קטור ושיעור רחבן
 כחוקך שערה' ואם פחת או קוסיף לא עכב
 קשר של תפלתו קלחה למעשה מסייע והוא שיקשור

ברעשות של ראש כעין דלת ודוקידאה פלקס
 שריסין שכל שית קחיטין ודלת שגדלה בקשר
 ויוד כדלית בקשר דעשה של יד שהיא כעין רצפה
 קטנה וראשה כעין כעין יוד' ועל זה ארז' ורז'ו
 כל ענין הארץ פ' שם י' נקרא עלך וידאו ממך
 כל תפלתו שגדלה לפי שכתוב עלהם דוג קס'
 שין דלת ובגליל אין בהם ג' יוד' וגם תפלה שם
 י' נקרא דלת שין שהיא בגל ראש ותפלה שגדלה
 מעת תאמר אות במילה ובשבת ותפלתו' במילש
 והיא לזאת צדית בעצמם' בשבת בענין צד
 ישראל אות היא לעולם בתפלתו והיא לזאת על
 ידע' והן שלשתן אות ועדות לעשרה שם עבדים
 לזכר ועל פי ששם עדי יקושר כל אחד מן שרש
 איש יהודי שלם לא חס כן יש לו ששם עדים שהוא
 יהודי' קילך בשבת ויט שיקראו כן אות שבת
 פגור אדם מן המעשה תפלתו פ' יש לו ששם עדים פ'
 הוא יהודי שבת ומילה' אבל בחול חייב כל אחד
 לזכר תפלתו כדי שיהיו לו ששם עדים תפלתו עס'
 קמילה' וכל מי שאיש מן המעשה תפלתו אין לו פ' חס ער
 אחד שהוא יהודי וילך חסם כמורה לשמים כפר
 פ' פ' פ' כ' כתב ג' חסם שמענה קמלים לנשק
 התפלתו בשעת קשתו ובשעת חלנתו

ואומר

ברכת כהנים לפי פ' פ' פ' פ'
 לחזר ברכת של ישראל לפי
 קתמדין ואומר פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 איזו מקוונן שהיא שפיה בנבחים ומה שתקם
 לקרות בענין קרבות יתד מדברים אחרים לפי
 של האומרים נכונות קל כלא מקריבין ועוד לפי
 שהתפלה נתקנה כנגדן כעין שאמרם ותקם לומר
 משנת פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 כלל בלא מן עקת התנאים וענ שהיא סדר
 קרבות ומה שקבעו אחרים בריתא דל' שמעל
 של י' מדות משום ק' דאמרין בפ' דקדושי' אמר
 רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא מתי דכתיב

סדר תולדות האל

שרת שאל בשל שית וישם באמת וממאן למרו
 כל הזכרים ודימן טעון הוא על בן קבדים שאל
 ולקח מיניס הפך וקזה באצבע על פט קנפרר
 קדמה ולפט הכפרת זה שבע פעמים ונן וכתב
 בשער ועשה את דמיו כאשר עשה לרם הפך וקזה
 אות על הכפרת ולפט הכפרת פ היה עומד בן
 בני הארון ומזה אחת למעלה ושבע למטה ובסת
 שש של היה שם ארון עומד בבין קבדים ואל קהלו
 קז כנגד עצה של כפרת ולא היה קונע בם שנאמר
 ולגז הכפרת ועל הכפרת חוזמשת קדשי הקדשי
 שאל וכן יעשה להל מופד לו כשם שהזק משנה
 בטעם אחת למעלה ושבע למטה כך היה מזה על
 הכפרת מבחוץ משפחה אחת למעלה ושבע
 למטה ועל מוצח קובש שאל ויבא א המוצח אשר
 לטע יא וכתב עליו ולקח מרסה הפך ומרסה שער
 ונתן על קרבות המוצח שבע זק המוצח הוא מוצח
 קובש הוא לטע יא בקיכל שנאמר וישם את מוצח
 קובש בחל מופד לטע הכפרת וקיה מזה על
 שבע הזאות שנאמר וקזה עליו מן קדש באצבע
 שבע פעמים מתנה אחת ממנון הקזאות הטענות מעטב קהיל
 ומנון קתו בצרוש בכל מקום כמו שאמר
 שירי קדש פ של פד ושער של יוס הכפרים קיה
 שוקר ג יסוד מערב של מוצח החישן ולמד את
 משיירי דם פד כהן משיח שדמו גם כן נכנס לטע
 ונאמר ואת כל דם הפך ישפך אל יסוד מוצח
 קעלה אשר פתח חל מופד ופתח חל מופד
 קול למערים של מוצח פ קהיל במערב ומוצח
 כנגדו והטעם לשפכו בסוד מערב פ קול
 הקרוב לו בצאתו מן הקיכל אם לא נתן לו עבב
 פ אם לא נתן השירים קלו אל יסוד המוצח לא
 שפן לא עבב הכפרה שאל וכלה מכבר את קדש
 ואת חל מופד ואת המוצח יכפר את קדש
 לו דמים של שבת קדשי הקדשים ואת חל מופד

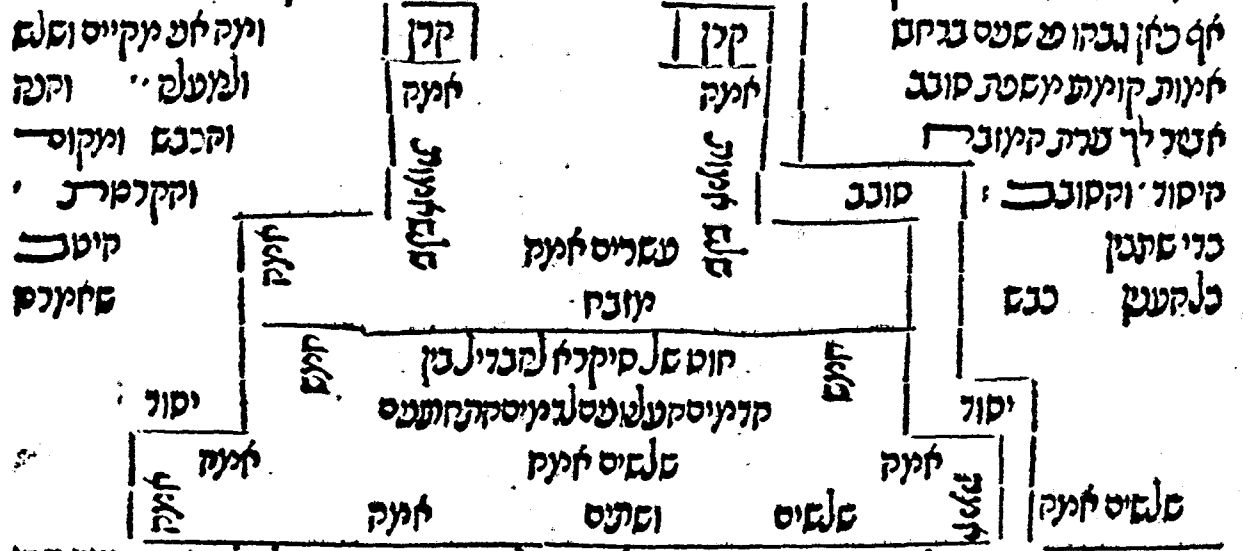
לו דמים של קהיל ואת המוצח זק מוצח קובש
 ואין וכלה למ דבכש נשלמו כל הכפרות קמעכות
ב פרים קנשרפס קס שלאק פד יוס
 קכפרים ופר קבא על פד
 קמעת ופר קעלם דבר של צמר פד יוס הכפרים
 קול שנגס פ כהן גדול לפט לפט שנאמר בואת
 יבא חקן א הקדש בפר בן בקר ונאמר ואת פד
 החטאת ונן ושער באש את עורות ואת בגדים
 ואת פרשם ופר קבא על כל קמעת קול אם שגב
 כהן משיח באחר מחייב כריתות קמפדין בתחלת
 כריתות משיח פד בן בקר לחטאת ונשרף שנאמר
 וקוצח את כל הפר א מחוץ למחנה ונן ושקף אות
 על פטם באש ופר קעלם דבר של צמר קול אם
 שגב וקורו שלא כהלכה באחת קמעת לא תעשק
 שהייבין על זדון כרת ועל שגגתן חטאת וקס לא
 מעת לא תעשה קמאות בתחלת כריתות ועשו
 קקל לו רום על שהם משיחין פד בן בקר לטע יא
 וקרא פד קעלם דבר מטע שנאמר בתחלת הפרש
 ונעלם דבר משע קקל ונשרף שנאמר וקוצח
 את כל הפר א מחוץ למחנה ושקף אות וקחי
 מחוץ למחנה ילפנו בוימא שקול חוץ לשלש מחקות
 וקול חוץ לרששים שפדים הנשרפים קס
 שטם שער יוס הכפרים ושערי עבדק זק
 שער של יוס הכפרים קול בן זוג של שער
 קמשתלם ונשרף שנאמר ואת שער החטאת ונע
 ושער באש את עורות ואת בגדים ואת פרשם
 ושערי עז קס אם קורו שת דין בעז חייבין כר
 שבת ושבת לפי שער ונשרפן לפי שקס חטאות
 הכמר ולמדן שרפתים מפר קעלם שנשרף
 וכל פ חטאת קקל קול ותמא בתל כהן אב
 לבל חטאות קקל שישרפ שחיתתן כצפן
 וקס דמן בכל שרת כצפן שקן חטאות טעפות
 שחיתתן וקסל כצפן כמו שאמר למעלה
 ודימן טעון הוא על

סדר תולדות קחול

הפירות ועל מוצח קוקב • אבל בין קברים אין כתו בהן כמו שכתו גזפר ושפר של יוס הכפרים •
 ולמדן מתן דמיה על קפירת ועל מוצח קוקב ומתנה יחתי ושיירי קדם על יסוד מערב מפר בהן משח
 שחא' ב וקוקב מן קדם שבע פעמים לפע א' את פג כרכת הקדש ונתן קחול מן קדם על קרבות מוצח
 קטורת קסמים לפע א' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך א יסוד מוצח קשלה אשר פתח אהל
 מועד וכענן זה כתו בפר קעלם • ולמדן גם כן ששירי פו • מיכר בהן משיח שחא' ב ואת כל חרב
 קחטאת ידים מימין • ואמרין בסברי קחטאת לרבות ששירי פו • לכל האמוד בענן ר'ל קוזא ווריקה
 וקקטרת אימורין ושריפת חנשאר א מחוץ למחנה • לו ולו נשרפן בשבת קדשן ר'ל למקום שמוצחין סם
 דשן קמוצח שחא' וקוצח את קדשן א מחוץ למחנה וכתו בפר בהן משיח על שפך קדשן ישרף • ופר יוס
 הכפרים קוקש לגר קעלם שחא' ב ועשה לגר כאשר עשה לפר קחטאת • ואמר' לגר זה יוס הכפרים •

גחטאות

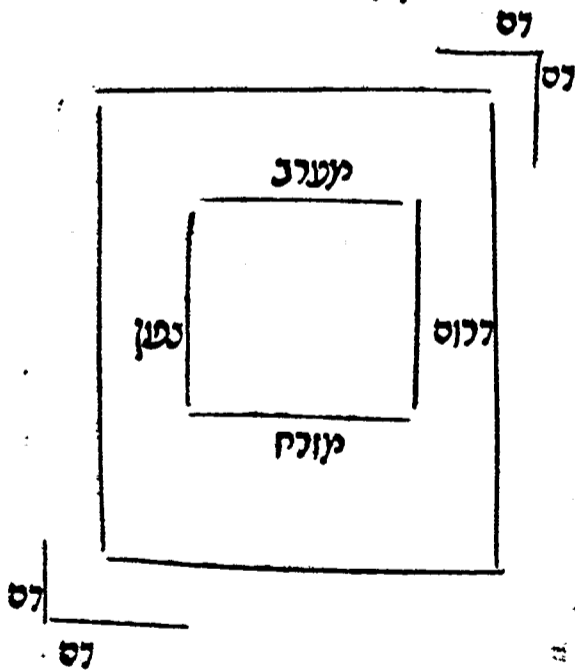
קצור וקיידי • לו קן חטאות קצור קחטאות שחא' ב נסן להזכר דלו קפטימיות
 כגד נשן • ששירי ראשי חדשים ושל מועדות האמודים בפרשה וחסאות קיידי
 קם הבאים על שגת חייב כריתת שבתה של רבר שחייב על • ודון כרית חייב על שגת חטאת קסעם
 ונתחלת כריתת מנה אותה ולכך לא מנה אותה כאן • שחטאתן בענן וקסל דמן בכל שדת בענן כגד
 אימרן למעלה בען אב לכל דבר ששמו חטאת שטען בענן בשחטיטה וקסל ומקבל • ודמן טען ארבע
 מתנות על ארבע קרבות שחא' קרבות מלא משמע הדי וכתב קרבת הדי קרי ארבע • פג עלה
 ברבא ופנה לטוב כוונת קיחך קיה קתן המתנות קיה עלה בכבש שקיה בדומיו של מוצח וטנה לסובב
 כדאימרי בגין עלה אימה וכבש אימה וקו היסוד • עלה חמש וכבש אימה וקו הסובב • עלה שלש וכבש אימה
 וקו מקום הקרבות ומקום הקרבות אימה קרי עשר אימות • ולשגן לה מגד דרבע רבע ממוצח קוקב •
 כתב קחא במוצח קחטאת אימה ארך וחמש אימות רוחב רבע • וכתב במוצח קוקב אימה ארכו
 ואימה רחם רבע ואימה' קומת •
 אף כאן גבהו ש שטם ברחם
 אימות קומת משפת סובב
 אשר לך ערת המוצח
 קיסוד • והסובב •
 כדי שתבין
 כל הענין כגש

ומפני שמתן דמן על הקרבות ובאצבע נרדך לעמוד על גב סובב • אבל כל שאר קדמים שהן
 תחשבות מן החוט ולמטה עומד על קרבת אהל ווית המוצח וזרק מן הכל למוצח וכל מקום שיצב
 למוצח כשר זבא לו לקחן דרומית מזרחית שם הוא שגב החלה דקיימילן כל פסות שאתה פנה לזיו
 א' דרד ימין למזרח וקבש קיה בדרום וכשעלה ב וטען לפתח ימין למזרח • ופנה למימין ולקחן

וקטל דמיה וכו' כיון שפרשם למעלה ודמיה טעון
 שני מתנות שהן ארבע של מנאם שנכתב בעלה
 קרבות המזבח לא נאמ' בוריקת דמיה ודיקו ארבע
 הדם על המזבח סעב' וממיה שאמ' סעב' אמרו
 שצריכה ל' מתנות והן בקרן מזרחית צענית
 ובקרן מערבית דרומית שכנגדה באכסון וקיה
 זורק על הקרן והדם קולך אילך ואילך ונעשה כמין
 ג' וזהו שהי מתנות שהן ארבע דבשנן שיראה
 הדם בארבע רוחות והיא לא משכחת לה לא בשתי
 קרבות זו באלכסונה דאי בשתי שברוח אחת לא
 הוי הדם לא בשלש רוחות המזבח ולא קרינן בה
 סביבוקת תנן במסכת תמיד ב'א' ל' קרן מזרחית
 צענית פותן מזרחא צענה מערבית דרומית פותן
 מערבית דרומיה והטעם מפני שמזרחית דרומית
 לא היה לה יסוד ואי איפשר שיתחיל ממנה מטעם
 שהפעלה תחלת מתן דמיה טעון גבי יסוד דאמר
 עקיבא קו' ומיה שיריש שאין מככרין ואין באין
 לבפרה טעון יסוד תחלת דם עלה שמככרין
 ובאה לבפרה איפ' דין שטענה יסוד'

וקנה אציר לך ערת רבוע המזבח והדם על הקרן
 שאמרו' ובקרן דרומית מזרחית לא היה לה יסוד

דרומי מזרחית ומקיף כדרכו עד שמוצא למזרחי
 צענית ואחריה צענית מערבית ואחריה מערבית
 דרומית וב'א' ל' לבב ויד על יסוד דרומי דתשא
 בצריתא ואת דמו ישפך אל יסוד מזרח העלה
 זה יסוד דרומי או איפ' אל יסוד מערבית אמרת
 ילמד ירידה מן קבצם מיצאתה מן הקיכל מיה
 יצאתה מן הקיכל איפ' פותן לא בסמוך אף ירידה
 מן קבצם איפ' פותן לא בסמוך והטעם משום דאין
 מעבירין על המנשה' ופאלקן לפעם מן הקלעם
 שנאמר בחטאת במקום קדוש תאכל בחדר אהל
 מועד יאכלה' והמטעם היו קלעם סביבת הקצר
 ובטת שלמים היו חומות הערה' לוכרי כהונה
 שאל הקהן המצחא אותה יאכלה' לפי שקי נשים
 שאינן ראיות לחטוי' וכת' כל זכר צבאם יאכל
 אותה בכל מאכל משום דקתת גב פסח איפ' נאכל
 לא על תנא בבלהו בכל מאכל קן מנסא קן על קן
 מיה שירצה' ואעב' דאמר' מתנות כהונה אין נאכלין
 לא על שאל למשחה בהם לגדולה כדרך שהמלכא
 אוכלין אינה לא מעלה בעלמ' שיברור להם אשלה
 יפה אכל אס רנה לאכול אותה מנשא יותד מנשא
 הרשות שבו' לט' וללה דילפנן בפק דובחיס ובשר
 זבח תורת שלמין' למדן לתורה שנאכלת לטוס
 וללה אחד חטאת ואשם מנאן תל זבח' ובקדשים
 ללה קולך אחר קיום שאל לא יעח ממנו עד בקר'
 עד חצות' סייג עשו כדי להרחיק את האדם מן
 העבודה כדתנן בפק דברכות כל הנאכלין לטוס אחד
 מעתה עד שיעלה עמוד השחר ולמה אמרו חכמים
 עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העבודה'

ד העולה

וקאי לקתת בה קדש קדשים' ולא קתת בה בבלהו
 משום דלא כתב בה קדש קדשים אשמשנן תנא
 דאפי' קדש קדשים היא דהיא טלה לגבה סלקא
 שחיתתה בצען שנאמר בה על יד המזבח צענה'

תפוצר ועשר חלות ריקיקין ועשר חלות מורכבות
 שנאמר על חלות לחם חמץ אחד שאמר חלות מעתה
 וריקיקי מעתה וסלת מורכבת ומש קשמועה
 למדו שמסקל גוהב מיטין כמשקל החמץ ואיל
 כויר במלאת ימי נודו ימיה כבש אחד לעלה
 וכבשק אחת למטאת ואיל אחד לשלמים והיה מביא
 עם קחיל עשרים מצות משקל עשרות ושש שלשי
 עשרון העשרה חלות וקעשרה ריקיקין והכל מאפה
 תפוצר קדשים קלים לזמן שאין מופלג בהם שחיטתן
 בכל מקום בעשרה לזמן שאין טענות טעון דמין טעון
 שת מתהות שהן ארבע מצות שכתו בהן בשלמים
 סבב כזו בעלה ולכך כל השלמים דמין טעון שת
 מתהות שהן ארבע כמו קעלה ונאכלן בכל
 הקשר שנאמר ואת חזה התפוח ואף שוק התרומה
 תאכלו במקום טהור ומקשי בגמ' וכל ה' במקו
 טמא אכלו לזו לא טהור מכלל שהיא טמא ואי זה
 זה זה מחנה ישראל שהיא טהור מטומאת מערב
 וטמא טומאת זב וירושלם היא כנגד מחנה ישראל
 לכל אדם לזרים ולזו ולשם עד חטת שנאמר בתורה
 ובשר זבח תדית שלמיו ביום קרבן יאכלו יפה
 ממנן עד בקר ואיל כויר קוקם למטאת ואשם
 ובכל מקו שאומן בתורה עד בקר מעתה עד שיעלה
 עמוד השחר וחסמים אמרו עד חטת כדי להרחיק
 את האדם מן הקצרה ותע' תדית שלמיו לרבות
 שלמי נזיר המורס מקום מן התורה דקיים חזק
 ושוק כשאר שלמים וארבע חלות מארבע מיטין
 שכל וקריב ממנן אחד מכל קרבן תרומה לא
 ונאמר בתרומת מעשר והיא אמי והתרומה ממנן
 תרומת אמי תרומת מעשר היא אמי כרא מכל
 קרבן הוא אמי וקחלות היו מן ועשירית ד חלות
 והמורס מאיל כויר הוא קדוש בשלם וחדה ושוק
 נמי כתי' גבנזיר וחלת מצה אחת וריקיק אחד
 כיוצא בהם נאכלים לעם וללה לא שאין נאכלין לעני
 לא לכהנים לכהנים ולבנותם ולבנותם שכל ואת

חזה התפוח ואת שוק התרומה תאכלו במקום
 טהור אתה ובגד ובמתך אתך
ז שלמים קדשים קלים לזמן שאין
 מופלג בהם ואש למי יחיד
 קאי דלא שלמי כסר כסר נאס' שחיטתן בכל מקו
 בעשרה ואף בדרוס שנאמר ושחטו לבט אוקל מועד
 מדקחיל לבג ולא קחיל פתח משמע כל מקום
 שהיא כנגד הקיכל מכל צד ומדכתי קראי אחרית
 ושחטו פתח אוקל מועד דמשמע דבשגן פתח
 פשוט פשטין בכותל שת החלפתה ש' האולם
 היה עורף על רוחב הקיכלטו אמה לבט וכן לדרוס
 ובכותל של אות עורף היו חלפות מבחוץ לגבול שם
 סטגן ולכך קרוי האויר שכתבנו עד כותל מערב
 של ערה שת החלפתה ואתן הפשטין היו
 מתירין כל שת החלפתה לזכרו ולגחם ש' היה
 פתח בקרן וזית של אולם כדי שיהיה קצת נראה
 לבטן וקצת נראה למערב וכך היו עושין בדרוס
 ובקט פשטין קרינן שפר פתח אוקל מועד וקסבר
 ש' אולם קרוי אוקל מועד ואלו הפשטין לא היו
 משמשין לצאה ולבטסה לא להכשיר שחיטה
 בעלמא ולהכשיר אחר שת הכפרת היה שסעול
 קטן בכותל הקיכל נמצאת כל הערה מכל צד
 מוכשרת לחלת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים
 קלים ועל זה הלול כתוב בדברי הימים לברב
 ואמרין מאי פברב אמר רבה בר שילס כמאן דאמי
 כלפי בר' לשפ ימים וללה אחד שנאמר וקפוח
 מעשר קזבח ביום השלשי באש ישרף ואינן נאכלין
 לא ביום זבחים ובללה ויום אחד עד קעלה
 דתע' בבדיה יוכלו נאכלין לזור שלשי ודין
 הוא זבחים נאכלין לעם וללה אחד זבחים
 נאכלין לשפ ימים וללה אחד מה להלן לשל
 אחריהן אף כזן ללה אחריהן תל יאכל עד יום
 ביום אתה אוכל ואי אתה אוכל בלה לכהנים
 ולבנותם ולבנותם פורשקו למעלה

קמריק ודימן טען ארבע מתנות על ארבע קרבות
ושהי מתנות שהן ארבע וכו' למטה מן קמריק
אבל אם נתן מתנה אחת בלבד לבל קרבן מהם
נהפך שצאמר וגם זבחיך ישפר על מזבח ה' לך
וקבצת תאכל בשפחה אחת נהפך ואומ

ר ישמעאל אומר

באל מעשר
מדות התורה נדרשת וצמודה קשקש גרם
משאל עשרה וכן כהרבי סעדיה מן כמון שכל
ואשה יבוק ירק בצטת קלף תכלש שבעת ימים קו
לשבעה ארבעה עשר יום אל ריו לבא מן קדין לפיות
כרדון תסגב שבעת ימים מחוץ למחנה וגו'
שאין אם רשאך להחמיר יותר על קרדון וכמו שכל
ב תדאק חמור שונאך ולא פרכ האוקב ש אס
האונא של רבה קכתו לאררך כלשון ופתח בשונא
כדי ללמוד האוקב ואין אם רשאך להקדים חמור
האוקב מהשונא לפי שריו לבא מן קדין לחזק
כרדון ככל התורה כלל

המדה השנת

מגוריה שוק כמון שנאמר
ערות בת בנך או בת בנך קנה אסר לך את בת
הבן ואת בת הבת ולא אסר את הבת וכתו אחר
אומן ערות אשה ופתה לא תגלה את בת בנה ואת
בת בנה למדס קנה קנה למירה שוק מה לשלן
אשה ופתה ובת בנה ובת בנה אף כאן בת ופת בנ
ובת בנה וכמו שנאמר בשאר אל ולא תשימו
קרחת בן שפכם וצאמר צדקתם לא יקרחו קרחת
צדקתם למדס קרחת קרחת מגוריה שוק מה לשלן
בכל קראש אף כאן בכל קראש

המדה השלישית

מטען אב וכתוב אחר

ח הבכור ידוע וקמטשר מעש בהין

וקפסח ידוע קדשים קלים
פדסאקו ודימן טען מתנה א מפת שאין כתו בהן
סצוב לא כתוב בצבור ואת דמים תרוק על קמריק
ומעשר ופסח אם למדין מבכור כהחמירין בוגל
תשא ר' יסי קבלטל אומן דמיו לא פאמא לא דמים חלום
לא צאמר לא חלבם למד על בכור מעשר ופסח
סטעטן מתן דמים ואמורין לגבי מנבח סגד
קיסוד דילפנט וריקה וריקה מעשל מה שלח
טענה יסוד אף או טעטן יסוד ושלח גפס שכל
א יסוד מנבח קעלה וקאי דלא עבדינן שת מתנה
שהן ארבע מוסוס דקוו עלה ושלמיסו אסס שלשה
כתובים קבאים כחמד ואין מלמדים ואמר בלבד
שיתן פגד קיסוד למעט דרוס ומודח שנה באכלת
אעל שמנתן דמים שוק משופס קס באכלתן קמכור
בכל לבהשם שכל ובשרם יהיה לך כחוק התרופח
וכסוק קימין לך יקית וכבר ידעת ש חוק וסוק
כמו שלמים דתגן קמורס מהס כוכף בקסוק שלמי
באכלם לבהשם לשפ ימים וללה אחר וכר קבכור
בכל לבהשם לשפ ימים וללה אחר ומעשר בקמק
מקריבין קימין קימורין וקשאר אוכלן אותה בעל
ואין לבהשם ס חלק ולא חוק ושוק וזה שאומן לב
אדם וכללן בכל השער בכל מיכל קן כל קן
מנשלי ומערים בבאן לבל אדם טועה קוז דקח
קתע שנה באפלתן קבכור בכל לבהשם וקמעש
לבל אדם לשפ ימים וללה אחר שקמתו קקישן
לסוק וסוק כמון שאמרים קפסח איס טאכל לא
בללה שכל ואכלו את הבשר בללה קוז איס טאכל
לא עד חשת מתגל לשער בן שריה קיח דילק
גש שכל ואכלו את הבשר בללה קוז ולחין כתיב
וטבדת בארץ מנכרים בללה קוז מה לשלן עד חשת
שכל בחשת קלש אף כאן עד חשת איס טאכל
לא למנחן שכל במכסת נפשות איס טאכל לא כל
שכלאן כל אס ומשת ודע ש כל מה שאומד בז

ומפרט וכלל כמון שנאמר
 בהשבת אבדה וכן תעשה לחמורו וכן תעשה
 לשמלת פרט שמשמע שאלו אתה חייב להשיב
 בלבד אבל לא דבר אחר ואחר כך כלל וכן תעשה
 לכל אבדת אחיך כל אבדה שבשל ונעשה קלל
 מוסף על הפרט קלך אחר הכלל וכמו שנאמר לא
 תחמוד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו פרט
 שמשמע אלו איך לך לחמוד בלבד אבל דבר אחר
 כן ואחר כך וכל אשר לרעך חזר וכלל ונעשה
 קלל מוסף על הפרט אף בכל מקום שנמצא
 בתורה פרט וכלל קלך אחר הכלל

המדה הששית

כלל ופרט וכלל אי
 אתה דן לא כשן הפרט כמון שנא על כל דבר כשע
 שבשל ואחר כך פרט על שור על חמור על שק
 על שלמה כמשמע שעל אלו אתה חייב להשבע
 בלבד אבל לא על דבר אחר ואחר כך כלל על כל
 אבדה כל אבדה שבשל כלל ופרט וכלל אי אתה דן
 לא כשן הפרט מה הפרט מפרט דבר המטלטל
 ועפ ממוון אף כל דבר המטלטל עפ ממוון יצאו
 קרקעות שאינן מטלטלן יצאו עבדים שהוקשו
 לקרקעות שנא והתנחלתם אותם לבתכם אחריכם
 לרשת אחוזה יצאו שטרות שאינן מהן מטלטלן איך
 עפן ממוון וכמו שנא במעשר ונתת הכסף בכל
 אשר תלזה נפשך כלל עבד ודבאן ושן ובשכר
 פרט ובכל אשר תשאלך נפשך חזר וכלל כלל
 ופרט וכלל אי אתה דן לא כשן הפרט מה הפרט
 מפרט כרי מפריו וגדול קרקע אף כל פרי מפריו
 וגדול קרקע ויש לשאול היכן מצאן שהבקר והבאן
 הם גדול קרקע ויל ממה שכתו תבא הארץ נפש
 חיה למינה בקמה ורימש ועמ' או יש למד שהם
 גדלות על ידי גדול קרקע שהם העששים

מבטן אב משפ כתובים כמון שנאמר בחג המצות
 אך חסר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם
 שהתיר לנו הכתוב אוכל נפש בלבד בחג המצות
 ובשאר המועדים לא התיר לעשות אוכל נפש אלא
 חמורו רזל זה בנה אבל המועדים וכמו שנאמר
 ועד אין בה והיא לא נתפסקה ותפא ועד אין בה
 בשם עדים הכתוב מדבר או אינו לא עד אחר קל
 לא יקום עד אחד באיש ומה קל ועד זה בנה אב
 כל מקום שנאמר עד קרי כאן שעם עד שיפרט לך
 הכתוב אחר וכמו שנאמר רזל כל מקום שנאמר
 דמיון דמיהם כס אינו לא סקילה קוחיל ופרט
 הכתוב באחד מהם סקילה שנאמר איש או אשה ע
 היה בהם אוב או ידעט מות יומת באבן ידעט
 אותם דמיהם כס אף בכל מקום שנאמר דמיהם
 כס אינו לא בסקילה זהו כשן אב מכתוב אחר
 מבטן אב משפ כתובים כמון שנאמר במומי אדם
 או נבן או דק או תבול בששן ונן ולא אמר הכתוב
 יבלת איך במומי בהמה כתוב ערות או שטר או
 חרוץ או יבלת ואמר רזל כל מקום שנמצא
 בתורה מוס סתם פתען על מומי אדם ומומי
 בהמה זהו עפ אב משפ כתובים

המדה הרביעית

מכלל ופרט כמון
 יקריב מכם קרבן לא מן הקמח כלל למה שחיה
 בכלל בהמה ואחר כך פרט מן הבקר ומן הצאן
 ונתמעטת הקמח מן הקרבן ואין בכלל לא מה
 שנפרט וכמו שנאמר לא תלבש שעטט כלל
 שאסר כל שעטט שהוא משפ מיטן ואחר כך פרט
 צמר ופשתים יחדו צמר ופשתים אסור אבל לא דבר
 אחר אף בכל מקום שנמצא בתורה כלל ופרט איך
 בכלל אלו מה שנפרט

המדה החמישית

המדה השביעית

מכלל שקוף ופרט שקוף צריך לכלל כמו שכל פקוד כל בכור וזכר ואם אימר פקוד כל בכור ולא אימר זכר קיימי אומר כל פטר רחם אפי קנקנות לכך אימר זכר שמשמע זכר ולא נקבה וזהו כלל שקוף צריך לפרט ואם אימר זכר ולא אימר בכור קיימי אומר כל זכר בין בכורים בין שאינן בכורים לכך אימר בכור וזהו פרט שקוף צריך לכלל

המדה השמינית

וכל דבר שקוף בכלל וכל שקוף בכלל לא למד על עצמו יצא לא למד על כלל כלו יצא כמו שנאמר במולך איש איש מופת ישראל ומן הגב הגב ששאל איש יתן מורשע למולך מות יומת ומולך בכלל שאל קהיטע בין קיה למד שר עגשו יתיר מכולם לא למד על עצמו יצא שקוף בסקילה לא למד על כלל כלו יצא ששאל כל קהיטע בין קיס בסקילה

המדה התשיעית

וכל דבר שקוף בכלל ויצא למשן טען אחר שקוף כעצמו יצא להקלוש להחמייר כמו שכל ואשר יצא אחר עמו בעד לטוב פנים מכה באוגב בכלל רוחם קיה שכל ומכה אדם ימיה שן באוגב שן במזיד ויצא מכה באוגב מן הכלל למשן טען אחר שקוף כעצמו של מכה במזיד שוק המית וזק המית ויצא מן הכלל להקלוש עצמו שפעל בפרי מקלנו וקול להקלוש להחמייר

המדה העשירית

וכל דבר שקוף בכלל ויצא למשן טען אחר שלא כעצמו יצא להקלוש להחמייר

כמו שנאמר כי תקנה עבד עבדי שש שפס יעמד ונך וקוץ אימה קעבריה מן הכלל שנאמר וכן ימכור איש את בתו לאימה לא תכח כצאת קעבריים וקול אימה קעבריה בכלל עבד עבדי קיה שכל ימכר לך אחיך קעבריה או קעבריה ונך ולמה יצאת מן הכלל למשן טען אחר שלא כעצמו שפעל איש קבא בסומטון איש יוצא במייתת אדון וקיה אימה יצאק בסומטון ובמייתת אדון אשלו בתוך שש יוצא להקל שקדבר קוקל עלהק שיוצאת בתוך שש ולחמייר שאדונה מקדשה בעל כרחק

המדה האחת

וכל דבר שקוף בכלל ויצא לדון בדבר חדש אי אהה יכול להחזירו לבלו עד שיחזירו הכתוב לבלו בפי כמו שנאמר וזקום קנה כפסקן כספקוף יאכלו וילך שפת קיס יאכלו בלחמו וכתב בכלל ישר שפת קיה בין פסויה בין נשואה ויצא לדון בדבר חדש שאחר שנשאת אינה אוכלת בתרומה שנאמר וכתב קהן פתקיה לאיש וד קייא בתרומות הקדשים לא תאכל וקויל וקוילתה קכתו מן הכלל אי אהה יכול להחזירה לבלו אשלו קייא למען וגרושה איס לא יחזירה קכתו לבלו בפדוש שנאמר וכתב קהן פתקיה למען וגרושתו ורע אין לה ושבה אל שפת אביה כנעריה מלחם אבה תאכל

המדה השתים

ודבר קלמד מעטפו ודבר קלמד מסופ כמו שנאמר בעטן שבת שם איש תחוש אל יצא איש ממקומו ביום השפס איש רל שישם תחתה כל קיס קלו לא שלא יצא איש ממקומו שפס אימה ישקוף למד מעטפו וסמו שנאמר כהן גדול ומן קמקדש לא יצא איש רל שלא יצא מן קמקדש לשלם אל לא שלא יצא לזממא למת וקוף למד מעטפו שקפדשה

ועצמו מתבררת בזה אית מות ודבר קלמר מסוט
כמו שכל גשעניות איש איש אל כל שאר בשכו לא
תקדם לגלות ערוה אסר לא כל שאר שנמשל אך
בסוף קעטן פירש לא אית קיסרות שנאלמ ערות
פוט ופוט לא תגלה ומקס סכל למר קיסרותות
וכמו שנלמר בהפרת נדריה שהאב מפר נדרי
בת וקבעל נדרי אשת שמעמע בן דברים שיש
בין עמי נפש בן שאין בהם עמי נפש אך צפוף
קעטן פירש כל נדר וכל ששעת איסר לפאת נפש
למר שהאב והבעל איש יכולים להפר לא נדריה
שיש במן עמי נפש בלבד

המדה השלש

עשרה

ושם כתוב

את זמ עג שיבא קבתוב קשלי ויכריע בישקם
כמו שנלמר בראשית ברא אלם אית השמים ואת
קארץ שמעמע שהשמים נבראו תחלה וכתו אחר
אומר ביום עשות אל אלם ארץ ושמים שמעמע
שהארץ נבראת תחלה וזבא קתו קשלי ויכריע
ביקס לומר שאין בהם קכזשא שנא אף ידי יסדה
ארץ ומימע טפחה שמים קורא אית עליהם יעמאו
יחד וכמו שנלמר איתם רייתם מן השמים
דברתי עמוס שמעמע של דבר עמקם נדר
וכתב במשנה תדק טבס בטבס דברי עמקס
באר מתוך קאס וזבא קבתוב קשלי ויכריע
ביקס לומר שאין בהם קכזשא שנלמן קשמים
קשמיפך אית קולו לקרד ועל קארץ קר אך ארע
אשו קגדולה וכמו שנלמר כל חלב וכל דס לא
תחלו שמעמע בן חלב חיק בן חלב בהמקדושת
אך כאשר יחל את קנב ואת קאל כן תחלב
וזבא קבתוב קשלי ויכריע בעמקם שנא כל חלב
סוד וכבש ושם תחלו ומנן יג מדות חלו
קול לדעת רשו אכל רשע ספריה מופת מכלל
ופרט מפרט וכל מדה אית ודבר קלמר מעשאו

ודבר קלמר מסופע שתי מדות וכללם ספסכס
לברא קראשוכ ויש מקומות ססקנן למר כבן
קשלימים כל על בקותיט וכו אית קול עב של
גברא קשלי ואין מענהו לאומרו וגם אומרי קודו
לי קראו בשמו ומזמור קשמים מספרים כסד ג
וגמי אבל אין מענהו לאומרם לא בשעת ומעם
טובס ואומר

ברוך שאמר

וקיה קשלי

לאן חסמים קול שאומר במקומות הרבה גלו
ודוע לפע מי שאמר וקיה קשלי קול על סס פ
קול אומר וקיי וכל שעל ידי אמירה נברא קשלי
בל שום צענה ולא שום פעול אחרת שנא דבר
השמים נעשו וקייס דאמרין בבראשית רבא
שהשלי קוק נברא בהא שנא לא תלרות קשמים
וקארץ בהבראס בהא בראס וקטעס כמו
קיה שאין בכל קאותות יותר קל מענה לפי אמר
בפה קר ברא קשלי בלא יצעה ועמל ברוך
קול על סס ברוך ליעל ברוך אומר ועשא
על סס קול אומר ולא יעשא ברוך גוד ומקיים
על סס ותגור אומר ויקס לך ברוך עשא בראשי
על סס בראשית ברא אלם ברוך מרחס על
קארץ על סס פקדת קארץ ותשוקק ברוך
מרחס על קבריות על סס ורחמיו על כל מעשאו
ברוך משלפ שבר טוב לריחו על סס מר רב טובך
אשר נטבת לריחך ברוך גי על סס צמח
נפש לאלם לל חי לעד וקיים לבח על סס
ימלך לעל ועד ברוך מעשד אפל ומצא
אורס שנלמן וכל אלם בן קאור ובן קחשך ברוך
שאין לפי עולה להסות אית קדן וכתב גי אמונ
ואין על ולא שחזה שנלמן ברית עלם לא תשכח
ולא משוא פמס שנלמר לא ישא טכ כל כופר
ולא מקח שוחד על סס ושוחד לא תקח ואת מת
יקיה שוחד וקשילם על קדעת סיפיק לקח לא
שאין ססל ושותי רבג עמקת וישלם שכר קמעע

קיתנות לא מעטשו על כל העבדות ופתקו לשכר
 ע. כל קמעת וכן מבאין במשק רבא שנפרע
 מימא עגא קל שבקלות דקייא שמעו כל קמוריס
 ולא קוציא עבדא כנגד מ'עה' ונשבת מוסיפן
 ברוך המנחיל מנחה לעמו ישראל שנאמר ראו ע
 ה' נתן לכם השבת' לכם ולא לאחרים' וזוהי טוב
 אומן ברוך אשר נתן מועדי שמחה לעמו ישראל שנא'
 וידבר משה את מועדי ה' לבני ישראל ואומן שמחה
 על שם ושמחת בחגך' ובראש השנה אומן ברוך
 אשר נתן את יום קוצרון הזה לעמו ישראל'
 וזוהי הכפדים ברוך המנחיל מנחה ושלחה וכפר
 פגמא לעמו ישראל' תעב שם דבר ור' ל' כפרת
 התעוה כמו ולדבר אל ה' תעב' ברוך הוא וברוך
 שמו על שם ה' אחד ואינו אחד' וברוך זכרו לעלמי
 עד על שם ה' זכרך לדור ודור' באי אמר ואין לומר
 קל דקא אמרינן אלנו' וכן כת רב עמרם בברכה
 שאחד המגלה ומזכר כאן סוף פעמים ברוך כנגד
 סוף תעוה שבברכת הקטן המלך על שם ה' מלך'
 מגדול על שם גדול ה' והקדוש על שם פ' קדוש
 אפ' ה' האב קרחמן על שם כרחס אב על כנס ונ'
 מקולל בפ עמו על שם תקלת ה' ידבר פי משבח
 על שם דוד לבד ישבח מעשיך' ומפאר על שם
 ובשראל אהפ' ארי' בלשון כל חסידיו על שם
 וחסידיך רגן ירנא' ואמר בלשון על שם ורומם
 תחת לשופ' ועבדיו על שם קלל עבדי ה' ובשרי
 דוד עבדך כמו שאמר דוד ומי שירי אקורס' ואמר
 עבדך על שם ודוד עבדי' קהלך ה' אלנו על שם
 קלל את ה' במבחיו פרוש במבחיו של דוד והוא
 פ'א שבח ירושלים את ה' בומידיו פ'בומידיו של דוד
 וקורא פ'א ומרו ה' ובסדר רב עמרם כתו בשבחות
 ובזמירות' והמון קטפ חסרו שפ' התאווין שבסוף
 וקורין בשבח ובזמירות ואינם נכון' עמודך על שם
 קודו ל' נשכך על שם שפתי ישבחוקך' נפ' ארך
 על שם פ' תפ' ארת שזמון ארת' וכדומך על שם

וכדומך שמו יחדיו' ונלכך על שם ה' מלכא'
 ונקדישך ונעדיכך על שם והקדושו את קדוש יעקב
 ואת אלו ישראל יעריע' ונטר שמך וכו' על שם
 וזכרי לדור דוד' יחיד על שם ה' אחד' ה'
 העלמים על שם חי אנט לעלם' משבח ומפאר
 כבוד וכרסו' שמו עדי עד על שם בטחו ב'א עדי
 עד' באי מלך מקולל בתשבחות לפ' שאומר אחד
 ברוך שאמר תשבחות וקולעס מסייס קיתומך כן
 ובעל קולמך שרש ברוך שאמר וקיה קעלם'
 לא אמר ועשה קעלם פ' קמעשה יאמר על תקון
 הדבר ונתנת קערה ב' והגלות קערה קהיל' וזו
 לא קיה במאמר קראשון לא בתעשה מאמר דוד
 ששלמו ביום ששי וכלוי מעשה או תכלית יאמר על
 המכוון במעשה קהיל' אחד קולעס קערה כמו
 שיאמר שתכלית קבת ישיבת האדם ב' וזו לא יתכן
 כל' עת שעסק קאומן ב' ולפי זה קעטן באמר
 וכל אלנו ביום קשטע' ברוך אומר ועשה
 להורות שהוא מתמיד קויית קעלם במאמר'
 ובמעשה שלא כמדת בשר ודם מדת קבלה ספק
 קעלם קאומר איש עשה וקעשה איש אומר'
 אכל קבלה קהיל' אומר ועשה לעלם כל קמעשים'
 וזו שאמרו רבותי אל מאמרו של קבלה מעשה
 הוא' ברוך עור ומקיים לאמת שימי קטבע וחדוש
 קנפ' אורת פ' בדת אמת זק תתאמת קדת' אס
 תדבק אמור פ' מראש כגור מקבל על קל גם על
 קדברים שיכחו מטבעם שלא תאמר כגור גור על
 קשמים לסטוב תמיד ועל קמים להיות כגורים ועל
 קאש שתשרוף כל באיך וכינח בוק' ואינם מקיים
 אינם כך שהרי קשמש עמד בגבעון והיס נבקע
 ועמדו מימיו' וחנמך מישראל ושריה באו בכבשן
 קאש ולא שלטה בהם' ולפ' כך באו ולמדך קהיל'
 עור עלהם קל מראש כמו שאמרו רבותי תנאים
 קתנה קבלה במעשה בראשית עס קלומר'
 שבתחלת קברייה קתנה זק עבדו אינו' ואס

סדר קטלת החול

תדעה אומר שהוא גור לרצח לשאת קטנע ו
 ומכריחו לעשות רצח ברוך עשה בראשי של
 תחילת קנה קול אומן תבא הארץ ישרע המיסו טובא
 בהם תחילת שקם קעשים מעצמם לפי באל למדך
 שלם לשחם בהם קמעשה לפי שלמעשים קהעעשים
 אחרים וילעשים אחרים עושים כן עב ראשית
 והשם יתברך עשה בראשית ברוך מרחם על
 הארץ לשדות שהוא מעצמם בעל השפל בדרך
 רחמים ורחמיו לעולם הם וקנהגת הישרק לו והיא
 קשנחתם וקול שכתוב עפ"י הקמה מסוסטים
 צל הארץ לא כדברי הכופרים קרעם קאומרים
 עב"ל את הארץ ברוך מרחם על קבריות
 לחרות שהשנחת היא גם כן באישים שלם תאמר
 קמיטם קעמרים הם שהשנחת בהם אכל האיש
 קנפסדים אין בהם השנחה לו לשכך בא ולמדך
 שקול מרחם על קבריות כלומן מעצמם בבל בדיק
 וזביק לביחית נעות קרעם קאומרים אין חזקה
 איהו ולקיים מה שכתוב היו נב יחד לבם קמען את
 כל מעשיהם ברוך משלם שכר טוב לרציון שלם
 תאמר קול ומעצמם על קבריות מטעם מה אס
 רואים נדיק ורע לו לשכך בא ולמדך שקול משלם
 שכר טוב לרציון והוא בעל קבא שאין תכלת טוב
 קעלם קהתכלת קטוב ולא קרע תכלת
 קרע פצו שקורק על ספרי קבל
 וקין שפבל שפברה התרה על ששעה קשם ליוזל
 מוכות קרע קין וזה מורה שאין טוב אמיית לב
 בעלם שכל טוב וזה נשלם קטוב בבדיחית קעלם
 ובקמנית ברוך קול ובדרך שמו לשדות שהמזע
 שמו קמיוחד לו והמקשע יודע קשם ומשיע קשנה
 אס שית שקול ד וקבל עשה בחכמתו וב
 ורעם קול עצמו ואין לרשם השנה אחרת
 ותארוקו בשלש הארס כנגד שלשה עלמות
 קמילך כנגד קעלם קקטן שאם מ כלומן מילכא
 וקגדול כנגד קעלם קגדול שם יכאק שווגדלו

והקדוש כבוד עלש קמ לרשם שקם קדושים
 ותארוקו עבד האב קרחמן כש מה סוכרס שקול
 מעצמם ומרחם עלם כרחם אבעל בטם מקול
 צע עמו משוכח ומעשר בלאון כל חסידיו ועבריו
 לפודיע שקם מקלעם לשם כלאון צע אדם לר שקם
 מקלעם בבחינת עצמו לא שהתרה קתרה לשם
 להלו כדי לחמת מצאות לעם וזה אייכפסר
 מבלתי קיתר קתארי וקמקלעם כש לאון צע אדם
 ועל דרך שאמרתי לו דאיהו משק ואמר יעדו
 דאת אנשי כנסת קגדול ותקטבו חן לא יכלען
 למימריהו וקול שסדרו בה בלאון כל חסידיו
 חיקעלמים לרמוז בעל קעלמות ומק סוב
 למר חיקעלמים כלאון קכתוב בחי קעלם קול
 חיקים וקיומם ואם נפסך למר שקול חיקים
 צע קעלמות קעלם קול וקעלם קבא טוב
 כלאון צע אדם עב כחן דבריו ותמצא פ
 יש בצדקה ורמוז לעשרה מאמדות שבהם נברא
 קעלם כנגד ברוך שאמר והיה קעלם ברוך קול
 וקול כלל קעשרה מאמדות ברוך עשה
 בראשית כנגד מאמר ראשון שקול בראשית ברא
 אלם ברוך אומר ועשה כנגד מאמר שט
 שקול מאמר אלם יקי אור ולכך אמר אומר
 ועשה שנאמר ויקי אור ברוך גור ומקיים
 כנגד מאמר שלשי שקול מאמר אלם יקיקיע
 בקוך קמים והו שגור שלם ירערם קמים
 ומקיים שנאמר ויעש אלם את הקקיע ויברל כן
 קמים ברוך מרחם על הארץ כנגד מאמר
 רשע שקול יקו קמים מתחת קשמים אל מקום
 אחד ותדאק קיבש וקו שריחם על הארץ שתהא
 בגלת ולא יכסה קמים ברוך מרחם על
 קבריות כנגד מאמר חמישי שקול ויאמר אלם
 תדשא הארץ והו שריחם על קבריות שקשן לשם
 דשאים לאכול ברוך מעצב אפל ומעבא
 אורק כנגד מאמר ששי שקול ויאמר אלם

סדר תפלות קחול

ימי מלאכות ברכיב קשמים להאיר על הארץ
 שער שנה לא נטלו המלאכות ברכיב ברוך
 משלם שכר טוב לריאיו כנגד מאמר שביש שהוא
 ויאמר אלם ישראל ישראל שרץ נפש חיה וכתוב
 וברא אלם את התטטט הגדולים תטט כתב
 ודרשו כותבים שהוא ליתן וכן ווג שבראס זכר
 ונקבה וקרב את הנקבה ומלכה לברקים שאס
 יפרו וידם לא יתקיים קטעלם לפטקס ברוך
 שאין לטט שלה ולא שכחה ולא משוא פטס ולם
 מקח אחד כנגד מאמר שמיט שהוא ויאמר אלם
 תבא הארץ נפש חיה למינה כלומר שאין לטט
 שלה שאינו רוכה שזקק מין לשאינו מין
 ולם שכחה על קמיטס הקולטס לשאיט
 מיטס שאינו שוכח לפרוע לחס את דיש ועל כן
 יקין יראים ללבת לשאינו מיטס ולא משוא פטס
 שהרי אומר עץ פרי עשה פרי למיטס ואל לא היה
 מענה רק לחיות ולבהמות היה דומה למשוא פטס
 ולם מקח שוחד מהמיטטס את גדותיו
 ברוך ג' חי לעד וקיים לפנח כנגד מאמר תשיש
 שהוא ויאמר אלם נעשה אדם בטלמן כלמותא
 ונמר שטון שלעלם כל אדם נברא בגלם ודמות
 הקבא קוא עדות וראיה שהקבא חי וקיים לעד
 ולכח נכחיס שאס לא כן קין משוטס בע אדם
 לכמה פטס ולגמות אחר ברוך אתה ה' אלם
 מלך קטעלם המלך הגדול והקדוש קאב קרחמן
 מקולא צפ עינו כנגד מאמר עשירי שהוא ויאמר
 להם אלם פרו ורם ומלאו את הארץ וכבשוק
 נמצאו שכל בע אדם חייטן להלו ולשכחו ולפארנו
 ויתר מכל בריותו שהאדם הוא השלט על כל שאר
 קבריות קרי כאן רמז לעשרה מאמרות ומת
 שאומר אחר כן ויאמר אלם הגה כתת לכם את
 כל עשב ורע ורע זה אינו מאמר של עשי לא בא
 להתיר לכם כל עשב לאכלה ואחר כך תקם
 למר מזמורים שבסוף התלס וקס כמו פרקלס

לתפלה כדימרינן בשנת צפר כל כתב הקדש חנן
 ריוסיקא חלפי עש עמרי קלל בכל יום ומאי טקו
 פסוקי דזמירא מתהלה לרוד עד כל הנשמה תהלל
 יה ומפטט שבא המזמורים הוא נשלם התלס תקם
 למר אחריקס ברוך ה' לעלם חמן וחמן ברוך
 ה' מצטן ועמ' וברוך ה' אלם אל ישראל ועמ'
 ברוך שס כבודו ועמ' שאלו הפסוקים מצטן אותם
 כתובס בסוף ספרי התלס ולכן תקם לשומרס
 בקשלות התלס ואחר כך אומר ויברך דוד
 ויס בלא המזמורים רמז לעשרה מאמרות שצד
 ברוך שאמר והיה קטעלם כנגד מאמר ראשון שהוא
 בראשית ברא אלם את קשמים ואת הארץ
 מזמור לתורה כנגד מאמ' שפ שהוא יקי אור ועל
 מודים הבריות כלם כריטן לחורק וקו שכתוב
 ועל מיל יקום אורקו ועל כן כל אדם חייב להודות
 לו ותמצא במזמור זה ארבעה שמות כנגד
 ארבעה הצדיקים להודות יקי כסד ה' לעלם
 אינו מזמור לא פסוקים מפורים מהתלס וכתוב
 ה' בשמים קטן כסאו והוא כנגד מאמר שלשי
 שהוא יקי רקיט בתוך המים ויקי מצדיל ען מיס
 למים וקו כבודו של מקום שהבדיל כסאו למעלה
 ולם היה קל בערם בא כבתחלה אשרי
 יצטט ערך עד יקללך סלה כנגד מאמר רביעי
 שהוא יקון המים מתחת קשמים אל מקום אחד
 ותראת קיטק שאס לא כן לא היה לבריות מקום
 לשבת ולהלל לשם יקללך סלם קסמך בדגש
 שככה לו קלמד בדגש קלל יק קלל
 כפשי את ה' וכתב פותן לחס לעטס כנגד מאמר
 החמישי שהוא ויאמר אלם תדשא הארץ דשא עשב
 מזרע ורע עץ פרי וכו' קלל יק ס טוב זמרה אלם
 פכשם נאוק תהלה וכת' מונה מספר לכוכבס
 לכלם שמות יקרא כנגד מאמר ששי שהוא יקי מן
 מלאכות ברכיב קשמים לתנונת חין מספר בלס ון
 בתחלה ומשפטים כל ידעס בו בתחלה קלל יק

קללו את מי מן השמים קללוהו במרומים וכתב
 קללו את מי מן הארץ תטעם וכל תקומות
 ואומר אחד כך קחיה וכל בהמה רמוש ונפול כנף
 כפגד מאמר ששש שהוא ישראל המים שרץ נפש
 חיה ועמ' וכתב ויברא אלם את התפסם הקדולם
 ועמ' קללו את מי מן הארץ בלא יוד בתחלה
 הודו על ארץ ושמים בחולש בן הדלת וקוץ
 האחרונה קללויק שיכו לוי שיר חדש
 והלית בקל חסידים כפגד מאמר שמיט שהוא
 העל ארץ נפש חיה למינה וזו היא חסידות גדולש
 שאין רעם שיוקק מין לשאיפו מיט' וחרב
 פשיות בו בתחלה קללויק קללו אל
 בקדשו וכתב כל הנשמה תהלה יה כפגד מאמר
 השיש שהוא ויאמר אלם נעשה אדם בטלמן שאין
 בכל הנבראים מי שיודע לקלל אלם האדם המדבר
 ויש במומור הזה עשאה פעמים קללו כפגד
 עשאה מאמרות וקללויק איפו מן המטן שהוא
 תנה אחת כדאימנין בפרק ערב פסחים שהוא
 כולל שם ושנה בתנה אחת ויברך דוד את
 מי לעצב כל הקלל ועמ' וכתב ואתה מושל בכל
 כפגד מאמר עשירי שהוא ויאמר להם אלם כפרו ורם
 ומלשו את הארץ וכבשוק וגו' נמצא שהשלת את
 האדם על הכל ואם אומרים לו אעף שהשלת
 האדם על שאר ברייתך ועית למשול בהם אתה
 הוא מושל בכל ומתחלת ויברך דוד פר ומקללם
 לשם התפלתך הוא כתוב בברייתים ומן
 ויברכו שם כבודך עד במים שיש הוא כתוב בעשרה
 קרי כאן רמז לעשאה מאמרות :: קכנע
 קחת האמורי וקפריז והים והגרגש' השלש
 הראשונים בלא ז' והשלה האחרונה בו
 ואת ועקתם שמעת בזין ואחר כך תקם
 לומר ויושע מי ביום הקול ושירת קים וקיא וכו'
 לעזאת מערים ששת ופרות לו כתובת בערה
 וכו' לעשאה בראשית שנאמר ששת ימים עשה

את השמים ואת הארץ ועמ' וזכר לעזאת
 מערים שנאמר וזכרת כעבד קיית במערים ועמ'
 וסוקנן בספרד לבטל הפסוק האחרון
 של כלל האומות ועד באשר יושב בתך
 כופלן שש פסוקים אחרונים וטענת הוא שאין
 לבטל לא הפסוק האחרון שבסוף כל האומות
 בלבד שהוא כל הנשמה תהלה יה להודיע שסגמרו
 האומות של סוף התלש כדרך פיוס המרשה
 שכוללן הפסוק האחרון וכן בשירת קים כופלן
 פסוק מי ימלך לעלם ועד מנע שהוא סוף השיר
 ואם לא היו כופלן אותה לא היה נראה שהוא סוף
 השיר והפסוק שנהג לומר ויברך דוד ושירת
 קים לפי שכל אותם חמשה עשר לשונות של שנה
 קסדורים בצרכת ישתבח דודש במלתן ומתוך
 שירת קים ומתוך פסוקים של ויברך דוד
 ואחר כך עמד שלח כבוד ואומר בקול רם

ישתבח שמך

לעד מלכא ברכה זו
 אינה פותחת בברוך מטעם שמוכה היא לברוך
 שאמר ופסוקים שבתים לא קוו הפסק וכתב
 קריף ותקין רבנן למימר ברכה קמייהו וברכה
 בתרייהו ומאי טעמו ברוך שאמר וישתבח והילך
 מיבשלה לא יבש דל לאשתעווי מכת מתחיל ברוך
 שאמר עד דמסיים שמונה עשרה ואומר במדרש
 מי האיש קיבא ורך קלכב זה המדבר מברוך
 שאמר עד סוף התלה ואמרין גדולמי קסח
 בן ישתבח לטוב אור עשאה קיא ברו וחוזר עלם
 מעשרת המלמקד ואומר במדרש אמר ל אשר
 בר יוסי פטש אחת קיית מיקלך בדרך ומנחת
 ליתו וזר לטוב ועמו ארבעת לשם גולש טעם
 אמרתו למת לו טעם אמר לאף וחמק למת
 לעזות פקמה באף וחמק ממי שמספר בן קדיש
 לברכו בן ברכה לברכה בן פרק לברק בן

סדר תפלות קהול

ומעולם עד עולם אלהים פסוק קו"א • באי מלך
 גדול ומקו"א • בתעבות על שם גדול • ומקו"א
 מלך • ומקו"א שומר בחתימת ברכה זו מלך גדול
 יותר מחתימת ברוך שאמר וברכת יקלעך של אחר
 קהל • לרמוז שבח ברכה זו קו"א גדול ומעולם
 משבח שתי ברכות האחרות • בראש משבח את
 קה"ק בחמשה עשר לשמות של שבח שהסודדים
 מן התורה ומן הכתובים כמו שאמרנו למעלה
 וכתב אר"ש שאין לעשות אינן אחר באי מלך
 גדול ומקו"א • בתעבות שאין זה סיוס הברכה • א
 אחר חי קטלמים שהיא סיוס הברכה • א הקודמות
 על שם קודו ל"א • אדון הנפלאות על שם עשה
 כל • אדון כל הנשמות אדון כל המעשים כבוד
 זכרון למעלה • קטור בשירי זמרה על שם
 בחרתי בשבט קלוי לפי שאומרים קטיר במקדש •
 ויש כאן בא הקודמות חמשה עשר תבות כנגד טו
 מעלות שבמקדש שעלם מעשרת נשים לעשרת
 ישראל שעלם עומדים קלוי בשירי • וכתב בעל
 המכתובות שאומר קטור בשירי ובזמרה שאין
 כוון כי מלת זמרה קו"א שבח כמו זמירת הארץ •
 וכל קטור בשירי של שבח ולא בשירי שאין של
 שבח • ואומר בשירי ובזמרה משמע שהיא טור
 בכל שירי אע"פ שאין של שבח • וזה לא יתכן • וכן
 מזמור שירי • שיר של שבח • וכן שיר מזמור שיר של
 שבח • עכ"ל • חי קטלמי על שם וישב בחי קטלמי
 ואומר חי קטלמי ולא קטלמי ולא בעלמי לפי
 שהן מורים זמן וגבול ומקום • וק"ל היא קפלת
 קהויה שאין לה תחלה וסוף • ואומר שצ"קדיש עד
 לשלש • ואין לאומרו בפחות מעשרה שכל דבר
 שבקדושה כגון קדיש וברכו וקדושה או הפרס על
 שמע אינו בפחות מצדקה ושלח צבור מן המעט
 שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל • שכל עשרה
 מישראל נקראים עדה • שכל עד מנה לעדה קדושה
 קו"א וקס קיו שש עשר יחזיקים יהושע וכל

אינן יקרא שמיה רבה ליתברך • בן גאולה לתפלה •
 ולפי שיש ש"א שאין תפלה נשמעת לפני המקום
 שנאמר ולא אורה קריאת יעקב • וכל המכוון
 בתפלתו ואינו מדבר אין תפלת חוזרת ריקם ש"א
 תפן לבס תקשיב אזנך • וכתב רב עמרם
 ולא תב מיבש ליה ל"א ל"א לתפלה בפריסת שמע
 ביוצר אור ואסור ל"א לתפלה • בן יתבח לפרסת
 שמע ביוצר אור • וק"ל במידה דלאו צדק צדק קו"א
 אצל בשר צדק אור לצדק מי שבא להתפנות מן
 קצקה ובעש למפסק לה שפר דמי • וק"ל
 למיזיר מרוטנברק כשקיה צדק לפסיק בן
 ברוך שאמר ל"א תבח קיה אומר קודם שידבר אל
 הפסוקים ברוך • אל ישראל מן קעלם ועד
 קעלם ויאמרו כל קעלם אינן וק"ל • וברוך •
 ל"א אינן ואינן • וברוך • מיצון ועמ' • וברוך
 • אל ישראל ועמ' • וברוך שם כבוד ל"א
 ועמ' • וכשחוזר להתחיל ממקום שפסק קיה אומר
 גם לו הפסוקים לפי שהם כמו ברכה
 ועתה יחזור לפרש הברכה • יתבח על שם
 ל"א תבח צדק לתך • שמך לעד מלכא על שם
 ויצרקה שמך ל"א ועד • ק"ל על שם וק"ל הקדוש
 והעבד • שמך לעד מלכא ק"ל ראשי תבות שלמה
 ואיפשר כי קדש שחבר זה קיה שמן כן ועשו
 לכבוד שלמה קמלך • קמלך על שם אחימלך א"ל
 קמלך • קדו"ל על שם גדול אלה וקדו"ל שמך
 בנבחר • וקדו"ל על שם וק"ל הקדוש נקדש בנבחר
 בשמים ובארץ על שם אשר מי אל בשמים ובארץ
 אשר יעשה מעשיך וכבודו • ע"ל כ"ל •
 א"ל על שם מי לא ייראך מלך קדיש • ע"ל יתה •
 שיר ושחקה ק"ל • וזמרה עו וממשל ע"ל • ונבחר
 גדול תהלה ותפלות קדושה ומלכות ברכה
 וקודמות לשמך קדו"ל • כל לו פון לשמות של שבח
 כנגד חמשה עשר שירי המעלות שאמר • דוד וכנגד
 חמשה עשר מעלות הקדושים בהגדת פסח •

שיאמר קו"ח דבר שבקדושה קרי קו"ח מקדש את
השם בעשרה עבר " וקו"ח פרוש קריש שלם

יתגדלו ויתקדש

פלאם והתגדלו וקדושתם וקדושתם לעצמם
בשם ודעו שאת"ל קו"ח קריש במלכותם
הגדול שמו של ה' רבו כמו שבאמר ועלו מושיעם
בקר צון לשמו את קו"ח וכו' וכתב בתריה בוס
קו"ח יקרי י"א י"א וכו' וכו' שמיך רבך י
מפרשים שם יה רבך שאין מתפללן על שם יי
שאינו שלם שיתגדלו ויחזור שלם ויהו לעת קבלתם
שיתקדש מעמלק שהו"ח מורש של עשו שנשבע
אלו יקרי שלם עד שיתקדש ממנו שנאמר כי יד על
בני יי ל' נאמר ש' חס יי וכו' ל' נאמר ש'
חס כש שנשבע יי במיין ובכסאו של יי שלמים
עד שימחה שמו של עמלק אבל לאחר שיתקדש
ממנו יקרי השם שלם ויש קבא ש' חס יי וכו' ויש
חכמת לפתח וכו' וכתב בתריה וכו' לעולם ישב
כוכ למשפט כסאו קרי השם שלם והקבא שלם
ולו כמו הכתוב באומרנו אה לנו שב ל' אלה
לשם הקבא וכו' לשם השם יי אלה למדך
ששם את בשם משה קיסורים וכו' משם וכו'
קולך אצל אביו ובאמצע הדרך פגעו לשתם
ובזבו כל נכסיו וקבא את אנשיו כששמע קולך
חדקו על ער מצות ואילול דייקבע שסבל בע בשת
קיסורים לא לאחר שפדיתו בכחי ובכרוע קגדול
בא עליו אות לשתם ובזבו את נכסיו וקבא ארצ
אנשיו מיד קש"ך חותמו מידו וכשבע של קריא
בשיתו ולא יבסו במלכות עד שיתקדש מלכות ערר
ולאחר שיתקדש ממנו קריא בשמו ויתגדלו כסא
מלכותו וכך נשבע חזק כמו שאמר יי ואלו
אין יאמר לחזק קש"ך רבא ויש לומר מפת שאין

בשמו עשרה וקריא הכתוב ערר
חדש במקלות ברכו אל"ס במקלות נצמסריו
בעשרה ופרוש קפופי על שמע קמברך
ברכות שמע יי קו"ח יברך קונח הקדש ירושלמי
קרי קו"ח מפרש על נכסיו ויש מפרשים
פרש לזון פרוש וקריא כש' חס ב' לשת חכמת
לחזק שקדוה קבא את שמע ועמד אחר ואומן
קריש ובכחו ובחכה ראשונה שלם קריאת שמע
ואמרין ברוש למי דמגלה שאם התחילו בעשרה
והלכו מקדש עמלק ועל כל קו"ח אומר ועוז יי
יעל וכתב חרס צמזל בהשבת שלם
התחילו בעשרה ברכת יוד אור והלכו לשם מקצת
משלמי ויאמר הקדושה של יוד וכן בקדושה
של תפיל אצל קריש ל' יאמר עד שיהו שבע עשרה
שאין הקריש חלק מאשר התחילו בעשרה
וכתב רבא תש חס יי ששק בע' אדס שלם שמע
קדו וברס אע"פ שהאחרים שמעו יולין לומר
קריש וברס עמקו וכתב עד שכן מצא כתוב
בהגדה שאין אומרין ברכו לא חס כן יי שם ושלם
התפללו ש' בפרוע פרעות בשרא בהתגדב עש
ברכו יי פרוש שהתנבא השתת קרי ברכו ויש
נמסין על זה קפסוק במקלות ברכו אל"ס יי
ממקור ישראל ויש ש' ששק תעסות ער קבא
רש"י הש' אסמכתא ל' הששק זה הפסוק ואתרין
אל"ס בעת קריא לומר ויש ש' ששק תעסות ויש
אותיות ואתרין ששק ויש אות ראשונה ששק
וכן נראה מרצ"ח חרס צמזל שגדך ששק שלם
שמע קריש ובכחו אבל חר"א כתב בשתלמידי
רש"י כתב בשמו שאפי' בשכל אחד פרוש על שמע
וכן כתוב במסכת סופרים במקום שיש השעה או
עשרה ששמעו בן קריש בן ברכו ולחיד התגלה
עמד אחר בן אלו ואמר ברכו או קריש ועב אלו
אחריו יבא ידי חובתו וסברא גדולה היא דלמא לא
עבר השעה ששמעו עם קריש שלם שמע ש

סדר תפלות קהול

בפרוע פרעות משום דברו יי' פ' בפרוע קול
 מלשון בפרוע קול ומתדבמין ארי בטיל קול
 ופרעות קול מלשון פרעות וכן קול הפ' בקבטל
 הפרעות מישיראל מפני שמתדבשם קעש לברך
 את יי' קול אומר יי' בר אבא אומר יוחנן אשע
 יש ב' שמץ עבודה זרה מוחלן לו כתב הכח
 בפרוע פרעות וכתב קתם ב' פרעה אהרן
 וכן קול הפ' בקבטל פרעות עבודה זרה שהשקע
 והשכח של יזכר ענה משום וקתדבשם קול
 לעלם ולעלם עלמין על שם וחססון מלכותה
 עד עלמין ועד עלם עלמין ייתברך על
 שם יתברך באלו אמן וישתבח על שם
 להשתבח בתהלתך ויתפאר על
 שם ישראל אשר בך יתפאר ויתבואם
 ויתגשא על שם עתה ארומם עתה אנשא וכתב
 ויתדומם ויתגשא על כל ש' ועוד ויתגשא
 על שם וקמתגשא לכל לראש ויתקדר על
 שם משבח ומדומם ומקדר למלך שמיא
 ויתעלה על שם מאד נעלה על כל לוי ויתהלל
 על שם מאד נעלה להתהלל עם כלהך לעלם
 מכל ברכתא שירתא תשבחתא כלאן למעלה מכל
 שירות ושבתות שאדם מקלל ומשבח למלך בשר
 וד' יקוין שבתיו של קב' ונחמתא כלומר יתגשם
 בנחמת שון יותר משאר נחמות של צב אדם
 ומנחם שהקב' מתגשם בנחמות שכימור ונחמת על
 העשר הזאת להושיעה למעט ולמעט דוד עבדי כון
 שאמר למעט יראה שהיא מתגשם בנחמות ונח
 על שם דאמרין בפק דברכות בשעה שישאר
 נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ושפן אמן
 יהא שמו הגדול מבורך קב' מנענע ראשו ואמר
 אשרי המלך שמקלסין אותו בביתך אויל לב
 שהגלה את בעו אויל להם לבטם שגו מעל שולחן
 אשמים ולפשאין שמחה לבטו בחותה שעה לא
 סגו דאנה על חרבן קב' ועל גלותם אמן מתהללן

למן מי שם כלש' מעלה ש' אס רסי וכן מצאנו ברוח
 הקדש של אחר ששלקה לחלוקים כשם קורא אותה
 דעו שחמין ואחלה מן הרוח אשר עלך ומתדבמי
 וארם מן רוח העלך כך שראו מקצת המפרשי
 ואינן נכון בשע ש' שמייה דבה קול קדשם של שמו
 הגדול ש' הקדיש נתקן בלאו תדעם בעמור עמי
 הארץ כיון שנסר לקמן ועוד ש' מנחתי בסוסחאות
 ישאת ומדוייקות בפק דברכות שגרים בשע
 ש' שפן אמן יהי שמו הגדול מבורך קב' מנענע
 ראשו וכו' בעלמא דברא כרשתיה לפי שכשרא
 את קעלם קוה ל' היה שם עדיין עם מי יקיה
 נעלך ש' עדיין לא נבראו המלאכים עד יוס שפ אכל
 כשרצה לברוא את האדם נמלך עם המלאכי ש' א'
 ויאמר אלם נעשה אדם בטלמא ונב' ואמרנו רבותינו
 שנמלך עם פמלא של מעלה וימלך מלכותיה
 כלומר שיראה מלכות עליו ויכח פרקעה תדעו
 מצמיח יאועה ויבחקן משיחיה רל ויחיש באת
 קעל וחש פתירות מתדבמי ומצב וישכלל היכלה
 פ' ויבנה היכלו על שם לשכלל היכלו בחייכון
 ובווימיו וכו' ולפי שטימן הגולה לא ישאר ש' אס
 א' משר ושפם ממנשחא אמן מתבררין כאן בחיים
 וז' א' ומי מלכל את יוס און ומי העמיד בהראות
 ש' קול ראש מנרף וכסרית מכבדים וקיים דאמר
 ויתול אחמיטה מדוב קצו קעתידות לבא באות
 זמן ובאותה מלחמה תהיה מיתה לעמלק וחיים
 וארץ ימים לערא וכו' יקיה גדול קשם בעגלה
 פ' במהרה כיון ש' קיש ללשתיף בעגל ואמר על
 קמשיח דלתי בעל' ועשן הקהל אמן יהא שמו
 רבא וכו' וגרסינן בשבת בפרק כל כתב הקדש
 אומר יקושע בן לוי כל ה' שנה אמן יהי שמו הגדול
 מבורך בכל כחו פי בכל כוונתה של יחשוב בדבר
 אחר לא שיקח כל כח שבעש עמו קודשן עגור
 דיון של שבשם שנה מרעה לכוכה שחמי בפרוע
 פרעות בשרא בהקדב עם דברו יי' מה טעם

שיתחם בקרוב באותה דאגה וימקרו לגאלו
 דימיכון בעלמא כגומי האמונות בעלם לבט אדם
 לבחם בהם ויאמרו אמן על שם ואמן כל העם אמן
 וכשאומן קדיש אחר סדור כל תפלה מוסיפין בסופו
 תתקבל באתהון ובעתהון דכל ישראל על שם אחר
 לקחת מייד האמוני בחברותה ומתרגומין
 בתרגום ירושלמי בבלית ובבשורה ולכן סמכין זה
 קדיש אחר קדיש באמרי ואמרו אמן לאון חכמים הוא
 שאומן בבבלי מקומות לכת אבסס שבסמיס
 וכשאומן קדיש אחר קריאת תלמוד או מדרש אומן
 בתקום התקבל באתהון על ישראל ועל רבין
 ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון על שם לא
 ימוש ומפך ומפך ומפך ומפך זרע זרעך וצמר
 וכינו שפראם בברכת קרבנא דעסקין באורי
 קדישתא על שם והקנת מ יומם ולילה ורוב שלמי
 צמר אומנים באוריתא קדישא וטענת הוא דאורי
 הוא לאון פקבא וקדישא לאון זכר ולכן צריך לומר
 קדישתא די באתרא קדין ודי בגל אתר ואתר
 אינו חוזר על התורה לא על החכמים שזכר וכן
 הוא שיעשו על ישראל ועל רבין די באתרא קדין
 וכו' יהא חנא וחסדא על שם ותשא חן וחסד לבני
 ורחמי על שם רחם ארחמינו מן קדיש מרי שמייא
 וארעא ואמרו אמן על שם בייא אי השמיס ולי
 הארץ ובין אחר התפלה ובין אחר קריאת תלמוד
 או מדרש אומן יהא שלמא רבא מן שמייא על שם
 יקי שלום בחילך והטעם שנקבע השלום באחרונה
 לפי שהוא שקול כנגד הכל וכן הוא אומר ביונה
 עשה שלום וסריא את הכל ותנא בתרת בהטעם
 ושמיא תאמר קדי מאל כל קרי משתה אם אין שלום
 אין כלום תלי ונתתי שלום בארץ וצמי מנגד שהשלום
 שקול כנגד הכל גדול השלום שהשם הגדול הנכתב
 בקדושה אחר קנה ימחה על קמיס כדילאש שלום
 בין איש לאשת גדול השלום שמנחת את התורה
 באום שנאמר וכל נתתיה שלום גדול השלום

שאפילו העליפה שאין תפלה לא קנאה ולא שנאה
 ולא שן רעב צדיקן שלום שנא עשה שלום במרומו
 חיים על שם בקרב שנים חייקו וכתב אי עליהם
 ידיו ושובע על שם שובע שמחות את טגך
 וכתב ומשבע לכל חי רצון וישועה על שם ויקי
 לאשועה וכתב קאשועא לי ישעא ונחמה על
 שם כפסס אי טון וכתב תנחומין ישעשע נפשי
 ושובא על שם תרגום ומלט הוא את הער בחכמות
 ונפיקה על שם קנט מעלה לך ארובה ומדפא
 גאולה על שם גאל אי את יעקב עבדו וסלחה
 על שם שפוך קסלחה וכתב ת אתה אי טוב וסלם
 וכפרה על שם כפר לעמך ישראל וריוח וקטל
 על שם ריח וקטל יעמד לקודים לבו ולכל ישראל
 ואמרו אמן ובקש כאן שנים עשרה בקשות
 למספר שבטי בני יעקב וכהו לומר אחר שקורין
 את המות וכן בקשעה באבך יתגל ויתקדש
 שמיא רבא דהוא עתיד לחדתא עלמא כמון שאמרו
 רזל שיתא לפי שט קוי עלמא וחד חרוב ולשכלא
 היכלא כך הוא לאון הפסוק בערא ולמיפרק
 חייא לגחול את החיים מזה הגלות שארפסו מ
 ולאחיה מתיא ולהחיות את המתים שהיא שקד
 אמונתא ולמנצק קרתא ירושלם שנא מנה ירושלם
 אי ונני ולמעקר פולחנא נכראה מארעא על שם
 קסידו את לי הנכר אשר בתרכס וכתב וגם את
 הנשאים ואת רוח הטומאה אעבר מן הארץ
 לאתבא פולחנא קדישא דשמיקלה דריק וזיוק על
 שם והתגבר לה והתקדשת ופדעתי למצפתיים רבים
 וידעתי את אי בחייכון ובזומיכון עד לשלם
 ואומר תתכל חרבא וכפנא לני שכתוב מחוץ
 תשכל חרב הוא מבקש כאן מאת השם שתכלה
 אותה חרב מן העולם וכפנא ומותנא על שם
 ברעב פוך ממות ומרשן באין על שם תרגום
 וכל מעדוי מצרים הרעם מננא וכל עמיק
 שת ישראל ואמרו אמן

סדר תפלות קהול

ואם יבא זמנא דמלחמה קהלתא פלגא פלגא
 תקום אותה בלשון ארמית כדי שלא יבא המלחמה
 פליק משרין לשון ארמית כדי שלא יבא המלחמה
 ואלו נאמרין וקסו ביה שעת וקל אשלו מוחשבת
 ארס קס יורשן ומשרין לא לשון זק הוא מגיד
 צעקס לזוקק לו וכו' פדש טעם אחר לקדים
 בלשון ארמית לפי שהיו רגלים למר אות אחר
 קדרשא כדי לאת בלתי סוטה אמיאיקי עילמי
 אסדריא קדושא ואיחא שמיה רבה דאגדתא וקו
 שם עמי קארץ שאינם מצדים לא ארמית שהיא
 לשון לך תקפו לאמר בלשון ארמית שהכל
 מצטעם אותי ובספרד נהג למר לשל מכל
 ברכתא שירתא וכו' בלשון קדוש ולא יתכן שלמה
 מפסיקין באמצע למר בלשון קדוש ונר רב
 עמרס ורביס סעדיה וקלמ' במזל כתסמו בלשון
 הרעם ואל יקשה בצעך מה שתקפו למר יתברך
 ושתבחו ויתפחדו בלשון קדוש שהשבח לו קו
 יכולן לשמות ללשון הרעם כתבר רבסון שיש
 בקדיש ארבעה כריעות של חובה ואחת של רשות
 יתגדל ויתקדש כורע בעלל ובזמן קדיש כורע
 יתברך ושתבחו כורע שמיה דקודשא בריך הוא
 כורע אבל בעשה שלם כריעות של רשות היא
 וכן כתבר רביס סעדיה ואומר במדרש תלם
 שארבע כריעות לו קס כפגד ארבעה שמור
 שבכסוק ש ממזרח שמש ועד מזרח גדול שמי
 בעים ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה
 טמורה ש גדול שמי בעים אומר יי' בבאות וכתב
 רביס סעדיה כשאומר שלח צנור יתגדל ויתקדש
 שמיה רבה ענן הקהל אמן בעלל ובזמן קריב
 ענן אמן יקח שמיה רבה שמיה דקודשא בריך
 הוא ענן אמן דאמירן בעלמא ואמר אמן
 ענן אמן וכן כתב אר' במזל ומתברר
 עמרס שיש מקומות שאין אומרים יתקלס
 מפני שהיא גנאי כמו וקלסא לכל הארצות

פשה שלם וכו' יש אנשים שענן אמן יקח
 שמיה רבה מערך וכו' עב ואמר אמן ואם קבלת
 מצותי שאין לעשות אל אמן יקח שמיה רבה
 מערך לעל ולעל עלמיא בלגדי וכן נראה מדברי
 רביס סעדיה וכן מנחת כתוב בשם אר' אש
 והעש שיש עב עלמיא ו תענת וכח ארתו ומלת
 אמן אינה מן המעט ש הוא עשה עלמה שאומר שב
 יתגדל ויתקדש ולפי זה צריך למר ולעל עלמיא
 כדי שיקו כח ארתות ועוד שכן הוא לשון הפסוק
 כמו שאמר למעלה ותמצא ש אומר קדיש
 פעמים ביום וכן תמצא בקהילת פסוקים מעת
 לגת עד ועת שלם ובכל פסוק מקוד פנמיס
 עת ובבל יש לח עתים כפגד ארבעת ימי השבע
 שיש בהם לח עתים ש ארבעה עתים משתעם בכל
 קס ולמה מקבקר עד חזקיוס עת אחר ומחצ
 קיוס עד קללה עת שפ ומתחלת קללה עד חזק
 עת שלמי ומחצ קללה עד קבקר עת רביע
 ורביעין ו כוכב לכת וכח מחמת קלסר וכן
 תמצא בפסוק יי' בחכמה יסר ארץ ו תענת וכח
 ארתות וכן בפסוק בראשית ברא חלום ו תענת
 וכח ארתות וכן בפסוק וידבר אלם את כל מדברי
 קלל לאמר ו תענת וכח ארתות מערך אומר
 קענא אמן יקח שמיה רבה בכל רחו כלא נעשה
 שותף לזנא במעשה בראשית וגרסי בסוכה כל
 ליל קגול אמן רבא ל' לפני איש אמן יקח שמיה
 רבה וקדר מערך לא יקח שמיה רבה מערך וקדר
 לעל אמן רב ספרא משה שפר קאמר לאתכל
 וקח אומר אסוקי מילתא ולת לן בה ומה שתקפו
 קדיש בלשון ארמית יש אומרים מפני מלחמה
 קשתת של יתקלסו ברא שאם משבחין שבח פאם
 כח כמו שאמרנו בפק רבכו אשרימלך שמקלסו
 אות בשעת קר וגלש שבשעה ששראל ענן
 אמן יקח שמיה רבה מערך קקדוש צרוך קו
 טבר לחרק קשת וגלות ישראל כמו שאמר

סדר תולדות קהול

מצאנו כי לאון שבה והוא במלכא יתקלם לא שיש
 בקדיש שבע עשיע שבה כנגד שבע ריקיע וולת
 ואומר שלח צבור ברכו את ה' המטורך ועשן
 קהל ברוך ה' המטורך לעולם ועד וכתב מרבר
 יקודה בר ברוך ברכות שברך שלח צבור לחזור
 ברוך ה' המטורך אבל הרב ר' מאיר דרוטנבורק
 כתב שאין ברוך לחזור ברוך ה' המטורך וכן נשע
 ומהגון בכל המקומות שאומר קהל בלחש
 יתבאר ויתפאר וכו' בשעה שלח צבור אומן ברכו
 ויש שאינם רוצים למדור כדי שיאמרו למד
 שיאמר שלח צבור כדימסיק בסוטה בפרק ואל
 נאמרין גם ברכת כמעט שאין לקהל לומר פסוקים
 בשעה שהקפס מברכין מזה הטעם ויש רב
 עמדם ורבינו סעדיה ור' מנחם ל' לא כתבו
 וכתב אר"א שמעתי בכל המקומות שאומר
 יתבאר ויתפאר וכו' כשאומר קהול ברכו ולך
 מאריך כי וסימן לדבר מודים שמאריך כי קהול
 כדי שיאמרו קהל מודים דרבנן וכתב שר
 בתשובה ברכת יצר וערשת את אומר עם שלח
 צבור ברכת פ' אין אדם יכול לבוין תדיר עם שלח
 צבור בשתיקה ויש אס קיה מכון לדברי שלח
 צבור בשתיקה ובאמנע בברכה קיה ענה לז
 לבדים אחרים קרי הפסיד הכוונה פ' הפסיד
 באמנענה אבל כשאדם קורא צפו אף אס
 קורא מקמתו כל כוונה יבא וכאם מנע לבוף
 קברת את מימנה לביים כדי לעמת אמן אחר
 ברכת שלח צבור על **ולענין** חפסקה
 שמפסיקין בברכות שמע לומר
 קדושת האל הרמז על זה והשיב כך ראינו
 שאסור להפסיק והרי בפדוש שפסן מקום שאמר
 להאריך ראינו רשאי לקצר וכו' ועוד שטב כל קמשה
 ממוטב שטבש חכמים בברכות לא יבא ידי חובת
 ואשר קוגר לכה שאם יושב בטעם ושומע ושותק
 אמת קוגר לכה ולא מנע שהדבר ישר בשע את
 כפר רעם בין יחד בין צבור

בא בעת הקרובה אל כרי שלא אמנע עממי
 מסדר הקדושות והקדישים ועשית אמן ולתפל
 עם קצור אך מה שקוגר לכה שיש כדי למחות
 לא קוגר לכה אמת על כן אמרת קנה להם
 לשראל מוטב יהו שגגן ואל יהו מוידין וו
 קיה סיבת שתקתי ומנהג ביום הקרובה כוון
 סמתחיל שלח צבור ביוצר אור את מתחיל לברך
 לבדי בלחש כל הברכות כסדרן וקורא קרית שמע
 ומבדך לפעם ולפאחיה אך איב עמרה מיד רק עד
 השעה לעמו ישראל ומשם ואילך את שותק איב
 מבדך ולא מדבר בדברי תורה ולא בדברי שיחא עד
 שינע שלח צבור למקום שפסקתי ואת חותם עם
 קצור ברכת אמת ויעבד באלה ואת סומך
 באלה לתפלה עד כאן וכן כתב קרלי במזל
 ברכות אלו עם שאר הברכות אין אדם רשאי לתרו
 מהם ולא להוסיף עליהם ומיקו כבר פשט
 המנהג בכל המקומות לומר בהם קרובות וגם
 קראוטים שתקום היו גדול עלם כמו ר' אישר
 בקלבר שהיה מאריך ישראל מקרית ספר ובמיו קא
 מקדשין על פ' הרחיק שהרי לא תקן שום קרובה
 לשם שפ' של ימים טובים וכן הרב ר' יצחק בן
 גיאת טעה קרובות ורשם כיווה וכן כתב
 קראבד למעט או להרבות באמנע בברכה אין
 קפדת לשכך נשע להוסיף פשוטים במאורות
 ובאחבת שלם ובולת ומכל מקום טוב ויפא
 קדבר לבטלש לפי שאיפשר לו וצדו יכולת פ' קיה
 סיבה להפסיק ולשוח שיחא בטלש בדברי קבאי
 בברכות שמע אבל מה שנהגו להרבות בפשוטים
 וסלחות בלא ראיות וברכות סלם לא מותר
 וכן כתב קנאומים ופרש רי' שסומכין על הא
 ראינו ראינו אס בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מטען
 אותה ברכה אומר רק שיתחיל מטען הברכה
 ואחר יכולן להאריך בפשוטים ובדברי רטי ותחפש
 כפר רעם בין יחד בין צבור

יוצר

ברוך אתה **י** ליוצר מלך השמים
 יצר אור ויצר חושך עושה שלום ויצר ארע
 ככל פסוק הוא ובימקום ויצר את הכל כתוב
 ויצר רע וקמחיד לארץ ולגרים עלם ברחמים
 על שם ועל מילא יקום אורו ויאם תאמר ומה
 מופלת האורה לארץ רבאלמא לגרים עלה יש
 תעלת גדולה שיוצאים לעסקיהם ויש לעמר שגם
 לארץ יש תעלה גדלה כמו האנשי שיוצאי לעסקיהם
 ש קשמש מגדל הצמחים והמתכות וממתה
 לגרות כמו שנאמר וממגד תוצאות שמשאובמר
 ואמר ברחמים ש הוא מביא לנו האורה בדרך
 רחמים מעט מעט לא בטעם אחת כלה ש קקס
 ממטות אים רואה אור גדול אינו יכול לפתח שצנו
 לראות במהרה ש קודם יעמוד כשעה אחת סמו
 סומא של יוכל להטות ופום מחדש בכל
 יום תמיד מעשה בראשית רל על זריחת האור
 בכל יום שנאמר ש ש טוב ואמר מעשה בראשית
 ש כמו שהבדיל בין האור ובין החושך בששת ימי
 בראשית כמו שנאמר ויצרל אים בין האור ובין
 החושך כך הוא מתמיד אותה קויה בכל יום ואמר
 תמיד על שם ויש וללה לא ישות מה רע
 מעשיך **י** פסוק הוא המלך המדומם לבנו
 מאו על שם אתה הוא **י** לברך המשובח
 וממפחד והמתגשא כבר וכראם למעלה מימות
 עולם על שם מעשם ועד עולם אתה אל **י** עולם
 על שם **י** עולם **י** ברחמין קדשם רחם עלם
 על שם וברחמין קדשם לא עשיהם כלם ארון
 עשם על שם **י** פני ומעשי ער משגבם על שם **י**
 ערי אחסם מנגב וקדן ישע משגבם מנג ישעם
 על שם ותתן למנג ישער משגב בעגם ער
 שם ואתה **י** מנג בערי וכתב בעל המעשה
 יש לתמוך למה נתקן בברכת המאורות **י** עולם

ברחמין קדשם רחם עלנו ונראה בשם משום
 דאמרינן ברושלמי יקוי מארת מארת כתוב חסד
 בלא זו מטב שערמין להשל אסכרא בתימוקות
 לפי תקסו לומ ברחמין קדשם בברכת המארת

אל ברוך

גדול דעה על שם ברוך
י לעולם ומה שתקפו לעמר לפי שבתא ביוצר
 של חול ושל שבת להודיע ש לא נתקיימו שמים
 וארץ ותלדותיהם אלא בעבור קהרה שנאמר אים
 לא ברית יומם וללה חקות שמים וארץ לא שמת
 וקהרה כלם יוצאת מאותיות לפי שבתא כב אותיות
 וזהו שאמר בכתוב בגולה וכשמחה בך ואומר
 במירש חוית אל יחק בך בכב אותיות שכתבת
 בזן את קהרה וקפך כב ויקיה בך גדול דעה
 על שם גדול העצם קפן ופעל וקרי חמה על
 שם אתה קפסות מאור ושמש ופעל על שם מי
 פעל ועשא טוב על שם ורא אים ש טוב ועל שם
 קודו לא ש טוב יצר כבוד לשמו על שם כל הקורא
 בשמי ולבסדי בדתו שיברתו אף עשיתו כלומר
 שקוא מתכבד עם בריותו שיצר וכאלו יצר כבוד
 לשמו מאורות נתן סבת עו על שם וקורא
 עמי שרי פמות בבאות קדושים כלומר
 שרי בבאין שנקראו קדושים ושדוש פמות שרי
 מלאון גשו קלם כל פמות קעם רוממי שרי
 תמיד מספרים כבוד אל וקדושת כר עושין
 המלאים ערבובם קד תמיד ולקח לאון מספרים
 כבוד אל על שם שמים מספרים כבוד אל
 ותברך **י** **י** על שם אברך את **י** בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת פסוק הוא על כל שבת מעשה
 ידך על שם ש אראם שמך מעשה אצבעותך
 ואור חוזר על מיה שלמעלה ממנו כל שקוא מסוך
 בשמי ובארץ על כל שבת מעשה ידיו מעשה למעל
 ולמטה ועל כן קורא ועל כל שבת בזו סופם הוא

ועל מאורו אור על שם כל מאורו אור צמיח
 שיצרת יתרוך סלה על שסקמיים מספריים כבוד
 אל ומדבר ט על קמאורות שקס מפארים לשם
 תתברך ערב מלכא ועלם : על מלך ישראל ועל
 ערא קדושים אלו המלכים על שם ויאשמנה את
 קדוש ישתבחאמר למד מלכא יוצר מערתים ואשר
 משרתיו וכוח בכל יום מחדש מלכא כראי בחגגה
 צפ אין דורשין כל יומא מידברו מלכא השרת מענה
 דיאר ואמרי שיה ומבטל שצמיחדשים לבקרים
 רבא אינונתך וכן הוא הפודש יוצר מערתים איותם
 קמתחדשים בכל יום : ואשר משרתיו מעלם כמו
 מיכאל וגבריאל כולם עומדים ברוש עולם על שם
 שמים לרום : ומעמישם צראק על שם ויראק
 להם יחד קול על שם ויאשמע אחרי קול רעש גדול
 בדברי אים חיים ומלך עולם על שם הוא אים חיים
 ומלך עולם : כלם אהובים שאין צמקם קנאק
 ולא שטק : כלם בדורים מלאון ברו לבס אים
 וקבוש בזק שקם שכלם נפרדים : כלם גבורים
 על שם גבורי כח עשי דברי : כלם עושים באימת
 בען קופתם על שם משרתיו עושי רעם : וכלם
 פותחין את פוקם אימר כן כלאון בע אדם בקדושה
 וצוקה : ככמו שקס קדושים וטקורים כך הם
 דברייהם : מברשים מסבחים מפארים כדר וברום
 למעלה מקדישים ומפרישם על שם וקדישו את
 קדוש יתקבואת אלני ישראל יפריש את שם האל
 המלך הגדול והגבור והאדיר על הא הגדול הגבור
 והאדיר קדוש הוא כך הוא לשון הפסוק : וכלם
 מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה לשון
 חכמים הוא על שם וקרא זה אל זה ואמר ומעצמי
 ומקבלן דין מדין : ומתען רשות זה לזה פ הגדול
 מתן רשות לקטן : לקדיש ליוצרים צמת רוח לשון
 חכמים הוא על שם נחית בחסדך : בשפה
 צורה על שם ואתה רמות יקבל פ : ואין צורה
 על ודעת שפת צבור מללו : ובשמה קדושה :

פרוש ובשמת קול קדושה וטקורה : על שם
 ושמש אמרי טעמו : וכתב ונעם ומידות
 ומכח שקרא לשפה ברורה קרא גם כן לבשמה
 קדושה דרך הפברה : ויש יחידים קורין קדושה
 כלם כאחד וכו וקראשון נכון : עשם באימת
 ואומרים : אה קדוש קדוש קדוש וכו בקדושה של
 מעמד אפרשא : והאופטם קס קבלגלם כמו
 וסר את אופן מרכבתיו : וחיות הקדש ברעש
 גדול על שם קול רעש גדול : מתנשאים לעומתם
 על שם והאופטם ינשאו לעומתם : מסבחים
 ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו בקדושה של
 מעמד אפרשא : ויש אומרים שאין לומר קדושה
 זו ואלו בא לשון בפהות מעשרה ויחיד מדלג אותם
 אבל חכמי צפת אומרים שהיחיד מותר לאמרם
 שאין בכלל דבר שבקדושה לא נקדישך וטובא ט
 שאין מקדישין אבל קדושה של יוצר אור ואלו בא
 לשון שאינה לא ספור דברים בעלמא היאך הם
 מקדישים המלכא מותר : וקם איתא במסכת
 סופרים : ועוד דכתב רבינו יונה דהא דאמרין כל
 דבר שבקדושה אינו בפהות מעשרה אינו רוצה
 לומר כל דבר שיש בו קדושה שהרי קרית שמע אין
 לך קדושה ויתר ממנה כיון שיש בה עול מלכות
 שמים ואשלו הפ מותר לקרותה יחיד לא ודאי הם
 קאימא כל דבר שהותקן לאמר בו בעשרה מתחלה
 מעום קדושה כריך עשרה וקרית שמע וקדושה
 של יוצר ואלו בא לשון לא נתקם בעשרה והרע
 שהרי היא כתובה בכל מסכת תפלות של יחיד ביוצר
 אור וכל לשון : וקדושת נקדישך אינה כתובה
 והילכך שמע מענה כדאמרן : והא דאמרין
 אין פורסין על שמע בפהות מעשרה וכו לפסוק
 את קשומעם בעטית אמן : והטעם שתקם לומר
 קדושה בוצר אור כדי לקרוא מלכא של כופרים
 שאומרים שב יי את הארץ ונתן הממשלה לשמש
 ואשר המאורו והם עושים חטם בכל אשר רע

סדר תפלות קחול

ואיס כן שאינן קשמה ושאר המאורות וזוים
 אים נצטת בראים יתברך שמו שקרי כל נבחות
 מעל מקדישין ומיחדין אותה שקווא ברא קכר
 וקווא מושל בכל וקווא שאמר חכתו בעד מותו לזם
 יחך נר יעזר אויב שמך לנכח ישם אותות שזם
 חגבלי כלומר שהאויב אומר שנתן להם הממשלה
 ולפניך קדרם על סדר שמך לנכח להשמיטם
 שהאויב נתן להם הממשלה שהיא לשמו המיוחד
 לפניה לכל ברוך מלת ברוך פרשמה בברכת
 נטילת ידים נשמות יתנו עש נשמות צמיך נצח
 למיך אל חי על שם קווא אלם חיים ומיך עלם
 וקיים על ותגור אמר ויקם לך ומרות יאמרן על
 וכשם ומרות ישראל וזכר כחן גהולש נשמות
 ומירות ותשבות כנגד קדוש קדוש קדוש שאמר
 למעלה ש קווא לבדו פעל גבורות על שם פעל
 פעלת שמיקם שמיקם וכתו בקריה אתה ידך עז
 קורסת ותטעם ואמר ש קווא לבדו על שם אין עוד
 מלבדו ולעתיד כתיב כבוד ירא עשה חדשות
 על שם חדשים לבקרים ולעתיד כתבו רוח חדשה
 אתן בקרבכם ועוד לעתיד ש קנש ברא שמים
 חדשים וארץ חדשה בעל מלחמות על שם ייחוס
 מלחמה ולעתיד כתיבו יי וכלחם בעים קהם
 ורע ציקות על שם ורע לבס לבקק קצו לפי
 חסד ולעתיד כתיב שימרו משפט ועשו ציקה ש
 קרובה ישועת לבא וכדקתי להגלות מנצמיה ישוע
 על שם מושיע צפת ציקה ולעתיד לבא כתב צמיח
 ציקה ותהאש ונזכתי עד ירא כנגד ציקה וישועת
 ועמי ברא רפאות על שם מחנתו וראי ארפא
 וכתיב בריא בהשחתה שני ואנפ בראתי משחי
 לכל ולעתיד כתיב ואת חחול חחוק פרא תהלות
 ארון קנפלות על שם פרא תהלות עשה פלא
 ולעתיד כתב ימיח ציקה ותחלה כנגד כל חיים
 ופלא לעתיד ש פרא וזו שמים פלא יי המחדש
 פוס בכל יום תמיד מעשה בראשית פירשמהו

למעלה ויש צדקה זו רמז לחלמ כנש שקן קימן
 לראשי קימים שש פעל גבורות כנגד חמה שני
 כנחת השמש בגבורות עשה חדשות כנגד לבנה
 המתחדשת בכל חדש בעל מלחמות כנגד מאדים
 שממונה על זה מנצמיה ישועת כנגד כוכב שני
 דרך כוכבי עקב ורע ציקות כנגד צדק ברא
 רפאות כנגד כונה ופנה קווא כשחמה וזרחת
 וכתיב שמש צדקה ומרפא בכנפם פרא תהלות
 כנגד שתי שמות בשבת ומתחיל סיד בשבת
 שנאמר מומווד סיד לזם בשבת ומה שקדימו
 ורע ציקות למצמיה ישועת לעו שבתחלה ורשן
 ואחר כך עמח קגרשן כאמור לעושה אורים
 גדולם ועמל באי יוצר המאורות שנאמר ויעש לזם
 את שש המאורות ועמל וקטע שמברך על יצרת
 האור ביום ועל קערבת קערב בלילה לפי שביום
 מופר שברא הכל ונדג קנריך לכל שקווא האור
 לעשות פסקיו ולבקש מווכותיו ובלילה מברך
 במעריב ערס לפוח מעמלו ש אים יחיק האור
 תמיד לא תחיק להם מנוחה גרסינן בפרקא קמא
 דברכות ברכה שפה מיאי היא אמר רב יהודה אין
 שמואל אהבה רבה ורבנן אמרין אהבת עלם
 תצי נמי קפ אין אומרין אהבה רבה לא אהבת
 עלם וכן קווא אומר ואהבת עלם אהבתך וקיימ
 לן כרבנן וקווא דאמרין אמר רב יהודה אמר
 שמואל קשס לקרא קודם שקרא קרית שמע
 צריך לברך לאחר שקרא קרית שמע אינו צריך
 לברך מיאי טעמא שכבר נפטר באהבה רבה
 קווא מימר דשמואל קווא דהוא מארק דשמעת
 קמיתא ורבנן פלגי עליה וכבר אדחיא לה דשמואל
 דתצי כותיקו דרבנן וכל מיאי דמשכחת בתר קפ
 אהבה רבה אשקרא דשמואל גרי כך כתב
 אר"י וכתבמר דרבנן צדק שיש לקיים דברי
 שפחם ולומר שחית אהבה רבה וערשת אהבת
 עלם וכן כתו בסדר רב עמרם וכן כתבמר שר שלום

ששג מכאן ואילך ששגה כן ורשם שרודא ורבי
קאיי כתם אין אים מיאמיטם שמר שר שלם אימר
כן לשלא שומר כן בנהרדעא מנעלם אקבד
דנח לנ בשחית ולנ בערפת ולנ בעלם ופרס
ומני וכל מירכשות שבסורא אין אומי אל אהבת
עלם אומי מירכש אחד בלבד ומרמיס אים שבאות
קיהרנל מר רב כיון דק עכ וכבר פשט המושג
כדבי רשם שרודא ורשם קאי

אהבת

שלם אהבתם אהבתם אהבתם
ואהבת שלם אהבתך חמלה
גדול ויתרה חמלת עלם עא וחמלת עלהסכא
יחמויל איש על בא קענד אותוסמך חמלה אכל
אהבה על שם באהבת ובחמלת קוא גאלם אים
מלכא בעמד שמר קגדול על שם ואמא למען שמי
זבעמר אומימא שבטחו כך על שם זכרתי לך הסוד
בערדך אהבת כלותך לכתך אחרי במדבר בארץ
ל ורועה ותלמדמו חוקי חיים כלומנתת למס
התרה שקיו בה חוקים ומעט וזמר בק פ חיים
הס למוצאיהם כן תחנא אבא כלומכמו שחנת
לחמתימ ולמדתי חוקי חיים כן תחנא אב קדחתן
קמרחס רחס על עלם על שם כרחס אב על כחם
דחס א על ידי חיו ותן בלבא עא הטלם אר
עדותך למען על שם ולבס יבין להשכל על
ס למען השכל למען על שם שמע ישראל
למוד על שם ודברת בס ולמד על שם ולמדתי
אותם את בעס למוד ולעשו על למען תשמור
לעשות ככל קבתובם ולקיים את כל דברי תלמוד
תדוך באהבה על קמיותי את רבר א באהבה
שנעמ קמעת מאהבה כמו שנאמר ואהבת את
א לך וקאר שפט במעשה לאון חכמים קוא
על שם קאירק שט ודנך בלבא שרתך על שם
ולבקחם ויחד לבא לאהבה ולבא את שמך
על שם יחד לבא לאהבה למען לא נסע פ
ס לך כן בסחתי אל אבסא ולא נכלם לשלם

ועד על שם א יכלמו מ מבקשך ועל שם ל תסאו
ולנ תכלמו עד עלמי עד פ בשם קדשך קגדול
וקגדור וקמרא ברחם על שם ויעד כל בשר סס
קדשו לעלם ועד וכתו לי אבסא מ נגלה ונשמחה
בא ועתך על שם כגילה ונשמחה באופת ודחמך
וחסדיך א יעסם נכה סלה ועד על שם למך לנח
תשחח תשבא לדרך ימים ואין לנח לצד לא ועד
דאמר בפר כד מערבין תלמי דבר אלעשר בן
יעקב כל מקום שנאמר נכה סלה ועד פי אזה אזה
אין לנחסק לעלם ולעלמי עלמיים נכה שנאמר
פ לא לעלם ארצי ולא לנכה אקטג סלה סלה אלס
יכונה עד על שם ועד שנא א ימלך לעלם ועד
וקבא על שם שלם מקרה שנאמר א יברך את עמו
בשם ואמ וקבא על שם יבא שלם מארנב
כנפת כל קארן עא ונפשת יקודק יקבץ מארנב
כנפת קארן ושטר על קתים מעל צארב על
סס ואסר מוטות על שם והלכמו קוממיות
לכרבו על שם ואורך אהתס קוממיות פ א פעל
ישועת אהת שנאמר פעל ישועת בקרב קארן
ואמר למעלה פעל גבורות וכאן פעל ישועת
על שם שהס מושיע את עמו בגמרה שנאמר
וישיע למען שמו להודיע את גבורת וכס
בחדת מכל עש ולשון עש ויבחר בורעס אחריהם
בס מכל העמים וקרבתא לשמך קגדול באהבה
למודות לך על שם ואת קרבת לים ל טוב ותמר
ולחךך ולאהבה את שמך ו קיא קדית שמע שיש
בא ייחודו של קצק וכתו בה ואהבת את א לך
באי קבא בעמו ישראל באהבה שנאמר פ ל
מרוכס מכל העמים חסך א כס ויבחר בכם ו
פ מאהבת אהבתם ותמצא פ בברכה ו נכללם
דברים רשם פ קסא אהב אותם מכל האומות ונתן
לא תרה ולא חמין שיחודו וסא א אדון הכל ומסיס
קבכא על אהבה לא על קיחוד מנכט שספר
קייחוד אס לא יתק מאהבה ומלב שלם לא יושל
כלם

סדר קבלת קיבוץ

וכתב בעל קיבוץ הנהגות מן סמיכו אקבת שלש
 לומר קיבוץ הנהגות לפי שבח מוסר יחוד שמו של אבא
 ונתנת הנהגות קיבוץ מכל קיבוץ הנהגות שהנהגות
 אינו מחד לא ביום וקדמה ביום ובליל. ואחרי
 דבר קיבוץ הנהגות קיבוץ הנהגות מוסריים כבוד אל
 שקודם ישרת קיבוץ הנהגות וסמך לזה הנהגות
 תמימה משיבת נפש ואחר כך ערות הנהגות
 שזאן חיבין לשבד על יחודו הנהגות ולפי קיבוץ
 מיד קש שקי יחוד קבל על כן. וטעם נכון אינו
 אבל קשיא על דבריו מה יאמר באקבת שלש
 ערבת שקי סמוכה למעריב ערש. יש סמך
 למע אל מלך נאמן בתחלת קש. ואומר להשלים
 גימח תיבות שיש בקריית שמע. דאמרין באלה
 הדברים רבה סיפור מעשה וזיה סיפור גימח תיבות
 שבקריית שמע וקבלה יספור גימח תיבות שלך
 ותמצא שחסר מקם שלש תיבות כבגרות שמע
 יש ארבעה וחמשים תיבות עם בחור שם כבוד
 מלכות שאם מוסיפין ובגרות וקם אס שמוע
 קבלת הנהגות ובגרות נצטט סט תיבות כך קבל
 דמק חסר שלש תיבות ועם אל מלך נאמן יחוד
 גימח ולכן מוסיף אל מלך נאמן לש שקי סמך קיבוץ
 של אינו כדאיתא בשבת. וקאי אסיום דקטור
 בעצמו ישראל באהבה. ויש אומרים אינו אל מלך
 נאמן. וקרימיה קשיב עליו בנהגות וכתב וקרי
 אס קקדים וסיום קטור בעצמו ישראל באהבה
 קודם שלש כבוד יכול לגמול אינו כשיסיים שלש
 כבוד ולאו שנה אינו אחר גרמותו קודם לא אחר
 שלש כבוד והפסקה לכה לל גרע משאלת שלום
 דמפסקין בין שנה לשנה. אבל מה שנהג אינו
 אחר ברכת עצמו בין יחיד בין כבוד קוי טעור
 ועקרא טר וקוי הפסקה בדבר שלא קיי לעלמסיק
 וכל שכן קימסיק באינו אל מלך נאמן דאיתא
 תלת דמפסיק בין ברכה לקריאה. ועוד דמפסיק
 שם שמיים לבטל ועבר על לא תשא דמזכרת קש

הכא לת שיה עטמא דמדכר לפי לא לפסח בעצמו
 ישראל ולפי לשמע ישראל וקוי לבטל. ועוד כיון
 דלאו לערך ברכה קודם לא לאשומי גימח תיבות
 קוי לפי תוספת בקריית שמע וקאי תוספת לאו
 יעקב אמר ולא בגו ולא משה אמרו. ואם כן אינו
 קיים אמרין לפי הנהגות כדור שם כבוד מלכות
 לאו דאמרין יעקב לא קודם אמר לפי ואמר דאמר
 יעקב לא אמרין לפי לא בחשאי ואין פקוד ופמח
 מדעתן מידי דלם אמרין יעקב ולא משה ולא איתא
 לפי בכתבתו ולא בגמל לא מחוורתה דקאי מושג
 לפי לפי שקר. ומאן דיכל ללוקיה שלא על ידי
 מחלוקת לא בחסרה שדעת אחת לבול שפר
 דמי ומאן דלם יכל ללוקיה על לקיה אנפשיה. עד
 כזן דבריו. ולהשלם גימח תיבות אומר במדרש
 דות אל עזראי אל נחמיה בקש יש גימח תיבות
 כמון אבריו של אדם. והקודם קריית שמע
 כתקנה כל אבר ואבר כמל תבא ומתרחב כח
 וזו שאין הכתוב רפאות תהי לדרך. אדקם מטא
 קודם יקרא לפי מאורחא ויתב קימח שמע אינו
 מושג קם על רגלו ויאמר וקבל בקריית שמע אינו
 שם לא גימח תיבות אל ל חייא תב בדי תב ית אל
 בדי שמעת בקאי מידי אינו כך שמעת מאבא בקש
 יש גימח תיבות חסר תלת לתשלם מושג איבריאל
 אדם ומשום קאי תקיפו שיחא שלש כבוד חוזר לשלש
 תיבות ומאי טמו. ה' ארכי אמת כדי לשלש לבל
 הקהל גימח תיבות זכרי שלא יפסיק לאמת ל
 פחות ולא יתר משלש. ועם כל דא קודם אבא
 קרי על דא וחסרון לפי יוכל למנות כחון ג תיבות
 דמשלש שלש כבוד לפי יוכל למנות להשלים גימח
 כשאר קטור. אדקם איתא ד יחודק בריה רב
 בנחם ויתב לגמון. אינו לפי במאי עסקית אמרו
 לפי במאי עסקית שמע. והם וקם אינו קאי וקאי
 אינו ודאי קם קודם וקם אינו ר' יוסי בן דורמסקיה
 פנמייה דל עקיבא. חסידים קראשומם תקפא קש

בנפלא שחייב הכתוב לפטול צעת בבגד שיש לו
 ארבע כנפים ואם לא ילבישו עתה ילבישו לאחור
 זמין ואין להפסיק בין קש לתפל בשל עטימת
 צעת . פכ . מיקו יש אומרים שכל לומר שהפח
 תפול על צעת . ואחר תפילת מימי שמים בהם
 ומבדך וכן פני בטלת ובכך סגן שיש כשידיו
 מכוונות מותר להתעסק בטלתו לאחר שיסור
 ידיו מימי שמים וּמבדך . . . הקורא שקבל
 צרכותיה יבא וכן פירש . וכן כתב הר"י בן גיאת
 וזל אשר מלעיל . ואמרינן פני צדו שלמי אמר
 אבא זאת אומרת ברכות אינן מעבבות . . . וכתב
 רשב"א קאיי דסדרן אינו מעבב אבל צריך לקרות
 את שתיהן ודייק מדרקאמן בברקא קמ דברכות
 לא לשלם דיאמר אהבה רבה ולא דיאמר זעב אור .
 וכי מטא ומעבב אמר . ומאי ברכות אינן מעבבות
 לקדם . אלפיא סתמיא דתלמודא סבירא ליה דסדר
 אינו מעבב אבל אם לא דיאמר כלל מעבב . והא
 דדייק צדו שלמי דברכות אינן מעבבות קיים שדי
 אבל בצור מעבב כדאימ' אמר לפס קממונה ברכו
 ברכה אחת . כתב רבנן מי שקרא קריאת שמע
 ובא לישב הכנסתו מצאן שקורין קורא פסוק ראשון
 עמקו . ומבא ראיא מדאמרינן בברכות בפרק
 מי שמתו צבוע קרי מהרהר בלם ואמרינן עלה
 בגמרא למה מהרהר אימ' ל אשר כני שלא יבול
 הפול עמוקין והוא יושב ובטל . וכן כתב רשב"א
 סערי . ואמרינן צדו שלמי בפרק קמא דתדומות
 אימ' רבא חד חסיד שאל ללפון עבוס מכו לקרות
 קש אימ' למה ולא יקרא בך ערות דבר . תלמי חזקיה
 כזן לקרות כזן לבדך . גרסינן בברקא קמא
 דיומא אמר רב תחא בר שמואל צד מהתא מימימי
 דרב קורא את שמע לא ידמוו בשעו ולא יקרוו
 בשעו ולא יראו באבשעו . ותמא ל אשר
 חסימיא אומר קורא את שמע ומרמוו בשעו
 ומקרוו בשפתו ומראו באבשעו עלה ככתוב

סגן עשרת מדברות וסגן מפתן איבריו של אדם
 ותקיים שיקרא שלח צמר חוזר ומשלים אותם ומאי
 שבו לא ילבישו אותם . גרסינן בברקא קמא קורא
 צעת אמר שלח כל הקורא קריאת שמע בל
 תפול כלל משד ערות שקר בצעמו פרוש שקורא
 ששק קר קריאת שקורא מקבל עליו עול מלכות
 שמים בשו ובשפתיו ואינו מקיים מצות . . . ויש
 מפרשים ש קורא לזון כמי . . . והם קאימ' כלל משד
 סאן קפרא אמר שקרי קורא אומר קריאת שמע
 מקיימו . ויש מקשים למה לא דיאמר גם בל צעת
 דהא אימ' פרדת צעת . וזל של קיה יכול לומר
 בל צעת שיש אין לו פולת בת ארבעה כנפים
 אינו חייב בצעת דהא לאי חובת גבירא קורא לא
 חובת מיט . וזימא בר אבא אמר ל יוחנן כאלו
 קרי צעת בל מעבב . וכן בל כנפים . פרוש
 של עמק פ חס חזי מעבב שקיים ודעתו בם ולא
 קיים וקיו לזות פל ידבר . ואמר ל יוחנן קרחה
 לקבל עליו עול מלכות שמים שלמה כטל ידיו ו
 ומאי תפול וקורא קריאת שמע ומתפלל . וזו
 קיא מלכות שמים שלמה . רב קרא קריאת שמע
 ואזי תפול ובל . ואסיק בגמרא שלח קורא דעית
 פרוש שלם בשל התפול עלו ונתחאר קשלח
 וחש שיא יעבור זמן קריאת שמע . והקדים וקל
 ואחר כך בא קשלח והפסיק והפח תפול כני של
 יתפלל בל תפול . ומבא כתוב על רשב"א יחא
 צד יקונה שקפול קשלח טלית אחר קריאת
 שמע והתעסק בטלתו והתפלל . והבא סמך
 לגרין מיהא רב ראי תפול . וכן קריאת שמע
 לתפל וקורא קריאת צעת . ואראש כתב התפול
 שאם כדאמרינן ויש תפול ויקרא קריאת שמע
 ותפל . והיא מלכות שמים שלמה . ושד יש
 לחוק מן הסברא דשא תפול שכתוב בהן קבלת
 מלכות שמים ועל מצות וקראן קרתו וזרון ועו
 וכן מעבב בשל אדם אבל מצות צעת איש

אומר ולא יתקראת יפקדו ומקום לה בפרק
 ראשון משום דמשוי לה ערתי וגרסי קתס תר
 ודברת בס' בס' ולא בתפלה ודברת בס' בס' יך
 דשיתלבר ולא בדברים אחרים ודברת בס' עסק
 אותם קבצו וט' תעשה ערתי ואמרין צדוק לשוי
 איש קש כל שעתא ושעתא לפדוודגמא חתתא
 דקיא פדוודגמא דקודשא בריך הוא דל' למטרח עלין
 דכתי עמי מה עשית לך ומה הל' יתך ענה ב' מאי
 מה קל' יתך אימ' ל' ברפ' מילך שאל' פדוודגמא
 של' למדינה פ' שטר ע'את המילך על' השג' מה קס'
 עשית כל בע' המדינה ע'מדין על' דג'הם ופרשן
 את רא' א'ס' וקוראין אותה ברא' ב'אימ' ברתת
 וביע' אבל הב' ישתבח שמו ויתעלה וכו' אמר
 להם לארא' קרא' קש' פדוודגמא חתתא דידי קי
 לא הטרחתי איתק' לקרותה לא ע'מדין על' דג'הם
 ולא פרשן את רא' א'ס' לא בשנתך בפתך ולמדס'
 מזה שכל אדם קודין כדרכן וכתב' דרא'נה משום
 ג'און דמילך בריך לעמוד עד על לבך כד'אמרין
 בצ'ק דיומא דבפרק ראשון אין ל' ג'מון בשע'ו וכן
 כתב' קר'ף ד'אסור ל'מון ב'ל' הפרק משום דחשיב
 קריאת ערתי וכן עמי בריך עמידה משום דל'
 ל'חשיב קריאת ערתי והיא ל'ל' בשגן עמידה
 ב'ל' הפרק משום דבפרסוק ד'תדיה כתי' ובלכתך
 בדרך אלמא דקורא במילך י' כך כת' דרא'ש' עוד
 כתב' כלל' דמילתא ל'עין כוונה בשגן פסוק ראשון
 ול'עין דל' לשוי ערתי בשגן כוונה ברא' וכתב'
 בעל' הקש'למה דע' ב' ארבע כוונות חלוקות וז'
 בקש' כוונת קיל' וכוונת קריאה וכוונה ל'חזרת'
 וכוונת קבצו' כוונת קיל' לא בשגן לא פסוק
 ראשון' כוונת קריאה בשגן ב'ל' הפרשיות שאס'
 היה קורא ל'ענה לא ע'א' וכונה ל'חזת' לא בשגן
 אש' בפרסוק ראשון שאש' לא שון ל'ם ל'חזת' יצא
 דמעת' אין צ'יכות כוונה' וכוונת קבצו' בשגן
 בפרק ראשון של' יעסוק במל' כת' ויקרא' כדי של'

תחיל קריאת קריאת ערתי י' י' לשאל' למה אומר
 ש' צ' ברכות קש' בקול רם כדי ל'רוע' את מי שאיס'
 יודע וקש' אומר בנחש שאין האחרים שומעין א'כ'
 למע' השמייע' הצ'רות' ויל' ש'מברכות קש' יכול
 ש' ל'מור' את מי שאיס' יודע' מיט' שק' ב' תלו'
 ב'שמייע' כמו בקריאה' אבל מקש' איס' יכול
 ל'פטר'ו משום שנה ודברת בס' מה שאין כן בקרא'
 השרת ב'צ'ור שקיא תקנת שרא' וקריאת מ'ג'ש'
 והקיעת שוטר ותפל' מיט' שק' דבר תלו' ב'שמייע'
 כמו בקריאה וז' יכול ל'מור' מ'זה ס'ף י'ש' אבל
 מתלמוד ש'רה אין ש' יכול ל'פטר'ו לשום אדם ועוד
 פ' אין ס'ר ב'ע'לש' שאיס' יודע' למר' פסוק שמע'
 ישראל' ובכך ינ' ידי חובת' ול'ש' השמייע' הצ'רות'
 והטעם שאין מ'ברשן' ז'אי' א'מ'ה א'ק'ם על קריאת
 שמע' כמו בשאר מצ'ת' מיט' ש'ע'פ'ן הצ'רות' כל'
 קורא לק'ל' על' מילכות שמי' על'פ'ן כד'אמר' צ'ר'
 ש'ר' מ'ברשן' שכל' ברכה שאין בה הזכרת השם'
 ומילכות אי'ה ברכה' ופסוק שמע' י'ס' צ' הזכרת
 השם' וג' כן קורא נחש' כמו מילכות כד'אמר' ברא'
 וקרי' קורא ח'ס' כ'כ'רה ויאמר' י' ש'מע'

ישראל' וק'ע' לאומר' בקול רם
 כדי ל'עזר' קכוונה בפרסוק הראשון שם שקר'
 קכוונה' וג' קורא דרך עדות כ'אן כל' אחד חומר'
 ל'חברו שמע' שאש' מאמין ב'י' אל'פ' קורא יחיד
 בש'מון' וכן המנ'א ע'פ'ן של שמע' גדולה'
 ודלת' של אחד גם כן גדולה שקורא סימן עד ר'מון
 לעדות' דבר אחר שמע' סטריקון ש'ח'
 מ'ר'ם ש'ע'ס' למי' שדי מילך על'פ' אימ'ת' ש'ח'ר'
 מע'ריב' פרש' וחס' ק'ע'ס' כן תק'ל' על'ך ש'ל'
 מילכות שמי' שקורא שמע' למטר'ע' ד'ל' שמע'
 יתפרש ל'נ'ע'ט' סג'ר'ים ז'ק' מ'זה' ק'א' ק'כנסת' קול'
 צ'ח'ש' ק'שמע' כמו ושמע' ית'רו' וק'ב' כ'ר'ר' א'חד'
 ק'שמע' והוא ק'כנסת' כמו וי' א'ש'ר' ל'ח'ת' שמע'
 לשום' וק'ב' כ'ר'ר' א'חד' ק'ה'ט'ב' והיא ק'קבלה' כמו

סדר תולדות קהול

ויהי אם שמוע תשמע ואל תתן שכן צמח קוח
 שמוע עולל איש ישראל למוע הדבר קוח
 והחן אות ליעת ב' הוא האלם איך שד מלכדו
 וקבל עליו מלכות ונספרי מפרש אליל
 בשלם קוח שאין מיוחד שמו לא עלם אל אחד
 לשלם כח שג' או אחר ש' עמי שפה ברוך
 לקח אלם בשם אל ולעבדו שם אחד ותעב וקח
 אלילך על כל קארץ ביום קהול הדיק אל אחד
 ושם אחד כח קל ליעד מוגרמיהא תעבמה נתן
 לעד לשלם שמו של אל בלשון מיפה שאול שמוע
 יסדא ולא שתן בלשון הסכת או בלשון כנש שטר
 פרחו של שמוע קפס או קשלו ש' אליל אל
 אחד מאל משל למק קדבר דומה למלך שומן כל
 עבדיו לסעדק והוא עס בקת דאו אלחז ופמל
 להם כל מעד פשל על גב שלחמה של הברזחן
 לעמו שלחן אחד קטן של קוב כמו סדר לעבדיו
 ופמלה של מלחמה המעד פס שקטן לעבדיו אליל
 המלך בתה יהא פכר ש' אלילך אמר לאחד
 מעבדיו לך וקנא לשע טסות של מרגלות ש' של
 עשר גבו ושם אותם על שלש וצקם יסדו כ'
 המבנים ש' אלילך קלך קעב ליעד ש' פמלה
 וכשאו פקום הראשון מן קתעה נפל מרסם
 קתעה וכש' קתעו ירו של עבד אמר המלך
 ולמק קעב מעטב אמרו לו אדופ המלך נשכר
 כום אל ש' אמר להם יבא צבום קאל וחתמה
 ע וש' אלילך וקמלך זה קנא וקעבדים
 לו ישראל שומע לעעד בקר סי' בום מתן
 תרה וקשרה ש' פמלה והם אמרו בעשה
 אנשמע חסאו בעל ואמרו קוס עש' אליל
 ואבדו וכות של עש' אליל קנא במה שנאלר ש' ש'
 וקוח וכות של נשמע ע יקח מיוחדים את עמי בכל
 יום ותעמוד להם וכות לדורות לפל נתן ליעד יחוד
 שמו קנדול בלשון שמיפה עכ' וברך של
 יארך בלף של אחד כח של יראק פאומל אי אחד

כלום איך חד' ול' יהיוף דחית כד אמרין במענות
 צברק קקותין חסרי ליה לגנה דחית לומר עש'
 לה חסוסרת באמצעה לודיע שהוא יד וברזמו
 של שלם ויש כן ברך בקרייתך לה אריך מעט
 לודיע שה' וברזמו של שלם
 ויארך כדלית כשעור שיתלכוו בארבע רוחות
 קשול כחשמן ד' שהו ארבעה ויש אומרים
 שיכמוו בשש כנגד השמים והארץ וארבע רוחו
 קשול ותמכא בשלם אמות של אחד נכללם
 ע' שלמות שיטין בלף לפנה שקוח ראשון ובחית
 לשמוע גלגלים ובדלית לה יסודות שהשלם קוח
 מיוחד בקס ויש אנשי שמוענשש בראשן למעלה
 ולמטה ול' רוחות קשול כדי לערר את הלב
 ויך לוש להא דתע' צפק דיומל קקורא את שמע
 לא ימווד בשש ול' יקרוץ בשטריו קרמיוח
 והקדמה קי' לערך דבר אחד אבל קנא נפמט
 קוח לערך קבועה גרסין בפסקים כ' מקום
 סמח מילי טעמא מוספין בשכמלו דאל שמשן
 בן פי וקרא יעקב אל עט ויאמר קאספ ואגדה
 לבי את אשר יקרא איתרס באחרית קימם וכתב
 קקבט ושמש ועמ' בקש יעקב לגלות לבט קן
 קימין ונסתלקה מימם ש' אמר חס ואלם שמח
 יש במשע פמל כאברהם שיבא מימם ישמעאל
 וכחק שיבא מימם עשו אמרו לו שמע ישראל פ'
 אשם אלילך כשם שאין בלבך אל אחד
 כך אין בלבם אל אחד פתח קוקן ואילן ברך ש'
 כטר מלכות לשלם ועד פ' וקוח אמרו פש ש' ש'
 ותע' אל ישראל אשם לומר מאמר זק שקוח
 ברוך ש' כח מלכות יקח קבלה בדרש ועמ כלם
 ואמרו כן אמרי רבין קיס נעש' נמרה לא אמריה
 משה לו נמרה אמריה יעקב קתקישו שיקו אומר
 אות ב' ש' ואמרין באלה קדברים רבך למד'
 ישראל אומרים בשכמלו בלשם בשעה שפלג מסמ
 למרוס גנסיק קמל ארס ולמרו לשר' אל שמוע

תהיה קריאת קריאת ערתי ים לאחול למקח חומר
שצברכות קש בקול רם כדי להוציא את מי שאינם
יודע וקש חומר בנחש שאין האחרים שומעין אז
למקח השמיים קצרות ויל שבערכות קש יכול
שכל לפיכך את מי שאינם יודע מיטע שק: בד תלוי
בשמיים כמו בקריאת: אבל מקש אינו יכול
לפטור משום שנה ודברת במי מקש שאין כן בקריאת
התרה בבטח שהיא תקנת שרא וקריאת מעגל
ותקיעת שופר ותפיל מיטע שהדבר תלוי בשמיים
כמו בקריאה וכל יכול לפיכך מיאז אף איש אבל
מתלמוד תורה אין שכל יכול לפטור לשום אדם ועוד
שאין סר בעל שאינם יודע למד פסוק שמע
ישאל וכן יבא ידי חובת ולפי השמיים קצרות
וקטע שאין מגדלן בלי אמק אקום על קריאת
שמע כמו בשאר מצות מיטע שעתן קצרות כל
הוא לקבל על מילכות שמים עליו כדאמרנו
פג מגדלן שכל ברכה שאין בה הזכרת השם
ומילכות אינה ברכה ופסוק שמע ים ב הזכרת
השם וגם כן הוא נחשב כמו מילכות כדאמרנו

שמע

וקרי הוא חשוב כבכרה וחומר י
ישראל וקצת לחומר בקול רם
כדי לעזר הכוונה בפסוק הראשון שם שקר
הכוונה וגם הוא דרך עדות כאלו לאחד חומר
לחברו שמע שאם מאמין ע"א אלפי הוא יחיד
בעמו ולכן תמצא עין של שמע גדולה
ודלת של אחד גם כן גדולה שהוא סימן עד רמז
לעדות דבר אחד שמע פטריקון שיה
מקום שערס למי שדי מילך עלם אימתי שחרי
מעריב פרסם ואם תעסק כן תקבל עליך של
מלכות שמים שהיא שמע למטרע דא שמע
תפגש לבטח פגרים זה מוק קח חכמת הקול
בחוש השמע כמו ושמע יחדו וקבכרר אחד
קשמע והוא קצת כמו וי אשר לא תשמע
לאום וקבכרר אחד קצת וקרי קבלה כמו

חומר ולא את קריאת יתקן ומקום לה בפרק
ראשון משום דמשוי לה ערתי וגרסי קתס תר
ודברת במי בם ולא בתפלה ודברת במי בם ים לך
רשית לדבר ולא בדברים אחרים ודברת במי עסק
אותם קצת וטעם ערתי ואמרין צדק לשוי
איטע קש כל שפתא ושעתא לפיכך דומא חתא
דקרי פרוווגא דקודשא צריך הוא דל לפיכך עלן
דכתי עמי מקח עשיתי לך ומקח הל יתק עמך מימי
מקח קל יתק אינר ברעה מילך שלם פרוווגא
של למדינה פ שטר עתה המילך על השער מקח קס
עשים כל בע המדינה עומדין על רגליהם ופירשין
את ראשם וקוראין אותה טראה באימק ברית
וכי עי אבל קבה ישתבח שמו ותעלה זכרו חומר
להם לשאר קדא קש פרוווגא חתא דידי קרי
לא קטריתי אתכם לקרותה לא עומדין על רגליהם
ולא פירשין את ראשיהם לא בשבתך בפתך ולמדת
מזה שכל אדם קודין כדרכן וכתב חלואי משום
גזון דמילך צריך לעמוד עד על לבך כדאמרין
צפק דומא דבפרק ראשון אין לו רמזו בשעו וכן
כתב קריף ראשון רמזו בכל הפרק משום דחשיב
קריאת ערתי וכן עמי צריך עמידה משום דל
לחשיב קריאת ערתי והיא דלא בשען עמידה
בכל הפרק משום דבפסוק דבתריה כתי וכליתך
בדרך אלמא דקורא במקלך כן כת קראש עד
כתב כלל דמילתא לעטן כוונה בשען פסוק ראשון
ולעטן דל לשוי ערתי בשען כולתה פקא וכתב
בעל הקשלה דע כי ארבע כוונות חלוקות זו מזו
בקש כוונת קליב וכוונת קריאה וכוונה לחזרת
וכוונת קצת כוונת קליב לא בשען לא פסוק
ראשון כוונת קריאה בשען בכל הפרשיות שאם
היה קורא לפגמ לא יבא וכוונה לחזת לא בשען
אפי בפסוק ראשון שאפי לא שון לם לחזת יבא
דמעת אין צריכות כוונה וכוונת קצת בשען
בפרק ראשון שלם יעסוק במלש פתו ויקרא כדי שלם

ואת אש שמוע השמע. ואלהתניסן במסוק קוק
 שיעשה עולל איש ישראל לשמוע קולו קוק
 והחן אות לבשת פ"א הוא האלם הןשד מילכו
 חקבל עש על מלכות. ובפתי מערש א"ל א"ל
 בשלם קוק שרין מיוחד שמו א"ל עלם. א"ל אחד
 לעלסבא שט"כ אז חקשר ל עמט שפה בודק
 לקה א"ל שם א"ל ולגדו שט"כ אחד. ותעב ויקה
 א"ל למך פ"ל. הארץ ביום ההוא היתה א"ל אחד
 ושרי אחד. כת"ל שער מוגמיתא קשעמק מתן
 לחדלית שמו של לפרץ בלאן שמיפה שאומן שיע
 יסדא ולא פתי בלאן הסכת אז בלאן קנפא שך
 פרושו של שיע קפס אז השכלו שא"ל א"ל. א"ל
 אחד. משל מעל קוק קדבר דומק למך שומן כל
 עבדיו לסעדה והושיעם בקתריאו אלגוז והעל
 להם כל מערד עש על גב שלחמת של הברכות
 לעצמו שלחן אחד קטן של קב כמו סדר לעבדיו
 והעלה על מלחמת המערדס שקטן לעבדיו. אמר
 המלך בעקיהו שכר שאת מלך. אחד לאחד
 מעבדיו לך וקבץ לשע כמות של מרגלות שיע ל
 בעת גבו ושים אותם על שלטת. ובהם יחד כ"ל
 קנבטיס שאת מלך קהל קעב לה"א שפיחה וסות
 וכשדוב יתקום הראשון מן קתרה נפ"ל מרמס
 קתרה וכשכ"ל קתשע ידיו של עבד. אחד המלך
 ולמק קעב מעבכ. אחדו לו אדונם המלך נשכר
 כום א"ל שדיו אחד להם יבא ביום השל והשתמש
 ס ושדוב שאת מלך. והמלך זה קהל. והעבדיס
 או ישראל שומע לעשרה בקר סי. בום מתק
 ושרה וקרה שנות עקמס. וקם אחד נעשק
 ונשמע חסיו בעל ואמרדו קום עשק למ א"ל
 ואבדו זכות של עשק אין אכה במק שכש"ל שיע
 קוזא זכות של נשמע ס יקו מיוחדים את שמי בעל
 יוס ותעמוד להם זכות לזרות לפל נתן להם יחוד
 שמו קדול בלאן שמיטה פ"ל. ועד שלא
 יאריך בלאן של אחד כדי של יראק באומן אי אחד.

כלומן אין זה. ולא יאנון דחית כד אמרין במצות
 בערן קמותן חסדי לה לגיק דחית כלומר עש'י
 לה חסוסרת באמצענתה לודיע שהיא יי ובדומו
 של שלם. ונ"כ בך בקריחה לה אריך מעט
 לודיע שהיא יי ובדומו של שלם.
 ואריך גדלת בעשיע סימל כוהו בארבע רוחות
 קשל כחשמן דשקו אי ארבעה. ויש אומרים
 שירמון בעשכ סג"ק שמים וקארץ וארבע רוחו
 השלם. ותמכ"כ בשלם אמות של אחד נכלים
 געלמות שיכון בא"ל לפ"ק שהוא ראשון. ובחית
 לשמונה גלים. ובדלת לה יסודות שהעלם קוק
 מוסר בהם. ויש אנשי שמעגשם בראשן למעלה
 ולמטה ולה רוחות העלם כדי לערר את קלב.
 וזן למוס להא דתע"א בכך דיומן קקורא את שמע
 לא ירמוז בשכ"ל ו"ל יקרוץ בשכ"ל. קרמיון
 והקריעה קיי לערך דבד אחד אבל קכ"א נעמו
 קוז לערך כחוה. גרסין בפסחים כ"ל מקום
 שנתע מידי טעמ"א מוספנין בשכ"ל ו"ל שמעון
 בן שייקרי יתקב אל נט ויאמר קאסע ואגיק
 להם את אשר יקרא יתכס באחרית הימים. וכתיב
 הקבצ ושמש ועמל בקש יתקב לגלות לבט קן
 הימין וכשתק"א ממח שט"ב אמר חס ושלים שמח
 יש במטת פ"א. כאברהם שי"א ממח ישמעאל
 וכחך שי"א ממח עשו אמרו לו שמע ישראל. פ
 אש. א"ל א"ל. אחד כשם שאין בלבך לא אחד
 כך אין בלבם לא אחד. פתי קוקן ואין ברוך שם
 כבוד מלכות לעלם ועד. פ וקו אחד פש שטת
 ושתע אל ישראל אח"כ כלומר מאמר זק שקוז
 ברוך שם כבוד מלכות יקא קבלה בידם ועמ כ"ל
 ואמר כן יאמרי רבין היטעבד עמרי לא אמרי
 משה לא עמריה אמריה יתקב. קתקישו שיקו אומר
 אות בחש"א ואמרין באלה הדברים דב"ל למד
 ישראל אומרים בשכ"ל בלחם בשעה שפ"ק משק
 למרום גנ"ס. מק קמלאח"כ ולמרו לשד"ל. אז שמעל

סדר קטלת קחול

צד נחמנו לכן בתי של מלך שחיתה לו בתגלתה
וקמה רחוק בגדים טוים ואומרת לו קח להבגדים
אלו וקח לנחל למ פטש אחת נכנס לפלמדק של
מלך ורחק קוומרון של מטרונום שם שרוש בגד
נחל ואזוב מה עמק נגב אותה ובה ותנו לבעת
התחיל מעשה אותה ואומר לה כל הבגדים שלקחת
לך לים אחת בפרקים יא אכל קוומרון זה נגב
קוח אל תלכד אחת לאימן הדלית ולטעם כך אמר
מעשה לעבד כל המעשה שנתתי לך מימה שקבלתי
מקדתי אכל השם קודם שאתנותן לך קוח ממנה
שאניעתי מימלא פה שרת שם הם משבחים להנה
ונטלות אותה מקם לך תהיו אומרים אותה בלשה
ולמה אומרים אותה ביום הכפודים צברקם יא לפי
שקם כמלשם לובשים לבנים ולא אוכלים ולא שותין
ואין בהם לם חטא ולא עון ואומר במדרש כשאמר
יעקב לבני שמא יש במסת פרסול אמרו לו בני אין
קץ באמותינו ועל כן לא זכרנו לך את הקץ וגו'
אם אין בשמותם וואו הן קדברים שצריך להודם
לפחד בהם בקש צריך שידעש יוד של שמע ישראל
שלא תבלג ונצריך להפסיק מעט מן אחד לצורך
כדי אמרו בפרקים צברק מקום שנתג בענין ששה
דברים עשו אנשי יריחו וזכרתי את שמע קיום
עבדי אמר רבי יהודה אומרים שמע ישראל אלהינו
אחד ולא היו מפסיקין ופרש' של היו מפסיקין
מן אחד לצורך משמע שצריך להפסיק
והתעטפות פ' ולא היו מפסיקין מן שמע ישראל לשם
דמשמע שישראל ישמעו קשם או קשם ישמע
אותם וצדו לפני משמע בפרש' דלמא קתסר יומי
ור' שצדו בשם ר' של היו מפסיקין מן אחד לצורך
וצריך להפסיק מן לעולם ועד לעתה ונצריך
להדגיש יוד של וקיו של יראת קדורא והאיו ונצריך
להפסיק מעט מן קיום לעל לבקר של יראת נראת
קיום על לבקר ולא למחר ומזה הטעם גם כן
צריך להפסיק מן אשר אנש מעט אחת קיום וכן

לחבנה ונצריך לתת ריוח בכל תבנה שתחלתה
כסוף קאות של פטה כען על לבקר על לבקר
בכל לבבם עשבו בצורך ואצותם מהרה על
לבבם הכסף פתול אחתם מארץ וכתב לו
דוד קמחו אל בחלק קדקרוק מה שאמרו רבותם
סצריך לתן ריוח מן הדברים כען בכל לבקר בכל
לבבם לא אמרו להפסיק שלם להת מקף בין שם
הלמדיו כאשר קוח אף אעפ שיקראם במקף יתן
ריוח וקבלו טעהם בלשון שידמה פ' שם למדין
קרא פ' קנה בכל קוח נקוד בקימן מטעם מקף
וחם יקרא אותה בלא מקף יקיה נקוד בחולש וזה לא
אמרנו ר' ל' להחלק התעטות אשר שתם למשה
בסי' ונצריך להפסיק בכל אף שקיה אחר קום
כען ולמדתם אותם כדי שלא יראה כקודר מותם
ושמעתם את ושקרתם אותם ודאיתם אותם ונצריך
לתן ריח מן וחרה לאף של יראת קדורא וחרף
וצריך לשובא בפה יפה עון אשר נשבע א' שלם
יראה כחא חלש וחס וגו' כדי שלא תבלג האף
של שסבעין ונצריך להתוין של וזכרתם שלם
לשתמע כסמך וכן זין של שתכרו כדי שלא יראה
קדורא תשכרו לו מעל מנת לקבל שכר ונצריך
לתן ריח מן חלש לאמת כדי שלא תבלג האף
חלש וחס וכת' הרמבם אל שצד יקדקדק וזכר
שלם ירפה החזק ולא יחזק הרפה ולא ישר הכח ולא
ישח הכח וכתב הרמבם לא ידעתה מה קנה מה
הפרד יש מן אים יאמר לבקר באר קבית השטה
כדי להטעמה של תראה וו וכן אים יטעם
יוד וקיו של תראה אף וכן כל טובא באו
ישר הכח ותבא עליו ברכה ואעפ שצריך לקדקד
באותותיה קראה ולא דקדק באותותיה יא
קראם למפרע לא יא כתב הרמבם אל במה
דברים אמורים בסדר הפרקים אבל אים הקדים
פרש לחשדתי אעפ שאישרשאי יא לפי שאינה
סמוכה לה בתורה ואעג דתפן למה קדימה שמע

למיתת אדם שמוע לכתחלה סדרים לומר כן ואצט
 רתפן בן ואזל לאמת ויטב לא יפסיק קיים כשקור
 קצרות כסדר תקנת חכמים וסוקנן מקטת
 ארשים כשאוברים וקשרתם לזות על יך למשמע
 בתפילן של יד וכשאוברים וקין לטוטפת בן
 שטר למשמע בתפילן של ראש וכשאוברים
 וקין לרש לטפת למשמע בצצות אבל רבנטוכאי
 כתב קאדחו צטורו צנו כשקורא קש יקרות קול
 של רב שאין קארס מחוייבם ועשהק אות צצוי
 צמדת חסידות וכל קעם איש פשים אות והוא
 מיתחוי שוקרא גרסין צרושלמי צפק דברכות
 מטב מקורין פרישת קיל צבליוס לו יור סימון
 ר סימון אמר מטב שכתוב בהם שטבדוקימק ר
 לוי אמר מטב שפסדת הדברות כלולת בקן אנט
 א אלך שמע ישראל א אלפי לא יהיה לך אלם
 אחרים על פני אחר לא תשא את שם א אלך
 לשוא ואהבת את א אלך מאן דרחס למלכא לא
 משתבע בשמיה לקרא וכוז את זיס קשנת
 למשו למען תכרו ר אומר ו קיא מטב שבת
 א שקולה כנגד כל מעשה של תורה אמן
 לשב בר אשצא מטב דשנת מטב דכתבו אר
 שבת קדשך קודעת להם מטב וחקים לפודערך
 שקיא שקוליה כנגד כל מעשה של תורה כבז את
 אביך ואת אמוך למען ידם ימיכם ומי בימכם לא
 תרחו ואברתם מקרה מאן דקטיל מיתקסיל לא
 תנאף ולא תתרו אחרי לבבם ואחרי שטבם אר
 לוי לבא ושעא תרי סרסורי דחטאיה טעבו אמר אבא
 אי יקבת ל לבא ושעא אבא ידע דאת גלי וקו
 שאמר מרתו תנז בט לבך לו ושער דרכ תערמ
 לא תגור באספת דגנך ולא דגם של חסדך לא
 תענה ברעך עד שקר יאפ א לנכס אמר לוי אמר
 אבא איס קעדת על חסדך עדות שקר מעלה אפ
 עלך כלא קעדת על של בר אית שמים וארץ לא
 תחמוד שת רעך וכתתם על מזוזות שער ולא

על שת רעך למדן מוק שצדך אדם לקרא של
 פרישות לו בכות קבל למעק מן המוכר וכלו
 קרא עשרת הדברות שקס שקר קרת ודכות
 אמרין בסוף פק דברכו אמר רב יארה אמר שמואל
 אף בגבולן בקשו לומר עשרת הדברות בכל יום
 אף שכבר בעלוס מטב תרעומת המיטין ולא פיר
 מק קיא תרעומת המיטין אבל צדושלמי מפרש
 אות דגסו קדש צפק דברכות ר שמואל בר פזמן
 בר יהודה בר זבדי ברין קיא שיהו קורין עשרת
 הדברות בכל יום ויסומטב מק אין קורין אותם
 מטב טעם קמתם של יחו אומרי אן לבדן פתם
 למשק בטיע פ של יאמרו לגמי קארץ אין שאר
 קתרה אמתה דע שאין קורין לאמה שאמר
 קבל מטב בטיע ויס מפרשים מטב תרעומת
 המיטם של יאמרו כופרים אתם בכל קתרה שאין
 אתם אומרים לא עשרת הדברות אבל משמע
 וקיא איס שמוע אין שם תרעומת שקרי כתו בקס
 בקרא ובשכך ובקומך ובסוף פק דברכות
 שואל פרשת צבת מטב מק קבעק מטב שיש
 בק ששק דברים וטא קן יצאת מצרים וצבת ועל
 מצת וקרקור עבדק וקרקור עז ומימת ומקשי
 בשלמי קנך תלהא בקראי כתבתן על מצת שני
 וכלתם את כל מצת ו ועשיתם אותם מצת
 צבת ועשו להם צבת יצאת מצרים שאלמר אפ
 א לנכס אשר הוצאתי אתכם ממצר מצרים ועמי
 אף קנך תלת מעל לן שאלמר ולא תשנו אחרי
 לבבם ו מימת וכן קוא אומר אמר נבל בלם אן
 אלם ואחרי שטבם זה קרקור עבדק וכן קוא
 אומר ואמר שמסון אל אבו אותה קח ל מ קיא
 ושרק בשש אשר אתם ווטם אחריקם זק קרקור
 טענדק ורה וכן קוא אומר וזם אחרי קבעל וולטב
 קשחו חמלי קנבר וחשם בלבם בצלל אן קשלם
 פרישות קס נדמוס עשרת קדברות וקדכס
 כדו כף פ פרשת שמע לבדק יש בק רינו למשחת

אבות יעשו צפס י דבר ששיל תדבא כפגו
 ובלכתך בדרכ פ רוב מדעחות בדרכים וכתב
 דרך ידכו שכמה לומר ירא את אלך בלכתך
 בדרכ ולש תרנח י דבר שפעל תנאף כפגו
 ובשכך וכתב קתש אשר ישכב את אשק לומר
 שמור עבדך בשכך שלא תחטא בפאה אסורה
 דבר שמעל תגוב כפגו וקשרתם לזות על
 ידך שלא תגוב בהם י דבר השיש לא תענה
 בדבר עד שקר כפגו וקיו לטוטפות בן ששך של
 תשג לא על מה שראית בעיניך דבר עשירי לא
 תחמוד בת דבר כפגו וכתבתם על מוונות שך
 ולא בת דבר ובשערך ולא בשערך דבר עד
 תמצא עשרה מצות עשה קטעות נפרשק זו אחת
 קבלת על מלכות שמים שנאמר אל לא יס
 ייחוד קסם שנאמר אל אחד שלשית אהבת קסם
 שנאמר ואהבת את אל רשעת תלמוד תדק שנאמר
 ודברתם בימי שית לפיכך בפס סלא וסנתתם לבך
 ששית וששעת לקרוי קש שחריית ערשת סלא
 ובשכך ובקומך שמיעת ותשישת תפלן סלי י
 ואל ראש סלא וקשרתם לזות על ידך וקיו לטוטפות
 בן ששך עשירית מוונות שנאמר וכתבתם על
 מוונות שך עד תמצא ראשי קנף טכרים בן
 שמע לאופם טוטפות לששם ודברתם ללבן
 וסנתתם לשישם וקשרתם וכתבתם לדים יומן
 וסמאל ובלכתך לרגלם והלב וקנפם וכתב
 קנפם קוף שבה משיב קרוי ואהרם מיצר דע
 סלא בשבתך בשך ולא בשבת דבר ופרש וקיה אס
 שמוע תשמעו קשוב על פרג שמע מלה במלה
 אחר שקוהיר נפרשת שמע חתרה בהם בעגש
 ושכר שמע כפגו וקיה אס שמוע אל אל כפגו
 אל אל כס אל אחד כפגו קשמרו לש ואהבת את
 אל אלך כפגו לאהבה את אל אל כס בכל לבך
 ובכל נפשך כפגו ולטבדו בכל לבכם ובכל
 נפשכם ולמדו שקעמדה בלב וקיה בכל לאהבה

מדברות סכן קוף תשובת משה לשאל אחר
 ששמעו מדברות משה קנפם ויאמרו לו קרב
 אתה ושמע את כל אשר יאמר אל אלך אלך
 ושמעו ועשיו יזו אמר להם משה שמע ישראל
 קריע בן אדם כמוכס והריע משמיעם את דברי
 אל ומפגש את אותם לים קנפ שמעתם דבר
 ראשון אנת אל אלך וקבלתם להות עלכם כאשר
 עשתם נעשק ונשמע לכן שמע ישראל אל אלך
 לומר עשה קבלתו אל אלך וליו נשא ששם וממס
 כשאלת גרסא פ קוף אל לא דבר שפ לא יקיה לך
 אל לא אחד כפגו אינן משה א אחד לומר לא יקיה לך
 מפיח לא במלך ולא במלך ולא תסמוך בדבר
 אחד שיוכל לזשול לך רק באל לבדו פ קוף אחד
 ואין שפ לו וכל המשתק שם שמים ודבר אחד
 נפקר מן משול דבר שנא לא תשא את שם
 אל אלך לשוא כפגו ואהבת את אל אלך פ מי
 סקוף אוקב את קמלך לא ישכב בשמו לשקר
 ואמר בכל לבך פ אהבה תלויק בלב וכן קסם
 על דבר קידוע ללבונעלם מן קשן וכעו ושעט
 שקר אל תאדם פ את כל אהר שזאת נלם
 אל למד שסעט שקר יש בה סלא ול אהבה
 ושעט אמת יש בה אהבה סלא וס תדבן ובאלו
 תשכבו וכתב ותדבן נפשו ברעו ויאהב את
 קנפם י דבר רשע שמור את יוס קשנת לקדשו
 כפגו וקיו מדברים קלם אשר אנת מוער קיוס
 וכתב פ שבת קיוס לומר שמור מק שפיתך בטבד
 קיס קוף אס קשנת קקדוש מימי בראשית וביוס
 קשנת ששם קתרה י דבר חמישי כבד את
 אבך ואת אימך כפגו וסנתתם לבך שתלמדו
 מנת קתרה לכבד אבו ואם ותטע ואת בלם מן
 מנשדיו וגם פ זקין לא יסור ממנה ומלי בשבתך
 בשך כפגו למען יארכון ימך ולמד כאשר יראו
 בעך פ תכב אתה לכתך ואיך קוקסם עמן
 ששך ובמחיתך ק יכבדו אותך טך פ מנהג

והוא קטול ולמד פל כוונת קלבו קטול ומתקני
 בכוונת נאמר וואשפך את נפשו וקין קדברים
 קטל רבגו ושמתם את רבדי לה אשה חנה
 מערך מיום רבגו אשה חנה מעמ אהבה מיום
 ושנתם לבצר רבגו ולגדתם אותם את שבע
 ודברתם רבגו לרברבם בשבוק ופולכתך
 ובשכך ובקומך וקטלתם וכתבתם כתיבתתן
 קוסף בוא לפרש מתן שכר וכתת מטה ארבע
 ועשש קשמרו לכם וחתם ברבי ימים ושש ונחלת
 קארץ ופתח בשבח וקיים בשבש פלד קרוב
 גרסינן בגרבות כל קין קורא בפרק צאמנע
 שואל מפת קירא ומשע מטע קטול וברקיס
 שואל מפת קטול ומשע מטע קטול לאל אדם מפת
 קירא פרש אדם שמתירא שמא יארגו וכן כת
 קרס במזל מלך אה חנה וכת קראש פשיטא שחן
 לך רב ששמך טע פקוח נפש ופרש קול דאבו
 ורם חשיב מפת קירא שנאמר איש חמו ואבו
 תירא ותפן מוכר רבך תמורא שמים וכן פראו
 קצאשם ווא קן שן הפרקיס שן ברה ראשונה
 לשמך שן שמך למען שן שמע לקיח אה
 שמע שן וקיה חס שמע לויאמר שן ויאמר
 לאמת ושב לא יפסיק לא ריש כאמנע הפרק
 ויש אומרים שאיש פסק כל שן אילרס לאמת
 ואש מפת קירא לא אומר אה אילרס אמת
 ואה כר פסק כוין אמנע הפרק והא דאמרין
 באמנע שוא מפת קירא טלקום אמנעו בטען
 פסקם בקש וברכותה לקדים ולקשה ולברכו
 ולמודים חס פסק חס לחו יש מי שאומר שאמנע
 שואל מפת קירא ומשע מטע קטול אש חנה
 איש פסק לקדים ולקדושה דטן שפסק בשבח
 של מקום אין לו לפסיק בשל שבח אה ורוב
 קאפרשים אמרו שיפסיק אפלו באמנע הפרק
 ולא גרע מימה שמפסיק לשואל מפת קירא
 ולשע מטע קטול ולוח קסס קל יונה וקסל

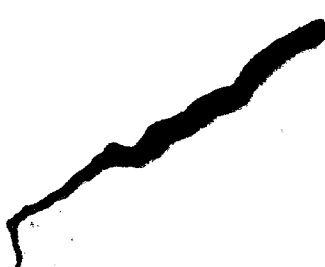
ראיה מדאמרין דבתפא אש קמלך שוא בשלמו
 לא ישיבם ואש חנה כרוך על פקם לא יפסיק
 ואש חנה טלקו אה כן בגמרא אי מפסיק בתפא
 לקדים ולקדושה אעג דמסיק מלכה כמין דאמ
 אימ מפסיק בתפא מכל דבקש וברכותה דקמין
 לין דמפסיק מפת קירא ומשע מטע קטול פ
 פשיטא להו לכולהו דמפסיק לקדים ולקדושה
 ולברכו ולמודים אש באמנע הפרק ויש חס
 קסס קראש אל ופשסק לברכו ולמודים יש
 אומרים שאיש אומר לא ברכו ברב וכן במודים
 איש אומר לא מודים ברב ושוחק ויא שאומר
 ברבו ישתבח ויתפאר וכו וכן מודים דרבנן עוד
 גרסינן קתש קרא וטעמ יחזיר למקום שטעמ יחזיר
 קתש קמין דר יוחנן קרא חטע ויש זרע במיכן
 טעמ יחזיר לראש הפרק שן פרק לברק יחזיר
 לברק ראשון שן כתבה לכתבה חזר לכתבה
 ראשונה אל יוחנן לא אמרן לא דלא אמר למען
 דים ימיחם אבל אמר למען דים ימיחם קרס נקם
 ואתא וכת קראש קא דאמרין ואיש זרע במיכן
 פטע חזר לתחלת הפרק קיים דוקא שאיש זרע
 במיכן טעמ אבל חס ידע שאמר כל הפרק ונכר
 שדל פסוק אחד אהבה אחת איש צדך לתחיל
 לא אהבות פסוק ואילך והסתא בשפתא
 דמכלתין קורין את שמע וטעמ והפסיק ס פרו
 אחד לא יתחיל מראש הפרק לא יתחיל מאות
 פסוק ותימר וכן בהל וכן במגלה וכן בתפא
 פבד וגרסינן בפרק מי שמע אמר רבי יוחנן
 אימ שאמאל ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא
 איש חזר וקורא ספק אימ אמת ושב ספק לא
 אימ חזר ואומר אלמא קטול קריאת שמע דרבנן
 אמת ושב דאורייתא פרוש לש שורש ובשכך
 ובקומך ברבי ערק אמת ושב דאורייתא לש
 שיש בק יחית מעדים וכתב למען שכור את
 חס באתר מארץ מעדים ודוקא במסופק שלא

אמר קריאת שמע הוא דקוי אמת ויטב דאוריית
 אלהים ידע עדין שקרא קריאת שמע ופרשת
 צאת ממצרים ידע חובת זכרת מצרים ואיש חוזר
 ואומר אמת ויטב אפי' לאמר ויש מפרשים
 שקחורר לא יחוש ב'אל ישראל שקרי מודבבן
 קיח ומספק איש מוטא שם שמע לבטלה ואם
 מעוהו סמיכות גזולה לתכלה טון שמוצר יעלה
 מצרים ומתפלל קיים סמיכה וימ שגדך לחתם
 ששן שקורא מסופק ברב של תורה חייב לומר קדבר
 טעם וראיה מדחמרינן בערך במה מדלפקן דאין
 מצדן על קדמיה בשעה שמפרישין מנא מעשר
 מפת שקורא ספק של דבריהם מעמעוהו ספק
 של תורה צריך לבדוק ולשער אינר ספק קרא
 קש ספק לא קרא חוזר וקורא קטב קש דאוריית
 ורשם קיי ורביא חננא וקריאף שסקים כל
 אשר ואעג' דתלמיד קורא לגבשמוא טון דחשכחן
 דלשור רבגן טותיק קיימי וכלהו מיל דקש תלין
 בקריא דראמרינן שמע בטל לון שאתה שומע
 וקין באייתן יקו קיימין לין כותיק וקילך חוזר
 וקורא קש דבר כותיק כהקצת כעו שאמרינן וקיימין
 לך בערך קיה קורא בתורה דאיש חוזר ואומר אמת
 פ' אש שקב דמתי טון שאמר לחיות לט' לט' אש
 אפי' אלהים אמת ושקו' לאחד שעה איש חוזר
 ואומר פעם אחרת אמת ויטב לא מתחיל ואומר
 ויטב וזוה פושט קמון קמס כשמעללן דכסר
 וקורין קש טלש אומריה עג אמת וכששז' אומר
 אמת ויטב חוזרים קס ואומריה פעם אחרת אמת
 ואין ראוי לעשות כן **אמת** ויטב **אמת**
 זו איש שתהה בגדך **אמת** לשקיה
 סמוכה לברכה שלפני קש דקש לא קורא קפסק
 ולש' שיים חפרשם קאלגית של שמע בשעת
 מצרים על כן שקר הברכה שאין אחר קש קיח
 ספר יעלה מצרים ותקן לומר אמת ויטב

באחרית פלגים שמע אלהים אמת ויטב
 וקפדן שם בחזקתו וסקע כריס בעטו וקס
 אמת צדו שלמי בטק דברכות צריך לחשב באמת
 ויטב יעלה מצרים ומלכות וקרייתים סוף ומכת
 בכורות ועד ישרא' ותקן לומר אמת ואמונה
 בערבת פלג קנולוה של פתיד שאם מצאמישם
 ומקום שיקים לון הבטחת ויגאלו בקרוב אי עמי
 אמת ואמונה בערבת לפי שבטחם בקנה בלג
 מכה בכורות שיוטאן ממצרים בעד' וקיים לון
 הבטחת וקוטאם לפיכך ראוי לומר באחרית אמת
 ויטב וימ אמת ואמונה בערבת על שאם
 מפקידין גדו נשמתיא בל לנה ומאמישם ט
 שיטינה אפי' ובאחרית אמת ויטב שאמת
 וקיים דבריו להשיב הפקדון וקיים דאמרי' בסוף
 פרקא קמא דברכות אמר רבא בר רב הנה סבא
 משמיה דרב כל שאיש אומר אמת ויטב באחרית
 ואמת ואמונה ערבת לון יבא די חובת שזמר
 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלעות פדוש לון
 יבא די חובת קמעה כהקצת אכל לשלש יבא
 דברכות אינן מתכסות ותמצא כאן פו' תיסת
 כל אמת מתחלה טו' כפג טו' שיר קמעות שאמר
 דו' וטג' טו' מעלות הסדורים בהגדת פסח
 וכפג' חמשה פשר מעלות במקדש שעלן מעשרת
 הנשים לעשרת ישראל ויטב על שם ויטב
 חלמי' וכוון על שם וקנף אמת כהון קדבר
 כעשתה מעטבה הזאת בשאל' וקיים
 על שם ודבר אלהים יקום לעולם ויטב על שם ט
 ישר דבר י' ונאמן על שם יאמן כל דבר' ואחזק
 על שם ואקבת את י' וחשב על שם אף חונב
 עמי' ונאמן על שם קנחמריה מוקב ומערב
 ונשם טל ונפת לנטך ינש' וכתיב דרשק דרם
 כנש' ונאמן על שם מר' מעשיך ואדיר על
 י' אדונא מר' אדיר סימך ומתקן על תקן משלש

קדנדי וינקובל פיש שמע טבה וקבל מוסר
 וסוד פל שם טוב ילכל ויפח פש חקר יפה דודי
 קדנדי קודק עלטא ושלש ועד לומר קדנדי קוד
 סמוכדס פקריאית שמע הוא אמת ויטבוכו
אמת לו שלם מלבא על שם אים חיים
 ומלך פולס ועל שם ואל אים אמת
 עד יעקב כל ישראל פקריאית בשם יעקב שנאמר
 שמענו שם יעקב פקריאית בשם ישראל מנגן
 אטמא על שם ויתקן למגן יספר לדוד ודוד
 קואקיים על שם לדוד דוכים שמתקן ושמו קיים
 על שם אים סמך לשלם וכסאו נכון על שם כסן
 כסאך מילא ומלכות ואמונת לגד קיימת שנאמר
 ימלך לשלם ועד וכתב ועד דוד ודוד אמונת
 ודוד חיים וקיימים זו קתדרא והמטת שנאמר
 קוא חייך וקיימים שאין קעול מתקיים אל
 עלקס שנאמר אים לא ברית זימס וללה חקור
 שמים וארץ לא שמת ונאמט על שם נאמט
 כל פקודיו ופמרים על שם ונאמט מוזק
 ומערב לגד ולשלמי עלמים כמו שפירש
 על אסתמא ועלם ועל בעמ ועל דודתם על שם
 ומגלות למגלגמא ועל כל דודת דע ישראל
 עבדיך על שם ותדו מימס כל דוד ישראל ואמר
 עבדיך על שם ולשאל עבדיך על קריא שופס
 שנאמר ואתה נדיק על כל קבא עלם ועל
 דאזכרמס שנאמר ונדיקת לבב במס דוד טוב
 וקיים באתת ובאמונה חוק ולם יעבר קתדרא שיהיה
 אמת שפאמר אמת קנה ואל תמכרו ותמ וקמעת
 שם אמונה שנאמר כל מעמד אמונה קס חרץ
 עלם לקיימס ולם יעבר דה חרץ **אמת**
 שאתה קוא אים ואל אסתמא
 מלבא מלך אסתמא עלם גא אסתמא כלום פל
 סמ מלך ישראל ואלו אתה גאלת את אסתמא
 מחרץ מנדיס ואתה שתה לגאלא מגלותם ערס

שנאמר ואין עד כאלים עד שאתה פא וידוס טי
 ישע פדמ על שם אשר פדס מיט עד ומשלם
 על שם ויעלם אים מעלם קוא שמך על שם
 מעלם שגרת פולך ורל מוזמן רב וכתב טלע
 ומערת אמת ולמען שמך תנחם ותנחם אים
 לא מעד אים וולתך סלמ על שם אים וואך עד
 אים מבלגדי פרת אסתמא אתה קוא
 מעלם מנגן ומושיע להם ולמקס אחרים בגל
 דוד ודוד על שם פס סמע בלימגן שרך ועל שם
 ישראל סמע בליתשועת שלמים ואף לבמס
 ויקי להם למושיע בכל דוד ודוד איסר שקוא
 מחובר למפלג ואיפא שקוא מחובר למסא ומקס
 ככוסם ברום שלם מוסכך על שם יוסב במדוס אים
 ומספסך ונדיקתך עד אפסי ארץ כלעין עד
 דוד אחרון שתחפס קארץ ויש מפרשים ברום
 שלם קוא מוסכך ומספסך ונדיקתך מנשקן עד
 אפסי ארץ כלעין עד מקום שאין שם ארץ פאם
 תחו ושימון **אמת** אסרי אים שימט
 למשפך עד שם אשר ארס
 שומט פ ופרתך ודנך ישים פל למ פל שם
 ושמתם את דברי אלה על לבבם **אמת**
 אתה קוא ארון לעמך על שם פ קוא
 אדוקר והשתחוו לו ומלך גסר לרב ריבס על
 שם מלך ישראל ועל שם אים כגסר יכא ועל שם אים
 ריב ריבס **אמת** אתה קוא ראשון ואתה
 קוא אחרון על שם אפ ראשון ואפ
 אחרון ומבלגדי אים לא מלך גאל ומושיע פל
 פס ומבלגדי אים על שם מלך ישראל ואלו
 ועל שם ומושיע אים בלתי אמת מנדיס גאלתם
 אים אים מוסת עבדים על שם ויערך מוסת עבדים
 כל בכוריקס קדנת שנא למכה מנדיס בבכוריקס
 ונבוכך גאלת לו ישראל שנא מצע בכורי ישראל
 וס סוף בקשת פל שם ובקש קמים וכתב בקע

סדר עטות קינות

יס ועצרים • וזריס כעצת על שם
 עבדג אשר ודו פלטה ועל שם טבע שם סוף •
 וידיים עבדו יס אלו ישראל שנאמר נתנה את
 ידידות נפשי בקף אויב • ויכסו מיס נדיהס ונ
 פסוק קוף • על זאת שנחו אקובס נע יעקב
 שנאמר ע וואקב את יעקב • ואמר שנחו על שם
 או יסיר משק ומתדגני בכן שנח משק •
 וחממנו לאל על שם אי אבו ואחוזממנו ונתנ
 ידיים על שם יד יא וכתנ נתתי ידידות נפשי •
 ומירות שיכות וכו' וקבל זכרם למעלה רס ונשא
 גדול ופרא משפלת גאים עדי ארץ מנצח שפלט
 ער מרחס על דרך עינת יא קשטתי עץ גמדי
 קנבתי עץ שפל • וקטעם בזה שקשפאל את
 מצרים שקיו מתגאים על ישראל וקנבתי את ישראל
 שקיו שפלט וקראו רס ונשא על דרך ככה אמר
 רס ונשא סוכן ער וקדוש סימו מרוס וקדוש אשטן
 זאת דכא ושפל רוח לחיות רוח שפלט ולחיות
 לבכר אים וקראו גם כן גדול ופרא על שם שקרא
 בש גדולתו ופראותיו • מושא אסיריס על שם
 מושא אסיריס בכשרות • ערה פמים על שם
 יען משח יא אותי לבשר פמים • ועור דלעט על
 שם ותי לל תקוק • קענה לעמו ישראל בעת
 שועש לז על שם ותעל שועש • תלה לאל עלטן
 ברוך הוא ומסרך על שם תחלת יספרו • ומשא
 ונע ישראל לך עמ שירק בשמחה רבה שנאמר או
 יסיר משח ונע ישראל וכו' ואמר עמ לעמו ותען
 להס מרים • בשמחה רבה על שם בתעש ובמחלו
 וכתנ וושא עמו בשאון בגנח את בחיריו • וסימך
 שירק אכל שמחה על שם בשמחה ובשירים לפ
 שז תלוי בוק • ואמר כולס מי כמון ותלע שירק
 חדש שבחו גאלס על שם ויתן נע שיר חדש •
 ואמר שירק חדש בלשון קנבתי על שם שאומר
 במודש חיות ל ברעק בשס ל שמואל בר קמון
 אמר עמשל ישראל כקנבתי מנע קנבתי וסמלת

ששוק מנכסי אשק כך יראו ישראל ארץ שבעד
 עממין שקייל טשור לבנשם אומות ועל ידי שירשו
 ישראל כקנבתי אמרו שירק בלשון קנבתי שנאמר
 או יסיר משח ונע ישראל את השירק קוזאת ליי •
 אכל לעתיד לבא קן עתידין ערש • כוכר קודש כל
 נכסי אביו קהל ער מתי ותחמקין קסת קשונבתי
 כ ברא יא חדש בלשון קנבתי תסובבגד • וכתנ
 פאת קדים קיס דן אחד מפאת קדימק וער פאת
 ימק אשר אחד נפלה אחד ממשק אחד וכלהו קך
 וקן אומרין שירק בלשון זכר שנאמר שיכו ליי שיר
 חדש חדש אין כתב כחן ליי אחד • עוד
 מפרש במטלתו שירו ליי שיר חדש כ נללות עשק
 כל השירות שעברו קרויות בלשון קנבתי כשם
 שהקנבתי מתעבדת וילגת וחורת ומתעבדת
 וילגת כך כל קתשועת שעברו קיה אחריקס
 שטעוד אכל השירק קעתיקת קנבתי בלשון זכר
 כשם שאין קוכר יולג כעמך שנאמר שאלו כל וראו
 אס יולג זכר ועמר כך קתשועת קעתיקת לבא אין
 אחריק שטעוד שנאמר ישראל כשע יא קשוער
 עלמיס • וכן בגאלה של על כסח אס אומרים
 ומדק לך שיר חדש על גאלתא • לשמך על שפת
 קיס על שם מתי על שפת קיס • יחד כולס קודו
 וקמלעו וכו' ונאמר גאלא יא כבאות וכו' • וקטעם
 שהקס לעמר בשחית פסוק זה ובערשת פסוק ס
 כדק יא את יעקב מפת שבזיס אס מנכסי מלעש
 שיגאלא וקו לאון גאלא • ובלעב ככר גאלא ופראס
 מיד חוק מנמ שקס קמים שאס בשעקס כקופס
 ואפכ קשס מעלמ מידס בכל יוס • ותמבא פ
 בבכתי וו מוזר שבעה פמיוס אמת ככר חנב
 עמודים שבעה כנו שכתוב בספר ישרק שסס
 שאקעות קעלס מעלמ ומטח פמס ואחור ימין
 ושמיאל • וקשעש קוא קיכל קקדש מכוון
 באמצע וקוא כסא קכוד • וקטעם ס
 קעלס כול קייס על האמת כדתנן על שלמה

ודוק אי' במשפט לפתחו קוץ שאסור שידאק ששאלו
 לוק שקורס הלך לקראתו ואחר כך קלך לטע
 הכנסת לתפלה ועל זה אומר הפסוק חלע לט
 מן האדם כל זמן שמורה שמים מוטל עליו
 חלע לט מן האדם מלקדים כבוד האדם לבטל
 הורא אצל אס פגע בדרך או אשלו במשפט
 לפתחו לערך שיש לו חלו אסם קוץ נחשב ויכול
 לשאול בשלמון דהא תגן באמצע שואל מנע הדא
 ומשיב מנע הכבוד שאפפ שהיא מתעסק בכבוד
 האמקום מתירו לו להפסיק בקרית שמע כשפגע ב
 בדרך או השפס לפתחו לגרבו ופדש רב' קאי
 מנדק אינ' אשר נשמע באפ והלא כל אדם נשמע
 באפ לא בשחריית קתו מדבר שהנשמע חוזרת
 באפ של אדם ודרשין בפרק אין עמדין אי
 האשה הנכבת עמר בזה אינ' ר' יחושע בן לוי מכאן
 שאסור לשב בארבע אמות של תפלה יש מפרשי
 ממה שאין כתוב היושבת לא הנכבת ויש מפרשי
 מימה שכתוב עמכה בהא כלומר שעמדין צדוק
 חמש אמות אי פמי עמכה קס ארבעה אמות
 צדק ר' אמות ואמרו מקצת המפרשים שאלו
 הארבעה אמות קס בן מלפגן בן מן הצדדיס
 וסימן לדבר עמכה טה זה בגמ' יב דהייס ארבעה
 אמות לכל שלשה רוחות ומפרש צדו שלמי אס
 היה עסוק בתפלה ובכרות מותר ואמרין פמי
 צדו שלמי בפרק אין עמדין אינ' ר' יוסה צריך אדם
 להסב פגו לכותל לתפלה ומה טעמא ויסב
 חוקיקו פטי אל הקיר ויתפלל אל' כלומר של
 יתפלל באמצע חשת ונתלמודא דידן בפרקא
 קמיא דבכרות אומר אינ' רב יקודה אינ' ר' יחושע
 בן לוי מנע לתפלה שלא ימי דבר חוצץ בא ובין
 הכותל שנאמר ויסב חוקיקו פטי אל הקיר ומפרש
 באדוש דבש דוק דבר שקוץ חוצץ בען הפסק מסק
 שקוץ מקום חשוב שרוב ל' וגם ק' אצל רב
 מושט איס שקרא הפסק שאס כן הייך מתפלל

דבייס השלם קייס על קדין ועל קאמת ועל קסלס
 וזו שאין ככתב אמת מירח תנח ובע קליממיס
 נשקף; ופסוק זה קוץ כפול פגז אמת מירח
 תנח ראשי תנח אמת תנח טעות מירח
 תנח אחרות תנח ואמרו רשתיס ז' קושטא
 קאי שקרא לא קאי פ' אוחות אמת יש להס מושב
 ואוחות שקר אין להס מושב וגם אוחות אמת
 קס כפול האפא שתא וכן מפרס ואוחות שקר
 מקופטס ויש בהס קצת שוק שכן דרך השקן
 למד קצת אמת כדי לתפת את האנסיס בדביו
 וקיימי לן בברקא קמיא דבכרות שמעם למון
 גאולה לתפלה בין בשחריית בין בערבית ואעב
 שנתחיל אומר י' שפתי תפת איס הפסק דכיון
 ותקייס לה רבנן בתפלה כתפלה אריסתא דמיא
 וכן בערבית ואעפ' שצריך למד קשטבא בין גאולה
 לתפלה כון ותקייס לה רבנן בגאולה בגאולה
 אריסתא דמיא וסמיכת גאולה לתפלה רמזה
 דוד בספר תלם שנאמר י' ערי וגאולה וסמך לה
 ערך י' ביום צרה וגרסינ' שרושלמי בפרק
 קמיא דבכרות אינ' ר' ימי כל מי שאין תפלה
 גאולה לתפלה למה קוץ רומה לאוסם של מילך שבא
 והתניק על טתחו של מילך יבא המילך לעצמיהו
 מנקה ומכאוס הפלג ועוד קוץ מלפג' לפדש כר
 אדם קמתקרב לטפ אבא בשירות וקלסין ובחכרת
 שאת מעדיס קוץ מתקרב אלו ובשדו קרוב אלו
 ס' לתפלה צדו וצריך לוקר שלא לבד בן
 גאולה לתפלה ואשלו לעמת קדיס וקדושה שקרי
 פסוקיא שפתי תפתח לל שאתקסאו בתחלת התפלה
 קיפ הפסק ואס צריך לעמת קדיס וקדושה
 ימתן קודס שיאמר שידה חדשה וכן שמעתי
 גס רביס תס וגרסינ' בפרקא קמיא דבכרות
 כל קמתן שלם לחשדו קודס שיתפלל כאלו עשאו
 נמה שנאמר חלע לט מן האדם אשר נשמע באפ
 טנח נחשב קוץ אל תקרי נמה לא נמה

משה אשף אנשים שכל אחד קולך בשלחות עצמו
 זה איש רשאי לעשות שלחות שלו זה איש רשאי
 לעשות שלחות שלו זה איש רשאי לעשות שלחות
 קמחא וקמחא בתולדות קרי זה מנבא קרוח פ
 לאון סטריקון קס ג קקיס פה קקיס וקרא גס
 רוח מנבא שאין עלו אימת קסריא קמתעטש
 בתולדות סימן רע לו ויש אומרים שכר שקוח
 מכושר ודוקא שמתעטש מלמטה אכל מלמעלה
 סימן יפה לו כשם שעשין לו נחת רוח למטה
 כך עשין לו נחת רוח למעלה קיה עימד בתפלס
 ונדמן לו חק מבלעש בטלית או באפרקסית פ
 אפרקסית סודר שבאשו וספ ראשי קסודר תלוי
 לפשו ואם קיה אסתעס וורקו לחדיו או למאלו
 ואמרין שדולמי כל עמא מודו דרקק אמטוילין
 דקוח אסוד פרגה קמטייל כלומן סלף מלאונס
 וגרסיין שדולמי בפרק תפלת קסחר
 וחסה קיה מדברת על לבך רק שפתיה נשת וקול
 לא ישמע ויהשכך על לשכורה אמר ר' יוסי בר
 חסנא מן קפסוק קזה אתה למד ארבעה דברים
 וחסה קיה מדברת על לבך מלאן שמתפלג
 צריכה טושה רק שפתיה נשת מלאן שאח צדך
 לחריש בשפתיו וקול לא ישמע מלאן סלף
 יגש קול בתפלת ויהשכך על לשכורה מלאן
 שקסודר אסוד לתפלג וקס אתה בתלמודא דיקן
 ואמרין בפרק מי שמת קמטעטש קול
 בתפלת קרי זה מקטט אמנה שדול חלו קוח
 ססר שאין קנה שומע תפלת לחס אמר רב
 קונא לא שאם לא שיכול לבוין את למ בלש אכל
 אם איש יכול לבוין את למ בלש מותר ואשלו
 באגבת קול דהס אמריין שדולמי כל תפלת
 קסחר רבה בר וביא מכל בקלא עד דלפון נט
 שעה טותא מינה שדול כל כך קיה מתפלג
 בקול לשכר רוח קכוונה עד שבע בתקין שומעין
 ולמדן קתפליק ממנו וקס מייל שחיד אבר

בבית הכנסת לפע קספסלשיושבין בקס
 ונשא קרמי במזל מקו קדבר קקרא חוכן שם ובין
 קקד ולמק מנשקו ואם בכלל קחצרה קזאת כל
 מיילת שפלין אותן על כותל קשת למי וכמן ערות
 שאין עלבות חס זה בכלל קאיסוד או לל וקשיב
 סקטעס סקטעכו להתקרב אל קקיר בעת קתפלס
 קוח כדי סלף יקח לפע דבר שיכיל כוונת וקבגרי
 קתלוייס איש אסודת אכל איש נכון שיכיל שם
 ובין קקיר ארון וקקיס וקכא בקן מכל קשת פ
 קדברים קאלו מבטלין קכוונה וקבגריס קמטיירי
 אעפ שאין עלבות אין נכון להתפלג בפגס
 מקטעס אמרין כדי סלף יקח מנבא בערס קקס
 ולא יכון בתפלת וקחמו דנישן להעלם ששם
 בתפלת במן שקרה לאלהתפלג בפגג בגר או כותל
 מטייר עד כאן דבריו ואמרין בפרק קמא
 דברכות אמר ר' יוסי בר חסנא מנאס ר' אשיר בן
 יעקב קמתפלג צדך שיכון את רגלו או אכל או סע
 ורגלס רגל ישראל ומתרגמי ורגלסון רגל שופן
 וסימן לדבר ישראל בני תפלה ומנבא בחדושי
 דבש שיקיו קעקשם סמוכס זה אכל וקחצבעת
 קרגלס מנפזריס ודומה לכך רגל עגל שמחוכר
 מלמטה וכפרד מלמעלה וקו ורגלס רגל ישראל
 קא פגג דגלסם ממקום אחד ורגל ממקום אחד
 עד כאן ויש מנבאס שידבק את רגלו זה למ
 צכוון בין למעלה בין למטה וקו ורגלס רגל ישראל
 שקורא לשפס רגל וגרסיין שדולמי בפרק
 תפלת קסחר ר' חייא בשסר יוחנן צדך ארס לתפלג
 במקום שקוח מיוחד לתפלג ומה טעמא בגר
 מקום אשר אושר את שמי תשר אין כתיב כאן
 לא אושר אמר ר' תנחום בר חייל צדך ארס
 לשיחד לו מקום בשת הכנסת לתפלג שנאמר וקח
 דוד בא עד קראס אשר ישתחוק סלף לנסקשתחוק
 לא נאמר לא ישתחוק וכתב רביס קייל ארס
 שמתפלג איש רשאי לגב ולא לעמת קדיס וקדוש

כאן ומחד בקצר היה מסדר דבריו ומכוון בקצותם
 לבד יבשל קל וחומר לפי מלך מלכות המלכות קבל
 שצריך לבין אף מחשבת פ' לבטל המחשבת
 כדבר פ' כל מחשבות הוא חזק . עד כאן .
 וכתב הרמב"ם ז"ל במורה הנבוכים בענין כוונת הלב
 בדעת אס תתפלל בתפלת שפתך ואתה מקב
 פניך ה מקיר ומחשב במקיחך ובממכרך ל' תחשו
 שפתפלת אכל תהיה או קרוב ממני שחומר בהם
 קרוב אתה בפהם ולחוק מכלשתיקה . ופרש ק"ל
 אברהם ב' יצחק אב צד דין ועבדת א' א"כ
 לאותעדת היא להסיר המחשבת הטורח בעסקי
 השולש ולהביא בשעור הכוונה . ותמצא פ'
 תפלה בנימין כוונת הלב . וגם בנימין עמדת לב וכל
 הרונה שהשמה תפלת יכוין בתפלת להתחן לפי
 יוצרו שכן במשך כתבו להתחן א"ל . ותמצא פ'
 ואתחן בנימין תפלה למיר שאין תפלה לא בתחנה .
 והסעם שאין מברכין באי אמת אקם על
 התפלה מפט שהתפלה היא מעשה שאין לה קצת
 מן התורה לא בד האדם הוא למעט או להרע
 כמו שכתב לרשב"א בהגדה של פסח שאין מברכין
 על קריאתה מטעם זה ומתפללן בלש שמש

עשרה

וה שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

פסוק הוא וקרא על דרך לאדם מערב לב ומא
 מענה לשון וקרא מבקש מאת השם לשים מענה
 שבו בתפלת . וזה קשם הוא כתוב באף דלת . וכת'
 ל' שמואל בן חפץ שהקטרש שיש בין א' באף דלת
 ובין יוד קא וו קא . הוא כשתמיה כוונת אומרו
 שקרא ארון הנבואים ואיש מרבר כנגד עבמו או
 יכתבו קא . וכשתמיה כוונת אומרו כנגד עבמו

בבשר לא מאי טעמיה דילמא אתי למטרד זכר
 קאמנה קולו בתפלת הרי זה מנבא הקקר שנאמר
 בגדאי איזבל קראו בקול גדול אולף ישן קוא ויקן
 ותשא בצדק אין עמדין המתפלל . צריך שיכוין לב
 ואם איש יכול לכוין את לב בכול יכוין את לב
 באחת מקום אמר דבספרא משום חד דבר עמי
 באמת פרוש . לפי שהיא חשובה יותר משאר דבר
 מנפ שיש בה גדולת קשם וזכות ראשונה ונאולת
 אחרונה ועוד מפט שאסמתן דעת עלה יתלמד
 להסוף כוונת . ודע פ' לפי הכוונה תקוול התפלה
 ש' אס צעק יצחק א' שמוע א' שמע . וגרסי'
 צדק קרע עש הנכרי שהיין אל יתפלל ואס
 תתפלל תפלת תפלה שטר אל יתפלל ואס תתפלל
 תפלת תפלה קיפ דמי שהיין והיפ דמי שכור
 שהיין שיכול לדבר לפי המלך שטר שאיש יכול
 לדבר לפי המלך . ואמרינן שדו שלמי צדק קיה
 קודא אמר ל' הייא חובא יחא בן יומיו לא כוונת
 א' א' ומן בשעת מכוונת והדקרת בלב ואמרינ'
 מין עלל קומי מלכא קומוי . שדו מ' נכנס
 לפי המלך תחלה ארקטא או ריש גולה . שר'
 ארקטא ש' גדול וקורין בערב ושסוקא נכבד
 מריש גולה . שמואל אמר אכל מטת פרהיא פ'
 קששת . רבן אמר אכל מטת דוסמייא פי שוכת
 האבוס של בגן הכותל ודומק לו מה דאמרינ'
 בשדורין קוסיף ב' דימוס אחד לשם מת . אמר
 למתשא מחזק אכל טים לראשי דכד קוה מפי
 מודים כרע גרמיה . וגרסינן בפר' אין עמדין ק"ל
 המתפלל צריך שיכוין את לב . אבא שאול אומר
 סימן לדבר תכין לבס תקשיב אוצר . ופרש ק"ל
 יעקב בן אראש שיכוין המלות שמושא באשש
 ויחשוב כאלו שכתב פגרו שחמר שהי' ל' ל' ל'
 תמיד וישר הכוונה ויסיר כל המחשבת הטורח
 אמת עד שתשאר מחשבת וכוונת וכה בתפלה
 ויחשוב כאלו קיה מרבר לפי מלך בשר ודם שקיוס

סדר תפלות קהול

בנצרות. וקמרא רבג של המעשים שכל
 פורחותו ששק עש שוכפ צתי חומר פכר שקוח
 פרא. ואחר שוכר שבח קצח בשלש עלמות חמ
 פ הוא אל עליון שלט בכח. אל עליון של
 וברוך אל עליון. עמל חסדים טובים על שם אשר
 גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו. פוצים יותד מגמלות
 חסדי קודם והוא על שם טוב אל לכל. קונה חכל
 על שם קונה שמים וארץ. וכן את א ששק כל לא
 כדמעת גמלין עמל ל אית מחיל קוח קנה ל אית
 נכסיה היילין. וזכר חסדי אמת שנאמר וזכרת
 את בריתי יעקב בוע וזכרת יך חסד נשריך.
 ומשח גחל על שם ובא לעון גחל. ואמר חסדי
 אמת אכל קנולת כלומר זכר חסדי אמת לבטח
 לגאלם ואף אים תמח זכות אמת מושח גחל לבט
 בטחם למען שמו על שם גחלם מעלם שוך.
 באקבה על שם ואקבת עלם אקסוך. וכלום
 הלשון הוא קווק על קטב ועל קטת. כלום בטל
 יוס עמל חסד וקונה חכל וזכר חסדי אמת ומשח
 גחל לבט בטחם של אמת את ישראל מינצרים וקס
 קוז בט בטחם של אמת וגם גלם בכל יוס ושתד
 לגאלם. מלך על שם א מלכא. שור על שם
 וישרם א. ומושיב על שם מושיב בעת צדק
 ומגן על שם מגן שוך. באי מגן אצרכם טל
 אל תערא אצרכם חנץ מגן לך ועל שם שאימ משח
 בסוף צדקת עם קשע באי מגן שוך. אס
 חומרים שלשתן ביהתימה. שור בזכר. ומושיב
 בנצרות. ומגן בזכות אצרכם. גרסיין
 בצדקות צדק אין עמדין תל אלו צדקות שאדם
 שוחק בקן באמת תחל וסוף. בקוד אמת תחל
 וסוף. וברושלמי משרש קטעם באמת ואקוד
 ואשתחזק לך ואברך את א לוי אדום אצרכם.
 ובקוד אמת ואשתחזק למלך ומתגמלן ומודיע
 למלכא. ואם בא לשחות בסוף כל ברכה וברכה
 וכתחלת כל ברכה וברכה מלמדין אותם של אמת.

שאמרנו אדום ונצרי ורוב חיותנו בצדקת כרין
 כל בדברים שמדבר האדם רבג עצמו שיש בסופם
 לוי. ומר אית על זה מי אמר הנשא קטרה וקקית
 למשפטי לוי ואדום לוי פרושו לוי ורוב. וכן
 חומרנו לך א אקרא ואל איתחנן הראשון בזה קח
 וקשע אף דלת יצח לומר שאח קודם לך לשע
 פעמים בעבור שאתה אדון כל הנבראים ובעבור
 שאתה אדום אע בעצמי וכבר קטבת להם בכל
 ואל צדקת. וכתוב בחדושי רבש שלבך קבש
 רל א שפתי תפתח בתחלת התפלה מפת שאתחלות
 רבג תמידין תקסם כמו שפירשם למעלם ופסוק
 זה הוא כתוב קודם ובת שמימר אחריו פ לתחשך
 זכר ואמת. ואחר כך הוא מקשה על זה קטרוש
 ואמר שאין טעם כהן שאם כן זמ שמקשה בפק
 דברכו אמאי ל תקס יהיו לר שנתחלה קיקמתך
 לו שזה עדיף מפת שקוח כתוב קודם זכר. ומכח
 כתו קנהה בספר של אן אחרוסיים לומר שטעם
 כהן הוא וזה שמקשה בצעירי למה ל תקס יהיו
 לר שן בתחלה מפת שכן עדיף לפ שקוח לשון גחולת
 שמימר וגחולת ויהיה סמוך גחולת להגלה. ולמה
 תקס הוא לבסוף. ותמך הוא למה לא קים מתוך לו
 שזה עדיף מפת שקוח כתוב בסוף המזמור דלמי
 על מה שקוטר תחלה קחי. ער כחן.
 ברוך אתה א לוי. כבד פירשם בהקדמת קטטר
 קזה שיש בצדקה וזמלבות. ואימ ואל אמתם וחוד
 ואמר לוי אצרכם לוי יחזק ואל יעקב על שם שכן
 אימ קבל למשה כח תאמר ל בני ישראל לוי אמתם
 לוי אצרכם ועמל האל קגדול קגבור וקסרא פסוק
 קוח. ואיפטר שרמיו בשלם לשומת אלו לשלם
 עלמות שקס עלם העליון קוח עלם קמלחם.
 ועלם מתחן קוח עלם קגלגים וקכוכס ועלם
 קשכל קוח עלם קמעשים. קגדול רבג עלם
 קמלחם לפ שקס קוח קגדול שבכופ. וקגבור
 רבג עלם קגלגים לפ שקס מוסכב קגלגים.

אר' תחומיה אר' יהושע בן לוי המתפלל צריך
 שיכרע עד שיהתקן כל חלית שבדריה פרוש
 שיהיו סלטים הקשרים שבפרקי חלות: לחורין .
 וחוז מלשון פקק הלבן שהו קשר שבגבן שהו סטל
 לחוז עלול אמר עד שיראה חיסר בגד לו פרוש
 רבינן קא"י שיכוף ראשו כאגרון עד שאם היה חסר
 ינוח במקדש בגבול לו שיראה אות ואל שיחוק
 גפנדראו וקוף . ור"י פרוש שיכרע עד שיראה
 בקמטים אחד למעלה מן הלב והאחד למטה ובכוח
 חיסר בטקס . ול חז"ל אמר כון שנגע בראשו
 שוב חיב צריך . אמר רבא וקוף דמבער נפשיה
 ומתחזי כמין דכרע אלו שחיב צריך וחיב כול
 לברוח כראוי . וכרעית אלו קם כרי שיזכור לפי
 מי קוף עומד ופסוע היות עפר . לא לבחול
 כרי למשך ברכה למעלה למטה . וכשזכר קמס
 זקוף כרס א' וסל יראה וכן קוף חומר א' זקוף
 כעשים כלום כשזכר שם א' יהיה זקוף כעוף .
 רבששת פקוק כרע כרע כחז"ל כ זקוף וקוף
 כחז"ל פרוש כחז"ל כשכט שזר האדם שחגס
 חוצטו כלפי מטה כעש אחת כך יכרע במקידות
 כעש אחת וכשקוף זקוף וזקף כצחית ראשו תחש
 ואחר כך גפע שלא תראה עליו כישוי כמו הנחש
 כשקוף זקוף מגבה ראשו מעט ואחר כך גפע
 מעט מעט . ורבנן קא"י פרוש חז"ל קוף אחד
 ממיטת קומים שמעו בגב שקורין אות אל חזיר
 וראשו כעוף וכן יכרע של יכרע מאמנע מתע
 וראשו זקוף ועומד לא יכוף את ראשו כאגרון
 וכרע . והו כפ שפרש עד שיראה חיסר בגד
 לט . **אתה גבור** לעלם א' על
 ס . כגמר יא .
 ואין בתולת ברכה זו לשון גמרה שכל גל שמזכר
 בגמרה זו קם בגמרה כמו שנפיש . ומזכר
 בגמרה זו שלשה פעמים תחית קמטים קראשונה
 מחיק קמטים אתה וקשעת מחיק קמטים בראשית

רשע וקשעת צ"ל מחיק קמטים . והטעם פ
 בשלש עשרים לבת מחיק קמטים . קראשונה
 כשאדם יסן על מטתו והרי קוף חשוב כמת ואומר
 צדך חפזי דחיק דק מעלה ענפם ומודי טלג
 תשמיים כרי לפרסו ומחזיר לו נשמת לך נסמך
 זה לך מחיק קמטים אתה רב להושיע משיב הרוח
 ומודי קמטים . וזו מורה בתחית קמטים לעוף
 בקומי ממטות . והשפת בגבן ירידת קמטים
 כדלמרינן בפרקא קמח דתעניות אר' אבהו גבול
 קם קמטים חתך מתחית קמטים ראל תחית
 קמטים לבדיקו ולא לרשעים שזמר ורשע מיטע
 אדמת פגרי יקום גל לא"י עולם ואלה לרשע
 לדריון עולם ואלו גשמים לבדיקו ולרשעם .
 והג' בענין תחית קמטים לעתיד לבא שאם חותמין
 צ"ל מחיק קמטים שאו עקר זכר תחית קמטים
 והיינו דלמרינן בבבא מצעל צדק קסוכר את
 קמטעלס רגור העטלה אכתינהו לר חיילא וכע
 קמי תעטלה אמר משיב הרוח נשיב זקא .
 מוריד קמטים מטר א' פ מטר לארבורי תחית
 קמטים רשע עלמא . וכה קרף אעג למקמי
 משיב הרוח ומוריד קמטים א"כ מחיק קמטים אתה
 זה לא קשה . דדוק למשיב הרוח נשיב זקא ולמוריד
 קמטים מטר א' מטר א' מטר א' עקר תולת קמטים
 ומרוח שבגמרה זו אכל תחית קמטים שבגמרה
 חתמנה לה קיו מרגשים עד קחתימה שאו קית
 שקד וצרת תחית קמטים על מחיק קמטים אתה
 פ"ש יחז מתך . רב להושיע פ"ש את מרבר בבדיק
 רב להושיע . ועל שם שהמטיד על קדום ועל
 עמורה בגרית ואס' וקושיע מקס לט ושת בכות
 לפן כול ועל כחם . משיב הרוח ומודי קמטים
 על שם ישב רוחו חל מיס והוא בגמרה שכל טיפס
 וטיפח חרדת ממקום גמרה ואין הרוח מפרתן גל
 קרדין למקום שקבא חפץ . וזאת היא בגמרה שאין
 כחוס ובגמס תלויק תחית קמטים כמו שאמר .

נבטל עשק גדולה ואין חקר ונמל וסמיוך למה קמתן
 מטר על פני ארץ ונב ושינות החמה שאין מוצרין
 גבורות גשמים מוצרין טל וטל גם קנקה תחיה
 על שם שיהיו קמתים בטל שנה הקיץ ורען שופע
 עבר ש טל אורות טלך וגם שרידת הטל יש גמרה
 גדולה שקוף יורד בכל יום ואיש נמוט . מכלכל חי
 בחסד על שם כותן להם לכלב בשר על לשלם חסדו
 שמכלכל אותם בצוואתה ובשאר צרכיהם שתי טעמי
 ביום או שלמה וקיים דאמרינן בכל ערב פסחים
 אל לעשר קשין מן אבותי של אדם כקדשת ים סוף
 שנה לעז ים סוף לגרים וסמיוך לה כותן להם לכל
 בשר שאם יעשה אדם מלשם אחד יקנה ממנו שנה
 או שנתים וקמיון מעת לעת . ואמר בחסד : כלמן
 זה שששק הוא בחסדו ולו בבקת קברות .
 ואמרינן בפרקא קמיה דתעטות חמל יוחנן שלמה
 מפתחות לו נמסרו זה שלח ואלו קן מפתח ש
 גשמים מפתח של חיה מפתח של תחיות המתים .
 של גשמים שנאמר יפתח יי לך את אוצרו קטוב .
 של חיה שנאמר וישמע ליה אים ויתח את רחמיה
 של תחיות המתים שנאמר וידעתה כי אתי בפתח
 את קברותי . במערבא אמרי אף מפתח של
 פרנסה שנאמר פתח את ידך ומשבע לכל ידי רען
 ומקשי ור יוחנן מאי טעמיה לך חשיב לך לח
 ומתדן אמר לך גשמים קיים פרנסה . וסמיוך לח
 הארבעה מפתחות מפתח פרוש מן מטר . פפרנס
 ת תחיות המתים ח חיה . מחיה מתים בגשמים
 רשם כיון שפרנסו . ועוד קולך ומפרש שבע מחיה
 מתים בגשמים רשם פ קוף קומך כופלם על שם
 קומך יי לכל קופלם פ טעמים שיפול אדם
 ויחשבם קו קרופאים כמות והשם קומכו ומחייקו .
 ורופא חולש על שם כל המחלה ונב פ אתי רופאך
 פ טעמים שיגעו ער שברי מות והשם קופאם
 ומחייק אותם . ומתיר אסורים על שם יי מתיר
 אסורים שגם הם חשוכים כמתים שחיו . ומקיים

איונות לשיע עבר על שם ורשם מישיע ארמית
 עבר יקיש . כלמן כשם שמקיים איונות עש קיים
 ומרפח אותם כך עתיד לקיים עש המתים . ויש
 מפרשים ומקיים איונות לשפט עבר שימזכר
 השופע שנשבע לם ברכה יצחק ויעקב שנקראו
 ישע עבר . והראשון עקר . מי כמיוך בעל גבורות
 אלו שאמרם . והוא על שם ומי כמיוך יקרא . ומי
 דומי לך על שם ואל מי תדמיון אל . מלך ממית
 ומחיה על שם יי ממית ומחיה שקוף ממני ומחיה
 בהרבה עשישם כיון שאמרם . ומצמיח ישופה על
 שם יצמיח ברכה ותהלה פגד כל היום . וכאמן אתה
 לחיות מתים . כלומר ומעתה יש לחימין שאתה
 מחיה המתים . ברוך אתה יי מחיה המתים . אמר
 במדרש אמוסם פנה יי לו שאומרים אמין באמונה
 אומלש לח צבור מחיה המתים והם שטן חמיו ועגן
 לא ראו תחיית המתים . אומר יי אל ישראל והם
 שטן אמין ועדין לא פנאלו ייאעפ פנאלו קרי חורו
 ונשתעבדו . אומר סנה יבואלם והם שטן אמין
 אעפ שפדין היא בחורבנה . קוי אמוסם פנה יי .

אתה קדוש

על שם וקהל הקדוש
 קדוש בבקת
 ואמר קדוש על שם וקדוש סמו וכבוד זה וקדושים
 בכל יום יקלעך סלה לו ישראל שנה קדושים תהיו .
 פ אל מלך גדול שנה פ מלך גדול אפוכתב גדול
 אתה . וקדוש אתה כיון שאמרם . וקמיון קשם איש
 אומרים פ אל מלך גדול וקדוש אתה . ובסודי
 קנאופים ישן ונכו לומר מהטעם שאפרש לקמן
 באי קאל הקדוש שנאמר פ קדוש אתי יי את מוצא
 פ לך מתקן לחובד מלך . בהתימות שימשו עשרה
 צרכות כלם לא בארבע צרכות בלבד . והן שלש
 ראשונות אלו . וצרכת השיבה שופטים . וקטעם
 מנכט שחתימות שלש צרכות ראשונות אלו חמוות
 לשבת . פ חתימת וצרכת ראשונה היא מנגן
 אברהם . וחתימת צרכת שפיק מחיה מתים כפגד

יחזק פא שלקח אינו בזה הספק לאחוסו צמעת
 קטרו וביק חסוב כמת ואחר כן לא הפירו קטרו
 לאחוסו וקרי כלו קיח אות' וחתמת ברכה
 שלשית קל הקדוש כנגד יעקב פא שהיתה מנות
 שלמה וקדושה של יח מימיו ורע פסול וחתמת
 מלך אהב צדק ומשפט רומות לזר קמלך
 ביושב על קמטפ ולשכך תקטן בסוף ירבעם
 מלכות בעמד חסית שהן רומות לאסת ולזו
 והיא על שם מה שנאמר לזר ועשיתי לך שם גדול
 כשם קדוש אשר בארץ קר נראה לי ואחר כך
 מבחתי שפרש קר' יצחו גדו מופט שלם ראשון
 קס כנגד שלם חסית ונאמר בהם טקות אמר
 כנגד שלם מלכות ומלך אהב צדק ומשפט
 כנגד מה שכתוב אל לזר אבך וכן כתב אדומיך
 אזי קמלך ואברהם שמך לעולם ועד ואומן ימלך
 לא לעולם אלך עין ועמך עכ

אתה חונן

את אשר חונן ומלמד לשם שם על שם ויתן
 אלם חכמה לשלמה ותבנה קדוה מחד חנא
 מיתקדעו חכמה והשלם על שם ורע אחת דעם
 והשלם **השיבו** אבא לתתך על
 חס ואסתתא עא
 עתיק אמרו זל ואמר אבא שניה חביב לטבך
 טבן ועוד קשיבן אבא לתתך על שם דאמרי
 בטפרי ובטל שמות רבה תעב עה לא משק
 מודסק קמלת יעקב משל לבן מלך שנשבת
 למדת קיס כשקווי קטן חס מבקש לחזור אשלו
 לחזר כמק ששם אישם לחזוק מופט שאומר
 לזושת את חזר קר תלמיד חס כשקווי פרס
 מודברי תרא ומולך ומתעסק בדברים בטלם חס
 מבקש לחזר אפי לחזר כמק ששם אישם חס לחזר
 מופט שאומר לזושת את חזר ולך אמר אבא לפ
 שקבן חזר לזושת ששם מוזנין וקדיבן מלכא

לפסדותך שהיא עבדת המצות שהינן אדם לטמו
 אות כעבדים ולכך אמר מלכא ומלכא קמטמ
 ספקרית פסדק שנאמר תחת אשר לא עבדת את
 א' אשך כלום של קיימת המצות פרוש אחר
 וקדיבן מלכא למבדוקך רל לתלל לטבך כמנ
 שהמנו זל ולטבדו בכל לבבך איזו קיח עבדק
 שכלב וז תפלה ושיך קדיבן בתפלה על שם אשר
 קבחר ותקרב יסכון חנדי וקחודם בתשובה
 שלמה לטבך על שם קשיבן א' אלך ונשובה כלום
 חס קתאלא לזוב סייפא להיות בתשובה שלמה
 לטבך וזו על דרך מה שאמרו דזל בא לטבך
 מסייעין אות' בלי קדוה בתשובה שנאמר חס
 אחרץ במות הדשע פ חס צבוב רשע מודרכו
 וזיה וכת' קחטן אחרץ מות רשע נאם א' אלם
 האל צבוב מודרכו וזיה **סלח** לא אבא
 פ חפאן פלשם וסלחת

סלח

לעמך אשר חטאו לך מחול לא מלכא פפשעא
 על שם ולכל פשעיקם אשר פשעך וסמך סלחך
 וזיה לטב ומחילת ופשע למלך מופט שכל ודואת
 ששעה קבן רומות לפט קאב בשגות וקלם יקו
 בשעו לאלם כמו שחטא חקל מופט ולפט
 קמלך רומות שגות קטם כודואת כמנ שנאמר
 מלך במשפט ועמך ארץ ולכן יש לעמל פשעא
 לפט שפשע גדול מחטא ומחילת יש לבקש מכל
 אדם המקשר ומקדק על חסדו או פלטבדו
 סימחולו עלבסן אבל חין לומר שישלח לו עלבסן
 ולקיס לעמל לחז שאיבן מקשר ומקדק כל כך כלם
 לא כלום שאף קקפדה מופטת לא תשאר ויש
 מפרשים סלח לא אבא אעף שחטאן מחול לא
 מלכא אעף שפשעא פ חל טובוסלח אתה פא
 פ אתה א' טובוסלח בלי חסן שכל חסן ורחוס א'
 קמרבם לסלח שנאמר ואל לייב פירבם לעלח

ראה נא

ורביבן ריבן על שם פא

יריב ריב' וכתוב רבתי ארבע נפשי וכתב
ואת יריבך את חריב' ונחלם מאדק למען שמך
על שם נחלם ארבע נפשי • עתה לחוק אתה
על שם ענה ארבע נפשי

רפאנו

אונג פא קושיטע ופאטע
תחלתה ארבע פסוק קווי צדמיק
בלאן יחיד' ואלעך דימני' בתפסת כל חסדו לרשע
אין מנען חות שחיד שחיד אין מכפן חות לרשע פו
לרמק דוק במתדב הקתערעם הפסוקים ארבע נפשי
פסוק בכתם בומן שמכין לקרות איו רשאי לזאת
פחשע שחיד און מחדד לרשע ארבע פסוק של תלם
אין כוונת הצמד לקרות ארבע נפשי דרך תלם
ונקטת קרין כהאר תפלות ורשין לשמק סע
עך קאטע ארבע עטק תחנתה ונקשת' ואל
תנה פדש דוקא כהקורא כל המומור און כל קטע
כסדר און אין לשמת ארבע כשמתפלל ואלעך פסוק
מפאריס קנה וקנה יכול לשמת מרבי שחיד ומיחד
לרשע ודוק קאטע קר' ארבע וקעלה רפואה שלמה
לכל תחלו איו של שם קדופא לכל תחלו איו ולכל
מכאושם על שם ע קווי יכא בוויאש • פארופא
רימן ורימן אתה על שם ע ארבע דופאך כהג
חלמיס רשע קווי רופא רימן וכגו טאמטע קווי
רופא רימן וכן קווי אומר ואלמיס רשע ונאמטע
באי רופא חופעמו ישראל על שם מחדת

ברך עלינו

אז ארפי' ארבע ארבע את קשנה
קואת על שם ושית את ברכתי לך ועל שם
ונברכת לך את קשט' ואת כל מינע פתחיה
לסובא כל מינע פרות נקראין תם ארבע על שם
ותם אתה מרבה למלכ' ותן סל ומסד לברכה
על פני חאדמה על שם אס יקיה קשטע קלאק טל
ומסד' וכעב ואתה מסד על פני חאדמה' וכוס
פני קבל על שם תלמיך דוק' וכעב אס קרום
את חארץ' ושבע את קשעל לו מטובך על שם

ויאלו וישכשו וישקו ויתעבבו בסוכך כגדול
ומלך ידיו מברכותך ומנשעך מתחת ידך על
עם פלג ארבע מלך מיס ועל שם רבת קעשרת
ועל שם ארבע כענתת ידו כברכת ארבע ארבע
וקשעל שש' ועל שם עמדת סנת סוכך ועל שם
תמיד שש' ארבע בנה מראשית קשטע ועב ארבע
קשטע' ומלך רב רע על שם ארבע ליבלב רע
ומכל מינע קשטע' על שם ואל יתן קמחיות
לבא' ומלך מינע פדעמית לזון חמייס קווי וקווי
על שם בפרוע פרעות צארא' ועשק לה תקום
על שם מקום ישראל ארבע ואחרית שלום על שם
פ ארבעית ליש שלום חוס ורחס על כל תם אתה
על שם ועשת את קתמאק לשלם קשטע' ומקון
קשטע קורין חוס ורחס על שם ועל כל תם אתה ואיו
כסון ס ברכה א טעקע לביקש רחמיס על תם את
קשטע ושרותיך ומה לא לכעס טעמא בנה ס קשטע
סאר ברכות קתלם קס בקשק על שם' ופדותק
על שם ס עץ נשאי פרו' וברכה בגמי רשן ברכ
ונדבה על שם וקודתי קשטע בעתגמי ברכ
יקיו ועל שם גשם נדמת תמך ארבע' ואונע
על שם וארבעת למינע לאונע' ושלום על שם
ונתת שלום בארץ' כשטע קטות על שם גמי
ברכה יקו כשטע קטות' ברוך אתה ארבע
מעבד קשטע על שם ושית את ברכתי לך
ונספרד סומן לומר ברכה ו סצות קבאמיס
בססא קוק שאמרן' וסצות קחמק ממחילין
בה ברכה ארבע על ממשק ידיו וסך שנתק
בסל רשן ברכה ונדבה וכו' ושמעתי שם
מקומות שמתחיל ברכה ו לעלם ברוך על שם אר
טאמטען בה סן טל לגשם בלב

תקע בשופר גדול

על שם ומיק ביום קווי תקע בשופר גדול
לירומת על שם לקרא ללמיס דחר' וקדעס

מחזור ויטריה קטגריסין בפרקא קמיה דברכות
 כל קטנה כלה אומה קא הקדוש קא המשפט חוץ
 מעשרת ימי תשובה שאומר המלך הקדוש המלך
 המשפט לפי שבכשיו קטנה המשפט לרין כל
 המשפט " ויש אומרים כל קטנה כלה
 מלך אהב צדקה ומשפט דגב משפט שיך למד
 מלכות טפ משאר ברכות כמו שאמר מלך
 במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה
 ונשאת ונתת בדבר לפי אדוה אדם הראש וקבל
 דבר עד כאן " וכבר פרשם למעלה טעם
 נטן לתימת ברכה זו למק תקם להוציא בך מלך "

על הצדיקים

על שם שני אל צדיקים ואונו אל שופט
 ועל חסידים על שם על זאת יתגלגל חסיד
 איך לעת יצא ועל גרי הצדק על שם ואהבה
 את קנה שגרים קיים בארץ מצרים ועל
 יקמו רחמיך אל אלם על שם קאעון משך ורחמיך
 אי קתאמרו " ומובר כאן ארבעה כשת
 משרא אל צדיקים חסידים גרי הצדק ועל
 יקמו כל רחמיך כדאמרו במלכות וכן אתה אומר
 בארבעה כשת שם שמת ואומר לפי קדוה
 צדוק הוא יהודים אהב וק יאמר לך אה
 וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו וזה ישראל
 יכנה " וק יאמר לך אה שלג
 נתערב ביהוה פרוש לו קצתים שם גדול
 מכלם שלם חסידו מעולם ולא נברס לזית בעל
 תשובה ולקרותם חסידים וזו איוו פני איש תש ויש
 זריח אלם לפי שמה עובד את השם מיראם
 וזה יקרא בשם יעקב לו גרי הצדק חק יכתוב
 ידו לך לו בעל תשובה פרוש לו חסידים שיש
 בהם קטת דיוק על העצמות ששאו וכן אומר
 דוד סמך נפשי חסיד אה כלומר כבעל תשובה

דחור חירותה וזה מדבר על עת שאת קטל שיגלה
 צמחה שמים להוציא ממאסר האומות ושא
 נס לקצן גלותים וקצת יוד קצת מלך נב
 כנשת כל ארץ לאחד על שם ונשאנם ליעים
 ואסף נדחיישראל ונפשת יקורק יקצן מלך נב
 כנשת ארץ בארץ מקצן נדחיי עמו ישראל על שם
 בקצת את שתי ישראל ועל שם ואסף נדחיי ישראל "

השיבה שופטינו

כבר אשנה ויועצם כבתולה על שם ואשיבך
 שופטין כבד אשנה ויועצך כבתולה וקסר
 מימנו יען ואנחה על שם ונסו יען ואנחה וכתב
 וחדשת עמו יסיר מעל כל הארץ והוא חוזר על
 מה שלמעלה מימנו על שם ובמאשר רשע יאנח
 עש ויעצך שמעית לך שופטים קטנים כהפחד
 אותה קאנחה לשון ולשמחה ונש יתכן לפרש
 מתוך שנעשה דין ומשפט טעם סר מימנו יען
 ואנחה ומלך על שם אהב ללך שאלמה וקיק
 אל למלך על כל הארץ ביום קהו יקום אל אחד
 ושמו אחד ברחמים צדק ובמשפט לפי שכתוב
 ובחמק ששנה אמלך על שם אהב מנבשין מלפט
 של ימלך על שם בחמה אל ברחמים צדק
 ובמשפט על וארשתוך ל צדק ובמשפט ובחסר
 וברחמים באי מלך אהב צדק על שם
 אהב צדק ומשפט על שם ועו מלך משפט
 אהב כתב לו יחיא לך בן אהב תמה אה על
 חתימת זו קטנה למה שחשת מכל חתימת ברכ
 שמונה פשרה לעט מלכות הא קיימא לן ברכה
 קסמוכה לחברתה חן בה מלכות ועוד לכאורה
 אי יודע מה קפרש גדול בן מלך אהב צדק
 ומשפט וכן המלך המשפט לעטן שגיד לחזור
 לראש אה סכח אך שאי רשאי לשאת מה שהורג
 בשל אהם שמעתי שברוב שם חן אומרים
 מלך וישר בשע שוב מבאת בסדור הקרא

על ארמית קרן לדוד . זקרא תרום על קרב תרום
בכבוד . בשועתך על שם ובשועתך תרום קרנא
ואמר בשועתך ב בטן ירושלם היא ישועת המקום
שנאמר ויראו כל ארצי ארץ את ישועת אלפני . פ
לשועתך קויס כל קויס על שם לשועתך קויתא
ואמר כל קויס על שם אוקר קויתא כל קויס .
וחותם בריוך אתה א מרמית קרן ישועת . שנאמר
פזם הקורא ארמית קרן לבת ישראל "

שמע קולנו

א אלנו על שם וישמע א את קולנו . ורחם
עלנו על שם רחום ורחמן א . וקבל על שם וישמע
א את קולנו ומתנגמין וקבל א טוהא
ברחמים על שם לא על ברקותי ארנא מפלש
תחאטפן לפטר על רחמיך קדש . וברען את
תפלתנו על שם ואש תפלתך א את רען אלנו
ברוב חסדך ענע באמת ישעך . פ ט שומע
תפלותנו ותחאטפם כר קורין קמון קדש . וש
קורין פ ט שומע תפלות ותחאטפם אתה וקור
הכנו פ חין להחזיק עצמיס כל כך בצדיקים ולומר
פ שומע תפלותנו בכל עת . ומלטך מילכ
דיקס אל השיבא על דרך אל ישוודך נלבס
ודונה לומר אס לא ופס הדבה אל תחזירס דיקס
מכל וכל תעשה לא קנת מין בקשתנו . פ אתנ
שומע תפלת כל פה על שם שומע תפלה עדיך
כל בשר יסאו . ויס אומרים פ פל בצימטריא
מילה כלומר ישראל שקס מקולס . וחותם בא
שומע תפלה "

רצה לנו אלהינו

בעמך ישראל על שם ורשת אתהס נאס א
וכת רבס סעדיק ודבס שרידא שבתפלת קמנח
חן אומר שלח בסר דנה . מטט שאין קדשס

את שלח קיה רשאי לקרות עצמו חסיד
וגם ישראל יכנה לו יראי שמים וקוועלס יקמו
כל רחמיך אעף שאין אס חסדך כל כך לא אס
יראי שמים ויין אס מחזיקין עצמם כעבדים
מחאבס . והפחוק קוטב גדיס קודס בשל תשובה
מטט שקודרה תורה טעמיס לחאבס אותס . ונ
קסס אוקב אותס . וכתפלה טכחו בסדר מעלהס
ותן סבר טוב לב קטטחיס בשמך באמת
ודונה לומר שקס יודעס אמיתת שמך . על שם
ויבטחו כך יודע שמך פ לא שנת דורסך א
ואמר ותן סבר טוב על שם מקרב טובך אשר
בפאת לריאך פתלת לאוסיס כך כגד בערס
וסיס חלקסן עמקס . עש קטטחיס בשמך על
סס שאומר בתלמוד יהא חלקי עם הצדיקים בג
עדי . ולעלה לא נבס פדוש ממעסיב .
פ כך בטחס . חגר בטחון עם סס על שם
כך בטחתי אל אסס אל יעלע אויבי
ועל חסדך נשעא . על שם פ נשעא על א אל
אמתיקס . ואמר חסדך על שם וחסד א מעולס
ברוך אתה א משען . על שם ולא יוסיף עוד
ס ארית ישראל לחשען על מכא . וכשען על קדוש
ישראל באמת . ומבטח לצדיקים על שם אשר
קדש אסס א מבטחו ולא טנה אל רקסס ושטו
כז

תשכון בתוך ירושלה

פחד כאשר דברת שנאמר ושכנת בתוך ירושלם
ונקראה ירושלם שער האמת . וטח אותה
בטן שלם על שם שלם חסד יבנה . צמחיה
צמיס לאן חמיס קוא . ברוך אתה א
בנה ירושלם שנאמר בנה ירושלם א מרחי ישראל
יבנס .

את צמח דוד

מקראת תמיח

תיחי קווא יודך וליק אהר במוף וכל גחיה זדוך
 פלה לפ שאם חיים ואתה חי מודים אהרם לך
 ותמצא פ מנזים עולם למפן מזה לרמוז שאהרם
 מודים לו במאה ברכות בכל יום ער חיים על שם
 ער חיי ומנן ישעא על שם ותתן למנן ישעך
 אהר קווא לדור ודור על שם לדור ודור קילויק מדק
 לך על שם אך צדיקים יודו לשמך ונספר תהלתך
 על שם תהלת ידבר ש ועל שם וגדולתך אהרם
 ועל חיים קאפורים בך על דרך עתתי
 ועל נשמות הפקודות לך שנאמר בך אפקיד
 נוחי שנפשות קודם קס פדו פקדון בכל לשם ער
 שייקן ועל נסך שבכל יום עמא על שם נתת
 לביחך נס להתרסס ועל נפלאותך וטובתך
 שבכל פת פא דמת עשית אהר יאל פלאותך
 ומתאמתך אלם ער בוכר ונהרים על שם ערב
 ובקר ונהרים אשיחה ואהמה קטוב פ לא כלו
 רחמך קמרחם פ ל תמו חסדך עש חסדי יאל לא
 תמא פ לא כלו רחמיו ואנן לשון קטוב על קודא
 על חסד על שם קודו ליי פ טוב פ לעש חסדו
 ואעפ שאון הפרוק קווא תמא בכאן איס סמל
 לשון תמא אהרעו קמס בדגא ופ פפרוק יתרה
 כרחה דיקא עמא פ לא תמא אהרם אכל בכאן
 איס סמל פרוש ופ לך בך לוי תמו פ משש
 קוים לך על שם זכור רחמך יאל וחסדך פ משש
 קמא ועל כל יתברך ויתדומס תמד שמך מלכא
 לעל ועב לאומת של פדקי קילות קס וכל קחיס
 יודך פלה פלשם ושמך לעש פדק סלה ועל שם
 חי יודך פמוט קוים ויהלו את שמך קגדול על
 פס וקדשת את שמי קגדול ואמר לשון קול
 אכל גדולה על שם גדול יאל ומקול אהר באמת
 על שם ואל אלוס אמת פ טוב על שם קודו ליי
 פ טוב ברוך אהר קטוב שמך שנאמר טוב
 יאל קוים וליך נה לפדות לשון חמם קווא על
 שם מיל יראך מלך קמים פ לך יאתה

פשאין את כשקס בשעת קאמנה פשוס שכרות
 שכבר סערו כל קטם ושמח שתהרהט יין וסכור
 אסור בנשיאות כשם אהמתה וחישי ישראל
 אכל במנה של תענית כתב שאומר אות ובוים
 קכפרים במנה לכה אעפ שאין כשאין כשקס
 נהע למי רצה וכתב קל ישב בן קראש אעפ שאין
 נשיאות כשם במנה מה ענן זה של למר רצה
 ואם משוס דאמרי בסוסה פט ואו נאמר כל כהן
 שאיס עלה בעבודה פ ברצה אוב אום עלה מימי
 נפקא מינה ופ בשל שאו עול ברצה לא יאמרו
 אות כשאין נשיאות כשם ולתלת שעה על שם
 וישע יאל אכל ופ מנה וקטב קעמנה לבר
 פתך על שם ודבר בתוך קסת וחישי ישראל
 ותלת מנה באהר תקבל ברען אעפ שאין
 טנה עמוד מתפלל על התפלה שהיא במקום
 קקרצות שתקבל ברען ויש מפרשים וקטב
 קעמנה לבר עקר וחישי ישראל ואחך ולתלת
 מנה באהר תקבל ברען תחילת דבר קווא ולש
 פ זה אין לתת לואי ישראל מנה שאיס תחלת
 דבר ותקי לרען תמיד עבודת ישראל עמך על
 שם עלותיקס וזכיקס יעל לרען על מוצאי
 ותפלה נקראת עבודת כמון אהרם באקדמת
 קספר קזה ותחזיה שטא באוכך לשון ברחמים
 על שם ותחו בשון שטא וכתב פ שן בשן דיו
 באוב יאל עון ואמר ברחמים על שם ושכא אלך
 את שסתך ולחמך וכתב רחם אהרמא כאס יאל
 זאי קמחזיר שטת רען על שם ושכתי בתכם
 וכתב לשון שמושם ולשון קמחזיר קווא מדברי
 ראל שנשתמשום קרצה

מודים

אהרם לך וכו' מלאו אך
 צדיקים יודו לשמך ואכן קירחי פי מודים מעשה חיים
 כדמתדבמין ואשתחוק א קמלך ומודים למלכא
 ואמרינן בגראשית רבה פ לא שאול תהך ומי קווא
 מודק מי שקווא חי ומשתחוק לחי קעלמיס שקכתי

שִׁים שְׁלוֹם

על שם ויחסי לך שלום
טובה על שם ויחסי

קטוב אלמא . ובכחה על שם ובדך את עמך . יח
 על שסתן וכבוד יתן יי וחסד על שם ויחסי על שם חסד
 ורחמים על שם ועל כל ישראל עמך . עש כרחם אב
 על בטח רחם יי על יראיו . ובכחה על כחזה
 באור טעך כלומן אתה אל אחד ואנחם בעי אבדקם
 מקרתי אחד שטמין אחד קיה אבדקם וכתיבת
 אחד קראתנו . ואנחם נקראים גוי אחד שטמין ומי
 כעמך פשראל גוי אחד בארץ . אס כן בכחה על
 כחזה ויאמ באור טעך על שם ברבתי כחתי שכתו
 בה יאר יי טעו טיך ועל שם יי באור טעך יקלסן .
 פ באור טעך נתת לא יי אלמא תעבד על שם
 פ נר מעשה ותעבד אור . ואור קויל גבול מנר . וחיים
 היא תעבד שטמין פמיל חייך ואורך ימך . אקבה
 על שם ואקבת על שם אקבתך . וחסד עקק על
 שם מאוך חסדך לגעשך ודקתך לשדי לב .
 ורחמים ברכה ושלום פברשום למעלה . וטוב
 במשך כלומר ויהיה טוב במשך לבדך את עמך
 ישראל ברוב עמו ושלום על שם יי עמו לעמו יתן יי
 יבדך את עמו בשלום . באי הקמבך את עמו
 ישראל בשלום חמון שטמין ומתני שלום בארץ .
 וקטעש שתקם לבדך את ישראל בסוף כל תעלה
 לפ שקתפלות כחג המידן תקמם . וכמו שכתב
 פטע בהשלם קטמדה קיו הכחשם מברשן ארץ .
 ישראל כמון שטמין וישא אהרן את ידיו אל קטע
 ויברכס ועמך . וכתיב כה תברכו את עם ישראל ו
 ואומר יקיו לבשך אמר פ ועמך ואחר כך אומר
 עשק שלום במדומיו וכו' . ועשק שלם . פסיעות
 לאחוריו בכריעה אחת פכל השלם פסיעות
 שכתב שורה וסתן שלום לשמאלו תפלה כחג מניח
 של לקבה קטמין לבגדו טכא שויתי יי לבגדי תמית
 וכמקום שכלו שלם פסיעותו כריך לעמוד . ולא
 יחזור מיד למקומו דגסיסין בזמנא כעבד קוטמין

את כחך משמיה דרב מרדכי אמרי פין שפסע ג
 פסיעות לאחוריו קתס איבש לפ למיקס מכל לתלמוד
 הנפטר מרם אס חוזר מיד דומה לכלב ששכ על
 קיאו שפוט קוכח על תחילת שלם פסע לאחוריו
 כזי לפטר מרם פין שחוזר לזו מיד . וכת קרואיך
 איבש לפה למיקס קתס עד דפתח סכ וכדפתח שלם
 כטור קדר לבוכתיק . ואיכא מיאן דאימנע דמטוי
 שלם כטור לקדוסה וכן עה . וכת קרואיך שכשקויל
 מתפלל יחידי ממתין כזי שיער זק . ואסמכתא
 לאלם פסיעות לזו מפסוק ורגלם רגל ישראל .
 דגליקס שטם וכזל אחד קרי שלם . ומק שחומר
 אחד כן וכך דגליקס ככך רגל על שקס ג' שלם
 קס בחזרתו למקומו שיש לו לחזור בשלם פסיעות
 ככתחלה . ויש יחידי סמקטן למר אחד תפילת
 קודם שיפטע שלם פסיעות בקסא ו

אלהי נצור לשוני

על שם נצר לבוקר מרע ושפתך מדבר מרמק .
 ואעף שקטוב והרע מסודין כד קארס קויל מברק
 ממת קתס למישע לעשות טוב . ולמקל לפטע
 קדוס קויל מוסיף על נצר לשוע מרע כלומר לא
 מיבשא שאפ שואל שתכע שלם אחרק לולית
 תחל לא אף את שואל שתכע למסל קללת וזק
 שומטן חרפתן ואיש מיטיבן . ונפשי כעטר
 לכל תקיק קויל מוסיף על ושפתת מדבר מרמק .
 כלומר לא מיבשא שאפ שואל משעת קדסר של
 מרמק לא אף את שואל לפיות כעטר לפט קכל .
 וקטעש לרמון כמון שקעבר קכל דומסין אות
 כרגליקס ועל על ראשיקס וגם לסוף קכל כריסן
 לוך קמטפן לעמו בשלם קזק יקיה לראש לעלם
 קבתי . ואמר אחד כן פתח לב כעבדך כד אמר
 במסכת עבודה זרה נצר לבוקר מרע . ושפתך
 מדבר מרמק . שמיל תאמר קויל ונבתי לשוע
 מרע ושפתת מדבר מרמק אילך ואגדה בשיעה

פרק תולדות קחול

תלמוד למען פוזר מדע וצדק טוב ואין טוב לא
 ערק שגאמל בלקח טוב נתתי לכם תעזבו את השם
 ואלמדו ואינם מקיים אינם כלום לכך אמר ובאשר
 תרדוף נפשי וסוף שארדוף מעתה קשיל מען
 קחושש על רעה ורודפים אותי כעו שגאמל כל
 מעתה אימונה שקר רדעט ערע כמעט טוב
 בארץ ואת לא שנת מעתה ערדיפת המעט
 מועלת לבטל רדיפת קשוחים ולכך אומר מע
 וכל קחושש על רעה מקרה קפר ערע וקלקל
 מחשבתו ואומר פסוק יהיו לרען אימרי
 והגן לם לפרך א ער ועאל וכבר כתב
 הטעם בתולדות שמונה ערק ובקסו וו קיי
 שאי ברבות בסוף פרק קיה קורא " יש
 אנשי שמוס קתבו שיש בכל ברכה ובכמה משמש
 ערק והוא פסוקים על כל ברכה מעטעט
 שגלן תעתיקם כמטן תעתיק קברכה וכן עשית
 את בראשונה מעטן קוב ואחר כך נראה ל שאין
 ל יסוד ולא שורש כל המבא מקום בעל שמו
 שמונה ערק בעטן אחד תבא בתבא לאיש
 מוסיפן תעתיק ויש ערען ואם כן קמטן קוב אינו
 מושל אל למי שגאמל לא לזולת ולמה נטרית
 על הסופרים לכתוב " גרסינן בפרק קיה
 קורא את קמגלה קמו רען מעטן שאומר את שכל
 קם לי אב אלם ומטן שאומר גבורות שגאמל
 קם לי כבוד ועו ומטן שאומר קדושת קשם
 שגאמל קם לא כבוד שמו והשתחו ל שגאמל
 קדש ומק ראו למר שגא אחר קדושת שגאמל
 והקדושו את קדוש ופזר ואת אל ישראל יעריע
 וכתב וירע תש רוח שגא ועמל ומק ראו למר
 תשובה אחר שגא שגא ולבם יבן ושכ ורפאל
 אי קם למר רפאל אחר תשובה לא סל שגאמל ושוב
 אל וירחמקו ואל אלם פירבה לסלח אלמא
 בתר תשובה סלח קיי ומאי חזית דסמכת אהאי
 סמוך אהאי קרא אחרעו כעבא קסולת לכל

עטם קרפאל לכל תחלויים קבאל משחת
 חייט למימרא דגאולה ורפאל בתר סלח קיי
 וקא כתי ושכ ורפאל קיי רפאל לא תחלויים
 קיי את רפאל קיי ומק ראו למר גאולה בשגא
 פרחש ולא אמרו רפאל אחר סלח כמו שגאמר
 קסולת וקדופא אימר קיי בר אבא מתוך שאם
 עתידן לנאל בששעת לפתך קבעה בששעת
 איצ וקא אימר בששית קולת בששעת
 תלם מות במוצאי ששעת בן דוד בא מלמק
 פצי קתלה דגאולה קיי וקתלה דגאולה
 מימא בששעת קויא ואמרן
 בדולמי בפרק קיה קורא בתר רענ גסר
 אחר סיר קמעות בשוב יאת שבת עון סיר
 ששעת לחודיעך שאין ישראל כנאלן לא בששעת
 ער כאן ומק ראו למר רפאל בשמיטת אימר
 ר אחר ואתמל ר לוי מתוך שמתנה מלש בשמיטת
 שגריבה רפאל לפתך קבעה בשמיטת
 ומק ראו למר ברכת קשם בתמיטת אימר
 לסכנדי כנגד מפקיש שערס שגאמר שער
 זרע השע ורע תדווש רשע כל תמכא ורע
 פ אימא בגרסת השיטת אימא ואמרן
 בדולמי אימר לסכנדי מעט מק תקס מנבך
 קשם ברכה השיטת כנגד קול שוב ארוש
 שקוא עתיד לשכר כל מפקיש שערס פרוש
 והוא קשם הקשיש במומור ער כאן ומק
 ראו למר קסן גלות אחר ברכת קשם שגאמר
 ואם קרי ישראל עגשם תתמו ופריש קשאו ל
 לעמי ישראל פ קרם לבא ושן שמתקבע גלות
 געשא דין ברשעם שכל ואשיבה ידי עליך ואנדוף
 כסר סינך ואסירק כל בגלך וכתב בתריה
 ואשיבה שופטין כבראשונה ויופצך כבתלה
 וכן שגשם דין ברשעם כלו קמיטן וכולל זדים
 עש קמיטן שגאמל ושכר פשעם וחטאים יחדיו וע
 ושן שכלו קמיטת מתדוממות קרנות קבריקים

סלה לא יאסור לי ישיעא ואל אשר כר ירוחם יתע
 כנגד רחוק בעמיא ארפא מאוהם כנגד רפאם
 אחים בטל לשלחל כנגד ברכת השמים ילכו
 יתקוהו כנגד תקע בשאר וקסן גליות שאל ויעל
 טונק לפט ויהי כוית קודו כנגד קשיבה שופטים
 שאלו ונתת מהודך עליו וריח לו כלבון ולל כמנחן
 קמבא שיש ריחם יסום יושם בטל כנגד על
 הדריקים שאלו יושם בסיגר עלון בטל שדי יחן
 דגן כנגד טנה ירושל שאלו בטק פרמית חטים
 ועמ קסם בטלך שלום חלב חטים ישטקן ופרחו
 כבטן כנגד את נמח דוד שאלו אופרי לגפן שרה
 ואומגן ממכרים תסיע ודמה ירושל ודוד לחם
 ויין קוא שאלו ומלך נק מלך שלם הוציא לחם ויין
 את עשתו ואשורם כנגד טנא מינע פריך פנח
 כנגד שומע תפלה וכת ער פ' יג ברכות חמנעו
 קס שסק כנגד שסק ושומע תפלה כנגד כל שסק
 ראשונות באדם עצמו פתח בחונן קדעת שקוא
 שיקר האדם שאלו יראת אל ראשית דעת ואמרו
 רבותי דע קנת מה חסרת דע חסרת מה קשת
 ואל תמא את קיאר בטל חונן קדעת בשבת שאל
 אין באדם דע קיאר קוא מתפלל וכל מי שאין בו
 דע אסור להסתעל שאל לא עס באת קוא על
 ק לא ירחמם עשקו ואמר חונן קדעת למר פ
 מנת אלס קיא בדרך חן ותחמם לתת לבוב לגנו
 וטן שקפן וידע יחזר בהאבא ואחר כך ישאל
 קשתא ומחיל על אשר חסא ומרד ואחר כך ישא
 להטל מננותו ומשאלו ככרשת אל דרש איש נש
 אויבו ישלם אתו ועשה של אדם גרמין להטעו
 בשע קבריות ולפ שקס קעמית קשים מתחלווי
 גש קקדיס לשאל עלקס תחלה ואיכ לרפאת גש
 ואיברו אשר קס חולס בעמותו וכן כתב
 רפא נפשי פ חטאתי לך וכתב ויאמר
 אס שמוע השמע ובמר כל קמחלה אשר שמת
 צמרים לא איש עלך פ אי רופאך

שאלו וכל קרע רשעם אגדע תרוממה קרמת
 צדיק וכולל גרים עם הדריקים שאלו מנע שיבה
 תקום וסמך פה ופ ער חתך גר וקיכמתו ממנו
 קרמת קדיקים שאלו שאלו שלום ירושל
 שלו אחריך וטן שאלו שאלו שאלו שאלו שאלו
 אחר יסום בט ישראל וקסו את אל תלקס וארת
 דוד מלכס וטן שאלו דוד באת תפלה שאלו
 וקס חותם א קר קדשי ושמתים בבת תפלה
 וטן שבת תפלה באת עמך שאלו עלותיקס
 ונדקס לרען על מוצאי וכן שבת עמך
 באת קודיק שאלו וזכ תדה יכבדע פ וזכ
 דקיס עמך ואחר כך קודיק ומק ראו למר
 ברכת כחמס אחר קודיק שאלו ושא אקדן את
 ידיו א קעס ויברכס וירד מעשות קחמלת וקעלע
 ולמך מקמי עמך מי כתב לעשות מעשות
 כתב ולמך בתי עמך קא כתב וזכ תדי
 יכבדע מיחי חיות דסמכת אקאי סמוך אקאי
 מסתברא עמך והודיק חרף מילתא קיא ומק
 ראו למר שס שלום אחר ברכת קעס שאלו ושמו
 את שמי על צמי שרף ואם אברכס וברכס קודשא
 בריך קוא קיא שלום שאלו יברך את עמו בשלום
 מכאן ואילך אסור למר בשבחו של קקבל פרוש
 בקבצת ברכס וקיס דאמר לער מאי דכתב
 מי ימלא גבורות אל ישמע כל תהלת למי נאה
 למלא גבורות אל למי שיכול להשמיע כל תהלת
 וכתב לך דומיק תהלה סמא כולל משתקא אכל
 אס בל למר אחר תפלת אפ כסדר וידו יוס
 הכפרים אומר ובלא קבצת ברכס מכלן רחיק
 שקחותם בתפלות יוס הכפרים בסוף סקילה שריפ
 בל קמלך קסולחן שמוא טועה ואין ראוי לחתם
 וקריבחו נרו קמא רחיק למר ברכות
 אינעשות מערסת שובה קחו עמכם דברים כנגד
 חונן קדעת שאל קחו מוסרי ואל כסף ודעת וסום
 אל כנגד קסיבס אמרו ליו כל תשא עין כנגד

ואחד גזולת נפשו ורפאת גופו על אפרנסו
 לחיות גופו ונפשו בברכת השמים ואחד שאל
 ששק צדקת היחיד חוזר לאחול בערך הרבה תקע
 בשופר לשרים דגל לחיותם שקיף ראש חכר
 לכל ישראל כנגד חונן הדעת ואמרו ז"ל כל אדם
 שיש בו דעה כאלו נטעו בת המקדש שיעו שהמקד
 שתן בין שש שמות שנאמר פעלת יי מקדש יי
 ודעה בין שש שמות שנאמר פ אל דעת יי ואחד
 כך אומר הגעבה שופטים כנגד השיבס וסימן
 פ לאחד קיים גלות יקיה ממי שופטים שנאמר
 ונקבע בני ישראל וצב יהודה יחידו ושלמו לשם ראש
 אחד ואחד כך ברכת המיטס כנגד ספחת שמות
 פס קמחטיאוס וכוונת בשופטים כשרים וכן
 צדיקים יראו וישאחו כנגד גאל ישראל פ הגליקים
 רואים בענפ שפעס ומקטין להם לגאול אותם
 מנדה וסעם ירושל כנגד רפאן וכן כתיב סנה
 ירושל יי הרפאן לשם רי לב וצמח דוד אחד נטן
 ירושל כנגד ברכת השמים שקיף צמח שדק
 וכשי מלך סוב בארץ מת ברכת כעו שנאמר רב
 אוכל ער דשים ואומר עשה מאפט לעשוקים
 פתן להם לרעם ואחד כך שומע תפלה על
 כל הגברות ודע פ כל ברכה הקודמת לסכרתה
 מעלה ממנה והערך איך גדול מאשר לאחריה
 לכן תחלה חונן הדעת שאם אין דעת אין תשובה
 פ לא ידע בין טוב לרע וכן אם לא ישוב מה תשאל
 ל ספחת שמות קרי הוא חוטא ועשה עון בכל
 יום ואם אין ספחת שמות לפ יסורו אויביו וברותו
 כלא קוי אשור שבת אפי ומנה תשאל לו בריאות
 אם ירדפקו שובאיו ומנה תפלת בעשורו אם הוא
 חולה ומענה הא למדה שגדול ספח מן אפרנסם
 בשלש מעלות וקטן דעת בחמש לכן ראוי לרדוף
 אחריהם כש מעלתם וכל הקולך פרסה אחרי
 כדי לקמת סחורה קרי הוא חייב לפרש ששק פרסאו
 לגמור ערה וכל הסובל עמל ועלמן נפש כדי

שאל יטק במינוס חייב לסתל כפלס כדי שאל יחטא
 ואם הוא בעל תשובה כפלס פעמים וקתחלת
 קתחול קסן גליות ונקתק צבס ימס שופטים
 להשמיד קרשעם ובכן צדיקים יראו וישאחו
 ותסכון ספנה ששרא ואו בן דוד בא ולמדת שקסן
 גליות קודם למח דוד בדברים רבים עד כאן בדע
 וכתב בעל קלכות גדולת אמרי צאצד בא
 אשכחן בתפלת חנה משן שמנה עשרה רמק
 קרע ביי כנגד מנן אברהם יי ממית ומחיה
 כנגד מחיה המתים אין קדוש כיי כנגד האל
 קקדוש פא דעת יי כנגד חונן הדעת ונכשלה
 אורו חיל קרונה בתשובה מוריד שאל ועל חסן
 קמרבק לסלח פ שמחתי בשועתך גא ישראל
 מקים מעפר דל רופא חול עמו ישראל כלא מדוע
 אלה ככה דלבן המלך ורעם חלע מעבר
 השעם כגלי חסידיו ישמור מקבץ כדחי עמו ישראל
 יי יין אפסי ארץ מלך אוקב צדיק ומשפט ורשע
 בחשך ימנו מכטע ודיס ונכשלה אורו חיל משען
 וינבטח לצדיקים וכסא כסד יחילס סנה ירושל
 וינס קרן משיחו את צמח דוד ואין עד כליס
 שומע תפלה אל תרעו תדברו גסהק גססה
 פסדה יא עתק משכס קודאק ויתן עו למלש
 קמנכך את עמו ישראל בשלם

ותמצאו

בשמנה עשרה ברכות קללו
 תשעה מקומות שמשפס אותם או מוסיפן בהם
 צומעם ירושם ואלו קנהראשון בברכת אלה גמר
 שאומר שניות קגמיסמשיב קרוח ומוריד קגסס
 ואומר אות מתפלת מוסף שלום שמיע שלום
 קסוכת פד תפלת מוסף של יום טוב קראשון של
 פסח ומשם ואילך כל ימות קחמה אומר מוריד
 קסט ומפרש צרוש למי כדי שיכאו כל קמופדים
 בטל מטע שקטל קימן יפה לעולם

סדר תפלת קחול

וזה קטע איש מספק דמק טעם ביום ראשון של
 פסח איש אומן של בלל ראשון ומשום קט אצטרך
 טעמיא אחרת דאמרין שרושמי ולכר מעצב
 לת כל עמיא תמן פרוש ונמצא אחר מוצר ואחר
 שאיש מוצר וישו שתי אגרות וזה קטע איש לא
 לום ראשון של פסח דלת כל עמיא תמן סקסחדיק
 במלכותו ובעסקי מנה ומרור אבל לטו האחרון
 של סוכות שאין להם מלכה וכל עמיא תמן כעו
 בשחרית אצטרך למימר כדשיצאו כל המועדים
 בטל ואי שמיט של סוכות וקדר מקשי שרוש
 ולכר בתפלתו אף הוא ססר שהושגו מעצב
 פרוש ואחז למשע למה הבאה וכוון דחוו דלר
 מוצר בשחרית בתפלת יוג ידע ולא קוצר
 מוצר עור נראה לפשט טעם נטון לק מדאמן
 שרושמי דראש השנה של דמתו קטע במוסף
 מתקיע דאמרין מטעמה ר' יוסע ב' עי
 בשם ר' אבסנדי שיעת ל' מן קדאי שמעט
 נדק זו קרית שמעט הקשיע דנתי זו רבן ערס
 הראש תפלתו תפלה בל שפת מדמה וזה
 מוסף מה כדכ בתריק מלפטר משפטי יח
 למי תפלת המוספן שקר ולפך תקם למירו
 במוסף שימות החמה טעם ואמר משיב
 קרוח איש חוזר לראש לפי שאין החיות נעצין
 ואין נריכין בקשה ואם אמר מוריד קגש
 במקום מוריד קטל חוזר לראש לפי שאגש קוג
 סימן קללה שימות החמה ואם לא קוצר טל אין
 מיחדין אותם אין קטל נעצו ואין נדך בקשה
 ושימות קגשמים טעם ולא אמר משיב קרוח אין
 מיחדין אותם ואם לא אמר מוריד קגש ולא מוריד
 קטל חוזר לראש ואם קוצר טל איש חוזר מטע
 שהיא סימן ברכה כתב אבי השרי שאם סיים
 ברכת מתיים המתים ולא קוצר ועדין לא מתחיל
 אתה קדוש אין צריך לחזור לא יאמר משיב קרוח
 ומוריד קגש ומתחיל אתה קדוש כדאמרין

בברק שלש שאלו טעם ולא קוצר של ראש חדש
 אומר צריך שיהיה ראשי חדשים לעמו ישראל וכן
 בשבת וכן ביום טוב לא שאם לא של טעם בקטוב
 וקמטי אבל טעם בקטוב וקמטיב חוזר לראש זכת
 הראשון ויש לעל קדין לחוק דשאט קתם דמוצר
 בברכה אבל קח' דלם תקיין בק ברכה חוזר לראש
 ואם נסתפק לו אם אמר משיב
 קרוח ומוריד קגש אמרין שרושמי בתוך שלמי
 יום חוזר לראש שסדאי לא אמר אות קואיל ואיש
 רגלים אבל לחוד שלשים יום איש חוזר לראש
 מטעם שכבר קוא רגלים ולא שכן למירו
 וקר מצידי דרוטנרוק קיה רגל למר ביום שמיט
 של חג סוכות הששם פעמים מתחלה אתה גבור
 עד משיב קרוח ומוריד קגש כגד שלשים יום
 שהיה צריך למירו שלש פעמים בכל יום
 ומעלה אם נסתפק לו אם אמר משיב קרוח ומוריד
 קגש אין צריך לחזור לראש לפי שסדאי אמרו
 ומציא ראש מדאמרין ריחק בגיחותו חייב קרב
 בגיחותו לא כל שכן אף כאן אמרו שלשים יום שלש
 פעמים בכל יום ואחר שלשים יום אם הוא מוספן
 איש חוזר לראש מטעם שכבר רגלים ומסתמא
 אמרו כל שכן בבאן קואיל ואמרו הששם פעמים
 בשעה אחת טון שקוא רגל זו שאיש חוזר לראש
 וכתב ארזיך דלא שפר למעבד קט
 דאין הנדון דומה לראש דודאי גש שור המופר דקוי
 טעמיא משום דאיתחזק לפנח והילכך אם קוחרין
 בשלש פעמים רחוקות כל שכן קרוכות אבל
 גש משיב קרוח שהדב תלוי בקדגל לשון איש
 דומה מטעם שאעפ' שהרגל לבוא למר מתחלת
 אתה גבור עד משיב קרוח ומוריד קגש לבדו בל
 צרכה ראשונה דמנן לא קוי חזקת קדגל כשמתחיל
 להתפלל בסדר ברכה דמנן ואחר כן אתה גבור
 כתב ר' מנן לפי שלא תהא נוכחת גסרת גשמים
 לא בתפלה מדמתו ולעבדו בכל לבבם וסימך לק

ונתת מנחה לרצונם בעת וואמרתן איוו קיא עמדה
 שכלב וז תפלה וקיאמר שבשמה האומר יורד
 ומפרש בפרק אין עומדין גבורות גאמים בתחית
 קמיתים מאי טעמא אומר רביוסף מתוך שקולת
 בתחית קמיתים למכר קבעה בתחית קמיתים
 והב אומרין ברוש למי כשם שתחית קמיתים חיים
 לעולם כך ירדת גאמים חיים לעולם ר' חייא בר
 בא שמעך לה מן קדא יחייב מיומית ביום קשלאי
 יקיימו ונחיה לברי וכתב בתריה ונדעם נרדפה
 לעת את לא כשחוכון מוצאו ויבא כגשם לא
 כמלקוח יורק ארץ קשע גברת אתה
 קדוש שאומר בעשרת ימי השובה במקום קאר
 מקדוש המלך הקדוש ואם טעה וחדש האקדוש
 חוזר לראש ואם לא נזכר לא אחר שקשעם כל
 תלת חוד לראש קשע גברת אתה
 חזן שאומר בלל מוצאי שבת קבדלה ואם שכח
 לאמרק במקומה אם נזכר קודם שומע תפל
 מבריל בשומע תפלה ואם נזכר אחר שומע
 תפלה משלם תפלתו ואין צריך לחזור מפת שאומר
 על הטום וסתב בעל לבות גדולת כחן סתו
 קדבר בכום היכא שאין לו כום צריך לחזור ולהתפלל
 והדר בשא יורה בה באף אם אין לכום מוומן
 בללה אם ירע שימצא למחר אין צריך לחזור
 ולתפלל אל אם כן סדר שאף למח לא יחיה לו
 ולחזק אף בהשעה באב שחל להיות באחד בשבת
 אם טעה ולא קביל בתפלה אין צריך לחזר ולהתפלל
 כון שאמבדיל על הכום במוצאי השעה באב
 מרשע גברת קשעם אם צמות הגאמים שואל
 את הגאמים וומע מיוס ששים בתקופת תשרי עד
 ללפסח ויום ששים יבא בכביוס מאבניבב אם
 קיה אותה שנה פבריר מכא יוס אבל אם קיה
 פבריר מלפ יוס תקיה קשאלה בבב מנבב פ
 תקופת תשרי לעולם שבעה ימים קודם אכתב
 ואם צמות קחמה שואל את קמל וומע מיוס ראשון

של ששים יום ששים בתקופת תשרי ויום ששים
 כל ששים יום כה בקראש ראיה בפרווכבא
 שואל את הגאמים משבעה במרחשון וישר מאר
 בשבעה תלמוד שלבו בבל קוא ולא קיתה בבל
 צריכה למוס אבל כל הארצות האלה צריכות למוס
 במרחשון ואם לא ירד גשם עד ששים בתקופת
 ימי ירו קודם ולמה לא נעשה כמשה שאומרת
 בשבעה במרחשון שואל את הגאמים שכח
 ולא שאל גאמים בברכת קשעם אם נזכר קודם
 שומע תפל שואל את הגאמים בשומע תפל
 ואם נזכר אחר שברך שומע תפלה חוזר לברכת
 קשעם ואם לא נזכר אל אחר שקשעם כל תפלת
 חוזר ומתפלל וכתב אבי קשרי שאם נזכר
 קודם תקע בשופר אומן ותן טל ומטר תקע בשופר
 גדול וכוכב כתר למע לפראיה לך
 וקמי ששכח שאלה מברכת קשעם וקיה אות קיום
 מתענה ונזכר קודם שומע תפל שואל תחלה את
 הגאמים בשומע תפלה ואחר כך אומר ענא פ
 שאלת הגאמים קיא יותר חובב מענא שקרי אם
 שכח שאלת הגאמים וקשעם כל תפלת חוזר
 ומתפלל ואם שכח ענא וקשעם כל תפלת חייב
 חוזר ומתפלל כיון שנפרש לקמן ומפרש ביה
 אין עומדין שאב בברכת קשעם מאי טעמא אין
 רביוסף מתוך שקיה פרנסה קבעה בברכת
 פרנסה קחמי בברכת קשיבה שופטיס
 שאומר בעשרת ימי השובה במקום מלך אוקב
 צדקה ומשפט המלך קמשפט ואם טעה וחדש
 מלך אוקב צדקה ומשפט חוזר לתלת קשיבה
 שופטיס ואם לא נזכר עד אחר שקשעם כל תפלת
 חוזר לראש ופ המלך קמשפט המלך שקוא
 מלך קמשפט וכיוון קארון קברית שרל
 קארון ארון קברית וזה להפלת בעלת
 וקראבד פדש המלך שקוא עבס קמשפט כלומר
 שקוא עבס קמדע וקחמה לשפט קמל צדק ואם

מקבל מזולתו שחומר ויגבא לי כבאות במשפט
 קשטי בברכת השבון בתוך ירושלם שאומי בתשעה
 בזכרתי לי איתן וצדושלמי חומר שצריך לחמרו
 בקורחא דגריסין קהם בערקא בתרא דתעטות
 ר' אבהומה דנפריין בעא קומי ר' מונא ואיכן הוא
 חומרקא חומרקא כן חמר ר' ירמיה בשם רב כר
 דבר שקוא לבא חומרנו בעמדה וכל דבר שקוא
 לשעבר חומרנו בהודא ומתנתין חומרקא כן שותין
 קורחא לשעבר ושעק לעתיד לבא וכתב קריוף
 ועתה נשג קשול לחמרו בברכת השפון לפ שקוא
 משן קברכה וסומקן על קא דחמר רביקודק
 בריה דרב שמן בר שילת משמי דרב אעפ שאמרו
 שואל אדם צדי בשומקן תלב חס בא לומן בסוף
 כל ברכה וברכה משן כל ברכה וברכה חומר
 וכתב קר גראס בר שלמה שאס טעה ולס הזכרו
 בימקום קברכה ושיחמר אותה בקורחא שקוא מקומן
 קמיוחד לומן קדין ואס ל' נוכר ער שקשול תפלת
 איס חור ומתפלל משום דקיימא לן בברק במיד
 מרשקין ש צמיס שאין במסקרבן מוסקבנותעטות
 ומעמדות וחמרה ופריס אס טעה ולס חמר משן
 קמיוחד איס מיוחדין אותה אבל צמיס שיש במס
 קרבן מוסקבנותרא שחדש וחול של מועד אס טעה
 ולס חמר משן קמיוחד מיוחדין אותה וקס איתא
 בהדיא בתוספתא קשעית בברכת שמע
 קולא שאומן צמי פסמות טבא וקו בתפלת קיחיד
 אבל כשחור של מתפלל חומרנו בין גאל לגופא
 מי ששכח למד ענא אס נוכר קודם שפקר ארר
 רגלו חומר ענא ארשא וכו' ש איהא שומקן תפלת
 כל פס ושדא ומטל בכל עת צדק ושקא יקו לרשן
 חמר' פ ועל ואס עקר איה רגלו איס צריך לחור
 קשמיט בברכת רכה לי איתא שאומה
 בראשי חדשים ובחול של מועד יעלם ויבא ואס
 שכח בראשי חדשים לחמרו אס קים בתפלת קללם
 איס חור מתפלל לפ שאין מקדשין את חחדש

בללם לי צום משום דגשתקש בחדש שופר סני
 ומשום לאי יעקב ובמשפט כתידיס לבקר משפט
 אבל אס שכח ביום לחמרו אס נוכר קודם שיעקור
 את רגלו חור לעמדה ואס נוכר אחר שפקר את
 רגלו חור ומתפלל ובחול של מועד אס שכח
 לחמרו בין בתפלת קללם בין בתפלת קודם אס נוכר
 קודם שיעקור את רגלו חור לעמדה ואס נוכר
 אחר שפקר את רגלו חור ומתפלל ואס קים רגלו
 למד תקא אס אחר תפלת נוכר שקשול את תפלת
 קודם שיעקור רגלו חור לעמדה קשעית
 בברכת קודים שאומר בחמרה ופריס על קנסיס
 ואס שכח לחמרו בין בחמרה בין בפריס איס חור
 בתפלת בין נוכר קודם שיעקור את רגלו בין לאחר
 שפקר את רגלו כמו שכתבא למעלה כתב
 קראש ונראה שכל אותם שאין מיוחדין אותה כגון
 על קנסיס בחמרה ופריס ויעלם ויבא בליל ראש
 חדש וענא וכיוצא בהם כון שסייס אותה ברכה
 אעפ של פתח בברכה של אחריק איס חור ואס
 יחור קויא ברכה לבטלם וקל שאנן כתב שכל
 ומן שלא פתח בברכה של אחריק חור וקל
 ענא כתב שאין ל' לחור וקרא ראיא מר' אמריין
 בברק תפלת קשחר אל תקבול אל יקושע בן לי
 טעה ולא קושר של ראש חדש בעמדה חור
 לעמדה בקורחא חור לעמדה בשיס שלם חור
 לעמדה דמשמע שמיד שמסייס ברכת עמדה
 דיען בטענת ולכך חמר לאן חור ואעפ של
 התחיל עדין ברכה אחרת ורי ראק
 לבטל תס שחור לאחר מודים ברבר שאס ל' חמר
 אין מיוחדין אותה ותמק קראש וכתב דלא מסתבר
 בלא דכל קיכא ראס עקר רגלו איס חור לראש נס
 אס סייס קברכה איס חור לעמדה ואיכא שקוא
 קים מפר אין מיוחדין אותה איס חייב לחור אבל אס
 רכה יחור ומיקו נס זה יתכן אס סייס תפלת שוכל
 לחור לראש דלא גרע מתפלת נדבה אבל באימנע

התפלה כן שאינו מחויב לחזור נדל ליהוי קפסק
 אם הוא חוזר על כן דברי קראש"ך נקוט קאי
 כלל שדך מי שטעה בא משלש ברכות ראשונות
 חוזר לראש התפלה ובהמשעת אם טעה באי
 או ברכה טעה חוזר ונמנע מראשונה ברכה שטעה
 בה על הסדר ואם אינו טעה באי או ברכה מהם
 טעה חוזר לתה חזק ויאמר כן שטעה ואמר
 בדרך אין שמידין טעה ואינו יודע היכן טעה
 חוזר למקום הנכונן לו ובשלה אחרונות אסטעם
 באחת מקום חוזר לעבודה וכל מקום שהיחיד
 חוזר ומתפלל שלח צמר חוזר ומתפלל אם טעה
 כמות בעת שמתפלל בקול רם חוזר משחרית של
 ראש חדש שאם שכח שלח צמר ולא חזר יעלה ויבא
 עד שהשלים תפלתו אין מחזירין אותו מטעם טורח
 צמר שאם סומכין על תפלת המוסף שצדיק יחיל
 לפני שמוצרי צד לאש חדש וכתב בעל
 הלכות גדולות וכן אם טעה ולא חזר במוסף אין
 מחזירין אותו מטעם טורח צמר ועד שהרי תפלת
 המנחה לפני אבל הראש כהבשאים טעה
 ולא חזר במוסף שמחזירין אותו ולא נסמוך על
 מה שמוצרי בשחרית דדוקא על תפלה שעדין
 לפני אם סומכין ולא על התפלה שהוציא בה כבר
 ולא נסמוך גם כן על מה שיכול לומר במנחה
 דוק בשחרית ומוסף שדגלן להתפלל באחת הוא
 שאם סומכין מתפלל לתפלה אבל לא מתפלל מוסף
 לתפלת המנחה על כן שלח צמר ששכח
 ולא אינו ענין בין תפלה ראשונה באומע תפלה
 שחזר כתב ר"ז זכרון להיום וכתוב להיום ובסג
 חיים שמוסיפין בעשרת ימי תשובה אם לא אמר
 מחזירין אותו בין שחזר בין בצמר דמשנה קונה
 ממטבע ברכות וכתב לראש תמיה את
 למה מחזירין אותו מאחר שאינו מוותר בתלמוד
 דפמילך הקלוש וממילך המשפט איכא פלוגתא
 זכרון תלמודא דלא יבא אבל בזכרון ונע כמון אם

תקנת גאונים היא למרס מנהל לך במחזירין אין זה
 קריא משנה ממטבע ברכות מאחר שלח חוזר
 בתפלה וכן כתב קרמל צמול וכן כתב
 קרמל ז"ל בשם הגאונים שאין מחזירין אותו בין
 יחיד בין שלח צמר ומטעם שהיא תקנת גאונים
 למרס לא מטעמים בכלל האחרים
 כתב בעל הלכות גדולות שאם שכח אחד דבר
 שיצטרך לשזור בשלח ולהתפלל יטין דעת וישמע
 מפני שלח צמר כל שמנע עשרה ברכות מראש
 ועד סוף ויבא ידי חובתו כדאמרין בשלי ראש
 הצנה כשם שמוציא את שאיב בקי קר מוציא את
 קבקי ואע"ג דאמרין קתם שלח צמר רבן גמליא
 לא עש שבשדות דאמסי וטרידי אבל דשד לג
 קיינו קיבא דל תתפלל כלל אבל קיבא שכבר
 התפלל לא שטעה מוציא אף קבקי וכן פירש רב
 יחיאל וכן כתב הרב ר' מאיר דרוטנברק
 וחוזר שלח צמר את התפלה בקול רם להוציא את
 מי שלח התפלל והכל שמידין ומומטין כל ברכה
 וברכה משו ויעשו אימן בין אותם שיבאו ידי תפלה
 ובין אותם של יבאו ובכוונה שיכוין בלם אימת היא
 הברכה שצדך המצדך ואם מאימן צדק פ אימן
 הוא לשון אימת דברים ולא יעשו אימן חסופה
 פרוש שחטף וענה אימן קודם שתכלה הברכה
 מפני המצדך ויש מפרשים חסופה כאלו קילף
 פקודה בחטף ולא אימן קפופה פרוש שאיב
 מחתך כל האותיות ויש מפרשים שפסק אימן
 לשם ויש מפרשים של אימר אימן לאימן ולא
 אימן יתענה פרוש של שמע הברכה מפני המצדך
 ואם הוא יודע אי זו ברכה סיים אע"פ שלח שמע
 מפני יכול לעשות ויש מפרשים אימן יתענה
 שלח את אימן מרובה סיים הברכה וענה אימן על
 דעת אותה ברכה ולא יזרוק ברכה מפני
 פרוש לא ימנע להוציא הברכה מפני לא יבדך
 צמח וכתוב בערוך היא דאמרין שאין שטיאמן

תעמק קשיא לך לרשע נסים מיהא דאמרי בסוכה
בפרק החול. כיון שהגיע לעשות אמן הלא מעט
בסודרין וכן שבט אמן והא דהוה לך שמיש הברכה
לא בהנפת קסודרין קדשן שהגיע שעת אמן
ומעט אמן יתענה וכדקא קיז דתפיל אין שבט
אמן יתענה מעט שי רבט דבט מערבא שער
מי שקאי חייב לעשות אמן ערך שיטת הברכה
ואחר כך יענה אמן ולא יענה אמן יתענה וזה שהו
שבט אמן בהנפת קסודרין קיז בקריאת ספר
תפיל אהל לך בתגלה ולך בדבך שלש נסר
מוטא את קרשם די חזקתן וכן מפרש
בגמרא דסוכה דבט מערבא שמיש שלש באמנת
וחזן הכנסת עימד עלה עמד אחד מהן לקרית
בתפיל קיז קאמנות מעט בסודרין עד כאן
מכאן נהג ששלש נסר עימד סוכה להאמית
לרשע ולרשע מי שאיש בקי ואעפ שאמרו אל
יעמוד אדם במקום גבוה ויתפלל טוב הוא זה
קמנתא שאמלא כן לך שמש מדוב הקמרת
המתאשש בבת הכנסת וגרסיך בשבת
בפרק כל מתעסק קדש אמר רש לקיש כל מעשה
אמן בכלבחו פותחין לו שערין מן עגן שאלו פתחו
שערים ויבא גי כדוק שומר אמונתם א תקרי אמונת
אלא אמונתם ואמרינן בברכות בפרק אלו
דברים גדול מענה אמן יותר מן המברך יש
מכבשים פ אמן בבית עולה למען לא וקאי כמעט
שם שמת יוד קא אף לית ויש מפרשים פ
קמברך דומה לטור של מתקיים בגל ויכול אדם
להכחישו ואחר שאז מיושר ומקוים עלו אין
לחוסף וממס אין לגרוע כך אמן קאי קיום חותם
הברכה וכן עקר וכתב קראש בהגונה אלו
שחודרין ואומרין התפלה עש שלש נסר מלה זמלה
אפלו איש חותמין עמו עדיך לגער בהם שלש
נסר מתפלל לרשע מי שאיש בקי ומקתיל לרשע
לשחק ולכוין לברכת שלש נסר ולמי אמן ובשאר

נקדישך

ונעדיך ונעדיך
כבוד וזכרון למעלה כמעט על שם דרכך דרכ
כמעט שיח על שם ולפע יא ישפך שיחו סוד על
שם בקוד ישרים שרש קדש נקראו כן קמולשם
לפ שהם שורשים בזבל פהים קמשלשם יך
קדושא שאומר קדוש קדוש שלש פעמים להורות
פאין לקדושת חקר פכאשר זכר קדוש דבר שלש
פעמים דיל כאלו הוצרכו מאה פעמים
וקחכס ל דוד קמחי זל פדש שאמר שלש פעמים
קדוש כבוד שלש עלמות שהם שלש הפלוגושלש
התוכן ועלם השפל וקאי מעלם קוב וקנכד
בזה הפעל קאי קדוש ואומר שקאי קדוש ונעלם
משלש עלמות ובשם עלמות יקדישומו
וידומקומו בתהלתם וקדוש גם כן בשלם השפל
עד כאן ובתחומי מפרש דברים רבים
שהם משולשים אבות משולשים אברהם יצחק
יעקב ישראל משולשים כהנים לוי ישראל יששכר
אותיות משולשים רועש שלש משק אהרן
ומרים תרגו משולשת תרגו נבאים וכתובים
וגם תרגו אותיותיה משולשות פדו אותיות אבג
שהתרגו כולה וזאת מקם הם משולשות טע
אחרים פשרות ומאות וקאחדים שלש פעמים
שלש וכן הפשרות וכן המאות פרוש אחר אבג
בית שלש של שלשתן בגד גימל שלש גמל דלת
שלש וכן עד סוף האותיות שר
שמעתי פרוש אחר בשם

לראש אבן על שדה וקם משולשים שלש חודשת
 ובע פטמים שלשה בג' קם תשעה וקם משולשים
 ג' קם יבוקם משולשים : וכן עד סוף קהילות
 שלש קהילות ביום ערבובקם ובהרים : וכן שלמה
 פשק שלש ספרים שיר קשרים ומשל וקקלית ווקו
 שאמר קול כהה שלך שלשים במועצת ודעת
 וכן כתוב על יד נסאך וקרא זק אלוה ואמר : כלומן
 קמלמס סטלים רשות זק מנח שלל יקדים קיחד
 ומדל לא אם כן טתחו כלם שחר : וקו שאומן ביע
 כלם כחיה שפס פ' אינה וכו' : וכמו לעגב עמנן
 בקדושא וסמך לדבר ויטעו חמות קסיפס מקול
 קקורא : וכתובותה רוח ואשמע אחרי קור
 רשג גדול ועמל כלומן כשהייתי שומע הקדושה כל
 רוח קיינה שאה אוחי : לעתה משבחים ואומרי
 כלומן כל ארבע רוחות קם לטבח פפ קאופטסוקם
 משבחן להלל ברא זק נכח שירע פ קטממל חת
 כל חרויות ואיש נדין להטב טתס לכל
 שגריס למס פפס לכל עד כונו שנאמר ואיש אל
 עבר פש ילכו אל אשר יהיק שמה קרוח ללכת ולבי
 לא יסם בלבתי : ואמר כל אחד מקם בכך כסב
 א' ממקומו לפ שאין ידען איק מקומו
 וקרוי במזל פדש ממקומו כפ מעלת ועס חלפו
 במעלות : וברבי קדשך כתוב למר יעלך א'
 לשלם איך שון גור ודוד קלויס יסאל נקראו
 שון כראיתא בפסיקתא אמר ל' חנשא עד פפא
 חרם על כל ממקרא ולא מנחם מקוס שנקראו
 ישראל שון לא זק ולאמר לעון עמי אהם : איש
 לומר שון ממש : וכן קדן קיח למ לומר א' ומלך
 לשלם ועד שאו של פדק לא בשל קוכרת שון
 אם אומרים זק שאמר דוד על שם אם לא תעל
 את ידו של פל ראש שיחתי : וכל התפלות אם
 מושרין או שון או ידו של : וכשעט שלח בסר
 לנורים וכרע : כל הפש שזין ואומרין קור אהם
 קטנה קימחלת כונו כן בנורים שאין דרך קטב

להודות לגם ולומר לו ארופ אהה פל רי שלח : לא
 כל אדם צריך לקבל בפניו עול מלכות שמים ואם
 יקבל על ידו שלח אינו קבלה גמול שיוכל להכריש
 ולומר לו שלטנו : אבל שאר התפלה שאין בקשת
 יכול לתת צד על ידי שלח של ארס חפצבטונת
 ולא ידע ואמר לו שלטנו וקו שאמר דוד אמרת
 לא א' אהה אפ בעצמי אמרת לו ולא על ידי שלח :
 חל פ' בצד פסוק קורא : יודע יודע בראשית
 ברכות ואודיות אם סתתן לשמך קגדול ע'
 שחידתה וקיימת : וכן תעסק להבא שחידת
 ותחנן ותחוסף גלותם לחברות קדשך על שם
 ומקטב שפתחו בחצרות קדש : לעשות רעך על
 שם לעשות רעך חל חכמת : ולעבדך בלבב
 שלם תלסם ולעבדו בכל לבבם : על שאם מנורים
 לך ר' ארס מנורים לך על שוכיתא מכל האומות
 וקרבתי לנרות לך : וכרע תחלש וסוף
 ובת מנודא רידן איס מופד בה חתימה : אבל
 ברושמי חותם בה באי א קודרות וכן קיס סקב
 קראש : ואמרין ברושמי בברקא קמיו דברכות
 קלשוחין עס קטמר בקוראק : ר' ושדא אומר
 וכלב בנורים : קמא קכרע בזוראק של
 קללובקוראק של ברכת קמוון קרי זק יענע : וכן
 בנורים של נשמת כל חי : פדוש קוראק של קל
 קור אודך פ פמט : וכשמקיס שלח
 זמר ברכת מנורים אומר א' סוואי אבתם ברכם
 בברכה קמסולשת בפרק קכתובק על ידימשק
 פבדך וכו' ומכר זכות אבת שסם שלם לפ
 סקשל ברכות חלות בזכותן : ואמר משולשת
 פ קס שלם פמוקיס : כתבדבר יסף
 קמיו זל שאק לומר כקפ עס קדושך , פ איש
 כקפ סרל אלא כקפ כמו שאין לעמ נשדא ישראל
 לא נשדא א' : וכן אין לעמ כקמס עס קדושך פ איש
 פקראיס עס וקטב וקכקמס וקפס : וכשבוהיס
 כש כקמ : אלא קכטן לעמ כקמס כש קדושך

סדר תפלות קחול

ונראה ל' שיכול לומר כהמס עש קדושך שיאמר
עידויים ככפרים ובע אהרן עש קדושך וכן הוא
לעובד באדרי רב עמרים ורביס סעדיק' וכתב
אבן קרית' ושמו את שמי אין מנחה בגרפת לאמר
דאמרין בטובה בברך אל תאמנן ושמו את שמי
שמי המיוחד ל' אמרתי את קעם גשם ממפרש
ועתה אין אס מברכתי גשם ממפרש ואם מברכין
את ברכת' ואומן ברכא בגרפה המאולאת בפרה
וכו ובבר אמרן המאולאת ומא לא להוסף עוד
ושמו את שמי כשם שאין אס אומרים כהגרבו
את בני ישראל ששקם לאון עזאק ולא לאון ברכת
כך כתב רש"י' וקבץ וישם לך שלום יאמר שיש
שלוש דומה לדומה' אבל בספר ובפרש"י
עמו לאמר ולא יתקע כאן' ובסדר רב עמרים
ורש"י סעדיק כתב ושמו את שמי ועלמס סמכו'
באלו הארשת לאמר' חדוש' ברכך יהוה שמך
כפג שלם שקורין בתורה בחול' יאר יה טט לך
ויחך כפג המנה שקורין בתורה במועד' יאר יה
פג לך וישם לך שלום כפג שבט שקורין בתורה
בצבת' ונשאל קר"ף אס ברשן קקאל לעמות
אמן כשאומר שלח כבוד ברכת כהמס וקשיב דאין
ברך לעמות אמן לא כשאסא קהן את כפג עוד
כאן ומשם מפת שאין עטן אמן לא כשאומנשן
מש ממברך' ולכן יש מקנת יחידים שעטן כן
יקרען במקום אמן' ואסור לחד לומר ברכת
כהמס בתפלות כבוד כהמס כפג גסאין כפס
שאמא לא בעמק אומר שלח כבוד' וכשקרה
סאין את כפמס ברך שלח כבוד לקראת קודס
שיתחיל רצה ואומר כהמס וואו עקרון את רגמס
ממקומס לעלות לבוכן וכשעקרון את רגמס
לעלות אומן יקי רשן מלבטן יה אים ואי אמתס
סתחא ברכה זו שיתקם לדרך את עמך ישראל
ברכה שלמה ולא ימיק כמכשול ועטן מעתה ועד
עולם' וכתב רביס תפסאין לשלח כבוד לפסיק

ולקרוא כהמס דקוי הפסק בתוך התפלה לא קסנן
של שצקורא' ועלם לבוכן ושומרין שם טמס
כלת מקיכל ואחוריהם כלת קעם ואכבשתיקס
לתוך כפמס עד שמסיים שלח כבוד מודים' ואו
מחזירין פמס כלת קעם ומברכין ב"ה אמת אשר
קדשם בקדושת של אהרן' ועט לברך את עמו
ישראל באהבה' ומגביהן דיקס כפג כשתקס
ופשטין דיקס וחולקין אכבשתיקס כדאית במדר'
מצען מן הקדשם ששטנה למעלה מבראשקס
ומצען מן ארפ אכבשתיקס' ומכווען לעשות
חמסה אורים בין שט אכבשת לעש אכבשת
אור אחד ובין אכבש לערל ובין ערל לערל לקיים
מצען מן הקדשם' ושלח כבוד מקראי אותם
יערכך וקס עטן אחריו מלה במלה עד שיימון
פסוק ראשון ואו עטן קקאל אמן וכן אחר פסוק
שט וכן אחר השלשי' ואחר כך מתחיל שלח
כבוד שיש שלום' ואו כהמס מחזרין פמס כלת
הקיכל ואומרין רבם של שלם עשיס מן שגרת
פלגא עשה אתה מיה שקבטתה הקיפא ממעטן
קדשך ועמי' וגרסין בחזנה בפרך אין דורשן
המסתכל בשלמה רבי' עטן כמות בקסת ובגשי
אכבש' ודוק א' במקדס לפ שאמרתי את קעם
גשם ממפרש ושטנה שורה על דיקס' אבל
בגמלן ובאמן קוה שאין מברכין גשם ממפרש ואין
השטנה שורה על דיקס אים אסור לא מעוסקת
הדעת' כדאמרין שרשמי דמגל עלה דמתתנה
הו ידיו כעשת אסטוס לא יאר את כפג' מטע
שקעס מסתכלן ס אמן ר' יוסי זאת אומרת שאסור
להסתכל בכמס בשטח שהן מברכין את ישראל
אמר ר' חג כלום אמרו אין מסתכלן לא מטע קסח
הדעת אלא מסתכלן ולא מסתחא דשתאי פ' שטן
שאס מסתכל שומר באימה ומכויל ברכה'
וכשמברכין כהמס את קעם יש אנשים שאומרין
פסוקים ממש כל מלה ומלה של ברכה' ואין ראוי

סדר קבלת תורה

לאומרים מהטעם שאמרם וזה איתנו במוסק
צדיק ולא נאמרין קטש בשעת צדקת כהטעם ינה
קטש אומרים אמר רב חסדא ברבי אילא מלאכו ברבי
אלא בבבאי ברבי אילא מלאכו אמר ר' חייא בר
אבהו אמר ר' יוחנן כל האומרים בגמולין איש לגמול
סומא אמר ר' חסדא בר כפא תדע דמימדקש
עמי לא לבש למימריהו כלום יש עבד שמגבשן
אותו ואיש מ'אוזין אל ר' חייא בר חסדא תדע דגמולין
עמי מ'בש למימריהו כלום יש עבד שמגבשן אות
ואיש מ'סב טעם .. אמר ר' אבהו אמר ר' חייא
קוק איתנו לבו שון דחייא לר' אבהו דמן עכו ול
אמר לנו איתנו עמי לא איתנו לנו .. מכאן שאין
אומר אותן אש בגמולין ואמרין בתיבת דברות
אין עטין עם המעבר .. ר' יוחנן קוק עונה עם
המעבר קדוש קדוש קדוש א' נבאות וברוך כבוד
א' ממקומנו .. כל אן קיה אומ' ר' יוחנן עם המעבר ..
גדיסין שדושלמי דברכות בפרק אין עומדין אמר
ר' יוחנן בן שיי בשם ר' אשר כל כהן שקוף עומד
בשת הכנסת ואיש משא את כפו עבד בעשא ..
שדוש בשעה שקורא שלח עבד כהטעם ..
ר' יוחנן בן שיי כד קוק קש ולא קוק חזין רישיד
קוק קיים אחוריק עמודא .. ר' אשר נשק לבראי
וכתוב בערוך נשאלה שלם מן הגאוש כהן
שלח התפלל ומנח צבור שמתפללין מותר לנאות
לדוק אן ל' וקשיע ל' מצאפ דבר שמעבב צדקת
כהטעם לא נטילת ידים דאמרין בסוסא כל כהן
שלח נטיל ידיו ל' ישא את כפו .. אבהו ל' מצאפ
שקתלה מעבב ויפלה ויברך .. נשאל קרש
צמול קמל שמתפלל וכלם צמיחין בתלה אי ירד
שלח עבד לפע התעבב ויחזר התלה בקול רם או
איש חזר פ' חזרת התלה קיה שלח ל' ישא את מי
שאין בקי ובכאן כלם בקיחין ואיש חזר מאוס
ברכה לבטלה קואיל וטב יחזר לפי חזרת
עמם בלחש או ירד לפע התעבב ויחזר כדי שלח

תעבב תורת קסדר ואם תאמר ל' תעבב
תורת קסדר לא אס כן יקיה בקהל מי שאיש
בקיחין כמק ימיו שחורין בשל'ן וקשיב קואיל
ותקם חכמים ו' שירד שלח עבד לגמולת
לפניה את מי שאין בקי .. ול' בר רבן גמלא
שאמר אפי בקי שלח התפלל עמי לבן עבמו לא
תהיי חזרת שלח עבד ברכה לבטלה כלל מעב
שקד התקנה .. ואעפ' שלח יקיה בקהל מי שאין
בקי כמ' שתקם קדוש בשת הכנסת וקיה שקד
זן מ'פ' חזרת ונתחיים לחזרתו בכל בת כ
כנסת ואעפ' שאין שם חזרת וכו' שתקם
ברכה אחת משן שבע בלל שנתבטל ממחזרי
לבא לבשת הכנסת ונתחיים לחזרתו ומעפ'
שקיו שם כל הקהל .. וכן כל דבר המתקן בשלח
דבר אחר אין עטין שלח נשית התקש קיה ע
סיקין שם אות הדבר שנתקנה בשל'ן רק עטין
שנעשה התקנה קיה פל' כ' טעם גורא שמת
קיה שם אות קדבר שנתקש בשל'ן .. ובגין
שיובן זה העטין שאם לא כן היו התקנים מתקן
דבריהם ל' ישראל וקיה צדי' בטל תפל לחש כל
איש ואיש שבשת הכנסת איס קוא בקי אן לא .. ואן
יחזר שלח עבד התלה ו' כלו חזן מששן הגרות
ומתקנת עד כאן דבר .. כתב רב פומס
שאם נכנס לבשת הכנסת ודואק שאם יאמר כל
האמרות שלח יוכל לשלם ולהתפלל תפלת עם
קצור שיאמר ברוך שאמר ומ' יחזר שלח תלה
לדוד ב' בר וחזקת בברכה ישתבח ואעפ' שתקם
לומר מתלה לדוד עד כל תשמה תקלל יק' גרוא
ששקד התקנה ל' קיה לא מ'פ' חזרתו של
תלה לדוד כדי אמרין צדיקא קמ' דברכת כל
האומר תלה לדוד בכל ז' מובטח לו שאין בן
משלם הד' .. ובשל'ן אות מ' חזרתו קמ' לומר עד
פז' התלה קילק' טוב קוא שילגם כדי שקרא
קראת שמת' ותפל' עם קצור .. ומ' ברש

סדר קבלת חזון

ינה כתב בשם רמיהו שאם נכנס בשעה ששלישי
 צמר מתחיל יוצר ואין לו שקות למען אפר מומור של
 תהלה לרוד טוב הוא שיקרא קש בצרכותיה ויתפלל
 עם הצמר ואחר כך יקרא פסוקי הזמירות עם
 סגרו של פתחם ושל אחריהם לפי שקתפל רעים
 ומקובלת עם הצמר .
 בירושלמי דברכות הנכנס לבית הכנסת ומצא
 שגמדין ומתפללין אם יודע שקורא גמדין על
 תהלה של צמר לעשות אחריו אמן יתפלל ואם
 לאו אלא יתפלל . באיזה אמן אמרו תקין אמוראיין
 חד אמר באמן של הגאון קדוש וחד אמר באמן של
 שומע תפלה . אך פתחם ולא פליגי מן דמר באמן
 של הגאון קדוש בשבת ומאן דמר בשומע תפלה
 בחול . וגרסינן בגמרא מי שמת אומר רב הונא
 הנכנס לבית הכנסת ומצא צמר שמתפללין אם
 יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שכלמוני יתפלל
 ואם לאו אלא יתפלל לפי שצריך לשחות עם הצמר
 במורדים שלא יראה ככופר במי שהצמר משתחוה
 לו . וכתב הרמב"ם ואם יגיע הוא למורדים או לשחת
 מן הכרכות ששוחין בהם בשעה ששלח צמר אומר
 מורדים שפר דמי מאחד ששוחה עמו . ולפי שהקמ
 גמדין באמצע התפלה והיה שלח צמר מניע
 למורדים קיה משתחוה עם הצמר באמצע ברכה .
 אבל לא בתחלה וסוף דאמרי דאין לשחות בתחלת
 ברכה ובסוף ברכה לא באסת ובמורדים . וכתב
 הרמב"ם ולכתחלה אין לעשות כן אם לא שיצטרך
 אדם להתפלל כדי לגמור גזולה לתפלה ואם קיה
 מתפלל ושמע שקצמר אומר קדוש או אמן יחזיר
 שמייה דצה או ברכו . כתב רש"י בסוכה בג' ל"ב
 מגזול בשם מלכות גדולת ששוחק ומכוין למען
 שהצמר אומרין ואין כשנה וכן כתב רשב"א סעדיה
 ור"א אבל רשב"ת ור"י כתבו שאין שוחק ששן
 ששומע כשנה קויה הפסקה בתפלה . ויש
 אומרים דלא אמרינן שומע כשנה אלא אם כן הוא

יכול לפנות אבל המתפללין שאין יכולין לעשות
 לא אמרינן בקו שומע כשנה . כתב רבי קאה
 הנכנס לבית הכנסת ומצא צמר שמתפללין בלחש
 ימתק להתפלל עד שיגמרו וכששלח צמר חזור
 אתפלה בקול רם יתחיל קויה עמו בלחש מלש בזמנה
 וישנה הקדוש עם הצמר במקומה ואין צד הפסק
 מה שאמרו אם יכול להתחיל ולגמור עד של
 יגיע שלח צמר למורדים לא אמרו זה אלא כשמתחיל
 קודם שלח צמר אבל אם התחיל עם שלח צמר
 שפר דמי כדי שלא יפסיק עין גזולה לתפלה .
 כתב הרב ר' גרשום בר שלמה נשאל למה אם אם
 בתפלה אם צריך לחזור אם לאו ואם חוזר אם יחזור
 לראש או לוותר ברכה שסח בה והשבת השוכה
 לשואל פ' צריך לחזור לראש כל שמונה עשרה
 צרכות כבבכה אחת דמו . והארכה מאד בצרכו
 כמו שכתב רמב"ם בספרי השו"ת שאלות . עד
 כאן דבריו . כתב הרב ר' שמעון מקורם קמתפלל
 ושהה באמצע התפלה כדי לגמור את כלל אם
 שהם מעצמו בל דחוי ואונס שאם קיה רובה קיה
 יכול לגמור אים צריך לחזור לראש כהקיה דמגלה
 שקרא לברוך . וכן קהיה לראש קשנה שומע
 קשע תקישות בהשע שעות ביום יבא אבל אם
 שהה מחמת שהיו מים שוחקין על ברכו ולא קיה
 יכול להתפלל באותה שעה זהו דאיהם שהה כדי
 לגמור את כלל חזור לראש . ולאחר שמקיים שלח
 צמר חזרת התפלה אים צריך לפסוע ג' פשיעות
 לאחריו אם התפלל בלחש עם הצמר אבל אם לא
 התפלל בלחש פוסע שלש פשיעות לאחריו .
 וספלין כל הצבור על פתחם ברגם השמיאלית
 ומגביהין עד ימין ואומרי מומור לך ה' נפשי אשח
 ועמי . ומקישין בתחלת רחום וחמן חטאם לפתך
 רחם עלינו ומומור זק חבדו דוד בלפ"א שתאחסר
 ממנע שלש אותות שהן בוק לפי שלשון בוק קויה
 לשון ריקות ומורה על ריקות מתשובה וממנעשים

סדר קטלת החול

סוּסָה וְהָיָה קַמְסוּבָה שְׁלֵמִים בְּצוּמִיּוֹר וּבְעֹשֶׂה
 מְבֹגְדִים רִיקִים שֶׁלֹּא רִיקִים מִתְּהַבֵּבָה וּמִמְעַשֵּׂים
 סוּסָה וְלֹשֶׁן שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר לְמִי שֶׁשָׁבַח בְּתַשׁוּבָה
 לְתַתְּלָהּ אֲדוֹתֶינֵינוּ לֹא רָצָה לְהוֹכִירָם מִשׁוּבָה •
 וְאַעֲבֹךְ חוֹד רֹד וְרַעֲפָאךְ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁכָּתַב בְּ
 בְּצוּמִיּוֹר וּבְשֵׁלֵם אֲדוֹתֵינוּ שֶׁהֵם אֲרַפְּ לְאֹן רַעֲפָא
 וּמְבֹאֵם בְּתַשׁוּבָה לְאֹן רַעֲפָא שֶׁלֹּא מִכֹּחַ אֲרַפְּא
 מִשׁוּבָה אֲדוֹתֵינוּ נִבְרָא וְיֵשׁ יְהִידִים שֶׁמִּתְחַנְתֵּם
 מִצוּמִיּוֹר אֲדוֹתֵינוּ אֶל אֶחָד וְאֶחָד כִּשְׁרַעַם וְדַעַת •
 וְאֶחָד כֶּךָ אֲדוֹתֵינוּ

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ

אֲמֵן אֲתָה אֱלֹהֵינוּ מִלְכָּם אֵין לָם אֲתָה וְעַמִּי •
 וְקִטְעֵם שְׁנֵהֶם לְאֲדוֹתֵינוּ אֲתָה הַתְּפִלָּה מִשׁוֹם רִאשׁוֹן
 נִתְּעַבְּרָה בְּסִדְרַת תְּעַבְּרָה קָלוּ מִעֲשֶׂה בְּרַעֲפָא לִישָׁר
 שִׁירָה לְפַנֵּי הַתְּעַבָּה וְאֲדוֹתֵינוּ וְאֲדוֹתֵינוּ בְּרַעֲפָא
 וְלֹא נִעֲשֶׂה יִרְדֵּנוּ אֲדוֹתֵינוּ לְעִקְבֵינוּ וְאֲמֵן אֲתָה מִלְכָּם
 אֲתָה אֲתָה אֲתָה מִלְכָּם אֵין לָם אֲתָה אֲתָה אֲתָה
 מִלְכָּם רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּךְ אֲדוֹתֵינוּ וְאֲדוֹתֵינוּ
 לֹא נִדְעָנוּ וְכוּ • וְהוּא פְרוֹק בְּבְרִי קִימִים • וְאֲדוֹתֵינוּ
 פְרוֹקִים מִפְּטוּרִים מִקְּדוּשָׁה • וְקִטְעֵם שְׁנֵהֶם לְאֲדוֹתֵינוּ
 וְאֲדוֹתֵינוּ לֹא נִדְעָנוּ כְּלֹמֶר כִּבְרַעֲפָא כְּעַמִּי שֶׁשָׁפַח
 מִסָּק בְּהַר בְּעֹלֵת לֶקֶחַ הַתְּעַבָּה שֶׁאֵינוֹ מִתְּחַלֵּד
 וְאֲדוֹתֵינוּ בְּלִשׁוֹן יִשְׂרָאֵל • וְאֶחָד כֶּךָ וְאֶחָד כֶּךָ
 עַד וְאֶחָד כֶּךָ וְאֶחָד כֶּךָ לְפַנֵּי וְכֵן עֲשִׂים אֲתָה
 עֲתִילָה פְרוֹקִי קוּמִיּוֹת עֲשִׂינָה וְאֶחָד כֶּךָ שֶׁמִּעֲשֶׂה
 עֲשִׂינָה בְּעִמְדָה וְאֶחָד כֶּךָ כִּשְׁלֵם אֲתָה • וּמִשְׁנֵה
 אֵין אֵין חֲרָפָן לְהַתְּפִלָּה עֲשִׂינָה אֶחָד חֲקוֹ וְאֶחָד לֹא
 נִדְעָנוּ • וְאֶחָד כֶּךָ עֲשִׂינָה וְאֶחָד כֶּךָ עֲשִׂינָה לְשֵׁלֵם
 וְאֶחָד כֶּךָ אֲדוֹתֵינוּ **אֲשֶׁר** יוֹשֵׁב בְּתַרְוֵנוּ וְעַמִּי
 וְעַד לְאֲדוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא פְעַמִּים
 בְּלִישׁוֹן כְּבֹגְדֵי פְעַמִּים שֶׁנֶּבֶל קוֹל מְפָאָה וְאֶחָד כֶּךָ
 בְּשֵׁלֵם מִשְׁמֵרוֹת קִלְלָה אֲדוֹתֵינוּ אֶחָד כֶּךָ עֲשִׂינָה
 וְעַתָּה אֲתָה קִיבֵל וְעַתָּה אֲתָה בְּכֹחַ אֲדוֹתֵינוּ

קַעֲשֵׁלֵם • וְיִכְרֵם אֲדוֹתֵינוּ עַל קִבְּרֵי שְׁנֵהֶם וְאֵין
 לָם כֹּחַ מִקְּדוּשָׁה מִעֲשֶׂה אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּתַרְוֵנוּ • וְעַד
 שֶׁאֲשֶׁרֵינוּ קוֹל כְּבֹגְדֵי אֲדוֹתֵינוּ שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר עֲדָרָה תֵּלֵם
 עֲשִׂינָה אֲשֶׁר יֵשׁ בְּסִפְרֵי תֵּלֵם כְּבֹגְדֵי עֲשִׂינָה קוֹל
 שֵׁיט בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱבֹךְ שֶׁהִמְצִיא שֶׁהֵם עֲשִׂינָה
 וְאֶחָד כֶּךָ מִקְּדוּשָׁה לֹא מִנְּהָלָה אֲדוֹתֵינוּ שֶׁהֵם רִאשִׁי
 פְרוֹקִים וְלֹא אֶחָד שֶׁאֵינוֹ רִאשׁוֹן פְּרוֹק וְהֵן כְּמִסְפֵּר
 קוֹל • וְגַרְסִינֵן בְּפִיךָ דְּבִרְיוֹת אֶל שֶׁעַד אֶל חֲסִידֵינוּ
 הַאֲדוֹתֵינוּ תִּתְּנָה לְגוֹד בְּלִישׁוֹן מוֹבְטָח לֹא שֶׁהוּא בֶן
 הַעֲשֵׁלֵם הַבָּא • מִיָּד טַעֲמֵנוּ אֵילֵנוּ מִשׁוֹם דְּאֵתֵינוּ בְּלִישׁוֹן
 עֲתִילָה שֶׁהֵם לֹא שֶׁהֵם מִשְׁבַּח בְּהַלְבָּא בְּלִישׁוֹן מִיָּד
 מוֹבְטָח הַבָּא אֵין כֵּן לֵעֲנֵי אֲשֶׁרֵינוּ מִיָּד דְּרַךְ דְּאֵתֵינוּ
 עֲתִילָה אֶל פִּנְיָנוּ שֶׁהֵם לֹא מִשׁוֹם דְּאֵתֵינוּ עֲתִילָה
 אֵת יִדְיָנוּ • פִּי שֶׁמִּדְּרַךְ עַל תְּכֵלֶת הַיְכוּלָה וְהַרְחֵמֵנוּ
 שֶׁהוּא זֶן מִקְּרַעֲנוּ דְּאֵתֵינוּ וְעַד עַד כְּעַם • לְמִיָּד קָלוּ
 קְבִירָה דְּכֵתִיב עַד אֶתֵנוּ לְחַם לְכָל בָּשָׂר שֶׁכָּלֵם
 הַקְּהֵל וְהַיְכוּלָה וְהַגְּסָרָה וְהַרְחֵמֵנוּ וְשֶׁאֵין קְנֵסִים
 לֹא מִשׁוֹם דְּאֵתֵינוּ עֲתִילָה פִּי אֶל פִּנְיָנוּ וְהַרְחֵמֵנוּ
 וְכַסְפֵּינוּ מִדְּוִיקִים גֵּרִים כֹּל הַאֲדוֹתֵינוּ תִּתְּנָה לְגוֹד בְּ
 פְעַמִּים בְּלִישׁוֹן מוֹבְטָח לֹא שֶׁהוּא בֶן הַעֲשֵׁלֵם הַבָּא •
 מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָם יִטְוִן דַּעַת בְּאֵתֵנוּ מִשְׁלֵם • כְּתִיב
 קְבִירָה שֶׁעֲבִירָה לְכוּן בְּלִישׁוֹן וְאֵין לֹא כוּן לְכָל הַפְּחוֹת
 עֲשִׂינָה אֵת יִדְיָנוּ עֲבִירָה לְחוֹד וְלֹא אֲדוֹתֵינוּ פְּעַם אֶחָד
 וְהַאֲדוֹתֵינוּ מוֹבְטָח לֹא שֶׁהוּא בֶן הַעֲשֵׁלֵם הַבָּא לֹא
 אֲדוֹתֵינוּ שֶׁמִּשׁוֹם מִשְׁנֵה זֶן לְבִרְיוֹת וּזְכוּת אֲדוֹתֵינוּ קַעֲשֵׁלֵם
 הַבָּא לֹא שֶׁאֵין הַתְּפִלָּה מִשְׁנֵה זֶן יִתְּרָה עַל מִחְצָה זְכוּת
 מִכְּרַעֲנוּ וְקִטְעֵם מִשְׁנֵה זֶן שֶׁהֵם אֲדוֹתֵינוּ מִשְׁנֵה זֶן וְקִטְעֵם
 לֹא שֶׁכָּלוּ שֶׁבַח וְקוֹדָא לְמִקְוִים וְעַד קַעֲשֵׁלֵם וְפְרוֹקִים
 וְהֵם בְּרַחֲמֵינוּ מִשְׁנֵה זֶן לֹא שֶׁבְּרַחֲמֵנוּ • וְהַאֲדוֹתֵינוּ בְּכוּוֹנָה
 וְדְּאֵתֵינוּ לֹא רֹחַ נִשְׁבָּרָה • וּמִנֵּה שֶׁמִּוֹסִיפֵן בְּתַחֲלִית
 הַמִּצְוִיּוֹת אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּתַרְוֵנוּ מִפְּנֵי שֶׁמִּנְחָם אֵין לְמִדְּוִין
 בְּלִישׁוֹן שֶׁמִּדְּרַךְ שֶׁעֲבִירָה אֲדוֹתֵינוּ שֶׁהֵם שֶׁעַתָּה אֶחָד
 קוֹדֵם שֶׁתְּפִלָּה כְּדֵי שֶׁתְּעַשֶׂה דַּעַת עָלֵינוּ וְיִטְוִין אֵת
 לֹא וְעַתָּה שֶׁמִּוֹסִיפֵן בְּסוֹף הַמִּצְוִיּוֹת וְאֶחָד כֶּךָ

סדר תפלות קהול

יה יהודיע שמואל בן השלם הבא וזהו מעשה ועד
שנים . ועד כדי שייס בקלוייה ולהסמך הלויים
להלוייה שכל המזמור ריש שיש עד כל הנשמה תהלה
יה מסיימין בקלוייה ומתחילין בקלויים וגרסינן
בפק דבר כית מטע מה לא נאמרק סון באשרי .
מטע שיש בה מעלה לתן של שוואים של ישראל שנה
נפלה ולו תסיף קוס בתילת ישראל פרוש לך רנה
דור לבח בה מטע שנתה ברוח הקדש שבאור
זו שתיר הנבא לעבא על מעלה לתן של ישראל .
במעבד מתרע לה לפאי קראי קב נטל ולו תסיף .
קוס בתילת ישראל . אימר רב נחמן בר יצחק אשלו
קב חור דור וסמכו ברוח הקדש שצאמר סומך .
לכל סופלם כלומר שאעף כן יסמך קבנה את
נפילתו . ואומר במדרש למה כל פסוקי חילת
שתא באמצע הפסוקים אחרי היתענות מתחילין
בוו חוף מטע פסוקים שסס חסון ורחוס יא ועמ .
קדוב יא לב קראיו לעמר לך קק אל לומרנו בגל
יוס . חית דחפון קוף דקדוב קרי קק . אף דאך
למר דלכל קריא . ואמר כך אומרים

למנצח מזמור לדוד

ומה שתקן לומרנו בסוף קהלה מטע שאומר
במדרש תלם אמר שמעון בר אבא איהו מוכח
יא מזמורים מראש הספר ועד פסוק זק ואשרי
קאיש ולמה רגשו וניס חר קוא שנג ית ברבור
שאדס מתחיל בכל יוס אדס אומר לחברו תתענ
צותך קדוד המלך לאחד שער יח שירותות שבו
אמר יעקב יא בוס נרה וקפ איתא ברוש למי וגם
מדבר זה המזמור בעמ קק שצאמר יעקב יא בוס
נרה . וכתוב בנפאל והיתח עת נרה . יאלו שרך
מקדש זה משיח בן דוד . שתה ידעת פ קושיע יא
משיחו . לא ברכב עבומעג . קימא כדש ונטל
ואתחא קמש . ולכך נהע לומרנו סמוך לומר
קדושה מתחיל ובא לצמן עאל . ואומר במדרש

תלם השעה פסוקים יש במזמור קוז סנג השעה
חדשים שהאשה מת צברת בהם . לאשה שבגד
סקיא מקשא לנה אימרין לפת און ירשן מיד
שמך לך לא מאן דעט לחיימך בשדן קשיותה
יענה יתך בשדן קשיותך . כך שצקב כתיב קאל
קשנה אותי ביוס נדתי . אימר לפס דוד לשאל מי
שענה את יעקב אברהם בעת נרה קוא יענה איהם
בעת צרתה קוא יעקב יא ביוס נרה ישגך שס אלו
יעקב . עוד אומר שס המזמור קוז ראשו בעמ
וסופ בעמיה . ראשו יעקב יא ביוס נרה . וסופ
קמלך ענה ביוס קראמי . ובשבת ובימים טובים
אין אומרים אות מטע שהוא מזמור של תתנה .
וגם קוא מתחיל יעקב יא ביוס נרה . ובשבת וימים
טובים אינן ימי נרה לא ימי שמחה . ואומר סדר

קדושה ובא לציון גואל

ועמ
ואת זאת ברית אונס ועמ קס שפ פסוקים סמוך
זה לזק בששק . ומה שאומר פסוק ואת זאת
ברית אונס עס ובא לצמן עאל מטע שמדבר על
רוח נבואה של ימוש משפ . וק יקיא בשאת
קעאל כמו שצמר וקיא אחרי כן אשפך את רוח
על כל נער ונבאו בטכס ובמתכס ועמי . ואת
קדוש יושבת תהלות ישראל פסוק קוא . וישב קוא
מלשון ותשם בקדש שהוא מימתק ומתעבב לתהלת
של ישראל קודם המלחם כדי אמריק בחולן נברק
גד קנשא חין מלחם קשרת אומרים שירק למעלם
עב שיאמרנו ישראל למטה שכל בך יחד ככבי בקר
לא ישראל וקדר ויריש כל בעט לים לו קמלחם .
עוד דרשו רבתיים בפסוק ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל שכלה ממדתן כד שתתפלל כנסיא
אחרונה שבישראל ומקבל תפלתם ביחד . וקרא
זה אלף ואמר ועמ פסוק קוא . ומקבלן דין מדין
ואמרין קוא פרעמו . קדיש בשמי מרומה שת
שפתיה פרש קרבר משק כהן מוכלל ומוכרש

סדר קטלת החול

הוא ימלאך לעולם ועד שאמר משה וכן קדושה
 שאומר מעמד ה' ימלאך לעולם שאמר דוד וי'ל
 לפי שמתקדמין זה הסדר קדושה תקום לעיל הפסוק
 שאמר משה לפי שאין תרעם לכתובים ושמעתי
 בשם ה' ראש שאין פקולה שגו שעל תרעם פסוק
 ימלאך ה' לעולם ותמי' יצאק בת קול ואמר לנתן
 בעיני קול זה שמגלה סתרי לבג אדם מפני שיש
 בו קצת משיח ומח שתקום סדר קדושה בסוף התפלה
 בעבור עמי הארץ המיחזרים לבא לתפלה שלא
 יפסידו שמיטת הקדושה דאמרין בשלמי סוסם
 אימתי קאי עלמא אסדרא דקדושה ואיהא שמיטת
 רבא דאגדתא ולכך תקום לתרעם סדר קדושה זה
 כדי שיבא עמי הארץ שאין מעבדים לרבך בלשון
 הקדש לא בלשון תרעם שהיו רגילין לרבך בלשון
 זמן כמו שאמרם בצדוה הקדיש ותקום להם כאן
 כמו תפלה קטנה בתחלה אשרי ואחר כך קדושה
 וזכרון צון ותלמוד תורה כמו שתקום בגלגל שבת
 ברכה מפני שבע בעבור המיחזרים לבאי וגו'
 מעשה הקוזכרות שיש בסדר קדושה זה ומצאתים יח
 הזכרות כנגד שמונה עשרה והספס שאין אומרי
 אותם בשבת וימי טובים בשחרית מפני שכל
 באי לכתובת ככנסת בתפלה ראשונה וזהו לאומר
 בשבת וימי טובים במנחה לפי שהיו דורשין
 שמים אלקודס תפלת המנחה ורגילות קול לרב
 בסוף קדושה בפסוקי גאולה וקדושה וגו' עמי
 הארץ באים לשמוע קדושה ומח ששבע לומר
 בימיהם שבת לש שהיא זמן ככנסת רשעם בגוהם
 כמו שכתב במקומן ומחרישין בסדר קדושה
 כדי לתת להם מעט מאח יוקר' ואין מתחילין
 בפסוק וכא לעזן בימיהם שבת לא מן ויתנה קדושה
 לפי שאין שחר גאולה בגלה של יאמרו האומות
 דרך הגוים ברחו לש בגלה לא בוס לשע כל
 קמים כמו שכל בגאולת מעבדים ויקי בעצם קיום
 קום בעצמו של יוס' ומח ששבת ליתחיל בגלג

הוא ימלאך לעולם ועד שאמר משה וכן קדושה
 שאומר מעמד ה' ימלאך לעולם שאמר דוד וי'ל
 לפי שמתקדמין זה הסדר קדושה תקום לעיל הפסוק
 שאמר משה לפי שאין תרעם לכתובים ושמעתי
 בשם ה' ראש שאין פקולה שגו שעל תרעם פסוק
 ימלאך ה' לעולם ותמי' יצאק בת קול ואמר לנתן
 בעיני קול זה שמגלה סתרי לבג אדם מפני שיש
 בו קצת משיח ומח שתקום סדר קדושה בסוף התפלה
 בעבור עמי הארץ המיחזרים לבא לתפלה שלא
 יפסידו שמיטת הקדושה דאמרין בשלמי סוסם
 אימתי קאי עלמא אסדרא דקדושה ואיהא שמיטת
 רבא דאגדתא ולכך תקום לתרעם סדר קדושה זה
 כדי שיבא עמי הארץ שאין מעבדים לרבך בלשון
 הקדש לא בלשון תרעם שהיו רגילין לרבך בלשון
 זמן כמו שאמרם בצדוה הקדיש ותקום להם כאן
 כמו תפלה קטנה בתחלה אשרי ואחר כך קדושה
 וזכרון צון ותלמוד תורה כמו שתקום בגלגל שבת
 ברכה מפני שבע בעבור המיחזרים לבאי וגו'
 מעשה הקוזכרות שיש בסדר קדושה זה ומצאתים יח
 הזכרות כנגד שמונה עשרה והספס שאין אומרי
 אותם בשבת וימי טובים בשחרית מפני שכל
 באי לכתובת ככנסת בתפלה ראשונה וזהו לאומר
 בשבת וימי טובים במנחה לפי שהיו דורשין
 שמים אלקודס תפלת המנחה ורגילות קול לרב
 בסוף קדושה בפסוקי גאולה וקדושה וגו' עמי
 הארץ באים לשמוע קדושה ומח ששבע לומר
 בימיהם שבת לש שהיא זמן ככנסת רשעם בגוהם
 כמו שכתב במקומן ומחרישין בסדר קדושה
 כדי לתת להם מעט מאח יוקר' ואין מתחילין
 בפסוק וכא לעזן בימיהם שבת לא מן ויתנה קדושה
 לפי שאין שחר גאולה בגלה של יאמרו האומות
 דרך הגוים ברחו לש בגלה לא בוס לשע כל
 קמים כמו שכל בגאולת מעבדים ויקי בעצם קיום
 קום בעצמו של יוס' ומח ששבת ליתחיל בגלג

סדר תפלות קהול

פורים ובליל תשעה באב ובא לציון מפת שבפרים
 קיתת גחולתא מיר אוישא ומבקשי רעתיא ולכך
 נהג לפשר גחולה בליל שלפניו ונהג כן בליל
 באב כהיך לפשר נחמה וגחולת צון היא נחמה
 ועד מפת שאומר תחלה קינות ובסופה אומר
 נחמה ומסיים בה ובא לציון גאל כדיליה סמך ובא
 לציון גאל לבא לציון גאל ואומר אל אברהם
 יצחק וישראל אברהם שמרם זאת לעולם לעד
 מחשבת לבב עמך ועמך פסוק הוא בדברי קיימים
 ועמך שיושל סדר קדושה זה לעד מחשבתא
 ולחפן את לבבא סך ואומר פסוקים מעשורים
 ואומר ברוך אלנו שבבא לבנו על שם ולכבודי
 בראתו פרום לבחורו וזכו כבודו והבדילנו מן
 הטומאה על שם ואבדיל אתכם מן העמים להיות
 לי וכתבו וידעו תשע רוח שנה ונתן לא תרת
 אמת על שם ותרתך אמת וחיי עלם נטע בתבא
 על שם עץ חיים היא למחויקים בה ולכך קוצר
 לאון נטיעה הוא יתח לבא בתורת לאון חכמים
 הוא ויסו בלבבא יראת על שם את אלך
 תירא ואעפ שבר האדם היא עיאת שמיה להיות
 בייק אורשע כמו שאמרו רזל לכל שדי שמיה חוץ
 מיריאת שמיה הוא מבקש מאת קסם לסייע כון
 שהתחיל לראת אותה על דרך מה שאמרו רבותיא
 בא לטהר מסייען אותה לעשות רעם על שם
 לעשות רעם אל חשתי ולעבדו בלבב של על
 שם ולעבדו בכל לבבם למען לא טעג לריק ול
 כל לבקלה על שם לא ייגע לריק ולא ילדו לבקלה
 כן יהי רען מלפני אלנו ואל אברהם לאון
 חכמים הוא שנשמור הקיך בעלם קוז על שם
 אחל יכופ דרע לשמור הקיך ואמר בעלם קוז
 ע זה בעלם הוא עלם המעשים ובזמ מכה ופחית
 וטרש טובה וברכה ליי בעלם הבא ומסיים
 הטען בפסוקים מהתלים ואומר שלח צמר קדיש
 הקהל ונהג לומר בכל ששת ימי קהול תפלה

לדוד מפת שכתובם קורפ ל דרך ומוסישן
 בסופ פסוקים של תחנה ובקשא בקול תחנות
 בבית בתחלה אין כמון באלים קבית ברש ויראו
 אונאי עו בתחלה ונהג נהג לומר בכל ימי השטע
 השיר שקין קלויס אומרים במקדש ביום ראשון
 אומר לדוד מוזמור ליי הארץ ומלואה תבל ויושב
 בה על שם שקנה והקנה ושלילט בעלנו ביום
 שפ אומר שיר מוזמור לבט קרח גדול ומקולל
 מיאד בער אלנו הר קדשו על שם שחלק מעשין
 ומלך עליהם ונתעלה וישב במרום ביום
 השלשי אומר מוזמור לאסף ליום כזב בעדת אל
 בקרב אלים ישפט על שגלה ארץ בחכמתה והפן
 תבל לעדת ביום רבע אומר אקמות אל
 בקמות קושע על שם שבא חמה ולבנה כוכבים
 ומזלות ועתיד לערע מעבדיהם ביום חמישי
 אומר למנצח מוזמור לדוד הרעם לאלים עוון על
 שם שבא עופת ורגים לבא לשמו ביום
 ששי אומר אל מלך גאות לבא לבש יעו קתארי
 על שם שגמר מעשין ומלך עליהם ביום ששע
 אומר מוזמור שיר לום השבת על שם ששבת
 וסימן לאלו המוזמורים לשם אלו ואומר קדיש
 יבא שלמא רבא וכל קעס נפטרין לשלום
 ויש מקומות שמהגין לומר בכל יום מימות קשומר
 מוזמור שיר אלם יתנא ויברכא מפת שישם מל
 תעסות חוץ מן הפסוק הראשון שקור פתיחת
 המוזמור וקס כנגד ארבעים ותשעה ימי קשומר
 ועוד ישם שבעה פסוקים חוץ מן הפסוק
 הראשון וקס כנגד שבעה שבעות ובמקצת
 מקומות אומרי אותה בכל יום מפת שנקרא מוזמור
 המפורק ומקורא אותה בכל יום נחשלו כלא מנדק
 המפורק המפורק בשבת המקדש וכלא מקבל פט
 שבעה ש תמצא עו פסוקים כנגד קט המפורק
 ונהג ישם תשע וארבעים תעסות כנגד מנן
 קשעשע וקכפתרים וקפרחים וקנרות שבעה

סדר תולדות קחול

שנים אף האחרון שנים : אם כן היה אומר הכתוב
 סמים סמים שני פעמים זה אצל זה ולבואו נסוף
 ושחילת וחילבנה ולבנה זכה לא ממנו שאם סמים
 באחרונה בא לרשת חמשה כמותן הראשונים .
 ולא קן הנרי הוא נסוף האומר בערה שנסוף מעצ
 בקסף שיזכר מן הנרי כגון שמכרש לקמן רבן
 שמעון בן גמליאל . וקורין לו בערב גמול חילבסן
 וקצצוהו היה שחילת כדמיתה גמולן שחילת טופר
 שחול תדעמו של בערן כדמיתה גמולן ועשהה את
 צברתה ותרת ית טופרעהו . ונקראו בערן מעט
 שפיר חלק ועשו בערן של אדם וקראו אופ
 במונחות . וקורין לו בערב אספאר אל בכור .
 ומחילבנה הוא שרף אילין הנמצא בעריון והוא
 כגון דגש שחור ודיוו רע . וקורין לו בערב מיצה
 וקלסנה בערב לבין . משקל שבעים שבעים
 מנה מאו הארבעה סמנים . מור בערב מסך .
 וקטעה כר שמה בערב . ושחילת נרד בער סנבל
 אל נאדוין . ונקראו שמו שחילת נרד מעט שהוא
 דק כשער שחילת . וכרסו בערב ועברין . משקל
 ששה עשר שש עשר מנה מאו הארבעה סמנים .
 קושט שש עשר בערב קושט . וקלפה שלשה
 היא קלפת עץ וקורין לה בערב קשר סלפה .
 וקצמון תשעה בערב עור אל טיב . קרי אלו
 אחד עשר סמנים שעלן למען שלש מאות וששים
 ושמונה מנים . ולא מדע למה סתן מאו שבעים
 ומא שש עשר לא יראם שלש חוזק סמנים
 וקשיוקן היה מרבה וממשש . מן חוזק היה מן קל
 משקלו . ומן קקל סתן יותר ומוסיפן עוד על אלו
 האחד עשר סמנים בלא משקל . סרית עשב
 שמכבסין בו ונקראו חיל . ותרגום וזכותו בער
 כש ודעתו באהל ירי . וקורין לו בערב סאסן
 כרשניא . פירש מחסר ל אברהם בן יוזה
 זל שקורין לו בערב אל אשכנז והוא עשב הקרא
 גם כן בערב גאסול . ואומר ש הוא מכבס קבוצ

קמחמארה שעלן למען מים . שני גבעים כב
 פריה השנה כפיתים יא . נרות שבעה סך כל
 מים . ופסוק ראשון יש בו ארבע תעתיק
 מלך חוק ומחשבה . מלך חיה תרי . ומתחשת
 תרי . וגם יש מקומות שאהגון למען כל יוס
 סיר קמעות לרוד על יא שהיה לפו ועמ . ומוסיפן
 בסוף פסוקים מפערים מהתלם . ואומר אף
 קדוש כיא ועמ . פו מאו מבלגרי יא ועמ .
 ואומר אין כאלפ וכא . עד אלה תשיעא אלה הוא
 שהקטירו אבותם לפניך קטרת הסמים בזמן
 שבת מקדש קיים ככתוב בתורתך ויאמר יא אל
 משא קח לך סמים ועמ . ואומר פסוק הקטרת
 כבד יעזוב ידו שלמי אים אשר יקח גב דפטס
 שלש מאות וששים ושמונה מעט קיו בה . פרוש
 מעט לסראות י שלש מאות וששים ומאה שכל
 יוס סמנים ימות החמה פ היתה נעשית כל שנה
 וזהו וזו מקטירין ממונה מעט כל יוס על מוצא
 קובץ פים שחריית ופרס ערשת . ואלהה שהיה
 מוסף בה קמן גדול בערב יוס הכפרים . פרוש
 קס קלסנה מעט הנארים . ומחויין למכתשת
 ומל ממונה מלח חפטו כרי לקיים בה מערב
 דקה מן הדקה כותפן בימות בערן סוף כל יוס
 כל יוס היתה מן הדקה והיו דקה מן הדקה .
 ומכרש בגמול תא רבן ומלח חפט קטרת סמים
 דקה . מה תלמוד למור וקל כבד למור ושחית
 ממונה קדק לא להו דקה מן הדקה שכל ערב
 יוס הכפרים קים מחזיק למכתשת . ואחד עשר
 סמנים קו בה הארבעה מערשות בערב . נסוף
 ושחילת וחילבנה ולבנה זכה וקראו קלבה למש
 מסיפ . וסמנים כחיתים אל מן הפסוק שחית קח
 לך סמים תרי שנים . נסוף ושחילת וחילבנה קרי
 חמשה . סמים לרשת אחרים כגון קרי טארה .
 ולבנה זכה קרי אחד עשר סמנים . ואם האמר
 סמים האחרון יהיה כסמים קראשון . מה קראשון

סדר תפלת חזון

ברוך הוה יתיר ואל ראינו בארץ קזאת
 קצעה קבן מעמקס ינלח סדומית רובע פרוש
 רובע קבן ווא שאמ קפסוק ממולם סקוד קדש
 מעלה פאן כל שקוא קוא שס עשב ולח קיו משרין
 אותם לא אנשים ידועים שקיק הלכה שים איש מפ
 איש ועשא עולה כמקל ואיפ מפטב לכאן ולכאן
 ר נתן קבבל אומר אף כפת קירדן כל שקוא
 פרושי עשב קוא שגל על שפת קירדן ויש
 אומרים שקוא קטשם קקרא בערע עובר וקוא
 גל פירדן קמו שגדש בברכות קריח איס נתן
 בק רבש פסלם שטאמר ס כל שאור וכל רבש ליג
 תקטיבו ממאן אישק ליח חסר אחד מעל סממק
 קייב מיתה פ קקן גדול שמצאק לפט לפטם שקרי
 בא לבזק ריקסת סכן כתוב וכסא עגן קקטרת
 את קכפרת אשר על קעדות ולא ימות ומשמע
 קכעוב קוא טמן שרסא עגן קקטרת את קכטרת
 כחלכת וכמעפמו סכל סממק בק לא ימות אכל
 איס חסר אחד מעל סממק שאיפ עגן קקטורת
 כחלכת חייב רבש אימרינן ביומא כפרק קושאו לו
 ונתן את קקטורת על קאש לפי יא של יתקן
 מנחוז ויכעסו מנפמס וכו איס כן למא נאמר
 פ כעגן ארזא על קכפרת מלמד סאותכא מעלם
 עאן ומשן שקיק סותן בק מעלם עאן תלמוד למר
 וכסא עגן קקטורת את קכפרת אשר על קעדות
 ולא ימות קח איס לא נתן בה מעלה עאן או שחסר
 אחד מעל סממק חייב מיתה רבן שמעון בן
 גמליאל אומר קערי איפ לא שרף מעט קקטף
 לא בא לחוק לא לפרש מקו צרי יין קפריסין
 יס אומרים שקוא שס מקוס נקרא קפריסין שקיק
 קיין של חוק קרבן ויא שקוא יין שמעלכין ס
 לולב קפריסין קקראים בערע פסלג לכבארי
 סאין תלתא וקבן תלתא סקן חט סאם כדקיימא
 לן סאם ששת קסין ואס לא מנחא יין קפריסין מנחא
 קמר חור פרוש יין שאיפ לבן מעל וכל ולא

ארום שתיק פרוש יין יין קפריסין למח
 קוא בא כדי לכוות בה את קנפרן מעט שקי
 עמ כדי שיקח ריחק פודף סרית כדשינה למח
 קוא בא כדי לפת בה את קנפרן כדי שתחא נאין
 וקלא מי רגלם יפין לה פרוש לרחה ולפתח
 לא שאין מעכסין מי רגלם למקדש מעט קכטור
 מעל דבמקדש קיו עשאין אותה אכל איס קיו עשי
 אותה בחוז טון שקוא מערוב פס שאר סממק
 בטל פגדס ומותר להכנס שאיפ נראק מי רגלם
 ואת מעל לן שאין מעכסין מי רגלם למקדש וקרי
 קדש ופרשו קרב לגב קמונח ויש למר דלת
 לן לא מנח דאמור רבנן עכ כאן קיח צדית סממק
 כקרא קמא רכרישת וצחש למי דומא בג סרף
 צקליפ ואומר אתה תקוס תדיח טון ועמ
 תחא דש לימו כל קשופ קלכות בגל יוס וכו
 אימר ל שער אימר תלמידי יחכמים מרש
 שלם בשלם וכו ואומר קדיש על ישראל
 יס מקומות סמקין שאומר שלח נמר צרם
 לחור קתגליה בעמר קמאחדים לבא כדי שלג
 עמרו שמועת ברכו ואיפ אומר אחרז שוס
 צרכא מערבות שמע ויש
 אומרים שאין ראוי לאמרו איס לא יאמרו אחרז
 צרכא ברכו קוא לאן קומנח כיע נבדך שאכלא
 מאלו ובטום קייס ומרבי
 רב עמרס נראק שיכול לאמרו סכתב ששלח
 כסרי יכול לפסיק אחר שיתס ברוך אתה יא ק
 סמולך בכסרו חיוקייס תמיד ימולך עלמא ועי
 כל מעאיו ולמר צרכו בשל צע ארס סבאון
 ספריסין ולא שמע צרכו רבון סכלא סמ מנסקי
 כפסיסין אין אששין לשפסיק
 שלח צרכו נעם לקרות חזון ושקרא מלאון שמירק
 קוא דאמרנן בשלי פדק קשוכר את קפועלם
 ער יתת שומר סכר חייב פד כדי
 קיינת כוס אכלע חורב

ואמרין עלם קחם בחופ מיתה ומקשי ועקב חזונה
 ומתחיל מוח דלמיה לבון פקודים מירד קוח לשוך
 קמנהו שת הכנסת בשמירת עקרי חון ונע
 נעם לקרות חון מתנה וירח וחוח מנפח שקוח ערך
 לראות קיחך יקרא וקירך קורח צב אדם לקדור
 צתרה וכדאשתין לעצן שלח שקוח עמנד בן
 קקורח למתנה דאומר שלח צמר עמנד ומחזין
 צצקם ודע פ שלח צמר קוח עתה בזמן קוח
 צמקום קסון קמקריב בזמן קסת ולכך קקריח נע
 כן שלח צמר קרובי כמו שאמר במדרש שר
 קסיריס כד קמיר לשער צב שמעון קיה דודו קורח
 עלו מקוטרות מר ולמנה מכל אבקה רוכל קבוע
 ד לשער קרוי ותמי וקרוב ופסון ובגרות
 ידושלמי ר ושער קוח קמיר לקרוב כד קישי שוחה
 עמו תחלה וסוף ושער אמרו שם ר חזקן צצק
 קמח דמן גליח זה שער לבג קתנה אין אומרין
 לו בא וקתמי! לא בא וקרב עסק קרנעם עסק
 צצק עסק מלחמותם פים צצק ומק'קטעם
 קקרוו קפוטים שאומ' א' באמצע קתלו קרובות
 וחיטער שנקראו כן מנפח שאומ' קחות בקרב
 קתמות ובאמצעם

ולשנה לא תבער בר' וכנסו באש ופולק קחש ל'ג
 חלקים ופולק בשלש וכנסו אלו קוקטס ויסרו וקוח
 כחוסטל קנס קגדול וכל איהד מקס קתחיל צרחוס
 וסייס צרחוס ' קא וקוח כחוס וקשע אר' ג מלך
 כחוס וחסון וקשעאי אין כמוך חסון וכחוס
 ואחר שמקיים והוא כחוס סטלן על פתקם כ'רך
 שאמרם למעלה ואומר תחנה י' א' ישראל
 פוב מחזון אכך וג' ואומר אר'ב מל'בן וכו' ואומר
 ואר'בם לא נדע וג' ואחר כך עמנד שלח צמר
 ואומר קדיש עד לשלח ואומר אל ארך אפס
 ורב חסד ואמת פסוק קוח' אל באכך תעשהם
 על שם י' אל באכך תעשהם חוסק י' על ישרא
 עמך על שם חוסק י' על עמך וקאשיעם
 מכל רע על שם קושע י' את עמך חטאם
 לך על שם חטא ישראל ארון סלם צ' כרוב
 כחמך ג' על שם סלח כל לען קעם קוח כגדול
 חסדך ועל שם כרוב רחמך מחה פשע' אל
 ארך אפס מל' רחמים אל תשתר עך ממש על
 שם אל תשתר עך ממש חוסק י' על ישראל
 עמך וכו' והעלה מכל רע על שם קטלה מחרב
 נפשי וכתב בעל משמרת המופרות
 שהטעם שאומר בראשונה וקושיעם ובאחרונה
 וקטלה תחלה אם מבקשין על הגאולה מקבלת
 וקיא קישועה קשלימה ואחר כך אם מבקשין
 רחמים פ'ב טך ומן קיותם בגלות קוח י' אל
 מכל רע מנבות קאויבם וגרותם עד כאן
 ותמצא באניקון חמשים תיבות כנגד פשרת קדנ'ו
 ואר'בשים יוס טעמד משה ביהר לקבל קתרה
 ומותיח ספר תורה ועמנד לבג קאיכל ואומר בקול
 רע גדול לא איה וכדומה שמו יחדיו ומנבש
 קספר גדול למעלה ועל שם ויקי' כ צערו קשאי
 ארון י' אשק צצדיש נעם לומר גדול שיש ב' שש
 תעבת ושער לפי שיש ב' ששק ועשרים אותיות
 כחשסן קשם לומר שג'ך

בשני ובחמשי

מתגלגל בשאר קמיום
 ולאחר שמקיים שלח צמר חזרת קתלם אומר
 תחמשים קמתחילין והוא כחוס יכטר ענן וענן
 וכתב און קיריח שמנעט שיסדוהו שלשק וקטם על
 ספנת תלת ידושל שקניעה אל ממנאלת קנעון
 איה ואמר לבסותם כנבשן קחש אס קס מרע
 ישראל כחנעק מישראל ועריק ושאלו ממנ'ו וכן
 ונתן לשם ומן שלשיסו ולסוף קזימן חלם א' מקריח
 שכתובם קדין תולת לא ולא ידע מה קוח
 אמרו לו זה הפסוק קוח פ קעסר במים אתך אע
 ונעמדת לא ישפך כ תלך במן אש לא תכוס

סדר קבלת קהול

לגדלו • ושלמה בספר לתיבת ואומר הכל יתגדל
 ויתקדש • יש מפרשים שכלל הוא מדה בשמים
 ששמה כל חסו ויא יבך את אנריהם בכל • וזה קפ
 איש מתעב על קלסון שמרי אחר כן הוא אומר
 שמו של מלך מלכ המלכס קבא • ומכון בשש
 ש כלל הוא מדבר כנגד הנמר כלומר אתה הנמר
 כלכס אמרו יתגדל ויתקדש שמו של קבא לפי שכל
 קשלה רינו שמספר וקולך • וקדאיה על זה
 מה שאומר אחרי כן הכל תא עו לאים
 ובמסכת סופרים גרס על כל יתגדל ונטון קול
 ומזכר כזן חמשה עשר שבה כנגד חמשה חומשי
 ערב ומן יתגדל ויתקדש ויתגדל ויתקדש ויתגדל
 שמו של מלך מלכ המלכס קבא • על שם אנת
 קול מלכא מלך מלכא די גא שמיא • בעלמון
 שגרא קשלה קול וקשלה קבא כרעם פרשקו
 בקדיש • וכרען יראיו וכרען כל עמו שתי ישראל
 תגלה ותדאק מלכות עלם במהרה כרען יראיו
 וכו' כלומר ויקירען מלכו שתגלה מלכות עלם
 במהרה כרען יראיו וכרען כל עמו שתי ישראל •
 ואומר הכל תא עו לאים וכו' ואומר תורת
 תמימה משעת נפש ערות יאמנה מחמיר
 פתי פקודי יא ישרים משמחיל לב מעת יא ער
 מארת ששם יא עו לעמו יתן יא יבך את עמו
 בשלום • קאל תמים רכבו אמרת יא גרופה מנן
 קול לכל החוסים • ויש בכל אלו הפסוקים
 ארבעים תינות כנגד ארבעים יום שעמד משק
 במק לקבל קשרה • תנן בגרין קקורא את
 המגלש שומד בשש ובחמישי ובשבת במנה קורין
 כסדרן פי בסדר של אופת השם • ואמר בגמר
 מקום שמעתיקן • בשבת בשחרית שס קורין
 במנחה ובשש ובחמישי ובשבת כחאק • ואמר
 במסכת סופרים בשש ובחמישי ובשבת ובמנחה
 קורין שלש אין פחתן מקם ואין מוסיפין עלהם
 ואין מפטירין בגמא • ובראשי חדשים ובמועד

קורין ארבעה • זה הכלל כל יום שיש בו מוסף ואין
 בו טוב קורין ארבעה • ביום טוב קורין חמשה •
 ביום הכפרים שש • בשבת שבעה • יום טוב
 שאסורו בלאו חמשה • יום הכפרים שאסור בכרת
 שש שבת שאסורו בסקיל שבעה ומפטירין
 בגמא • ובעל משמרת המועדות כתב שהשש
 שקורין שש בתורה ביום הכפרים כנגד קיום
 שגא לפר על מעשה השולש קוק שמשלע לשנת
 ימי קהול • אבל קשבת נמשל לעול קבא
 שהיא יום מנחה לגדלים ועל כן קורין בו שבעה •
 וכתב רשב"א סעדיה פ"י בקריאת קשרה בגמר
 חמשה חלקים • קראשון קימים שקורין בהם שלש
 אנשים אין פחתן מקם ואין מוסיפין עלהם ומס
 יום שש ויום חמישי ובמנחת קשבת ושמונת ימי
 חמשה ויום פרים • וקשש קימים שקורין בהם
 ארבעה אין פחתן מקם ואין מוסיפין עלהם וקש
 ראשי חדשים וימי חולו של מועד • וקשש קימים
 שקורין בהם חמשה אין פחתן מקם אבל מוסיפין
 עלהם וקש המועדים הקדושים מקרא קדש כלומר
 פסח וששע ועראש השנה וסוכות ושמיני חג
 עגרת • וקשש קול יום הכפרים לבד שקורין
 בו שש אין פחתן מקם אבל מוסיפין עלהם •
 וקחמישי יום שבת שקורין בו שבעה אין פחתן
 מקם אבל מוסיפין עלהם וכלם שיכולין להוסיף
 על קמטן הטבר • קורין בו קפסרה • וכל יום שאין
 יכולין להוסיף על קמטן הנזכר • אין קורין בו
 קפסרה חוץ מימנחת קשעה באבט כזן דבריו •
 ולפי זה קמטן נמצא בשש מספר קהים וליום
 הקורין במספר ישראל קקורין • גרסינן בגמא
 קמא סוף פרק מרובה עשר תקפות תקן שגרא •
 תקנה ראשונה שיקו קורין בתורה במנחה בשבת
 משום יושב קרמות פרש רשי קש יושב חמיר
 ימות קהול • ועסקין בסחורה ואין קורין בשש
 ובחמישי • תקנה שנייה שיקו קורין בתורה

בשם ובחמישי שלשה אנשים פשרה פסוקים כנגד
 פשרה בטלגן הם בע אדם כשרים בטלגן ממלכת
 לעסוק בערב קבוצ ולבא לשת הכנסת כדי שיהו
 מפין פשרה לנת תפלה ומתעוררין עם הצבור
 תקנה שלשית שיהו בתי דעין קבוצ בשם ובחמישי
 שהרשם מתקבצים לשמוע ספר תורה תקנה
 רבצת שיהו מכבדין בחמישי בשבת מפני כבוד
 השבת ללבוש לבנים תקנה חמישית שיהו אוכלין
 שום בערב שבת מפני שאז היא עונת תלמידי
 חכמים כדי למרין אשר פריו יתן בעת זה המשמש
 מותו בערב שבת והשום מרבה את הורע
 תקנה ששית שהיא אשה חופפת ראשה במסרק
 ביום טבלתה משום חצנה תקנה ששצת
 שהיא אשה חוגרת בסינר משום נצעות פראי
 כשן מכנסים קטנים תקנה שמישית שהיא
 אשה משכמת ביום שהיא רוצה לעת ואופה כדי
 שתהא פת מצויה לנשים תקנה תשישית שיהו
 נוכחין מחורין בעשרות ולא יוכלו בע קשירו לעב
 פלגים כדי שיהו תשיטין מצויות לבנות ישראל כדי
 שלא יתגבו על בעלן תקנה עשירית שיטול
 בעל קרי קודם של גמור תורה ותקנה זו בטלה שלא
 פשו חיסורא כדי למרין בצרכות בטרק מי שמת
 נחוג עלמא ככל יקודה בן בתרא שמתה למד תורה
 בלא טבלה וצרושלמי מונה קריאת התורה בשם
 ובחמישי ובשבת פומחה בתקנה אחת ומוסף
 לחלשם קעשרה תקפות שיהו הנשים מדברות
 בשם הכסא די אמרין בשלמי ברכות קבלה דשת
 חסא שהיקותא וצטעתי ולגשים התינו לבד
 כדי שאם יבא אדם לחכנס לשת הכסא שיסמע
 קדור ולא יכנס ומנה שנהג לקרות בתורה בשם
 ובחמישי וגם להתענות אומר בתנחומי שבארבעים
 יום אחרים שפלה משק למרוסעלם בחמישי וירד
 בשם ונתרצה לו קבלה ואומר במדרש דרשו י
 נאמצאו בל מצותות כלומן בשם ובחמישי תמצאון

אות לפיות קרוב לים אם תדרשוהו ולא השלשם
 שקודין הם כהן ועליו ישראל וקודין לבקתחלה ואחר
 כך לוי ואחר כך לשאר דגריסין בפרק הנוקין אלו
 דברים שאמרו משום דרם שלם כהן קורא ראשון
 ואחריו לוי ואחריו ישראל וכתב רב עמרם כל
 מיכא דיכא כהן את לה דשותא לשארל למקרי
 קמיה אפלו קוא נשיא שבארל וכן כתב רב
 נטרוצי דיאפלו כהן עם הארץ קודם לתלמיד חכם
 ואמרין בפרק הנוקין אמר אביי נקיטין אם אין
 שם כהן נתעבדה חבלה פראי בלשון אחד של
 יקרא לוי כלל וכן כתב רב עמרם וראי ופחש אחר
 פירש של א יקדים לוי לשארל גא מי שירצה שיקדום
 אם ישראל גדול הוא קודם ואם הלוי גדול או אפלו
 שוין קוא קודם והמנהג בלשון הראשון ואמר
 אביי נקיטין אם אין שם לוי כהן קורא במקום לוי
 והוא קהן הראשון ישאר עמר במקומו ומבדך
 פנים אחרת וקורא אבל כהן אחר לא יעלה של
 יאמרו פנים קוא שיאמרו חלל קוא על כן קרא
 כהן אחר אבל פנים שפ לכא שהדי קורא אחריו
 לוי ואלו הית חלל זה לא היה קורא אחריו לוי לא
 קורא ראשון אות לוי וכן לא יעלו שם לויים זה
 אחר זה שלא יאמרו אחד מהם פנים קואי שיאמרו
 לוי הראשון נפסל באחת מן הממוזרות או נתיבות
 לפיכך חזר לקראת זה הלוי האמיתי או יאמרו לוי
 הראשון הוא לוי גמור והשם נפסל בא מן הפסלות
 ונפסל ממעלתו ויבא לכלל ישראל אבל כהנים
 הרבה יוכלן לקרות בהפסק ישראל בטהם ואין
 לחוש שמא יאמרו הראשון פסול הוא כון שקראו
 ישראל אחריו וכן כתב רב עמרם וכתב
 דקרי כהן ועליו ישראל קרי מאן דבש אי בש כהן
 למיתבא ומקרי שפר דמי וכן כתב רבא
 פעריה שאחר שקראו כהן ולוי ושרא יוכלן לעלות
 כהנים ולויים אחריהם וכתב קר מאיר
 דרוסנערק שהשוכה שר שכולה כהנים ואין בדי

סדר תפלות קהול

התקיים שיהו מקריין את הכל וכתב הר"א אין
 הדמיון נראה ל דהתם נמנע מלשכח בכורים
 ועברו על מנה שכתו בתורה אבל סכח מקריין
 יקראו והאחרים ימנעו ומחמת הספק יתא לב
 ליהודי פרשה לא נראה קטעם לפ שאין סכל
 בקריין בטעמי הקריאה ואין הנסר יוצאין בקריאת
 והוא בטעם כוונת ואם לא יקראוהו בתורה את
 לנשיקם שלח נסר לך תקרא שיקרא שלח נסר
 שהוא בקי בקריאה ומכל מקום גם מעמוד
 לקרות יקרא נסר שלח נסר ובקדוק של
 תהא נכח לבטל ואות שאים יודע לקרות אין
 ראוי שיקראוהו שלח נסר והוא נכח לבטל
 ולא מסתבר שהוא יבדל על קריאת שלח נסר ער
 כאן דבריו ואמרין בתחומי ממשא ב
 עקביא שקראו קהול נרשם בשבת ככנסת לקרות
 בספר תורה ולא רצה לעלות אמרו על תלמודיו לא
 למדתא רביה כיא חידויו אורך ימך ולמה נמנע
 מלעלות אמר להם לא נמנעתי מלעלות לא לפ
 שלא סדרתי מפרשה שמי ושלש פסוקים שאין
 אדם רשאי לומר דבר לפני כבוד עד שיסדר אות
 שמי ושלש פסוקים שמי לבין עצמו שק באקבא
 שהוא סתן מעשה לון לבל חבדות ומשק
 גויים לטעם כטוב כשבא לתן אותה לשראל כשב
 ס אין ראם ויספרה קטע ונח הקרה ואחד ק
 ואמר לאדם ונח ומכאן יש ללמוד קל וחומר לאותם
 שעלם לקרות בתורה שאין יודעין אפילו אות אחת
 שאין רשאי לעלות וצריך למחות בדם שלא יעל
 וכתב רבינו סעדיק שאם הם כרישם לוח
 קאיש שאים יודע לקרות שיפלה לפ שהוא כקראו
 לו ואין שם אחד וולתי יראם שלח נסר אם כשיקרא
 על מלה במלש יודע לאמר יכול לקרוא ואם לאו
 לא יעלה וכל אחד מהשלים לקרוא
 שנתח קספר ודואם ומגדך וקורא
 ושרשלי דמגלש מפרש מנה טעם וכפתחו

שרא כלל ולא נשים ולא קטן לא יקראו בתורה כלל
 יראם מדבריו שאם יש שם נשים או קטן לכהן קורא
 פסוקים וסוד יקראו נשי או קטעם שהכל משלמין
 למען שבעה וכשאין שם כהן וקורא לשרא
 במקומו אומר במקום כהן כדי שלא יטע לפי שכל
 חלות אבל השלם במקום לוי אין צריך לומר במקום
 לוי דמעשה ראשון מותר לדים ונח לא שפח
 וכך קריף אם התחיל ישראל לבדך ברכת התורה
 נסר וקודם שהתחיל לקרות בתורה נכנס כהן
 אינו פוסק הישרא וקורא קהול אבל בכו לא קוי
 התחלה וכן אם קוי קהול ולי בשבת ככנסת וקרא
 קהול ראשון וספר שאין שם לוי ומתחיל לבדך
 שנה אין מפתקין אותה דאין דוחין מעשה לוי
 את שם א לוי לאו משום טעמו של לוי דמעשה אין
 מבטלות או את וו ואלו קשלים אין קורין פחות
 מעשרה פסוקים וידבר שלם מן המעט ואם נשלה
 קטען בפחות מעשרה פסוקים טען פרשת ויבא
 עמלק שאין בה לא השעה פסוקים אין לחוש
 ואין קורין עם כל אחד פחות משלש פסוקים
 שנים קורין שלש שלשה ואחד קורא ארבעה ואי
 זה מקום שקרא ארבעה משובח ואמרין
 במסכת סוטים קהול הקורא בתורה באבת פחות
 משבע קריאות ושכח כספר שקראו שבעה יחוד
 ויקרא וימלא שבע קריאות עד כאן ומכל שיען
 למען שבעה ואפי' אשה ואפי' קטן אבל אמרו
 יחזיק אשה לא תקרא בתורה מעט כבוד נסר
 גרסינן במגלה קריאה אחד קריאה שפס יבאו
 ואמרין בגמל תלמי מנה שאין כן בתורה פ שאין
 קורא לא אחד אות שהוא עומד לקרוא בתורה
 ואין שלח נסר קורא עמו ומה שנתעשה
 ששלח נסר קורא עמו כדי שלא יביש את מי
 שאים יודע לקרוא כדאמרין גם בכוריס בתחלה
 מי שידע לקרות קורא מי שאים יודע לקרוא
 מקריין אות נמנע מלשחא פרוש מחמת הספק

עמנו כל קטש מיה כתוב בתורה ויבדך שרוא אתי ואומר

ברכות

א. המעריך בקול רם כני
שיעם קקקל ושלח זכור ברוך א. המעריך לעולם ועד
ואעפ שאומר ברכו איש כמו שא עמנו כון שאומר המעריך
וקם איתא צדושלמי וקר יקודק בר ברזיל ברטוב כתב בשם רבי סערי
אעפ שאמר המעריך ולא קושא עמנו מן הכלל ערך לחזור עמנו לכלל לגמרי ולאמר ברוך א.
המעריך מידי דקוק אברכת המזון שאעפ שאמר ערך ולא קושא עמנו מן הכלל ערך לחזור למקום
שפסק ולומר ברוך שאכלא מעלו ובטום חייס
ואחר כך מעריך

ברוך

אתה א. ג'ים מלך העולם אשר בחר
בא מכל העמים שנאמן ובר בחר א. להיות לו לעם
סעלס ונתן לנו את תורתו שנאמר א. ג'ים
עלה אל הקרה וקיימם ואתנה לך את עזת האבן
והתורה והמעשה אשר נתת לנו וכוונתם וכוונת זכרו
ועת משה עבדי אשר עיית אותה בחורב על כל
ישראל חקים ומשפטים וחוקים ב'ים ונתן התורה
ולא נתקם בברכה וו ר'אשונן חיי עולם נטע בטבא
לנו שתקם בשמה שאחר קריאת התורה לש
ש'עה ען חייס פד שיחזיק בך שנאמר ען חייס
קייא למחזיקים בך אבל משחזיק בך וקרא בך
מערכין חיי עולם נטע בטבא ולך ערך כל אחר
משעלם למחזיק הספר גדו בשעה שמעך
וראיה לזא מר'אמרעין עברק על לב קטול קודא
קדית שמע ולעם גדו מתמלל ולעם גדו קודא
בערה ומשא את כשן מעחו על גס קרקע והו
כד'להקוים סת עדי ועד ראיא אחרת מר'אמר

בבר אשית רבה לא ימוש ספר התורה קוק מפתך
מלמד שמקם סת בחיקו של יהושע שאין אומן קוק
לא למי שתגם החפן גדו כת קל יקודק בר ברזיל
ברטוב בשם רבי סעריא אעפ שכבר ערך ער
התורה בבקר קודם פרשת התמיד חוזר ומעריך
אשר בחר כשקורא בתורה ולא קוי ברכה לבטל
דמשום כבוד התורה נתקנה כשקורא בברכה וכן
כתב הר'אש שחוזר ומעריך דברכה זו נתקנה על
קריאת בברכה כמו שנתקנה ברכה לאחרית וכוונ
שתקם אשר בחר בגמ'אס למפטיד וכת קל יהו
בן הר'אש אס איחר ארס לטת קכנסת פד קריאת
התורה ומתחיל בברכות ומסיים ברכת התורה
קודם שמתחיל פרשת הקרבנות קראוהו לקרות
בתורה בזמן נסתפקתי אסיש לו לברך אשר בחר בך
אס ב'אמ שאין לתק הו'איל ותקם ברכה זו על קריאת
בברכה יש לו לברך אעפ שכבר ערך או נאמר ודאי
אחת מקן לבטל דק'איר יברך ברכה אחת פעמי
בזה אחר זה כל הפסק בברכה וכן קיה נראא פ
אמנה שאתי את ש' אדוע אב הר'אש ואמר שיש לו
לברך פ' לא חלקו חכמים ואס קראוהו לקרות
בתורה קודם שערך ברכת התורה נהא ודאי נראא
פ' שאין לו לברך שמת אשר בחר בך דל' גרע ממי
סנפטור באהבה רבה עכל ול'אחר שקורא גלל
הספר ומעריך אתה א. אמנה אשר
נתן לא עבדך אמת שנא ותעריך
אמת ואת ברכה זו למח פתחת בברוך ומל
סמוכה קייא לברכת שלמפ התורה כמו אמת ויטב
ויראו ששם ר'אמרעין ברו דפסוקים לא קוו הפסק
ויל דס' אמרעין פסוקים לא קוו הפסק קט מיל
פסוקים קקסשש תמיד כגון פסוקים שיש בין
קשטבא לראו ששם ופסוקים שיש בין ברכת
יקלוק של'אחר קהלל לברכה שלמפ קהלל אבל
בקריאת התורה קוו הפסק כון שאינ קסשש
תמיד וכן ק'רש ברכה של'אחר

סוד תולדות קהול

קהפסרה אינמי משום דמייקס לה היו מברכין
 לא רישון ואחרון קילך צריך לפתח האחרון
 בצורך אינמי כון שקיח אחד קריאה בספר
 נראה שהיא תחלת המעשה ולהאי טעמנ שחא
 פני ברה של אחד קריאת המגלה חיי שלם
 נטע נטעא על שם עץ חיים קיח למחויקים בה
 ועל שם שקריא אותה הפסוק עץ אומר בה לשון
 נטיעם וקרברטא יתקבצו קראש גרם
 אשר נתן לפי תורת אמת וחי שלם נטע בתכא
 ופגשם תורת אמת קיח תורה שבתב וחי שלם
 נטע בתכא קיח תורה שבעל פה דברי חכמים
 כדרסות וכינסמרות נטושם ויש קורין לחיי
 שלם נטע בתכא וקראשון שקר ולעבא נטע
 בטימ תרין מעשה וחוקים באי סתן התורה
 והמנח באלו קשת ברכות ארבעים תוסת כפגד
 ארבעים יוס שפגד משה באר לקבל התורה
 וכתב רשב סעדיה שאין לקורא למד ברכו עד
 סירא הפסוק שמתחילם וברך לבך ברכה
 באשונה וספר תורה פתח לה סתם וברכה
 אחרונה לה יברך אותה עד שיגולל קספר לה
 בשיקיה פתח גרסינן בסוסה בפרק ואלו
 באמרין אמר רבה בר רב הונא כון שנפתח ספר
 ערב אסור להבר אפלו בדבר הלצה שנא וכפתחו
 עמרו כל קטע ואין עמיהם לא שהיקה שחאמר
 ואחלתם לה ידברו עמרו ולא עא ער ר' וירא
 אומר מקבא ואזע כל קטע אל ספר התורה
 וקשיא קיח דאמרין בפרק קמא דברכות רב שאת
 מקדר אשה וגרים פ' בשעת קריאת ספר תורה
 אומר חנן צדין ואיננו בדירקו ופרש ר' שקיה
 ערם בלש קיח דאמרין שאסור לספר דוק בקול
 דם לפי שמונע האחרים מלשמוע אבל בלש
 מותר וקריף כתב דוקא רב שאת דתורת
 ומאמת אבל להורות לרם שאול לפי שפנ או
 גרם דבר אסור לה ובעל קלבות גדולת כתב

דוקא קיח' לפיכא עשרה בר מקהויל דעיה לספר
 תורה דאיכ בזיון דספר תורה אבל אי איכא עשרה
 שפיר דמי וכתוב בחדושי לבש שזא איסו נכון
 דהא כתב וכפתחו עמרו כל קטע וקתם ודאי קיח
 איכא יתב מעשרה דשמע לספר תורה ואפלו קט
 אסור ויש אומרים כזו קיה לפי מנהגם שקין
 פקנן שהקורא ראשון קיה מברך לפניה והמסיים
 לאחריה והאמנעשים לה היו מברכין כלל וברך קיה
 שלם לספר כלל שמיא יבטורך לעלות ולקראת ואס
 יספר בין שתי ברכות יקיה הפסק ומי קרעת
 הנכונה קיח שלם לספר כלל ואסור להרע
 ספר תורה בשעה שקורא קורא ולבאת שחאמר
 ושום אי יכלו ובין גברא לגברא שרי כתב
 רב נטרונאי דוכתב דמטלו בפערה ולת בקון
 שבעה דידע למקרי בספר תורה קרי כל גברא
 דידע למקרי תדי וימנע וששר דמי דלא לבטול
 מנהג ישראל ולב לבטול ברכות ולא שמוע להק
 דלא גמירי דאין בזה משום מוציא שם שמים לבטול
 עד כאן ואס אין בהם לא אחד קודע לקרות
 בתורה קורא עד שבעה פעמים ומברך לפעם
 ולאחרים בכל פעם ופעם ואין צריך לעמוד ולשכ
 וקתפסתי שאומרת שברך לעמוד ולשכ
 גין אמנעו קויל שהראשון קשתח בתורה מברך
 לפעם וקחוקים בה מברך לאחרים ואין פכר שיקו
 שבעה לא בשמך וישב אבל פתח שמברכין
 כל אחד לפעם ולאחרים בברכות פכר שקן שבעה
 ואין צריך לעמוד ולשכ ומתה תקט לבך כל
 אחד ואחד לפעם ולאחרים גרם משום הנכנסין
 ומשום קיחין לפעם משום הנכנסין פכסיו לבת
 הנכנסת שקין סמרין שוק ראשון וראשון צריך לברך
 לפעם ולאחרים משום קיחין שיקו סמרין שוק
 אחרון ואחרון צריך לברך לאחרים אין משיירין בפרש
 פחות מג' פסוקים פ' מקורא בתורה לה יקריא עד
 סוף הפרש בענין שלם ישאר ממנה לא שפ פסוקי

מאוס קיובאין שיאמרו השנה אחריו לא יקרא לא
 פט פסוקים הנשאים וכן לא יתחיל בפרשה
 פחות משלשה פסוקים מאוס הנכנסין שאם יתחיל
 בקטע פסוקים יאמרו הנכנסין אותם שלגז וזה
 התחיל בפרשה ולא קרא רק שני פסוקים פ' אס
 התחיל ללמד בפרשה למה לא פסק כשקבע לפרש
 ופסק אחר כך באומנו הפרשה ולכן כשקורין
 פרשת ואתה תענה אינו יכול לקרואת הקמן פחות
 משבעה פסוקים מפני שפרשה ראשונה היא משני
 פסוקים ופרשה שני מיומש פסוקים ואם
 תאמר ודאי בפרשת ראש חדש קורין השלשי פרש
 וכו' השבת שהיא משני פסוקים ודיק לא לומר
 שיא יאמרו הנכנסין שלא קרא השלשי רק שני
 פסוקים שאלו קרא מפרשה עלונה דיק לו לפסוק
 כשקבע לפרשה ויש לומר שאין לומר שהרי גם
 שני הפסוק בפרש' כתוב בהשבת הנאומים
 ושאלתם על הקורא בערב ראשון וקרא אחריו
 קטע מה שקרא קראשון מה דים אם הוא יק' ומה
 דים אם לא הוסיף תשובה אם קרא אותם שני מוסף
 על מה שקרא ראשון שלשה פסוקים במקום שאפס
 או אפילו שני במקום דל' אפסר אותם שני על
 למען דתגן בבריא בתיא דתענית ביום קראשון
 בראשית ויקי ריקיע ותאל בראשית בשמש ויקי
 ריקיע באחד והוינן בה בשלמיא ויקי ריקיע באחד
 תאל פסוקי קוין לא בראשי בשמש חמשה פסוקי
 קוין ותגן הקורא בערב לא יפחות משלשה פסוקי
 איתמר רב אמר דולג ושמואל אמר פסוק ואי
 סלקא דעתך דשני קורא מה שקרא ראשון בלג
 תפסת ופלה למען אמאי פלג רב ושמואל
 איתשתתן לוקמה דקרא ראשון פרשת בראשית
 ואחד כך קרא שני והוא לך בשמש לא לכו שמע
 מש רזין פלה למען לא אם כן מוסף הוא
 ואפסר מה שאין כן בערי קחול דהמש לא אפסר
 ע' כין גרסינן בפרק חנוקין רבא רב יוסף

ראמרי תדעו אין קורין בחומשין בשבת הנכנסת
 מפת כסד הכסר ועל זק שאל אחד מן
 החכמים את לרשב"א וזו לשון השאלה ספר תרג
 סחיס פשוט כהכתב או שישם אחד מן הדברים
 הפסלים ספר תרג מותר לברך בו או אסור לפי
 שמבואר תשובת שאל מלרמז בינולי שהתיר והוא
 לשון התשובה מותר לברך בספר תרג פסול ואין
 כדרכו על הקריאה בספר כמו בדרכו על כפילת
 לנג או ישיבת סוכה שעלה מנכר ואם קו פסול
 לא עשה מעשה אכל בקריאת התרג מעשה קו
 הקריאה בין שקרא בספר כשר בין שקרא בספר
 פסול ואפילו קרא על פה עצמו של קריאה היא
 המעשה שעלה מנכרין הלא תראה שהקורא בשאר
 קודם שהתפלל משנה או תלמוד או קלבה או מדבר
 מנכר ואחר כך קורא או דורש קו למדת שהקנייח
 בערב היא המעשה שעלה מנכרין והוא הפרש
 של ארנשו ב' רוב חכמי המזרח ואמרו שהמברך
 וקורא בספר תרג פסול שהיא ברכה לבטלה
 ודיק לברך זה מה שאמרו דבתפס' אל אין קורין
 בחומשין בצמר מפת כסד הכסר ופי' פסלות
 בשלש כמו פסלות של חמשים ואפילו דיק ספר
 תרג חסר אות אחת פסול וכל שכן חומש ולמה
 נהא טעם מפת כסד כבוד ודיק להם לתן טעם
 מפת שקול פסול שמבואר ברכה לבטלה ואם
 תאמר שקריאה זו בלא ברכה נאסרת ופי' בשלש
 מי שעלה בדעת לאסור קריאה בלא ברכה ואפילו
 על פה לא ודאי שלא אמרו בכבוד לא על הקריאה
 שהייבין לקרותה בכבוד שקן ג' או וכו' כהן
 הוא שאין קורין בהם מפת כבוד כבוד לא מפת
 בברכה ועל דוקיא זו סמכו כל אנשי המערב
 והו קורין בספרי קיף בלא עבוד כלל ומנכרין
 לכתוב ולחזקה בפני גאופ שלם כהן רשב
 מוסף קלו בן מילג' ורבי יצחק וכו' כהן ומעלה
 לא בשמח שנה פה ומנכרין לפי שכלם בעל שנה

שעריך לאלהיך על קריאת גרסת הקרבנות ושש
 סדר תמיד וחור ואמר אהבה רבה ונפטור בך
 מעברות קהרם ואלו רצה לקרית בעלמא ולשאת
 פסוד מלבדך איש כן איס קרא בתרם באותן ומע
 מוומתם ואש לאתר חייב לבך עלה למעט קרית
 מתקשוראותה תקנה שקרה לא נתקנה אלא בקרא
 ספר תרם והלבך כל שאיס קוריא על הספר
 ובספר כשר איס מעבך שאיזוק כקוריא מן התקנה
 וקראיך שהבא משמן של גזופים זיתת תמך בשע
 לש שמעס נראה לראיך מפרשת בקטלי דקס
 גרסיקתתם שלח בעגלל לך חלם מקול לקרור
 בחומשין בשת מכנסת לך קוק בדיק יתח שאיל
 במרשאל וטטטוק מיקיא דאמל שמואל בר רמון
 אמר ר' יונתן ספר תרם שחסר יריעה יתח איך
 קורין ב ולח היא קתס מייחסר במילתים כחל לח
 מייחסר במילתיה אמא איש למאן דמכשר בחומס
 בספר תרם חסר או פסול איך קורין ב משוס
 דערש חומשין סובא ללח מייחסרי ולא מייפסל
 במילתיון מספר תרם חסר או פסול במילתים
 ויריעה דנקט מסתברא ללח דוק דאש חסר אות
 יתח ושור דבדדיא תגן בערבא קמא דמסכר
 סופרים כותבין על הקוף במקום בשר ועל סגיל
 במקום שער ואין רשאי לשאת ומלכה למעט מסע
 שאס שנה בוק ובח פסול ואין קורין ב ושור שס
 בפר שע משה בן שס לשם כדי שיהא עכר ובאותה
 כדאשלא יקו מערבין ואיס שרצ האותיות או
 שפסיק באמצע קסם ונעשה שס אחד כשע שמו
 כען שכתב ראובן מופסק כשע שמות כח ראו בן
 פסול ואין קורין ב ושור שפס סס בעמק פסלות
 איך קורין ב וזו היא תשובה גדולה על דבריו ו
 מנדבריו הוא פסע שכתב בחסרו שאין קורין בספר
 פסול ברשע ואש כחלק על דבריו ועל עדות
 שהשד משוס גזופים קמערב אלא שאיש יורד לסוף
 דעת שדבריו נראיך ל כסותרין זה את זה ער שאש

חמיתם מיושבת ומכוונת וירש שאין מברכד
 תליה בספר איסכשך ה' או פסול הוא אלא בקרא
 בן שקרית בספר כשר או פסול כמו שבארנו
 ואעפכרזוי לכל צבור להיות להם ספר תרם כשר
 בכל קלה תו ום ראוי לקרות לכתחלה בבטור ואיס
 אי ייפסר להם קורין ואפלו בפסול ומגרשן
 מקדושם שאמרם וכן קורה רשע חפך קספרדי
 ער כאן לשון התשובה ואש תמך קטת על דבריו
 שאור זל כתב בספרו בקלות ספר תרם נמכרות
 למד שפשים דברים שכל אחד מהם פסול ספר
 תרם ואיס נעשה ב אחד מהן קרי הוא כחומס
 שילמדוין ב התמקות ואין ב קדושת ספר תרם
 ואין קורין ב בגשם נראה מנדבריו שאין קורין ב
 כלל תריעט איס דעתך מסכס על זה לעת קרב
 ואיס מותר לקרות בחומשין בקרבן בשת אמרש
 פשרה או יותר אעפ שגראק מדעת קרב שהשוק
 דין חומשיס שאלמדוין בוס תמקות לספר פסול

תשובה

פלחא מממ דעת קרב בתשובת נשגמ ולל אובל
 לפ והדבר מיוחד בשע קרבה מנמה עניס קאחד
 שאיס איס פסול לקרית ולבדך ב לוי זק עגן הוא
 פסול והכשרו שאין סברא למד פסול לקרות ב
 לכתחלה קרא דאיפסר להם בספר כשר וכן ממי
 כל מקום שאמר איך קורין ב שיחא פרושו איך
 קורין ב לכתחלה במקום שיש להם ספר כשר ושע
 שחטענה בעמק שנסמך עלה קרב וקיא שעל
 עמק של קריאה איס מערבין ואפלו קרא על פת
 כפלתה עלה קפלא ופלל לש שקריאה בעמק
 שבשת מכנסת לך תקמך בעל פה אלא בספר תרם
 סלו היחה התקנה בעל פה מטמ מה איך קורין
 בחומשין מגרע גרע חומש מקוריא על פה אובל
 קריאת תקנת משה ושורא תקנה מחייבת לקרא
 בשמו בחמשי ובששת ושימיס טושה ואעפ

אומדן שזו בגלות שאלה לשו וחזרום טקסית ועם
 סתרת ראותנו וטעמותנו את מורה לך קלכה
 למעשה לא רחיתי מי מעשה בק מעשה נש
 בכפרים שאין שם סבר תערו וקורין בספרי שאיש
 מגלגל ואינן נכתבין כהלכתן לח רחיתי מעולם מי
 מעשה בק מעשה שדרך בקם לא בתחלה ולי
 נאוף עד כאן תשובת הרשב"א ואחר שמסיימין
 בקריאת התורה אומר שלח צבור קדיש עד לשלש
 ותל ספר תערו ויעמידם על התפר שאם יקדע
 יקדע על התפר וגרסי' במגלה' בפ בעשירי חמר
 שפטי חמר ר' יוחנן פשרה שקראו בתורה מעל
 ספר תערו כוונתו שכל כלי' כלם סלקו דעתך לא
 אומדן איש בטל שבר כנגד כל' ונשג לבדך
 את קמולך ולהתפלל לשם שיצדקו ויאמנהו על
 אויביו שכן כתו ודרשו את שלום קשר אשר קבלתי
 אהם שימך וקתפללו בעדה אל' ב בשלמה יקיר
 לשם שלום ושלום קשר הוא שיתפללו לשם שינצח
 הארץ את אויביו ואמרינן בפרקי קמח דעמוד
 זרע אומר רבי יהודה חמ שמואל מאי דכתי' ותעשה
 אדם כנגד קים כדומש לא יושלם מה דגיס שם
 כל מגדול מחסרו סלג את חסרו אף בע אדם
 אלמלא מורה של מלכות איש את רעו חייס
 בלעס וקיים דתן ר' חנניא סגן קהמס אומר
 קוי מתפלל בשלמה של מלכות וכו' ואחר כך
 מבדך את קקל כמו שצאמר ויבדך את כל קמל
 סראל ואומר אשר יושב סתך ועמ' ומנצח
 מחמר לזר ועמ' וכא' לצון וכל סדר קדוש ואומ'ן
 יהלו את שם א' ש נשגב שמו לבדו ועמ' ומחזיר
 ספר תערו למקומו ואומר קדיש תתקבל ואומר
 תפל לזר ומחמר שקוי קלויס אומר' באות קיום
 כמו שכתבם למעלה ואומ'ן קדיש יחא שלמא רב

תפלת מנחה

תפלה זו ומנה משש שעות ומחצה ולמעלה עד
 קלל רבי חממי' ול יהודה אומ'ן עד פלג המנחה
 שקור' עד סוף יא שעות חסר רבצ' והוא שעה
 ורבע קודם קללה ולח איפסיקא קללתו בהדיא
 כזר מעמו ואסיקנא דעבר כמר עבר' ולעבר
 כמר עבר' וכתב רשב"א קיי' והוא שיעשה לשלש
 כזר מעמו שאם עשה כרבג' ומתפלל מנחה עד
 קללה טוב איש יכול להתפלל ערבית מפלג המנחה
 ולמעלה דשן דמיחשב אות יוס לעמ' תפלת ק
 קמנחה איש יכול לעשות ללה לעמ' תפלת ערבית
 וכן אם קור' עשה כר יהודה ומתפלל
 ערבית מפלג המנחה ולמעלה צריך לומר שלח
 יתפלל מנחה באותה שעה ונקראת זאת מתפלל
 מנחה מפני שבשעה עשירית מן קיום שנברא
 אדם הראשון חטא והו' סכתו לזרע קיום ומתקדמי
 למנחה זמנא ומתחיל שלח צבור ואומ'ן אשרי וקדיש
 ומתפללן שמונה עשרה וכתב הרב רשב"א זצ"ל
 באגרת תשובה שיעמ' לומר בערב קודם אשרי
 פרשת את קרבנך לחמי כמו שאומר אותה בבקר
 במקום שפ התמידין שקוי קרבן כל קיום בבקר
 ובערב כדי שתחשב קדושה כמעשה וכן קור' אומ'ן
 ונשלמה פריש שתיש' וכן סאגן במקצת מקומו
 וחזור שלח כסר קתפלה ואיש אומר בדכתי
 כזעס' וספלין על פפקס ואומר איש מלכא
 וכו' ואומר ואנחנו לא נדע וכו' ואומר קדיש
 תתקבל ואומר מן מור מהתלס' ואומר קדיש יחא
 שלמא רב

תפלת ערבית

תפלה זו אינה חובה שלא נתקנה לא כנגד איברים
 ופרכים של מתאכלו ביום שקרבין ואולפן כל קלל
 וגרסי' בברכות במרק תפלת השחר תפלת ערבית
 ר' אומ'ן חובה ול יקושע אומ'ן דשות' איש איש

לפן קרבן במה לתלות ואת התפלה והזכרון להסדר
כפרה ולש זק פוח ויפה מנקה ספרד עד כאן
ולא ישר כל חמדת פרוש שום דבר מחמדת והוא
מלשון ולרש אין כל וכן אין לשפחתך כלבנית
ואומר שלח בטר ברכו ושטן הקהל ברוך ה
המטכך ואומר

ברוך אתה

ה' אלהי אשר בדברו מעריב ערבים שנאמר ויהי
ערב ויהי בקר' ואמר ערבים בלשון רבים לפי
שכתוב בין הערבים' ופרש הקכס ר' אברהם בן
עזרא ו' לפי בבל יוס שט ערבים קחת עריבת
השמש והיא ביאת תחת הארץ' וקשט ביאת אורו
הנראה בעבים ויש ביעקב קדוב משעה ושליש
בחכמה פתח שערים על שם פתחו שערים ויצא
מי צדיק וכת' וזה שער השמים ואין שערים בלשון
רבים ע' ודלתי שמים מי פתח' בתבונה משנה
פתח פ' שלשה פעמים היום משתנה דקיימ ערב
ובקר וצדדים' וסמך חכמה ותבונה זה אכל והפיל
שם ה' בחכמה יסד ארץ כוונת שמים בתבונה ומחלף
את קומנטס מיום לילה ומלילה ליום' ומסדר את
הכוכבים ר' על סדר שזם חנכל ועל סדר ט' ט' ט'
פ' א' מ' ע' ג' ד' ל' במשמעותם לשון חכמים הוא
כדאמר' בפק דברכות שלש משמרות קוה לילה
ברקיע כדעא ע' י' מאורות ברקיע השמים
ואמר כדעא פ' אין חכס בעולם שידע למח נסדח
על הסדר הזה ועל התבונה הזאת' ב' ר' אומר
ולילה כלום שהיא עתה מתמיד בכל יום המנהג
הזה וקסדר הזה' על אור מפת חשך וחשך מפת
אור פ' ע' ע' ר' אומר ואלה שגלל אור מפת חשך
וכו' וז' וירא אל' את האור פ' טוב כלום שראת
שאין לו עם חשך להשתמש בערבות' וקבע לזה
תחום ביום ולזה תחום בלילה' על מלשון וגלל את
פ' א' ור' מסיר מעביר יום ומביא לילה ומבדיל

קלכא כדברי האומר חובה ורביא אמן כדברי האומר
רשות' וקיימא לן קלכא כדביא משום דקלכא
כדב באיסורי' וכתב הר"ף והפמ"ל היכא דלא
צללה כלל אבל היכא דצל לפי הדא זימנא כדב
שויה עלק חובה וחי טש קדר לביא כדאמרין
אמן כביא טעה ולא הזכיר של ר' ערבי אין מחזירין
אותם שאין מקדשין את החדש לא ביום ושמעון
מעבא שאס טעה בערשת בשבת או בימים טובים
שמחזירין אותם' ואמרין נמי טעה ולא התפלל
ערשת מתפלל שחרית שתיים' והא דברי קבלה היא
דקא לכא מיאן דפליג עליה' ואפי' למיאן דאינרשות
חובה קוה דלכא אבל מעה איכא והאידיד נהוג
עלמא לשויה חובה' ע' וכן כתב כל המפרשים
ועומר שלח

והוא רחום

יכפר עון ופ' כתב אבן קרחי לפי שהפושע קם
לוקין בן מנחה למעריב ואומר על המלקות שלשה
פעמים והוא רחום על כן מכריז קחול וקחול רחום
יכפר עון' ומכאן תשובה למנהג ספרד שאמרו
לאומרו בשבת ושמיים טובים ואין ראו לאומרו
שכבר קדש היום ואין מלקין אותם ע' ובגדט
ובפרושגסיא אין אומרין אותם בשבת ובימי אוב
אך לפי מה שאומר במדרש מאי דכתב צדק ילן
בה מעש' לא לן אדם בירושלם ובדו עון יח טע
תמיד של שחר היה מכפר על עבירות קלש
ואל בין הערבים על עבירות היום' ולפי מה דקיימ
לן דתפלות כנגד תמידין תקסס ותפלת הערב אין
לה סמך בקרבן שאין קרבן כלל שכלל ביום שעת
את צט ישראל להקריב את קרבניהם ואסמכות
רבנן כנגד איברים ופדרים שלא מתחלו מעבד
יום שנאמר בהן היא העש' על מוקדה על המזבח
כל קללה ואס מתחלו מעבד מתחלו ואין סמך
לדבר על כן נהג לומר וקחול רחום יכפר עון שאין

שמימי פסוק זה שקר דרפוב פערט אמר מייד
 הפרט מיד מילכס דבר אחר אמת ואמונה על
 שם כרית אותה א אמת ועל סם רבה אמונתך
 ודורש במדרש הלם צדך אפקיד רוחי כרית אותה
 א אמת במקנה שבשל אדם מפקידין צדו
 פקדנות והוא מאלף את שלוה בזה ואת שלוה
 בזה אבל קנה איו כן לא אמת עמר אחר
 שחרית ובקש נפשו ולא מצאק או שמא מצא
 נפשו צד אחר או נפשו של אחר צדו קוי א אמת
 אמר אסכנדר בשר ודם מפקידים צדו
 חדשים והוא מחזיקן בלויים ושחוקים אבל הקנה
 מפקידין צדו בלויים ושחוקים והוא מחזיקן חדשים
 תדע לך שכן הפועל הזה עשה מלככה כל היום
 וכשנשבעה עליו ושוקק וכשהוא יאן ומשלים
 נפשו לחבל ונפקדת חטו ולשחרית היא חוזרת
 לעפה בדיק חדשה שנאמר חדשים לבקרים רבה
 אמונתך כ הוא א אלו ואין זולת על שם אט
 א ואין עוד הפרט מיד מילכס פ מפרעה וסיתון
 ועג בני משק ומשלים ואחר מילכס בני
 יהושע והוא על שם אשר פרס מע צד העולם
 מקב כל עריצם כמו עמלק ואחרים שעמדו עליו
 לכותה ואמר לבון עריצם על שם וגאות עריצ
 אשפל קא הנפרע לן מצדיו לבון עמלק מלבון
 בפרוע פרעות ישראל ומתרגם נקום נקמת
 צע ישראל אתגדע פרעות קמשל גמול לכל
 אויבנפשי על שם כעל גמולות כעל ישלם אמת
 לגדיו גמול לאויבו ולכך אמר צדיו ואויבם ועל
 שם אויבי כשי קשם נפשו בחיים פסוק הוא
 לו אמר שאויביו כראו למיתה ואנחם פרשן לחיים
 ולא נתן למוט רגליהו הוא השלם הפסוק לו אמר
 שלא ימת בכוריו עם בכוריהם וזשא איתן למוט
 דגך אים שמרך שאותה קללה היתה לל שמור
 לאראל האמריכא על במות אויבם על שם ואתה
 על בנימיס תדוך ורם קרנא על כל שטריס

פן יוס וכן ללה כליל מעבד קיוס לב אחר ומעז
 קלילה ולל שילק השמש ממש וילכב למקום
 אחר לא שמכדיל פן יוס ללה וזו היא הארץ כן זה
 לנה שכשיאיר לפי אשך למטה מן הארץ וכשיאשך
 לא יאיר למטה מן הארץ ויש מקומות שמוסיפן
 למד כאן א צבאות שמוחי וקיים תמיד ימולך
 עלם לעל ועל וטעות הוא ש אין זה מעט
 התמק סמוך לתמק : באי המעריב עבד
 פרשמו

אהבת עולם

עת ישראל עמך אהבת על שם ואהבת על
 אהבתך ערה ומשת חקים ומשפטים אותה
 למדת על שם וזאת המעשה והחקים וממשפטים
 אהר עק א אלו למד אהרם וכתב ערה עה לן
 משק ותמי על כן א אלו בשכבם ובקומם על
 שם ובשכבך ובקומך כשיח בחקך על שם עבך
 ישיח בחקך וכשמח ונעלו בדיברי עריתך ומשתך
 לשלם ועד על שם פקודי א ישראלים משמחיל לב
 משת א ברק ונעלו קיא שמחה תירק על שם
 יעלו חסידים בכבוד פ הם חיים וארך ימים על
 שם פ היא חייך וארך ימך ובהם קנה זמם
 וללם על שם והגית ס זמם וללם ואהבתך ל
 תגור ממם לעולם על שם אהבת אהרם אמר
 א וכתב ואהב את יעקב ואמר לעולם על
 סם ואהבת עלם אהבתך באי אהב את עמו
 גראל כמע שאמרים וקודין קריאת שמע
 ואהר כן

אמת ואמונה

לו אמר קשרה שקיא אמת שנאמר ותדוך אמת
 וכתב אמת קנה ואל תמכור ותמי והאמת שקם
 אמונה שנאמר כל משתך אמונה כל ואת קיים
 עלם בעבד פ קוח א אלו ואין זולת ועל שם

על שם וישיעם מיד שוכח ועל שם קרם הרום
 בכבוד קעשה לכו נקמה בפרעה ואותה
 ומופתים באדמת מצרים על שם ותתן אותה
 ומופתים בפרעה וכל עבדיו וכל עם ארצו ואיך
 נקמה על שם לכהמות ה' ואמר באדמת מצ
 חס על שם נטלות בארץ חס' ובפסוק אחר
 ומופתים שם בארץ חס' המכה בעברת כל בכורי
 מצרים על שם מכה עמים בעברת' וכתב ויך
 כל בכור במצרים ויוציא את עמו ישראל מתחש
 על שם ותבא את עמך את ישראל מארץ מצרים
 וכתב ויוציאם ממצרים לחירות על שם שקוציאם
 מעבדות לחירות' המעבד בני על שם ויעבדו
 בתוך חים בעבא' בן גאריס סוף על שם לעזרים
 סוף לגאריס ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומו
 טבע על שם ואת רודפיהם השלכת במצלות כיו
 אבן וכתב תקומות יבוימו וכתב ומבחר שלפני
 טב עש סוף ראו בני את גבורת על שם וירא
 ישראל את קיד הגדול אשר עשה ממצרים
 וכתב בתלם וישיעם מיד שוכח להודיע את גבורתו
 קודמו ושכחו לשמו על שם אשיקה ל' ומתגמין
 נשח ופדק קדם ה' ואמר לשמו על שם קוציאם
 ממסגר נפשי לשודות את שמך וקם יצאו ממסגר
 ומלכות ברען קבלו עליהם שאמרו ה' ימלך לעולם
 ועד ומשח וכפי ישראל לך עמ שירא וכו' כב
 זכרם כל זמן למעש' מלכות ה' אלפים ראו בעך
 על חים כיו שאמרו דמתנו אל ראתה שפחה על
 חים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי יחד כלם קומ
 וקמלכו וכו' ואמר פ פדק ה' את יעקב כב
 פדשא למעש למח מוצרין בערבת פסוק זה
 וכאחרית מוצרין פסוק ה' אלהי צבאות שמו
 ואמר

השכיבו אבינו

לאום אומר אבא לומר כיו קאב החומל על בוס

סיגשם בן ורופתו כך השכנא איתו בבל כנפ
 שלימך' וקעמידן מילכא לחיים ולשלום' אמר
 מילכא וקוסף למיך לחיים על שם שמחזיר לך
 נשמותינו בבקר כיו שפרשנו בצרכת המפר
 חבל שעה וקרי כאלו קחיק אותנו ונקחורת
 נשמותינו לכו תראה מלכות על שם קחיקת
 איה נראית לך על קחיים על דרך לך קחיקת
 יקלנו יק ונמ' ופרוש על שם פדש פנ
 למיך' סוכת שלימך על שם באברת יסך לך
 ומפרש במדרש תלש לפי שאין מעת נצת ערשת
 מוסף פדש סוכת שלום' ותקנא בעצמ טובה
 מלפניך על שם גדול העצה ורב העלפה וכתב
 אברך את ה' אשר יעצו ונמ' ואמר ותקנא לפי
 שאין עבד מתקנת לעמוד בלתי עזת שחמ ענת
 ה' לעולם העמוד' ולפי שכללה לב האדם פמי
 מעסקי העולם והוא חושב מחשבות על משכמו
 אינו מבקשים מאלה קשם לעצמו עצה טובה
 והוליעו בקרוב למען שמך על שם וישיעם למען
 שמו' ואמר בקרוב על שם קרוב אל נכפא גאלה
 והגן בעדן על שם ואתה ה' מגן בעדי' וקסר
 מעלים אויב דב חרב צדק רעה ונען על שם קסר
 מעל סגור ועל שם וקסירותי מחלם מקרברך
 שסר שסן מלפני ומאחרינו על שם יפול מצדך
 לך ורצב מעמיק' וכן בלשן אומר לשם שמדק
 וכן מלפני אוריג ומאחרי רפאל' וסמוד באתם
 וסאם מעתה ועד עולם' פ שומרו על שם ה'
 שומרך' ומעלם אלה על שם פ הוא יכלך מפת
 יקוס' יש מוסישן למיך כאן מכל דבר רע ומפחד
 לילי ותספת זק מודה חסרון' פ כון שאמר פ
 שומרו ומעלם אלה כללם כל נזק שנעש
 בצדך אלה ה' שומר את עמו ישראל לעד על שם
 קנפ לך יאם ולא יישן שומר ישראל ומטת שקללה
 בצדק שומר מן המזיקין יותר מהיום תקפו ברע
 וליבקש בה מאלה קשם ששומרם מפחד בללות

וכבר כתבנו בהקדמת קסטר קום שצריך לומר כאן
אמן מיטת שברכה זו היא סוף עמנו ברכות קריאת
שומר ואומר

ברוך יהוה לעולם

ועל ופסוקים משפודים מהתלם וכתב לראש
תמיד קוף על מנח שנהגו שאם מפסיקין בערבית
בפסוקים וצראו ששם וקדים ואין לומר דסברי
אן כרב דאמר בגמרא תפלת השחר תפלת ערבית
רשות ולתת אין אם חוששין לסינוך דאם כן ליוחנן
דמערך לסינוך סברי לא דקייא חובת ודבור
יחנן הילכה כר יוחנן או שמא גם ל יחנן סובר
סינוך רב ואש קם מייחב לסינוך ומנהג זק נהג
היטון קטם לפי ששמים הראשונים היו בתי כנסיות
שלהם בשרות והיו יראים להתעבב שם עד אחר
תפלת ערבית ותקם לומר פסוקים או שיש במס
שינוי עשרה חזרות כפגד שינוי עשרה ברכות
אל שינוי עשרה ותקם אחריהם ברכת דראו
ששם ונפטרין בקדים והשתא נמי שמתפללין
ערבית בשבת כנסת לא נהבטל המנהג הראשון
מכל מקום אין לפסיק בדברים אחרים אלא כמי
שנעו עד כאן דבריו ובעל המנהגות
כתב וזו שנהג לומר ברוך יהוה לעולם שיש בו שינוי
עשרה חזרות משום שגורו אמר על ישראל של
יתפללו תפלת ערבית ועל כן תקם לומר שינוי
עשרה חזרות כפגד שינוי עשרה ברכות של
אין ואתם שבטל השמך לא בטל התקנה הדפ
בבית שבת אין אומרים אותן מפני שאין מתפללין
שינוי עשרה ושם הקדים שאומר אחר שינוי
עשרה חזרות מושח פכסיוס תפל דאמי
וכתב אבן קירי לומר דאמר תפלת ערבית חובת
ובש למסוך גאולה לתפל אמרינן בפרקא קמא
דברכות שון ותקין רבנן לומר השטבא בגאולה
בגאולה אריכתא דמייא קטטש קוף דבהשטבא יש

בה וסבש עליהן סוכת שלומך שהיא לשון גאולה
כמו ואפרוש כנש עלך וכתב ופרשת כנפך על
אמתיך בגאולה אלה והראב"ד כתב דקייא טעמי
דעבדינן בגאולה אריכתא בערבית ויתר משחרית
משום דמחשת קליה התחילה גאולה מצד וטעמיה
פד הקבר והוא אריכת אכל גאולה הקבר תקף הוא
ות תקין השטבא כדי לשמר מן השטן המשהו
במצרים שצאמר בה שחר שטן מלפניו וכו' ואצ"ל
דאוקיימו בה ברוך יהוה לעולם אצ"ל שאין מן
השטן משום דהוא גופיה כפגד תפלה תקפה
כשארם בא שפך מן השדה ואין יכול להתפלל
מתפלל הקוף תפלה דאית בה שינוי עשרה חזרות
כפגד שינוי עשרה קילכך לכא הפסקה בין
גאולה לתפלה ואפלו קדים לא מקרי הפסקה
דברוך יהוה לעולם במקום תפלה נהגין והרבר
יבא בן גאולה כתב דלא אמרינן ברוך יהוה לעולם
משום דבש למסוך גאולה לתפלה וכן כתב
הדמ"ס זל וכבר נהג לומר ומנהג אבותינו
תקם קוף כד אמרינן מנהג מבטל הילכה ואומר

יראו עינינו

ושמח לבם ברכה זו אינה פתחת בברוך מפני
שהיא סימולא להשטבא דבפסוקים לא קוי הפסק
ושמח לבם ותגל נפשיה בשוועתך על שם פ
שן בשן יראו בשוב יהוה וכתב לשל מינה
קול שפך כשאו קול יחדיו ירננו ואמר כאן
לשונות לא ואמר עוד גאולה אכל תפל שכתו מיד
פכסו יהוה גאולה ישראל ואמר בשוועתך על
שם שכתוב אחר כן וראו כל אפסי ארץ אית ישועת
אלהם ואמר לשון שמחה ונלה על שם יגל יעקב
שמח ישראל ועל שם ישמח הר שון תגלה
במת יהודק וכל אן הלשונות הם בצומת שון

סדר תפלות קחול

וירושלם באמת לוומר יאופתך שפגל בה היא
 באמת על שם ושכנת בתוך ירושלים ופקרחא
 ירושלם שב באמת וכתב ונספתים בארץ הזאת
 באמת וכתב ואנ אהיה להם לאלים באמת
 וצדקה ומאי היא יאופת זו שתגל בה נפשי
 באמור לצון מלך אלך על שם משמיע יאופת
 אומר לצון מלך אלך יי מלך יי מלך יי מלך
 לצלם ועד זמן איש פסוק לא המלחמה אומרים
 כך כדאיתא בפדקי קיטות והס כבד קווא והיה
 ויקים ואמר יי מלך תחל שיש להמלכו תחל
 על קווא קווא ואחר כך על קעבר ואחר כך
 על קעתי
 סוף היא על שם ויקים יי למלך על כל ארץ
 ולעלמי עד תמלך בכבוד על שם יי ימלך לעולם
 ועד ואמר בכבוד על שם וכבודי לאחד לא אתן
 ועל שם קעתי וכאו וראו את כבודי ואין לא מלך
 לא איתא על שם ומבלעדי אין אלם ועל שם יי
 מלכא קווא יאיעבא ברוך אתה יי קמולך בכבודי
 כמו שאמרן הי על שם הי יי וקיים על שם
 ותגד אומר ויקים לך תמיד ימלך עלם לעולם
 ועד על שם איתך עלכם וקו לעתיד ואמר תמיד
 כלום שלא נהיה עוד בגלות מימות המשיח ואילך
 ועל כל מעשיו על שם ועמר לב גדיקים ועמר
 מעשה ידי להתפאר וגם זה לעתיד ואומר שלח
 כבוד קדיש על לשל ומתפללן בלחש ואין שלח
 כבוד חוד התפל מעט שאינה חובק כמו שאמרן
 למעלה ואומר קדיש תקבל ונפטרין לבתיכם
 לשלם מי שטעה ולא התפלל שחרית ועבר
 חזר קיום ותפלל מנחה שתיים ראשונה תפילת
 מנחה ושנייה תשלומי שחרית ואם טעה ולא
 התפלל מנחה עד שאקע חמא מתפלל ערבית
 שתיים ראשונה של ערבית ושנייה תשלומי מנחה
 ואם טעה ולא התפלל ערבית עד שעלה עמוד
 קשח מתפלל שחרית שתיים ראשונה שחרית

ושני תשלומי ערבית ואם לא נזכר להתפלל
 ערבית עד המנחה כון שעברו עליו שני זמנים של
 תפלות עבר יומן בסל קרבן שלא תקבו חממי
 שיחזור ויתפלל כון שעברו שני זמני תפלות וכן
 בשאר תפלות ודוקא אם טעה באוגד או שקיח
 אפס או טרוד אבל בסל במזיד אין לו תקנה ועל
 ככתוב אומר מענות לא יוכל לתקון וכתב גאון
 שאם רצה לחזור ולהתפלל תשלומי התפלל שבסל
 ואילו במזיד רשאי ואין לו לא שבר רחמים שקם
 רשות בעלמא אבל שכר תפילת מנחה אין לו
 ויש אומרים כל מי שטעה או שנאנס ולא התפלל
 אפי' כמח תפלות ואפי' לאחד כמח ימים שחזור
 ומתפלל כל התפלות שלא התפלל וכתב ראש
 שאם טעה ולא התפלל מוסף אין לו תשלומין שכן
 שמוצרי בתפלה קרבן המוסף אינו ראוי להתפלל
 לא בזמן הקדמת המוסף אבל שאר תפלות אעפ
 שנתקם כבד הקרבנות מכל מקום איש מוצר
 בהם קרבנות ורחמי טעמו ולאי שיתפלל אדם כל
 קיום קיו
 תפלות של מנחה ושל מוספין מתפלל של מנחה
 ואחר כך של מוספין וכל המתפלל
 שתי תפלות אפי' שחרית ומוסף
 לא יתפלל אחריו לא
 ישקח מעט
 עין תפלה
 לתפל
 כדי שתזכור
 דעת
 עליו

נשאל פרוש סדר תפלות קחול
 ערך רחמנא דסייען
 תה

סדר

תפלות השבת

עבד שבת נכנסין לשת חכנסת ומתפלל תפלת
 המנוח כאשר ימות קחול לא שאין סגלן על
 טמא ודע שבצד ימים טובים ובזמן מנוחיהם
 סמך שלם לפיכך טמאם לה צדחיה ולם במנוח
 וגם לחד תפלת שחרית אין אומרים יעקב אבינו
 נבך ובמקום תפלה לרוב אומרים למנוח משתל
 לכת קריח כחיל תערוג על אפקי מים ואם חל
 עדיהם או מנוחיהם בטוב ובמימי אין אומרים
 תחטטם של שבת וחמישי וכשמוצאין ספר תורה
 אומר אתה קראית לבעת במקום לא ארך אדם
 ובערב שבת וראש השנה ויום הכפורים סמך
 שלם לפיכך על פמקם במנוח בלבד אבל בשחרית
 ובזמן מנוחיהם סמך על פמקם ובערב ראש
 השנה עשין מעט שימי בשחרית שבמקום תפלה
 לרוב אומר למנוח מומור לרוב קרמם לחלם שוא
 כדי להשר שהיא ערב יום טוב ובערב ראשי
 חדיש וחמכה סמך לפיכך על פמקם בערב שבת
 ובזמן מנוחיהם בן בשחרית בן במנוח והוא קדין
 בערב שריש לא שבזמן מנוחיו אין סמך על פמקם
 בן בשחרית בן במנוח מעט שהיא פריש שושן
 ומעט שסמך שלם לפיכך בתחנה שמים לו מעט
 שם ימי שמחה ומנוח קדש וגם קשבת נקראו
 ימי שמחה כדאיתא בספרי ובזמן שמחה לא
 קשבת ובערב שבת כנר קובלו קעם ממלכה
 וקדש קיום וקם אסורין במספר ותעשת ומלכה
 יום שאין כן בערב ראשי חדיש וחמכה ועדי
 סמוקדין במספר ותעשת וגם בקם עבדים מותרין
 במלכה ומן קדין קים לפיכך בקם בתחנה לא
 שמועז ומעט שקורין בקם את קהל שגם
 עבדים קים ראו לתרות את קהל אי לאו דאמרי

קדש דקראית המגלה או קרא קלל ושר מעט
 שראשי חדיש קוקשו למנוע צדיש שלאמר ובזמן
 שמחה ובמנוחיהם ובראשי חדיש וכתב
 עסק ירח למנועדים וימי חמכה גם כן נקראו
 בדברי רמיהם ימים טובים ופריש גם כן כתובם
 שמחה ומשנה ויום טוב ומעט שששין יתרון
 למים טובים על קשבת מעט שצדש ימים טובים
 וימי מנוחיהם קם ימים מעטים בשנה ולכן אין
 סמך בקם בתחנה לה בשחרית ולא במנוח ואם
 קיים עשין כן לבית קרי חמכה לא קיים
 מתחננים ולא יתכן ועוד פ ימים טובים להם יתרון
 בזה קעמן מעט שקורין בקם את קהל קדש
 שקרי בשבת אומרים נדקך ואם חלם יום טוב
 או אפר ראש חדיש אין אומרים אות מעט שקורין
 בן את קהל ומעט שאפין על פמקם בערב
 ראש השנה ויום הכפורים שחרית ובזמן מנוחיהם
 שחרית וערב מעט שקם ימי תחנה ובקשם וגם
 אין קורין בקם את קהל אבל בערב שבת אין ראוי
 לעל בקם בתחנה מעט שכנר קדש קיום כמו
 שאמרם קעם מלכה בערב שבת מן קעם
 ולמעלה דקיים מעט שעת ומחכה ולמעלה איש
 רחם סימן ברכה לעולם וכתב את קעם דוקא
 קעם מלכה להשתכר אבל אם מתקן בגדיו
 וכלו לצד שבת ויום טוב מותר ומשמע מסוף
 דבריו שאפר איש חמה מלכה להשתכר איש איש
 עסק לערך שבת אסור וכת קראש וכן משכות
 ספרים לעצמו דרך למודו מותר כל קיום ומקדימן
 לתפלה ערבית של שבת מצד יום יתד משאר
 ימות קחול כדאמרין שול יומיא מקדימין ליה
 דאמר ר' יוסי יבא חלקי עם מכם סי שבת בטבריא
 סחיתה חסר בעמק ובעיר יום גדול קם נראש
 לשם ערב וכת בקם שקבית שבת תלויים בהלקת
 קנר שסון שקדלק חל עלו שבת ואסור במלכה
 ומששת כתרם שאינה תלוייה בקלקת קנר שאפר

לאחר שקדשך של שבת לא חל עליו שבת לא תלוי
בתלית פדשת המסקתה! מרשת חל על שבת
וכתוב קתספת שמפלה המנחה ולמעלה יבול
להלך קנר ולקבל שבת בתפלת מרשת רק
שימתין לקרות קש עד ענתה שהיא באת מככסם
וחין בזה ובלבד של יקדים שאין זו הקדמה
שון שמקבל עליו השבת באותה שעה כי יכול אדם
לקבל על שבת מבעוד יום ובלבד מפלה המנחה
ולמעלה ומסקתה חסור במלכה שהרי קבל
עליו השבת ואם הוא יום קמטען וכסוד הוא
שקטע חמה ועדיין לא שקעה וקבל עליו השבת
יכול הוא להלך ולפוסף שמן בנרות מטע שקבל
זו היתה בטעות ואומר במדרש זכור ושמור זכור
בש ושמור בבבא פרוש שם שאין שם כל בתי
וחילאת וכדא שהיא יום גדול אף כשהיא סימור
לחכה זכור השבת בבטח וקבל אותה מבעוד
יום ושמור בבבא כלומר בעוד כיבשה תאחר עד
שתחשך לפ שאף כשהיא יום גדול דומה שהיא
סימור לחכה שמור לשון המתנה כמו ואבא
שמר את הדבר וכן שומרת יבס וכן כתו במכילת
זכור מלפני ושמור מאחוריו ומנחת כתוב מתן
שמוסיפן מחול על הקדש בכספת וביטאת שכל
שבתן שבת קדש ומתיב קראי אחיניא שבת
שבתן קיא לשם ערבית פקנן
ברוב המקומות
בשפרד לומר והוא רחוס כשאר קיימים וכבר
כתבו למעלה בשם אבן קירחי שטעמים על
שבהם לאומרו ולש הטעם קראשון אין ראוי
לאומרו בשבת ולש הטעם השני ראוי לאומרו
וגם רבנאמן כתם וקורין קש בברכותה כשאר
ימות החול בלא גדות ובלת תספת עד וקושיעו
בקרוב למטן שמך וחותמין ופרוש עליו סוכת
שלוס ב"י הפרש סוכת שלום עליו ועל עמו ישראל
ועל ירושלים ואין חותמין שומר את עמו ישראל

למד מפת שאומן במדרש שבשבת אין צריפן שמיר
שקשבת שומר ועוד דאמרין בדושלמך קא דתמן
בחול אבל בשבת אומר ופרוש עליו סוכת שלום
וכן כתבו קנאוטס וכן פקנן במקטת מקומות
לחפקי ממנה איש בישא וטלטה שאקנן לחתם
בשבת כמו בחול ולא יתכן ואיש יודע למה חותמין
בימים טובים ופרוש עליו ובשבת כשאר ימות
החול ופקנן לומר פסוק ושמרו בשבת וכו' בין
גאולה לתפלה לומר שאם ישמרו ישראל את השבת
כראוי מיד בגאולה וכן אבן קירחי ואומרו בצפרת
בשבת ושמרו בשבת וכו' ובשאר מועדים לא
מועדי י"א וכו' וידבר משה את מועדי י"א וכו' תב
לחתימות הפרש סוכת שלום עליו כלומר שיפרוש
סוכת שלומו עליו אם נשמרו כראוי וכן יסוד
קחכס ר' אברהם בן עזרא ז"ל שיט לבנת השמר
שבת לא ישמרו אות היא לעלמי עד ביט וביט
עכ' וברוב המקומות בספרד פקנן לומר אחד
פסוק ושמרו בשבת וכו' וראו שטעם ושמח
לבא לא שמעם בפתחתה במקום יראו שטעם
אומרים ישמחו קשמים ותגל הארץ ובימים
טובים איש אומרים אותה ואיש יודע למה נשתא
שבתת מימים טובים לומר בהם ברכה זו
וקרברשא יעקב בן קראש כת שאין ראוי לאומרו
אף בשבתת שלא תקט ברכה זו בחול לא לפ
שתקט לומר פסוקים שיש בהם שמונה עשרה
קזכרות תקט לומר ברכה אחריהם וכן שאין אומן
פסוקים בשבת למה יאמרו קברכ שתקט כ
בשבים ואדע את קראש לא היה שנה אחריה
אמן מטעם שהיא אומר שהיא ברכה לבסוף עכ'
וכן כתב אבן קירחי וקתברב נטרוני
וקאריך קרבה וסיים בדבריו את רבן בתראי
ותקיס בתר שומר את עמו ישראל לעד למימר
פסוקי דאית בהן שבתות וזמירות וכן דאמרין
פסוקי תקיס בתדויו ברכה ודבר זה בחול אבל

בשבת כיון דשחי מוקדן ונריב ישראל למיעל
 לבתיקון מקמי דלפוך אי נמי מקמי אעקורי
 מדגא סלקוה לתפסות שהוסיפי ואוקמוה אדתנן
 ונערכי מבדך שתים לבנה ושתיים לאחריה וכן
 המנהג בשיבה שלם ובשבת רבי שבבב שאין לומר
 שומר את עמו ישראל לעד וחותמין במקומו הפרש
 סוכת שלם וקדיש לחגד ומתפללין חסות וגמדות
 וקדושת קדש ואומרים

אתה קדשת

את קדש
 למיך על שם ויברך לים את קדש קדש ויקדש
 אותם שבת ויהי למיך תכלת שמים וחרץ
 על שם ויכלו קדשם וקארץ ונריך לפסיק מעט
 בן למיך לתכלת כדילי יתא כחוד למעלה חלש
 וחס' וברכת מכל קדשים על שם ויברך לים את
 יום קדש קדש וקדשת מכל קדשים על שם ויקדש
 אותם וכתברתי סעדיה בברכת קדשת וקדשו
 קדש על שומרי קדשת שיהיו מערבים ומקודשים
 וקדשם לאברהם בן עזרא זל פ' בברכת תפסת
 פונה שיהיה בנפשת יתרון כח בתלגה ובגמנה
 יתרון קדש וקדש אלהים על מלאכה כשאר
 קדשים וקדשן פרה בדרך קפסו ביום קדשת
 מערך וקדש פ' עה בוצרה לברך אותה ולהודו
 ועם בשבתה שיהיה לא קדוש ולא נעשה מלאכה
 וכן כתוב בעצרתך ויכלו קדשים וקארץ ועמר ויש
 אנשים שאין אומרים ויכלו אלא מתחילין ויברך לים
 את יום קדש ויהי כיון לאומרו דג' סין בדרך
 כל כתב קדש אמן רבואי יתמ' ל יהושע בן לוי
 יחד המתפלל צריך לומר ויכלו ואמר רב המנוח
 כל המתפלל ואמר ויכלו מעלה עליו חכמתו כאלו
 נעשה שותף לפניה במעשה בראשית שטמיר ויכלו
 לתקרי ויכלו לא ויכלו פ' הבה וקדש : למי שמעשר
 למיך לפי שמורס כאלו נעשה שותף : ויש לדחות

סאין לשובח מכלאן כ צריך לאמרו שזה שאומר אפי
 יחד המתפלל צריך לומר ויכלו כל אחד תפלת
 כיון שאין עשין בנמר ומיקו אפילו קט טוב היה
 לאמרו בתפלה : ושמחו במלכותך על שם
 ובוים שמחתכם ובמועדיכם ואמרינן בספרי וביום
 שמחתכם או השבתת : ואמר במלכותך על שם
 בע שון יגלו במלכס : שומרי שבת על שם ושמרו
 בע ישראל את השבת : קוראי פוכג על שם וקראת
 לשבת פוכג מפ מקדשי שביש כלומר עם משמרי
 סבת בקדושה וקדו על שם ולקדש את יום קדשת
 כלם יתעבד וישבעו מטובך על שם ויכלו וישבעו
 ושמחו ויתעבדו בטובך הגדול : וקשביש רב רב
 ב וקדשת על שם ויקדש אותם : חמדת ימים אות
 קראת שטמיר ויכל לים ביום קדש ומתרגמינן
 בירושלמי וחמיר : ודומה לו נכס פ' וגם כלתה
 וכן ותכל נפש דוד : פ' אהשביש רבת ב וקדשת
 מפכ שקדו יום חמדת ימים אות קראת ומנת
 וקדשת : ודומה לו וישראל מקוראי וכן ראו קרא
 בים בגלגל : כך נראה למפכ של מפכ בתורה
 מעשרה שקדש קראו חמדת ימים : לים לו
 אבותם רבה לא במחמתם על שם השבת שבתים
 ומתרגמינן תמחין עיחון ועל שם שבת וכנסת
 ישראל בקראו כלו והבה נקרא חתן אפ אומר ל' ע
 תתרה שניה ככלתך ותבוא כלתך בך : כראיתא
 במדרש רות צני קלם אבקם לך מפא אשר ייטב
 לך מכאן שאין לשה מפא לא באישה : וקדשם
 באשתך : פרשפוקו בברכת נטילת ידים : ותן
 חלקם בעצרתך פ' חלקי : אמרתי לשמור דברך
 ועוד על שם שכתוב בקהלת ב קיח חלקך בחיים
 ג' אשה כלומר התרה אצלך כיון אשה ארוסה
 ואומר במדרש תלם ב חלק : עמו כאיש דאמר
 נבלה פלחא לבין : ושבעו מטובך על שם וישבעו
 ויתעבדו בטובך : ושמחו לבם בישועתך על שם
 פבלה ונשמחה בישועת : וטקרי לבם לעבדך

באמת על שם לב סמך צרא לי גוים ואין באמת
 על שם וי' לוי אמת וקטעם שאם חפצם לעבדך
 באמת ואתה תסייעם וקח על דרך בא לטקד
 מי ישיב אותי וקח לבי לוי באהבה וברע
 שבת קדשך כוונתך באהבה באהבה
 כשנתת לנו את השבת כשקיים צדק כמו שאין
 זכרתיך חסד נעריך אהבת כלולותך וברע
 בשבת שרשית שידיו קדושות את השבת
 ויש מפרשים וברע לבי שאין בשבת ששאר לטות
 לא ששם טבשים בלבד וכוונת טוב אומר במקום
 באהבה וברע בשמחה ובששון כמו שאפרש
 עקשיו ואין בשבת עש יום טוב אומן בשמחה
 ובששון על שם וכוונת שמחתכם וכוונתכם ואמר
 בשבת שמחתכם לא השבת קדי ששם בשבת
 ספול לאון שמחה ואמר שבת קדשך על שם ואת
 שבת קדשך קודעת להם ויחיו ישראל מקדשי
 פיקר על שם ויעה ביום השמש וכתל למען יסוח
 וכוונת אומר וישמחו בך על שם ושמחת בחגך וגם
 בשבת עש יום טוב אומר וישמחו כמו שאמר
 ששם בשבת ספול לאון שמחה ברוך אתה יי
 מקדש קדשך שאלו ויקדש אותם השם מקדשו
 ולו ישראל ומפרש בנסכת סוגרים כהטעם
 שבתות שבת אין מותרין ישראל כמו שמי
 טוהר לא בשבת בלבד מפת שקשט קדמה לשל
 שאלו ששבת ימים עשם את השמים ואת
 הארץ וכוונת קשט שבת ונפש וכוונת ראו ש
 נתן לבי קשט שקימ כבר ואומר שלם אהדות
 ואחד כך אומר שלם צמר ויכול ואפל שאמר
 אות בתפלה תקח לאמר פתח אהבת בקול רם
 ומשמד לבי שקח פרות ללבך שברא שמיסוארץ
 בששם ימים וכוונת קשט שבת ממלאכת ועדות
 משמנו שאלו ועמדו שם באנשים ודרשין אל
 קדשים שצריך שישיגו שזו ומשמד ולבך צריך
 שיאמר אות שזו ומשמד וכתב לך קדש

שמעתי ש הריני נמול הברך לאמר משמנו
 כשארם מקדש בשבת מטעם זה שאמרם עד כאן
 ולפי דעה ש אין צורך על ששם פדים
 יקום דבר ואמרין בברך כל כתוב אומר רב
 חסדו אומר מר עקבא כל המתפלל בערב שבת
 ואומר ויכול ששם מלאכה המעוקל לאדם משחין
 ידיהם על ראשו ואומרין לו וסר עקב וחסאתך
 תפטר והטעם שאומן פסוק זה מטעם שכתוב
 בעצן פדות אם לא יצד וכשאי ששם וזה שאין ויכול
 לא עכב קדושת כמו שאמרם לפיכך יוסר אות
 עין מפלו וכוונת אומר טעם אחד בנדר ששם
 שמיכול כתוב שלש פעמים אשר ובפסוק ויקח
 לך פרה אדומה כתוב שלש פעמים אשר כש
 שפרה מכפרת כך קאומר ויכול שלש פעמים
 מתבכר וששם אחר לוי אומר אחר
 התפלה לפי שכשחלום טוב בשבת אין אומר ויכול
 בתפלה מפת שמתפלל אתה בחרתם ולבך צריך
 לאמר אחר שהתפלל ועל אותה שבת שצריך
 לאמר אחר תפלה תקח פתח אהבת בקול רם
 וששם אחר כמו שאמרם למעלה כל אומר
 ויכול בערב שבת כלא נעשה שותף לבלתי במעשה
 באשית וגם כן אומר צריך לשתף כל ישראל
 גדולם וקטנים טף ונשי ולבך אומר בתפלה ואומר
 אחר התפלה כמו ברכה מפתח בשבת ששששש
 ואומר בשבת בשבת שבת כדאמרין נמי
 בברך ערב פסחים למה לך לקדוש בשבת לשתף
 צנו ובע שבת לך את לב כשהוא נמצא שכל ישראל
 שמש ויכול יש שואלן מה ראו חכמים לתקן
 בשבת שלם תפלות משותפות וכוונת אהבת קדשת
 וישמח משה ואתה אחד וכוונת טוב לך תקח לך
 אהבת אהבת בחרתם לערשת ולשחרת ולמחמ
 ויש אומר מפת ששבת תקראת כל ואנך קרא
 דהן תקח אתה קדשת על שם מקדושין שבת
 מחתן לכלה ואחר כך שמח משה

ומצדך השמש על שם ויצרך לוי את יום
 השמש ומצד בקדושה לעם מדשט עופג כמו
 וקיה דסן ושמן ורל מקבל הנחך דרך תעמוסמו
 שנאמר וקראת לשבת עופג והו באכלה ושתיה
 וכסות נקיה והוא על שם ותהעפג בדסן נפסכס
 זכר למעשה בראשית עה לא את השבת שנאמר
 ושמרו בני ישראל את השבת ופתן טעם למה פ
 שבת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ ובוים
 השמש שבת וינפש ואימ אומר זכר לעצאת מצרי
 ואעפ שכתוב גש שבת וזכרת פ עבד קייית במצרי
 מטע ששקך מצות שבת אינה לא על שם שבת
 פ השבת קיה קודם יצאת מצרים . אבל בקדוש
 של שבת הוא מוצר שטקס . ובקדוש יום טוב אימ
 אומר פ איס זכר לעצאת מצרים בלבד פ קמוטרי
 לא נכטוו בקס לא זכר לעצאת מצרים לא זכר
 למעשה בראשית . וכבר קיח ברכה זו מששן שבע
 מנגן אבות בדברו כנגד מנגן אברהם מחייק מתים
 במאמרו כנגד מחייק המתים : האל הקדוש שאין
 כמותו כנגד האל הקדוש . קמטח לנמנו בוים שבת
 קדשו ונג כנגד רצתו במאחתימ . לעמו נטעוד
 צדקה ופחד פנגד רעה שהוא עבודה . ופדק לשמו
 כנגד מורים . לדון השלום כנגד שים שלום . ואומר
 רנה לא במאחתימ וכו' וחותם לאו מקדש השבת .
 ואומר קדיש ותקבל . וכתב אבי קשורי
 שאין לחד למר ברכה זו שלא נהקנה לא משום
 סכנת מיזקין שבת כנסיות שלהם קיו בשדור
 ותקם אותם בשבת . נב אדם שמאחרין לבא שים ימו
 תכלתם בעוד שאלח צטר מאריך כדאיתא בפרק
 במה מדלקין יום טוב שחל להיות בשבת שלח
 צטר קיודר לפי התנה ערשת אימ מוצר של יום
 טוב בצדקה מששן שבע . ומסיק טעמיא
 משום בדן הוא ראשלו בשבת לא צש למימרה
 ורבגן הוא ותקיים משום סכנה מאי דתקון תקון
 ומאי דלא תקון לא תקון למאן שאין להוסיף

על שם שמחת קחתן בכלה . ואחר כך מוסף
 על שם קתוספת סימוסיף קחתן על כתובת הכלה
 או אי פני על שם שמקריבין קרבנות כששן שערות
 משה ואחר כך אלה אחד על שם שמתחד קחתן
 עש הכלה . וקר קלוסימוס כתב טעם אחר שלש
 קטלות אלו קון כנגד שלש שבתות : שבת בראשית
 ושבת של מתן תורה דטלעלמיא מודו דנשבת
 נתנה תרי ושבט שלעתידי . וכן הוא הפירוש
 אתה קדשת מידי בשבת בראשית . ושמחת משק
 מיירי בשבת מתן תורה : ואתה אחד מיירי בשבת
 שלעתידי שאז יקיה לא אחד ושמו אחד . ואס תאמר
 קא קיימלין פ פסח שיצאו ישראל ממצרים קיה
 בוים חמישי . ואס כן יום מתן תורה יבא בוים ששי
 וקיס אמרין דבוים שבת נתנה תורה . ויש לומר
 דקיימלין פני אייר דהקיא שתא פסחי עבריה .
 טומר קוסיש יום אחד . ואומר שלח צטר ברכה
 וו שאיח מששן שבע

ברוך אתה

לא לוי וכו' אל פלטון קומה שמים וארץ פסוק קוח ואומר
 אות על שם שבוים שמש האלם מלאכת וקנה
 שמים וארץ . מנגן אבות בדברו על שם אל תדא
 אדם אנט מנגן לך מחייק מתים במאמרו על
 שם כח אומר לא הנפ פתה את קברותיכם ונג . הא
 הקדוש שאין כמותו על שם פ קדוש אפ לא ועל שם
 ומי כמות יקרא וכתו אין כמות בלויים יי . קמטח
 לעמו בשבת קדשו פש תשבת שבתים ומתנגמיטן
 תרחון פייחון ועל שם ואת שבת קדשך . פ פס
 רנה לשמח לשם על שם ורשתו איתכס : לעמו נטעוד
 צדקה ופחד פש עבדו את יי צדקה . ופדק לשמו
 בכל יום תמיד על שם יודו לשמך . מששן קבוצות
 ומקוריות לשון חכמים קוח . לדון השלום על שם
 ששק שלום . מקדש השבת על שם ויקדש אות .

אבות בדברו שהיא ברכה אחת משש שבת מראש ועד סוף יציאת ימי חובת' ורבותיו כהבשאלת לא התפלל כלל אתה קדשת ושמת משל מנגן אסת בדברו מראש ועד סוף יציאת ימי חובת' וכתב קדבר יעקב בן הר"ש כון שמחזיקין אותה אם לא קוצר של שבת היאך יוצא בברכה אחת משש שבת ולא דמי למה שכתב בהלכות גדולות יחיד של קוצר של ראש חדש ושמת משל שבת קדשת מראש ועד סוף שיצא דשאלת ההם ששומע כל התפלה אבל קרא היאך יציא בברכה משש שבת במקום שבת ויחד קשה לבבנו חזני שאין שונא בה ואפלו לא התפלל כלל דל קיימין לין כרבן גמליא דאמר שלח שבת פטר היחיד לא בראש השנה ויום הכפרים אבל בשאר ימות השנה לא עבד' ועד נראה ל' שאין יוצא ידי חובת' בברכה משש שבת מטעם אחר שכוון שאפלו בשבת לא צע למימרה של תקנה לא משום מוסיף ואם חלום טוב בשבת אינו יוצא בה בשל יוסטוב כמו שאמר למעלה אינו יוצא בה ידי חובת' וחזור ומתפלל שבת ברכות' וכן מבאת בתשובת קנאוטם שאם שבת אתה קדשת שמחזיקין אותה

ומקדש שיצ

צבת הכנסת על כוס של יין כדי לרצות אורחים ידי חובתן שאוכלין ושותין בצבת הכנסת כמו שנפרש לקמן ומבדיל על קיין תחלה כשת קלל שאמרו מברך על קיין ואחר כך מברך על קיום שקיין ערס לקדוש שאמר דבר אחר ברכת קיין היא תדיר וברכת קיום אינו תדיר ותדיר ושאין תדיר תדיר קודם ואומר עליו קדוש קיום כדאמרינן בפרק ערפפסיס זכור את יוסה שבת לקדשו וכדאן על קיין שמצטט זכור על קיין שאלו זכרו שין לבאן נוצרה דודך מיין אין לי לא ביום בלילה מנען תלמוד למד אתה יום את

על מק שתקם ולא נתקנה אלא בבסר כדמשמע לשאלו השלח שבת קודם לטע קתיבה ערבת למא של נתקנה לא לשלח שבת' ות חנן דלת לין סכנה לא אמרינן לה לא משום מנהג אבותינו' והר"ף כתב שאם רוצה היחיד למרה אומרה בל פתיחה ובל חתימה' ואם תאמר בתפלת שאר לילי קחול ולע יוס טוב למה לא תקם לאומרה שם כן יש לחוש משום סכנת מוסיף' ויש למר פ בשאר לילי קחול קיו פסוקין כל איש במלכות וכשגמר מלכות מתפלל ערבת בשעתו קיו בראש לשת הכנסת ולפוך אין שם חש' אבל בל שבתת קיו באין לשת הכנסת וחשאו חכמים משום סכנת מוסיף כ בל שבתת ובלע רשעות רגלן מוסיף לביא שוב' וגם בלע יוס טוב לא קוצרו לתקן ברכותו שקרי אין שם סכנה אלא בשם ללות לא שאמר' והטעם מטעם שכל שאר קלות בצ הכפרים משמין ומעריבין בלילה משום ספר תורה שכל שם משמין לוס הכתסה לשמוע קריאת התורה לל שלשי חורין לדיקה ליל רשע נא חרין בדיקה ליל חמשי משמין לוס הכתסה לל ששי חורין לדיקה לל שבת כל אדם בשבת ובשבת לאחר אפלו באין צע הכפרים שבתך קתחוס לשמוע קדשא במוצאי שבת חורין לדיקה' וקיים דאמרינן בתעניות וכתת גאמיכס צעתם לו ליל רשעית ולל שבתת שאין צע אדם משין בדרש' וכתב בעל משמרת קמועדות שאף בשבת אחר יוס טוב אומר ברכה משש שבת שהרי יש אומרי גאית ופרדסי' שמאחרין לביא כשאר ימות השנה' מי שטעם בלל שבת ופתח באתה חונן ולא קוצר של שבת אם נוצר בתוך תפלת עמר אותה ברכה שנוצר בה וחזור ואומר של שבת ואם לא נוצר עד שפקר את רגלו חוזר ומתפלל שבת וכן כתב רב עמרם רב משק גזון כתב שאם טעה ולא קוצר אתה קדשת אם שמת משל שבת שבת

לרשת קהילה ביום מאי מעברך אמר רבי יוחנן
 אמר רב טרא פרי קנפי וקורקו סם קדושא רבא
 מטעם שקיא ליעל ראשון להגברות שקוא ברב
 הנהגן וכמו תקומה גדולה שקיא ראשונה לבר
 התדומות ה תדומות מעשר גדולה ממנה שקיא א
 מעשרה וו קיא תדו ממאה ויש אומרים מטעם
 שקוא קטן קורא לו קדושא רבא כמו שקורין לשומא
 סגיא נהור ולפי שכל המועדים נקראו שבתות
 תפיל על שבת ולפי יום טוב יש בהן קדושא ע
 הכוס פ שמושר קדושת שבת ויום טוב מע
 שאין כן ביום שבת וביום טוב שאין בהם קדושת על
 הכוס שאין אומרים לא טרא פרי קנפי בלבד כמו
 שאמרן ומתחיל ואומר ב'אי אמה אשר קדש
 במעשה ורבה בן וכו' ומקמי ברושמי בטבל
 הגריות פתחות בברוך חוץ מעברתה הסמוכה
 לחברתה והרי קדושא פרו שקיא סמוכה לנפח
 ולמה פתח בה בברוך ומתקן שפא היא שאסקית
 יושב ושותה מעשד ויסקדש עליו קיום שאיש אומ
 טרא פרי קנפי פרוש ולתכך פתחת בברוך מידי
 דקוא אקבלה לא מקריא סמוכו משום דלבעמי
 משתק כמו שנפרש שם ומקמי והרי סופה אל
 מוצא סופה ברכות כך קוא אר קדן מטעם קב
 פתח בברוך ואיש חותם בברוך מטעם ארון
 פתח בברוך וחותם בברוך פ והרי סופה דברכה
 א שקיא כמו ברכת קמעת שאינה חותמת בברוך
 ומתקן סופה ברכות כך קוא פרוש בעפר שיש
 בה אריכות דברים חותמת בברוך ומטעם
 שאין אומרי בשבת אשר בחר במכל עשור וממנו
 מכל לשון כמו שמים טובה לפי שצמחה נטוה על
 השבת שאמר שם שם לו חוק ומשפט ושם נסכו
 ואמרן זל שבת ודין במרה אפקוד ועדין לא בחר
 במס קבלה עד שנתן להם התורה אבל כשנטוה על
 ימים טובים כבד נתן להם התורה ובהר בהם ולכך
 אין אומרים בשבת אשר בחר בו וגם רוממנו

מכל לשון לפי שקוא על שם ארוממך י' פ דילתה
 כלומר נסים גדולים עשית לשדילתה על ארוב ועין
 ארוממך ומים טובים נטוה בהם על ידי נסים
 ונפלאות שעשה עמכם קבא אבל שבת לא נטוה
 על ידי נסים ונפלאות לא על שם שבת
 ממלכתה ולכך אין אומרי בשבת ורוממנו מכל
 לשון ומזה הטעם אומרים גם כן בתפלות ימים
 טובים אתה בחרתה וכו' ורוממתה ורבה בן על
 שם ורשתה אתה ושבת קדשו על שם ואת שבת
 קדשך קודעת להם באהבה על שם ה מאהבת י'
 אתה וגו' קמילא שפאמר ושמרנו בפי ישראל את
 השבת לעשות את השבת לדורות ברית על
 הרי שהשבת נחלה לנו וכוונ לפעשה בראשית
 פדשקו למעלה בדרכה מששן שבע תחלה
 למקראי קדש פ שהשבת יחזכר בפרשת המועדי
 קודם לביא וכו' לעצאת מצרים שכל המועדים
 הם זכר לעצאת מצרים וקלמן פירש שהשבת
 ענמו זכר לעצאת מצרים פ בצבור קיות יצאת
 מצרים מורה על לוא קדמון מחדש חפץ וכול על
 כן כתב בדברות שנות וזכרת פ עגד קיית בארץ
 מצרים וגו' על כן עך ל' ל' לעשות את יום השבת
 שאם יעלה בל' ספק על השבת המורה ע
 קדוש והחפץ והיכולת תוטרמה שראו שערך
 בעצאת מצרי שקוא לך לראיה ולזכות והנה השבת
 זכר לעצאת מצרים ויצאת מצרים זכר לשבת פ
 זכרו ויאמרו השם הוא מחדש בכל אותה
 ומופתים ועשה בכל כרעא פ הוא אשר ברא הכל
 במעשה בראשית עד כאן דבריו
 פ בא בחרת שפאמר ויבחר בהם ואתה
 קדשת מכל הפמים שפאמר ולתוקך עם קדוש
 ושבת קדשך באהבה וברען הפלתה ברוך אתה
 א מקדש השבת פדשקו ברבה על ביפוחתה
 עטן סברי מרנן רם ה הטעמים יש אומרי
 פקטעם על שם דאמרין בסנהדרי בפ סגמך קדן

סדר התלוות שבת

הוא מוציאין אותם לסקלו ומיו משקין אותם כוס של
יין חי בקורטי לטעם כני שתטרף דעת עליו פ
ולא ירגיש בעטן הסקילה ויש רמז לזה קיין מן
קפסוק שנאמר ויין עמוסים ישת פירו' יין של אולם
סענשין אותם בדיו ישת' על כן אומר סברי
מרתן כלומר קיש בדעת מורי ורבותי שזה הכוס לחיים
ולא למוות לברכה ולל לקלל ולא יהיה כאות סגמאר
דין והס עטן לחיי לחיים יהיה ולא למוות' עוד
שמעתי טעם אחר והיה כמיל עץ שאכל ממנו
אדם הראשון גן היה ולפיכך נקנסה עליו מיתת
ולכן הוא אומר סברי מרתן קיש בדעתכם שזה
הכוס הוא לחיים ולא למוות כאות של אדם הראשון
וקס עטן לחיי לחיים יהיה ולא למוות' ויש אומרי
טעם אחר עש דאמריין בפרק טג מברכתא
לפס יין בתוך קמזון כל אחד ואחד מנגד לעצמו
לפ שאין עת קבלתה פמי ועכשיו שבת קבלתה
פמי הוא אומר קיש בדעתכם רבותי לשמוע
קברכה ולכוין דעתכם לבאת בה ידי חובה וקן עטן
לחיי בלשון תלמוד רובה למקן וזהו הנכון שכל
גם יתכן לומר שהוא כוס רשות מן קושש אס
ישתה תחלה וכן הוא השדוש סברי מרתן כלומר
ברשותכם וברעתכם רבותי שאבד ברא פרי הגן
ואשתה תחלה והס עטן לחיי כלומר קן שתה תחלה
וכתב אל יעקב בן אראש זל ופוקנן בכל המקומין
ששז מקדש בשבת הכנסת ואפתימה היאך נתפשט
זה המנהג דהא קיינלן כשמואל שאין קדוש אל
במקום סעודה ולגיד יח אין מקדשין בשבת הכנסת
לא לאפקי אורחי' דאכלו ושתו בשבת כנסתא לגידקו
הוי מקום סעודה וכון דקשתא לעבא אורחים דאכל
מתס קרוב קדבר להיות ברכה לבטל' והמקדש
בשבת הכנסת אין לו לשתת מיין של קדוש כון שאין
יוצא שאין לו במקום סעודה אסור לטעם עג
שיקדש במקום סעודה לא יתן לתקן ושפר דימי
דהא דאמריין המגדך נדך שיטעם לאו דוקא

הוא לא הוא קדין עמי אס טעם אחר שפר דאמר
ורבננו ונאי כת מקדשין בשבת הכנסת אעפ
שאין אובלשן סס ואעפ שאין קדוש לא במקום
סעודה אפי כת מקדשין בה מפת שהטעמת ין
של קדוש של שבת רפואה היא ומק שטועמים כל
קצטר לא שחובה היא לטעם לא שחובה לשמוע
קדוש בלבד וכיון ששמעו קצטר הקדוש יבאו יי
חובתן ואין נדך לטעם וזה שמקדש וכותן לבסר
משום רפואה לנתן על שפתם דאמריין פסיפח
גסה סטלת אחת מחמסן מרות ממאור שטע של
אדם ובמאי מקדר לה בקדוש א דש שמשא קילך
כיון דאיכא מן קצטר דלת לפו יין תקיין לקידוש
בשבת הכנסת על קיין משום רפואה' וכל דבר
תמוהין מנ שכתב שיוצאין בשמיטה בל טעמא
תמא על עמך קיחך יוצאין אפי בטעמא כון
שאיין מקום סעודה ולא עוד לא שאסור לטעם
כדפרישית לשל' וגם מנ שכתב שתקן לקדש
משום רפואה זה לא מנעו של תקן אות לא משו
אורחים וכון לעבא אורחים דאוי קיש של לקדש
ואי אישר חיל אבטלטה' וכן כתב רבי קאי
שאס אין אורחים אין מקדשין בשבת הכנסת' עג
כאן דברי קרב רבא יעקב' והרר רבא
יונה כתב דאיה ברכה לבטלה דהא דאמריין אין
קדוש לא במקום סעודה קייין דרבנן ואסמכתא
אקרא וקראת לשבת עכב' ושקר קידוש מן
קשתה הוא מתחלת כדאמריין וכדקא על קין
בכטסת קילך כון שיש נע אדם שאיין יודשן
לקדש נחם לקדש בשבת הכנסת כדי שיבאו ידי קידוש
מן קשתה שאין שקר ואעפ של יבאו ידי קידוש
דרבנן' ועד מבאתי כתוב לחד מן החכמי
סייע למנבא וזה לשון כיון דקיימל כשמואל
וקוקבע הקדוש בשבת הכנסת לבאת אורחים יי
חובתן אכן עמי קשתא אפי במקומות דלכא אורחי'
יש לו לקדש סס ממנבא חכמים הראשון' וק

באר ענייני מנחה שבת הוא מנחה שלום קטת
 קונטרך לחזקתו עליו ויתר ושמעתי שיש מקומות
 שאומרים פרק זה בין המנחה לערבית וישר בשבת
 פ קריאת אחד ערבית מה תעשה ילך אדם ויתקן
 את פתלתו ואת נרותיו ויעשה מלאכה מה שקיה
 קיה אכל כשקורא אותה בין המנחה לערבית אם
 סכח מלתקן ילך ויתקן וכתב הרב ר' יעקב בן
 לראש ובאשכנז פוקצין שלא למרו ביום טוב שחל
 לפיות בערב שבת מנחה שאינו יכול לומר עשרתן

במה מדליקין

ובמה אין מדליקין
 משום דקיימא לן דהדלקת נר בשבת מנחה כמו
 שכתב ר' יוחנן וקיימא לן דהבערה וכו' ודבר קטור
 כבי אסורין לפי כתם הפתילות שאין דרכן למשוך
 קשמעם והפתילות שדרכם למשוך ונש כתם
 קשמעם שקם יפס למשוך אחר הפתילה ויש לה
 אור רח וקשמעם שקם עבים ושאין אורם יפה
 ואמרו במה מדליקין ובמה אין מדליקין כלומר באי
 ופתילה יפה לדלק ואיזו אינה יפה אין מדליקין
 לא בלבש הוא כמין צמר הגדל בין קלפת האורח
 לעץ ולא בחוסן מפרש בגמל כדעתא דר' יוחנן ולא
 נשץ פרוש פשתן שאינו מיתקן ולבך עקרא חוסן
 מנחה שאור קשה הרבה מלאשון וקיה החסון לעשרת
 ולא בכלי העינות של משי ולא בפתלת האידן
 צמין צמר גדל בין קלפת הערבה לעץ ולא
 בפתלת המדבר מין עשב שעל רחבים ונפתלש
 ונדלקים ולא ברוקא שעל טב המים הוא ירק
 הגדל בדפח הספנות המהעבות הרבה במים
 במקום אחד וכשקולף אדם אותה יכול לעשות
 ממנו פתילה ואמרינן בתוספתא קוסיף עליהן
 של צמר ושל שער ואמרינן עוד בתוספתא פל
 פסול פתילות מכאן ואילך פסול שמעם ולא בזפת
 ולא בשעך דושם הם ולא במין קיק שוא בגז

באר ענייני קטלתו הנאומים מנחה הקדמונים
 במקומו אעפ"י שבתלם הסבה שעלה היתה התקנה
 עמו בצורך ויראן שצטב אעפ"י שגדלה הפסק בין
 גאולה לתלם כיון שתקראו הראשונים על דבר
 אעפ"י שבתלם הדבר התקנה לא זזה ממקומה וכן
 צטבן קידוש שבת הכנסת ונש יש בזה פרוס
 גדול וקדוש קהלים וקודם לשמו לברכו במקלה
 שצטב במקלה ברוב אים ואין בזה משום ברכה
 לבטל כיון שמסדרין שם הדברות בטב כל העש
 בקיין ושאין בקיין ודומה לזה גם כן מה שפג
 הראשונים לדלק נרות של חמכה בשבת הכנסת
 כדי לברס הנס בטב כל העש ולסדר הדברות
 לטעם גם שיצאו ידי חובתן הרואים שאין להם שבת
 לבד שם ונש זה קטבן תעבאן מנחה היטב
 עתה שאלה לר' יוחנן שכתבמה בתלם החול
 וכתב לראש קיה דאמרינן לאפיקי
 אורחים דאכלו ושת בבכשתא לאו דוק בבכשת
 ממש דהא אמרינן במגלה בפרק בפ העשר בתי
 כנסיות אין אוכלין ושותין בהם ואין טאותן בהן ואין
 נכנסין בהם בחמיה מנחה החמה ובשמים מטב
 הגשמים ואין לומר דהכא בבית כנסיות של בגל
 עסיקין דקתב התם ועל תנאי הם עשויים דהע
 מילת בצרבגן אכל בשובן לא דקאמ' התם דשע
 ורב אדא לא היו רוצים לעבם בשבת הכנסת מנחה
 הגשמים אי לאו דשמעתא בשא טליתא לא הכא
 מידי בצדדים שאכל שבת הכנסת ואידי דשיב לע
 כנסתא קרי להו שכתתא כדאמרינן בפרקא קמא
 דיומא שבת הכנסת שיש בה דירה לחון ויש קח
 אוכלין האורחים ואומצן הקדוש שבת הכנסת
 ער כחן דבריו ולאחר הקדוש נהג לומר משנת
 פרק במה מדליקין מנחה שיש בה דיעה קדלקה
 ושלם דברים שצריך אדם לומר בתוך שבת ערב
 שבת עש חמכה ומה של נהג לומר דיע
 קטמנה במה טומצן ופרה שקסיקה משום סודא

מלא שמן קיק אימר שמואל עוף אחד יש בכרוב קיס
וקיק שמו. פרוש ומחלם סתן בשמן ודולק
ואמרין ברוש למי תחט ר' ישמעאל ואת קקאת זה
קיק רבי יצחק בר יקונה אימר משחא דקוז פרו
שמן קעשוי מגבשעצ צמר גפן. דש לקיס אימר
קיקין דיונה פרוש יש לו פרי שעשין ממנו שמן
ולש בשמן שריפה קוז שמן תרומה שנטמאת
ועמדת לשריפה וביוס טוב שחל להיות ערב שבת
עסיקין כמו שנכרש לקמן. ולא באיך כלומר שמן
האיך. ולא בחלב. וכמו קמדי קיק מיתר בחלב
מעשיל והוא חלב מקותך ואעפ שקוז קרוש פ
במעט חמיונות יקיק נמס. וחכמים אסרו בכל
ענין בן מעשיל בן שאיש מעשיל. ומקשי בנמרז
חכמים קיים תק. ומתקן איכא בעקו
דרב בדונא דאימר רב בדונא אימר רב חלב מקותך
וקרב דגיס שמוחו מוסף עלקס שמן כל דקוז
ומדלק. ולא מסיימי כלומר לא פשיט פה לתלמודא
אם חכמים שאמרו אחד מעשיל ואי שאיש מעשיל
אין מדלקין ע דוקא בשעת דגורו מקותך משום
שאיש מקותך וכשגורו לא גרז לא בשעת אבל
על ידי תערובת לש. או דילמא תנא קמיה קוז
דסברא פה קס וחכמים בכל ענין אוסרין. ואעפ
לא מסיימי נפקא לן מינה דחלב מעשיל איש
מכלל שמעס שאמרו אין מדלקין בהם דבגז בע
אש כל אלו השמעס שאין מדלקין בהם אימנה
במו תערובת אוש. ומסיק דלדלק אסור
אבל אם כרך על רב שאין מדלקין ע כדי לקשות
אה קפתיש מותר. ומקשי פה מההיא דרב בדונא
ומתקן קפ מינשע בשמחו וקפ לש מעשע
בשמחו למא דחלב מקותך איש משמעס שאין
נמשן וגורו חכמים חלב מקותך משום שאיש
מקותך ומשום קרב דגיס. ומקשה אי קפ קפ
נמי סגור כלומר סגור על ידי תערובת משום
שאיש מעשעס. ומתקן קיאגפא גורא ואן

פקו וסגור גורא לגורא. משמי דמק שאמרו אין
מדלקין בהם אינה גורא פ סדרי יטה אס ילען
בהן. וחלב מקותך וקרב דגיס קוז משום גורא
אבל על ידי תערובת לש גורין דקויא גורא לגורא
וגורא לגורא לא גורין. ואמרין בתפספתא כלל
שאמרו אין מדלקין בהן בשבת אבל עשין מקן
מדורק בשבת בין להתחמס כגורא. בן להשתמש
לאורק בן על גב קרקע בין על גב מרסק. לא
אסרו לא לעשותה פתיל לגר. **ב** אין מדלקין
בשמן שרפה ביוס טוב משע. **ו** בזה לפרש
שמן שריפה שחשבנו למעלה עש שאר שמעס
קפסולס. והם קאימר מה שפסל למעלה שמן
שריפה לא מעט שאיש נמשך אחר קפתיש אלא
משום שאין שורפין קדשים ביוס טוב פ שריפת קוז
מלככה ואיש מותר ביוס טוב לא אוכל נפש בלג
וקראי שמן שריפה משום דלשריפה קוז עמד ולא
לדבר אחר. ואי קתו. בקדשי ולא תתירו ממנו
עד בקר וקאתר ממנו עד בקר באש תשרופ. בא
קתוב לתן לו בקר שע לשריפת לומר שאין שורפין
אות ביוס טוב כלומר שאם חל יוס טוב ערב שבת
איש יכול להדלק ע בערב מעט שגדך להדלק
מבעד יוס ועדין קוז יוס טוב ואסור כמו שאמרס
אבל בשאר ערב שבת מותר ולא גורין כל ערב
שבת אסור ערב שבת שחל ע יוס טוב אבל בכל
ערב ימים טובים גורין שאם תדע לו לדלק ע
בערב יוס טוב לצד יוס טוב יש לחוש שמא יוסף
על שמן עד ועבר משום דאין שורפין קדשים
ביוס טוב. מה שאין לגור כן בכל ערב שבת
שקרי בגל קוז מנר שבת ואיש סגור ע כלל
ר' ישמעאל אומר אין מדלקין בעטרן מעט כסוד
קשבת. עטרן פסולת קיורא מן קופת וריחו רע
ולפכך אסור. ואם תאמר למא אימר מעט כסוד
קשבת תפק ל שקרי איש נמשך אחר קפתיש
אשלו בעד שקופת כותבו כמו שאמרס למעלה.

פרד תולדות שבת

ולאטפת כל שכן בעטון שהיא פסולת ויס לומר
 שאם שחין קופת נמשך אחר הפתלה אבל
 בעטון נמשך לפי שקופת קווא עב קרוב אבל
 בעטון קינח אחר קופת קווא רר כמו קמים ועל
 כן קווא נמשך אחר הפתלה וחכמים מתירים בכל
 השמטס בשמן שומשמן ג' ל' א' ב' בערב בשמן
 אגוז ידוע בשמן צמח פגול בשמן דגים
 הם קרוב דגים שטמון ומפסול דמתשתן נראים
 דשמן דגים מותר אפי' בלא הערובת שמן לא
 דתלמודא אייתי ה' מתעב דמלפקין בשמן דגים
 ובעטון ר' שמעון שזרי אומר מלפקין בשמן
 פקשת ונפט סמכוס אומר כל קינח מן הבשר
 אין מלפקין ס' לא קרוב דגים בלבד ומקשי קיים
 תנא קמיה ומתיר איכא במתו דרב ברנא ול
 מסיימין ופרש רש' דל' ידענן אי תנא קמיה
 פברא ליה דמלפקין בשמן דגים בלא הערובת
 וחי' מהותך על ידי הערובת ואתא סמכוס
 למימר דשמן דגים על ידי הערובת אבל חלב
 מהותך בלא כלל' אי עמי איכא וטן דל'
 מסיימי עבדין כרב ברנא לחומרא דשמן דגים
 זוקא על ידי הערובת וכן פסק ארמב' ז' וכן
 נראה משטת הר' אף ואראש שכתם קהיא דרב
 עובא כפסוק ולא פדשו מדי' בשמן פקושת
 עלקס בערב בעטון ובעט ידוע ג' טרען
 אומר אין מלפקין לא בשמן זת בלבד ואין ה' לה
 בעיתרק ה' לה כחכמים בבין חוץ מיהא דתענן
 צמתתא אין מלפקין בצרי והוא שמן אפרסמון
 גרה שמא יסתפק ממנו לשיכת ג'ע וחי' משוס
 מכבה ונפט ג' כן אסור והוא מין שמן שריחו
 רע ויש ס' שמיפן קיחד שאינ לבן והש' לבן
 וח' י' ס' סכנה מפע שהיא טף כ' ומ' שהש' לבת
 קינחא מחמת שמנה מתבררת מן הפתלה כ'
 בשעלה למעלה ונ' אחת בכות' קסת' אס' נדען
 כן שמן או חלב או נ' אחת בצמח ארס ובראשו

אס' נ' י' שח' בשמן ווק' א' צחול אסור וטבל
 טמא וכל שכן טהור אין מלפקין צ' צחול ואין צריך
 לומר בשבת והטעם מפני ש' צ' ד' א' קרא ואע
 כתי' לך את משמדת תדומות וצ' בשבת תדומות
 הכתוב מדבר אחת טהורה ואחת פמא' מה
 תדומ' טהורה שהיא ל' ב' ל' אין לך ב' ל' א' מהרמה
 ואילך סקודס לכן היא טבל וחי' ע' מותר' אף
 תדומ' טמאה אע"פ שאיך אוכל' ל' מסיקה אין
 לך ב' ל' א' מהרמה ואילך ואסור להסיקו בטבל
 וטעם אסור כל' א' הפתלות הוא מפע שאין
 קשלות עלה יפה וק' אור מסכסכת בהם ואין
 אורס צ' ויב' לתקן קנר בשבת ובעט' ג' כן
 מזה הטעם אסורין שמיחמת ע' צ' איש ע' ש' ש' ש'
 אחר הפתלה ואין להם אור צ' וצ' לתקן קנר
 תמיד וכתם רוב המפרשים שאלו הפתלות
 והשמטס שאסרו חכמים דוקא כשהפתלה והשמן
 פרודין זה מזה כדרך שעשין לשמן זית בן שהיא
 השמן כשר וקטילה פסול בן שהיתה הפתלה
 כשרה והשמן פסול אבל אם היו ד' קין זה ע' זה
 מותר ונפק' מנה א' טוקה של שעה ונדחוק
 לפרש כ' מ' ד' א' מ' ב' כ' כ' א' פ' פ' פ'
 פתלות מ' א' ואילך פסול שמטס ומפרשי' ל' ע'
 כ' א' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
 ש' מן כשר מ' א' ואילך פ' פ' שמטס וא' הפתלה
 כשרה אבל אם היו ד' קין זה ע' זה כשרים כמו
 ש' מ' ו' וא' מ' עלה ב' מ' א' פ' א' ומתירן
 ש' א' א' א' ל' מהו ד' מ' על ידי פ' פ'
 נמי ל' קמ' ופרש רש' על ידי פ' פ' ש' כ' כ'
 עלה ש' ע' מ' א' א' א' ומ' ל' ש' א'
 אסור קמ' שהיא מותר' וא' א' א' א' א' א'
 וברס מהו ד' מ' א' פ' פ' פ' א' א' פ' פ'
 שמטס קמ' ופרש' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

סדר תפלות שבת

קמיל ללח. וכן פסק הרמב"ם שאם חסדך של שבע
 מותרת. וכתב שכן סקנן בטרפת ובזבחהו אכל
 רשע יש וחכמי נרצחו כהם שמה שאסרו חכמי
 בכל ענין הוא בלא חלק ומפרשים מתעסקת
 כמשמעה. וזה שאומן בגמרא פשיטא וכו' מפרשין
 אותה כן מקו דתימא על ידי פתילה כמי לל שאם
 כרך סביב פתילה אסורה שעה ונתנה בתוך שמן
 כשר שקוץ אסור קמיל שקוץ מותר כון שיש שמה
 שמן כשר. אבל אם הם לבדם אפי' כרוסן שחר
 אסורין וכן כתוב בהשואבת הגאונים. ואם חסדך של
 שעה ששלת לל ראינו מעשה מי שמדלק בה
 בערב שבת וכלהו רטוואתא שראינו היו אוסרין.
 וארמא דחא להאי פסקא חדא דשון שאינו עשה
 הפתילה של שעה לא להדלק בה בתוך שמן כשר
 למא הירץ לו שעה איבטריכא ליה קוץ קדין פני
 שחיה יכול לומר ויפתא איבטריכא ליה ושחר מאחר
 שהפתילה אסורה שמן כשר מימי מהע ליה דהא
 אמרינן בגמרא כרך דבר שמדלקין בו על דבר שאין
 מדלקין בו אין מדלקין בו. והיינו פתילת שעה
 בתוך שמן כשר. ולפי מה שפרש רש"י שמועד
 אפי' בטע עבמה לא קשימימי. וגם לא קשיא מימי
 לא קאמא זיפתא איבטריכא ליה לפי שאין דרך
 לכרוך מוטה סביב לפתילה לעשות ממנו אסוקת
 וכבר פסקו המנהג להדלק באסוקת של שעה.
ג כל היוצא מן העץ אין מדלקין בו לא פשתן
 שמצאם שקתוב קראו עץ שכל ותאמנע
 בפשתן העץ מערוסם לה על כנגד. וקנסם וזמר
 גמן מותר להדלק בהם מפני שאינם יוצאין מן העץ
 דאמרינן כל שנגזר מברסן היכא דם שקלת לשריא
 פתיה ללילא כען חטא ושאר מיני זרעם מברסן
 צריא פרי האדמה. וקנסם וזמר גמן אי שקילת
 לשריא פתיה ללילא. ואפ"ה שקפשתן קוץ כן מיל
 הכתוב קראו עץ. ואלו כרשי שפרש כל היוצא מן
 העץ כען קנסם וזמר גמן ושחר אמרינן במנחות

קנסם ולף אסוקת תריה שאר זרעם דרבנן למא
 זרע קוץ ואינו עץ. וכל היוצא מן העץ
 אינו ממשא טומאת אהלם לא פשתן שאם מת
 אדם באהל של אבנים או רעפים או תקרת עץ אין
 האהל מקבל טומאה אבל אם מת באהל של
 פשתן או עפר או סנה של שיש האהל והכלים
 טומאים שנאמר וקוץ על האהל ועל כל הכלים.
 ואין למעדים אהל אהל ממאשכן שנאמר ויפרוש את
 האהל על המשכן. ומצאם פיהל המשכן היו
 שש וששים ועשרות תחשים. וכבר פרשם בפשתן
 נקרא עץ. פתילת הבגד שקטלם רל כרעם כמין
 פתילה. ולא מבגד רל שחרך אותה על השלשה
 כדי שיאחוו בה קוץ היטב. ר' לישר אומר
 טומאת קוץ ואין מדלקין בה. ר' עקיבא אומר
 טומאת קוץ ומדלקין בה בגמרא מוקיים לפרווגתהו
 בבגד שקוץ של על שלש מעממות וקוץ
 מקבל טומאה שראוי קוץ לעשות ממנו טלחי.
 ובי"ט שחל להיות ערב שבת עסקינן. וסובר ר'
 אשר שאע"פ שקטלה עדין באישרה היא קיימת
 כבתולה קוץ לולא הבהבה ומקבלת טומאה.
 וזון שמקבלת טומאה קוץ כל ואין מדלקין בה.
 דלכופ עילמין אין מדלקין בפתילה שאינה מחורכת
 מפני שאינה דולקת יפה. וגורם שמא יטה. וזון
 דקוץ כל אינו יכול להנבזה מפני שמיד נפשיה
 שבדי כלם. ואמרינן במסכת טבא חמ"ר רב יהודא
 מסיקין בכלם ואין מסיקין באבדי כלם ביום טוב
 מפני שהם מוקצת ומשום יום טוב שחל להיות
 פרב שבת גורו כל שבתת קשנה. ול' עקיבא
 סובר שזון שקטלה כבר נתמעט שישרה ואפ"ה
 שלא הבהבה אינה מקבלת טומאה. וזון שאינם
 מקבלת טומאה לל קוץ כל ומדלקין בה שאע"פ
 שהבהבה אינה נקראת שבדי כלם אפי' עץ בעלמא
 ומותר להדליק בה אפי' ביום טוב שחל להיות ערב
 שבת. וקיימא לן הילכה כל עקיבא מחברו.

ד לא יקוב אדם שפירת של בצה וימלטנה
 שמן ויתגנה עליו כגון כגון שנתה
 מנספת טיפס טפה על הסתלה כדי שיתקיים קנר
 ויין רב גורק שמא לקלות השפירת יסגור שלא
 יענע קנר ויקח אותה ויסתפק ממנה וזממן
 כגון קקכוו לשלוק ואם יסתפק ממנה אי גרס
 כמי ואסור. ואם של חרס שקיף כבדק ומאוסת
 ולא נחוש שיקחנה שמא יענע קנר אפי קב אסור
 ואין צריך למרר אפי קיתה מרסף או מוקב. ול
 יקודק מתיר שאיפ גור שמא יסתפק ממנה שקרי
 הוא רחיק שקוא עשוי בטען שמטפטף השמן על
 הסתלה שקיף התנו. ואין קלכה כמות. ואם
 חברה קיזר מתחלה כלומן קנר וקשפירת מותר
 מנע שקוא כל אחד ואין שום אדם צארא שינענע
 קנר בשבת. ולא דוקא קנר לא אפי אפי חבדק
 בעל קשת צמיד או צמרתית ונעשית חוקק בשל
 קנר מותרת. לא ימלא אדם קפרק שמן
 ויתגנה בנר קנר כלומר סמוך לנר. ויתן כחש
 הסתלה שקיף דולקת בנר בתוכה כדי שהשאר
 השמן ולא תכבה מקרה. וקטעש גורק שמא
 יסתפק. ול יקודק מתיר ואין קלכה כמות.
 וזכור לכתוב לו קשלא מחלקות דייס שפירת
 ושל חרס וקערק. דאי אשמענן שפירת של
 צה בלבד קוק אמינא קוא שאוסרין חכמים
 שאוסוס קלתה צא לקחנה אבל בשל חרס שקיף
 כבדה ומאוסה קו מודים לר יקודק צריכא. ואי
 אשמענן של חרס קוק אמינא בזה קוא שמתיר
 ר' יקודק מקטעש שאמרן אבל בשל צה קי
 מודק לחכמים צריכא. ואי אשמענן שפירת ושל
 חרס קוק אמינא בלא קוא שמתיר ר' יקודק מנע
 שאין שום דבר שמקטף אותה עם קנר אבל קערק
 שיש פתיל שמתפתת אותה עם קנר קייד
 מודק לחכמים צריכא. ואי אשמענן קערק בלבד
 קוק אמינא בזה קוא שאוסרם חכמים מקטעש

שאמרן אבל בשפירת ושל חרס קו מודים לר
 יקודק צריכא וימלכח כחכמים
ה המכבה את קנר מנע שקוא מותרא מנע
 גים כגון כגון שיש להם יוש איד שאין
 מנעין נר לא בשבת פסוק ורק שלהם. מנע
 לטטים שלא יראו שיש שם אדם ויקדקו. מנע
 רוח רעש שיש בצד אדם שדרכה אפי קנר דלוק בשבת
 שנתה ידמו דמיוסת בעטן שיצאו לדי רוח רעש
 וצאו מדעתם. ואם יכב קנר כח להם פטור אבל
 אסור. ואם בשל קחול שייסן מותר ואפי לר יקוד
 דאימ מלכח שאינה צריכה לגופה חייב עליה קיכא
 דאיכא פכנה מותר וקוא שלא יקיה שם שום דבר
 שמונע ממנה האור ואי אפשר שילכחוה למקום
 אחר. אבל אם אין סכנה לא יכבה ואם כנה
 פטור לר שמעון דאימ מלכח שאינה צריכה לגופה
 פטור עליה. ולר יקודק חייב. וקאי דקתב במתע
 פטור משום דקא צע למתנא סיפא חייב תלמי
 רישא פטור שודאי מותר קוא לצמרי אפי קוא
 מסוכן כמו שאמרן. ושיער משנה זו קו קוא
 מנע גים מנע לטטים מנע רוח רעש פטור. ואם
 בשל קחול שייסן מותר. כחם על קנר שלא
 ישקף בלב. כחם על השמן כדי שיעשק ממנה
 צרכו לטוס אחר. כחם על הסתלה כדי שהשאר
 שימנא אותה לל אחר שיוכל להדלקה חייב. וקוא
 לצד ר' יקודק. ר' יוסי פטר בכלן מסיק בגמרא
 דסצרא לא כל שמעון. קוז מן הסתלה מנע
 שקיף עשה פחס. ר' עשה מעשה פחס שהכתי
 קוי מלכח הצריכה לגופה. וקאי פתיל שצריכה
 להבהנה קוא שעל ידי הכתי מתקנא ובהא אפי ל
 שמעון מודק. ואין קלכה כל יוסי.
ו על של עבדות נשים מותר בשבת ליתן על
 שאינן זקירות בנדה ובחלש ובקדלקת קנר. פי אפי
 אינן נזקדות בשל מנע. וטעם בשבת ליתן
 מנע שקיף עת פקודתן. ואמר' עלי בגמרא אימ

ל

סדר תפילות שבת

רבא נפול תריח חדון סטנא ומפרש בגין קטע
 שימעת על סאן קסלסא דרש קהוץ גלילסא עליה
 דרב חסדיא אמר קבא רשעית דס נהתי בכס פרוש
 קוץ קדס קטלול שכלב שממסן מעתית קלב וחיי
 קאדס תלויין בן על עסקי קדס קוקרתית איתכס של
 תסמסא פג שתקרו במעשן וצור מקוה מים
 ראשית קריתית איתכס שנא קדס ישראל ליה ראשית
 תס איתת על עסקי ראשית קוקרתית איתכס ון חלת
 שנאמר ראשית ערביסותכס חלה תרימון תדומה
 נסמיה נהתי בכס קקרוין נר שנאמר נר אלס נשמית
 אדס על עסקי נר קוקרתית איתכס ון קולקת נר פרב
 שבת אס איתס מקיימין אותס מוטב וחס לוא אע
 פסל נשמיתס מכס וברוש מפרש אדס קראשון
 חלה סקורה קים לעלם שנאמר ויברא אלהים את
 פאדס עפר מן האדמה ואלהים ואלהים ואלהים ואלהים
 אסי בר קצרתה מעשה אשה קוזית מעסקקרב
 ששתה במים היא מנגבת חלתה וגרמיה על חוק
 מיתה לפכך מסחו מעת חלה לאשה אדס קראשון
 דמו של עלם מיה שנא שופר דס האדס באדס דינו
 שפר ואלהים חוק מיתה לפכך מסחו מעת
 נדה לאשה אדס קראשון נרו של עלם מיה שנאמר
 נר אלים נשמית אדס וגרמיה על חוק מיתה לפכך
 מסחו מעת קנר לאשה ותמצא ש חוק סטריקון
 חלה וסת אדלקה חיל קסלסא קס מוטלות פרי
 קנשים מטע שס מעיות בשבת ועסקקות בברש
 קשת וכת קר גרסו בר שלמה קולקת נר בשבת
 קיי חובס מטע שקיי מכלל שוכן שבת ועוד אמרי
 נר חסכה ונר שיע נר שיע עריף נר שיע קדוש ה
 קיזס נר שיע עריף משוס שלס שיע וכוון רחויק
 דעריף וקודס מקדוש קיזס שקוץ דבר תורה ומנר
 חסכה שקוץ פרוסי פסא שיל מעמ גדולה קיי
 וחובה לעשותה ומברשן על קולקתה בלי אמה
 אקט להלפק נר של שבת אבל בקולקת נר יוס
 טובל נהג לעך שחיה מעמ וחובה כמו בשבת

שקיי מכלל שוכן שבת אבל פוס סוכ שמחת יוס
 שוכ מצאס שוכ יוס טובל מצאס עכ ובער
 משמרת קמועות כתב שרין לצרך על קנר בלע
 ימי סטוסס וכתב קראש פ בלע יוס קכעריס נרץ
 לצרך על קנר כמו בשבת משוס שלס קשת נר
 שקיתה דולקת מערב שבת וקנע עת להלוק נר
 שבת יס אומריס שאין חייב לבטלה ולחזור להלפק
 וגם לא להלפק נר אחרת ורשית כתב שמכבס
 אותה וחזור ומלפקה לשס שבת כדיחיל לה קקוץ
 סבא תטנא וכלבד שלא יקדים ולא יאחר
 שלס דברים נרץ אדס לעמר בתרשת משוס
 שלס קשת נרץ למרס לפ שאס לא פסר שן
 שאין לו דבר מותר לחול אין שלס מעי בשבת וגם
 אס לא ערב שן שאין מותר לו לטול אין שלס מעי
 בשבת ואס לא קולקת קנר שן שאין יכול לחכר
 אין שלס מעי בשבת ונרץ למרס נצמת כיי שלא
 יטיל אימיה יתרה שאסימיה קרבא לפזרס מפשע
 ויאמרו עדין יש שקות ביוס ערב שבת עס חסכ
 סימון לחסכה עשרתקפרות קאילין לסעודת שבת
 ואעף שמותר לחכר מקן בחול חילת עררי אבל
 בשבת חסור דכל חילת פרות שאילת אדס בשבת
 לפסר קשבת חילת תמרה אחת או עבה אחרת
 חילת קבע נקראת מטע שמקייס בה וקראת
 לשבת עסג ערנתן ואלע שרות תחומין סמרי
 קודס בין קשמות קוץ קולקת את קנר בלשון
 עוי שקרי קוץ רוחה אס יש שס נר חול אכל
 בעשור ובערוכ שאין יודע אמרס בלשון שאלה
 אי עמי מטע של קנע זמן קולקת קנר שקרי
 קודס בין קשמות קוץ ואמרין וכלבד שלא יקדים
 וכלבד שלא יאחר ופשיטא קוץ שלא קולקת ונפס
 קוץ מוצר אותס שידלקו אבל אס קדימון קשט
 קראשוס קריקס וריזיס ונכשריס לפכך שאל
 אותס אס עשו שמענה וריזיס שמקד ימין למעת
 ספק חשכ ספק אינה חשכה וקוץ מקרא

בקה שמא וצנע פלג בקל יקול וז' יוסי ל' יקול או
 משתקע חזמה וכל זמן שבע מורח מלדימין
 חכסוף התחיתון ולא חכסוף העלון בין קשמעות
 ור' יוסף אומל כהרף שז' זק נכנס וזה יוצא ואי אפשר
 לעמר עליו פרוש שקודק אחרונה שבזס שבה
 קטלה מתחילת יוס' כלה ובדברי ר' יקודק פלג רבה
 ור' יוסף רבה אמר כל מילתיה דר' יקודק בן קשמעות
 הוא ור' יוסף אומר משתקע החמה וכל זמן שבע
 מורח מלדימין יוס' חכסוף התחיתון חכסוף העלון
 בין השמשות' ושפסס מודיס שאס חכסוף העלון
 והסוק לתחיתון שהוא ללה' ופסק תלמודא דמלכה
 בר' יקודק לעטן שבת וכל יוסי לעטן תרומה שלא
 יחלו בהפס שכסמאן התרומה עד שידאו שלא
 כוכבם שפסות שהיא ודאי תהלת לפי' והאי
 פסקא ל' ידעין אי אלא רבה או אלא רב
 יוסף' ומילתא דאי סוכא היא ואלגן בק' לחומר
 ומיר שתקע חזמה בין קשמעות קוא ואין
 מעשין את הודאי מעט שהוא כמתקן' וזהו קטע
 שאין מעטלן את קלגס ואין מלעקין את קבד
 דשמא קוא ללה' והאי שפסקא דאורייתא לחומר
 אבל מעשין את קדמאי מעט שאיס כמתקן ורוב
 עמי קארין מעשין קן' ומערבין ודוקא שבוט
 חזרות אבל פרוש תחומין דחמירי אין ששין בין
 קשמעות שהיא ספק כמוכח בשבובין' וטוועטן
 את חומין בדבר שאיס מוסוף מאוס דסתק קדדות
 בין קשמעות רותחות קן' ול' נחש שמת' יתיר
 אבל איס ודאי חשכה אסור להטמין גורק שמא
 יעצ' קדרת' ענגת' וירתינה' ואומר
 אומר ר' אלעזר אמר ל' חטא תלמידי חכמים מרשס
 שלס בשלם וכו' ואחר כך אומר שלס כבד
 קדיש שלם וכל קטע נפטרין לבתיקן לשלם' וכתב
 וכן קירחי מנהג' נפת כשחל יוס' טוב בערב שבת
 שזין אומל במה מלעקין מפת שאין יכול לעין עשרת
 ער' שזין מעטלן תרומות ומעשרות בזס טוב

עב' ובספרד אומרים אות וכן נראה בעצמ שאין
 צריך למעט שאין לומר שמא יבאו להגזי תרומות
 ומעשרות כשיבנה בית המקדש שאין האנשים
 כושש בה " **ובשיב** חדסל שבת
 צריך שימנע נרות דולקות ו
 ושלחן ערוך כדאמרינן בצדק כל כתת הקדש תעיל
 ר' יוסי בר' יקודק אומל שט מלמס קשל מלעין ל' לרס
 בערב שבת משה הכנס לשת' א' טוב וא' רע כשבא
 לשת' מנע' נר דלק ושלחן ערוך ומט' מונעת מלנך
 טוב אומל יקי רשן שהיא לשבת אחרת כך ומלך רדע
 ענה אמר בעל כרחו ל' מנע' נר דלק ושלחן ערוך
 ומט' מונעת מלנך רע אומר יקי רשן שהיא
 לשבת אחרת כך ומלך טוב ענה אמר בעל כרחו
 ופרש קל מיר' כוכב' זק קוא לע' סדר קמולות
 סימול בדק משמש בשעה אחרונה של ערב שבת
 ומלך שלע דק יאל' סימון וזהו מול טוב' ומאדים
 משמש בשעה ראשונה של ליל שבת ומלך שלע
 סימול סימון וזהו מלך רע' ומנע' ששפסס פגשן
 זק בזה ז' נכנס בקבנסת שבת וזה יוצא ושפסס
 מלעין ל' לרס עד בית' ואמרינן ב' כל כתת הקדש
 אר' חלעזר לעלה יסדיר ארס שולסן בערב שבת
 אעפ' שאיס צריך ל' לכוית' והטעם מנע כבד
 קשבת' ומקדש בבית כרי להוציא נטו וצ' בית
 מתחילת יובלו ומבדך ברא פריהגטן ואיכ' מעדך
 על קיוס ושותה מימין מלל' לעניו ואס שתי פחות
 ל' ינל' וכתב קתס עת' ל' מלל' לעניו ממש אלא
 כדמפרש במסכת יומא' וכמה כמלל' לעניו
 כל שזלו מוסלקו ל' אחר בפנו ויראה כמלל' לעניו
 והוא רוב דמשת' ואס קו' המסובין שטס או רבס
 ולא טעם המקדש וטעם אחר כמלל' לעניו כתב
 קנאופס שלא ינל' ל' א' טעם המקדש' וכן כתב
 בעל הלכות גדולות' וכתב עוד אי אשתל' ול' ג'
 טעם ושת' אחרית' מייית' ל' כסא' אחרת' וברך
 ברא פריהגטן ולא צריך להקדור ולקדושי וה'

דמשמע בצדו כן דסג בסשמת אחר פדשו
 קנאומס קיים דוקא באר דבדי שטעטן כים
 אבד קדוש לא יבא לא אס כן טעם מקדש
 וקראש כתב שג בקדוש יוצאין בטשמת אחר
 ומיקו צריך אחד מן המסובין לשפת מלא לנגמיו
 ואין שתיית שטס מכסרפת לנלא לנגמיו דלא מקרי
 שתיית של קנאה בפחות ממלא לנגמיו ואכן בשגן
 שיהנה אחד מקס מכוס של ברכה ומכל מקום
 מעט מן המובחר שיטעמו כלם וכן היא דעת רש"י
 כתב בעל הלכות גדולות מאן דמקדים ומקמי
 דלשטעס משתש דרר מערך טרא פרי הגפן ואין
 צריך לחזור ולקדש ובהבדלת מוצאי שבת אפרש
 דין טעמו פגמו בעל גרסינן בבבא בתרא בפ
 קינור את הפרות אמר רב וטרא בר פובה אינ
 רב אין אומרים קדוש קיוס לא על יין הראוי לנסך
 על גב המזבח ואסיקנא למעטי שריחו רע
 ומעלה ואע"ג דעבריה במסנתת וכתב קר יצחק
 בן גיאת אפי' אינינא דלא קפדינן אנלי אין מקדשי
 עליו אבל מברכין עלה טרא פרי הגפן אבל יין
 מנת מקדשין עלט דאמר רבא סוחט אדם אשכול
 של ענבים ואומר עלט קדוש קיוס וכן יין שצב
 חצית ויין שבשולא אעפ שיש ס קיחי ויין שבשול
 חצית אעפ שיש ס שמרים ויין כושי פ שחור
 ויין בדיק פ לבן ביותר וקוף גרישתא ויין קלססון
 פ יתק ויין סתס של מדקף שאינ ברוק אס קוף
 טוב אס לאו כלם מקדש עלהס ומכל מקום מעט
 מן המובחר לברור היין הטוב לקדש עלט כתב
 בעל הלכות גדולות שיי חי אשעל קוף חוק דרארי
 על חד תלתא מיאי מקדשין עלט ומכל מקום יותר
 טוב למזוג ובלבד שיחא מזוג כראוי אבל מזוג יותר
 מדי מברכין עלט שקל ויפות שלפ יותר טוב
 חס בלא מזיגה ויין צמוקים בין שכמסו בגפן בין
 שנצמקו על ידי החמה או על ידי האור כען
 שחכמסן בחימן למחר צמוקים בין שתלן לעשן

מקדשין עליו ודוקא שיש בקן להלחית שאס ידוך
 אותס יבא מקס משקה אבל אס קס יבשים ואינ
 יוצא מקס משקה חלא אס שורה אותס צמיס אין
 מקדשין עליו ומברכין עליו שקל וחמרא דריחיה
 חלא וטעמיה חמרא חמרא אבל ריחיה חמרא
 וטעמיה חלא חלא דבתר טעמיה אולגן שמדי
 יין שנתן עלהס מים או חרצטס שנתן עלהס מים
 ויש בקסטעס יין אין מקדשין עלהס ומברכין עלהס
 שקל ודוקא אס נתן עלהס שלם מדות מים וקוצא
 פחות מארבעה אבל אס קוצא ארבעה קרינ
 יין מזוג ומברכין עליו טרא פרי הגפן ויין מוסל
 יש ס מחלוקת בין המפרשים רש"י כתב בדשוכה
 שמברכין עליו שקל וכן כתב קר יצחק בן גיאת
 יין שנתבשל אפי' מעט וכן אס נתן לעכו מעט דב
 מברכין עליו שקל וכן כתב רשב"א קאי שנתן
 האור תחתיו וקרתיה אין ס משוס גלוי ולא משוס יין
 נסך ואין אומדין עליו קדוש קיוס אבל בעלמ
 העטור כתב שמברכין עליו טרא פרי הגפן
 וגם מקדשין עליו דלא גרע מיין קונדיטון פ
 יין מוסס דאמרי ברוש שיוצאין ס בפסח ידיל
 כוסות וכן כתב רת ור"י שמקדשין על המוסל
 גילה קסטס קראש וקדייא אמרי ברוש דפסחיס
 וסקלס יוצאין ידי ארבע כוסות בין מצוסל למין
 קוי וקלמס זל כתב אין מקדשין חלא על יין
 קראוי לנסך על גב המזבח לפי אס נתערב ס דב
 או שאור אפי' כטפת חרדל בחבית גדול אין מקדשין
 עליו כר אס מוריס בכל המערב ויש מי שמתייר
 לקדש עלטו שלא חמדו יין קראוי לנסך על גב המזבח
 לא להוציא מעלה או ריחו רע או מוסל שגין
 מקדשין על אחד מאלו במקום שאין קיין מעטי
 מקדשין על השכר ושאר משקין שון שאין יין מעטי
 שסחוי שאר משקין חמר מדינה ופרש"ס שנקרא
 חמר מדינה כשאין יין בכל העשר ויין שאינ נקרא
 חמר מדינה חלא אס אין יין גלמחליך יוס סבב

למד ומדברי ארמיתם זל יראה שאין מקדשין עליו
 שבת מרעה שרוב יינה שכל אעפ שאין מקדשין
 עמו מדלין עליו קואל וקואל המר מרעה ועל
 קפת בת לית שאין מקדשין עליו ולשבת כתב
 שמקדשין עליו וכן כתב רב עמרם ואומן וכו' ומכר
 המוציא ואין שרם ועמר קדוש ושרם וכן כתב
 רבא קאיי וכתב קראש שמקדשין על השבת אם
 קואל המר מרעה ומכל מקום יורה טוב לקדש על
 קפת שון שהקדש בזה לא לבשר שבת אבל בשער
 ספק יורה טוב לקדש על השבת פ' שיבך עליו
 שקל גמיה בדברו קודם לברכת המוציא שאם
 יבך על קפת תחלה אין כאן שום שימי ואמר
 לרם שיטעם כלום קודם שקדש ואם שכח וטעם
 מקדש דאמר רבה הלכתא טעם מקדש וארמיתם
 זל אמר לשתת מים קודם הקדוש והתעטת
 אוסרים לשתת ואם לא קדש בלילה מקדש בבקר
 ואפכל קודם כלו וכתב ארמיתם זל שאפילו קדש
 בלילה במיד יקדש למחר ומי שקדש בלילה היו
 שם כל אגשי בתי יכול לקדש פעם אחרת אפ' כמע
 פעמים ומזא קדק במבדלה דכל קמעת אעפ'
 שיבא מוציא וברוך שאכל אחר קדוש ואפ' כוית
 ואם לאו לא יבא יי קדוש דאין קדוש אלא במקום
 ששם כמו שאמרנו למעלה ומכרם קטעם שרם
 מרעה וקראית לשבת שפסד במקום ששם שבת
 קראית וגרסינו בג' ערוב פסחים אמר רב עגן בר
 תלפיה וימנן סניאין קות קאימנא קמניה דמנ
 שאזאל ואפ' מאגרא לארעא קות מקדש אין והוא
 קדן מטעם לטעם באות קשת ואמרנו רסויתא
 קעמל דחוי לרובתא דקדוש בה אבל לא חוי לא יבא
 ומרמון לה לשתת חסרות שהיו אוכלות בשבת אחת אם
 דואות אלו את אלו מבטורפן וכתב רבי נסים דמא
 דאמרין אין קדוש אלא במקום ששם קיים היבא
 שהם בדעת מתחלה לכול במקום הקדוש ושוב
 עולך לכול במקום אחר אבל אם מתחלה קדש

אדעתא ללכול במקום אחר יבא יי קדוש והוא
 באי מקא דאמרין ברוש למי בסוף פרק שבת
 מבדקן מי שסוכת עדיבה עלו לעיוס טוב החחרו
 מקדש בשבת ואוכל בסוכת. אם נטל ידו ואחר כך
 קדש איס צריך לחזור לטול ידיו דלף קוי קדוש קסח
 קדעת ולא הפרק בין נטילה למערה מאחר שאין
 קדוש לא במקום שערך כמו שאמרנו למעלה
 כך פ' שבת ומקו טוב קואל לקדש קודם כדחזינו
 דסבבי בש' שמוון ואת הכוס ואחר כך סטלן לרם
 שלם לפסיק במויגה בין ברעה לנטילה ודלף כתב
 דהתם איירי בחול שאם יטול ידיו תחלה שמא יתעסק
 בשאל צרעו ולא יוכל לשתת ואחת לחסותיה דעתיה
 אבל בשבת קשילן ערוך ולכא למיחא ואפ' לכתחלה
 יכול לטול קודם הקדוש וכן כתב ר' וחיב לבצע
 על שתי ככרות ומכר המוציא דאמר בפרק כל
 כתב הקדש אל אבא חיב אדם לבצע על שתי
 ככרות בשבת שכל לקטו לחם משנה. אמר רב אשי
 חזינא לרב פהנא דנקיט תרתי ובצב חדא פ' מן
 קעלענא דנקיט תרתי משום דכתב לקטו לחם משנה
 ובצב חדא דאי אמרת לבצע תרתי מתחוי
 כרע במתא ואוכל ומכרך ברכת קמוון

שחרית

של שבת נכנסין לשת קכנת ומתחילין מיאשר
 יב את מאדם עד אשה ריח פוחח ליי' ואחר כך
 אויל ובזם קשבת שש כבשים ונ' והטעם שאומר
 לו שש חפסוקים שהם של קרבן מוסף שבת בתפיל
 שחרית ובזם טוב ובראש חדש אין אויל חפסוקי
 של קרבן מוסף יט וראש חדש לפי ששבת אין
 מוציאין סת' שש למוסף ובזם טוב ובראש חדש
 מוציאין ורבי סעדיק כתב שאין להמרם לפי שאין
 למר של מוסף בתפלת שחרית וכן כתב אבן הירחי
 ובעל קמחנות ובספרד קעג להמרם וכן פתבר
 עמרם ואומן יזוהו מקומן ואחר כך מוסיפין יב

סדר תפלות שבת

מינוש כדמתרגמי וקוץ שומר עלהסוקוץ מינוש
פליקון מומור שירו ליה שיר חדש כפגד מאמר
שמש שקוץ ישראל קמים וכתב ידעם קיס ומלואו
וזקו כנפלות עשא שיר למעלות אשא שעט
קורים כפגד מאמר שמית שקוץ העבא קארץ נפש
חיק וכתב אל יתן למוט רגלך שאעפ שיאכר
קחדס דשאים ויוכל לחיות בקס איפסר סימוטו
רגשו ולא יחיק לכה לכת בקס אס לא יחלבבשר
שיר קמעלות לדוד על ליה שקיק לא כפגד
מאמר השיש שקוץ נעשא חדס וזקו על ליה שקיק
לא שעשא את קחדס בטלמו קייב כבקמות קודו
לי ס טוב כפגד מאמר פשירי שקוץ פרו ורם כני
שאלנו קטוש וקצריקים להודות לו וכתב למעלה
חסדו וזקו עלם חסד יבנה דקייפ פריה ודע
מומור שיר לש קשבת רמו לש קשביש עם שבת
מימלחכ

הודו ליה

קראו בשמו כבד אמרם שקוץ כתוב בספר דברי
קיימים ובתלם קוץ גב כתוב במומור אחד מקודו
לי עד ולבחי אל תדע ובמומור שירו ליה שיר
חדש שירו ליה קארץ קוץ כתוב עד תכלת
מומור ויש בטקס סיפוי במקבת מלות ומשפט
פיקו בו דבתלם לך אתן ארץ כנען ואין סם את
ובתלם כתוב את לא קמח ליש בלמר ובבחי
תדע בבית ובתלם בלמר ומקולל מאד בו דבתל
פכל אל קכף של כל ברגש ונצרך להפסיק מעט
בן פכל אל קעמים בילם ובן ויה שמיספסם של
יקח כחוד למעלה חו השתחוון ליה בלם זו בתלם
חיל מלפס בלמר ובתלם מטש בלם למד יעלן
קחדס בבחי ובתלם בויק ואמר קושיעא ובפסוק
קחדס שאם אומריו אחר כן שקוץ דומק לזק וקוץ
כתוב בתלם אין וואמר בום כתוב אל יסע
ובאחד כתוב ליה אים בום כתוב וקצב וקטלם

מומורם על שאר מי חסעט ולקן קודו ליה קראו
בשמו וקוץ כתו בדברי קיימים עד וקל ליה מוס יפ
בסופ שקוקים מפורים מהתלם קשמים מספרי
כסד לרנא זריקים לדוד בשפות תפלה למשא
ישב בסתד עלון קלל יק שמומרים בשבת
מומור שירו ליה שיר למעלות אשא שעט קורים
שיר קמעלות לדוד על ליה קודו ליה טוב למעלה
חסדו מומור שיר לש קשבת וקטמם סימוקישן
מומוריו לו בשבת כדי להפר בקשבת לחול ויקיים
קפסוק שאומר ציפ וצן צע ישראל אות קיא למעלה
ונה שמים טובה קוגא לומרם שגם קס נקראו
שבת ומקראי קדש ומקדשים אותם על מקום כמו
בשבת וכתב רבא ספדיק פ שמים טובה אין
אומרים מומור שיר לש קשבת לא מתחיל מן
טוב להודות ליה חוץ מיום הכפורים שאומרים אותם
ואעפ שאים שבת פכ ומל קהו לומריו חף שמי
טובה מקטמם שאמרם ויש רמו בל מומורים
למשרה מימרות שבהם נברא העולם קודו ליה
קראו בשמו קוץ כלל למשרה מימרות קשמים
מספרים כסד ל כפגד מאמר ראשון שקוץ בראשי
ברא אלם את קשמים ואת קארץ רנא זריקים בלי
כפגד מאמר שע שקוץ יהי אור שגברא בתחלת
לבריקים ואחד כר גבוו להם לעתיד לדוד בשפות
את טעמו לבט אשעלך ויגרשקו וילך כפגד מאמר
שלישי שקוץ יהי רקיע שחלקי קמים קעלמים
מקתחפוטם וגרסם חלו למעלה ואלו למשא תלם
למשק כפגד מאמר רשע שקוץ יקו קמיסמתחת
קשמים אל מקום אחד ותראה קיבשא וכתב יראת
אל עבדיך פעלך דקייפ גלוי קיבשא יושב בשבת
עלון בכל שדי יתונן כפגד מאמר חמישי שקוץ
קדשא קארץ שברא לבריות דשא כדי לחיות
ולשתונן בבו קלויים שמומרים בשבת א בחברות
שבת אלם כפגד מאמר ששי שקוץ יהי מאודות
שבראם כדי למשא אותם בחברותו שמומרים לשון

ובאחר איש כתוב לא וקצבא בלבי בוק כתוב
 ויאמרו כל קמס קוו בפתח וקיוד ברגש ובאחר
 כתוב ואמר כל קמס בוק כתוב וקלל לא ובאחר
 כתוב הללו ים וספרך נתן לנו קיוד בסעל וכו' ופלין
 המלך המלך כדי להודיע ייחוד מלכות בשבת
 לנו שכל שבת וכן מזמור שיר לום השבת ליום
 שכל שבת ומפחה לחיי קמס ביום
 קמס מספרים ללילה יחוק דעת הלמד קראשונה
 ברגש ובקצב קבלו בן בתחלה למיש שם אהל
 בלל וו בתחלה וקורא בכתן הכף ברגש על קשתה
 בלמד: במזמור רננו צדיקים ייראו מלא בשפת יודין
 בתחלה א כל יושב הארץ בלמד אכל מעשיהם
 בלמד ומגבש קורא בן בתחלה במזמור
 לרוד בשמות את טעמו ומכל מעריהו בן בתחלה
 כל טוב בחולס בן קטית וקוו קמלמ ברגש
 קפון ומזמור זה חבדו דוד בלפא בתא וחסר
 ממנו קוו וקמלמ במזמור שכתבתי לנפש
 עבדיו ופא היא וו בחולף אותיות את בש' וף
 וקמס שלל כתבם במקומה לפשקה בדעת
 לפחד פדות מיר ארש ואנשו עגדול קמס
 שארע לו שיהיה בך ואל דס גלת ופדאקו קמס
 מידם ולא היה נכון לחזמר קוו בחלפה בתוך
 הלפא בתא לשכך קבעה בסוף המזמור
 במזמור תכלה למשק ומשאל בן בתחלה עב
 שלם בלל וו בתחלה לערב ימולל בלל וו בתחלה
 ונרננה בן בתחלה במזמור יושב בסתר
 עלון שמת מעטר קמס בלל ברגש במזמור
 הללו ים ששמרים בשבת המקצה קארץ במס
 בתחלה מאדס ער בקמה בלל וו ארנש תלש
 בלל למד ומזמור קודו לל ש טוב קורא כתוב
 בלמד לשאר עמו ומזמור קודו לל ש טוב כתוב
 עבדו וסימטך שידן עמו ועל עבדיו יתחם
 כל אשר סטיח בקם בלא וו בתחלה במזמור
 שירו לל קושיעה ל ברגש קלמד: פכחו ורננו בן

בעד המעלות לרוד ללל שיהיה לא ישלשם
 פעמים חזי ומצאתי כתוב בשם קראש למס
 נפת חזי בתוספת יוד לרמוז לא שכות שמתפלגן
 בע קולות בבל יוס ערב ובקר וצהרים שמונה
 עשרה ברכות בכל תפלה כמטן חזי שעלם כלם
 למטן דן שאכלה יגא אותנו וכן את קאומן שישתדו
 בן וקם חמרינן בבראשית רבה אמר חלם ונב
 את קעני אשר יעבדו דן חנכ' ונב את קעני קורא
 מנדים וארבע מלשית: אשר יעבדו דן חנכ'
 ד לא ישראומר בשתי אותיות קולות קבטיח אכל
 לל ברגס ארס שינאל את בטי מטיח קאומות
 במזמור קודו לל ש טוב ללעלם חסדו יש ששם
 ועשרים פסוקים של קודאק לשיתברך כפגד מטן
 קמס המיוחד יוד קא וו קא שעלם לששם ועשרים
 ואיפשר פ מוק קמס קרא בברית דסתמ אל
 קלל קגדול על שם כ גדול ומקולל מאד
 ודסתמ אל נתמ ס טעם אחר דגרים בפרק ערב
 פסחים למק קרא שמו קלל קגדול אמר יוחנן
 מנכט שקבל יושב ברומן של שלם ומחלק מזמורת
 ללל בריק אמר ליהושע בן לוי קמס כו חסדו כפגד
 מי כפגד כו דורות שברא קבל בשלמו ולא נתן
 להם תערה וזן אותם בחסדו והטעם ש לא היתם
 בבב ארס תערה שיוון אותם כדתגן אס אין תערה
 אין קמח ואפף כן זן אותם בחסדו ואפף שהתערה
 ישראל לבדם קבלו כל קעלם קורא עמר בשכל
 ישראל שקבלו התערה כמו שדרשו רזל ביום קמשי
 קוסף קא בששי לרמוז לא שאמר קבל למעשה
 בראשית כלם תלויין ער יוס קמשי קורא ששם
 בסיון קמוכן למתן תערה אס ישראל מקבלגן אותה
 מוטב ואסלמו אחויר איתכס לתמו ובהו וכו' דורות
 קס שמאדס וער משה רמם על " ולא קן
 עשרה מאדס וער נח ועשרה מנח וער אברהם
 וששם מאברהם וער משה ולא קן אברהם יצחק
 יצחק לל קמת משה ואחר כך אומ ברוך שאמר

וכתב אבן קירחי ראינו מנהג ספרד לומר ברוך
 שאמר בחול ובשבת וביום טוב לבטל המזמורים
 וכן בדין שאחרי ברכה דלפט פסוקי הזמירות ועוד
 שאחרי אומר ובשירי דוד עבדך נקללך וכו' עמנו
 שעדין לא הללנו בשירי ומנוגן ספרד ופרובנס
 להתחיל בשבת ויום טוב אחרי הברכות ומקדמות
 לבטל ברוך שאחרי הזמירות של שבת ויראה הטעם
 למנוגן לפי שאין לבדוק עד שיתאסף כל הקהל
 הגדול ויכאוידי חובתם במיעוט הברכה ובטעם
 אמן. ולפי שאין הכל בקיין בברכה אומרת שז'
 לבדו בקול רם עכ' ועוד נראה לטעם אחר לפי
 שתקנת חכמים היא לקרות זמירות שנסוף תלם
 ולבדוק לפי שהם ברוך שאמר ולאחר הברכה
 ישתבחו ואין להוסיף בגתים מזמורים אחרים ומה
 שכתב להוסיף מזמורים בשבת קבע אותם קודם
 צורך שאין כלי להפח תקנת הרשופי כמו שקנתה
 ואומר מזמור ליהי' וכתב אבן קירחי בגרסת נהג
 של לומר בשבת וימים טובים מזמור לתהי' לפי
 שאין מציין קרבן תהי' בשבת ואמריק בשבת
 על קרבן תהי' היו אומרי אות אכל בפרובנס
 וספרד אומרי אות ולא יתכן עכ' ואפי' אומרי יתכן
 לאומר ואין צריך למנוגן שאין לומר שיהי'
 יבאו להקריב תהי' כשיבנה בית המקדש שאין
 האנשים טושט בה' ואומרי מזמור של לטו השבת
 ועמ' לא יתן את זאת בלש' זו בתחלה' טאוק קדש
 הלאך נקראת והיא נקודה בשבא וטהח' ואומרי ימי
 כבוד ל' לשלש ועמ' ואומרי אחר כך אשר יושע
 צתך ועמ' ושאר המזמורים ושירת קים עד ביום
 הקוף יקום י' אחד ושמו אחד כמו שאומרים בחול
 ואחר כך עמד שז' ואומרי בקול רם

נשמת כל חי

תבדך את שמך י' אלט על שם כל הנשמה תהלל
 ימ' כל חי על שם ל' המיתים יהללוק' תבדך את

שמך על שם ברע נפשי את י' ורוח כל בשר על
 שם ורוח כל בשר איש' תפאר על שם אשר נך
 אתפאר ותרומים על שם ויתרומים ויתגדל על כל
 א' וברך מלכא על שם זכרת כללה שמך י'
 תמיד על שם ואברה שמך לשלש ועד' ואומר
 בתחלה תברך מן השלש ועד השלש אתה א על
 שם ומשולש עד שלש אתה א' ואומרי במדרש תלם
 מן עלמאי דלא הוינא בה עד עלמאי דאין בה
 ומבלעדיך אין לא מלך ג' ומושיע ע' ואין עוד א' לך
 מבלעדי ועל שם ומושיע אין בלתי וכתב י' מלכא
 הוא יושעמ' פודק על שם פדית אותי י' ומנוגן
 על שם וישלם י' ושנה על שם ענני ענני ומרחם
 על שם ובחסד שלש רחמיך בכל עת זרה ועקב
 על שם ותצלם ברחמיך רבות עתים' אין לא עוד
 על שם וישעם י' וסומך א' אתה על שם סומכע
 כחסדך ואחיק ולך ארנא מודים שכל קודו ל' אין

ואלו פינו

מלא שירא כס על שם ויתן
 צפ שירי קדש' מלא שירא כס על שם וקיס אינא
 מלא' ולאנא דנה על שם ותרון לשון אס' כקמון
 גלו על שם משבח שאון ימי' שאון גלגלם ושפתתא
 שבח על שם שפתי ישבחו' כמרחב קרקיע
 מלאון ויושע למרחב' ובדברירול קרקיע קים
 מרחב עמנו והולך' ושעטא מלכא על שם אהרן
 עש' כשמש וברח על שם שמש ירח עמד וסלה
 שסם מהפסטים על כל השלש' וידין פרושות
 כנשרי שמים על שם וכפנו פרושות השמים' וגם
 הנשרים קולתם בכל השלש' וכגלגל קלות רחילות
 על שם ועשה א' קל בגלגל שקילות קלות לבון
 אין אב מספקין על שם אס' יספק עבר סומרון'
 ור' לנשתמשו כוס קלסון קדבה להודות לך י' אלט
 ולבדך את שמך מלכא על שם קודו לעצמו סמו'
 על אחת מאלף שפ' אפי' ורוב רוב רבנות
 פעמים' על שם שובק י' רבנות שפ' ישראל

ורוב קוץ יגלגל ורשי לרוב לחיו ריב מורכב
 והגאות קבית לחסרון שבת הפלי והמון קטע
 קודין רוב באורק ויש עת קוץ הטובות שעשית
 עמנו ועש אסתין כד אמרין במחלתן אל חב
 וארוממנו אמר כנסת ישראל לטע קנה רטון
 של עולם לא על הנסים שעשית עמי אומר לטעך
 שבה וימרה לא אף על הנסים שעשית עם אבותי
 והולך ומפרש מה קם הטובות שעשית עמנו
 מלמעם ממננים גחלהם אל אלוט על שם ויגאלם
 מיד נר מנחת עבדים פדיתם על שם ויפדך ממת
 עבדים נרעב ונתנו על שם ולחם משמיים נתת
 לרעש וכתבונם רעב מלך טוב ובשבע
 כל יתנו שנתת לא ריוח בשנת השבע כד אמר ר'
 יוחנן בריה דרבא ארבע סאין בסליט וקוון נפשי
 נשחי כפן בטבריא מלאת איסרי והמון קטע
 קודין ובאובע כל יתנו והחם ל' אברהם בן
 שרא זל כתב ב' האומר ובאובע טועה קוץ פ'
 שובע קוץ שם הפעל אבל שבע קוץ שם כמו
 רעב יחרכב הכלתן על שם ויצילט מחרכ פרעת
 מדבר מילטתן על שם יאלם דברו וירפאס וימלט
 מנחיתתם מחלואים רשע ורשע שאמרת בפרת
 לביא בתחורתך וקוץ על שם וחלואים רשע
 ונאמטם דלתתן על שם ארוממך י' פ' דלתת
 עד קנה שרופ רחמך על שם עד קנה שרופ י'
 ול' עמס חסדיך על שם וברחמך קרשם לא
 עשיתם כלם ולא שששם על כן איברים שפליג
 בא מלגון פ' שמיו נפליגה קארץ לוין שחלקת בא
 אבר אבר ל' נר' ורוח ונשמך שנפתח באפס
 שנאמר ופח באפו נשמתי חיים וכת' כל אשר נשמתי
 רוח חיים באפו ולגון אשר שמת בפיו שלא זול
 חפה לדבר בלא הלגון שחפה מדבר והלגון מחתך
 קדסר' קן קס ידו ויברכוכו ותמכא פ' אן קס
 עלה למטן מאק לרמוו שמכרסן אות במאה
 ברכות צבלי יוס' פ' כל פה לך יודק על שם ופ'

יגד תקלתך וכל לגון לך תשכח על שם ולשוע
 תהנה נקך וכל שן לך תנחם על שם שצו
 בנים תנענע וכת' בבקר אערוך לך ואכתם וכל
 צדך לך תכרע על שם פ' תכרע כל צדך וכל
 קומת לטעך תשתחוה השתחויק היא מלך קומת
 בפשוט ידים ורגלם והלבנות ייראוך על שם לם
 חיל בקרש' והקרשם על שם וכל קרש' את שם
 קדשו ומלעות על שם יסרוט כלותי יזמרו לשמך
 על שם זמרו לשמו כדבר שנאמר כל עצמותי וצמ
 וטע ואביון צו בתחלם שופת עטים אנה תשמע
 על שם וישמע אלם את נאקתם וכתב ושוטת
 האוינה בעקת קדל תקשיבות שיע פ' ויצעקו
 אל י' בגד לשם וממטקותיהם ישיעם וכתב
 ויקשכ' וישמע וכתב רננו צדיקים ב' ו' בפ'
 ישרים תתרום ובדבר צדיקים תתברך וכלגון
 חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל תמכא
 בראשיתתם יצחק רבקה ישרים צדיקים חסידים
 קדושים יצחק תתרום תתברך תתקדש תתהלל
 רבקה ויש אומרים פ' החכם שחבר זה קית
 שמו יצחק ושם אשת רבקה ועשאו לכבוד יצחק
 ארבע ורבקה אמר כד לזוטר לפו וכותה במקקלו
 על שם במקקלות ברכו אלם רבנות עמך שת
 ישראל על שם שובם י' רבנות לפי ישראל סכן
 חובת כל הישרים לטעך י' אלם לאן חכמים קוץ
 בבל מקום חובה עלגא כלומן שחובה על להבדאי
 להודות וללל ולשכח על כל דברי שירות ותשבחו
 דוד המלך ואמר הישרים על שם עם זו יצרת
 לתקלתי יספרו כלומר שן שיצרתם חובה
 עלקם שיקלוטו ומזוטר כאן שבע עטע שכח
 כגד דקישם וקם להודות להלל לשכח לפאר
 לרומם להדר ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות
 דוד בן ישי על שם כל תפלות דוד בן ישי עבדך
 משיחך על שם בעצמך דוד עבדך אל תשכח
 משיחך וכתב וירם קרן משיחו

לבן ישתבח שמך לעד מלכא קאל המליך ועמי
כבר פירשמו וואמר שלח צמר קדים וצרכו
כמו שכתבתי בתפילת קחול

יוצר

ברוך אתה

אלהי אמת יוצר אור וסכר חסך עשה שלום וסדר
את כל פרשמו ביום של חול. הכל יודך על
שם יודך אל כל מעשך והכל ישבוקר כונח למד
כל הדורות על שם דוד לגור יבנה מעשך ועל שם
ספתי ישבוקר והכל יאמרו אין קדוש כלי על שם
אין קדוש כלי. הכל ידוממוך סוף עש ארוממוך
אל המליך ואברהם שמך לעל וער דמיין כמו
סלח יוצר הכל על שם אפי עשם כל סוף קא
קפנתה כל יום דליתת סערי מורח על שם ודלתי
סמיים מי סתח. כלומר פתח סערי מורח ויזכר
קשמיים ומאיר לעל כל על שם ועל מי לא יקום
אורח ולישבו על שם יושם תכל. סברא במדת
רחמיים שאמר אבא אס אברא עלמי במדת קדין
לא יוכל להתקיים שתף מדת רחמיים על מדת קדין
וזאו שנאמר ביום עשותי אל אלים ארץ וסמיים
ודכותה אמרינו כבראשי רבך למח קתחלה קתרה
בשת לפ שקוא לשון ברכה ולא באף שקוא לשון
ארידק כלומר האף והבית קס הרשעות וקס
סמוכות זו לזו ומק סלח קתחיל בא שקיא ראשונה
מן קב לפ שארוד וברוך קוא דבר וחלופ ולכך
קתחיל בב שקוא לשון ברעה וקוא חלף ארוד ויש
מקשים על זמ ואומרים קרי מבאם סקק מירץ
וסלקה בזמן וקנף והרבה דברים רשע שמתחילת
גם כן בב ולמח לט מתחילת קתרה בא ויש לומר
סלח יתכן לומר זה שהרי קפך סקק קוא מלס וקפך
בזמן קוא סבר ואין אחד מקס מתחיל בא ולא
תמצא בא ובב דבר שיקים קיחד קפך סברו ומתחז

באן השתי אורעות כי אס ארוד וברוך. קמאיר
לארץ ולבדים עלה וכו עד משגב בערס פרשמו
ביום של חול. אין ערוך לך על שם אין ערוך לך
ועל שם כי מי בשחק יערוך ליי. ואמר ברושמי
דברכות בפרק הרואה לך דומיה תהלה אל בטון
סמא דכל דמילתא משתקא למרגלית דלת לה
טימיי כל מה דאת משבח לה את פגים לפ פרוש
טימיי דמיים ואין וולתך על שם אין וולתי. אכס
בלתך על שם ואין עד אכס אלס. ומי דומק לך
על שם כי מי בשחק יערוך ליי דמה ליי בצפ אים
וכאמרו אן הארבעה לשופות כפג קעלס קוד
וקעלס קבא ומות קמשיח ותחיית קמתים כמו
שמפרש וקולך. אין ערוך לך אל אלס בעלס קוז
לפי שהאומות עבדים לאלים אחרים רבס אמר
סאין ערוך אותם לשם יתברך. ואמר אל אלס לפ
שהעלס קוז נברא במדת רחמיים ובמדת קדין
כמו שפרשם ואין וולתך מלכא ליי קעלס קבא
דמיין לעתיד לבא. ואמר מלכא על שם וקיה ליי
למלך על כל הארץ ביום קקוא יקיה ליי אחד ושמו
אחד סלח יקיה שם אלוה וולתי. אכס בלקך גאלס
לעמות קמשיח. אמר כאן גאלס לפ שקוא יגאלס
לעמות קמשיח משעמד מלי שתי ואין לא גאלס אחד
זולתי כמו שנאמר גאלס ליי בבאות שמו.
ומי דומק לך מושיעם לתחיית קמתים כמו שנאמר
זאל מי תדמינו ואשוק. והפסוק קוז נאמר כפג
תחיית קמתים שנאמר בסוף קעטן וקוי ליי יחלש
כח. ולכך אמר מושיעם שקיא ישועה גדולת
ואין דומק לק.

אל אדון

על כל

קמשיים תמצא בחרו ראשון עשר תעסות אל אדון
על כל קמשיי קרי א ברך ומסוך בפ כל קמשיי
קרי א ואין לומר כרוך קוא ומסוך. וקמרוס

קאמענשיס מן גדלו ופוס ים עד שבח יתנו לו בכל
 חרוז שמונה תיבות סך הכל עצי וחרוז אחרון ים ס
 שטי לעשר תיבות שבה יתנו לו כל צבא מרום קרי
 ששק תפארת וגדולה שרשט ואופטט וחיות
 קקדש קרי ששק לרימוו שעלי ידי סס של עצי איותות
 מיסר את התערה שיש בה עשרת דברות לשמש
 פאר שבטי ישראל כמו שנאמר במתן תורה קוש
 אנט בא לך בעב קעגן וכבר פירשם ביוצר של
 חול למק תקן א ברך גדול דעה ואל ארון על כל
 המעשים על דרך האלפא ביתא שאל וכו
 האריך הרבה לספר בו גבורת האל וגדלו בבריאת
 העולם ומאורות ופתח ואמר אל ארון על כל
 המעשים רוצה למר הא שהוא חוק וקוא ארון על
 כל מעשיו עלוטים ותחתים בכלל כמו שנאמר
 ארונו מה אדיר שמך בכל הארץ ברוך ומעריך
 בשלל הנשמה עש כל הנשמות תהלי יק וקוא רומ
 לגש הארס שנאמר בה ויפח באפו נשמת חיים
 ווכר הארס בתחלה ואעפ שנברא לבסוף לפי שקוא
 תיק תחלת הכוונה שבר אמרו תחלת הכוונה סוף
 המעשה גדלו ופוטו מלא עלם האמור כאן קוא
 כדור הארץ ויושבה וקוא מלא גדלו על שם פ
 ממורח שמש ועד גמאיו גדול שמי בעים ועמי
 ואמר ופוטו לפי שזכריחת האור יכאז בע עלם
 לגעלם לבקש מוופותם ותעלתם דעת ותבנת
 סובש איות על העולם סוכר ידבר פ לאחר סוכר
 כדור הארץ ווכר קמים שמקיפן אותה שנבראו
 ברשת אבה שנאמר ברשתתהומות נבקע ווכר
 אחר כן גלגל השמים המקיף כל היסודות שנברא
 בתנועת שנאמר כון שמים בתנועה המתנאה
 על חיות הקדש אחר סוכר גדולת האל בשפלים
 אמר אעפ שקוא משניח בשפלים קוא גאה ורס
 על כל רמים שסס חיות הקדש וקס השכלי הנברוי
 ועוד ונאדר בכסוד על המרכבה כמו שפירש
 בתחלת יחזקאל וכות ומישור לפע כסאו אחר

סוכר גדולת האל אמר פ בעל הזכות ומישור
 קס לפע כסאו וקכוונה בוק שתחזור קרוח למקום
 מחצבם שקוא לפע כסאו חסד ורחמים לפע
 כסודו אחר סוכר קמדות כרי סן קבריות לפתחה
 בקן וקן זכות ומישור ווכר קמדות שקסס מתנהג
 בקס עש בריותו וקס חסד ורחמים ומראיק לפע
 קוק קחלק שאמר על הזכות ומישור לפע כסאו
 ועל חסד ורחמים לפע כסודו טובס מאורות
 שנברא אלם על שם וירא אלם את הטוב פ טוב
 ורצה למן פ מרוב חסדי קסס ברא מאורות טובס
 לעולם כמו שנפרש לקמן יברס ברעת ברעה
 ובהשל פ קס יודעס בראס ומעטס למק בראס
 ומשפלים בתמעתם עשין רען קוטקס כח
 ובטרה נתן בקס לחיות מושלם בקרבת כל על
 שם ולמשול בום ובללה פ קשמס קוא מולד קומפ
 קוד וחוס קיץ וקודף וקמתכות וקצמחים וכל
 קחיים קלויס ס וקרבק דברים שקס פודשס
 ממשפטי הכוכבים והלצה גם כן יש לה ממשלת
 על כל דבר לה מלאים זיו ומשקיס סוגה רוצה למן
 פ קא ברא להס זיו ויתר משאר קמשרתים ועוד
 שקס מוציאס סוגה בעטן שיראה פ נאק זיוס בכל
 קעלם שמחיס בצאתם שסס בראס על שם וקוא
 כחתן יוצא מחופת שקוא שמח וקכוונה בוק פ
 לא ייעפ ולא ייגע ופירש קרבר יוסף קמחי זל
 שדמה קשמס לתקן יוצא מחופת שקוא נכסף לשוב
 לבית כך קשמס שבכל יוס למקום זריחת
 עשס באימה רען קוטקס פ קוא קמותן בקס כח
 לתמעט פאר וכווד יתנו לשמו שנאמר קשמים
 מספרים כבוד א פ ממקלרס וססבס שקוא על
 סדר נכון ואיסו משתנה לעולם יודע לפען כל
 תפארת וכוודו של עשק בראשית פ קוא מסבס
 בכח שאין לתכלת כלל ורעה לזכר מלכות
 וק ידוע פ בזריחת קשמס יקוס הארס לאור קיוס
 וודק לסראו שקאיר לין וגם כללה עת מקחת

ישמח על מנוחתו ויתן צלה ורנה לסריא חוסך
 קרח לשמש וזרח אור על סם ויקרא לים לאורי ויש
 ורל כשברא האל השמש ברא ב שער קאור וזכו
 שאמר כשקרא סם לשמש אז וזרח אור ראה
 והתקין ערת קלבה הוא פקשר עם קרא לשמש
 וכן קוח הפרוש כשקרא לשמש וראה שישאו בפ
 השלש לעשות אחריו לעבדו אז התקין עררת
 קלבה כדי שימנע מלגשת אחריו כראו שהס
 שסם וקח איתו שרוש למי בבראשית רבא ויאמר
 ערת קלבה ולא אמר אור קלבה כהקלבה היא
 נקב שאור אין לה אורה לא מה שמקבלת מאור
 השמש ולפך אורה סוף וחסר כש התקרבא ל
 השמש וכש התרחקה ממנו ויש מפרשים ראה
 והתקין ערת קלבה ראה שקטנה לענה ער
 השמש ומיעט ערתה ואחר כך נתן לה כוכבים
 לסיוע לה ולתקן ערתה כדאיתא בגמרא בן טריפת
 דרש ל שמעון בן שאי מאי דכתב ויעש לים את
 שם המאורות קהולות וכתיב את המאור הגדול
 למינאלת היום ואת המאור הקטן למינאלת הלילה
 אמרה ירח לפי קבא רבא של עולם אפשר לשפ
 מלכס שיסתמו בכתר אחד אמר לו לך ומעט את
 עמיקר אמר לטו בשל שאמרתי לפיך דבר קטן
 אינני את עממי אמר לו לך ומשאל ביום ובבלא
 ומאי רסתא בארנא בטיקרא שרוש נר בבהרים
 איש מאיר אמר לו ויל למא בך ימים ושנים וימא
 עמי לא סנן דלא מא שח תקופתא שנא וקיו לוותת
 ולמועדים אמר לו ויל לקרו ביקי אשמך יעקב
 הקטן שמואל הקטן דוד הקטן לא היה מיתבא
 דעתה אמר קבא קשאו על כפרה על שמעטת
 את קירח והייש דאמר ריש לקיש מה נשתנה
 שער של ראש חדש שנאמר ב חסאת לא אמר
 קבא קשאו על כפרה על שמעטת את קירח
 ועל זה אמרינן בשבת בגמרא אמר ל עקיבא תל
 קנ עלבין ואינן שלבין שומעין חרפתן ואינן משיבין

עשין מאחבה ומחין בסורין עלקס הכתו אומי
 ואוקבו ככאת השמש בגמרתו וקטעם שנמשלו
 לשמש ששמע ללבה מקטרגת עלו ושתק
 והחכם ר'א בן עזרא ז"ל פירש טעם קטרוג קלבה
 על השמש וזה לשון ידוע בחכמת המזלות ששני
 כוכבים שיקי בטקס חצ קלבל שהם קפ מעלות
 קוא מבט ככבו קוא מקטרג עמו וכעבור זמ
 אמרו ש הסת קששש קוא קמול קשוקע קוא
 עת המלחמות וקנה אור הככבש לא יחסר כאשר
 יחסר אור קלבה פ אין לה אור בריות גמורות פ
 אם מהשמש לבד ומשעה שתמיה קלבה לגמ
 השמש אז קוא אלכסון קלבה כלכסון השמש וזה
 טעם הגדולה אז תקטרג על השמש ואז יחל חסרון
 קלבה עד שיפיר אורה מקעול של עת
 התחברות המאורות והשם עת לעשות ב שער
 חסאת פ השם קוא קסבה הראשונה לחסרון אורה
 עד כאן ואחר שזכר למעלה שבה קטרא בתחלת
 אמר שיש בן קוא משוכח בעלמס שהם שכלם
 נכרדים וזכו שאמר שבחיתא לו כל ברא מרוס
 תפארת וגדולה שרפס ואופטס וחיות קקדש ויש
 נרסיס שרפס וחיות ואופט קדש והגרסא
 הראשונה שער שכן איס אומרים ביוצר והאופטס
 וחיות קקדש ויש מקומות שסוקנן למר

לא אל אשר

שבת מכל
 שנאמר וישבת ביום השש מכל מלאכת אשר
 עשא ולש שאמר למעלה אל ארון על כל המעשים
 אמר כאן לא אל אשר שבת מכל המעשים וביום
 השש נתעלה על שם מאיר נעלפת על כל לים
 כלומר נתעלה על כל מה ששעה בששת ימי וישבת
 כסא כסדו שקיח פנוי ממלאכה וזה דרך משל מה
 שהאזון יכולה למוע תפארת עטק לשם המאחה
 רמו שאין בגדי שבת דומין לשל חול וכתיב בגדי

בהן לבסוד ולתפארת וכתב לבשי בגדי תפארתך
 עוֹבְדֵי קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת כְּלֵמֶר שֶׁשֶׁס שְׁנֵיךְ לַבֵּד
 שַׁבָּת בְּמַלְאֵסִים כִּי צִדִּיק לִבְנֵי בְּמֵאֵל וּמִשְׁתַּחֲוֶה
 זֶה שִׁיר שֶׁבַח שְׁלֵי יוֹם הַשַּׁבָּת מִקֵּד שֶׁעַל לְעַמּוּ
 בְּמֵלֶסֶס וּבְמֵאֵל שֶׁהוּא מְוֹדֵיעַ לְעַלְשׁ שֶׁם שַׁבָּת
 אֲמַל מִלְאֲכֵת וַיִּסֵּם הַשַּׁבָּת מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מִזְמוֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת כְּלֵמֶר שֶׁהַשַּׁבָּת הִיא שְׁאֵמֶרֶה זֶה
 הַמְזֻמָּר וְרוֹד הַמִּלֶּךְ יִדַּע זֶה בְּדֶרֶךְ נִסְאִים אִין
 עֵשָׂאוֹ עַל שֶׁשֶׁם שַׁבָּת כֵּאלֵךְ הִיא מִדְּבַר־תּוֹרָה וְאוֹמֶרֶת כִּי
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים שַׁבָּת כְּלֵמֶר שֶׁהוּא אֵמֶרֶוּ לְפִי
 יִפְאָרוּ לְאֵל כִּי יִצְרִיחוּ לָפֶה עַל זֹאת הַמִּתְנַח שׁוֹבָה
 שֶׁנִּתְּן לְיִשְׂרָאֵל כִּמּוֹ שֶׁנִּסְרַשׁ בְּשִׁמְחַ מִשָּׁה וְהוּא עַל
 שֶׁעַם וְיִצְרָחֵי לִתְהַלְתֵּי יִסְפְּרוּ וְשַׁבָּח עַל שֶׁ—
 שֶׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֵת הַיְיָ וַיִּקְרַע עַל מִקֵּד חֶסֶדךָ לְיוֹם
 וּגְדוּלָה עַל שֶׁשֶׁם אֵי גְדוּלַת מִאֲדֵי יִתְּן לְאֵל הַמְּנַחֵל
 מִמִּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבָּת קִדְשׁ שֶׁבְחֵי וְשִׁמְרוּ
 בְּעַיִן יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת וְגַם לְהַזְכִּיר בְּרִית עוֹלָם הַרִי
 שֶׁהַשַּׁבָּת כֵּאלֵךְ לְפִי וְאוֹמֵר שִׁמְךָ הַיְיָ אֵי יִתְקַדֵּשׁ וְחֶסֶדךָ
 יִתְפָּאֵר מִלְבָּב וְכוּ כִּמּוֹ שֶׁשֶׁשֶׁם בְּיַד שְׁלֵחַ חֹרֶךְ
 וְאוֹמֵר קְרִית שִׁמְךָ בְּבִרְכוּתֶיךָ עַד גְּאֹל יִשְׂרָאֵל ..

וּמִתְפַּאֲלֵן

תפלת יוצר

אומר שלש ראשונות ואחר כך

ישמח משה

במתנת חלקו על
 שם יראו צדיקים ושמחו במתנת חלקו ומקו היא
 מתנת חלקו ש עבד נאמן קראת לו ש נאמר לא כן
 עבדי משה בכל שבת נאמן קווי והטעם שנתן
 למר ישמח משה בשבת משום דאמרין בתפלה
 קמא דשבת לבעת ש אי מקדשם אמר קבל
 למשק מתנה טובה יש לבעת נגוי ושבת שמקו ואם
 רוצה לנתנה לשראל לך והודיעם ולכך תקו ישמח

משה באותה מתנה טובה של שבת שנתנה עליך
 עוד טעם אחר לפי מה שאומר במדרש שבשעת
 שיצא משה אל אחיו וראה בסבלותם ולא היה להם
 מנוחה נתקשה לו הדבר הרבה והלך ואמר למרעם
 ארצות המלך דרך העולם ארון שיש לו עבדים קווי
 רוצה בקיומם ואתה רוצה לבלות את עבדיך אמר
 לו קיאתך אמר לו מתוך שאתה משתעבד בקס המיד
 ואין להם מנוחה יכלו אל תן להם יום אחד בשבוע
 שיפחחו ויתחזקו ויוכלו לסבול השעבוד אמר לו בחר
 להם איזו יום שהרצה למנוחה בכל שבוע אמר לו
 תן להם יום השבת מפני שכל מלאכה שיעשו בו אין
 בה סימן ברכה לפי ששולט בו שבתאי וקו פחין בו
 בגל ששם מסבלותם וכשיצאו ממנו יתן להם
 השבת וכיון שראו משה שהם שמה דעת לרשת
 יוצרו שמח שמחה גדולה ולכך תקו ישמח משה
 במתנת חלקו ואומר במתנת חלקו לפי שהשבת
 נתן להם בלאו מתנה שנאמר ראו פ י נתן להם את
 השבת פ עבד נאמן קראת לו כלל תפארת
 בראשו נתת כלומר כיון שקראת עבד נאמן כאלו
 נתת כלל תפארת בראשו בעמרו לטב על הר
 סיט שפ לעחות אבטס קוריד ברו שנאמר וירד משה
 מן הקד ושפ לעחו העדות ברו וכתו בהן שמירת
 שבת דקיימו זכור ושמור וכתו קריבן אט תמח
 אל שמור נאמן משה הגבורה למק לא נכתב בלוחות
 ויתכן שהיה בלוחות ראשונות ובשניות כתוב זכור
 ומשה אמר לשראל ש שמור נאמר לו וזו כונתם
 באמת עבד כיון ואם תאמר למק כתוב בברות
 ראשונות זכור ובאחרונות שמור ויש לומר שמתנה
 העולם כשארם נתן מתנה לחברו ומאברה ואחר
 כך נתן לו מתנה אחרת אומר לו שמור אותה בטיב
 כך הברית שבת לשראל ובא מקושה וחלו
 כשחזר בברות שניות אמר שמור את יום השבת
 כלומר שמרוהו מיטיב וכן כתו בהדרתך ושמרו בע
 ישראל את השבת וגו' שזו לא היה כתוב בלוחות

לא בתורה

ואומר

ישמחו

במלכותך וכו'

במאמתינו וכו' ופרש"ס באתה קדשת ואומ' שלש
 אחרונות. וחוזר שלש בבור התפלה ואומר קדיש
 שלש. ומולך שלש בבור לקושי ספר תורה ואומר
 באלכות אתה קדושת לרעת ופסוקים מפסוקים
 והטעם שנהגו לומר אתה קדושת לרעת מטעם שכל
 על קבלת התורה והתורה נתנה בשבת. יקי יא יא
 עמנו וגו' שלמה אמרו על בני קדשת. קומה יא
 למיחותך וגו' כהני יא יא יא יא יא יא יא יא יא
 עבדך וגו' שאמרש שלמה כשאכנס הארון לבית
 קדשי הקדשים כשדבקו שעריים זה בזה ולא יכלו
 להכנסו כדאיתא בתורה במה מדלפקין ובתורה קימו
 דמועד קטן. ומנשא ספר תורה ואומר אשרי
 העם שככה לו וגו' גדלו לא אתה וגו' ועלה בספר
 לתבוא ואומר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
 בני יא מלך. ישמח הר צון תגלה באת יא וידע
 למצאן משפטך. הכל יתגדל ויתקדש וכו' כמו
 שפרש"ס קו למעלה ומה שמוסיפין לו קשט פסוקי
 בשבת בתחלה ישמחו השמים ושמח הר צון קטע
 כמו שפרש"ס בשמח משת. ועוד לפי שקעלה
 הבא דומה לשבת שאז יקיה יא אחד ושמו אחד וזמן
 ויאמרו בני יא מלך. והטעם שאין קורין בכל
 שבת קרבנות שבת בספר תורה שם כמו שקורין
 ביום טוב מוצאי שבת שם שם שם פסוקים שם
 וביום קשבת ועלת שבת בשבת. ואע"פ שהיה
 יכול להתחיל מקפדשק שלמעלה כמו בראש חדש
 מכל מקום שיקר קרבנות היום אינן שם שם
 פסוקים ולא רע לתקן קריאת פרשה ששקרא יא
 שלש פסוקים. ועוד טעם אחר משום דאמר
 במגלה ובתעניות כבר תקנתו לפי סדר קרבנות
 כל זמן שקורין בהן מעלה את עליהם כאלו הקרבנות

לכבוד ומזבח אש להם על כל עבודתה וזמן קרבנות
 שבת אין שם קרבן המכבד כלש עלות. ועלן
 שבעה לקרות בתורה פרש אחת מפרשיות התורה
 וכתב אבן קירחי מנהגם בכל צדקת
 ופרש"ס לכל המעשים בתורה מקוראיים ואומר
 לו קחון בקול רם חזק. ויש סמך למנהג מדאמרין
 בבבא שית רבא לא ימוס ספר התורה קזה משך
 מלאמד שהיה ספר תורה בחיקו של יקושע שאין אומר
 קזה אלא למי שתפס החפץ צדו כשסיים יקושע
 אלו קבא חזק ואמר מלאמד למסיים את התורה שאומר
 לו חזק. ובספרנו לא נהגו למדולא כשמיסימין
 כל ספר וספר מחומשי התורה ואולי סוברין למסיים
 בתורה מן הספר מימא קאמר עד כאן. ולאחר
 שמיסימין קשבעה בקריאת התורה ואומר שלש
 בבור קדיש עד לשלש. וחוזר וקורא עם המפטיר
 בסוף הפרשה ולא יפחות משלשה פסוקים. ואומר
 קדיש עד לשלש ונולל ספר תורה וקיינן דין המפטיר
 שלש למען שבעה מרתתן במגלה בתורה בע קשר
 ראש חדש אחר שחל לפיות באתה תעם אמר אבי
 קרו שיתא באתה תעם עד ועשית כבוד נחשת וחד
 מוש תשא עד ועשית כבוד נחשת והיינו המפטיר.
 אמר המפטיר שלש למען שבעה. וכתב רב
 עמרם בעל קלנו גדולו דבתעניות במנהג ובתענה
 באבובים הכפרים במנהג שאין מוסיפין עליהם
 שלש יהוא המפטיר אבל בשבת וביום טוב וביום
 הכפרים שמוסיפין עליהם המפטיר איש מימנו
 קעלש ש' און רוצים לעשות ליבא דכול עלמא
 כלומר אשלו למאן דאמר אין מפטיר שלש ואע"פ
 שקורא ביום טוב וביום הכפרים מעטצא דיומא
 בספר השם מכל מקום תקב עכשיו איקרא
 המפטיר שהיא שמייע טעמא דיומא כדי לגבון
 ליבא דכול עלמא. וכן השיב רבא תם לבא
 מאולס. וכתב רב עמרם שבמקום שמפסיקין
 בקדיש אין מפטיר שלש למען שבעה ובמקום

באין מפתחין בקדים מפתיר עולה למען שבע
 ונראה מפתח שהקדים הוא הפתח לזכות קריאת
 התורה וכדי להפסיק בין הקוראים לנגן חזרת
 הקריאה למפטיר שאיך קורא לחזרת הקריאה נהג
 להפסיק בקדים בנתיים ויאמרו יתם אל תבזוס
 אמר יושע אין המפטייר מתחיל ער שיגלל ספר
 תורה כדי שלא יהא קולל טרוד ולא יוכל לשמוע
 ההפטרה ואחר שגלגל ספר תורה קורא ההפטרה
 ועד שיחא בה מעט כשתהיוס ולמה מפטיירין
 בגשאים לת שגור שמר על ישראל שלא יקראו בשם
 ונגד שבעה שקו עלן לקרות בתורה ואין קורין
 פחות משלש פסוקים עם כל אחד ואחד תקפו ל
 לקחה כל פסוקים בגשאים ולא יפחות מהם ואם
 נשאל העטות פחות מכל כבוד הפטרת שובק שהיא
 קטנה היא צריך לקרות יותר ולכן קראת הפטרה
 לפ שהיו נפטרו בה מקריאת התורה ולת כתב
 טעם אחרי למה נקראת הפטרה לפ שאמרו
 באותה בפרק ואלו לאמרין שון שנתת ספר תורה
 אסור לספר אפי בדבר הלכה שאלו ובפתחו עמדו
 כל העם ולאחר קריאת התורה אוקחו לפתח ולגב
 והוא מלאו יפטירו בשפה ומלאו פטר רחם פתח
 וז' שהיא מלאו אין מפטיירין לאחד הפסח לשון
 טוק מן הדבר כלומר אחד שקראו ההפטרה
 נסתלקו מתפלת וצד ומתחילין בתפלת מוסף וקודם
 שקורא ההפטרה מברך **ברוך**
 אתה יי אלהים מלך העולם אשר
 צד בגשאים טובים על שסלעמשה בחייו לשפתי
 נבאי הקשר ורבה ברכים הנאמרים באמת על
 שם הנשא אשר נבא לאלים בתי דבר הנשא זדע
 הנשא אשר שלחו באמת לת שבכבא על התורה
 פנתה בסיפ אשר צד בם מכל העמים אפי
 מנצחין כמו כן אשר צד בגשאים טובים ששקולם
 דברי נשאים כדברי תורה שאלו שמעט בקול
 לכתב תורה ועד עבדיו הנשאים קרי קשו דברי

נשאים לתורה ולכן תקם כלן תחלה וסוף חמשה
 ברכות לרמוז חמשה חומשי תורה בלי הסתח
 בתורה על שם ודעת מחרוזת נבחר במשה עבדו
 שנאמר על משה בחירו ובישרא עמו סכא ויביר
 צבא ונבאוי האמת וקצק שנאמר ויצא עמו
 צבאון ברנה את בחיריו שנבאיו הם משה ואהרן
 ומרים וכתב אהרן אשר צד בם וכתב בקן עבדי
 איתמוך צ בחירי וקצק על שם אנשים נדיקים
 וקורא ההפטרה ולאחר קריאתה מברך
ברוך אתה יי אלהים ער כל קשלים על
 שם צבא יי ער עלמים וכבר
 פרשם בגרית קופר למה ברכה זו פתחת בגרוך
 שון שהיא סמוכה לברכה שלפני ההפטרה צדיק
 בכל הדורות כלומר ארך אפים הוא לכמה דורות
 קאל הנאמן על שם הוא האלים קאל הנאמן
 שומר הצדית וקחסר ולש שאין בכל הדורות
 אין קאל הנאמן שומר הצדית וקחסר לזוקבו
 ולאומרי מעטו לילך דור קאומר וששק כגד
 זכר פקו מדבר ומקיים על שכודבר אלפי יקום
 לעולם סכל דבריו האמת והצדק על שם רחם
 דברך האמת וקצק על שם הפסוק ולעולם מעשתי
 צדקך ויש מי שעשם אמן אחר האמת וקצקך
 ומתחיל לנאמן אתה קואי הם סטרים שהם שתי
 ברכות ואינם פ אחת שהרי מראשונה אינם
 חותמות בגרוך ומק שמפסיקין בה משום דאמרו
 במסכת סופרי שהיו רגלין קל לעל כאלו דברי שצח
 ורעי ותדע דברכה אחת היא שהרי תקפו למפטייר
 שבעה ברכות כד אמרינן במסכת סופרים אומר
 שבעה ברכות כנגד שבעה שקורין בתורה פרוש
 שתיים בקריאת התורה תחלה וסוף ואחת לפע
 ההפטרה וארבעה לאחריה קרי שבע ברכות
 לנאמן אתה יי אלהים שנאמר קאל הנאמן ונאממם
 דברך שנאמר נאממם כל פקודיך ודבר אחת
 מן דבריך אהוד לך יאובריקם על שם כן יקום דברי

אשר יצא משה לא ישוב ליריחו ועל שם יצא משה
 בקרא רבו ולא ישוב. פא מלך פאמן אתה ברוך
 אתה יי קא קצאמן בבל רביו כמו שאמר. ולפ
 שברכה זו מדברת מעט מנבאים ששקר נס אתה
 קמתה על צן ועל לימו ועל דוד למכר אומרים
 אחר כך רחם על צן. ואחר כך על לימו שיבא
 לבשר. ואחר כך על דוד. רחם על צן
 על שם אתה תקום קרח צן. פה קיאת חיים
 על שם אתה לך לפע יא בארעת חיים פ ארץ
 ישראל בקראת ארץ חיים כמו שנקראת ארץ
 צב. וכן אמרו רבותינו אל ארץ שמתק חיים
 ולעצמת נפש עטן דאסן וקוא כמי לכנסת ישראל
 שקיאו דואבת בגלות וקוא מלשון עצמת נפשי
 לאכזון. תקום נקם במקרה שמיס על שם כעל
 גמולת כעל יאל ועמי. וכתב בתריה וכל לצינ
 עאל. ואמר במקרה על שם קל מקרה אשיב
 גמולת כראשם. ב'י משיח צן בצעק
 כדאמר. בצחול במקרה עתיד קבל לזמנה בקסן
 בצעק לתבה בשמחה. שמחה יא אלס באלקו
 קנשא עבדך על שם קנה אנט שולח לכס את אלת
 קנשא ועמי. וקשיב לב אסת על כעם ואמ עבדך
 על שם עבדי קנשאים ובמלכות צת דוד משיחך
 על שם ושת דוד כאלים וקוא מתפלל על קעתה
 שכל ועבדי דוד מלך עליהם במקרה יבא קמשיח
 שקוא מזרע דוד ויגל לבא על שטיגל לם ששועתך
 ועל כסאו לא ישוב על שם וכסאו כשמש כגרי.
 ול יתלו עור אחרים את כסו על שם ונחל יא את
 יקונה חלקו ודוד קוא משכט יקודק. ואמר כסו
 על שם והיתה מן חת כסו. ב'י מנג דוד שנאמ
 ותתן ל מנג ישעך. ואמרי כל ערם פרחים ועשית
 לך שם גדול כשם הגדולש אשר בארץ. תאשר
 יוסף זק שאומר מנג דוד כמו מנג אבדקם שכתוב
 ע ואגלף שמך שהאסת קס הגדולש אשר בארץ.
 על חתרה שקראו עתה בספר חבד. ועל

קנשאים קיח קהפטרק. ועל יוסקמסח קזה שנתת
 לם יא ליס לקדושה שכל ולקדש את יוס השבת.
 ולמסחה שנאמ למען יחם. לכסר שנאמר וכברת
 מנעשות דרשך. ולתפארת על שם לבשי כגרי
 תפ ארתך לולו כבדוהו בבמות נקייח של ימו כגרי
 השבת ככגרי קחול. ועל קבל יא ליס אס מודים
 לך ומברכין את שמך על שם קודולו ברכו שמן
 יתברך שמך בפ כל היתמיד לעול ועד על שם
 ואברהם שמך לעול עד ואמ בפ כל חי על שם
 לא קממס יקללו יא אל קחיים ב'י מקדש השבת
 שנאמ על כן ברכ יא את יוס השבת ויקדשו
 וכוס טוב אומן ועל יוס חג פאום קוז ועל יוס טוב
 מקרא קדש קזה שנתת לם יא ליס לששון ולשמחה
 לכסר ולתפארת ועל קבל יא ליס וכו' וחות ב'י
 מקדש ישראל וקוממס. ואס קיאת שבת ויוס טוב
 כול ששחם וחות ב'י מקדש קשבת ישראל וקוממס
 לפ שקדושת קיוס ברמת למפמיר שיבא
 ואס קל ראש חדש בשבת ליס ברך לחובר של ראש
 חדש. וקרב ל' כת בשבדך לחובר ולעמ ועל יוס
 קמסח קזה ועל יוס ראש קחדש קזה. אכלין
 ברך לחתם בשל ראש חדש. וקטמס שאיס ברך
 לחובר של ראש חדש מנעם של מלש שבת אין נשא
 בראש חדש. וקוא קדין חול של מועד בשבת.
 ומיקו כשחל יוס ככפרים בשבת קמפסיר במנחם
 מוצר של שבת וחותם בשל שבת אפך שקפטרות
 קמענה איעה ב'י אל מנעם יוס ככפרים קוחל
 ובקפטרות שחרימומר של שבת מן שאין כן בשבת
 וראש חדש. ובחול של מועד שאין מפסירין ע
 כל. ובראש קשנה אומר ועל יוס קזכרון קוז
 ועל יוס טוב מקרא קדש קזה וזכרון תרועה באמ
 מקרא קדש וכו' לעצת מנעם ודברך אמת קיים
 לעד ב'י מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויוס
 קזכרון. ושם ככפרים אומן ועל יוס ככפרים
 קוז ועל יוס מקרא קדש קזה שנתת לם יא ליס

לחילוק ולפניהם ולכפרה ולמחולם את כל
 שמתים באהבה מקרא קדש וכו' עזרת מנצח
 ודברך אמת וקיים לעד באי מוחל וסולח לעשות
 פניו ישראל מלך על כל הארץ מקדש ישראל וחס
 קמרים ואחר כך מנצח את המלך ואת הקהל
 ואומר אשרי ומחור ספר תורה למקומו ונחם לומר
 כשמחזירין אותם בכרך יי אשר נתן מאסיה וכו' ע
 יי הוא קאליס אין עול וקורא כתוב במלחמה ומוסיפין
 פסוקים מפזורים ואחר אומר מוזמור לדוד הם לא
 עת חלסקם ליי כסד וענו וכו' מוטט שכל אומר על
 מתן תורה שכל ס וירקידם כמו עז וכו' במזמור
 יחס לים ישת אויבי למה תרדון הרים גבאפס
 ויטול עלני אותם קמומור באמר על מתן תורה
 ומוסיפין בסופו שאלו שערים ראשיכם וכו' שאמרים
 שלמה כשקבעם הארון לבית קדשי הקדשים כדאי
 בשבת בפר במה מלפנין וכו' דמועד קטן ואומר
 יקלו את שם וכו' ואומר שובק למשך וכו' ואומר
 קדיש עד לשלח ומתפלל

תפלת מוסף

אומר שלש ראשות ואחר כך למשא עתה על
 קר סי על שלם ועל קר סי עידות וכו' עמרים
 וכו' סעדיק התחיל תפלה זו תכנת שבת רערת
 קרבנותיה ולש שאין מנהגים לאמרה לך רשת ל
 להאריך בערושק משה שבת כור ושמוך כדאמרו
 וכו' ושמוך בגסר אחד באמרו וכו' עיתא יי אלט
 חוזר על קר סי עזכר להקריב בקרבן מוסף
 שבת כלומר אעף שקדשת קשבת ואסרת לעשות
 עת מלחכה בשבת עצמה עית להקריב בקרבנות
 ולריות את קשבת כדאי פ כמו שאומר הפסוק
 שלת שבת בשבת ואמרו רזל עלת שבת בשבת
 ולא עלת שבת וכו' בשבת אחרת ואם ישנה דייב
 משום חול שבת יקי רען מלפני יי לים ואלו
 אבותם שתעלה להרצא על שם וקמת ועלת אל

קמקום ותטעם בגולפן על שם ותטעמו בקד
 בלתיך ועל שם קשם גבולך שלם וסס נעשם
 לפניך את קרבנות חובתא תמידין כסדן פ
 כסדר קכתובין בתרה ומוספין ככתובין
 בעתה את מוסף וכו' באהבה על שם מלאכה
 יי אהבם כמשת רענך על שם כאשר עך שכתו
 בשבת ואמר רענך על שם שכתוב בקרבנות
 ורשת אהבם נחם יי אלט כמו שכתבת על שם
 בעתך אומר לשון על שם על שם זכרו תרת משם
 פדני אשר עית אות בחורב על כל ישראל וכו'
 על ידי משם ענך על שם ומשת וקיים ופרא
 עית להם עז משם ענך כחמור ופסם קשבתו
 ואומר ישמחו במלכותך וכו' ורצה על
 במחיתם וכו' ופרשטם בחתה קדשת וקמון
 קשם אין אומרים במוסף ישמחו במלכותך
 לא מנהיגין מן וקשבת רשת וכו' ופסם פשם למח
 אין אומרים אות ועוד פ בתפלת מוסף ראש חדש
 שאל להיות בשבת שקיא אתה יצרת הם אומרים
 אות ולמה לא יאמרו אות בכחן ואומר שלש
 אחרות וחוזר שלח כבוד קתלה ואומר
 בסוף ברכת אתה גבר

קדושה רבה

כתב יתא יי אלט מלחמה המופ מעלה וכו'
 אומר בפירי היכות משדתך יכתרה כתרים לך
 וישיר לך שיר חדש וקשבת שמעתיך לשם הוא
 מכה אות בלשון כתב על ליתחן קס לראשך
 ומנהיג כתב בני מסריח יי מלך יי מלך וכו'
 לעולם ופד ועמך ישראל קס מטה יחד לם
 קדושה לך ישלש וכו' כמו שפרשם בקדושה של
 של חל ואעף שאמרו במסכת חולין שאין מלחם
 קשרת אומרים שירק למעלה עד שאמרו ישראל
 שירק למעלה כמו שאמרו למעלה אעפכ אין אס
 רוצן להתפאר בזה לא אס אומרים שקמלחם

ומקדישין תחלה

משבחין

כבודו מלא עולם

פרוש ממלא כל השמים. והסמס שקורין מקומנו
אל שאל ואין השלם מקומנו. ומשחתנו שואים חיים
מקום כבודו לקפריע. שאף מקמלחם הוא
בעלים שנאמר מ לא יראת האדם וחי. האדם
כחשמש. וחי אפי מקמלחם שקס חיים וקיימים.
למענת משבחין ואומרים וכו' כמו שפרשנו
למעלה

ממקומו

מן בריחיו לעמו כל שם ויפן ליקם ויחן אותם—
וירחמם ויקוו ויחן אותם לפי שמיוחדים שמו ערב
ובקר בכל יום תמיד וכו' כל שם ערב ובקר ובהרים
אשיח

אחד

הוא אלם כל שם שאמר קודם אל אלם אל אחד.
וקורין לפרש הוא אלם משום דתפן בכרחת בצל
אין עמרין מודים מוריס משתקין אותם. ומפר' בגין
וכן האומר שמת שמת כלומר מודים מודים דאמי
מיתם הקורא שמת וכופלו קרי וקמטת. מענה
הוא דהו' הא שתקי' למ משתקין לם לא קשיא הוא
דאין מילתא ותשיח הוא דאמר פסוקא ותשיח—
פריטי' אס אמר פסוקא ותשיח משתקין אותם מאנה
שנראה כשת רשויות אבל אמן מילת ותשיח מאנה
הוא אבל אין משתקין אותם. ולר' אף כתב ספר
זה שאס אמר מילתא ותשיח משתקין אותם. אבל
אין פסוקא ותשיח מענה הוא אבל אין משתקין
אותו וכן שיחיה האומר מילתא וספלא מענה או
משתקין אותם קמחבר קדושא ואת רבה לפרש

הוא אלם ומק שנתה למ' בסלחות ובזוסהכפרים
שמת ישראל וכופלן אותם שאין ראוי לעשות כן
משתקין אותם. ויש אומרים שכן שקורין מנהג אין
משתקין אותם שזא ור' איין אומ' אותם משום שת
כשויות. הוא אבסא על שם פ' אהה אבסא. קורין
מילכא קור' יושיעא וכתב מושיעו בעת צדיק. קור'
יגאלו קור' ישמיעא ברחמיו פ'ש משמיע ישועה.
ששת על שם יוסיף אל ששת ידו וכו'. לשע כל חי
על שם חשאף אל את ורוע קדשו לשע כל קתים—
כן גאלת חתכס אחרי' כד אשית וכו'. ומק
שנתה למר קדושא רבה מעט שיש במ התחלת
קריאת שמת וסופה שאס אומרים בק שמת
ישראל אל אלם אל אחד ובסופה להקת לכה לאלים
אע' אל אלם וקסע' לש שגורו שמר על ישראל
אלה לקרות קריאת שמת תקם שקים אומרו שלח
במר במלפני בעמידה בכל תפלת שחרית בין
בחול בין בשבת וקע' שפן אחרי' כדילכזה
יניחובת קריאת שמת וכשנתבטל השמר בשעו
לומר כן בכל התפלות וקבעו לאמרו בתפלת מוסף
מעט שש דברים קיחד לש שאין בתפלת מוסף
קריאת שמת וקע' כדי שיתפרסם קנס לדורות
ולדורות לשם על בטול השמר כך כתב קבאזוטס.
ועמ' שלח בבר חורת התפלה ואומר קדיש התקבל
ואקבן ברוב המקומות בספרד לומר משנת פרק
אחד בכל שבת ושבת וכן במיסטובס מעטת כל
קומע ומועד. ואחר כך אומ' אמר ר' יהודא
אשרי מי ששמעו בתפלת על שם אשריך וטוב לך
וכמו שפרשו רז"ל פ' ארס לעמל יולג אשרי מי
ששמעו בתפלת ושע' כחתי רוח לטוב דברי—
תפלת כלשון בע ארס פ' שון שמדע' ע רעם קור' ל
לעסוק בתורה כמו שעה וקנית' ב יומס ולעל.
ידיה סכל קעסק בק חלו שעסק לע נחת רוח שון
שמקיים מעט. גדל בשם טוב וכו'. ועל' אמ'
שלמה בחכמת טוב שם וכו'. אמר בחכמת על שם

והיה מכל האדם לומר תורה הרבה ותנו לך שבת
 וכו' והמין העם גרסין כדני שיהיה לך שכר ואסור לומר
 כן דהא תפן אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב
 על מנת לקבל פרס וכו' ואם תאמר הוא דאמר
 צדקה קמיא דבבא בתרא האומר סלע זה לצדקה
 שאחיה את וכו' וכדי שאזכה בה לעתיד לבא קרי
 זה צדקה גמור' ו' כדמסתהם כהן צדקה כהן
 באומות העולם כלו כן ישראל דעתה לשמים ותמר
 בלם לתת בין יחיו בין לא יחיו ואיס מקרקד אחר
 מרת קדין' ואם כן איך זה על מנת לקבל פרס
 אבל גי' איס סתן לא על מנת כן ואם לאו מתחדש
 וכדי שלא יחשוב האדם שמתן שכר המעשה הוא
 בעל שמוקד לשיקר פירש ואמר' ודע שמתן
 שכרן של צדיקים לעתיד לבא שנתאמר מה רב טובך
 אשר עבדת לראיך וגו' וכתב להוציא אזהרה
 ואזהרה אומ' קפ גרסינן ודע שמתן שכרן
 בזמן ולא גרסינן מתן שכרן לפי שאיס מתעב על
 קלאו' ואומר ר' חננה בן עקיבא אומר רבה
 קנה לזכות את ישראל' זו היא משנה בסוף מכות
 ופרשה קרם במקל כך משקרי האמונה בדת הוא
 כשיקיים האדם מצוה מתריג' מעתה כפ קראוי
 ולא יתקעמה כוונה לבד אחר מחפץ העולם לא
 עשה אותה מאהבה זכה בשלמה להי' קעלם אבא
 לכן אמר חנניא פ' בריעי' קמעת אי איפשר שלא
 תעלה בד' אדם מעשה אחרת בכל מינו על מתכוונת
 ושלמותה ותשאר נפשו ותתקיים באותה מעשה
 ומראים על השקד קום שאת חננה בן קרדון לר'
 יוסי בן קסמיא מה אמרתי קעלם אבא אינו לו כלום
 בא מעשה לדרך כלומר בא מעשה מצוה לדרך על
 סלמותה אינו על מעשות פד' בתחלה ל' במעשה של
 צדקה וחלקתם לעמים אמר לו ר' יוסי איס כן עש'
 חלקך הוא חלקי' כלומר טון שבאם לדרך מעשה
 צדקה על סלמותה וטעם הפסוק' חפץ לביק
 את ישראל למען' יגדיל תניק ויאזיר' ואומר

איך כלנו וכו' מי כלנו וכו' פדה לאלים
 וכו' צדק אלנו וכו' חנה קוץ אלנו וכו'
 ושמעתי סימן להם כדי שלא יטעה האדם להקדים
 אחד מהם לשניו שתמצא בראשית הנותן צדקה
 אחר' ואומר תאמ' דם אלהו כל קאונה קלכות
 וכו' אמר ר' אלעזר אמר ר' חנניא תלמידי חכמי'
 וכו' ואומר קדיש על ישראל ונפוצין לברית
 לשלום ומעשה על כל איש לחובל קודם חצ קודם כדי
 לקיים מצות עונג שבת כדי חמרי' ברוש למי ר' אחא
 ור' אבהו בשם ר' יוסי בר' חנניא אסור להתעורר
 בשבת עד שש שעות והרשע חומר חסמכתא
 לזה ממה שזאמר וקראת לשבת ענג ענג כתיב
 חסר זו לרמוז שצריך לחובל קודם שש שעות
 ושמעתי בשם קר' זרחיה הלוי שאמר כל מי שאיס
 אובל בשבת חמין צריך בדיקה איס קוץ מין' ואם
 מת יתעסקו ע' עמין' ויש מן האומרים על
 קסמאל שקוץ ימין' וכל המשימן לכשי'
 ולשטמן הוא המאמץ וזכה לראות בקץ קימן'
 ומה שנמצא לפרוש מפה על השלחן בשבת ושמ'
 פוטם בשעה שאומר קדוש קודם' כתב אבן
 הירחי שקוץ זכר למן טל מלמעלה וטל מלמטה'
 ודומה כמי שמזכר בקופסא' ואיס נכון ל' לברך
 וגו' בחול קים צריך לכסות את השלחן' אבל
 צדוש חומר קטעם על דרך משל כדי שלא יראם
 חפת ע' שפת מן קדין קודם ל' לברכה ע' קוץ
 רחשון בפסוק ארץ חטה וכל קודם בפסוק הוא
 קודם לברכה חל' שצריך לברך על קיין תחלה

תפלת מנחה

אומר אשרי וסדר קדושה וקדיש עד לשלום' ואומר
 ואם תפלת לך' עת רצון וגו' ונחם לחומרנו לפי
 שאומר במדרש ישיחו ע' יושב שער ופגמת סודי
 שבת' ואם תפלת לך' עת רצון אמר דוד לפני

סדר תפלות שבת

קָדְמָה רַבּוֹם שֶׁל עוֹלָם אֲמוֹנוֹת קָעוֹלָם כַּשְׁמוֹתֵינוּ
 וּמִשְׁתַּדְּרִין יוֹשֵׁב וּמִנְגַנֵּן וְחֵין מוֹצְרִין שִׁמְעֵה וְחֵין
 אֲעָף שֶׁאֵת אֲיוֹל וְשׂוֹתָה אֵת בָּא לְשִׁתְּפִיל לִטְעֵךְ
 וְחֵין שׂוֹאֵל מִמֶּךָ עֵת רַעַן לְכַפֵּר עַל קָעוֹלָם וְדוֹר
 הֵיךָ מִכֶּנֶה הַדָּבָר כִּלְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּבַעֲבָרָה הֵיךָ מִדְּבַר
 עוֹד שֶׁמִּטְהַר טַעַם אֲחֵר לִפְיֵה שִׁתְּפִיל מִנְחָה נְהַג
 לְהִתְפִּיל אֲחוּתָה אֲחֵר שֶׁאֵלָו וְשׂוֹתָה הַרְבֵּה וְאִמְרִינוּ
 בְּפִרְקֵי הַדָּר עַם הַנִּכְרֵי שְׂתִי יִין אֲלֵי יִתְפִּיל וְחֵין
 הַתְּפִיל הַתְּפִיל הַתְּפִיל וְלִפְיֵךְ שׂוֹאֵלֵם מִלְּטַעַ
 שֶׁתְּהִיָּה תְּפִילָה זוֹ עֵת רַעַן : תְּדַע שֶׁ בְּיוֹם טוֹב
 אֵין אֲמוֹנִים אֲחוּתֵם מִטַּעַם שֶׁאֵין טַהֲרָן לְהִתְפִּיל תְּפִילת
 מִנְחָה עַד סִינֵךְ לְעַרְבֵי כַּשֶּׁאֵת יָמוֹת קָחוֹל וְיִמֵּךָ
 שֶׁנֶּהֱגֵה לְכַפֵּר פְּסוּקֵה זֶה כֶּתִבְ אֲבָן קִירָחֵי לִפְיֵה שֶׁהוּא
 חֲסוֹב כְּפִרְשָׁה בְּטַעַם עֲבָמָה וְנִרְאִה כְּמַסִּיִּים אֵת
 הַכְּרֵשָׁה וְמוֹצֵא סֵפֶר תְּרָה וְקוֹרִין בָּהּ שֶׁלֹּא
 עֲשֵׂרָה פְּחוּקִים מִכְּרֵשָׁה הַבֵּיָא דִּתְעֵא בְּמִגְלָה
 בְּפִרְקֵי בַּעֲשֵׂר בְּמַקּוֹם שֶׁפְּסִיקֵין בַּשַּׁבָּת שְׁחֵרִית
 שֶׁסֵּ קוֹרִין בְּמִנְחָה : בְּמַקּוֹם שֶׁפְּסִיקֵין בְּמִנְחָה שֶׁסֵּ
 קוֹרִין בַּשַּׁבָּת בְּמַקּוֹם שֶׁפְּסִיקֵין שְׁחֵרִית בַּשַּׁבָּת שֶׁסֵּ
 קוֹרִין בְּחִמְשֵׁי דְבַר לְמֵאִיר : לִיְקוּדָה אֲמוֹר
 בְּמַקּוֹם שֶׁפְּסִיקֵין בַּשַּׁבָּת שֶׁסֵּ קוֹרִין בְּמִנְחָה בַּשַּׁבָּת
 וּבְחִמְשֵׁי וּבַשַּׁבָּת הַבֵּיָא וְכֵן הִלְכָה וְלֵאחֲרֵי
 שֶׁקוֹרִין מִחוּצַר שֶׁלֹּא כְּטוֹר סֵפֶר תְּרָה לְמַקּוֹמוֹ וְאֲמוֹר
 קִדִּישׁ עַד לְשֵׁלֵא וְקַטְעַם שֶׁאֵין שֶׁלֹּא כְּטוֹר רַגְלֵי
 לְמוֹר קִדִּישׁ בְּמִנְחָה בַּשַּׁבָּת אֲחֵר קִרְיָת סֵפֶר תְּרָה
 וְכֵן בְּמִנְחָה בְּתַעֲתֵה מִפְּטֵי שֶׁאֵין אֲמוֹנִים קִדִּישׁ לֵא
 אֵם כֵּן אֲמוֹר שׂוֹם דְּבַר בְּתַחֲלֵה שֶׁכֵּךְ נִהְיֵה לְמוֹר
 בְּמִנְחָה בְּגַל יוֹם בְּתַחֲלֵה אֲשֵׁרֵי וְאֲחֵר כֵּךְ עוֹמֵד שֶׁכֵּ
 וְאֲמוֹר קִדִּישׁ וּבְכֵאֵן אֵם אֲמוֹר קִדִּישׁ אֲחֵר קִרְיָת
 סֵפֶר תְּרָה נִמְכָּר גִּמְרֵה תְּפִילתוֹ כְּשִׁוְרֵד לְגַב הַתְּעִבָה
 לְהִתְפִּיל וְיִאמֹר קִדִּישׁ תְּחַלֵּם נִמְכָּר שֶׁנִּאמַר עַל חֲסֵה
 וְאֵם תִּאמֹר יַעֲמֵדוּ עֲסוֹר וְיִתְפַּלְלוּ מִיָּךְ יִתְכֵן
 הַדָּבָר : לִכְרֵה שֶׁלֹּא לְמוֹר קִדִּישׁ אֲחֵר קִרְיָת
 סֵפֶר תְּרָה בְּתַעֲתֵה עַבֵּ שִׁיחֵיר קִתְּרָה לְמַקּוֹמָה

וְיַעֲמֵדוּ וְיִאמֹר קִדִּישׁ וְיִתְפַּלְלוּ הַעֲסוֹר שֶׁהוּא כְּתַפְלֵם
 אֲחֵת הַכֵּל אֲיוֹל בַּשַּׁבָּת בַּשְּׁחֵרִית וְכֵן בְּמִסֵּ טוֹבֵם
 וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וּבְתַעֲתֵה בַּשְּׁחֵרִית שׂוֹן שֶׁאֲמוֹר
 אֲשֵׁרֵי בְּתַעֲתֵה לְאֲחֵר שֶׁנִּכְרֵךְ סֵפֶר תְּרָה אֲמוֹר קִדִּישׁ
 אֲחֵר סֵפֶר תְּרָה לְאֲתֵר : וְקִדִּישׁ שֶׁחוֹר וְאֲמוֹר
 קוֹדֵם לְתַפְלֵם אֲחֵר שֶׁהוּא סֵפֶר תְּרָה אֲמוֹר עַל
 אֲשֵׁרֵי שֶׁהוּא תְּפִילת אֲחֵרָה : וְאֵם תִּאמֹר יִאמֹר
 וְגַב בְּמִנְחָה אֲשֵׁרֵי אֲחֵר שֶׁנִּכְרֵךְ סֵפֶר תְּרָה וְאֲחֵר
 כֵּךְ יִאמֹר קִדִּישׁ קוֹדֵם לְתַפְלֵה לִפְיֵה הַתְּעִבָה וְשֵׁ
 לְמוֹר שֶׁלֹּא יִתְכֵן שֶׁהוּא כְּבֵר פְּתַחוּ לִפְיֵה הַתְּעִבָה
 בְּאֲשֵׁרֵי כַּשֶּׁנִּכְסוּ לְשֵׁת הַכְּנֵסֵת וְקִיָּךְ יִאמֹר אֲחוּת
 פְּעַם אֲחֵרָה וְעוֹד שֶׁלֹּא נִתְקַן לְמוֹרָה שֶׁאֵם שֶׁלֹּא
 פְּעַמִּים בְּיוֹם : וְשֵׁ מִקְוִמוֹת שֶׁאֵין לְמוֹר בְּמִנְחָה
 בַּשַּׁבָּת אֲחֵר קִרְיָת סֵפֶר תְּרָה מוֹמֵד שֵׁי לִטֵּס
 הַשַּׁבָּת : וְלִפְיֵה זֶה הֵיךָ יִכּוֹל לְמוֹר קִדִּישׁ אֲחֵר קִרְיָת
 סֵפֶר תְּרָה וְהַקִּדִּישׁ הַאֲחֵר הֵיךָ בָּא עַל הַמוֹמֵד
 וְיִתְפַּלְלוּ שֶׁלֹּא רֵאשׁוֹת וְאֲחֵר כֵּךְ אֲמוֹר

אתה אחד

וְאִמֵּךְ אֲחֵר : לִפְיֵה שְׁבַשְׁחֵרִית שֶׁלֹּא שַׁבָּת פְּתַחַה הַתְּרָה
 וְהַתְּפִיל לְיִשְׂרָאֵל מִשֶּׁה שֶׁהוּא מִדְּבַר בְּמִתְּן תְּרָה
 תְּקַטְלוֹ לְמוֹר בְּמִנְחָה אֲחֵרָה אֲחֵר כְּלִמְרֵ כַּשֶּׁם שֶׁחֵתָה
 אֲחֵר וְאֵין כְּמוֹךְ כְּמוֹ כֵּן מִי כְּעַמֶּךָ כַּשֶּׁרֵאֵל גַּי אֲחֵר
 שֶׁהֵם לְבָרֵם רַעַן לְקַבֵּל תְּרָתְךָ וְלֹא הֵאֲמוֹנוֹת : וְקִיִּים
 דְּרֵשֵׁעֵן בְּפִרְקֵי קִמְאָה דְּבִרְכוֹת וּחֲנֻגָּה : אֵת יֵה
 הַאֲמֵרֵת הַיּוֹם וְיֵה הַאֲמֵרֵךְ הַיּוֹם : אֲמוֹר הַבֵּיָה אֲחֵת
 עֲשִׂיתָ חֲטִיבָה אֲחֵת בְּעוֹלָם שֶׁנִּאמַר שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל
 יֵה יְהוָה יֵה אֲחֵר וְאֵת אֲעֵשָׂה אֲתַכֵּם חֲטִיבָה אֲחֵת
 בְּעוֹלָם שֶׁנִּאמַר וְיִי כְּעַמֶּךָ כַּשֶּׁרֵאֵל גַּי אֲחֵר בְּאֲרָץ
 וּפְרוֹשׁ חֲטִיבָה כְּרִיתָה מִלְּשׁוֹן מִחוֹטֵב עַמֶּךָ
 וְלֵל דְּבַר נִכְרֵד וּמִחוּצַר שֶׁאֵין כְּמוֹהוּ בְּכָל הַיְּהוּדִים
 וְקִיִּיחוּדִים : חֵדוֹשׁ אֵת יֵה הַאֲמֵרֵת הַיּוֹם בְּגִינֵי

באמת ואמונה על שם וארשתך לבחמונה
 מנחת שלום על שם ובאלים תולען ופלא שם ויסב
 עמי במה שלום הקטוב ובטח על שם שאלמר
 אלה הקטוב ובטח עד עולם מנחת שלום
 שאתה קוץ רובה בך וו קוץ מנחת שבת שחונך
 רובה לוחם ישרו צער וידע כי מיתך קיף
 מנחתם רובה למיך גם אתה רובה שיכרו וידע
 בניך שמעו של שבת אינה כשחר מעת שהני
 כשחמרת לא יקום לך אלום אחרים לא השאל לא
 תרצה לא תנאף לא תגזב לא עיתים למען יעשו
 פמוך אכל מנחת שבת היא למען יעשו כמוך שאל
 ושמרו בע ישראל את השבת ועמי בטובין ישרא
 וביים השמש שבת וינחם נמנח שעל כן עש
 מעת מנחת לרוע כי מנחתה היא מנחתה
 ועל מנחתה יקדישו את שמך ואומר רבה לא
 במנחתה ואומר שלום אחרות וחזור שלום
 סדר הקטוב ואחר כך אומר

צדקתך

צדקתך אלום עד מרום צדקתך כהררי אל כך
 בעל למרס ברוב המקומות בספרד וכתב אבן
 קירחי שלא יתכן לאמרם על זה הסדר כי בתלום
 כתוב ראשון צדקתך כהררי אל בלמנח לעבד ללוד
 באם פצע לרשע וצדקתך אלום בלמנח ללוד
 להוציא צדקתך לאלים באלפא ביתא דאשרי
 תמימי דרך וכן מנחה צדקתך כהררי אל למרס על
 סדר סכתובים והוא הנכון להגדיל ולהוסיף בשבת
 המקום ברוך הוא בתחלה כדמית שגלה כהררי
 אל ועוד גלה עד מרום וליעלם צדקתך ותעדת אמתו
 עד כאן וכן הם מסודרים בסדר רב עמרם ורשב
 סעדיה והטעם שנתן למיך צדקתך כתבמר
 סר שלום כי צדק רין קוץ על שמת משה רבא על
 בשבת במנחה וגם פה שלא לקטע מדרש באותה
 שעה כי חכמי שמת בתי מדרשים בטלם ומנחה

וקריאת שמע פרוש אתה אחד שהם יתברך
 אינו מתחלק ולא מורכב כמו שאר האחרים שהם
 מספר ונחלקים לשבע אחרים רק קוץ יתברך אחד
 בתלמי אחרות בלא קרכבה ובלא חלק ושמך
 אחד זה קוץ שם בן ארבע אותיות שהיא שם מיוחד
 ליתברך דבר אחד אתה אחד לפי שכל אנבראים
 הם בשלש פעמים לב ובחור וקן אכל קרב
 לעולם קוץ בעטן אחד ולא ישתנה ושמך אחד
 ולא כן בנבראים כדאמר ביהמיה שלום שנות
 כדאין לו לדרם אחד שקראוהו אבו ואמו ואחד
 שקורין לו בן אדם ואחד שקורין קוץ לעצמו אבל
 קנה שמו אחד לעולם ולא ישתנה ומי כעמך
 כשראנוי אחד בארץ פסוק קוץ ולכך תפארת
 גדולה ועטרת יאונה מנחה וקדושה לעמך נתת
 תפארת על שם שבת המקדש שנאמר ונתת
 תפארת אפארי וכתב שבת קדש ותפארתה
 גדולה על שם תדב גדולה ותקוב תנחמנו ועטרת
 על שם וקייט עטרת תפארת בך יי יא יא יא
 על שם יאועתך אפי מנחה זו שבת על שם
 צורך אשר נתן מנחה וקדושה לעמך נתת
 שנאמר וקייטם קדושים וכתב קדש ישראל ליי
 אברהם יגל יצחק יעקב כלומר אברהם ויצחק ישמחו
 כשיעקב ובטי יאחו בשבת ושומרין אותה וסתף
 יעקב עם בטו לפי שהם נקראים על שמו שנאמר
 שמענו שבת יעקב נקראים בשם ישראל ואמר
 גלה באברהם ומה שחזק לפי שיחזק קוץ קרוב
 לגבי יעקב שנתן לפי השבת יותר מאברהם ויש לו
 שמחה יותר ממנו לפיך נאמר כי רפה שקוץ יותר
 מגלה שנאמר אף גילת ורנן ועוד בגיל קוץ
 גלב ורעה בפי אבל יעקב שקוץ קרוב יותר
 מאברהם ויצחק לבטו שנתן להם שבת יש להם
 שקר מנחתה וקולך ומספר המנחות
 מנחת אהבה ומדב על שם אוקבם נדבא
 מנחת אמת ואמונה על שם ונתת פעלתם

סדר תפילות שבת

אסתמי תפילת יחי . והקשו עליו שבראיה מית
 בערב שבת דאמרינן בסדר עולם בכ"ח בעמון
 כלכרה יריחו ושבת היה שנאמר ויקי צום השבע
 ושמינו כעלות השחר ויסום את קשר כמשפט
 הזה שבע פעמים . וכתב אחר כן ותפל החומה
 תחתיה ומכ"ח בעמון שבת היה ראש חדש עמון בא
 בשבת ור"ח אדר שלטו בשבת ושבעה באדר מת
 משה בערב שבת שכשנאלמו שלשים יום לחבו
 ויאמר יי אל יהושע ונני משה עבדי מת ונני . וכתב
 הפסל לכה בזה שבער שלש ימים אתם עבדים
 את הירדן וכתבו קעס עלו מן הירדן בעשור לחוד
 קראשון וכלכרה יריחו בכ"ח בעמון הוכח מקס שלשי
 ושלש למפרע מיום שפברו את הירדן הא למדת
 שבשבעה באדר מת משה בערב שבת והט חיה
 בפ"ק דקדושין . ועוד כתב בן מיאק ועשרים שנה
 אנט קיום ודרשי קיום מלכו ימי וסאתי . ואמרינן
 צום כת"ב יג תרות ואם היה בשבת היאך כתב לא
 יש אומרים שנהגו לאומרים כיון דזוק קדין ער
 פושע שפתינן לחזור לריש אחר קשלמת קסרי
 מצדיקין את קדין על דניס קחור כדאמרינן בגר
 מלחך הממונה על הרוחות מכריז בערב שבת
 ואומר באו פושע מעמינן וסחו כדרך שישראל
 שובתין . ובמנחם שבת מכריז ואומל חוכו פושע
 לגחמם שכבר השלימו ישראל את סדריהם שנאמר
 עלמות ולא סדריס עון דשלמו סדריש באו למות .
 וכל זמן שלא התפללו שלש תפלות אלו איש דואגיס
 ואומריש עדין לא פנה קשמא אבל עון שמתפללו
 ממחא וקווא ערב דואגיס על קבלה קבאק שפתינן
 לחזור לריש ולפי מצדיקין עליהם את קדין במנחה
 ועוד יש מפרשים שנתם למרס לפי שאחר
 המנחה אוכלין סעודה שלשית . ואמרינן במסכת
 שבת שכל המקיים שלש סעודות שבת על משלש
 פרעשות מחטו של משיח ויעלמתו וימנה
 ומרינה של גחמם ואלו קשלמ פשוקים נהגו למרס

על שם אלו קשלמ זקנות שיצא עמנו וקרס
 דרשים : זקתך כהררי אל משפטיך תהום רב
 כפג חבו של משיח שיעקור מלכות הרשעה .
 וחמרו ר"ל שמלכות הרשעה דומה לתהום מה
 תהום אין לו חקר כך מלכות הרשעה אין לה חקר .
 וזקתך לים ער מרוס אשר עשית גדולות ונני כפג
 מלחמתנו וינעג שכתוב בה וקתגדלתי וקתקדשתי
 ופודעתי לשבע ימים רבים . ועוד כתב שם על
 זכרי אשר את זוכח לכה וזכר גדול על מרי ישראל .
 זקתך זקק לעולם ותקתך אמת כפג
 דינה של גחמם שאולתן תחלה למת למת לא עסקת
 בתק שנקראת אמת . ודרשו זה מפסוק פטר
 מים ראשית מדון . וכתב קצוות כל יום שאומרינן
 ע קלל אין אומרים במנחה זקתך לפי שקלל
 קווא על קשמחא וזקתך קווא לשון צער שקווא כיון
 דזוק קדין . ואומל שכ קדיש התקבל ואומר מוזמור
 מקתלים . ואומר קדיש יקח שלמא רבא ונפטרין
 לכתיהם לשלום . מן שטתה ומתחיל לתפיל .
 תפלה של חול בשבת וטכר עמר כל אותה ברכה
 שטכר בה וחזור לשל שבת . וזקא בערשת
 שחרית ומנחה אבל במוסף פסק ואפי באמצע
 ברכה וחזור לשל שבת לפי שבתפילת ערשת
 שחרית ומנחה ראוי קווא למר שמונה עשרה
 כשאר הימים לא משום כבוד השבת לא רע חכמי
 זל לפטריחו כדי שלא ינטער שאם קים על חול
 אומר בברכת חולש . ואם קים זריך לכנס
 אומר בברכת קשע . ולכך אין מתפללין
 אש שבע ברכות דקיימא לן אסור לחדס לתסע
 ערב בשבת . אבל מוסף אינו ראוי לשמונה
 עשרה ברכות שאין לך מוסף שיסע שמונה
 עשרה ברכות . ועל כן חס מתחיל בשל חול
 פסק ואפי באמצע ברכה
 והראובל כתב דלא שבת
 ראש

תפלת המוספין ראויה היא לשמונה עשרה ברכות
 ואם התפלל לשמונה עשרה ברכות וחדש בהדב
 מן גט במוספין יחזי כדאמר' צדוק למי בפ תפלת
 קשחר בעטן כמה יקה מן תפלת יונג לתפלת
 מוסף כדי קלוק' ד' אמות' רבא אמר צריך להדש בה
 דבר' וערי בש קומי ר' יוסי מקו צריך להדש בה
 דבר' אמר לך אפי' אינ נעשה לפניך את חוטותינו
 בתמידי יום וקרנן מוסף יחזי הילכך תפלת המוספין
 ראויה היא לשמונה עשרה ברכות ואם התחיל
 במנחם אותה

ענין שלש סעודות:

שלש סעודות

אמר' בשבת בכל כותב הקדש שחייב אדם לקיים
 ג' סעודות בשבת ורש' לה מקראי שנאמר שבת
 היום ליה קיום לא תמנאוהו בשבת' ובשכר המעשה
 הואת אמרין קה' כל המקיים ג' סעודות בשבת
 עול מן פד עשות' מחבול של משיח וממלחמת
 צד ומנוג ומדינה של גהם' וכל אחד מאן קלשה
 פד עניות קוזר זוס' חבול של משיח לטע' בא יוס
 י' מלחמת ג' ומנוג וקיים בוס בא ג' דעה של
 גהם חנה יוס בא בער כתמו' ועוד אמר' קה'
 אר' יסייהא חלקי מחולק ג' סעודות בשבת וכבר
 נתבאר בהקדמת הספר קזה שאומר ר' ש' קנשיס
 חייסת בג' סעודות וכן חייסת לבצע פלשת
 ככרות ושס פד שס קפט' וכת' ארס במזל שוב
 ציט צריך לעשות ג' סעודות' ואר' אש' לה קיה סקב
 ק' וצריך להיות ומעקס חלוקים האחד בלל שבת
 והשני בשחרית והשלישי במנחה לה כאותן שעשין
 השלישית בשחרית אחר סעודה וברכה ומזן שפדשי'
 מפה וחוצין ועש' השלישית בעטן שעשין סעוד
 שבת לחצין ואין כאן סעודה בשלישית פ'
 אין הסעודה היא במנחה כותבן בצדק כל כותב

הקדש נפלה דלקה בלל שבת יתפלגן מזון ג' סעודו
 בשחרית מטלגן מזון שתי סעודות' במנחה מטלגן
 מזון סעודה אחת' ועוד אמרין קה' ת' מדיחין
 כלשם בשבת לצורך השבת סגד קפירות שאכל בקן
 בשבת פדשת מדיחין לכול בקן שחרית' שחרית
 מדיחין לכול בקס במנחה' מן המנחה ולמעלה
 אינו מדיחין' אבל כוסות וקיתניות תלויות מעדי
 והולך כל קיום כלו לפי שאין קבע לשתיה
 ועוד ראיה מדתבן בצדקא קמ'א דפסחים ארבעה
 עשר שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפט
 קשבת ומשיירין מזון שתי סעודות וסעודה שליש'
 אין צריך לשיר דחמץ אסור משש שעות ולמעלה'
 אמר' שאין ומנה לא במנחה' ורש' ת' קיה
 רגל לטל בארבעה עשר בעסן שחל להיות
 בשבת בסעודה שלשית מנה עשירי קטלושת
 בשמן ודבש שלל אמרו ר' ע'א זל' כל האוכל מנה
 בצדק כסא כלא בעל ארוסת בשבת חמין לא
 בלחם עש' אבל מנה עשירי מותר' ש' עדיין לח חל
 עליו חיוב לחס עש' ער קערב' וכתב ארס
 במזל שצריך לקבוע כל אחת משלש סעודות קלון
 על קיין' וקראש' לה קיה מצדך על קיין קודם
 משום דאיתקס יוס ל'לה לעטן קדוש מה ללה סג'
 בחד זימנא אף בוס נמי סג' בחד זימנא
 וכתב ארס במזל שצריך לבצע על שתי ככרות
 גם בסעודה שלשית' וכן כתב קראש'
 וכתב עוד קראש' שאף כל שעה שמבקש לסעוד
 חיב בלחם משנה ואפי' שאינו מחוייב לא בשלש
 סעודות' כתב קר' ר' משה כהן שזה שחייב
 לחבול שלש סעודות בשבת מנע שאוכל אכלה
 גסא יצורך להרחיק זמן קאכלה שחרית
 וכשראה שהיא מעתה לחבול שלש סעודות ל'ג'
 יאכל בשום סעודה מקס' ח' ח' בשיעור סיכור'
 לחבול בקניע' זמן קסעודה שחרית
 מצאו כל סעודותיו לשם מצא

סדר תפילות שבת

ולאזכרה נפשו וישאר לים פסו לעסוק בדברי תורה
 ונמצא טוב יצרו באלקו האוכל מילטו בעשו
 תאב לו וכשיעשה זה ביום המנוחה כל שכן שיעשה
 ביום המנוחה של יסוד האוכל עליו לבטל מ
 ממשלכת וכן אמרו בברכה על הכוס וכוונת
 ששנום שלא יסיח דעתו מימנו להראות שצריך
 לשאוב שחוקתו לו לשעת קין לערך המצוה ולבדוק
 עליו את קאס' וכשיקרא בלם כך לא יבא להשתכר
 מימנו עד כאן דבריו" וכתב רבנו שאון מי
 שאלו קרבה ואין נפשו יפה לכולו שלם סעודות
 אם יוכל לכולו כצדק ואין מנאסר יאכל ויקיים
 שלם סעודות ואם כשיאכל קצת מנאסר
 הימנה פטור שלא תקטן דמתינו זל שלם סעודות
 בשבת לא לכתור השבת ולעשה וכן שמנאסר
 אין לו עסק פטור וכן כתב הרמב"ם במזל
 כתב רמב"ם שיכול להשלים סעודה שלשית במיני
 תרומה שרוש מאלו קצווי מחמשת מיני דגן
 כדאמרינן גם סוכה לר' אשר שצריך ארבע עשר
 סעודות בסוכה אם קשלים במיני תרומה יבא
 וה' כתב שון דילשגן שלם סעודות משלם פטמים
 קיום הכתובין גם מן צדק למשותק בפת' וכן כתב
 קדם במזל" והתלמוד במוצאי שבת קודם
 התפלה שידות שבתלים ואומר הטעם במדרש
 משל ילל ומילכה שמלון אותה בשירות ותשבחות
 ושבת מילכה וכלה כדאמרו בגמרא כל כתב הקדש
 בא וגבא להראות שבת מילכתא' ב' ילל ב' מי
 כל' ואין מלון כך השבת בשירות ותשבחות
 ודכותה אמרינן בברייתא רבה ויכל אלם בום
 קששש' אמר קבא ב' ואמר שירי פטם חדשות
 באו ליחן לומי בהכנסת קבלה שבאק מחדש
 וסימן לשירות שבתלים אישאלו כלל המיוקם
 ובלבד שימיו לף ראשונה של אישאלו ואי של
 דמיוק כפלות' גרסינן בגמרא תפלת קשאר
 תר' טעה ולא התפלל מנחה בערב שבת מתפלל

טרישת שתיים של שבת' טעה ולא התפלל מנחה
 בשבת מתפלל במוצאי שבת שתיים של חול מברך
 בראשונה ואין מברך בשנייה ואם לא קברך
 בראשונה וקברך בשנייה שנייה עלתה לו ראשונה
 לא עלתה לו למימדא דשון דלא קברך בקמיתא
 כמאן דלא בל דמי' ורמיהו טעה ולא קושר
 גזרת גשמי' בתחיית המתים ושאק בברכת קשט
 מחזירין אות' קברך בחון הדעת אין מחזירין
 אותה מפני שיכול לומר על הכוס קשיא' וכתב
 הר' קא"י אע"ג דכארכה בקושיא שון דלא קאמא
 הנובתא לא משבתא היא דטעמא דמסתבר הוא
 דשון דקברך בשנייה גל דעתיק דשון בראשונה
 לזם תשלומין ושנייה משום חובת ואין להקדים של
 השלומין לחובת קומין' וצריך להתפלל אותה של
 תשלומין טעם שבת' וכת' הר' אש' אם לא קברך
 באחת מקן און שקברך בשתיקן אין מחזירין אות'
 דאין כאן גלוי דעת דראשונה לתשלומין וכן משמע
 מדפריך למימדא דשון דלא קברך בקמיתא כמאן
 דלא בל דמי יבא ידי שתקן ואע"ף שלם קברך
 בראשונה וקברך בשנייה ראשונה עלתה לזם
 חובה ושנייה לזם תשלומין ע"כ וזה שאמרו שמתפלל
 במוצאי שבת שתיים של חול ויוצא בק בשל שבת
 מפני שגב שבת ראוי להתפלל יח לא מפני קטורח
 תקיף ברכות קילך כשלם התפלל במנחה שבע
 ברכות יבא באותם יח ברכות שמתפלל במוצאי
 שבת דאיסון נמי שייך לשבת' מי שטעה והתפלל
 בשבת במנחה יח ברכות לא קושר של שבת אם
 נזכר מבשר יום צריך להתפלל ב' ברכות מפני שלא
 יבא באותה תפלה ואם לא נזכר מבשר יום יח
 שאין חווד ומתפלל למוצאי שבת מפני שכבר
 התפלל יח ברכו' ויא' שון שלא יבא ידי חובת בואת
 התפלה קוק לשה כאן לא התפלל וצריך להתפלל
 למוצאי שבת אע"ף שאין מוצר של שבת וכת' הר'
 לבאת מן הספק שיתפלל אותה לערב בתורת גב'.

ר

למונצי שבת וקיים דאמדין צפרק ערב פסחיס
 קפחת לא יפחות משלש והמוסיף ל' יוסף ער
 שבע אבנ' ו' יוס קשצ'ע לשת ימי קמפסק
 איס מן קמשן אלא מתוך שצריך להימח בקבלה
 על הכוס כדי למנר מצן התמיה סמוך להתמיה
 בתפלה לח תקטן להסירו כשם שקבלתנו י' אלפן
 מעמי הארצות על שם ואבדיל אהבש מן קעמיס
 להיות ל' וממשפחות הארמיה על שסנהיה כעיס
 וכמשפחות הארמיה כן פדן וקבלה מארס רע
 על שם חלבו י' מארס רע ומשטן רע על שם
 והשטן עמד ע' ימין לשטן ומטבע רע על
 שם ואין פגע רע ומכאן שצת קרעות
 קמתרגשות לבא בשלש על שם מרגשת פוצל א'
 יאן ואומר וקטן מאתק דעה ובעה והשכל
 באי חונן קרצת ומקיים קתפלה

ומטעם שתקטן מהבדל בחונן הדעת ל' ש' א'
 ארס מצט' לרשת בן קדש לחול ואור לחך אלא
 אחר חכמה גדולה וצנעה רבה ועד כשם
 שאין לו לחדס לעשות מלכיה במונצי שבת קודס
 שיביל כך אין לו לתעב רבו קודס שיביל
 ולכך קבעו הקבלה בצרכת חונן הדעת שקיה
 ראש לכל הארצות והם איהא ברוש למי אסור
 לחדס לתעב רבו עד שעה שיביל

ואומר שלח צמר קדיש עד למלא ואחר כך אומר
 פסוק ויהי כוונת י' אלפן עלפן ומעשה ידין כוננה
 עלפן ומעשה ידין כוננהו שקורא סוף מומוד תפלה
 למשא ונהגו לאומרו בנשמת קול ובנחת כדי
 להאריך מנחה לרשעם מלח חודס לנרש עד
 קשלנות קסדר כמו שאמרנו למעלה

ואומר יושב בסתר עליון בל' שדי יתלונן שקורא
 מומוד של פגשם וכל הארצות יש ס' חוץ מזין
 ואומן במדרש שכל האומרו איס צריך לכתוב ונש
 תמכא כ' פעמים בשנה אין אומרים אות' ולא קן
 בשם שיביל ס' פסח ב' וסעשת א' וראש השנה א'

ואין צריך להדס בה דבר שטן שמתפלל אותה על
 נדך הספק אין לך הדוש גדול מזה כמו שאמרנו
 בתפלת הספר קזק

תפלת ערבית

סל מונצי שבת
 גיה שמאחרין התפלה כדי לפוסף מחול על הקדש
 ד'ר יוסיקח חלקי פסמונצי שבת בצפרי שקיתת
 תפלת בהר וקיה נכחק להס יוס גדול עד צארט ק'
 קבכש ולכך קיו מאחרין במונצי שבת ומימ' זמן
 יצאת השבת להיות מותרת בגלל חזק קורא ג' חלקי מיל
 אחר שקיעת החמה למי שקורא אסס ויכול להתפלל
 מפלג המעשה ולמעלה ולתבדיל מיד אביל ל' יסדך
 על הגב אביל במלכיה אסור עד ק' של' כתב
 הראב"ד יש מתמיהין ארך ואמר קמבדיל בן קדש
 לחול ועדין קורא שבת ואט תמיה על המתמיהין
 ומאי שש על סבבים מתפלה וס מעדין אס על
 השבת שקורא חל ועל החול שהוא שבת אביל שבת
 קורא לסרא ית שעה על השבת וקדשו ואבדיל ס' א'
 וכן קחול וכן כתב הר' יצחק בן ג'אית שמרבה מן
 קבאומס קרא שומס טענ' בדבר זה ורע למר שאין
 אומן קדוש והבדל מצבע יוס עד שתחשך וקורי
 קא בבכרותיה ואומן ש' קדיש עד לשל' ומתפלל
 ג' ראשונות אחר כך ומתחיל אתה חונן לחדס דעת
 ומלמד לשס שנה ואומר

אתה אמרת

להבדיל בן קדש לחול שכל' ולהבדיל בן קדש ובן
 קחול ובן אור לחשך שכל' ויבדל ל'ס בן קחור
 ובן קחשך וקאור נברא במונצי שבת ובן ישראל
 לעמים שכל' ואבדיל אהבש מן קעמיס להיות ל'
 וכל בשבת פ' אות קיי' טע' ובעבס לגדותיכס
 לעת פ' אט' י' מקלשש קרי בשבת ישראל נבדל
 מן האומות ומקודשין קרי לו שלש קבדלות דשי' פ'

יתברך רש עמו' לך מאחד שמתחיל בצדמת
עצמו ומקו' אין מקו' כן לא מתחיל מאורך ימים
אשבתו ואומר אחריו סדר קדושה ואומר קדים
תתקבל ואחר כך מבדיל שלח צמר כדי לרשח
פנים ידי חובתן שאין ידם משגת לקמות יין שאין
מבדילין על קפת לא על קיין כמו שיתבאר לקמן
וכתב רבננו ר' אבהו ששון שהבדיל שלח צמר יצא
כל הצמר כלו יריחובק' והרובח לחוד ולשהבדיל
בבית קדושת שבו' ואם לא רצה או שאין לו יין
יצא יריחובק' בהבדלת שלח צמר' ומתחיל
שלח צמר' ואומר

אלהו הנביא

ליקו הנשא ליקו הנשא במהרה יבא ליס עפ'
משיח בן דוד' וכופלן אות מקהל' ומטעם
שמזכיר לימו ג' לחוק העפן' על שם ומחוס
המשולש בממרה ינתק' איש אשר קבל לשם קל
שנאמן בקצו את קבלתי' ואתיא כמין דאין פנים
קוף לימו' איש אשר שלם שנאמן קנט סתן לו את
בדיתי שלם עלי' יקו' וזו משק רבי' ששק
שמותק ראו לו חן ומחשם שנקרא ממשק וכתב
קמ' דמגלה קס' כדשים מן כפסוק דגריסין קתש
ר' שמעון בן פי' אינו ואשת הקודית ילדה את ירד
אשגודו ואת חבר אש שוכו ואת יקות' אשוכא
אה בב' שנה בת פרעה אשר לקח יעד' וסיקודיה
פמקאל' שנה שמק' ולמק נקרא שמק יקודית
פ' שם שכמה טע' שכל וקד' בת פרעה לרחון
פל קיחור' ואין ר' יוחנן משום ר' שמעון יוחאי
מלמד שידק לרחון מגולג' שנת אשה' כעב קכא
ותד' בת פרעה לרחון' וכת' קתש איש ריה' את
ע' אתבמת שון ילדה וקל' רבי' רשתה לומ' לך של
המגדל יתש ויתמק בתוך שש' מעלה עליו הכתוב
כלו ילכו ירד זה משק' ולמק קל' שמו ירד שירד מן

ויוס קרפלים אחד' וסדת שמש' קרי שבעה
וקטעם שכיפולן בתחלה ויקי סעס' ולבסוף אורך
ימי' אשבתו' יש אומרים מטעם
יושב באתר ע' עין עם פסוק ויקי סעס' יש ט' קנד
וכשתכפל יקו' רימח' ומן קדן קיק לכופלו פעם
אחרת לא מטעם טורח הצמר תקס' לכפל קפסוק'
קל' אשון והאחרון בלבד ויחשב כאלו כפלו כלו' ולכך
תקס' לחומריו במוצאי שבת שקוף תחילת השמע
כדי לשמור רימח חיברים כדי אמרי'ן בלא קדברים
רבה ברמיח תעס' שיש בקריחת שמע שמור'
משתו ויקי' שמור רימח תעס' שנקריחת שמע
וקבל' ישמור רימח חיברים ש' וכתוב בתעס' ונת
קבאוסם שאין אומר ויקי מטעם לא במוצאי שבת
לשבת ימי' כלם של חול אבל במוצאי שבת שבא יס
באותה שעת אין אומרים אות' מטעם שמוצ'
ומעשה ידים עלם שפ' עמי' שלו קיק מוצאו
פעם אחת קיים אומרים כשקס' רוב ששת ימי
קשס' של חול אבל טון שמזכרו שפ' עמי' איס
בדי'ן שיקו' ששת קיימים כלם של חול עכ' ועד
טעם אחר דאמרי'ן בספרי' וירא משק את כל
קמל' וקנה פשו' אותה ועמי' ויברך אותה משק
מק ברעה ברעם אינו לשם תשרה ששנה על מעשה
ידי' וקס' אומר ויקי מטעם י' אל' וועי' ועל כן
שם לחומריו כל מוצאי שבת חון משבת שיבא
קס' טוב בתוכה שפ' מן קמל' ו' ואע"פ
שבת' ובקבלת אומר וכן קס' ששבת' לשבת
ימי' קמט' אף איס יבא יוס טוב באותה שעת ק' א'
אמרי'ן בברק ער' פרחוס סדר קבלת קו' ו'
מונה' אבל כשאומר בקבלת קח' על' את
ששת ימי' קמט' קבאים לקראתו וכו' אין לשובר
ששת' לא ימי' קמט' שם בלבד' וכתם קבאוסם
בכל שנת שאין אומרים ויקי מטעם אין אומרים סדר
קדושה שאם נדחק זה לחק' זה' שלא תקס' סדר
קדושה למד' לא שאין דרך לבד' לתלמיד' שלא

לשראל שמיו ובשמי' גדוד שגדר פרשתיקס
 פל ישראל חבר שחבר את ישראל לכתוב
 שגמיע' שוב שבעשק כסוכה יקותיל שיקון
 ישראל לא שמיו' וסוף שקופח עוסתיקס של
 ישראל' את את את' איב בפרק איב בזכמה'
 איבנבאות' ואת צב סתה נת פרעה אשר
 לקח מרד וב מרד שמו ואלה כלב שמו לא אמר
 קנה יבא כלב שמרד בענת מרגלם וישא בתיק'
 צת טרעה שמרד בגלול אשה' איש גש ויכפר
 על צב ישראל שנאמר ויכפר על צב ישראל'
 ושמן קקהל איהו קנשא על כל רבר ודבר וחוזר
 ואומר פעם אחרת איהו קנשא איהו קנשא וכו'
 וכפלן אות קקהל' איש דורות שפס עשר
 ראו שבו ואל קן נחשון שלמון עש עבד ישי דוד
 שלמק רחבעם אסא יקושפט יאדסו איש
 קקרא בעל שער בסימטו שדוש איש אחר מכלל
 סימטו קוא זק שנאמר איש בעל שער' איש ואזור
 שרואור במיתטו שכל ואזור עזר אזור במיתטו
 ושמן קקהל איהו קנשא על כל רבר ודבר והור
 ואומר איהו קנשא וכו' וכפלן אות קקהל
 ויש מסימטו אפא שכל על זה הדרך איש ועף
 על עבדי חמטט שנאמר ער מיה איהו פסחיס'
 פלשת הקששפס' איש חס ונשבע מקמות
 גמיי מוטטט שנא' אלה ישראל אשר עמדתה
 יטעו איש יקיק קשטט קלק טל ומטר פ איש לפי
 דבר' איש טל ומטר עזר שלש שפס שנאמר
 ויקי ימיו רבט ודבר' איהו קיק א איהו בשוק השלשית
 לאמר לך וקראת א אחיב ואחתה מטר על פט
 קזדמק ועסן קקהל איהו קנשא על כל רבר
 ודבר' וחוזר ואומר איהו קנשא וכו' וכפלן אות
 קקהל וכעמז זק עמזן בשאר קלפא בתיא' איש
 יכל למעיל לנפשו נחת שנאמר ודא ויקס וליך אל
 נפשו ועמ' איש כלל וקו קשרטט ולל מיה לשחת
 שנאמר ואת קשרטט פית לל כלך פס' איש

למעט נתברכו כד ונחת שנאמר כד קקמח לל
 כלתה ונחת קמיע לל חסר' איש מוסרין
 קקשים כמקיס שנאמר וירא כל קטט ויפל ער
 כמקס ויאמרו איהו קאלס ועמ' כמקיס לו
 ישראל על שם כמק לך בשרי' איש נענה באש
 מנפמי גמקיס שנאמר ותעל אש איהו אכל את
 פשלה ואת קצטט ועמ' איש סחו אחרין איהו
 קוא קאלס שנא ויאמ' איהו קוא קאלס איהו קוא קאלס
 איש עתיד להשתלח משמי פרעת שנאמר קטט
 איב שולל לכה את איהו קנשא' איש שקד על
 כל בשורות טובות שנאמר משמיט שלש מנשא
 טוב ועמ' איש ער נאמן להשיב לב בטט שנאמר
 וקשיב לב אבות על בטט ולב בטט על אבות'
 איש קרא קנא קנאת ליה בתפארה שנאמר ויאמר
 קנא קנאתי ליה איב נבאות פ עמז בריקך נט
 ישראל ועמ' איש רכב על פוסאי אש כסערק שנא
 וקנה רכב אש ופוסאי אש ויפרידו בן שפיקה ועל
 איהו כסערק קשמיע' עאיש שלל טטט מיתת
 וקסרק שלל מית כמות כל האדם לא שקעלתהו
 רוח סערק מן הארץ ער גלגל מאש ושס כלג'
 בצרו ושכל יסודו אל יסודו וקרוח שבה א קאלס
 אשר נתנה' איש קשטט על שמו כדרא פירוש
 מוסק על שמו נקרא קשטט על שם שקיק מיתשט
 גלעד' קנשאט על ידו בפרק' שקוא
 עתיד להסיר לל כל קספקות שיש לא בתרתט
 קשיטט מוטט בשורה טובה על סס
 מנשר טוב משמיט ישועה אומר לשון מלך
 אלך' קנשאט מאללה לזורק שפל ידו
 נבא מזה קבלות שקוא כללה לעמות קמשיט
 שיקיק לל כזורק במקרה שמיע' ואומר ככתוב
 קנה איב שולל לכה את איהו קנשא וכו' ואמז בעל
 קמסרק פ בזמנה מקומות יעקב מלל וו'
 ובזמנה מקומות איהו חסר וו' ואל קן יעקב
 מלל וו' וחדת את בריתי יעקוב' קנשאט שטט

איש קקמח על עזר

סדר תפילות שבת

אהל יפקב גם ורע יפקב ודוד עברי ושב יפקב
 ושקט תטעל לך כשק חלק יפקב ליקח סדר וו
 ומלאך יא רבך אל לית קתשם וילך לית לית
 קתשם קוץ ויען לית וידבר לית קתשם חנה
 שאלה ליש את לית קתשם וקטשם דרך משל לית
 ש יפקב חשף תשם לאלקו קוץ לית משמו בשרית
 משכון עד שיבא עש משיח בן דוד קמוכתר בששק
 מנדת שכל במשיח וקתש עלו דוחי לוח חתמ ובינה
 דוח ענה וגמרה דוד דעת ויראת ה וחו יחזיר לו
 קוץ ויקים שמו של וקטשם של ליקו סדו לצבר
 לחיות כרם וקטשם שתקם לשוב ליקו במוצאי
 שבת כתב אהן קירתי משום דאמרין בשחרושן
 מובסח להם לישראל שאין ליקו בל ל בצרם
 שבת ול בצרם ימים טובים מפת סמורח
 וממוצאי שבת ואלה קוץ זמן חתש וקשה לו
 לית קטשם למח אין מוצרין ליקו גם כן במוצאי
 ימים טובים ויש לתרץ מפת שדן יוס טוב קוץ יוס
 אחר ואם עששים שפ ימים וקוץ ונדחח נדחח
 ומישו איס נכון וק קטשם וקטכון בששם ממה
 שתקם להזכר ליקו במוצאי שבת שאין על שם
 דאמרין בשבת בצדק כל כתשם קקדש אומר רב
 יהודה אין רב למלא שמרו ישראל שבת ראשונה
 לל שנתם בקס אומת ולשון שכל ויקי ביום הששש
 יבאו מן קטשם ללקוט ולל מצאו וכתב בתריה ויבא
 עמלק וילחם עם ישראל ברפדים ועוד אמרין
 קתשם אין ל יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי למלא
 מן שמרין ישראל שבת כהלכתן מיד סגולתן
 שבתאמר שבת אומר ל לקריסם אשר ישמרו את
 שבתות ועומר וכתב בתריה והחזותם אל קר
 קדשי ועל כן איס אומרים לכתב קרי שמרין את
 קשבת כיון ששיתא מפתה שלח לן את לית
 קתשם וקטשם שתקם לית ליקו קתשם בהבלם
 לתי שהקבלם קיח סימן להבדיל בין קדש לשול
 וכיון כן ליקו כשיבא יבדיל בין כשרים ששבתא

לפסולת שבתם שצליח מ קוץ כלש מנצף וכסרת
 מנכסים ואחר כך אומר אלס וחל חתתם
 חזל עלש את ששת ימי קמטשם קבאים וכו
 ויש מקומות שאין סקנן לשומרו אבל בדושלמי
 דברכות בפרק אין עמדין אומר שצריך לאומרו
 דגרסינן קתש ר' עמיך בשם ר' זערי בשם ר' חיח
 צריך לומר אלס וחל חתתים חל עלש את ששת
 ימי קמ צשק וכו' וקטשן חמן צריסן לתן ששקם
 צכוס וששקם צכר וכן בצדק רב עמרם יסא
 חל עלש יס מפרשים שקוץ לשון קתשם כיון
 חלתי תת לטק' ויש מפרשים שקוץ מלשון
 יחול על ראש יואב וכן בדברי רסעין ול יוס טוב
 שחל לחיות בשבת וקוץ חכון את ששת ימי
 קמטשם כבר אמרם במוצאי שבת שיבא
 יוס טוב בחיות קשטע אין להזכר ששת לית ימי
 קמטשם בלבד קבאים לקראתם לשלם על
 שם קתש ימים באים ואמר לקראתם על שם וק
 חנה קוץ יבא לקראתך ואמר לשלם ס כן דרך
 קתשמוד לכת אדם קבא אומר לו סוף לשלם וכן
 כתיב וגם כל קתש קוץ על מקומו יבא בשלם
 חשום מכל חסא ופשע על שם ס אתה חשבת
 למטה מעטמ וכתב ואחשך גם חנה חותך
 מחטוץ ל ואומר חסא ופשע על שם ופשע
 וחטא ומקום מכל עון ואשמה ורשע על
 שם מנסתרותקם וכתב וקתש מפתש רב ואת
 כיון שכל קוץ אך ואגדק בשימ ולל חטא לך
 איני יחיד כן ומדובקים בתלמוד תרם עש ולבדק
 ס שלל חנדק בתרם כאל נדק בששם ומעשו
 טובים על שסוקה מעשם קנדקם שלם וחטום
 רעם ובינה וקשכל מאתך כבר זכרסם למעלה
 וסימך וחטום חל מדובקים בתלמוד תרם
 על שם ושיתך חנה ותשמיעם בהם שסון
 ושמה על שם והשמע שמחת רוסלם עד מרחוק
 ולל תשלם קתשם על לב אדם ולל

קבלת אדם תזל על לבם על שם ויקראו ש אחיו
 וזכור ויקראו אותם פלשתים ש הקללה נרמית
 ברוב רעות כמו שמתא בעמך וסף וכל קוטר
 עליו ועל עמך ישראל ענה טובה על שם אישך
 על ענה ומחשבה טובה על שם אלום השנה
 לטובה אימתי על שם אימתי כמו ש ברם
 על שם שתקדמו ברכות טוב גלו על שם אהל
 גדיך קיימו על שם קיימת כדברך קיים פעם
 על שם ועטת א קיימת קום כדבר שאלו יתן לך
 כלבך ועמך וכלמה ותגד אומר ויקס לך וכו'
 וכל היופי וכו' ענה שיהי טובה ומחשבה שאיש
 טובה לא רצה למר ענה רעה שקרא לאון מעשה
 לא אומר דרך כבוד כדאימרין בברקאי קיי דפסחי
 לשלם יספר אדם בלאון כבוד איבדו על שם
 ואחרית עדי אבדו כסלו לאון חכמים הוא על שם
 וכל קטנות גרע על שם גרעת לארץ קטנות
 על שם וספילת מרחץ תדברי קטנות על שם
 והוא יכעס לבגד וקמון קטש אומרים קטרו
 והוא בל טעם ש לא יתכן למר על האדם קטרו
 קטרו עשכנדר שאלמר א קפור ענת תיש ותמי
 ואלמר עש ענה ושתר ותמי ומקור לא אילום
 מה דרעה מה לאו על קמרים רגל מבשר ותמי
 חור ענה ואלמר מעט מה שאמר בתחלופי
 שאת קתאל שגלם במהרק שמיים
 ומכרך על קין פרא כרי קטן ומכרך תחלופי
 קטנות ויחד ק על האור וסימן לבד
 בשמים ראש והרבה מאלד דדוסטורק כשקיי
 מעד על קטנות קיי סטל קדום שמיים וכן
 משמע ברכות בפרק אן דברי דבר שיש לו
 לבד על יסול שמיים שאל רבא יארה
 מוזנבא לרבא אפרים למה מבדמן על קדום
 יחד מל שמיים כתיב עשם קמריחם או
 שדות וקשיב לו איש מערך על קדום שוטק
 שלם שלם יבא ואין ש לחלית של ריי ויש לו

זכורת קטנה של בשמים ועל אט מערך וקרב
 ל ברוך כתי שמע מן המוכח לברך על קדום
 וסימן לבד ותחת קטרפד יעלה קדום וסימן לק
 אומר שבת מחלו כתב קדום שמואל בר גרשום
 מי שאין לו עט בשמים ולא עשם בשמים שיכור
 לבדך בריח קשרות שריחם מעשם ואדף ויבדך
 שנתן ריח טוב בשדות וכן בלחם הם שריחו אדף
 וקטשם שמריחין קבשמים במוצאי שבת כד
 לעשות נחת רוח לאדם על שקלח ממעם קנשמת
 קיטריה קאסדה במוצאי שבת שחמי שבת ויכש
 עון ששבת ווי אבדה כשש נאל לקרש בל מטע
 מה אין מבדמן על קבשמים במוצאי יום טוב שקל
 לחיות בתוך קשבת כמו שמבדמן במוצאי שבת
 שקרי יש ביום טוב נשמה יתרה ועל זה מבדמן
 טוב שחל לשיות במוצאי שבת וקנה ואין מבדמן
 על קבשמים וקשיב נראק לפי נשמה יתרה
 שאמרו הוא מטע שקימים נפלאה כש התחלת
 בריחתם וכמו שאמרו במסכת העניות בפרק
 בשלש פרכים תפ רבין אנשי משמר היו מתפללי
 על קרבן אחיהם שיתקבל ברען אנשי מעמד
 נכנסין לבית הכנסת ויושעין ארבע העניות בשבת
 בשש ובשלישי וברשע ובחמישי בשש על
 יורדי מים לומר מטע שם נחלקו חמים ועל
 להיות צור שמים ובשלישי על קולם מדברות
 לומר מטע שם נראית קיבשק וברשע
 על אסכרא שלא הפול בתמקות לומר מטע שם
 נבראו קמאורות דכתיב בהו והיו למאורות למארת
 כתב ובחמישי על עבדות ומעקות
 עבדות של יסלו ומעקות שיבקו את בעמם
 לומר שם נבראו קשפות והדגסולפ כשפנמק
 מלכות הבריא עמד קשולט על שמימות ובריות
 בשבת וכשיבא קשבת חוזרות ימות קשבת
 חלקן וחס לשיות נפלאה בתחלת ויס קראסון
 חלש מלש שמיים התחלה

סדר תפילות שבת

וצפון זק אימרו שם שר שבזים קראשון לא היו
 מתצטן מפני שהיו יום שלשי לערב כלומר לצאת
 קארס והארס חלש בשלשי לערב כתיבקות שהם
 חלשות בשלשי כיון שמוזכר בדברי חכמים
 ואמרו ריחש משום נשמה יתרה ופרושו כיון
 שאמרת ולפניך צריך ריחש לפיכך את הנפש
 ולחוקק אבל במוצאי יום טוב איש צריך ומכל
 מקום כשבא יום טוב במוצאי שבת איש צריך
 לבשמים שעשן יום טוב עלה כבשמים לבשמה
 יתרה ויתר ויש מפרשים נשמה יתרה הוא
 המאחזק והעשן שהנפש מוציאה בשבת כלן היא
 נשמה יתרה וכשנכנס למי קטורה וקעמי כלן
 אבדק ממנו נשמה יתרה ונחלש ולפי פרוש זה
 בשבת פתחפה מ נשמה יתרה מעט שקוף יום
 מאחזק ואפי מנמלאת אובל נפש מה שאין קבוס
 טוב ומכל מקום כשבא יום טוב במוצאי שבת
 איש צריך לבשמים שעשן יום טוב עלה כבשמים
 פל תשובת לרשב"א וקרב ל אברקס בן ערזא זל
 פרג נשמה יתרה מ בשבת יתחדש בעפתי יתרון
 פח ובנשמה יתרון השכל והוא ויברך אלס את יום
 קשטש ולפי פרוש זה אין חדוש זה ביום טוב
 ולפניך אין מברשן על קבשמים במוצאו כתב
 קרב ל גרשום בר שלמנ' וזה לשון שאל אחד
 מחכמי קדור איטיול להריח בקדום של לולב לפיכך
 מי אמרינן מעט לחו לקחת שתה או דילמא שן
 רשקר מעט בשמים משום הנחא דועט אברק
 בפס אסור ומסתברא דאסור דקא אין מחזיקין על
 קאור כדרך שמחזיקין על קמעט דקא קדין
 לבשמים וכן קסטמו כל קמפרשים פל
 ומברך על האור כראי מחורי קאש ואמרו בפרק
 קמא דפסחים אבקה למבדלה מעט מן המוציא
 וגרסינן בברכות בפרק לו דברים שת קלל אימרו
 כד ובשמים ומזון והבדלה ואמרינן פלג שרוש לפי
 קשיא לשת קלל קיט עבדא פרוש קיחך ששפ

שיברך ברכת קמזון והבדלה על קטום ואי אמרו
 בפרק מרשפאחי אסור לארס שיטעם כלום קודם
 שיבדיל ואמרינן בת סות פרוש לין בתעמט לפי
 שלא קיה לו בללה כוס להבדיל ומקדן קיה יושב
 ואובל וחשכה לו למוצאי שבת ואין לו לא כוס אחד
 אמרינן יפח עד לאחר קמזון ומשלשין כלן על
 זכו ומק שאינן מבדיל ושותה קימס מעט ומן
 קמזון יברך ברכת קמזון משום דאמרינן בפרק
 פרג פסחי דאין לברך על כוס פנים ואעפ שנסאר
 מ יתד משיעור רבישת משום דמחזי כמאן
 דמברך אשורי כוסות ויש לו לחזר אחר כוס
 שאינן פנים אבל אם לא ימצא לא כוס פנים יתד
 טוב קוא לברך בפנים מלברך בל מין ופרוש למי
 משמע דכוס פנים מרבה עליו כל שקוף ומכשירו
 ואפי מים יכול לתקם דגרסינן קתס ר יונה טעם
 כסא ומתקן לה פרוש קיה שותה כוס של קדוש
 ומשים מ מעט מים ומשחו עד למחר ומקשי
 ומא תשא השותה משקין מזונן שטבר עלקס
 קללה דמון בראשו אימר לו קוא שלו בכל זכות
 וכן לכל הברכות שמתקם על היין בן להבדלה בן
 לקדוש בן לברכת קמזון בן לברכת חיובין בן
 לברכת פשוטין אם טעמו פגמו חוץ מלמטבן טרא
 פרי קטן שקיי ברכת קהפן שאפי שת מן כוס
 פשרה אנשים אין לשתת ממנו עד שיברך על
 שאסור לשתת בלא ברכה ואין מ דין טעמו
 פגמו ואם טעמו באכבש על פגמו כדחא בברכת
 מילה שמושים אכבש בכוס ומתן בפ קתמא
 ומברך עליו ולא קוי פגם והפן בפרק לו דברים
 אין מברשן פל קנר פד שיאות לאורו פרוש שיאין
 כל כך בטוב עד שיקנה ממנו ושיעור קמחא
 מפרש בגמרא כרי שימר בן מלומא של טבריא
 למלומא של צריי פרוש בן מטבע של טבריא
 שקיה משהח וכן מטבע של צרי שקיה חלק בל
 פתח וליקרנה להסתכל בצגרש ואחר כך בפי

בשעה שמברכין על האור נהראות שיכול לקנות
 ממנו ולהפך בין נברטו שהם כנגד המטבע החלק
 וכן כפי שהאור כנגד המטבע שיש בו פתח ואמרי
 צדו שלמי בפרק כנגד מברכין על הנר משיכיר בין
 צדן לבשר ואמרי בין צדו שלמי בפרק לאו דברים
 עלה דמתעב אין מברכין על קרב עד שיאות לאורו
 דרש ר' ושגיא ברי דר' אבהו דקסרין וירא ליה את
 האור ש טוב ואחר קרוב ליה ליה ונתמזל שכמטין
 ונדל מברכין בשעה במוצאי שבת כתב
 הגאונים סומא אין צריך להבדיל על האור וכתב
 סג' יק' וקטעם מטעם שאין לו הנאה באור גרסין
 בג' ואלו דברים אמר רב יהודה אמר רב אין מחזיקין
 על האור כדרך שאמרוין על המעט לפי שנברכה
 או יפה לא לזכר בעלמא שנברא האור במוצאי
 שבת שאם ימאס הנאת האור מברך היה צריך
 לברך בכל פעם ופעם שנהנה מן האור וכל שכן
 שאין מחזיקין על קבשמים שאינן אלא להשבת נפש
 וגרסין בפסחים בפרק מקום שנהנה
 אמר ר' צמחין בר יפת אמר ר' זכאן מברכין על האור
 בין במוצאי שבת בין במוצאי יום קכפרים וכן עמיה
 ובר' מתעב אין מברכין על האור אלא במוצאי
 שבת האויל ותחלת בריית האור וכשהוא רואה
 מברך מיד ר' יהודה אומר מברכין על הכוס ואמר
 ר' זכאן הילכה כל יבונה ומתקן לה קשיא כהן
 באור ששבת כהן באור מוצאי מן העשש ומן
 האנעם דאין מברכין במוצאי יום קכפרים לא על
 אור ששבת אבל על האור מוצאי מן העשש ומן
 האנעם לא דוקא במוצאי שבת שנברא בו האור
 מברכין עליו ואם חל יום קכפרים
 בשבת אין צריך לברך על האור ששבת ובר
 שאלקו מעולם ששבת מברכין עליו גם במוצאי
 יום קכפרים ותנן במסכת שבת בפרק
 אין צדין אין מוציאין האור לא מן העשש ולא מן
 האנעם ולא מן קכפר ולא מן קממים פירוש אור

קיוצא מן העפר הוא קיוצא מן הקסד שמעל שכן עליו
 מים ואור קיוצא מן קממים הוא שמעל שכן אישקה
 זכה מוציאת מים ומשימין אוהה אורכה השמש ו
 וכנהיה צמד גפן נקי ויבגר בה האש וכן נקפרות
 הנאות מאלמן וכן באבן שקורין לא מהא בערב
 וכן עשין באבן ובחלוקן עשין בפז בהרעלו על
 עץ אחר במהירות ותמצא שאם מוציין
 במוצאי שבת שלש בריאות בורא פרי הגפן וברא
 עט בשמים ברא מוארי האש והם כנגד שלש
 בריאות שבפסוק וברא אלם את האדם בצלמו
 בצלם אלם ברא אות וזכר וקבה ברא אורם
 ואמר ברוך אתה ה' אלן מלך העולם המבדיל בין
 קדש לחול וכו' ומקשי צדו שלמי גמל הנברכות
 פתחות בברוך חוץ מברכה הסמוכה לחברתה
 והרי קבילה פירוש שיש בה כמה נברכות תחלה
 אפי' הם ששה בה בברוך ומתקן שש' היא
 דאמר ר' אבהו בר זבדא ר' יהודה משרן וחזור וכולין
 על הכוס ושן שלש מים משרן לם מקדיין סמוכו
 ואמריין צדו שלמי אסור לאדם לעשות מלאכה
 עד שעה שיבדיל וגרסין בברכות אמר רב
 יהודה אמר רב שמאל המבדיל בתפלה צריך להבדיל
 על הכוס וכתב הקנה הבדיל בתפלה
 עשה נברכו קודם שיבדיל על הכוס ואם הבדיל על
 הכוס עשה נברכו קודם שיבדיל בתפלה
 ואם לם הבדיל לא בוו ולא בוו וצריך לבחור לדבר
 אולם שבת נברכו מברך ברוך אתה ה' אלן מלך
 העולם המבדיל בין קדש לחול וכו' ועשה נברכו
 אלא שאסור לו לעשות כלום עד שיבדיל על הכוס
 מן שלש הבדיל במוצאי שבת מברכין והולך עד יום
 רבעה ולא יום רבעה בכלל כדאמריין בגמין
 חד בשבא ותדי ות' ה' בשבא בתר שבת ארבעה
 וחמש ומעל שבת קמי שבת ודוקא ברא פרי
 הגפן והמבדיל בין קדש לחול אבל על קבשמים
 קאש אינן מברך אלא במוצאי שבת כתב

לסימן טוב מתחלת השם פ סיתברכו במעשה
 יריקס ואומר קדיש יהא שלמיא רבדא וכל
 קעם נפטרין לבתיקא לשום וכתב אבן קירחי
 כהן בדרוםבא לעמר אחר לא הפסוקים אין כהן
 ופסוקים סרת וקטעם משום דהתיאבי ומא מעולם
 לא שנה ארס בה מפת שמעשרת שכל ישימו קטור
 ב' פ' וסמין עק בך י' ח' וכל למק פריס
 ספתיס למען נתעשר ונעלה בכל דרבו ער כאן
 ואמרינן בפרק כל כתש הקדש אמר לשער
 לעולם יסדיר ארס שולחן במוכאי שבת אעף שאיס
 צריך אלא לכזית כדי ללות את השבת
 גרסינן בפסחים בפרק מקום שנהג קעשה מלח
 במוכאי שבתות וימים טובים אינן דואה סימן ברב
 לשלש ודוק א קודם קבלה קאמי כדאיתא בגוש
 בג מקום שנהג כשי דנהיג דלא למעבר שבתות
 באפיקי שבתא לאו מנהגא פרוש אינן מנהג טוב
 ער דתתפג סדרא מנהגא פרוש ער ששלמן
 סדר התפלה ומימו קהג כשיש שלא לעשות
 מלחכה כל מוכאי שבת

סדר

תפלות ראש חדר

שבת קודם ראש חדר אחר קריאת קהפסוק קודם
 אשרי מברז שלח בטר ומודיע לקהל באי זה יום
 יחול ראש חדר או אס יקום יום אחד או שני ימים
 ואומר תחלה יהי רצון מלפני קשמים לכוון את
 בית חייס כך אומץ ברוב המקומות בספרד ויש
 מקומות שאומץ מלפני חל קמים וסעננס מפת
 שאין ראוי לעמר מלפני קשמים שכך אה כשול מאת
 קשמים ונראה לעשין לחוש שקרי כתוב ברבאל רי
 שלטין שמיא וקטעם קבה שקוא שוכן שמים
 לכוון את בית חייס על שם ער יכוון וער ישים את

קעשה שתי שחין מברילין על קפת אבן מברילין על
 קשכראס הוא חמר מרינא וקנאו ופכתם אעף שאיס
 מברילין על קפת אס ח' יום טוב במוכאי שבת
 מברילין על שן שמקדשין על קקדוש שער ואב
 הקדוש מברכין נש כן עלו כתב אבן קירחי
 מה טעם אין מברילין על קפת כמון שמקדשין על
 קפת ויש לעמר שאינה דומה קבלה לקדוש
 מפת שקקדוש אי איפשר לו שלם לסעד אחריו
 דקיימא לן אין קדוש לא במקום שערד וטון
 שאלחן קטע וסעדתי קטע ואי איפשר לו שלם
 לסעד מקדש על קפת אבן קבלה לא נתקנה על
 קפת לא על קין כדאמרינן בברכות קטעו
 קבשח על חכום קטע קבשח נתפלה קילך
 אין מברילין על קפת ומי שאין לו לא כוס ארס
 לקדוש ולקבלה מקדש על קפת ומעח אותה חכום
 לקבלה כון שאיס יכול להביל על קפת ומזא
 קטעס יראה שקמבריל על שלמן צריך לבד
 בתוך קשעה על קיין ברא פרי חגמן ולא יפטר
 באות שדרך בתוך קבלה מפת שאיפשר לו שלם
 לסעד שקבלה ישנה שלם במקום שערד אבן
 קידוש שאינה אלא במקום שערד אין צריך ער
 לבד ברכת קטע על קיין שכל כראו קובע
 שערד לאלתר ער כאן ועל שוק איס כן
 מפת שכשקוא מיסב על שלמן ולא קפסיק בן
 קבלה לסעד עולה ברכת קיין מכוס של קבלה
 ליכאן וליכאן וכן כתב הר מאיר דרוטנדרק ואראש
 ומי שאין לו יין ומכפה שיקה לו למחר לא יאכל ער
 למחר שיבדיל כתב הר מאיר דרוטנדרק
 שאיס הוא מבריל על שולחן במוכאי שבת ובמוכאי
 יום טוב שצריך שיהר שלם יבא קלס לשלחן ער
 לאחר קבלה ואס קצו פרס עלו מפת ומכסס
 לת שמוא מוקדס וצריך להקרימו אס לא יכסס
 ואחר קבלה אומר יפתח י' לך את אונרו הטוב
 וי' שקוא כול מלא פסוקים של ברכה והלמה

ירושלים ויהי שבת לטוב על שם ושבת
 בתכם ואמרו אימן כבר זכרנו
 יקיר רצן מלפני השמים לרחם על פלטרנו על שם
 להשיר לנו פלטה לעזר קמנפת על שם
 והעזר קמנפת וקמנפת מעלנו על שם
 וליתן קמנפת לבא יקיר רצן מלפני
 קמנפת לקיים לנו את כל חמתי ישראל על שם קמנפת
 כדברך קס ונפתה ונשיח ותלמידה על
 שם ונפתה ונשיח ותלמידה על שם ונפתה
 ונשיח ונפתה בכל מקומות מושבותיהם
 לשון חמתי קוא וקמנפת שמבקשים רחמים על
 החמתי בזכרות ראש חדש מא שאל קמנפת
 בשם מקום בעולם מנפת שהם היו מקדשין קחדש
 במין על שם קראיהם להם נמסר קדושו שאלה
 מופתי מן קראיהם קחדש קראיהם אותם אתם
 מתב וקס מקדו לנו קעבור ולע קס לה קיים
 ודעם מתי יבא קחדש ולכן אמן מופתי אותם
 לסובב שיקיים אותם קחדש ויחזיר עטרה לשונה
 ויקדשו קחדש כבראשונה יקיר רצן
 מלפני השמים ששמת ונתבשר בשורות טובות
 על שם מבשר טוב מארבע כנפות כל הארץ
 על שם מארבע כנפות הארץ מי
 ששמת נסים לטובתנו על שם נתת לראיך נס
 לתקום וממנתי באל קוא יבאל אורנו וישיב
 נס לגבול על שם ושם נס לגבול בסימן טוב
 לשון חמתי קוא יחדש אותה קבא עלנו וכו'
 לקמן אפרש לזה לשמועות טובות על שם
 ושמועה טובה מארץ מרחק ולבשורות
 טובות כבר זכרנו ולגמתי בעת על שם
 ונתת גמתי בעת וכשיקיה לראש חדש
 מתפללן כשאר הימים ומכריז עליה כבר לקהל
 לחזור ראש חדש בתפלה ומתפללן שמנה
 עזרה ומוסיפן בעבודה יעלה ויבא גרסין בשלי
 ראש השנה אימר אלעזר לעולם יסדיר אדם תפלת

ואחד כך יתפלל אימר רב מסתברא מילתה דר
 אלעזר בברכות של ראש השנה ואל יוס הכפדים
 ואל פרכים אבל של אחר ימות השנה לא כמנה
 קוא של פרכים מעלנים יוס ולפין

שחרית נכנסין

לכת קמנפת
 ומסדרין בברכות קורין הזמירות ומתפללן תפלת
 שחרית כשאר הימים ומוסיפן בעבודה יעלה ויבא
 וחזור שלח כבר קתפל ואין ספלן על פתחם
 וכבר פרשנו קטעם בעטן תפלת ערב שבת
 וקורין את קהל בדילוג ומברכין לפעו לקראי את
 קהל דגרסינן במסכת ערבין אימר יוחנן משום ר
 שמעון בן יחזקאל שמנה עשר יום בשנה יחיד גמר
 בקן את קהל ואלו קן שמנת ימי חמנה ויוס טוב
 ראון של פסח ויוס טוב של עזרת ושמנת ימי
 קחד ובעלה עשרים ואחד יוס שמנת ימי חמנה
 ושע ימים טובים של פסח ושע ימים טובים של
 עזרת ותשעת ימי קחד וברושלמי דסוכה אמרין
 בשמנה עשר יוס וללה אחד גמרין את קהל ומנה
 בל פסח ויומו ובעלה אחד ועשרים יוס ושתי לולת
 של פסח וקס איתא בתוספתא דסוכה ובמסכ
 סופרים וכל יוס מאלו הימים מברכין לגמור את
 קהל בין יחיד בין כבר וכל של ראש חדש
 יש מחלוקת בין המפרשים קרם במוזל כתב קראי
 קה! בראשי חדשים קמנה ויחנה מעה ומנה
 זה כבר לפי קורין בדילוג ואין מברכין עליו
 שאין מברכין על המנה ויחיד לא יקרא כלל ואם
 מתחיל יקרא בדילוג כדרך שקורין כבר וכן בשאר
 ימי הפסח קורין בדילוג כדרך שקורין בראשי
 חדשים וכן כתב רש"י וקראיף כתב שמחיד
 אינו מברך עליו אבל כבר מברכין וקורין בדילוג
 דבר אקילע לבבל חזנו קיא קחדו קהל בראש

סדר תפלות ראש חדש

חדש סגור לא שפיקעו טון דחזא דקא מדלגן דלעג
אי שמע מינה מנהג אבותיך בדיקס תלמי
יחיד לם יתחיל ואם התחיל גמר קילכך אי בעש
יחיד למקרי קלל בראש חדש קרי לם בלם ברכה
עד כאן ורשאי הם כהבשאלע יחיד מברך עלט
וקמא ראות להבין וכן כתם התפלות וזק
קספס הראש ובעג מדלגן ומתחיל מתחלת הקהל
עד חלמיש למשיפו מים ומדלגן לם לם ואומר
זכרנו יצרך ומדלגן אהבה פישמע
מה אשיב לים עד סוף הקלל ימים שתמרין בקן
את הקלל ראשאי לפסוק כדין קריאת שמע
הפרקים שוא מפט הכבוד ומשיב שלם לכל חדש
זכרנו הפק שואל מפט קירחא ומשיב מפט
הכבוד וימים שאין גמרין בקם את הקלל
אש באמצע הפרק פסק כדין בין הפרקים ש
קריאת שמע ואם תאמר טון שהיחיד מברך עלט
ימים שאין גמרין מה הפסקה שייך לם להוי כאדם
שקורא בספר תלם ויש למר דהפסקה שיבא
לם לקורא בן בכור שמברשן עלט ואלו קן
הפרקים קלויק הללו עבדי
ממעבדים לם לא אהבה קללו את כלבים
מן המצב וקחכס רוד קמחי זל כתב מן
קמבר איס תחלת קמומור אלף תחלת קמומור
קוא מקודו לים טוב שמוא קודם מן המצב כתב
הרב ר' יצחק בן גיאת וכופל מאודך עד קלחמה נא
שקר קבלו מחמיי הראשונים ואנשי מעשה שר
לא היה טפל אלף עד קלחמה נא ול אלפר בן
פרטא מוסיף עלר כפלת מברוך קבא עד סוף
הפרק וקיימין קלכה כל מחבריו עד כאן וכבר
פסט המנהג לכפל מאודך עד קודו כל שער בן
פרטא והטעם שתקם לכפל פסוקים אל
מפט שתחלת פרשת מן המצב עטמה כפלם עד
אודך פטענת כגד קעלם קוק וימות המשיח
ולפכך איס גמרין אותה בכפלה עד סוף הפרשה

ופסוק ברוך קבא כפל קוא ברכום מצת
וכן פסוק אלף אתה ואודך כפל קוא אלף ארוממך
וטון שאין גריתן לכפל שפסוקים מפט שקס
כפלם אין כופלין פסוק אלף ויאזר לם שקו
באמצע ויש אומרים טעם אחר לכפלת פסוק
אלף מפט שאמרום ישי ורוד ואחיו ושמוראל כדגרסי
בפרק ערב פסחים אלף שמוראל בר עממט אמר
ונתן לראש אדלף גשך סימן מאודך ולמטה
אודך פטענת אלף רוד איסן מראסו קטע
אמר ישי על רוד שקיה מצב שבאחיו ורועה בבין
ולא היה נחשב בטענה סולף עלה בלבם שיקה קוא
מלך קטעם קטעם כתב מית
קיתה זאת אמרו אחיו שקוא לשון רבם
זק קיום עסק אמר שמוראל שקיה מתנבא לם
סופם לגלל לשמוח שזשיעם קבא מיר אויבם
על ידו איסן קושיעם נא אמרו אחיו
איסן קלחמה נא איסן דוד שקיה מצלח
מתפלל שיכליח גם במלכות ברוך
קבא בשם אמר ישי כשבא רוד מן קבא
ברכום מצת אמר שמוראל כשקרא אותם אל
שבח אלף ויאזר לם אמרו כלם איסן
חד אמר שמוראל שאמר להם שיהיו מקריבין זכר
שלמים לשמוח ולרודק על המזבח אלף אתה
ואודך אמר רוד קודו לים אמרו כלם
גמפט כבודם איסן כופלן אותם לראות שאם חושני
כל פסוק מקם בפרשה בפט עצמה ולכך איסן
פולקין איסן קושיעם נא איסן קלחמה נא
למעם כופלן אותם אעף שקוא פסוק אחר
וגרסיין בפרק ערב פסחים ומאחר דחיבא קלל
קבול גמחי טעמא אמרינן קאי קלילא איסן ר' יוחנן
מפט שיש בן חמשה דברים יצאת מצרים וקריעת
ים סוף ומתן תורה ותחיית קומתם ושעמד
מלכות יצאת מצרים בראת ישראל ממצרים
קריעת ים סוף קיס ריא ונס מתן תורה

קריש רבנו כאלו
לפע יא בדרשת קריש
לפני לן וקטעם מלכות
ואיכא
ראמרין תפילת לן לן לן
ובמועדי ולחוד קריאת קהל מערב ברכה זו

יהללך

אלו כל מעשיך על שם יודוך אל כל מעשיך
ולך אמר אחר כך וזו ומק שהתחיל יהללך על
שם שומר קהל וברכה זו אינה שתחת בברוך
מעט שהיא סמוכה לברכה שלמע קהל וקלל
קוהשק ויש אומרים שאינה שתחת בברוך
מעט שהיא ברכת קודמת לברכה קדשמיס דאמר
מודים אנו לך על כל טיפה וטיפה וזו ויש
שתחת בברוך וחסידך על שם וחסידך יברכות
וביקים עשי רעך על שם מערתנו עשי
רענו כלם עמך שת ישראל ברנה וזו וברכו
על שם וברכו שם כבודך וישבחו ויפארו
כבר זכרם למעלה לזכר מלכותך על שם
זכר רב טובך יבצע ועל שם כבוד מלכותך יאמרו
פוך טוב להודות ולשמך נשם לומר על
שם טוב להודות לך ולומר לשמך על שם וזמר
נשם לומר על שם וזמר לשמו נשם
ומעלה עד על שם אלה אל בלי מלך מקול
בשם בנות כבוד זכרם זה למעלה ואחר
כך אומר שלח כבוד קדיש תתקבל ואומר אלה
קריאת לרפת עד ורעם ונשם עד קעול
אומר ספר תורה וקורין ס ארבעה בראש פנים
העפן ראש חדש ובקריאת קברשק קלכל כבוד
דאין דולג פרוש כהן קורא שלשה פסוקים שהם
ידבר ע ואמרת להם ועי חוזר וקורא ואמרת
וח פרוש דולג שדולג לחזרו את קבש אחר
ועשירית מאיפה ויש ראל קורא עלת תמיד
עו ובראשי חדשים ורשע קורא ובראשי

חדשים עד סוף העטן ואומר קדיש עד לשל
ואומר אשרי וכל לשון וסדר קדוש ואין אומרים
יערך יא ביום צדק לפי שראש חדש חוקש ליום טוב
בזמן שפרשם למעלה ומחזיר ספר תורה למקומו
ואומר קדיש עד לשל ומתפלל

תפלת מוסף

אומר שלש ראשונות ואחר כך אומר

ראשי חדשים

לעמך נחת על שם ראשון הוא לכם לחדשי השנה
ומן כפרם לכל תולדותם ששער ראש חדש
מכבר על סומחת מקדש וקדשו כדאיתא בפרקא
קמיא דשם עשות ונאמר וזו שתתן לכם לשאת
את עון העדק ועל שם שכתוב בדברי ימיים על
החדשים ושאיר קרבנות הכר על ישראל בקוהש
מקרישם לפתך ובחיריטן על שם וברכה לו
שערי חפאת על שם ושער עים אחד לחפאת
ויש מפרשים ומן כפרה לכל תולדותם שעלת ראש
חדש קתה באה לכבר על תולדות ימי החדש והו
שאומר אחר כן תשועת נפשם מיד שוץ דקיינו יב
הרע קעבר והשוץ ומאורב שערך לזכרו כדי ל
להנצל מימנו ולהזכר לבט קשם והו שאומר זכרון
לכלם יהיה על שם שכתו וביום שמחתכם ומועדי
ובראשי חדשים וזו וכתבוהו לכם לזכרון לפע
אלהם תשועת נפשם מיד שוץ על שם שכתוב
למעלה מן העטן ושעתם מאוייכם מובח חדש
בטן הן שכלם שחוק אל אלה חקות המזבח ביום
קעשות וזו ועלת ראש חדש נעלה על שם
בחוקא וביום החדש פר בן בקר תמים ולא מנחם
שם שיהיה עלה אך מעט כהוב למעלה מן העטן
ועל הנשיא יהיה העלה והמנחה בחגים ובחדשים
ושער עים נעשק בדין פרשסקו ובעבודת

בת מקדש על שם ועבר קווי כשמח כלב על
שם וביום שמחתכם וסירי דוד עבדך נשמע
בשדך החמורים לפט מובחר פרוש סירי דוד
פגדך מחמורים לבט מובחר נשמע בשדך הקב
עלש תפאלהם שכל ואקבת עלש הקבתך ואמ
תפאל על שם וקפחותים ג קר קדשי וברית אבות
לבטם תכור על שם וזכרתי להם ברית ראשונים
ואמ לבון אבות ובטם להמון קעתני שנאמ וקשיב
לב אבות על בטם וגו יקירען מלפני י
אלים ואלו אבותם שתפאל לרצון וכו פירש
הכל בהטלת מוסף של שבת

אלהינו

ואלו אבותינו חודש על שם
את חודש הזה קחור חלה ואמר חודש על שם
חודש ימים קדש לגובה על שם ביום טובה היום
בטוב ולברכה פאל שם למען יברך לשון על
שם שוש אשיש ולשמחה על שם ושמחה בחג
לשופה על שם אמור לנפשי יסועתך אפי ולשמחה
על שם פנחס י צון וכתוב פנחס י את עמו
לברכה לשון חכמים קוא ולכלכל על שם
וארבעש שנה כללת במדבר למחילת חטאי
לשון חכמים קוא ולשלחת שן על שם הסולח לכל
ענפ לפי שאשר ראש חודש מכפר כמו שאמר
ויקח ראש חודש סוף על שם סוף דבר וקץ על
שם ויהי מקץ לכל צרותינו על שם צדק הרחבת לי
ועל שם שאמר סוף וקץ אמר תחלה וראש שקוא
הטעם תחלה על שם כאשר בתחלה וראש על
שם ראש דבר אמת לפדיון נפשו על שם יפדק
נפשי מיד שאול ועל שם פדק בשלם נפשי ואמר
צרותינו ופדיון נפשו זה אכל זה על שם פדק אלם
את ישראל מכל צרותנו פ בעמך ישראל מכל
מאומות בחרת על שם ויבחר בכם ועוד שקבע
דמות יעקב הקרא ישראל בלבנה וחקי ראשי
חודשים על שם חק נתן ולא יעטורש אינם עבדיו את

באל למלא ולחסר להם קבעת ישראל מוסף
ליבנה וקוא לשון חכמים להסע שטם ולעבר חודשי
ואומר במדרש חודש הזה לכל לכה קוא
אדם מוסף לו ואין זרע עשו מוסף לו רלוי
בשם רוסו בר אמי דרך ארץ קוא קגדול מוסף
לגדול והקטן מוסף לקטן עשו שקוא גדול
שנאמר ויקרא את עשו בא קגדול מוסף לגדול
שקוא חממה שנאמר את קמאור קגדול
יעקב שקוא הקטן שנאמר מי יקום יעקב פ קטן
קוא מוסף ללבנה שקיא קטנה שנאמר ואת קמאור
קקטון אימר רבחמן סימן טוב קוא מה קגדול
שלם ביום ולא בלפ כך עשו שלם בשלם הזה
והיא שלם לעולם הבא ומה קקטן שלם ביום
ובלפ כך יעקב שלם בשלם קוא ובשלים הבא
דכא אמר כל זמן שאורו של גדול מנבדק אין
אורו של קטן מפרסם שקע אורו של גדול
מנבדק אורו של קטן שנאמר פ הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאומים ועלך ירח ו כסדרו עלך
יראק וכל זמן שאורו של פשו מנבדק
ביעלם הזה אין אורו של יעקב מפרסם שקע
אורו של פשו נהפך אורו של יעקב שנאמר קומי
אורים ברא אורך וחותם צדק אמת
מקדש ישראל וראשי חודשים ואומר שלם
אחרות וחור שלם צדק התפלה ואיש אומ כתר
לא חק דישר וכן בחול של מועד שאין אומרים
כתר אלף במוסף של שבת וזם טוב בלבד
וקטע כדילגעשות כתר ומעל יתרה לשבת
ומה טובה על ראש חודש וחול של מועד
ואחר כך אומר קדיש התקבל ואומר ברב נפשי
את מפת שכתובם עשה ירח למועדים ויצרת
בראשית ואומר קדיש יקא שלמא רבא וכפטרין
לבתקם לשלם לפנח מתפללן כשאר הימים
ומוספין בגמדה יעלה ויבא ואין סופלן על פפס
אמרינן בפרק אין בערבין ראש חודש איש אסור

בגשיית מלחמה וקנאים מקמת שלם לעשות
 מלחמה וקופ אית שדוש למי בפרק מקום שחמו
 נשים דכתיב דלח למי עבדי שדדתיא בריש ירח
 משגא כלומר מנהג קולא ויש להן להחזקתן שזק
 קימנה מנחא אות בנכזאים שזמר אשר נסערת
 שם ביום קימנשא ותרנ יונתן בזומא דחולא שמימנ
 שיום ראש חדש שקי עמדי ע לא קיה יוסקמנשא
 כל כך כמו שאר הימים שקנאים לא קיו עשות
 ע קמנשא ואמרי בברקיל אישר ויאמר להם
 אהרן בדיקו נומי קוקב אשר באזע נשכס ושמע
 קנאים ולא רע לתן נומיקן לבעלקן לא אמרו
 להם מה אהם רוצים לעשות פסל ומסכה שאין ע
 כח לחזק ונתן קבא להן שכהן בעולם קוה ובעלה
 קנא בעולם קוה שהן משמרות ראשי חדשים
 ויהי מקימנשים ובעולם קבא שהן עתידות
 להתחדש כראשי חדשים מכאן סימך לנשים
 שלם לעשות מלחמה בראשי חדשים ובמדרש
 אומר על שם שנודרו קנאים לכדת המסכן שכל
 ויבאו קנאים על קנאים וקוס באחד בפסן ול
 רע לפי נומיקן לעגלתן לפן שכהן שקימנשא
 ראשי חדשים ומצאתי כתוב בשם הרב ר
 יקור בן אראל טעם לדבר לפי שקימנשים
 נתקם כנגד האבות פסח כנגד אברהם שכתוב
 ע לשי ועשי עשות ופסח קיה שם ענת כנגד
 יצחק שתקיעת מתן וערב היתה בשופר מיאיל של
 יצחק סתת כנגד יצחק שזאמ ע ולמקנשו עסק
 סכות ושם עשר ראשי חדשי קשנה שיש קס
 נקראים מועדים כנגד שם עשר שכי וכשחסאו
 בעל טעם מקום וקמחום לנשים וכר שלא קיו
 באות חסא

לשת קננות ומסדרין הנרכות וקורין קומנרות
 כמו בשבת ומוספין אחר יושב בסתר עלטן
 ברש נפשי את ומהתלילין תפלת יוצר כשאר
 קשבת ומוספין בעבודה יעלה ויבא וזין לחזק
 ע את יום קמנח קוה לפי שכבר הוצר בתפלת
 עמן קשבת ויעלה ויבא איש בא ג' מטפראש
 חדש בלבד וכן בחול ש' מופר שחל להיות
 בשבת וקורין קדין כבדכת קמזון ויש שמע
 רבא תם שלח כגור אחר שאמר בעלה ויבא של
 עבודה את יום קמנח קוה בראש חדש אינן מקמח
 עם קארץ קיה ומיקו רחש חדש שחל להיות
 בחמכה מוצר של חמכה במוספין שקמוסף איש
 בא לא מפת ראש חדש דיום קוח סנהייב בארבע
 תפלות וקורין את קהל בלעג ומברטין לפניו
 לקרא את קהל ומוציא שלח כגור שם ספרי
 תרות וקורין באחד שבעה בסדר היום ובשם
 קורא קמפסיד בשל ראש חדש ומתחיל מפרשת
 וביום קשבת וקורא פרשת ובראשי חדשים מפת
 שטון שקורא במוסף של ראש חדש ראוי שיקרא
 במוסף של שבת ואומקדים על כל ספר ומפסיק
 בששם קמיים כסאי עד סוף הספר וכשחל
 ראש חדש באחד בשבת מפתירין בשבת שלפניו
 בשמואל ויאמר לו יאונתן מחד חדש עד ושב זרעך
 עד עלש ומחזירין הספרים למקומן ואומר
 קדים עד לשל ומתפלל

תפלת מוסף

אומר שלם ראשונה ואומר

אתה יצרת

עלמך מקדם על שם

יוצר אור וסורא חשך וכתב ויבשת ידיו יצרו
 ועל שם קיץ וחורף אהם יצרתם מקדם
 על שם קדם מפתעו מיאו ועל שם מקדמי ארץ

ואם חל ראש חדש

שבת נכנסין

כלית מלזכתך ביום הששי על שם ויכל אלנס ביום
 הששי מלזכתך אשר עשה וצמי' בחרת בא
 אלנס מלזכותך ויבחר בכם ורעת
 בא ורוממתו מכל קלסות וכו' בחרת
 בחרתם אפרש כל זמן ותתן לנו אלנס באהבה
 על שם ש מאהבת אלנס : שבעת למסוח
 שנאמר ראוי ש י נתן לבס את משבת וכתבוני
 ביום הששי וראשי חדשים לכפרה כמו שפרש
 בזמן כפרה לכל תלוותם ויש שחטאם לפגך
 אלנס חרבה שרש על שם ועריכס יקו חרבה
 וגלג יקריפו על שם גלג כסד מישראל ושמס
 מקדשים על שם והשמות את מקדשים וטל
 כסד מנסת חיים כבר אמרנו למעלה ש ארץ
 ישראל נקראת ארץ חיים ואין אם יכולין להקריב
 לפגך קרבן וכו' יהי רצון מלפניך אלנס ואלנס
 שתעלה לזרענו וכו' מכל פרשם במוסף של שבת
 ואומן את מוסף בעבר שהם שטס מוסף שבת
 ומוסף ראש חדש יש אומרים זק קרבן מוסף שבת
 ובקרבן מוסף ראש חדש נאמר ואין נכון לאמר
 ש תפסס קווי' ואומר אלנס ואלנס אסתש חדש
 עלש את אחדש קוז וכו' עד וחקי ראשי חדשים
 להם קצעת ואומר ישמחו במלכותך וכו' ואומר
 רצה נא במסחתנו וכו' ומכל פרשם למעלה
 וחזקס באי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים
 ואומר שלם אחרות ותור שלש כסד התפלל
 ואומר קדיש תתקבל למעלה מהתפלל
 כשאר השבת ואומר בעהדה יעלה ויבא ואין
 אומרים דקתך והטעם פרשמו למעלה

סדר תפלות חנוכה

חייב

אם

ל

ישראל להדליק נר חסוכה לכל ליל בכסלו ומשחו על
 פתח בית לשמאל הנכנס לבית כדי שתהא מוזהר
 מיימין ונר חסוכה משמאל ולמה מדליקין נרות
 לו לפי שבשבת שפגורו יומם גודות על ישראל ולו
 קטחו אותם לעסוק בתורה ובצדקה וכנכו להיכל
 ופרעם פרשת וסמחו כל השמטס שבחיל פר
 שריחם עלקס קטרו יתברך וגברו בעשמוטו
 וכחוס יוס כל בכסלו ולכך נקראו לו קימי חסוכה
 כלומר חסו בכה בכסלו ונכנסו להיכל ולו מנחו
 לא כך אחד של שמן שהיה מוכח בחותמו של כהן
 גדול ולו היה להדליק נרות המערכה לא יוס
 אחד וכעפא בו נס ומדליקו מימי שמונה ימיס
 לשנה אחרת קבעס שמונה ימיס פוגס בהלל
 ובחורא' פו למ כהן הלל ובהודיה למי בכה על
 הנסים בקודיה אבל מותרים הם בעשיית מלכה
 ואעפ' שהנשים סקנות שלא לעשות מלכה כל
 שמונת ימי חסוכה אין להקל בהם מוסדקיימא לן
 דברים מותרים ואחרים נהג בהם איסור אי אה
 כשאי להדרס בפסקס' וקטעס שהיה חס
 שמונה ימיס מטט שהשמטס היו באיס מחלקו של
 אשר שנאמר וטובל בשמן רגלו ומקום היה בחלקו
 שנקרא תקוע שממס משאים השמטס ומשס פד
 ירושל מקלך שמונה ימיס בין הלכה לחורק' וחס
 איהו צדושלמי וכתב בעל קטעס למס
 אין אם עשייתשעה ימי חסוכה מספק כמו שאס
 פשיס בחג הסכות השעס ימיס' השיש כפך
 שמיס ותירץ מטט שהסכו מן התורה והחמרו
 רזל על ספקו לפי שאין אם קובעין עתה על ש
 קראים אבל חסוכה שהיא מדבריקס הם אמרו
 לעשות שמונת ימי חסוכה וקס אמרו חסכן
 המולדות על' חדוש חסוכה מטריקון
 חרות והלכה כשבת הלל שאמרו יוס ראסון מדליק
 נר אחד ומכאן ואילך מוסיק' והולך
 פלגה דברים הם אס נקטס ארס למעלה מעשרים

חמכה פסולים . ולא קן מעי נר חמכה סוכה .
 ואלה תקן יש להם דמיון מן הפסוק . מעי שנאמר
 פעלכן באו בנל קודתי . קודתה תהיה עד כל
 טפחים ולא יותר . וכל טפחים הם פשרים חמכה
 בחמכה בת ששק טפחים . סוכה שנאמר וסוכת
 תהיה לכל יומם מחורב . חמכה זאת חמכה
 המזבח ביום שעלם למען קל . קמלעך
 נר חמכה בלל ראשון מעברך שלש ברכות . באי
 חמכה אקם להלעך נר של חמכה . ושעשק נסים
 לתעתיב ושקחיים . ואם לא בדרך זמן בלל ראשון
 כתב הראש בתשובה שמעברך בלל שש או אימתי
 שזכור . ומלל ראשון ואילך מעברך שהם להלעך
 נר של חמכה ושעשק נסים לחסותם . וקדוה
 הגרות מעברך בלל ראשון שהם . שעשק נסים
 ושקחיים . מכאן ואילך אינו מעברך לא שעשק
 נסים בלבד . ודוק אי שאינו עתה להלעך בכתול
 מלעך עלו כען שקולך בדרך ודוחק הגרות
 בשב . אבל בעצמך אחר אין צריך לברך . ואם
 תאמר למע תקנו לברך על ראית נר חמכה יותר
 משאר מצות . ויש למר מעו פרוסומי פסא .
 אינני שיש אנשים רשע שאין להם בת ולכך תקנו
 להם חמיה לברך . כתב הר יונה שכלל ראשון
 מעברך שלש ברכות או קודם הקדלקה דכל המצות
 מעברך עלהן עבר לעשייתן . וכל שש מעברך
 קודם הקדלקה להלעך ושעשק נסים מעברך אחר
 שמלעך נר ראשון קודם שילעך נר שש שקודם נס
 אות חיוס . וכן בלל שלשי קודם שילעך נר שלשי .
 וכן ברשע וכן יחל . ואמר במסכת סופרים
 קמלעך נר חמכה אחר שקדלקה אומר הגרות קללו
 אמן מרליקין על התשועות ועל הנסים ועל ק
 קנללות שעשית לחסותם על ידי כהניך הקדושי
 וכל שמות מי חמכה הגרות קללו קדש ואין לא
 רשות להשתמש בהן לא לראותן בלבד כדי לפדות
 לשמך על נפלאותך ועל נסיוך ועל ישועתך . וכן

קין סוקן למר קל מדוטנכרן וקראש
 מען התלות של שמות ימי חמכה שש ושלשים .
 סימן להם לו חמכו . וכתוב בשלח דרב אחאי נר
 חמכה שקותר בה שמן מקו צריך לעשות . קש
 דתנ נר חמכה שקותר בה שמן בזם ראשון מוסף
 עלו ומלעך ביו ב . ביום קשע מוסף עלו ומלעך
 בזם קשעי . וכן בשאר קימים . אבל אם קותר
 בזם קשמע שעשק למדורה ושורע גפט עצמו
 טון שקוקבה למעק חסור להשתמש מימיו .
 וכן כתב הגאון שקמין והתלות חסור להשתמש
 בקן אחר שכתב דאיתקע למעק . והקשה קרב
 ל גרסו בר שלמה דהא קיימא לן דתשמעי מעק
 כורקן . ותירץ דהט מילי כען השמים אופר
 ולילכו כוכבי בהן מדעת עלעך אחר מצתן שידע
 שיש אחר אחריו כן אבל הט אין דעת עלעך כספד
 שישרע בשעת מצתן . אינני שויתו רבנן
 כתימני קדושה מטע שקוא וכן לשמן של הקדש
 ויש לשאול אם כן פתילות של שבת ישרע לעת
 זו . ויש למר דלא דמו אהדי דנר שבת שקר
 מצתת להמות ולהשתמש לאורו על השלחן ולכר
 השת וטון שכן יכול להמות אחר מצתן מע שאין
 כן בנר חמכה שעקר מצתת משוס פרוסומי פסא
 ולא להשתמש לאורה ומשוס קב אסורין בהנח
 אחר מצתן בלכך נעשו מתחלה . ומע שרע
 לעשות פתיל חדש בכל לילה אינו צריך ויש להוסיח
 זה ממע שפרש רש' זל במילתא דר יהושע בן לוי
 בששית שהיתה דולקת מערב שבת וקוללת כל
 קיוס . למוצאי שבת מכבה ומלעך
 ופרש רש' זל שקדלקה מעברך לערך חמכה .
 נראה לפרשו שמותר להלעך בפתילות שקדלק
 בלילות הראשונות וכתב עד כאן דברי קל גרסו .
 שאל קל יחיל לאבו הראש נרות חמכה
 שמלעך אחר יותר בסתם לשמש ולא שרש אי
 זה מקם אם יכול אחר כך לברור אי זה שירע

על הנסים

על נס להתמסס ועל הפרקן על שם ויפרקנו
 מצריבו ועל שם ויפוך משת עבדים ומתדגמנו
 ופרקך ועל התאועות על שם קושיעא את
 עמך ועל שם ויקי לפס לעושיע ועל הגטרות
 על שם יי כגור יצא ועל הנפלות על שם
 נפלותיך ומחשבותיך ליפו ועל הנחמות על
 שם אנט אנט הוא מנחמכס שפשיע עמנו ועם
 אבותינו עש המעלה אותנו ואת אבותינו ממגרים
 במים קהם כך הוא לשון הפסוק במגל
 בזמן הזה על שם בזמנאם בכל שנה ושנה
 במי מתתה בן יוחנן כהן גדול חמוטאי ובניו
 פרוש יוחנן המכונה חמוטאי ואעף שקין
 חמוטאי ובניו חסידים ואנשי מעשא לקחו לפס
 המלכה של כהונן שקם היו כחמס וכקן אין לו
 חלק במלכות שחומר ולמען יאריך ימים עב
 מנמלכת וסמך לם לם יקום לכחמס קלוים
 ולפי שנעטרו בעטרה שאינה שלהם סבב קסרית
 וקס קורדוס שהיא עבד מעבדי חמוטאי וכלה את
 זרעם ולא השאיר מהם שריד ופליט
 כשעמדה מלכות זן הרשעה על שם ועמד מלך
 גסר הנאמר בדשאל על מלכות יון ואין לומר
 כשעמדה עליהם לא כשעמדה בלבד לפי שאומר
 אחר כך על עמך ישראל לשכחם תרתך
 על שם לפשח את עמי שמי ואין לומר מתרתך
 בזמן תחלה לא תרתך בלא מים וכן הוא בסדר
 רביא סעדיה וכן כתב הר מאיר מרוטנבורק
 ולהעבדם מחוקי רעך על שם טעברו
 תרות חלפחן שגורו עליהם שמד שלא יקיימו
 רישא חדש שבת ומילה שחם שקרי התרה
 ואתה ברחמיך קרבים על שם וברחמיך
 קרבים לא שבתים עמדת להם בעת נרות

לחיות שמש אפי קראסון או מן האימנעות או
 דוקא מן האחרון וקם משתבד " קאובא
 נרות חנוכה אין להפסיק בהם קילך האחרון
 יקום שלא לשם נר חנוכה לא שאם ישתמש לזרם
 ישתמש לזר אורת קנר ואין שם שמש עליו פ
 השמש הוא המדלק בו הנרות " כשאל
 הרם במזל מי שמדלק נר חנוכה ושרך עלו ואחר
 כך מדלק נרות אחרו אס צריך לחזור ולברך או לא
 וכן טעם אחר טעם וקאיב שזה הפעל חודל כוונת
 המצדק כמו בשאר זכות אס כשקדלק נר חנוכה
 וברך עלו קיתא כוונת להדלק נרות אחרות ברכה
 אחת לכהן ואס שרך וקדלק ואחר כך נודמנו על
 נרות אחרות להדלק מצדך בכל טעם וטעם עכ
 ואמרינו בדושלמי במוצאי שבת אין מבדילין בנר
 חנוכה מטעם שאין נהגין לחזור ואין מצדשן על קנר
 עד שיאות לחזור " לל שבת שחל להיות
 בחנוכה כתב בעל קלכות גדולות מדלק נר חנוכה
 ואחר כך נר שבת ואס קדלק נר שבת תחלה
 צאסר עליו להדלק נר חנוכה שהרי קבל עליו את
 השבת וקתספת כתם שאין קבלה קלוי
 בהדלקת קנר ויכול להדלק נר שבת תחלה ואחר
 כך נר חנוכה כל זמן שלא קבל עלו השבת וכמו
 שמדלק הרבה נרות זה אחר זה כך מדלק נר
 חנוכה ונחע להשח נר חנוכה באימנע
 שית הכנסת ומדלקין אותה בן תפילת מנחה
 לתפילת ערשת ובערב שבת מדלקין אותה קורם
 המנחה עד שלא יתפללו לקהל ובמוצאי שבת
 מדלקין אותה אחר שמבדיל על קכוס ואחר כך
 אימר יפתח יי לך ועמי ובלל ראסון של חנוכה
 מתגלגלן כשאר הימים ומכרז שלח צטר לקהל
 לומר על קנסיס ואומר אותה כל שמונת מי חנוכה
 בהמלה בחודיה יא אותה כשאמנען עד שכל
 עת ערב ובקר ובהרים ויא אותה כש מעל קויס
 לך וכן מנא בסדר רב עמרם ורשם סעדיה "

עמידה כנגד עמידה שפמדה עלהסמילכות זן
 רבת את רבים כבד וכרסוהו למעלה ודנת את
 דעם על שם דן דין עני ועקמת את נקמתה על
 שם ועקמתה את נקמתה ועל שם החל בפתח
 נקמות ע ומסרת גבורים בך חלשים על שם
 חלש יאמר גבור את ורעם בך מעטים על
 שם לחושיב ברב או במעט ב הסקו רעם ונצחום
 חמשה בעמיתה כמו שמפר במגלת חנניוטים
 ורשעם בך גריקים קמים נקראים רשעם שם
 ונרשעת קמים קמ וישראל נקראים גריקים
 שואמר ועמך כלם גריקים וטמאים צד טהורים
 קמים נקראים טמאים שואמר לך יוסף יבא בך
 שר ערל וטמאי וישראל נקראים טהורים שם
 קדש ישראל לך ופתח ודקת על ערס מים טהורים
 וטהורים וזים שר עסקי תהיקך על שם טהור
 על שקר וזים לך עשית שם גדול וקדוש בעלמך
 על שם לך למעבד את עשה נאם אלם יודע
 לך ב אלהים קדשי ועמי וכתב בתריה וקדשתה
 את שמי הגדול ממחולל בעים ולעמך ישראל
 עשית תשועה גדולה ופדקן על שם ועש יי
 השועה גדולה לכל ישראל ואחר כך באו בניך
 לרש בתך על שם ורש בתוך קמתי ופס
 את מיכך על שם ופס את קמתי וטקה את
 מקדשך על שם לטהר את קמתי והלעקו כרות
 בחצרות קדשך על שם קרבה קמתי קדש
 ואמר בחצרות קדשך על שם בחצרות קדשי
 ואמר חל וקודש לשמך וקבע שמונת ימי
 חמשה לו לחודות ושלל לגביך על שם אודה שמך
 ע עשית פלא וקמון קמתי אומר אומר ויחד
 כך באו בניך וכו' ונכון לאמר ש קודש קמתי
 ונר רב עמדם ורשם סעדיה כתם קו כסם
 עשית עמקם פלא כן עשה עמם וכו' כתב קרב
 ל יחיד מרוטנורק שאין ראוי לומר כשם עשית
 עמקם פלא ונא לפי שאין ראוי לומר תהיה בקודש

והאומר כון שקוד רשם יכולן לאומר
 כמו שאומר בקודש וכתוב לייס טוכם שקוד
 קמתי ונר רב עמדם אשר נאלו של לכל פסח שקוד
 קודש אומר כן ינעם יי אלם לגופים וכו' ונר
 במודים רבגן אומר כן תחיינו ותחננו ותאסוף ג
 גמלתם ונר רב עמדם ורשם סעדיה וקרימם
 ולכתם קו ונר לאמר וחוור למקום שפסק
 עמך קתפלי

כל שמונת ימי

חנוכה

אין על פסחם ואין אומרים לאחר התפלה יעקב
 ביום נרה ותמרין בהם את קהל ומבדן לפני
 לימוד את קהל וקטעם שגמרין את קהל
 כל שמונת ימי חמשה ותשעת ימי חמשה כות ולא
 בחג המצות לא שמיים הראשונים ולא בראשי
 חדשים לפי שכל שמונת ימי חמשה יש בכל אחד
 מקום יש דבר חדש שקוד נר אחד יוקר ושמונת
 ימי חמשה חלקין בקרבנותיהם ב היו מקריבו
 בכל ימי חמשה שבשם פרים ויום ראשון קו ארבעה
 פסח פרים ויום שש שלשה פסח ובכל יום
 מתמעטין וקולטין ולכך עמדים בהם את קהל
 פחשוב כל יום מימי חמשה וחמשה כיום טוב
 בפע עבמו כון חלק ברותו ובקרבנותו אבל
 בחג המצות כל שבעת ימים ובראשי חדשים
 אין בהם חלק בקרבנותיהם לא כלם שנים ולכך
 אין עמרין בהם את קהל לא שמיים וכל
 שמונת ימי חמשה קודש שמונת ימי את אומר
 קדיש התקבל כמו ביום שיש בו מוסף לא אומר
 קדיש עד לשלש בלבד וקטעם מפע
 שביום שיש בו מוסף נריך לומר התקבל להתקון
 שש פעמים קחחד אחד תפלת שחרית
 וקטע אחד תפלת מוסף ולכן אומר דם שמונת ימי

ספר תורה ותקבל לותרהון לפי שכבר נאלמדה
תפלת שחרית אבל ביום שאין בו מוסף בעין חמשה
ופרים אין לעמר ותקבל קודם שמוצאין ספר תורה
לאחר שקורין ספר תורה ואומר ספר
קדושא ומחזירין ספר תורה למקומו ואומר אותה
שאו נאלמדה תפלת שחרית ובל יום מוצאין
ספר תורה וקורין בו שלשה אנשים בפרשת נשא
בנשיאים ומפירש הטעם בפסיקתא מפני
שנאלמדה מלכות קמטתן בחמשה ועשרים בכלל
ומתחילין מפרשת כה תברכו את בני ישראל
וקורא משם עד וביום הראשון עש כהן ולוי וישראל
קורא וביום הראשון ומטעם שמתחילין בברכת
כהנים מפני שנעשה הנס על ידי השמונה וכו' ו
שקין כהנים ביום השש כהן
קורא וביום השש עד פר אחד בן בקר ולוי עד וביום
השלישי וישראל חוזר וקורא וביום השש טו מפני
שנרשעו למשרת פסוקים ואם יקרא מקרבן שש
ארכבעה לתשלוש עשרה לא ישתירו מן העטף לא
שש ואין משיירין בגרש פחות משלשה פסוקים
ועל כן קורא קרבן שש טו וכן עשין בכל יום
ביום השמיני מתחילין וביום השמיני
ועומדין עד סוף קסדר ומוסיפין עד מפרשת
בהעלותך עד כן עשה את המזבח כדי לשלש של
חמשה בסדר הנרות ובצבת שבחמשה
מוצאין שש ספרי תורות באחד קורין שבועה גברי
בעטמ של יום ובצבת קורא המפטיר של חמשה
ומפטירין בנרות זכריה רע ושמוצי עד תשואות חן
חן לפי ואם חלו בו שש שבועת המפטירין בשבת
שש במילפס בנרות של שלמה ויש חירוס עד
מפיר דו זצון ואם חל ראש חדש טבת
בצבת מוצאין שלשה ספרי תורה באחד קורין
שש בעטמ של יום ובצבת של ראש חדש שמתחיל
וקורא וביום השבת עש ובראשי חודשים
ובשלישי קורא המפטיר של חמשה ותקדי ושאיש

תקדי תקדי קודם ומפטירין בשל חמשה ומפירין
של ראש חדש משום דפליק מינה כלומר
שפייס בו ועוד משום דפרסומי טפיא עדיף
ואם תאמר למה לא תאמר גם כן בכלל תקדי קודם
ומפטירין בשל ראש חדש ויש לעמר דהיא
אמרין ותקדי קודם כשאפשר לקיים את שש
ענן בקריאת הפרשיות אבל בכלל אי איפס לקיים
את ששקס מפני שאין קורין שתי ספירות ולפני
אמרין פרסומי טפיא עדיף ובלו קורין שתי ספירות
לומר קדיש אחד ספר תורה שלשה ספרים כתב
גאון בחמשה שאין לעמר קדיש אחד קספר הראשון
מאחר שלא גמרו עדיין כל חובת היום שהן שבועה
ששש לא אחד קספר קדיש ואומר קדיש וכן
אחד השלישי שאין אומר קדיש לא אחד שבועה
בצבת או אחד חמשה ביום טוב וכן כתב הראש
ואם חל ראש חדש בחול מוצאין שש ספרי
תורות וקורין באחד של ראש חדש כהן ולוי וישראל
ובצבת אחד של חמשה וכל שמונה ימי חמשה חוזר
לאחד התפלה במקום תפלה לרוב מוזמור שיר חמשה
קצת לרוב שש כן קורין בחמשה המשכן כל ימי
חמשה כמון שאמרין ובצבת שבחמשה אומר
מוזמור זה אחד יושב בסתר עליון ואם
חל ראש חדש וחמשה קורין תהלה ברב נפשי את
יא ואחר כך מוזמור שיר חמשה קצת משום
דקדי קודם כמון שאמרין

סדר תפלות פורים

ליל באדר מתפללין ערשת כשאחר המעט ומכריז
שז לקהל לעמר על הנסים ואומר אותה בתפלה
בהודיא יש אומר אותה כשימצען עד שבכל עת
על דבוקר ופזרים ויא אותה בבעל קוים לך
וכן קורא בסדר רב עמרם ורמבם עפדיה

על הנסים

וכו' עד בזמן הזה כבר
 פירש אהו למעלה :
 שמי מרדכי ואסתה בשון קצרה כשעמד עלמס
 המן הרשע על שם ביום עמך מפני קצת
 נשאו קס' בקש להשמיד להרוג ולחב את כל
 יהודים וכו' כי קוף מפרש במגילת אסתר ואמר
 בקש להשמיד כלומן המן בקש להשמיד את ישראל
 אעפ שהיה שם זכות והקצה ממתן להשמיד
 את העם עד של ימצא זכות בדי' - כדאמרינן
 בתחומא וקיה ביום הקוף אבקש להשמיד את כל
 העם קבאים על ירושלים אמרו ישראל לטע קבא
 נסם של עלם מי ממנה שך עד איתה אומר
 אבקש אמר להם כשאבקש להם זכות ולא ימצא
 אשמידם באותה שעה בשלש עשר לחדש ששם
 עשר הוא חדש אדר ושלש לסו' יש לאול טון
 שהולך שר והגע לחדש אדר למחמתן עד יב
 טולא כתב בספרים לפנות עתידים בראש אדר או
 לנבעה ס שמת מנא' ויש לעמר לפי שתגמרת
 מאכל ביום שש' על כן אמר ב' באדר שהוף
 ששע למיתת מנא' ואתה ברחמיך קרש הפרת
 את ענת על שם מפני מרשעות ערומים ואמר
 ענת על שם דכתב בתריק וענת נפתלם פנהרת
 וקלקלת את מרשעות לאון חמנים קוף והשמת
 לעמולו בראשו על שם כאשר עשית יעשא לך
 גמולך ישוב בראשך הנאמר בפשו וקס' של המן
 ואמר גמולו פ' המן בקש להשמיד את כל יהודים
 ביום אחד כמו שכתוב במגלה וקשיב לו הסדרא אהב
 גמולו מדה כנגד מדה טול אשר נתן המלך ליהודי
 אשר בכל שר ועבד לקהל ולגמול על נפש
 וטל בתריק ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוור
 ושר וקשמת לעמולו בראשו על שם ועל אבן לין
 קאוב כמו שמפרש והולך ותל' אותה ואת גמול
 קעץ וחן על קעץ אשר חסן לו לומר כאלו קשא
 לעמולו פ' לבסוף קוף נחל עליו ועליו הכתוב אומר

ופשע מבטן קרא לך קריש קורה לך בלא
 כלום שמקורה שחטן למרדכי לקיתה לך עלת
 ל' טן חמנים לרמוז יעשו עץ גבוק חמנים חמה
 ולך עשית שם גדול וקדש בשלמך וכו' כמו
 שפירש למעלה וחזור למקום שפסק ועמר
 קתפא ואמר שלח בשר קדיש עד לשלם ואיש
 אומר תקבל לפי שצריך לעמר סדר קדושה אחר
 קריאת המגלה ואז יאמר תקבל ואחר כך קורא
 את המגלה ומבקר באי חמה אקבו על מקרא
 מגלה על שם וקראים בספר' ואחר כך מבקר
 שצטק נסים למתתו ושקחיון' והטעם שאין
 מברכין לשמוע מקרא מגלה כמו לשמוע קול
 שופר או מברכין על תקיעת שופר כמו על מקרא
 מגלה מטעם ששופר צריך לבדל לשמוע ואין לבדל
 לתקוע לפי שצריך שישמע התקע קול ואם לא
 שמע לא יבא כדאמרינן התם ומשן דמפק רישיה
 ואחרי שופר בשר וקיה אדם תקע בשר ואדם
 שחן לסר אם קול שופר שמע יבא ואם קול הצד
 שמע לא יבא נמצא שהשמיעה שקר ולם התקיעה
 שאין הכנת הלב תלוי בה' אבל במגלה יוצא צמ
 בקריאה לבד אעפ' שלא השמיע לאדם כדאיתא
 בברכות נמצא שהקריאה שקר שהכנת הלב תלוי
 בה בלא שמיעה כקס' ויש אומרים טעם אחר
 פ' בשופר צריך לבדל לשמוע ואין לבדל לתקוע
 מפני שיש שם תרועה ושברים שאין נקראין תקיע
 וגם אין לבדל להריע בשופר מפני שיש שם תקיעה
 שהיא פשוטה אבל במגלה אם היו מברכין לשמוע
 יש לפק שצריך שיבא השומעם פ' לאון שמיעה
 קול לאון הגנה כמו פ' שומע יוסף' ושאמ' נשים
 שאין מנשאת לא יבאו ואין קיימא לך יוצאות אעפ'
 שאין מנשאת וכן עמי אחרץ וצאין אעפ' שאין
 מנשאת דא' אמרינן הלעם ששמע אשורית יבא
 אעפ' שאין משן ולכן מברכין על מקרא מגלה
 כדי לשם בקריאה בלבד אעפ' שלא יבא ולאחר

קריאת המגלה מעברך ז"ו אמר קרב את ריבך
 ויש קורין קרב קרב ודברתו כתב כלל אמר
 קרב קרב את קרב קרב אמרין חלפ וכן הוא
 צדק כשב סעדי וכו' פירשם בברכת קטרת
 למה צדק וז פתח בברוך כון שהיא סימול לברך
 שלטת המגלה וקדן את דינא וקמקס את
 נקמתם כב וזכרם זה למעלה והנכרע לפ
 מעדי באלהוסף ולומר שמרחה לל העלם
 שהפדעמות באה לגדים בשכל שמרשען לשארל
 ולכן אמר לפ והמשל גמול לל אויב נפשי
 כלומר מנתכנג מזה על דרך כ צד אשור וז
 עלהם ז"ו הנכרע לעמו ישראל מכל צדיקם
 קאל קמושיע כלומר כ בפדעמות צדיק מושיע
 אותם כ לפעמים תחיק נקמה שלא תחיה בשלם
 ישועה לחים שלקח יך לשארל באת ישועה על ידי
 סקמיה כמו זאת שפי קקמה מהמין וממשפחת
 ומעורין בזה ישועה לשרא ואמר קאל קמושיע
 כלומר חזקו של שם יי הושיעם מעדי וקממ
 מקס וקו שכל אל ישראל מושיע כת בטל משמרת
 קמושיע יש לשארל למה לי חש במשל גמול
 שקבי יותר הוא סמון להתימה וקיימא לן שצריך
 לעמר ממשן התימה סמון להתימה ויש לעמר
 כזה לחתם בלשון שהיא כולל יותר שלשון נכרע
 הוא לשון נקמה מלשון כפרות כרשת בשארל
 ועד כ הלשון חוק מורה יותר שהכרען שנכרע
 מן הגדים הוא לבוכעמו ישראל ויש אומרים
 שהקפן בצדקה וז ששה לשואת כנג ששה מישראל
 שנלשמו בעמלק קרב את ריבא על ידי יהושע
 שנא ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפחד
 וקדן את ריבא על ידי אהוד בן גריא בן קיימ
 שהרב את עגלן מלך מואב וקיו עמו עמון ועמלק
 שאמר ויאסוף אליו את כפ עמון ועמלק וילך וך
 את ישראל וכתו ויקס יי להם מושיע את אהוד בן
 גריא וקמקס את נקמתם על ידי גשען שנאמר

שם וכל מנדן ועמלק וצפ קדם נאסע יחיד
 והנכרע לפו מעדין על ידי שאל סלחם בעמלק
 והמשל גמול לל אויב נפשי על ידי דוד בצקלג
 שנאמר שם והעמלקי פשטו אל כנבואל בקלג
 והתימה הנכרע לעמו ישראל מכל צדיקם כנג
 קנס של מדרב ואסתר קאל קמושיע לענות
 קמשיח ואומר וזא לשון על וכל סדר קדושי
 ואומר קדים התקבל ואם חל במוכאי שבת אומר
 קהצלה קודם קריאת המגלה וויקי פשע וסדר
 קדושה ופתח יי לך אומר אחר קריאת המגלה
 תפן כפרקא קמא דמגלה קראו את המגלה באור
 קראשון ונתעבד קשה קורין אותה באור קשע
 אין בן אור הראשון לאור קשע לא מקרא
 מגלה ומתנות לחבוטם כת קראש כראת לפרש
 דסיפא ארישא קיימא דקראו קראו את המגלה
 ב"ל ונתעבד קשה או אין בן אור הראשון לאור
 קשע לא מקרא מגלה ומתנות לחבוטם שאעפ
 שעשאן בראשון צדיק לחזור ולעשותן בשע אנל
 כל שאר דגדים שעשאוס בראשון וסוב נתעבד
 קשה אין צדיק לחזור ולעשותן בשע אנל
 נתעבד קשה קודם אור הראשון או קוי אור
 הראשון כמו שכת וקרא קאלתלמודי אנל לעשן
 פרשיות וקוה שון כלומר שאם קראו באור
 ארבע פרשיות וסוב ראו שיש ערך לעבד קשע
 אין צריך לעשותן בשע אנל לא מסתבד כלל
 שבכל ששע מעבדות קראו הפרשי בשע אורי
 ושון בהספד ותעשת שאסורין בוק ובוה פיש
 קראו את המגלה בארבעה עשר וז ביוס עבד
 קשע אסור בהספד ונתעשת אנל בשאר שש
 מעבדות מותר בהספד ונתעשת עד כאן דבריו
 ואם תלמ לעה מעברין חדש אור יותר משאר
 החדשים ויש לעמר מפת שצריך שיהא קשמי
 ששע שנאמ בחדש קששע באחד לחדש וטבת
 נס כן צריך שיהא עשירי שנא בחדש קששירי קוא

הגדולות והבנות צדוק למני. ואמר טעם ואין
 דוחה צריך למקפיד כמוכריא דלברות דלכד ו
 בחריא וקיפח אורקיט. מוכריא משוט של מלחיס
 כדאיתא בפ שאוכר את הפעלם פת קטעת תנן
 או פת וקטעתתן ואמר רב האי ליש צריך ואו כמוכריא
 דלברות. לברות שם נכד. ואמרין בפרקא קמיא
 דמגלה אל חמא דמן יפ עשרת בע קמן ועשרת
 בע לממרישו בגשימא אחת מאי טעמא כלבו
 בהדי הדדי נפקא נשימתיא. ונהו קעלפ למר
 איש שהוא למעלה בגשימא אחת עמקן. ונראה
 שאם הפסיק בקס שאים צריך לחזור כתב אבן
 קידי נשע בגרפת ובגרוב. קידי למר שלח צבר
 התחילת ארבעת או הפסוקים במגלה והבט
 משלמין אותם בקול רם ואחר כך חוזר שלח צבר
 אותם. איש יקודי ומרדכי יושב. לקודים פ מרדכי
 וכל זה להרבות השמחה ללגים ולכל. וכן כתב
 בעל משמרת המועדות ופרש פ הטעם קודי כדי
 לערר הלב אם יתעמט אחד מקס של ירדס.
 ואומרים לו הפסוקים מעט שקס כהוש גב מ
 מרדכי ומשום כסדו ושעטן קנס קיה על ידו. ואף
 המקרא שהוא בסוף צריך לערר משום כוונת
 הגרבה האחרונה ומשום כסדו של מרדכי על.
 ורבו סעיה לם קוצר לא שפסוקים בלבד.
 לקודים היתה אורה פ מרדכי קיודי וכן סוקן
 צדוק המקומות בספר

שחרית מתפללין

כשאר קמים לא שמוסיפין על הנסים בקודא.
 ואין קורין את קהל דקריאת המגלה או היא הלל
 וכתב רב עמרם מענה בשתי ישיבת אשל על טעם
 בשנים טן שהיא יום נס ונאלם נריסן אס לבקש
 דחמים שאלו באחרונה כמו ברשונה. ובתשובה
 לבאון שאין ספלקן על פטקס וכן היענה. ואומר
 קדיש על לשל. ואומר אתה הראית לרשת פד

חדש טבת. ושבת עם כן אין מעברין משום שאלו
 לחדש שפס עשר קודי חדש אדר. אי נמי דומיא
 דחדש מתחדש מעברין אותה באחד ממסיו דקייסו
 קס אף שנה באחד ממסיו דקייס חדש וינה חדש
 מעברין אותה באחד ממסיו דקייס אף שנה באחד
 אי נמי מעט שחדש אדר קודי סמוך לאביבום יקמ
 סוד אס צריך לעבר מעט האביב או לא. ואמרין
 בפרקא קמיא דמגלה שכהפס מעטלן עבודתם
 ותלמידי חכמים דברי תורה כדי לשמוע מקרא
 מגלה. ויש דמון לוק מקמסדה פתמחא שלשה
 ונשמע במסרה. ואלו קן ונשמע קול נעשה
 ונשמע. ונשמע פתגם קמילך.
 ומדמון שמעטלם השפס מעט האחד שנאמר
 שנשמע דמגלה פ רבה היא כלו שהוא גדול מן
 קשטס האחרים וקשטס משום פרומוי טסא.
 ואמרין קמס אמר ל' חטא בר פפא ל' השירות
 כל אריח על גב לשנה ולבש על גב אריח חזן
 משירקו של פשחת בע קמן שהיא אריח על
 גב אריח ולשנה על גב לבש מאי טעמא אמר ל'
 אבא כדי שלא תהא תקומה למפלתן של רשעים.
 וכן בשירת האזין ובמילס דיהושע שאומר במס
 סופרים שקס לשנה על גב לשנה כל של תהא תקומן
 לשוט דס נקי שנא פ דס עבדיו יקוס ופרש רבא
 חס אריח קודי חס לשנה כדאיתא בפרקא קמיא
 דערובן ובבא במא דקייס ואת שהוא מיטעט
 כתב. ישנה רוב כח דקייס פרוסנדהא. וכן פרש
 בעל קלכות גדולות ודל כפרש' שפרש אריח כח
 לשנה חלק. ואמרין צדוק למני אמר ל' יוסי צר אבן
 צריך שהיא איש צדיק דפא ואת בסופת שפ
 וחיין כהדין קצוירא. והס איתא במסכת סופרים
 ואמרין בפרקא קמיא דמגלה אמר ל' יונה אר זר
 או דוחה בע לממרישו באקיפא. מאי טעמא כלבו
 בחריא וקיפח אורקיט יש מפרשי מותח בקריאתה
 ויש מפרשים בכתובה וקיא מלכא בתא של אותה

ורעש ונשאם עד קעלפ ומוציא ספר תורה וקורין
 שלשה בצרפת ויקי בשלח מן ויבא עמלק עד סוף
 הסדר ונחם עליהם בעד לחזיר שפ פטמי הפסוק
 האחרון של פרשה ון מטע שאין זה לא השערה
 פסוקים בלבד וצריך לשלם לעברה פסוקים
 זאעפ שאין לחוש לזה כמון שאמרם למעלה בעטן
 קריאת ספר תורה בצער ואומר קדיש עד לשלם
 וקורא את המגלה דאמרין בצרקה קמא דמגלה
 אמר ר' יהושע בן לוי חייב אדם לקרוא את המגלה
 בלילה ולגמולתה ביום שנאמר אקרא יומם ולא תענה
 ולילה ולא רוממה לי ומבדך על קריאתה הבכרות
 הכתובות למעלה וכתב הרמבם שמיאחר שבדך
 שהחייב בלילה איש חוזר ומבדך אות ביום אבל
 רב' תם כתב שחוזר ומבדך ביום שהחייב ששקב
 בקריאה ביום שנאמר וקיימים האל טכרים וכעשים
 וגם שקב פסוק הנם הוא ביום בזמן משה
 ושמחה ומשלה ממות איש לרעהו ומתנות לזכויו
 ועד דאמרין בגמרא מאי מעבדך מעט ולא קאמר
 בלילה מעבדך מעט וכיום מעבדך מעט כדאמרין ג
 נר חוכה יוס ראשון מעבדך שלם מכאן ואילך
 מעבדך שתים ואחר קריאת המגלה חונן אשה
 ואין אומר יעקב ה' ביום צדק ואומר סדר קדושת
 ומחזיר ספר תורה למקומו וכהו לומר כשמחזירין
 אות שיר המעלות לדוד לילה מטעם שמדבר מעט
 מה שרצה קמן לעשות לא ואומר יתלו וגו' ואומר
 קדיש התקבל ואומר למנצח על אילת השם שמדבר
 מעטן אחר כדאמרין במגלה למח נמשלה אסתד
 לחילת מטעם שרממה נר לחילת וגו' וגם יש ב' דמו
 לשם קמן שכל הטל מחדב נפשי מיד כלב יחדתי
 ראשי תבות קמן מים ואומר קדיש יהא שלמיח
 רבה כתב בעל משמרת המועדות מטעם מה
 אין אס קורין שפ ימים מגלה מספק ויל מטעם
 שאינן מן התורה לא מדברי קבלה וקם אמרו
 לעשות יום אחד וקם אמרו חשטן קמולדות ועד

יש לומר של יעמר כתוב וטון שער שדיש לקרות
 ביום ארבעה עשר אין לקרות ביום טו כש קורין
 בטו שאין לפס לקרות ביום יז משום לא יעמר
 ועד יש לומר ממנה נפאך הוא יוצא ידי חובת איס
 קיום יד כבד יח ואם יג' קב פמי דבא טון שקראם
 פכ' וביום שש של פריס מתפללן כשאר קימי
 אבל אין מכללן על פטקם לא באחרית ולא במחנה
 ואין אומרין יעקב ה' ביום צדק ובמקום תלם
 לדוד אומר למנצח על אילת השחר וגו' ואם חל
 ביום שש אין אומרים תחומים וכשמחזירין
 ספר תורה אומר אתה קריאת לדעת במקום אל
 ארך רפס וגם הנשים סקנות שלם לעשות ב
 מלחכה וקטעם בכל זק מטעם שהיא פורים שזמן
 דכרבתן המוקפין חומה מימות יקושע בן און קורין
 בחמשה עשר שנא על כן קיקורים הפרזים קיושעם
 בערי הפרזות עשוי את יוס ארבעה עשר ומדפריז
 בארבעה עשר מוקפין חומה מימות יקושע בטו
 ושזן אעפ של קיתה מוקפת חומה מימו יקושע
 בן און קורין בטו קורא ונעשה בה נס שחרע ב
 באוטיקם בשלשה עשר וארבעה עשר ונחו בטו
 ואמרין בדו שלמי למח תלו הדבר שהושע להק
 כסד לרץ ישראל שהיתה חרב באותן הימים
 וכתב בעל משמרת המועדות ועד יש לומר לדעת
 קידוש למי למח תלו הדבר שהושע ולא במשה
 ודוד לפי שכל יד יקושע קיתה תחילת מפלת של
 עמלק שהמן היה מורע של עמלק ויקושע רב
 וחלק קארץ לפיכך תלו הדבר ב' פכ' ואם
 תהיה קשנה מעבדת בארבעה עשר ובחמשה
 עשר מאדר ראשון מתפללן כמון ביום שש של
 פורים שאמרם וגם הנשים סקנות שלם לעשות
 בהם מלחכה כתב הר' אבד שחייב אדם לפיח
 תפלן בפורים אבל למלחכה במקום שנגע הדבר
 תלוי פכשו אין אס רואין מי שלל טהבמנה קוז
 פ חבבה המעט קוזאת עליה ואמרין בצרקה

קמח למגלה רבקה ברק' דרביא אינן משתתף ושמחה
 קטלו עלתו מלחמה לא קטלו עלתו מעשקרא
 כתב שמחה ומשתתף ויום טוב' ולבסוף כתי' לעשות
 אותם ימי משתתף ושמחה ואלו יום טוב לא כתיב
 וכתב בעל הקלות גדולות דוכתא דלא הויג למעבד
 מלחמה בפריא לא לעבד יחיד מלחמה לא לבטול
 בקדיו דרבחוייה לקורא גברא דורע שתתג
 בפריא ולמייק ול' במח שתתק' ומקשי מיכדי
 מלחמה לא קטלו עלתו אימאי גמייק ומתק' דברים
 קמותרים ואחרים נהג בהם איסור קואי דתתא
 דברים קמותרים ואחרים נהג בהם איסור אי איתת
 דאי לתתין בטתקס ומתא לן דמפתגא מילת קיא
 דאינן שמין צד אבא אינן ל' יוחנן דאימר קרא שמע
 בעי מוסר אבך ואל תבוש תורת אימך' ואמרין
 שרושמי שצריך לומר אחר קריאת המגלה אכור
 קמן בדרך מרדכי ארודק זרע ברובה אסתד ארוד'
 כל ה' ל' ברובם כל ישראל' גם חרשנו זכור
 לטוב משום שנאמר וכל צדיק לברכה וספרשטש
 יקב' וכת' אבך קריו שמתגן בצרפ' ובפרובבקי
 קתמקות לקחת אבטם חלקים ולכתוב עלהן קמן
 וכשמושר הקורא את המגלה קמן קס מקישין א'
 עליו למחוק את שמן משום שנאמר וסס רשטש
 יקב' וכן אימר במדרש תמיחה את זכר עמלק
 אי מעל העצם ומעל האבטם' כתוב בערוך
 שמנה בטבל ועל כל הצורים עושים ערה
 ברמות קמן קודם פורים ותלן אותה על גבתיהם
 ימים וצמי הפורים עושין מדורק ותלן אותה קטל
 לתתה ועמדין סבבה ומזמדין ויש להם טבעת
 תלויק בתוך האש שתלן בה קערה וקופטין מעב
 קאש ל' קאחר' וטבעת ווקרית משוורתא
 כדאיתא בסנהדרין בפרק ארבעה מיתות קמתן
 מורש למולך אז יהודק אינן חייב עד שיטבדק
 ודך קטבדק' קיב דאימי אימר אב' שירגא דלעב
 עמינש קרא מקאי' גסא וקרא מקאי' גסא'

רבא אינן משוורתא דפריא פרוש שורה אחת
 של לבטם באמצע וחלקה קיתת' והאש מכאן
 ומכאן ומעבדו על אותה קערה וחוד ומעבדו
 עד שתפסם קאוד וספ' לתכו פרוש משוורתא
 קפצה כדאימרינן בפרק חלק שוור בן שוור פרוש
 קופטין בן קופטין' ואמרין בפרקא קמאי דמגלה
 מקייב אינש לאיבסומי בפריא עד דלא ידע צן
 ארוד קמן לבדוך מרדכי' יש מפרשים עד
 שיתחיל' ע קמן במרדכי ומרדכי בקמן' ויש
 מפרשים פ' ארוד קמן עלש למטן בדרך מרדכי וכל
 עד שלא ידע לכזין קחסון' ובעל המעשה
 כתב ונראה בשטש שטקיה שכל הבית קאחד
 עושין ארוד קמן ועל הבית קאחר עושין ברוך
 מרדכי וצריך צלותא שפטמים שאין אדם מתכוין
 וטועה' וקדב' ליחק עשה שוט בדומיא ו'
 אז שמאי מפת של קיו רגילן לשתת יין כדאימרינן
 צדוק למי ר' יונה שת' כסי בלש פסחא וחויין
 רישיה מרדכי ועב עבדא' ליהודק כל געמי
 סת' ארבעה כסי וחויק רישיה עד פחא ועל כן
 קיו מתבסמין ומרגשין במטטין' אבל אכחא
 סרגילן ס' ואין אפ' משתכרין מקרה אין לשתת
 יין כל כך עכ' ואס תאימר קיין חיים חכמים
 להשתכר בפורים וקל' בכמה מקומות בתורה
 מוזכר שקוף מכשול גדול השכרות כמו נח ולט'
 ויש לומר מפת של הנסים שנעשו לשראל בימי
 אהשורוש קיו על ידי משתתף פ' בתחלה נטרדה
 ושת' מן קמילכות על ידי משתתף קיין שנאמר ביום
 השמש כטוב לב קמילך בן אימר לשא את ושת'
 ונ' ובאק אסתד תחתיק על ידי משתתף שנא ויעש
 קמילך משתתף גדול לכל שריו ועבדיו את משתתף
 אסתד ונ' וכן עטן קמן ומפ' לת על ידי משתתף
 קמן קי' ולכן חיים להשתכר בפורים מפת שבא
 קנס בעבור משתתף קיין שעשתה אסתד' ועתה
 יקיה נוכח קנס קגדול בשתיית קיין "

סדר תפלות קפסח

כימים הכתובים במגילת התענית הם ולפניקם
 ולחריקם חסורין שבתת וימים טושים קן חסורין
 לפניקם ולחריקם מותרין . מנה הפרש בין זה לזה
 קלל דברי תורה וזין כרישן חזוק וקלל דברי סופרי
 וכרישן חזוק . וקאידעל בגלה מגילת התענית כריש
 בפרקא קמיה דראש השנה . ומנה שנהג להתענות
 בגלגה עשר באדר והוא יום שלפט פורים וחמנה
 ופריש לל בגלו . יש למנה כדאמרינן בפרקא
 קמיה דראש השנה גב התענית של עסגדלה דדברי
 קבלה כדברי תורה דמנו וזין להם פנים וחזוק קלל
 קוי פריש כדברי תורה ומלגט מותר . כתב בעל
 ספר המעשה קקטן מנהג פשוט בגל ישראל של
 להתענות ושל לומר תחפשי בטמן : ואם יתענה
 יתענה בטענה עד כאן . והם איתא בגל סופריש
 ומינן ברוב המקומות בספרד בהג לומר תחפשי
 בחדש פסח . וכתב אשן קירחי שבת שלפט
 הפסח קורין אותה שבת הגדול והטעם מרדק ימיה
 לן בשבת בתיק ל עקיבא עסקן עם יבאו ישראל
 ממצרים חמישי בשבת קיה ובעשור לחדש ג
 בשבת ואמר הנה בעשור לחדש הזה ויקחו להם
 איש שק לבית אבות שק לבית . אמרו ישראל קן
 טובח את העגלת מצרים לעשהם ולא יסקלון .
 אינן הנה התענה וריחו את ישועת יי אשר לעשה
 להם קלכו ולקחו איש פסחו בעשור לחדש להיות
 להם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש כשראו
 המצרים זה קורעם להקם מקם והיו מעשהם
 מנתחתישם ונדעמן באש ונדוטן שיסורין ובחלואים
 רשם ולא קזיקו אחד מישראל . ועל שם אותם
 מנסים קגדן אותה שבת הגדול . וכן כתוב במחזור
 ויטרי . ומוסוף שם טעם אחד
 שלכך נקרא שבת הגדול
 שקורא שבת ראשון
 שנכנסו
 למעשה

מעשה עשה מן התורה להשבת החימץ קודם איסור
 חטלת שחומר אך ביום הראשון השבת שאור
 מנתכס . ואמרין בפרקא קמיה דפסחים חמץ
 מעשה שעות ולמעלה מנה לן דאיסור אינן רבא תני
 קראי כתיב . כתב שבעת ימים שאור לא ימנח
 בביתכם . וכתב אך ביום הראשון השבת שאור
 מנתכס . הא שנה לבית ארבעה עשר לבעור .
 ומקשי ואינן לבית לל ארבעה עשר לבעור .
 ומתקין ביום כתיב . וקדר מקשי ואינן מצריא
 ומתקין אך חלק וקוח לנה בתחילת שנה . ועבדו
 רבנן כרחיקה יתירה לל ליגע באיסורא דאורייתא
 פי אך חלק משום דאשן ורקין מייעטין קן חלל
 מקנת חיים מותר ומקנת איסור . ומעשה יש לל
 לחלק חטא לאיסור וחטא לחיית . והדרש פס אומרי
 אך הוא חן בחלוקאותות בלפיא שיהא דאחם בטע
 גוף לכך . והסתה וו קאימורא בתורה היא
 שיבטל החימץ בלם ויחשוב אותה כעפר . ומדברי
 סופריש להט את החימץ במחם איות ובחורים
 בתחילת לל ארבעה עשר בטמן לאור קנר מעט
 שבלל כל קעס מעטין בבתיקם ואור קנר יפח
 לבייקת . והחימץ שמונח מצטע במקום אחד
 עד תזילת שעה ששית ביום ומבערו : ואם רצה
 לבערו בליל מעבר . וקודם שיכדוק יברך באי
 אמיה אקבו על בעור חמץ . והטעם שחימץ מברך
 על בטול חימץ מנפ שק בטול הוא תלי בלב האדם
 וזין כרך לחושאו בשפתו וזין ס מעשה כלל וזין
 מנפסן על מעשה שאין בה מעשה כמו שכתבם
 בקדמת קסטר קוק . ונש אין לברך על בדיקת
 חימץ מנפס שהיא מדרבנן . ולאחר בדיקת אינן

כל חמירא דאיכא ברשות דלא חויתקא וליג
 מצרתה ולא ידענא דה יקא בטיל וחשיב כעפרא
 ואין למר דאיכא בבתא קדקא לא דאיכא ברשות
 סמא יס לעבשת אחר: ואס תאמר למה קצרים
 לבדוק חמין בחורין ולפוצאן משה יתר משאר
 איסורין כגון חלב וטבלת: ואס תאמר מטב שחלב
 ונגלו בע אדם בלשן מקס כל השנה אין אס חוששין
 סמא יאכל מקס: אבל בחמין אין בלשן ממש
 סלש' עדין קשא שקרי לגזיר לם קצריכו לרובא
 קיין מרשות אעף שאין בל ממש כל השנה לא
 ימי טרו בלבד: ונתחדש גם כן שאסור עד ששק
 פטר בטמן ואפי בחובה לרץ ואין בלשן ממש לם
 קצריכו לפוצאן משה: ויל שקטע בחמין מטב
 שקקריק מ התקין יתר משאר מעט ואסרי
 אות בכל יראה ובל ימצא חמירי מ יתר וקצרים
 לבדוק כדי שלא יבא לדי משה: תדע שקרי
 בשאר איסורין אס קולמס אחר קטע ואפי שן
 נסך שאיסורו במים במשקו: של במים במתן
 טעם ולא בחיץ שן במים שן של במים במשקו

ערבית

נגסין לשת **הכנסת**
 וקורין קריאת שמע בברכותה וחותמין ופרוש
 עליה וכו' ואומר שלח כסר קדיש עד לשלח
 ומתלילין של ראשונות ואומר

אתה בחרתנו

מכל העמים: על שם ויבחר בכס: אקבת אותם
 על שם ואקבת עליהם אקבתך: ועל שם מואקבת
 א' אקבת: ורצת בס על שם פדוה א' בעמו:
 ומעברנה האלם את מעשיך: ודוממתם מכל
 קלאמות על שם רק אקבת ידעתי מכל משפחות
 האדמה והוא מלאשן ידעתיך בשם: ואמר לשון
 דוממות על שם תדוממתה קדמות בדיק: ואמר
 מכל קלאמות על שם מכל קלאמות הגם זקדשתם

במשנתך פדוהו בברכת נטילת ידים וקדשתם
 מלכא לפדוהו פ' לשמ ע מתן תרה: ואמר
 וקדשתם: על שם ויקי כשמעב את קול מתוך
 קחשך וקדר טער באש ותקדסן לי וגו' וכן ויקדס
 כל העדה: ושם קדול על שם וגדול שמך בגדל
 וקדוש על שם והא קדוש נקדש בדיק: על שם
 קראת על שם ושם עליהם נקרא: או על שם פ
 א' הקורא בשם א' ישראל כלומר חפץ אפי
 שאקרא בשם א' ישראל בשכל אקדשם אינמי
 ששמו משוקף בשם ישראל שסוף קדש הוא א' וגם
 כן בכל השבטים הראובט והשמעו בראש ק'א
 ובסוף יד' וז' א' שבטיק פדות לשרא: וקטעם
 לפ שקין אומות השם מבזין את ישראל ואומרים
 על מה לו מתחמין על שבטיקם לשת אבותם
 פטרין קס שלם שלבו קמצים באמותיקם: אס
 בעפם שלטו באמותיקם לא כ' לפי קער עלהם
 קבה פ קס בע אבותיקם ותתן לפ א' אלם באקבה
 פ' מ' אקבת א' אקבת וגו' מועדי שכל אק מועדי
 א': לשמחה שכל ושמחת בחגך: חגים שכל את חג
 קמעת חג השם עת חג קסות וזמנש הוא תגו
 של מועדים וקל אחד: לשון הוא כפל השמחה:
 את יום חג קמעת קזה את יום טוב מקרא קדש
 קזה שכל מקרא קדש יקיה לכם: ואס חל יט בשבת
 כולל השבת פ' יט ואומ' ותתן לפ א' אלם באקבה
 שבתת למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנש
 לשון את יום קמנח קזה את יום טוב מקרא קדש
 קזה זמן חירותים שבתם יאסן לחרות: באקבה
 מקרא קדש כגד זכרם קו' זכר לעבאית מצרים
 פדוהו בברכה משן שבע של לשת ואיס
 אומ' זכר למעשה בראשי: ואפי הוא שבת יט מעט
 שם בשבת רתוב וזכרת פ' עבד קיית במצרים:
אלהינו ואל אבותינו עלם ויבא: פ' א
 ותעלשותם: ויבא פ' אקבה
 פנקתם ישראל באק א' יגע פ' אקדש ומעט

קשמימתי וקווי רימו על קנעת תפלה לשמימי יראת
 פש רחמי את קלסן וירצה על גרען על מונחי
 ישמע עש וישמע אלם את פקדתי יפקד עש פקד
 פקדתי אתכם וכתב פקדתי את עמו וזכר עש
 וזכר אלם את ברית את אברהם וגו' והזכרו כל
 גו קלסות לפי שחס נאמן יעלה בלבד קייתי אומר
 יעלה אבל לא יבא לפי חמי יבא ואם נאמן יבא קייתי
 חומי יבא אבל לא יבא לפי חמי יבא ואם נאמן יבא
 קייתי חומי יבא אבל לא יבא לפי חמי יבא ואם
 נאמן יבא קייתי חומי יבא אבל לא יבא לפי חמי
 יבא ואם נאמן יבא קייתי חומי יבא אבל לא
 יבא ואם נאמן יבא קייתי חומי יבא אבל לא
 ישמע בעל שנתת לכך חמי ישמע ואם נאמן
 ישמע קייתי חומי ישמע פש את אבל לא יפקד
 פש את חתי לפי חמי יפקד ואם נאמן יפקד קייתי
 חומי יפקד פשמיסאו שלמה אבל לא יעלה לפי חמי
 חמי וזכר לעלם קרי שקורכו כלם וכל גו קלסות
 קס ח כנגד ח מעלות שיש באתה בחרתה כנגד
 כנגד ושיקר הגדול חמי יעלה למעלה וכנגד עליו
 קראת חמי ויבא עליו וכנגד וקרבתי מלכתי
 לעטרתך חמי יבא עת קקריבתי וקעטדי וכנגד
 וקדשתי חמי יבא קקדוש פ בעטרתו חין קדוש
 נראה עמנו בתוך העמים וכנגד רומימתו מכל
 קלסות חמי יבא לרעה לרומימתו וכנגד ורעתו בן
 חמי ישמע לבל קעים שאתה רוצה בו וכנגד
 אהבת אותנו חמי יפקד הפקידה אשר מקדס וכנגד
 אתה בחרתנו חמי וזכר הבחירה אשר בחרת
 באברהם יצחק ויעקב וזכרונו עש זכרתי חמי ברען
 עמך וזכרון אבותינו על שם וזכר אלם את ברית
 את אברהם וגו' וזכרון ירושלם שגד על שם חס לא
 אזכרתי וזכרון משיח בן דוד עבדך על שם זכרתי
 לדוד וזכרתי אהב פש משיחך וזכרון כל עמך
 בתי ישראל לפני עש זכרתי לך חסד נעריך לשלם
 עש לשלם לא כלום לבובת על שם לשוש עלך
 לשוב ועמי כלומר שהגשאר בגלותו תחיה לו כלום

טובה לחן על שם ולפני יתן חן לחסד על שם
 חיים וחסד עשית עמנו ולרחמים על שם זכר
 רחמיך חסדך ומזכר כאן חמשה זכרות
 כנגד חמשה פעמים שקראו ישראל בפסוק אחד
 שנאמר וזכרתי את קלויס נעטם לך חסדך ולבט מתוך
 בע ישראל לעבוד את עמדת בע ישראל ביהל מועד
 ולכפר על בע ישראל ולא יהיה בע ישראל כנגד
 בע ישראל הקדש משל למלך ששוא על בן ואו
 יאן בע קס בע חל בע קלך בע לכת קספר בן
 בע משה קספר כך קקב מתחלה לחסד את
 ישראל בכל שעה ביום חנוכו וזכרתי חסדך
 לטובה על שם זכרתי לאל לטובה ופקדתי
 לברכה על שם פקד פקדתי אתכם וקושיענו
 לחיים טובים על שם קושיענו אל ישעיה מנקה
 מאת השם שיקי אות וזכרון שש לטובה ולברכה
 ולחיים טובים כנגד יאופה ורחמים עש ופקדתי
 בשועתך חוס וחטא ורחס עליו וקושיענו על שם
 ויחן חסד ורחמים ויפן חסד פא מלך חסן
 ורחוס אתה על שם פ אתה חסן ורחוס

והשיאנו ליה אלהינו

את ברכת מופדיך לחיים רעו הפרושים בלשון
 והשיאנו ימי שקווי מלשון וכשיא בעמך כלומר
 רומימתו ונגלפו וימי שקווי מלשון כנגד משיחין
 משיחות כלומר והאר פטא ושעפא ויש
 מפרשים שקווי מלשון ישא פרעה את ראשך
 ומתקנני ידכרתי פרעה כלומר שיעלה זכרונו
 לפני לטובה ויש מפרשים
 שקווי מלשון ואשא אתכם על כנפי נשרים ואשא
 אתכם אל ומתפלל לשם בדרך משל שיגיע קשת
 שיטה לעגים שיסאוס בכל מועד ומועד לרושם
 ולא ישרו בעש כל חלו הפרושים פ חסד
 פקשרים עש תיבת את חל הנכון לפרש
 שקווי מלשון וישא משיחות מאת כלם שעטא

חזון כלומר שלם לפי דורון ברכת מועדיך. ונשיתן
 לפר שהיא מלאה מעשר בזה קהת כלו הטעם את
 ברכת מועדיך. וקטעם שפרא לעלות לרושם
 וקריב עלת רחיה שכתו בה איש כמתנת ידו וכו'.
 בשמחה ובשלום כח אשר רצת על שם רנה האים את
 מעשך. כלומר שידעו אותם בעליתם לרגל
 ובהבאת הקרבנות ועוד על שם רצתה ארצך
 ואם מתטלגן לשם שחכמו לעלות לרגלם לרושם
 ואמרת לברכמו שחכמו כברכת א' לך אשר נתן
 לך. ותמצא כתו בחג השמחה ובחג הסוכות
 ברכה ושמחה אבל לא בחג המצות עד לסוף שכולל
 כל המועדים בברכה בלבד שחכמו כברכת א' לך
 אשר נתן לך. וקטעם בחג השמחה ובחג
 הסוכות שיש לכל מעל בתים תמיה ושרות קרבת
 עם קרבן לשמח ארבעה וקס קלוי וקגר וקיתס
 והאלמנה ופגדן אמן לבה אם השמחה ארבעה של
 אפ' אשמח ארבעה לך וקס בך ונתך ועבדך
 ואמתך. אבל בזמן חג המצות שהיא סוף תמיה
 שנה שבער ועדין לא נקברה קהתם א' קהתם ואם
 היה מצה אותם שישמחו יתקו בהם נרות ששן ל
 לתת משלם וקתרה ידק לסוף דעתם וכיון שאין
 משמחין אותם בחג המצות לא נאמר שם שמחה
 וגם ברכה לא נאמר שם לפי שיש בהם נרות ששן לתת
 משלם וקדשתו במצותך שרשמוו בדברך
 נטילת ידים. והן חלקם בתורתך וכו' הכל שרשמו
 בתלת על שבת ברכה נא במסחתם וקחילם א'
 לים בשמחה ובששן מועדי קדשך שכל במועדים
 שמחה וכתב לששן ולשמחה ולמועדים. וישמחו
 גם כל ישראל מקדישי שמך על שם שמחת בחגך
 וש קודין אוקם שמך וטענת הוא מפע שצריך
 לומר מששן קהתמנה סמוך להתימה. באי מקדש
 שרל וקומעם על שם ש' אע"י מקדש את ישראל
 וקומעם ששרל מקדשין קומעם. ואומן שלם
 אחרות ואומן של קדיש. ואם חל בשבת מועד

בתלת גם של שבת את יום קממח קזה וחותם
 מקדש השבת ושרל אהומעם. ואומר וכלו וברכת
 מן אמת בדברו וחותם בשל שבת בלבד. וכבר
 כתבם קטעם בתלת על שבת. ויש אומרים
 שאין לומר ברכה אחת מששן שבע בלל פסח שחל
 להיות בשבת כשאר ערב שבתה מפע שהקפס
 אותם משום עש שבשדות שמאחרין לבא כדי ש
 שיגמרו תפלתם עם קטור ולא ישרו שם יחידים
 משום דשפחי מויקין ולפלוו משומר ובא מקם
 ומפוכא בהם. ומיקו נשעו למרקה. ואין לקדש שז
 בשבת הכנס לל הפסח לפי שבשאר לפי שבתה וימי
 פושם שמקדשין בשבת הכנסת קוה להוציא אורח
 ידי חובתן כמו שכתבם למעלה. ובלל פסח אינן
 צריך פקס מקדשים לעצמם בשבת כדתנן ולא
 יפחתו מארבעה כוסות של יין ועוד אם יקדש
 בשבת הכנסת יראה כמוסיף על ארבעה כוסות.
 ואם כן מה קושלו חכמים בתקנתם. ואומר שז
 קדיש ונפטרין לבתיקם לשלם לעשות סדר קהגדה

סדר קהגדה

ופרוש
מצה מרצני

פופרים על כל איש ישראל לשתת ארבעה כוסות
 של יין בכל לילה משתי ללות ראשונות של פסח
 ואפי' עט שבשריאל לא יפחתו מארבעה כוסות
 לו של יין ואפי' מן קהתמחוי ופרש קל יחיל מפרים
 דהא לא יפחתו אפע קאי. וקל לא יפחתו למד
 כוסו של יין אפי' חקל מוון שתי סעודות ימכרס וקח
 מהם ארבעה כוסות ואעפ' שיצטרך אחד כד לקח
 מן קהתמחוי. ושרל תמחוי קערה גדולה ויש בתה
 מערות מנורות ודומין לקערות קסמת בתוך
 קערה גדולה ומקצצין בה מיט מוון להחיל
 לעמים וקיתה כגשת בכל יום. ומקשי בגמרא
 הים קיימי רבין ומתקפ מילתא דאתיבה לדי
 פכש דתשא לא יחל אדם תדי ולא ישתה תדי

סדר הקהה ושחז

ומתוך אמר רבנן נר יחזק אמר קרא לר
 שמואל קרא לר לר קמסומר וכו' מן המזיקין
 רבא אמר כוס של ברכה מנערך לטובה ואין מ
 מתערך לרעה פרוש כוס של ברכת המזון
 מתערך לטובה עם קשטם הראשונים ואין
 מתערך לרעה לפי שזו עת כוס רשע רשע
 אמר כל חד וחד מעשה בראש נפש קרא וכתם
 קמאטם וכו' המפרשים הואיל וכל א' מ' ארבעתן
 מעשה בפני עצמה נרץ לבדך סרא פרי קמאט על
 פל אחד מקה' וזו משום שהקנה קרא קיסר
 קרעת והפסק ויחמי נרפת וקרב רפיש ונה
 ואראש כתם שאין לבדך סרא פרי קמאט לא על
 כוס ראשון וכוס של ברכת המזון בלבד והעלם
 כהם פרי קמאטם קכוס קראשון אומר עליו
 קדוש קוים והכוס קשט קורא עליו הקנה קר
 נחל ישראל והכוס השלישי מתערך עליו ברכת
 המזון והכוס הרביעי עמר עליו את הקהל ואם
 שנה ארבעה כוסות אלו של על הסדר לא שתין
 זה אחד זה לא ירא ושיער כל אחד מהן הארבעה
 כוסות רשעת לוג יין דקיים טבה ומחנה וקורא
 משקל שלם אוקיות ושלש ומדת הכלל שיטל קורא
 ארבו כרוחב נ' גרלם וכן רחם ונגמו כרוחב שפ
 גרלם וחס גרל וחומש גרל ואין נרץ שיתר
 כולו לא רחם וקטעם נרץ לפסעמין משמרי
 כוסות ואין צימן כוס שלם לא קורא אותה כוס
 כוס וקראו משמיו לתיסקות ואמרין
 שבושלמי דשקלם שמעמ מן המוכר לחד אחד
 יין אדום מדכתב אל תרא יין טיתאדם למא פתם
 יין אדום קורא ואם קלבן מאוכח מן האדום קלבן
 קורם נשאל קל מאיד מרוטנערק אם יטלן
 לבדך קטוב וקמטיב בלל פסח אם נראת כמנסף
 פל כוסות והשיב דאם נראת כמנסף
 רק אם יבדך סרא פרי קמאט כיון שמברכין על
 שני כוסות וטעם לארבעה כוסות קרא

אמרין שבושלמי ר' יוחנן בשם ר' צדקה אמר לן
 אמור לבג ישראל אט' וקובצתי אתכם מתחרת
 פבלות מצרים וקבלתי אתכם מעבודתם וגאלתי
 אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים ולקחתי
 אתכם לגמ' ועמר כפגד וקובצתי וקבלתי וגאלתי
 ולקחתי ל' יקושע בן לוי אמר כפגד ארבעה כוסות
 של פריעו וכוס פריעו שדי ואקח את קמטם
 ואסחט אותם אל כוס פריעו ואתן את הכוס על
 יד פריעו וכתב ונתתה כוס פריעו שדי ל' לוי
 דאין כפגד ארבע מלכות ורצין אמרי כפגד
 ארבע כוסות של פריעו שעתיד קבל להסקות
 את אומות קשעלם שבה אמר י' ל' ישראל אל
 קח את כוס קיין הקמק הזאת מיני וקשקית אות
 את כל קמטם אשר אנפ' שולם אותך ליקם ושת
 וקתעטעו והיהוולו מיטע קהרב אשר אנט' שולם
 צאותם כוס ואב' בבל ש' מ' משכרת כל הארץ
 מיניפה שתענים על כן יהוולו פ' כוס ש' ויין
 אמר מל' מסר ויג' מזה אך שמריק ימע' ישתכל
 רשע ארץ ימטר על רשעם פחיס אס ונברית
 ורוח ולעפת מנת כים ורנגדן עתיד קבל להסקן
 את ישראל ארבעה כוסות של נחמות מ' מנת
 חלקי וכוסית אתה תמין גרל' תערוך לפט שולחן
 פ' עררי דנת בשמן ראשי כוסי רויק' כוס
 ישועת אש' תרין פ' בשתי כוסות קתו' מדבר א'
 למות קמטיח וחד ליעלם קבא' יש שולין מיטע
 מ' חין מברכין ב'וי' אמק' אקם לשתת ארבעה
 כוסות כיון שמברכין על המרוד שקורא מדבריהם
 בזמן קור' ויל' קיחך יבדך לשתת ל' כוסות וקרי
 יש כוס של קדוש שקורא מעמ' ו' ושמר' ואם
 תאמר יבדך לשתת שלשה כוסות והלא מחוייב
 קורא בארבעה קילכך ל' איפ' שר' ועוד טעם
 אחר מיטע שאין מברכין לא על מעמ' הנעשית
 צנת אית בל' הפסק אבל ארבעה כוסות
 ששעק מעמ' על כל אחד ואחד מקה' ואם

שתאן בבית אחת לא יבא איין מעברין וכתב רב
 נטרוכאי ארבעה כוסות של פסח חובה קן ואי
 שלח לשתת ואם לא שתה לא יבא ידי חובתו וחיוב
 מלקות מערבין ואם אינו מוכח אין ישראל עגש
 או צמוקים צמים ויעשה מקום ארבעה כוסות
 שקר אמרו חכמים אין צמוקים לא יבא לקרבן ואם
 קצח כשר וכוון לקרבן אם קצח כשר לקדוש
 ולבדל לבתולה כשר בצמוקים שאי איפול וכת
 הרין גיאט מי שאינו יכול למצוא אין מקדש על קפת
 וטעם ואוכל לא לתר ואין צריך להיות עד סודר
 הקהנה מדי דקוק ארבעות שלמים דאדם ממלא
 כריסו מקום ומצדן עלהם קמוצא ואוכל מצה
 משומרת באחרונה ומצדן עלה לאכל מצה וכל
 שכן קחא דלקוימי מצה קא מכיין ואין ע לאחר
 שמינא כריסו מממן יבדק עלו וקנה וברכת המזון
 סודר על קפת וכת הרין אף מאן דלית לה חמר
 בלש פסחא מקדש ארי פתא מדי דקוק ארבעות
 וימים טובים והיטעבד שארי קמוצא בריסא
 ובגב לה לריפתא ומנח ידיה עלוקה עד דגמר לה
 לקדושא ומצדן לאכל מצה ואכל וקדר מצדן
 בשאר ירקי ועקר לה לפתחא ואומר מה נשתנה
 וכל הקנה עד גא ישראל ומצדן אמרו ואכל
 וקדר כדך מצה ומרור ואכל בלא ברכה
 ושתית ארבעה כוסות האלו ואכלת מצה צדין
 קסבה דרך חירות ואשלו עט שבאראל שאין
 דגל בקסבה כל הקנה עתה לא יאכל עד שיסב
 וגם נמי עשיר שהוא מסב על כל מילת וכלים
 וכשתת הוי דרך חירות אכל עט שאין מסב לא
 על גב ספסל הוה אימינא לא הוי דרך חירות ולא
 צריך קסבה קמיל דצריך קסבה וקיסבה צריכה
 להיות על צד שמאל והסבת יין אינה קיסבה ועד
 שמלא יקדים קנה לשטו ויבא לגי סנה אשה אינה
 צריכה קסבה מפני שאימת בעל עלה ולפי זה
 למנה וגדושה בשא קסבה ובעל קנה פרש

מפני שאין דרך האשה לפסח ולפי זה כל אשה
 אינה צריכה קיסבה ואם אשה חסובה היא צריכה
 קסבה בן אכל אביו אפי הוי רב מוכח צריך
 קסבה תלמיד אכל רב אינו צריך קסבה לא אסכן
 יתן לו רב רשות והטעם שאינו מסב לרב רב ואם
 היה אביו רב מסב לרב מפני דרך האב למחול
 על כבודו לבן והוא גם כן ואינו צריך לטול רשות
 ממנו על זה מה שאין כן צדו שמש אכל רב צריך
 קסבה וכל מי שצריך קסבה אם אכל ושתה בלא
 קסבה לא יבא ואמרין שאלה שמות רב ויסב
 גאים את קעט מכאן אמרו רבתינו אפילו עט
 שבאראל לא יאכל עד שיסב שקר עשה להם קאים
 שנאמר ויסב גאים את קעט וכת אבי הערבי בזמן
 קוק שאין רגילות בארצו להסב ושב כדרכו ואין
 צריך להסב ללש הפסח לא יקדש עד שתחשך ויבאו
 הכוכבים ואעפ שישאר שבתת וימים טובים
 מוסף מחול על הקדש ומקדש מפלג המנחה
 ולמפלא אעפ של שקעה חמה בפסח מצה
 לשתת ארבעה כוסות בזמן אכלת מצה וכוס של
 קדוש אחד מהן ואין מצה נאכלת לא בלילה כפסח
 שאינו נאכל לא בלילה שנאמר ואכלו את קדש
 בלילה הזה **וכשיבא** אדם אל
 ביתו מוכח נדור
 דולקות ושלחן ערוך וטוסות מוצצות מלחות יין
 מביאין לבטול או קערה שיש בה שטת צבילין
 ושלש מצות ושט מניח ירקות וחרוסת קשט
 תבשילין קס ודוע וצנה אחד מקס בל וכר לפסח
 ואחד ממסל וכר לחגנה המס שלת קנאכלת קודם
 קפסח כדי שיהא קפסח נאכל על קשבע
 ושחש למי ילף לה מקרא דכתב ועצם לא תשברו ע
 ואלו היה נאכל בשעת רעסן יש ע מאוס ששרת
 קעט וכך היא המצוה בזמן שבת המקדש
 קיים בתולה מבחין הפסח ומצדן באי אמלא
 אקם על אכלת הפסח ואוכל ממנו

סדר קהילה ושחש

כל אחד כותב ויחד כך משאין קהילה ומצדדן
באי אמת אקט על חבלת חובת וכשגמרו לכל
קהילה משאין הפסח ואוכלין אותו על קטע
ובמזון שחל להיות יד בעסן בשבת אין נדיר שחס
הכל שקורא וכל לפסח ולא קימט של שקורא וכו'
לחגגה של חגגה חגגה דוחה שבת באותו זמן
ועלן חזרוב על קהילה מטעם הפסח אין עלן
אות לא בשפד של עץ רמון כמו שמפרש הטעם
בפסח'ש וחס באם לחפס אחד שפד של עץ יקום
טורח גדול וקריף כת שאין לחוש כון שאים חל
לכר בעלן ואדרבה קמנדק בוק נראה ששעה
אות כמין קדשים ממש וכן כת בעל משטור חל
ישנה חס ואמרין ברושמי שלך לקחין בעל
ודרעא כלומר בעל רחמנא למפרק יתנן בדרעא
מרימא וקמעת שאדם יוצא בקס ידי חובת
בפסח צריכין להיות מאחד מחמשה מיני דגן שהן
חטין ושערין וכוסמין שהיא אשק אנדק בלש
ושלת שועל שהיא אשק בלש ושיפן מפרש
בערוך שקורין אותם בערב דוסר ובלש אשפלטא
לפי שהם באים לדי חמון שנאמר לא תכל עלו
חמץ שבעת ימים תכל עלו מעת לחס עש דברי
הבאים לדי חמון אדם יוצא בקס ידי חובת דברים
שאין באין לדי חמון לא לדי סרחון אין אדם יוצא
בקן ידי חובת לשיקוי אורו וזוהן שהן באין לדי
סרחון כוסמין קן מין חטין ושיסלת שועל ושיפן
קס מין שעורים וקמעת האלו צריכות שימור
לחס מצה שלא יבאו מים בתואה משעת קצרתה
ואילך או אפ משעת טחינה ואם אין לו כך יעשה
שמוד משעת לשה לשה אותה נכרית אפ ישדלי
עמדת על גבה אים יוצא בקן ידי חובת שכל דבר
שנדיר לשמו אים נעשה על ידי נכרי ועגו של
לתן מלם במים של שעת מצה משומל משום לחס
עש וכת הר' אבד בדשא שלו ונדיר לעשות
קמעת דקיקין קטטס ואם עשאן עש וגדול אין

זה לחס עש כדתנא לחס עש פרט לחס ואשוס
ואשוס לחס גדול קורא ויש מדקדקים על קמעת
בעשייתן לרשום אותם אי זו נעשת ראשונה ואי זו
שניה למע שמעך בראשונה כדאמר לטמן קופות
של תרומת הלשכה שמעך בראשונה ולדברי
קמנדקדקים צריכה האשה להוקר שאותה שנעשית
ראשונה שתכנסנה תחלה לתור כדי שתגמר היא
תחלה שאם נעשית היא תחלה ואחרת תחלה
האחרונה היא ראשונה עגמר קפת קורא השקר
וכון שמעך בראשונה מוטב שקראשונה תהיה
ראשונה לכל דבר ואם לא תעשה כך קרושם של
מה קושל עכל וכת בעל ספר המצות שחס
החלף שניה בראשונה יא כדאמר בפר הקורא
את קמגלה ראשון שקרא ארבעה משוכות וכן שט
וכן שלשי שקרא ארבעה משוכות וכת הר' אבד
בדשא של אין לין מצה של מעך לא אחר חעת
כשחיסת פסחא ינה לא אחר חעת ואיתקש
אבלת מצה לשיפסח וקשט מיני דקנות נהג
לפיות קמין קאחד קמס כרפס וכל לששים דסח
שנסתעבדו בעמדת פרך כשתפך כרפתמנא
ס פרך וקס קמין לששים דסח ואעפ שיש
חמשה מיני מרור שיצא אדם בקן ידי חובת ואלו
קן חזרת שהיא חס' על לין שהם הנדב בערב
תמכה בערוך מפרש שהיא קארדוש בלש ויש
אומרים שקורא מריו בלש וקריף שרש סרים
בערב חרובנה יש אומרים שהיא קרענה
בצרב ויש אומרים שקורא חנדקוק מרור שהיא
חזרת של ער שהיא מרד' אעפ כן חסה מצה מן
קמובחר לשכר עגו לפיות קמין קשט חזרת שהיא
חס' וקיא מרור דאמרין בפר ערב פסחים מאי
חס' דחס דחמנא עלין ומק מרור תחלתך וסופ
קשק חף מצבים תחלתן כך וסופן קשק ושרוסלמי
גרים תחלת מיתק וסופ מר' וקיל כרבא דאמר מרור
בזמן קוז דרבנן לפ שקורא תלוי באבלת הפסח

שלאמר על מעשה ומעוררם ואלוהו . וקדושת
 היא מעשה מנדברי סופרים וכו' לטיט שקיו ישראל
 מאועבדין ב' במערה ועשין אותה מצניט פרות
 מתקיים ומעוררם וחומץ ומתבלן אותם בתבלן
 למותה לטיט שיש ב' מכל דבר . ועריך שתהיה
 פנה כמו קטיט וכו' לטיט כמו שאמר . ישי
 בה מיט קיהו כגון תפוחים חמוצים וכו' לתחת
 התפוח ערדיתך . ואנוס וכו' אל גגת אגו ירדתי
 ותאמס וכו' לתאנה חנטה טנת . ותבלן כגון קנה
 וקמיון שאוהא קצבה ל דריה וסבל שדומין לתבן
 שקיו מנבלן ב' קטיט במעריס .

ובשיהיה

כל זה מוכן לגנו מונח לו
 כוס ראשון ומבדך על היין
 תלה ואחר כך מבדך על קזים . ויש מוסיפין למי
 נאסח זה הקדוש בחר בו ויגדלם ורצה בו
 ויחרימו . ואיש ממנוטבע הקדוה ומבדך שקחיים
 ואיש מבדך שפעה נסיס לאבותיו מפת שבכת
 אשר גאלהו באז במקומה ויתר מעוהרת שמוטר
 זה פריה קנס . ושוקה כל אחד מהם כוסו בהסנה
 ודך ידיות ואם חל לביות בשבת אוגל תחלה ויכול
 ואחר כך מבדך על היין ואחר כך על קזים ואומר
 בדתיקה . ושבת ומופעדי קדשך בשמחה ובשאו
 קתלתו שמחה ביום טוב מעוררה . ובשבת בריו
 שאלו צום שמחה ואמרין בסיטרי לא השבתתי
 ובשבת מצאם לשון תלה שחלמי ושמוכו בע ישראל
 את השבת לגרותם . וצום טוב לא מצאם לשון
 תלה לא קוא על שם אל המפחה ואל הפחלה כל
 יום שישם מפחה קוא תלה . וחוקם צאי מקדש
 השבת ישראל והזמנים . ואומר שקחיים ואחר כך
 שוקה . ואם חל במנוחאי שבת עשה סימן יקבלו .
 יין קדוש נר תבדל זמן . פי מבדך תחלה על היין
 ואומר עלו קדוש קזים ומבדך על קנר צדי מאורי
 קאם . ואוג צאי אלף המנדיל בין קדש לפול ובין
 אור לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השמש

לשאת ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום
 טוב הבדלת ואת יום השמש מעשה יום המעשה
 קדושתו קדושתו וקדושת את עמך ישראל בקדושתך
 צאי המנדיל בין קדש לקדש . ומצאם הבדלה בין
 קדש חמור לקדש קל שאלו המנדיל הפדוכה לבס
 בין קדש ובין קדש הקדשים . ואל רבי אפרים למה
 נהג העם למי ואת יום השמש מעשה ימי המעשה
 קדושתו קדושתו וקדושת את עמך ישראל בקדושתך
 אחר בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת
 שאין זה לא מעשן חתימה ולא מעשן פתיחה . והשיב
 ר' משום דאמרין בפרק ערוב פסחים הפחת לא
 יפחות משלם הבדלות וקמוסוף לא זסיף על שבע
 רע לפעמים לפיכך שבע הבדלות וקוסיפס ביום
 טוב אחר שבת לפי שאוהא מעשן יום טוב . ואלו
 בין קדש לחול ובין אור לחשך . ובין ישראל לעמים
 קדי שלם ובין יום השמש לשאת ימי המעשה אינה
 מן המעשן לא אגב דאמרין לה בעלמא אמרין לה
 קחא . בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת
 וכו' אוכל גפס שמותה ביום טוב מה שאין כן בשבת
 ואת יום השמש מעשה ימי המעשה קדושתו וכו'
 יום טוב אחרון של חג שחלק מעשה ימי חולו של
 מועד אלפניו והבדלת וקדושת את עמך ישראל
 בקדושתך קס שתי הבדלות בין קדש ליום וליום
 לשאלו וקו מעשן חתימה המנדיל בין קדש לקדש
 ומצאם הבדלה בין קדש ליום שאלו מצאם בע עמכם
 אחרן ומשה ויבדל אהרן לקדשו קדש קדשים .
 והבדלה בין ליום לשאלו בעת קהיא הבדיל
 לא את שבת קלוי . ואומר שקחיים ואחר כך שוקה
 ואיש מנחם בשמים . וקטעם פירשם קו בתפלת
 על מוצאי שבת . ולאחר הקדוש סטל ידיו קוא וכל
 אחד מן המסובין לאכול ידקות שטיטלם במשקם
 אעפ שאיש אוכל פת דאמרי בפר ערוב פסחים כל
 שטיטל במשק צריך כטילת ידיו דלמך כגע במשקו
 וקדים עסקות קס ומבדך כל אחד לגמנו עני .

סדר קהגדק ושפדו

ולקח מן הקרבן ומנבך ערף פרי האדמה וטובלו
במצות להמית את הקיפא שברקאת בחומץ
שבחרוסת כדי שלא תעיק לחם ואוכל ממנו כוית
במצות הוא וכל אחד מן המסוגל עמו כך כתוב
הגזע ודג המפרשים אבל לת ולשנים הנהיגו
לתלמידים לטובל טיטל ראשון בחומץ ולש בחרוסת
ומשחין ראית מנהגן בברק ערב פסחים קשאו
לגטו מטבל בחורק עד שהיה יגע לבדפת קפת
נמצא שבמשנה חיס מנבך חרוסת עד טיטל שפ
ואז יונק פיר הטעם לפי שטיטל ראשון חיס לחות
לא לפיכך בעלמ' ודגשן כל השנה שאוכלן חרות
בלא חרוסת ואין חוששין לקיפא גם שנה נמי לא
חאו חרמים אם יכע יאכלו בלא חרוסת כמו בשאר
מנות השנה אבל טיטל שפ שהיה של מעה
חוקירו חרמים של יקאם סוס סכנ' והעלפ
כהו כדברי הגאונים וקיפא יש מפרשים שהיה
תלפת כדעתו בהדומות האוכל תלגת שבשקרי
האילנות וקיפא שברקות פ בחומץ שבחרוסת
ממית הקיפא שברקות ורבי קאיי פרש שקר
הקיפא בלאון חרמית מלאון קיפא כענכשחא ודוח
שאחות במשע מן המאכלות וקראית קיפא
מפני שהיא מנפחת וקחרוסת היא סם שטודות
אותה דוח ולו היה נרס להמית את הקיפא אלא
למחודאת הקיפא כלומר לטרוח קרוח והטפת
שברקות וקטעם שאין מערבין על הקחרוסת
ואעפ שהיא מעה מדברי סופרים מפני שהיא
טפלה לברפס ותגן כל שהיה שקר ועמו טפלה
מעבך על השקר ופוטח את הטפלה ובטיטל
שפ אין לבדך על המרור ערף פרי האדמה לא
לכול מרור בלב פ הקהגדק אינה הפסק לעגן
אחלה הואיל והמרור לגטו ואין נמלך אבל למען
נטילה היא קיסח קדעת שהירים פסקות קס
ומזה הטעם אין לבדך ערף נפשות רעות וצ
אחלה שאר ירקות שהקנה אינה קטמ' וצ

אחד המרור אין לבדך ערף נפשות רעות לפ
שחבת אחלה היא עש קמנה שנאמר על מצות
ומרורים יאכלו ואלו כשזב אותה בדברים הבאים
בתוך הסעודה מתחמת הסעודה שאין טעמן
צדק לא לטעם ולא לחרימ' וכן במשנה קורא
אותה פרפת קפת דקייב חרות וצ מזה הטעם
אין לבדך על המרור ערף פרי האדמה ולמה
שאר ירקות באים בתלה בתוך הסעודה לפיכך
בעלמ' לתיקנות כדי שיטלו מה נשתנה שאין
דרך לטובל בריקות קודם אחלה פת מי שאין לו
שאר ירקות לא מרור בלב מעבך עלו בתלפ
שת ברכות ערף פרי האדמה ולכול מרור וטובל
בחרוסת ואוכל כוית וכשעמד הקנה מעבך על
המנה ואוכלה וחוד ואוכל מן המרור בלא ברכה
ואחר אחלה שאר ירקות יבצ אחת מן השל
מצת ויתן חטה בין שתי השלמות וקחתה חרת
המפה וזכר למשחרות נבדות בשמלות למצת
אפוקמן שנאלת באחרונה וכל לפסח שהיה
באל על קשצ' ומפני מה נהג לפרוס קמח
קודם הקנה כדי שלא יאמר הא למי עמא לא
על מצה פרוסה כדאמרין בפסחים מה דרבו של
עב בפרוסה אף כאן בפרוסה כת קרף מין
דלת לפ לא כוית דמינטר אחלה בדיא דלא מינטר
ומעבך עלה המוצא ולבסוף מעבך על כוית
דמינטר לכול מצה והדר כדך מצה ומרור ואל
בל ברכה ותמה עלו קראש לפ סברת שאוכל
כוית דמינטר לבסוף היאך ישק כריכת אחר
שיאכל כוית דמינטר ויאכל שאין שמור אחר
ויבטל טעם מצה דיות מנסתבר לפ סבת לפסח
הכריכה שאינה לא וזכר למקדש ממנה שיבטל טעם
המצה שבש' וכן כתוב קרמ' במג' ואז יונק
שיאכל כוית דמינטר באחרונה ויעבך עלו לכול
מצה ולא יאכל אחריו כלום ובעל השטור
כתב שיאכל מיד ללא מינטר ויעבך עלו המוצא

נשאל קהנה קראשון

פירוש ההנה

הא להמא עמא פ' כה קהנה עמא שאלו אבותי
 במצרים : וכתו במחזור ויטבי אין להקדק למה לא
 אמר קהני להמא דלם לאון זכר הוא והא לאון קכה
 הוא דקא אמרין קא גברא וקא תוברה . ומה
 שכתב להמא בלאון ארמית לפי שכל קהני מדברי
 בלאון ארמית ואין עמי קארץ מבעט לאון קקדש
 לא כדי שלא יכרו מלחם קשרת שאם מתפארים
 בכל זה ויקטרע עלם ויזכרו שמתים שאין הם
 כדי להגאל שאין מלחם קשרת משרין לאון ארמית
 כמו שפירשם בקדוש . ואם תאמר מהו די אכלו
 אכחמא בארעא דמצרים כו' ויאמר את קבצק לא
 קיה אלם אחר יצאת מצרים . ופירש קר יהוסף
 קאזוב בשם בן ערף שקיה שמי בקודו וקיו מאכל
 אות לחם מצה ולא נתנו לו לעלם חמץ . וקטעם
 מוטע שקור קסה ואין מתעכל במהרה כחמץ
 ויספק ממש מעט . וכן היו עשים קמצרים
 לשאל . כת רב מתתיה מנה שנהג למר כל רכשן
 ית ויכול כך קיה מנהג אבות שקיו מנבין
 שולחמם ולא היו סוגרין דלפתקם וקיו אומרים
 ככה כדי שיבאו ישראל העמים שבעהם לאכור
 ולקבל שכר היו עשין זה ועכשיו שנעשו שבע גוי
 יורה משע ישראל מפרנסין אותם בתחלה קודם
 כדי שלא יחזרו על קפתחים ואחר כך מגבין אותם
 בשולחן ואומרים כעבד ראשומם עכ . ואמר
 במסכת תענית רב קובל פ קוק אכל קוק פת
 קב כל רכשן ית ויכול . ובלל פסח יש קובזה
 גדולה ואין מד העמים לקנות די ספקם על קופה
 למר כל רכשן ית ויכול כלומר מי שהיה רעב ואין
 לו מה יאכל יבא ויאכל עמם . וכל רכשן ית ויפסח
 גרוש שאיפשר שיש להם פת אחר ופת דואר
 איש רעב שקדוש על מה יאכל ואין לעשות מעשה

ולאכול מצה ויאכל דמינטר בסוף בלא ברכה .
 והראש כת שיאכל מ' ד' זית דמינטר כדי שיאכל
 מצה לתאון ויברך על קמוטאון ולאכול מצה ואין
 חושש אם יאכל בסוף דלם מינטר . ומתחיל
 קהנה וקסה קרף למה אין מברכין על קריאת
 כמו שמברכין על קריאת מגילה והלא מעשה עשה
 קיה שצאמר והגדת לבך ביום קהול וכו' ותדע
 פ כמה שאומר בתחלה בקדוש וכך יצאת מצרים
 כו' וקראשון כת טעם אחר שאין לברך על
 קריאתה מוטע שקיה מצה שאין לה קבה ידועה
 ואם ברבר בטלמא שידבר בעטן יצאת מצרים
 תא יי חובת לא קמדק קרי זה מאובח וקריאת
 קנה על שם והגדת לבך ביום קהול וכו' ועוד
 מוטע שימנה בה עטן יצאת מצרים וקנסים ונפלאו
 טעם עמם קבל באות ויין . ויש מפרשים קנה
 שקור לאון קודיה ושכח לפנה על שקוראם מארץ
 מצרים כמו שמעתינו ברושמי קהני קהני קהני
 אף שכתוב ימא דין וכן תרגמו רבי סעדיה בער .
 וכשאומר קא להמא עמא שקרין קסל או קקערק
 מעל קשולחן כדי שישרו קהני קות וישאל מעד
 מאתה קלה קזה מכל קלות שבכל קלות איש
 אולחן מה שלבטם בקערק ועכשיו קיה מסולקת
 מלפניו ואמרין כבר ערש פסחים אפי קוק יעב
 קמי דרבה חזא דקא מנבין טעריא אל ומי אכלבן
 וקא עקרית תבא מקמן אמר לה פטרין מלמד
 מה נשתנה . ופירשם והפ מל לדידכו שקיו לפס
 שולחנות קטעם אכל אם שהשולמות שלא גושם
 ואין דבר קל לבלקם אם מסלקין קסל או קקערק
 שם קשלא מעשה ומודים ושת תבשילין ודי לפי בך
 עכ . ובהשולמות קא להמא עמא יחזיר קסל או
 קקערק למקומה כדי שתהיה לבטו כשאו קהנה
 כדאמרין לפס עמא לחם שעטן עלו דברים ויש
 כדי שתהיה מעיק לבטו כשאומר

מצה ון מקורו זק

ועצת הפסח כגון חרוסת ומרור ויין לז' כוסות לבך
 אומר וכל דברך ייחודי פסח יבא ויעשה סדר
 הפסח ויחר כך מדבר על לבם ואומר להם לא
 תבשו אם אתם סימונים על שולחן אחרים השתא
 כחא השנה הזאת אתם כאן לשנה הבאה תהיו
 לאלים בארץ ישראל קח שתא קחא עבדי השנה
 הזאת ארצא ואתם משועבדים לשנה הבאה יבא
 קמשיח ונביא ארצא ואתם משועבדים כדאמרין
 בראש השנה בעסקינאנו ובעסקי עתידין לנאח
 ויש מעבדים כל דכפן ייחודי ויכול כל מי שקרעב
 עצמו בערב הפסח כדי לאכול מצה בתחלתו יבא
 ויאכל מיד שאסור לאכול מצה בערב הפסח
 כדאמרין בדושלמי כל האוכל מצה בערב הפסח
 כלא בעל חרוסת בשרת חמיו פ' מק טעל חרוסת
 בשרת חמיו לוקה אף זה לוקה פ' אחר מה כל
 אינה מותרת לבעלה לא ב' ברכות כדאמרין כל
 בל' ברכה אסורה לבעלה כנדה אף מצה חיונה
 מותרת לאכול לא בשבע ברכות ואלו הן ברכת
 קיין וקדוש קיום ושקייים וטרא פרי הארמה
 וברכת קיין שאומר כשמסיים הקנה והמוציא
 ולאכול מצה קרי שבע וגרסינן קתם מן המנחה
 ולמעלה לא יטעם כלום עד שתחשך כדי לאכול
 מצה בתחלתו וחמיו קריא שומע קיו מרעבין
 עבדים בערב הפסח כדי לאכול מצה בתחלתו
 ומותר לאכול במיית הדגמא כגון פירות וקטנית
 ומטבל בצב מעט וכיוצא בהם שאין דברים אלו
 משמשין ושותה יין שקורא מגר קלב כדי שיאכל
 מצה בתחלתו ואמרין במסכת סופרים הבכורות
 מתענג ערב הפסח והכפושן כדי שיכנסו למצה
 בתחלה ואמרין בדושלמי בפרק ערב פסחים דל'
 לא קורא אכל לא חמיו ולא מצה וקאמר טעמא משום
 דל' בכור קורא וטעם לדבר מפע שקרעבא
 צבורי מעבדים וקטל בכורי ישראל מתעם

מה נשתנה

וכו גרסינן בפרק

ערב פסחים תל' חכם צמ שאלו ואם ללו אשת
 שאלת ואם ללו קורא שאל את עצמו ואפי' חמיו
 קבץ יאין בהלכות פסח שולין זה את זה מיד
 נשתנה קט גרסינן אין אסו מטבלין וכן קורא בסדר
 רב עמרם ולא גרסינן אין אסו חייבין לאכול דאמרין
 צמר ערב פסחים אומר רבא אסו חייבין אדרדקי
 לא אומר רבא קתת אין אסו מטבלין ושרואין
 אסו מטבלין אין אסו אוכלין קודם שקר סעודתא
 ירקות אפילו פטח אחת קלפא קוזא שתי פעמים
 אחת בברפס ואחת במרור פ' הטיסל אכל ר' זל'
 קיא האפלה פ' כל מאכלה קיה עי' טיבול כדאמרין
 אכל מטבל קיא צמיט הרגמא קשמא מטבל
 בצב מעט שכל הלילות אסו אוכלין שאר ירקות
 והלילה הזה מרור פרוש שכל הלילות אסו אוכלין
 שאר ירקות מתקיים והלילה הזה מרור ואם תאמר
 ופ' שאר לילות אי איפשר בל' אפלה שאר ירקות
 לא ר' שכל הלילות אסו מחזרין אחר שאר ירקות
 שהן טובות ללילה ומתקנות יותר ממרור

עבדים

קיינו לפרעה במצרים וז' קיא
 תשובה לשאלת מה נשתנה
 כלומר לפי שהיינו עבדים לפרעה ועל כן אסו אוכלין
 מצה ומרור כאשר אכלו הם ותקן צמר ערב פסחי
 מתחיל בגבות ומסיים בשבח ופלגו בגמ' מיא גבות
 אבי אומר מתחלה עבדי עמדה זרה היו אבותם
 ורבא אמר מתחיל עבדים קיינו לפרעה במצרים
 רבא סבר כון שכל ענין קיום קורא יבאית מצרים
 אין לש' לשוב גבות אחר פ' חס אות עבדות של
 מצרים ואפי' סבר כון שגדינו לשוב גבות ושנח
 של מצרים להודיע כמה שבחו של מקום פ' מיאשט
 ידים אבין יש לו לשוב גבות פ' אבותא קיו עבדי
 עמדה זרה ואין גבות בשולש כזה וגדול קורא מנחת
 של עבדות ואפי' כן קרעבא קמקום לעבודת ואבי
 ורבא הלכה כרבא ועד דאמר לפה רב פומן לראח
 עבדי עבדי דמשק לפה מאריה להירות ויקיב

על כספא ודקבא טובא מיאי בעל לעבד . אל
 בעל אודויי וסטיח טובא . מיד פתח ואמר עבדים
 קיימין לפרעה במצרים ולפי שקללה כרבא ואף רב
 פחמן סבר כוותיק לך מחבר הקנה זו חברתא
 פרנא ואחר כך כאבי ומוצרין תלה פסח מצה
 ומדור למדור של רבא ואחר כך פסח מצה ומדור
 למדור של אפי . ופי ומקיים בשבט שהוציא קנה
 גרוע גדול ממצרים שקיים עם עבדים . ואת אס
 אסטימין אטלו מצה ומדור שיצאו אס מקלפו ואלו
 לו הוציא קנה את אסתתא ממצרים וכו' . לומן אס
 חס ואלס גרמו עשות ישראל כשהיו במצרים שקיו
 נהם רשעם וערב רב לבטל חסותן הקץ שנשבע
 קנה לצרקה אפיא כס אנתם שדורותא רשעם
 על אי זו זכות קיימין יוצאים ואת טאל מצה ומדור
 ולא נספר קטנן . ואפי טל חכמים שכבר ידעם
 דרס קסם . טל גרועם שמצטעם אנתם הכוונה
 מצטת . ובסדר רב פעמם גרס טל אקעם שכבר
 שמעם והקנה זק כמק שטם . טל יודעם את
 קתרה ומק שטעא טעם ידעם קו אפיכ אפן
 מצוין לספר בעצאת מצרים בשמחה ובקודא
 ורס שיש לפי לפודיע לשאיש יודעם טל ואמרתם
 ובח פסח קווא וכתו והגות לבקר . וכתו פישלך
 נקר מחל למר מק ואת ואמרתו וכתו במחזור
 ויטרי דל גרסי משו עבדים קיימין לפרעה במצרי
 אל משו עבדים קיימין במצרים וקר כראק בעטת
 פרעם כב קיה מית ואת שכך קוראים שם קמלתי
 לפ כב נטבטל זה קסם מצטקם במי מחב
 קנה זו קנה וכל קמרה לספר בעצאת מצרים
 קרי זה משו ואל גרסי וכל קמסר בעצאת מצרי
 דשן שקיא מצה עלא לפ אמרי בה קרי זה משו
 אל מחוייב קווא לעשות מק שנטבוק אבל לח
 דגרסי וכל קמרה לפר פחא . וקמ מצה עלא
 למר בעצאת מצרים ואפי בדבר בעלמא שידבר
 משו יצאת מצרים יצא ידי חובת וכל קמרה

לספר קרי זה משו ואל גרסי וכל קמסר בעצאת מצרי
 דל אישר וחבריו שקיו חכמי קדור ואפקס ספרו
 כל קללה בעצאת מצרים . גבט צדק שם מקום .
 ואת טכור בוס שצמל למען תכור את יוס צחק
 וצמל אף בללה לז מצאם וצדק לכך דורש עתה
 מי חייך קיימין כל להציא קלות . **אמר**
 ל אשר בן עריה קרי אפי כבן שנבע
 שנה ולא חמר בן שנשם שנה אל שקטצה עלע
 זקנה כד אמרי גרוע דברכות של קיה פ אס בן
 יג שנה ובטל של יבוקו כשנתמנה נשיא ושמיא
 לז יקיו דבריו מקובלם נעסקו נס לכבודו מן
 קסמים ובאו לו יג שורות של שער לבן כמטן שטי
 וקיה דומה ליש שיבה ולא זכתי ולא נכחתי כמו
 זכחו לדבן : מאן דופ למלכא לשון נעמי . לומן לז
 נכחתי לחכמים בבח גמל ותלמוד שתאמר יצאת
 מצרים בללות שאפי קיימין חומר אותה בללות וקס
 חולקי על ולא יכולתי לנכחם בדבר זה לפי שקיימין
 יחיד וקס רבם ואין דבריו של אחד במקום שפער
 שבא בן זומא ודרס כל ימי חייך . ימי חייך קיה לו
 לכתוב כל למק על גרסת יצאת מצרים בללות של
 קיו סהקנן לזן פרשת טצת שכתו בה יצאת מצרי
 בקש של פרשת לפ שאינה סהקנת אל בוס כד אמר
 בדברכות גפ קיה קודא בערה . במערבא אמרי
 קס דבר אל בטי ישראל ואמרת ליקס אפי אל כרס
 אמת . וקיימין דק אמר ל אשר לז זכתי שתאמר
 יצאת מצרים בללות . ויש מפרשי ולא זכתי למציא
 ראיין לדברי מן קכתוב לאמרה . **ברוך**
 במקום שנתן תרה לשרא . רזל
 כפו שמו של הקנה מקום לפ שהו מקומו של
 עלם ואין קעלים מקומו כמו שפיר גל משו שטל
 משנה אל קדם ותמצא פ מקום עלה למען יהוה
 בחסותן קנדול מעמ קי עשרה פעמים וקח חמשה
 פעמים : וקו שס פעמים . וקח חמשה פעמים
 יעלה למען מקום . ומכט שפתה קווא מתחיל

לדורש פסוקים אומרים וכו' כאלו שחזקה
 לרכוש ואומר בזה י"א עליון ואחר כך מתחיל
 לרכוש שנתן תורה לשאר פגזות לדורש הפסוקים
 הפסוקים שהרי מצאנו ארבעה פסוקי חלוקים זה
 מזה על שאת דורות הבאים ובלש כתובין ויש
 לתמונה מה לא השארת הארבעה על כן דרשו רז"ל
 פה הם כבוד ארבעה בנים חלוקים זה מזה א' חכם
 וא' רשע וא' חסד וא' אדם יודע לשא' וא' חסד
 המקראין אינו כתוב כך פ' של חכם הוא כתוב בפרש
 ואתחנן ושל רשע ושל חסד ושל אדם יודע לשא' חסד
 כתובם בפרשת בא אל פרעה אך של אדם יודע
 לשא' הוא קודם לשל חסד ויקהל לתעש סדר
 המקראות ויל שרצה לחזקם כבוד חכמתם
 בתחילת חסד ואחריו רשע שגם הוא חכם ומתוך
 זדון לם הוא מרשיע ואחריו חסד שאינו חכם מימנו
 לא ישים קצת חכמה לשא' ואחריו אדם יודע
 לשא' שאין עם חכמה כלל חכם מה הוא אומץ בפר
 ואתחנן כתוב שישאך בכך יחזק למר מה העדות
 והחיים והמשפטים אשר ע"י אלנו אהבה בן
 חסד סבתו מדבר שידע לדבר ולשא' בלשון
 סבש ואין למר כאן הרי קוצה את עצמו מן הכלל
 שאמר אהבה שהרי כתוב י"א אלנו אדם כן מקו
 אהבה כלומר אהבה שיבא חסד שהיה קדמ לרכוש
 ערות קם דברים שיש להם טעם שהם ערות על
 באולת מעדים כעין מנה וכו' לחס ענפ ומעור וכו'
 לומר רנו את חייקם חקיים הם קילות שיש בפסח
 שאין נראה להם טעם כעין ועצם לם השברו
 והמשפטים כעין עגל לא יאלצו ושאר דקדוקי
 סופרים בעטן חמין ומנה' בגן מחשבה הוא רובה
 לרשת שקר הדברים קטנות בחולף בן קדלות
 וכו' והחיים בון בתחלה אף אתה אומר לו כהנכו
 הפסח וכו' מה עמך תשובה זו לשאלה זו פ' רא' פ'
 כשאל החכם מה החיים כללם שון ששקר קיום
 בפסח למען אינו אובד חגגה קודם הפסח קל

הפסח שקר אדם משיבין לו פ' אינו עשין וכו'
 כהילות הפסח שאינו נחל לא על השבע לפ
 שאין לחול שום דבר אחריו כדי שיאמר טעמו
 בפסח ומתוך הטעם נושע טעמי משהת הפסח
 ונספר בהם כל קללה אין מפטירין לאחד הפסח
 אפיקומין כלומר אין עשין סלק ולא סיוס לחלף
 ממינו מגדים כמנהג כל השעדות לא בגמר
 האכלה אחר מינו מגדים כשנפטירין מסעדתם
 אוכלים כוית מבשר הפסח ולכך חס אובדם עתה
 כוית מ' צה באחרונה וכו' לפסח ובהדיא תנן
 כשם שאין מפטירין אחר הפסח אפיקומין כך אין
 מפטירין אחר המנה אפיקומין מפטירין פגזות
 מסיימין מלשון הפטירה שמסיימין בה תפלת שחרו
 כמו שפרשם למעלה אפיקומין בלשון יוט קודין
 לא כלום אפיקומין פ' אחר מפטירין לשון פתיחת
 פה לדבר מלשון יפטירו בשפה אפיקומין
 סטריקון אפיקו מינו מתיקא ור' אין אומרי אחר
 אכלת הפסח אפיקו מינו מתיקא לקפוח הפה
רשע מקו אומר בפרשת בא א פרעם
 כתוב וקיה פ' ואמר איכס בנכס
 מה קטעול הואת לכס בבן רשע הרתו מדבר שהרי
 אומר לכס ולאו מ' מה קטעול הואת לכס מפרש
 צדוש מה הטורח קוז שאתה מטריחין עליו בכל
 שנה לעבב את סעדתה ולערבב את שמחתה
 ולפ שאינך לכס והוציא עצמו מן הכלל כפר בשקר
 כלומר שלם נצוה הוא בדבר זה אף אתה הקקה
 את שינו לשון חולש השיש כמו ושינו ב' תקדיש
 כלומר זה שכפר בשקר הרי הוא בכלל בן נכר ל'
 יאלצו ושינו תקדיש שרואה לאחרים אוכלים
 והוא אינו אוכל ד' הקקה את שינו כלו הכשסו
 ואומר לו כבודך דברה תורה בעבור זה עשה י"א
 בצאתי ממצרים אבל רשע כמקו לא היה כדאי
 להגאל ואם תאמר היאך דודש לגבר רשע לולא
 לו שהיה כתוב אכל בעבור זה שהיה נדרש לג

סאים יודע לשא. וילאס איס פטן לאימ יודע
 לאל תשמו פטן לרשע. **ת**ס
 נבדשת בל א פרעה כתו פישאלך
 נק ימיר למיר מר וזית ונבן טפס סאים יודע
 להעניק שאת מכתוב מדבר ווקותס
ושאינו יודע לשא את פתח לו כמון פתח
 פך לאלס. נבדשת בל א פרעה
 כתוב ומגדת לבק ביום הקול למיר. לל נלמ בזק
 הפסוק שאת שוס בן אל ומגדת לבק דרוש לו
 נבדשת ופרסס לו את קנס. ומגדת לבק יוכל
 מראש חדש אין זה מן התשובה לא מחבר קנגס
 ופטן שקזמר פסוק זה דורש אות. יוכל מראש
 חדש טלמי יוכל יהא חיוב לדרוש לו משנכנס חדש
 פטן כדרך שקוקיר משק רבסן מראש חדש. ופטן
 שהרי קקדים לפסוק זה ועגדת את קעבדה הזאת
 נדש קוק תל ביום קקול יום שפגלו בו יוכל יהא
 חיוב לדרוש לו מעבד יום כששוחטים את פסחיקן
 נס יד קוליל ונלמיר כלן ביום תל בעבור זה
 נעמד זה לא אמרת לא בשעה שיש מצא ומדור
 מוחים לפטן שתל לול עלהם בעבור זה שיקו
 מוחים לפטן ולמדן זה מפת שקקדימו לול מפת
 יאל וכתב בערב תאלו מפת וסוף קפסוק עשה
 א לבדתי ממנדים. לא בעבור זה זה בגמל יז
 מפת שאדם עשה בלל פסח. ואל קול כוסות
 חוסת כרפס שתי כטילות ידים. קמוטא. מפת
 מחד כדירה. מתחלה עבדי עז קיו אסתים.
 פתח מתחיל סדרו של אבי שמפרש מלוי גאת
 מתחיל עבדי עז קיו אסתים. ויעקב וטט בולו
 מתחיל. ירדו מצרימה אין שס קל אחר קמס
 מאחרונה. ברוך שומה קבטחת לשל ברוך קול
 שנה קול מתחיל לדרוש דרשא אחרת ואולמ שקבל
 מחשב את קקן מלגדת יחזק פ מלגדת יחזק עב
 יחית מצרים ארבע מלאת שנה וזכו שנתו פ נג
 קק ודער בארץ לל לשם ונל כולמ משלל לחרע

אב חשב את קקן ולל גרסינן מחשב את קקן פ
 השטן זה כבר עבר. קיל שפמדה לל חותא ולל
 כלום חותה קבטחת של בן קבתיים עמדה לל חתי
 ולל ויחזו קס ממנדי וכלו יחזו ארזן של אחר
 בלבד עמד עלמ וכו. וקבלה מעלמ מידס כרי
 למראות קשנחת פשראל מקיס להס בכל דור ודור
 אויבס ומעל חותס מידס. ולל גרסי' אל קבלה פ
 אס וקבלה מעלמ מידס. וכן קול בסדר רב עמריס
 ורביס ספריה. כל ולמד איך התחילו קבדות לעקב
 ומשוס דתגן בפרק ערב פסחים ודורס מארמי
 אובד אב ער שקול עמל את כל הפרש קול דורש
 פתח כדאיתא בספרי. וקפרשק היאל פסוקיס
 סמוכיס זה לה בפרשת וקיה פתבא אל קארץ
 וקיו רגילן לקרותם על קבכודיס כשקו מעלמ
 אותן לרושלם. ואל קן מארבעה פסוקיס ועטת
 וזמרת לפט א' איך ארמי אובד אב וירד מצרימ
 ויגר שס צמתי מעטו וימי שס לעי גדול עמס ורב
 וירע אותס קמצרים ויעטן ויתפן עלמ עבדה
 קשה ונעטן א' אלמ וישמע א' את קולן וירא
 את פטיסן ואת עמלן ואת לחמ. ויבא א'
 ממנדים בל חוקה וברוב נטויה ובמורא גדול.
 ובאותת ובמופתים. ארמי אובד אב כקדעמו
 לבן ארמיאה בעל אובדא ית אבא פ כשרדף
 לבן קארמי אחר יעקב וקשיע ואמר לו יש לל יד
 לעשות עמס רע. ולפי שחשב לעשות חשב לו
 אבא כלו עשה שקאומות חושב להס קבלה מחשב
 כמעשה וקשס ית בטל עבת. ועוד אחרים בלו
 עלמ ללותם שאחרו ואת וירד מצרימה אפוס על
 פ קדער על כרחו ירד למנדים שאמר לו קבלה אל
 תירא מדדק מצרימה. כמכא שמוכרח ירד לשס
 עד שאמר לו אנס ארד עמך מצרימה. ועוד
 אמריק בסדר בפרק אמל עקיבא ראו קיה
 יעקב אבא לרד למנדים בשלשלות של ברול
 אל שזכות גרימק לו וירד בכסד גדול שנלמ בחבל

אדם אמשכס בגמשתת אקבב: קדבר קוא רוח
 מקרש שנאמר וקנטיא יקין לבוח וקדבר אין במס'
 ויגר שם שמיא התאמר לא בא לא לשול בתר מלכות
 תל ויגר שם מלמד שלם ירד להשתקע פל לקטע
 שם וישו בולפיות כהשכב לא לגר שם כגד ונכרי
 לעון ולגר בעלמא: שמיא התאמר באכלוסין קרבת
 ירד תל במנה מעט פל באנשים מועזים: ויקי
 שם לפי גדול מלמד שקין ישראל מעזיטן שם: פל
 שקין נראים וידושם שישראל דוש בלע שנתאסע
 יחד במקום אחד ולא נכרדו בערים ולכך קין נראי
 פי אחד: גדול עשם בלא זו בתחלה: ורב כמון שנא
 רבבה כמנח השדה נתתך שקין גדלם מאילקס
 כמנח השדה בלא שום עבר ועמל: לא מה כמנח
 השדה כל מה שנאין אותה יותר עמח כר ישראל כל
 מה שקין מעטן אותם קיד פרים ורשם: וכן קוא
 אומר וכאשר יעמ אותם בן ירבה וכן יפרוך: ואת
 פירוס ועריק: כלומר ערומים מן המשת שקגע
 ומן הקץ ולא קיה בדם מעט ונתן לשם פסח ומילא
 שמעו ביום יד בטסן וקו שכתוב מתם ססת בזימך
 פי בזומים דס פסח ודם מיל: ועריק כלל עריק
 תעבר קשתך של קיימו מעטת בבית מילא ועכשיו
 הולך ומספר טון שראו המצרים שקין ישראל פרים
 ורשם מאד וירעו אותם המצרים ויעשו ויהו
 עלמ עמדה קשה כמון שנאמר ויעבדו מצרים את
 בני ישראל בפרך דראו רזל בתחלה אמרו לשם
 שישרו בזטן יום אחד ולא יותר והמלך עבמו נכנס
 בעבודה וקס התחוקו וקוסיפ אומן לכבוד המלך
 וסכוס קלבעם שעשו באות יום שמון עלקס לחן
 שיטעו בכל יום: וקו מה שדרשו בפרך בפה קר:
 בלא של דבר מעט מעט קין מתגבדים עליהם:
 ולשכך נמשלו למרוד שבתחלתך וסופק שק:
 בפרך מתגמלי בקשין וקו עמדה קשה: וירא את
 עשיטן לשון חסרון התשמיש כמון אס תענה את
 באתי שדרשו ס רזל אס תענה את באתי מתשמי

זו פרישות דרך ארץ שקפרישוס מנשותיקס
 וידע אלס מלשון וידע אדם ענד את אשת חוק
 קתשמיש שאין אחרים יודעין ס לא קבא בלב:
 וקו וידע אלס: ואת עמלם סו קבשם כמון שנא
 סקס גדלם מעמל האדם וינעת ידיו: ואת לשכס
 זה קדחק פי תוכן קלבעם: ויוצאם מממצים
 אין בצסקוק אלס: לא על ידי מלך ואס תאמר וקו
 כתוב וישלח מלך ויוצאם מממצים: ויש לעמם
 ויוצאם חוזר על הקורא וכן קוא אומר ויוצאך
 בטע ברחו קגדול מממצים: וקמלך זה משק דני
 שקיה שלחם של ישראל א פרעם: ואת טון שקדנא
 קזאת אומרת ס לקבא בכבודו ובטעמו קמיר
 בכורי מצרים ולא קמיתם על ידי מלך ולא על ידי
 סרף ולא על ידי שלח אס כן מקו ולא יתן קמשחית
 לבח א בתיקס לפנך: ויל ס מילת משחית קיא
 פטל המורת קסס ודומק לה קאלה וקמכסם שם
 קמכסם אס מאבדקס פעל: וכל משק אסר
 ישתה שם משק מלך מצרים פעל: או יקיה שם
 על משקל מרשת משחת וקוא סכון: ולשון
 יקיה פרושו ולא יתן קהשתה לבח אל בתכס
 לפנך: ואס תאמר אס כן מה ערך לגמים קללו קואל
 ואין אס נביטן אותם לקבחה: ויל ס קין לשך
 זכות כדי שקין ראויס לנאל על דרך דרש ואתר
 עלך ואראך מתם ססת בזימך וגו: סד חוקו
 קדבר כמון שנאמר ומטן סיד חוק קיא קדבר שנא
 קנה יד יי קויה קנה קראת יד: וברוע
 נקויה זו קחרב של מכת בכורות שנאמר למח
 מצרים בבכוריקס: מדקאלם בבכוריקס מלמד
 שקמו קבכודו על מצרים להדגם כדי שיוצאו את
 ישראל מותם בלל מכת בכורות: ומטן סודע
 כסויה קיא חרב שנאמר וחרם שלפה בדו כסויה
 על ירושלם: ובמורא גדול: במרא קגדול וקו
 תדעמו ובחוטא רבא ומקו קמרא קגדול וקגלו
 ששנה סכגלה לשם במצרים שנא ובמורא יאס גדלם

במקרה לא דרך נעשה על ידי אהרן שהמנין והארץ
 לא לקו על ידי משה ערש על ידי משה בארבע על
 ידי קצת שארבע מכות לא אין אדם יכול לגשותן
 לא הקצת בכבודו וברושלמי אומר בכך
 היו כתובים במטה וזהו אשר תעשה מ את האותות
 ואמרינן בתנחומין שהמטה של סנשרימון קיה וכתו
 מ דרך ערש בארבע וסנשרימון קוה קפרי והרעם
 ירושלמי ויסדתך כספרי ואשכללך בסנשרימון
 זקיה אבן יקרת וקשה הרבה כמו ש אומר במדרש
 תלם ויסדתך בספרים בסנשרימון מעשה באחד
 שלקח אבן של סנשרימון וקנה עליה צמית נשבר
 הפטיש והסדן והאבן של סנשרימון לא נשברה
 במצרים מקו אומר ארבע אלס היא ובאותה
 מכות שלקו על קיס אומן קיר הגדולה ובר יש חמש
 ארבעות תן לבל ארבע מכות קרי שלקו על
 קיס חמשים מכו יש לשאול שארבע אלס קיה לא
 נאמר לא על מכת כעס בלבד ועד שקרי
 מנאס מכת הדבר נעשית בר שלם שנאמן קנה יד
 ה קויה תשובה קפסוקי בכאן איש לא חסמכת
 בעלמא וקבלה קיה השקר ר לישר אומלל
 מכה של מצרים קיתה של ארבע מכות שנאמר
 ישלח במ חרון אפ עברה וועם ועדק משלח
 מלש רעם חרון אפ עברק אחת ועם שתים
 ערק שלם משלח רעם ארבע אומר
 משתה ואיט חושב חרון אפ שקוה כולל תחלה
 חרון אפ כנד עברק חעם ועדק ונעמא במצרים
 לקו ארבעים מכות שקרי שם לקו עשר מכות וכל
 מכה ומכה ארבע ועל קיס שקיתה בר שיש בה ה
 ארבעות קרי חמשה פטמים ארבעים קסמיתים
 מכות ול עקיבא אומלל מכה של מצרים קיתה
 של חמש מכות נעמא חמשה פטמים עשר מכות
 קס חמשים ועל קיס שקיתה בר שיש בה חמש
 ארבעות קרי חמשה פטמים חמשים קסמיתים
 וחמשים ודע בר לישר אומר של מכה

לא מראות של גוי שפנה ואעפ שהיתה מצרים
 מלכה גלול וכמו אעפכ נראה להסלקיים מה
 שקבטיח את יעקב ואנש אעלך נע עלי ואימתי
 סגלה עליהם צפנמי א בוס רח טסן שנא וידבר
 אל משה ואל אהרן בארץ מצרים למרד קחדש
 קזה לים ונזבללה בשעת קגולה וכמו כן ראוהו
 על קיס ונקרא מורא ש קדוזה פטש שנה נרתע
 מואר ונגל ודעו בסיפרי ולכל המורא קגול
 זו קדיעת יס סוף ושם ראו פטש ומואו קאי
 ואקו מלמד שקראוהו בארבע ואמרו רזל ראתה
 שפחה על קיס מה של ראה יחוקל בן סוי
 רב אחר בר חוקה שתים וכו' לאחר שדרש בר
 חוקה זה הדבר וברוע נטויה זה קחרב ובמורא
 גדול זה גלוי שטנה ובאותה זה המטה ובמופתים
 זה קדם לא חמשה דברים כנגד חמשה דברים
 שזכר קוה חוזר ודרש אותם בצען אחר ואומר ש
 קעשר מכות נעשו בלא חמשה דברים שתי מכות
 בכל אחד מהם פטש בר חוקה לקו שתי מכות פ קס
 שתי הים וברוע נטויה שתי אחרות ובמורא
 גדול שתי אחרות ובאותה מיעוט אותה שתי
 ובמופתים מיעוט מופתים שתי וקמון קעם
 מתחילין מלא עשר המכות שהיא אב על המצרי
 מצרים ומשלמין עלו ולא קס דס וכו' וטעות
 קוה ש לא עשר המכות איש תחלה רב רק קוה
 דנק פם ובמופתים שתיים ורל פ לא השתים שדרש
 קס עשר המכות וכו' והתחלה קיה מואו קס דס
 וכו' קוה מתחיל ומסדרים אחר כן וכן קוה גסדר
 דבעמרים ודעו סעדיק ר יקונה קיה פוקבין
 סימנין דכך עלש בארץ לקר חלקן בלשון קוה לפ
 שלך קס מכות הארץ וערש מכות מקריות
 בארבע מכות האויר ואתף מכת בכורות עמהן
 לפ שאין לה ווג אך קתשפה חלק לא לפ שבספר
 תלם לא נמו כסדר הזה ותלמי אין מוקדם ומאוחר
 עתה על כן בא לפרשם פ כן היו כסדר הקתוב

מנה קיתה של ארבע מכות כונתה כשלקו
 המצרים היו המכות שסודות ולא לקה יסוד מיוחד
 רק כשלקו כל אחד קיה מערבבם מארבעה יסודו
 נפוצת מכה אחת יש בה ארבעה ולפודיע בלי
 קארץ. ול עקיבא שאומר שכל מכה ומכה קיתה
 של חמש מכות כונתה תרועת קולגל שהורה
 היסוד החמישי מסייעת בכל מכה ומכה בעבור
 ש הוא הסובב והמסבב את כל ברען הבורג
 ולהודיע ש ממשילת על הכל כך ש בעל המלמד
 מעלות טובות למקו עליו וכו' כללן
כמה טו טובות שטעה בהן לשרא וקראן
 מעלות כנגד טו מעלות במקדש שעלן מעשרת
 הנשים לערת ישכא' וכנגד טו שיר המעלו שאין
 נוד בשעה שבא לשער את השיתן של שתי המקד
 כנגד סיני שבושלמי דברק חלק את מוצא בשעה
 שבא דוד לשער המילוס של שתי המקדש חפר טו
 מלאוון דאומין ולא אשכח תהומיא ובסופא אשכח
 עבדן ובעל מעמתה אין לה לית את יכל אין לה
 למק דאנא הכא כבש על תהומיא אין לה ומן אימיה
 את כבש על תהומיא הכא איל מן שעתא דאשמג
 דהמעל קלה בסיע אנט יא אלך ורעדת ארעא
 ושקעת ואנא יקיב הכא כבש על תהומיא אעב לא
 שמע לה שון דחמיה סלק תהומיא ובעל מטפס
 עלמא וקוב אחותפל קאים אין כדון דוד מתחנק א
 ואנא מלך. אמר דוד מאן חס מעמתיה ולא
 מקיים ליה יהא סופה מתחנק אין דבר ואקימיה
 קתחיל דוד עלה ואומר שירק שיר המעלות. שיר
 למעלות שיר למאה עלות על כל מלאה ומאה אימיה
 שהוקדש עלה היה חומי שירא אעב כן קיה סופה
 דאחותפל מתחנק אין אמר ל יוסי קדא קיה דמתא
 אמר צריך ברע חס על לוטיק דרבה אפלו על
 מן ש בחס כ מן קויה תרעס חס' וקב איתא ב
 טהלמודא דין צדק קחלל אלו קוטאב ממצרים
 ולא עסק בהם שפטים דייט' לא רבה לעמך שלא

יעסק בהם שפטים ש טבר קצמיה לאזכרקה חס
 את קעני אשר יעטרו דן אנט לא לא עסק בכל
 שפטים פ חס במקרתם ולא נתן לא את ממונ
 דייט לא רבה לעמך מכות מצרים שכבר קצמיה
 לאזכרקה ואחר כן יצאו ברעס גדול לא רבה לעמך
 מצות קיס' ולא קרע לא את קיס דייט' שיוכל
 להעלאו וכלך לדרכא' ולא העברת בתוכו בחרב
 לא במעט מים או במעט טיט אך קיס קילט
 טבש בתוך קיס ולא שקע צריכו לסער קיס אחרים
 וקמצרים ישום לברס' ולא ספק נרכא צמד
 ארבעש שנה שהיה לפו כמק בהמות וקאין נתן
 להם בשר. ועוד שהיה לא ממון וסול לקמות כל
 ערכא מן קעים הקרוס אלא' אוקרבה לט
 קר סיט' להראות לפו כטרו דייט' ולא נתן לא
 את התורה קויה בעצמו קרבות לא על ידי משק
 כשאיר התורה או שלא יוסף לא את המעט ט
 לא מתנה או שלש המעט כמו שמצאם שנתן
 לרם קראסון שש מעט וקוסף לנח אבר מן קחי
 וקוסף לאזכרקה מילה' וקוסף לעבד נד קנשא'
 ויש מפרשים אוקרבה לט קר סיט ולא נתן לא
 את התורה דייט' מטב שפסק ממון וקמא כמו
 שאמרו רז"ל כשבא טש על חוק הטיל בה וקמא'
 ישראל שעמדו על קר סיט פסקה וקמתן' עיס
 שלא עמדו על קר סיט לא פסקה וקמתן' א
 נתן לא את התורה ולא הכתספו לרץ ישראל דייט'
 ואעפ שנסבע לאותיפו לתת לפו את ארץ כנען
 ר"ל יתן לבנא אך קדור שיצאו ממצרים די להם
 במה שראו מנפלאות השם שקיו אנשים קרבה
 פחותים מכן עשרים שנה שלא כנגד עליהם למוט
 במדבר וראו כל הנפלאו ונכנסו לרץ אן הכתסס
 לרץ ולא צנה לפו שתי המקדש דייט' שהרי יש להם
 משכן וגבשן שתי המקדש ששפט עשרה נסים'
רבן גמליאל קיה אומר כל מי
 שלא אמר שלש

דברים או בפסח לא יבא ידי חובתו אע"פ שיאכל
 פסח מצה ומרור לא יבא ידי חובתו אם לא יאמר
 שנה דברים או למקום באים שמצאנו שהכתוב
 קפשי באמירה ובהגדה ומכאן והולך למקום
 הם באים פסח על שם שפסח המקום וכו' .

מצה זו
 היא מצה זו פני אפ"ת מעטת לה היה מטעם
 של החמץ בצקם פקודם לכן ענה לאכול מצות
 בפתם ולא חמר טעם לבדו ולכן פירש ל' וסוף
 קמחי שמקם שטבו על המצות קודם לכן היה על
 שם העתיד שקשה יודע העתידות ידע שהיה
 להם לבאת ממזרים בחשון ואפי' אם היו רוצים לא
 היו יכולים להחמץ בצקם ענה לאכול הפסח ע"י
 מצת ומרורים ולאכול שבעת ימים מצה כשאומר
 מצה זו מגבה המצת ברו לראות למסות זכרון
 לחיות וכן כשאומר מרור זה מגבה המרור ברו
 לראות למסות זכרון לשעבוד פסח אין צריך
 להגבה שלא יבא כאוכל קדשים בחוץ .

בבל
 דוד ודוד חייב אדם לראות את עצמו
 כאלו הוא יבא ממזרים כלומר שיבא
 וישו בצמנו כאלו הוא היה עבד ויבא לחירו ממזרי
 וזו שאמר הכתוב וזכרת פ' עבד קייט במזרים .
 כאלו אתה בעבד קייט עבד ונפ"ת . ולא גרסינן
 לראות לא לראות את עצמו וכן הוא בסדר רב
 עמרם " לפיכך אפ"ת חייבן להודות
 וכו' כלומר שן שהוא כאלו אפ"ת
 באם ממזרים חובה עליו להלל ולשבח לשם יתבר
 כמו שעשו אבותינו וכתם המפרשים שמערתם
 פסל כל אלו כוסו ברו שמכאן אפ"ת פתחין בשיב
 שהקנה אינה לא ספר דברים בעלמ' ואין אומרי
 שירק לא על היין שכל ותאמר להם קנפן החלית
 את תרדשי קמשמח אלם ואנשים : אם אנשים
 משמח דקא שת לך לא אלם במה משמח לא

מכאן שאין אומרים שירק לא על היין וק"ת אינה
 במדרש שומר טוב אבל באו הארצות אין כוונתן
 כל אחד כוסו עד תחילת ברכת אשר גאלנו ומחבר
 כאן שבעה עטמ שבח כפגד שבעה רקיעים וקם
 להודות להלל לשבח לפאר לדומם להוד ולקלם ונאמר
 לטעם הללויה והראש גרם ונאמר לטעם שירק
 חדשה הללויה . הללויה הללו עבדי ה' הן בא
 בזמנא וזה ק' יודין יתרות קמגסתי קמששלי
 מקימי להושיע מושיע כפגד חמשים ימות שלקו
 על קים ממזרח שמע עד מעאו בלל וי' ישראל
 ממעלותיו קים הראשונה נקודה בפרש' ומכאן
 מתחיל הקהל ויש מגדול המפרשים שהורו לברך
 על הקהל שתי פעמים אחת לפני הסעודה לקרא
 את הקהל ואחת לאחר הסעודה לזמור את הקהל .
 ומכאן ראיה לבדיקה מדאמרינן ברוש דברכות
 ג' כל הברכות פתחות בברוך חוץ מברכ' הסמוך
 לחצותה " התיב ל' ימיה קרי גאלו פ' ברכת
 אשר גאלנו שהיא סמוכה לברכת הקהל שלפניה
 ופתחת בברוך ומתקן שטא היא דאמר ל' יוחנן
 אם שמע קהל בבת הכנכת יבא פ' שהיו פוקדין
 לקרות בבת הכנכת וכשהוא קורא אותה בדיע
 אינו מברך עליו שכבר ברך עליו בבת הכנכת .
 אבל מברך אשר גאלנו בבת על כוס שפ' שלא
 ברך אותה בבת הכנכת הילכך כון ללפעמים
 אינה סמוכה פתחו בה בברוך כמו שהנהג בברכת
 אשר ברא שבון ושמחה התיב ל' אשר בל' יוסי
 קומי ל' יוסי וקרי סופ' פ' ברכת יקלוק שאומרים
 בסוף קהל לאחר הסעודה שאינו פתח בה בברוך
 אע"פ שאינה סמוכה שהרי הסעודה הפסיקה .
 ומתקן שתיס קן אחת להבא ואחת לשעבר פרוש
 שתי ברכות מערבין על קהל אחת לפני הסעודה
 ואחת לאחר הסעודה . ויש מקם שהורו לברך
 ברכה אחת בלבד בתחילת קהל היא לזמור ל' ר' ר' ר'
 קהל ומכאן ראיה לבדיקה מדאמרינן ברוש למן

דסוכה ובהספדא דסוכה וצמח סופרים בשמונה
 עשר יום וליל אחת גמרינן את הקהל ומנוה ליל
 פסח וזמנו ובעלה אחד ועשרים יום ושתי לילות
 ועוד הם אומרים שלכך מברכין לאחריו יהללך
 ואם לא היו מברכין לפט לא היו מברכין לאחריו
 משום דתין בגדא בפרק בא סימן כל הטעון ברכה
 לאחריו טעון ברכה לפטו ועוד שאם לא כן היתה
 ברכת יהללך פתח בברוך אבל מטעם שגבר צריך
 לפטו הויא ברכת יהללך ברכה הסמוכה לברכה
 אבל רב עמרם ופזנור ורבינו ורשב"א הא"י כתבו
 שאין מברכין על כלל שאין אומרים אותו על
 השלם בנדרת קריאת הקהל לא בנדרת שיר
 והודא בלבד ואיך יברך לגמור והוא פסק באמצע
 ומברך ברכות קרבה ומרבה באיחת דברי בעשה
 ואוכל ושותה לא ודאי אין מברכין עליו וקריאת
 שהפסח מקידיש לפני לברך על הקהל שהי ברכות
 אינה ראייה דהפ פרושה דירושלמי וקרי גזולה פי
 שון שאינו התחלת הדבר פגם מה שלפני מרבה
 בעטן הגזולה ואעפ"י שאין ברכה לפניה לא קיה לת
 לשתח בברוך שלשום אין ברכה פתחת בברוך
 לא כשהיא תחילת הדבר וכן מוכח פרוש דמקשי
 קמי' וקרי נברך פרוש למא קון פתחת בברוך
 שון שיש נברך לפניה למא אעפ"י שאין בברך לת
 שם ולא מילכות מקריא קון סמוכה לברכה שון
 שאינה התחלת הדבר ומתקן אם שמע קולל בבי
 הבנסת יבא שהיו רגלים בבת הבנסת לומי הקהלה
 והקלל להוציא מי שאינן בקיאים וכשנכנס לשת
 אוכל ירקות ומעבך ושותה כוס שפ' והפ איתא
 בנכנסת בנ קשע שאין להם מי שיקרא את הקלל
 נכנסין לשת הבנסת וקורין שם פדק ראשון והולכו
 לשתיהם ואוכלין וחוזרין שם ועמדין והפ איתא במ
 סופרים ומקשי וקרי סופי פי למא חותמת בברוך
 וקרי ברכה קרבה היא כמו ברכת המעשר ומתקן
 שהיט קן אחת להבא ואחת לשעבר פשוטן שיש בה

אריכות דברים על הגזולה לשעבר ועל הגזולה
 לעתה חותם בברוך וקריאת שהפסח מקידיש לפני
 וממסכת סופרים לברך לגמור את הקהל בלבד
 אינה ראייה פ"ל בא לגמורן שחייב לברך עליו
 לגמור את הקהל בלשן הפסח לא בא לגמורן מטען
 קיימי שנמדין בהם את הקהל בלבד ואעפ"י שאמרו
 כל הטעון ברכה לאחריו טעון ברכה לפטו כג' -
 אמרו אין למדין מן קבילות ואפי' במקום שנאמר
 בהם חוז' ואם תאמ' אם כן ברכת יהללך למא אינה
 פתחת בברוך שון שאינה סמוכה לברכה אחת
 ויל' מטעם שהיא ברכת קודמא כברכת הגשמים
 דאמרי מודים אנחנו לך ה' אלנו על כל טפה וטף
 ועמ' אינה פתחת בברוך או יש למי כון שכל
 השנה כשקורין את הקהל היא סמוכה לברכה
 שלפניה בליל פסח ג' לא רע לשאתה וכבר פשט
 קמנה בגל קשעם שלא לברך עליו וכל קלחה
 שהיא רופפת צריך קלך אחר קמנה ולמא
 חולקין את הקהל כדי לקדש בו כוס שפ' שחוס ראשון
 מקדשו בקדוש וכוס שפ' מקדשו במקדש הקהל
 שהקדש אינה לא ספר דברים בעלמא וכוס
 שלשי מקדשו בברכת קמון וכוס רבש מקדשו
 בהשלמת הקהל ואחר כך אומר

ברוך אתה יהוה

אומ' אשר
 גאלנו וגאל
 את אבותינו ממצרים לפי שאמר למעלה בהגדה
 שלא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה לא אף אותנו
 גאל שנאמר ואותנו קודמ' משם ועמ' לפיכך קוזר
 כחן גאלתפנו וגזולת אבותינו ממצרים והקשע
 קלל' קוז' והו' כמו שאומרים והקשעו לזמן קוז'
 ואם תאמר שון שצריך שהחייב למא מברך כחן
 והקשעו קלל' קוז' ויש לומר מפני שהיה רוצה
 למיכן ה' אלנו ואל' אבותינו קשעו למעדי' שהיא
 לשון בקשה על קשעתי אימי והקשעו קלל' קוז' לכול
 בו מצה ומרור ע' ואכלו את הבשר בליל קוז'

הסדר השני

כאשר יבוא שטיה הוא וכל אחד מן המסובין ומברך
 כל אחד לעצמו על כלי ידים אעפ"י שכל ידיו
 לטייל ראשון שציון שאין הקנה וקצת קהל
 חיישין שמא קסיה דעת מנטילה ראשונה וידים
 עסקיות קן ואחר כך לקח מצה שלמה וקח
 שהפח בין שתי קשלות ומעט פרוסה בתוך
 שלמה ומברך על הפרוסה המוציא שקיף ברכת
 קנה קודמת לברכת המצה ואחר כך מברך
 על השלמה לאכול מצה דאורחא דמילתא קיף
 דמברטגן קודשא בריך הוא דאשק לחמא מן
 ארעא וקדר לגבות על מצה דמתעבד מיצה ואוכל
 משהיהן כוית בהיסבה הוא וכל אחד מן המסובין
 עמו ובעל השטור כת שנהג לבדך על השלמה
 המוציא ועל הפרוסה לאכול מצה ובעצמיהן
 או מאחת מקן ור"ח כת מסתברא אפרוסה ויש
 אומרים אשלמה ואם תאמ' יבדך תחלה המוציא
 ויאכל ואחר כך יבדך לאכול מצה ויאכל ויש
 לומר שמיילא כריסו ממנה אין לבדך לאכול מצה
 וכבר אמרו בהקדמת הספר הזה דלאכול מצה
 ולאכול מרור אמרינן ולמה מברך בפסח על
 שלמה ופרוסה דאמר רבא חייב אדם לבצע על
 ככרות בשבת מאי טעמא לקטו לחם משנה כתב
 ותמו רבנן ששת ימים תלקטוהו מלמד שלם היה
 יורד מן בשבת ימים טובים מוטן שבת לא יקיהם
 פי בכל יום הקריא שבת דהיינו שבתה ממלאכה
 לא יקיהם המן וכיון שצמיים טובים לא קיה יורד
 מן צריך לבצע על שתי ככרות שלמות ובפסח
 גרע חז' האחת מאוס שנאמ' לחם טעם ובעצ
 על שלמה ופרוסה כר כתרב נטרוצא ור"ף ור"ן
 גי' ור"ש פי בבכות בפרק שני מברכין הכל
 מודים בפסח שמעט פרוסה בתוך שלמה ומצאו
 שתיהן שבו ובעצ או מן השלמה או משהיהן

ל' יצאנו למועדים לא קצנו למועדים שכל העשן
 עד למטה הוא מברך לכת שכן הוא אומ' שמחיס
 עשן ערך וכו' וכן הוא בסדר רבינו סעדיה
 למועדים ולגלגל אחרים למועדים אלו
 ראש השנה ויום הכפורים ולגלגל אלו פסח
 ושמיני וסוכות ואעפ"י שגם בכלל מועדים רמז
 באמרנו ולגלגל שחכא לנלות לרושם בכל רגל
 ורגל משלשתן קבאים לקראתנו לשלם כבוד
 וכראו למעלה שמחיס בצטן ערך וששים
 בעמדתך על שם פ' פחם יצטן פחם כל חרותה
 שאון ושמחה ימנא בה תדה וקול ומרה ויאכל
 שם מן קובצים ומן הפסחים ויש גרסין מן הפסחי
 ומן קובצים וטענת הוא פ' קובץ דהיינו קחצנה
 הוא קודם לפסח שהיה נאכל על השבע שיצט
 דמס על קיר מוצק לרען כך כתבו רוב עמרים
 ורבינו סעדיה וקראו במוץ ור"ל שנאכל שם מאותם
 זבחים ופסחים שירק דמס על המוצח והוא על
 שם ונמצא דמיו על קיר המוצח ויש גרסין עד
 שיצט או לביצטע וקראשון עקר ופודה לך
 שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו לעתיד לבא
 וקראי קתשועה קתתדה בלשון זכר שלם יהיה
 אחרים שבעוד כמו שפירשם בסוף אמת ויצט
 באי גא ישראל פי ממצרים ואם תאמר הוא
 קיימא לן שצריך למר משנ החתימה סמוך לחתימן
 וכן בחתימה היא משנ גאולת מצרים וסמוך
 לחתימה משנ גאולה לעתיד ויש למר שכך רצה
 למר ופודה לך שיר חדש על גאולתנו וז' גאולה
 שלעתיד ועל פדות נפשנו וז' גאולת מצרים שנאמר
 כבר לעבדך ישראל אשר פדתה פ' שלמות המשיח
 מוצרין שתיהן כמו שאמרנו ימי חיך קעלש קוז
 כל ימי חיך לפי שיש שלמות המשיח ומברך ברא
 פרי קנה ושותה בהסבה הוא וכל אחד מן המסובין

עמו
 פרוש
 נש

קנה

98

מאי טעמא לחם עש כתיב וכן כתב למינן זל
 וכתב רב עמרם וקראש שצריך לבצע על שתי
 כבדות ופרוסה בלל פסח ואפילו בלא שבת משום
 לחם עש ומשום לחם משנה וכתב רב עמרם ורבי
 סעדיה וקראינן במזיל לטובל המצה בחרות וזבן
 קורחיה תמה על זה ואמר איך יתחברו החיבור
 והשטות ויש אומרים פקטע לטובל המצה
 בחרות הוא משום שאין קטע ראוי לבצע עד
 שיפאן לטעו מלח או לשתן ועוד טעם אחר מדיח
 בצמחא קטיל ידיו בטובל ראשון צריך לטול ידיו
 בטובל שני כדי שקורא טיטל שפלהמוטא
 ואחר שאוכל מן המצה לוקח מן החזרת שקורא
 קמרוז וטובל בחרות ומצדך לאכול קמרוז ואז
 ישקפו בחרות פן יתבטל טעם קמרוז ואוכל
 ממנו כוונת הוא וכל אחד מן המסובין עמו בלא
 הסבה שאינן זכר לחירות לא זכר לעבוד שטח
 זו וימרוז את חייקם ועל כן אין צריך לאכול
 דרך חירות ואחר שאוכל קמרוז לוקח המצה
 קשלאית וכורך ממנה בחזרת ואוכל וכתב קרני
 פמזיל לטובל אותה בחרות ואוכל מקם כוונת
 בחיסבה הוא וכל אמן המסובין עמו זכר למקדש
 כהלל שקיה עשה כן במקדש ולא יצדק על חלפת
 וכן כתב קראש וטובל בחרות סך קיה קל
 עשה אוכל מצה ומרוז וכתב בעל קשטור ויש
 שמתבטל בחרות אבל מנהגם לא מצה ומרוז
 דהלל בלא טיטל בחרות שקיפה מנהג בטיטל
 אחר ויש אומרי מצה ממיתה אותה על וכן כתב
 רב עמרם פאין לטובל בחרות המצה והחזרת של
 כריכה ואין קירחי המנה על זה ואמר אטו קלל לא
 קיה טובל בחרות זכר לטיט ולמה אוכלת המצה
 והחזרת בכריכה דהיא בפ ערש פסחים אמרו
 על על הלל שקיה כורכן ואוכלין בבת אחת משום
 שנאמן על מצת ומרוזים יאכלוהו אמר ר' יוחנן
 חלקים על חזריו על קלל דהיא יכול לבאת ידיו

חובת לא חס כן כורכן בבת אחת ואוכלין כדרך
 שהלל אוכלין תר על מצת ומרוזים יאכלוהו אשע
 זה בעצמו וזה בעצמו והשתא דל איתמל קלפתא
 לא כהלל ולא כרבנן ואין צדיק לעשות זכר למקדש
 כהלל ונח און צדיק לאכול כל אחד מקם צפנ
 עצמו כדי שלא יבטל מרוז שהוא מדברי קטע
 מצה שקיה מן התורה לך מצדך תחלה לאכול מן
 מצה ואוכל ממנה כוונת ומצדך לאכול מרוז ואוכל
 ממנו כוונת ואחר כך כורך מצה ומרוז ואוכל
 משניהם כוונת ולא יצדק על חלפת מטעם אחר
 שמילא כדיוס מהן אין לצדק פטע אחרת ועוד
 כבר צדק על כל אחת מהן ובערוך אויל בזמן
 שבת המקדש קיים קיה קלל מצדך במצה לאכול
 מצה ובמרוז לאכול מרוז וכורך מצה ומרוז בבת
 אחת כיון ששניהם מן התורה אין זה מצטל את
 זה אבל בזמן הזה המצה דאורייתא שנאמן בערב
 תאכלו מצת ומרוז דרבנן שנאמן על מצת ומרוז
 יאכלוהו בזמן דאיכא פסח אין בזמן דלתיא פסח לא
 אין לכלין בבת אחת דאית דרבנן ומבטל דאורייתא
 לא זה בעצמו וזה בעצמו ואחר כך אוכלין בבת
 אחת זכר למקדש וכיון שכבר ברכו על המצה
 ועל החזרת ואכלה זו לזכר בעלמא אין מצדן
 עלה כת אבן קירחי קדושה לקיים מצה מן
 המובחר לא ישוח עד שיפסק כריכה כהלל כו
 שתעלה לו ברכת מצה ומרוז לכריכה דהלל דהא
 משום דלא איתמל קלפתא לא כמר ולא כמר עבדין
 למרדא כדויהו קפמי לעגן ברכה צדיקין
 למעבד שיפלו לשניהם ובשית חולטן צריך לומר
 אבל טול צדך לא קוי הפסק ואחר כך עמשך
 בסעודתו ואוכל כל צרכו ובאחרונה אוכל כוונת
 מן המצה הפרוסה שתחת המפת לפיקומן זכר
 לפסח שקיה נאל על השבע ואין טועם כלום
 אחר לפיקומן כדי שקיה הפסק סעודתו וטעם
 המצה בשני וצריך

ללכת מצד של אשקומן קודם חצות. ואם לאו לא
 יבא ימי חובת בפתח שאין ללכת אל ער חצות.
 וכתב רבי יעקב קוקן משום אביו קואיל ושלגרב
 קמטת בזאת לשם מצד טוב קואי שתעשה מצד
 בכל אחת מהן. כגד על קשמה קמטת ועל
 קמטת ללכת מצד ולשקומן קמטת ללכת
 ואם שכח ואלך דבר אחד אשקומן הוא ואז
 כוית ממצת אשקומן ופסק. ואם אין לו אלף של
 מצת (שתי קלות כתב רבן קיחי ט"ו ע"ז) נקם
 פגד כשמברך קמטת וללכת מצד טוב מן
 קמטת בלבד ואלך וקמטת של קלל פושק פגד
 מן קמטת ואין פגד בשלמה כלל נשאר לו
 שתים ללכת יעשה פגד כסדר הזה ואחר שאוכל
 אשקומן מוונן לו כוס שלשי ומברך עליו ברכת
 קמטת ושותה בקסבה קואיל אחד מן המסובין
 עמו בן חסות קלל. ואם רצה לשתות ישתה פגד
 שלשי לרשע לו ישתה. ואמרין בדו שלשי למת
 בשל של ישתה וישפח לנמוך את קהל.
 ומקשה והלא כבר נאמר קואי פ. ששתה כל רשע
 בשערות ומתקן יין שבתוך קמטת אינו משכר יין
 של אחד קמטת משכר וכתב בלג וקריף וקריף במזל
 שאסור לשתות אחד מצד אשקומן. חזק משמע
 כוסות אחד של ברכה ואחד של הלל. וכן עמל
 דגד כדי שלא יקבע עצמו על היין והיה כאוכל
 פסח בשתי חסרות וגם כדי שלא יראה כמוסיף על
 חסות. וארי פ. טעם אחד למנהג לפי שחייב כל
 אדם למסוק כל קלל בקלות פסח וצד אית מצד
 ולמט בנשים שמשא קנה ללכת ער שתחטפ
 קשינה ואם ישתה ישתכר. וקם אמרין בתוספתא
 שחייב אדם למסוק בקלות פסח וצד אית מצד
 כל קלל וזקן ששמש מנעם בר אישור וז' יקושע
 שקין מסובין כגד ברק ומין מסובין צד אית מצד
 כל אית קלל. אבל כוס המשי התינו שיש לו סמך
 מנע מן הפסוק כגד וקבוצת איתם. ואם רצה

לשתות מים ישתה. ואם שכח ולא חלל מצד
 אשקומן עד שגמל ידיו לברך או שאמר קב לך
 ונברך או אש בברך כבר נאמר קודם שברך בפה
 כתב רבן קיחי וקראש שיטול ידיו ויברך קמטת
 ויאלצה. ואם לא נזכר עד אחד שברך בפה לא
 יאלצה פטע אחרת מנע שיהיה בריך לברך עד
 ברכת קמטת ולברך בפה ושמח מוסיף על ארבע
 כוסות ועוד דקיימין לך בן שלשי לרשע לו ישתה.
 וכתב קאי פגד כדי קם מצת שלו למסוק עלה פ
 כול שמודות משעת לשה וזוהי מצד אחרונה
 שאכל קלל לו במקום מצת אשקומן. ואם הלך
 שמיא לו חלל מצד לבסוף לא פגד ומי שקמטת
 אין זה מעכב של אמרו לא אין מפטידין לאחד
 בפסח אשקומן. אבל לא אמרו שאם הפטידו
 שפטידין פסח שפול עדיף אשקומן מפסח שהדי
 אינו לא לזכר לו. ואל כרז כת אעג דאין קב לך
 ונברך יכול ללכת בל ברכה אעג דבעלמא חשיב
 פילק שאפ הכא כיון דאשקומן מצד דרמא
 דחמנא עלן איכא למימך איתכא דחמנא סמכטן.
 ולאחר ששותה כוס של ברכת קמטת מוונן לו כוס
 רשע ועמ עליו את קהל. ואמר במדרש תלם
 הקוראים צדיקים שיקוין שלשה כדי שיאמר אחד
 לשנים קודם. ולמדן מזה שמצד מן המובחר
 לחזר אחד שלשה בקריאת קהל כדי שיאמר אחד
 לשנים קודם. וכתב קראש ואם אי איפשר בשלשה
 יספקו לו אשתובס קטן. והטעם שנהגו לומר
 בתחלה פסוק שפך חמתך אל הקנים אשר לא וצמ
 מנע שארבע כוסות לו קם כגד ארבע כוסות
 של פורענות שעתיד לזכר לשקות את אומות
 העולם כמון שאמרן למעלה. ואם אומרין
 על כוס רשע לטע קבא בוק הכוס און משלמין
 קמטת מנענה עשה מה שבסחתה לפי
 אותה ל כוסות של פורענות על הקנים. על
 איתק בלל ו צד איתק בלל בלל איתק איתק

לא יתעבולתו וזאת הנה כל אשר עשה צהם בלח או
 בתחלה נתן לגב אדם בלח ק' מן דמעה בסוף ארוכה
 כנגדו קדשת בדפי : בתעב ידו שלם הקף
 הכי שנה צדי וקשטת צדק יסר עיק : קסן
 והיוד יקדשים : נפלות בעשט קלמד בקמין
 והאלף אינה נקדחת : עד קדמת המזבח בלשת
 ולתאר שער את הקהל אומצ ברכת השיר שהיא
 תללך וחתם מלך מקהל בתעבחות ומצדכפת
 ושותה בהסנה הוא וכל אחד מן המסובין עמו
 ואסרנה לאשת כוס חמשי אומר עלו קהל הגדול
 שהיא קודו לילי טובת לעולם חסדו : קודו לל
 האלם ונ : ואמר נשמת כל חי וחותם שאתנח עד
 מלך מהול בתעבחות ומצדך עלו וכן כתב קר
 יתקן בן גיאת זהל חיים כהן לל קיה חותם בסוף
 קהל בברכה פדי בחתימה של ישתנח ולמה יחתם
 שפ פנפנים בעטן אחד וכן כתב בסדר רב סעדיה
 ולגטן ברכת על הגטן ועל פרי הגטן יש
 מן הגאונים אומרים שצריך לברך על כל כוס וכוס
 מחר בעתה על הגטן ועל פרי הגטן ורבי האיי כתב
 לל חוי לגא מן דמיצדך על הגטן אל בתג כלבו כסי
 שן דחד מושב שבו ולתא שניך בבדכה לבסוף ס
 סג : וקר יאף כת דבתה קדי כסי קמאי וסתה קדי
 כסי בתדאי מצדך על הגטן ועל פרי הגטן : ובעל
 הקשטת כת מסתברא שהרף סגרא לל דין
 שלגה המצין איסו פטור יין שבתוך המזון : משום
 שזה לאשת וזה לארות : וכאם שיין שבתוך המזון
 איסו פטור יין של אחר המזון משום דזה לארות וזה
 לארות : ואלל כן קבלתי מאבא מרי לל יין
 שבתוך המזון שהיא לארות איסו פטור יין של אחר
 המזון שהיא לאשת ועדיף לאשת מלארות : אבל
 יין שלגה המזון שהיא לאשת פטור יין שבתוך המזון
 שהיא לארות דהיא עדיף לאשת מלארות : וכן כתב
 הלאבלבול בדכו עכ : קילבר אין מצדכין על הגטן
 ועל פרי הגטן לל בסוף כול : וכן עמא דרב : כת

קרף מן דמש לבחוב צדי ותלתא בתי קישט
 מצדך צדיא בתיקה ואלל כל מאי דבש ומצדך
 ברכת המזון והדר מצדך לל חד וחד בתיקה ושת
 אישו כסא דקדוש ואגדתא ואכל ידקי ומנה ואיסו
 לל אכל מידי בהדיקו וששן לכו למצד ששדתיקו
 ומצד אינהו ברכת המזון : וקדר אויל לל
 אחרינא ועבד קט וכן לכל בתא ובתא : אעג
 דברכת קשטן קיל דאיס יכול לברך לל חרדיס לל
 אכ יהנה עמקס שאב ברכת קלססל מצנה וקדוש
 קיום שקס חב : קילבר יכול לברך לאחרים
 ואעג דאיס נהש : ואיסו כיון דצריך לקדמת
 המזון לל לטעם מעדי בהדיקו דקיימין לן אין מפתיה
 אחר הפסח אפיקומין : ולבסוף אויל לל שתיקה ומצד
 קללל ושת כסא דקעלל : ואי בש לל אקדומי להשו
 צדי צדיא מצדך לכו ולל אכל ולל טעם מידי
 בהדיקו : וקדר אויל לל ומקדיס קרסו שדו ושפר
 דימי עכ : ואיס ירנה יצמוד הכל בתיקה ואחר כך ייק
 לקדש בבגדים האחרים ולל יאכל וישתה עמקס
 קדשות בדו : ואין לו להתחיל בתיקה ולעל עד גאל
 ישראל ולברך המזון ועל אפלת מצה ואחר כך
 הולך לאר שנים : ואחר כך חוזר לפת וצמר
 סעודת : לפלל קתירו לעקור מסעודת ולבת
 למקום אחר אפלו קפח שס וקן או חולה לל לבר
 מצה כען לקראת חתן או לקראת כלה : ואין לעל
 שם כן היא מצה להוציא את מי שאינן בקי אין יו
 חובתן לל שמעת חתן וכלה היא מצה שבת
 ולל קתירו לעקור מסעודת ולבת לקראת :
 אבל להוציא מי שאינן בקי אין יו חובתן איסו
 מצה שבת ויכול להוציאם אחר שצמר סעודת
 או קודם : וכתב בצל קשטור מסתברא לל מצ
 מצדך צדיא פרי האדמה אשאר ידקי כיון שאיסו
 טעם עמקס שלל אימרו לל בברכת קלססל
 מצה וצדי למעבד כרב חסרא דמצדך בחורת בל
 קארמיה ולל מחר ואכל וקמטי למחר

סדר הקנה ופרוש

אכל בל ברכה וכתב לראש ולא נהירא כיון דתקנת חכמים היא ממשו הישרא לתימקות קוי כברכת
 מצה ויכול להוציא אעפ שאיט טועט ומת שכת קרף ומבדח אינשו ברכת המזון קרי תקנה לירוש
 ברכת המזון ואיט יודען כתב רב עמרם שאין תקנה לירושא שאיט מבדך להס ברכת המזון תלם
 מצ למשתו בכתוב וקראש כת דאפי איט אינש יודען ברכת המזון יש תקנה לשקרותם מלפ במלך כקטן
 שמוקרא את קהל שפען אחריו מה שהיא אומץ שאין לאן מוציא סס שמיים לבטל וכן כת קרין גיאט
 ואל יעקב בן לראש כת ואיפאר דאף ברכת המזון יכול לבדך כדי למוציא ס קיפ דברכת קלס שר
 מצה מוציא ס כיון שהיא חובה קכא נמי ברכת המזון כיון שתקפו ארבעה כוסות ותקפו אמהס על ברכת
 המזון קוי חובה נמי ואין דבריו נכוחים בטעם ודאיה מנדאמרי שדוש למי בל מי שמעת תציא כל מצת שאר
 פסוד מקס מוציא את קרשס ידי חובתן חוץ מברכת המזון ומא תעבן כל שאיט מחוייב בדבר איט
 מוציא את קרשס ידי חובתן קא איט קיה חייב אפי איט יצא מוציא אל אילס שפיא קיא ברכת המזון דכת
 נה ואכלת ושבעת וברכת מי שאכל קוי מבדך והנכון לעשות כדברי קראש
 אלו קחרוים מבחאת סימן לסדר קפסח

קדש ירחן	כרפס ירחן	מגיד רחמ	מוציא מצה
מכוד כוכך	שלחן ערך	עמן בדרך	הלל גדע
ועד אחר	קדש וקתקדש טטל פרוסוד	רשת רחן ובעצ וחוק מצה שמור	
ועד אחר	מכוד אכול וכוכך ולסס סתךך	ומזוקר על כוס וקלךך גמור	
ועד אחר	יקדש יסקר וכרפס וחת	ודורש וסטל לחס ומצה	
ועד אחר	ומכוד וכוכך ואוכל פרוסוד	ושקי יימן יקלל בדיצת	
ועד אחר	קדוש ידי ארס וטטל בעצ	יגד בגין יד יצאת מצה	
ועד אחר	מכוד וטטל גס כריכה יסעוד	מצה ידי מזון וקלל יצ	
ועד אחר	קדש בטוס ראשון ושקן נךך	טבל וקנהגה בטוס שט אמור	
ועד אחר	ברך על לחס ועל מצה ועל	מחוד ובכריכה דבר קלל גמור	
ועד אחר	ואכל סעודתך ומצתך וטן	תפסיד לאחריה אשקומן שמור	
ועד אחר	וכוס שלשי על מזוקר ערך	ברך וברעש וכוכר קלל גמור	
ועד אחר	למי בעצן תעשא את פסחך	בשלת מקוס קנעצן קנה ומור	
ועד אחר	וכוכר קיוס ויד נקמ להרפס	פשת פתס ותדרוש בקלח	
	ושפת סול לבדך בפרוסס	אכול מצה שמורק וערוכה	
	ומכוד תכדוך יחד במצה	כמו קלל ואתמנד ברכה	
	ופת שלחך ין תעל	חוק מצה בתוך מצה כדוכה	
	על מזון תברך עד תהל	ואסתעמא קרא שירק נסוכה	
	שכב בסח ואתירא ותח	קלס מדפא ללוא ואחוכה	

ועד סימן אחר
 קק יאמל
 מינך שלמל
 פ' קדוש נטילה כרפס ובעצ קנהגה נטילה למוציא מצה ימור כריכה אמורק ימון קלל

שחרית

כנגסין לשב חכמת ומסדרין קבוצות וקורין
 הזמירות כעו בשבת ומוסיפין אחר יושב
 בסדר עליו למעבד משמל לבת קרח כחיל תערוג
 מופט שכתוב בו בקול רנה ופדיה קמון חונג על
 שם קול קמון שהיה שרושם מקחונגים שם
 באומר אל כל תיום האף בצבא ואיש נקראת
 קראשון ותקמי וקחא בצבא וקשע ומק תקמי
 וקחא גם כן בצבא וקשע ומק תקמי וקחא
 בצבא וסעל כך מעבדו בספרים מדוייקים
 קראשון למה שכתב למה קודר אך וקשע למה
 וכתב למה קודר אהליך וסימנך שא זאת
 פי שכתב אך וכתב אהליך אחר בלחן
 אויב קראשון כתוב ברנח בעצמותי ואחר בלחן
 אויב קשע כתוב שלם אורך וסימנך כדי שלא
 תדלג מוק לה בש פי ברנח שלם ומוסיפין
 גם כן אחר מוומר שידו לי שיר חדש שיר
 המעלות לרוד שיחתי באומרים לשת ה כלך על
 שם שמחת קחא שחאמר ושמחת בחוך ומתפלל
 כעו בערבשת וחזור שלח עבדך התפלל ונמכרין
 את קהל ומברכין לפני לגמור את קהל ואומר
 שלח עבדך קדיש תקבל ומוסיף שם ספרים
 באחד קורין חמשה בפרשת בא אל פרעה מן
 משכו עב מארץ מצרים על בבאותם וברוב
 המקומות בספרד מתחילין מן והיה תיום קחא לבם
 לזכרון ואם חלבשת קורין ע שבעה ובעש
 קוריא המפטיד קרבנות המוספין שבפרשת
 פתח מן ובחדש הראשון ע סוף פסקא ומפטיד
 שקושע בעת קחא ער אין יוכח ואין בא ומוסיף
 פסוק ויקי ה את יקושע ומחזיר
 הספרים למקומן ואחזקדיש ער
 לשלח ומכריז שלח עבדך
 לקהל לומר מוריד הטל ומתפלל

תפלת מוסף

אומר שלם ראשוקת ואתה בחרת ואחר כך
 אומר "אלהינו" ואלי אבותיך מטע
 חטאים גלגל מארצא
 ונתדחק מנעל אדמתא על שם ובעמדתא נתם
 אכחם מילכא כחנא בע מילת ארצת ועל שם
 וידע קנים פ בענפ גלו שת ישראל ועל שם
 ולכל ישראל הקדוש והרחוקים בכל ארצת אשר
 קדחתם שם במעלם אשר מעלו כך ואין חס
 יכולן לעלות ולראות על שם בעלותך לראות את
 פני אלך ולהשתחוות לפניך על שם וקיק
 מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבת יבא כל אשר
 להשתחוות לפני אמר ה ועל שם וקשתחוון לי
 בעד קדש שרושם בעת בחירתך על שם
 ועתה בחרת וקדשת את קשת הוק למות שמי
 שם ער עולם באם קדוך על שם א סק קדוך
 וכתב בקדרי קדש מרחם משחר בעת קגדול
 על שם גדול יקיק כבוד קשת הוק
 והקדוש על שם וקשת קדשת
 את קשת הוק שנקרא
 סיך עלט על שם
 קשת הוק אשר
 נקרא שמי
 עלט
 מפת קיד שגתלחא במקדשך על שם

ויבאו לטעות אין מוזכרין אותם **אלדינו**
 ואי אמתים מלך רחמן רחם
 עלם על שם כרחם אב על בטם רחם ^א על יראיו
 טוב ומטיב על שם טוב אלה ומטיב: קדרש לפי
 על שם נדרשת לל שאלו ועל שם נפיש צאט ואין
 דורש טובה על שם טוב מחרון אפי' ואמר
 טובה ולא אימ טוב לרמוז בשויה ועתה תושען
 בהמון רחמיר על המון מעשר ורחמיר אי יתאפקו
 בגלל אמת שעשו רעך בגלל רמו בעטר ואמר
 בגלל על שם בגלל הדבר הזה יברך ^א לך
 ענה שרך כשתלה שאף לעתיד יעשה בטקטיק
 לו שם כשתלה וכוון בתמקד שר על מכוס על שם
 מקדש ^א כונו ידך וקראן בבטא על שם וקראע
 אות ואת מהו ושמחם בתקופ על שם פמי יוכל
 לתקן ורזל כשתמשו זיה קלשון קרבה והשב
 שבתך לתכו על שם ושכנת בתוכס וקשב כהטס
 לעמדתם לאון חכמים הוא ולעם לשירק ולמירק
 שהיו משוכרים על קדוון והמון העם קורין לשיר
 ברא ולא יתכן פ כיון שאומל וקשב כהטס לעמדתם
 וקשב ישראל למיקס במס נרץ למר גם כן לשירס
 ולמירס במס והשב ישראל למיקס על שם מה קר
 צון ונקש כלן מאת קשם להחזיר שמנה דברים
 כפגד שמנה בגדי כהונה ואס נעלה ונדא וכשתחוק
 לטער כנר וכראו למעלה בשל פעמי רגלם
 על שם פפעמים בשנה רגלם כמו ומשא כדנותל
 שלם רגלם תלת ומען ויש קורין בשילוש פעמי
 רגלם וטעות הוא ככתוב בתק שלם פעמים
 בשנה ונ' איש כצנת ידו ונ' ואומל והשיאנו וכו' ואומל
 שלם אחרות וחוזר שז התפלח ואומל קדיש התקבל
 ונפטרין לתיקס לשלם למנחם אומל אשרי וסדר
 קדוש וקדיש עד לעל ומתפללן כמו ביוצר
כתב לרשאל בזמן הזה שאם עשין שפ
 ימי בחן קמעת טו ויו במסן וביוס טוב
 אחרון שמש ושמיט' וכן בחן קסוכות חמשה

שלם באש מקדשך ואמר לאויר על ידו פרס צד
 ונ' יקי רען מלפטר וכו' מלך רחמן על שם פרס
 רחמי' שתשוב וקרח על שם ישוב רחמי' ונ'
 ועל מקדשך כרחמיר קרשם ותגשו מקרח על
 שם סנה ידושל ^א ותגל כבודו על שם גדול יהיה
 כבוד קבת הזה האחרון מן הראשון על שם כבאות
 אשם על שם פ אלה אשם מלכא על שם ^א
 מלכא אים על שם ^א אים גל כבוד מלכותך
 על שם מקרח על שם ובגל כבוד ^א וכתו ברוך שם
 כבוד מלכותך והופת על שם הופת מקר פארן
 והגשא על שם הגשא שופט הארץ לעש
 כל חי על שם וכלה כבוד ^א וראו כל בארי ידיו
 ואמר לעש על שם פ שן בשן יראו באוב ^א טון
 ועל שם חסף ^א את ורוע קדשו לעש כל קנים
 וראו כל אפסי ארץ את יאועת אים וקרב שרופ
 מבן קנים על שם ונשא נס יתים ואסף נדחי ישר
 ואי פורים על שם שק פורק ישראל ונפשתים
 נס מקרח מירכתי ארץ רמו בבאן שלם נבאות
 ונפשתים כנס על שם נפשת יקרח אקבן ונ'
 נס על שם נדחי ישראל יכנס מירכתי ארץ על שם
 וקבנתים מירכתי ארץ והבאם לצון שרך ברע
 על שם ובאו טון ברעה וטון נקרא שר בהרבה
 מקומות ולראש שר מקדשך על שם ידושל שר
 קדש בשמחת על שם ושמחת על שם על
 ראש ^א אלא אים ושם נעש לבטר וכו' עד על ידי
 משק עבדך והכל פורשם במוסף של שבת וכתב
 ר' שרדך להוצר קרבנות המוספן בכל תפלה
 של מוסף שם במקום הקרבת המוספן ואין
 יוצאין במה שאומל כמו שכתבת עלא בתרתך וכו'
 אבל שר המפרשים פראו שיוצא ידי המוספן
 במה שאומר כמו שכתבת עלא בתרתך וכו' וכן
 סתמן במפרד שאין אומדן פסוקי הקרבנות לא
 בשבת ובראש חודש שם רגלם בקס ולא יסאו
 לטעות אבל בשאר מופדים שאיש רגלם בקס

עשר וששק עשר בתשרי וביום טוב האחרון שמיני
 ותשיש וקדשה אמרה בחג המשתה ראשון וששש
 ובחג הסוכות ראשון ושמיני ובחג השבועות
 ובראש השנה שאם עשין שפ ימים טובים לא נחמ
 בקם לא יום אחד והטעם לפי שבזמן שבת
 המקדש קיים קיו מקדשין החדש על פה קדוה
 ואם באו עדים שראו קלבה יום שלמים מקדשין
 יום שלמים ויום שלמים הוא יום הראשון מהחדש
 הנכנס וחדש שעבר חסר שאין לא מעשרים
 ותשעה ימים ואם לא באו עדים יום שלמים מקדשין
 יום שלמים ואחד וחדש שעבר מלא מלא יום שלמים
 ואחד מקדש הנכנס ולפכך בעלה שאין און
 יודעין אימתי נקבע החדש יש לפי לעשות מיום
 טוב ראשון של חג המעשה שש ימים חמשה עשר
 וששק עשר מספק ש שמא באו עדים יום שלמים
 של אחר וקדשו עסן יום שלמים לפיכך צריך לעשות
 יום חמשה עשר בטען יום טוב או שמא לא באו
 עדים יום שלמים של אחר וקדש מלא וקדשו
 עסן יום שלמים ואחד לפיכך יש לפי לעשות יום ששק
 עשר בטען יום טוב ש שמא יום חמשה עשר לפי
 הוא יום יל להם ויום ששק עשר לפי הוא יום חמשה
 עשר לבט ארץ ישראל ומן הטעם הזה כמון
 יש לפי לעשות שש ימים מיום טוב האחרון ש שמא
 יום שמיני שלב הוא יום ששש שלקס וכן יש לפי
 לעשות שש ימים מחג השבועות ש אין מהחילוף
 למנות שבט ששעות מיום ו עשר בטען ועשין
 יום טוב יום חמשים ואול בט ארץ ישראל לפי התחיל
 למנות ער יו ש עברו אדר ויום יו לפי הוא יום טו
 להם ויו לפי הוא יום ששק עשר להם לפיכך יום
 חמשים לפי הוא יום האחרון משבט ששעות לבט
 ארץ ישראל וכן בראש השנה יש לפי לעשות שש
 ימים ש לא ידעא אם נקבע תשרי יום שלמים של
 אלול או יום שלמים ואחד וכן קדין בחג הסוכות
 יש לפי לעשות מיום טוב ראשון שש ימים טו וששק

עשר ש שמא נקבע תשרי יום שלמים של אלול ויום
 חמשה עשר הוא חג הסוכות או שמא לא נקבע
 תשרי ער יום שלמים ואחד ויום טו לפי הוא ארבע
 עשר לבט ארץ ישראל ויום יו לפי הוא יום טו להם
 וכן קדין ביום טוב האחרון יש לפי לעשות שמיני
 ותשיש ש אול שמיני שלב הוא להם יום ששש
 ותשיש שלב הוא להם יום ח' ואעפ שבע ארץ ישראל
 אין קובעין בזמן הזה על פה קדוה אלא סומכין
 על סדר השטר שאם קובעין נמן קדין היה שכל
 המקומות יהיו עשין יום אחד ולא יתגר קדוה
 שאין שם ספק שכל קובעין על סדר אחד אבל
 תקנת חכמים שיהיה כמנהג ארתיקים צריקים
 עכ דברי הרשב"א **נהגו** קעלם לקרות בחג
 המעשה שיר קשירי **מפט** שקול מדבר
 מנאולת מצרים שהיא תחלת שעתון של ישראל
 ובאולתן ראשונה שחמל לסוסת צרכי פרעה ונ
 בחג השבועות נהג לקרות רות מפט שכתוב
 בתחלת קצר שערים והוא זמן הקצרה ועד
 טעם אחד לפי שאותו זמן לא קבלו את התפילה
 נכנסו לברית לא במילתו וטעם והרצאת דמים
 כדאיתא בפ החולץ ורות גם היא נתגירק שחמל
 ש אל אשר תלב ארץ ועמך מתוך השובת רות אם
 יודעין מה אמרה לה נעמי שאמרה לה אסיר לך
 תחום שבת לא אשר תלב ארץ אסיר לך ייחוד באשר
 תלב אלן מפקדין בתריג מעשה עמך עמי
 אסיר לך עו ואיך לי ארבע מתנת נמסרו לבו
 באשר תמותי אמות שש קברים מתקפס לבו
 אחד לגסקלם ולגדפם ואחד לגדגים ולגדקן
 ושם אקבר קפ איתא בפ החולץ ועל כן נהגו למ
 רות בחג השבועות ונש בשמיני חג עגרת נהג
 לקרות קהלת מפט שכתוב טן חלק לאבעה ונש
 למנהגו שבעת ימי חג ושמיני חג עגרת רל
 לפי שקול חג האסיף להזכיר על תרומות ומעשרו
 וצריים שלא לצטר עליהם בכל האחר בשל רגל

ועד טעם אחד שלמה המלך בנה אמונה בהקמת
 מנו שכתוב במועני שנת קשמיטה בנה הסכות
 בבית ישראל לראות וכן הקמת את קשמיטה
 והגשים וקטף וכן וכתוב ויקהל א המלך שלמה
 בנה מאיתתם בחגו וכן אמרו בהקמת להוסיף
 את ישראל על כן יתכן לאמרו בחג זה כתיב
 קרחי ואמרו בני סופרי קחול צרות באר קשרי
 באר ובמגילת אסתר צריך למעט מקרא מגלה
 ואפי' שכתוב בכתובים קחול צרות הקדוש
 צריך למעט באר אמנה לקרא בכתוב הקדוש
 שמתעלה מן כחו בעל ראשון ולאחר
 התעלה אומן שזקרים שתקבל ואחר כך מתחיל
 לפעול את השומר ומכרשן מעומד באר אמנה
 אקום על ספרות השומר ובעל מוכרי שבת נמו
 לפעול השומר אחר שאומרים סדר קדוש וקדים
 שתקבל והטעם שאין סופרים אות מיד אחר קרי
 שאומן לאחד התעלה מעט שאות קדים איש שלם
 לא עד למעלה ואין לפעול אות אחר קדים
 שתקבל מנו בשאר צות ואמרו במנחם וספרות
 לש שתמא ספרה לך אחר ואחר פ' מנחם כתוב
 וספרת לך מנו שכתוב ג' שמיטה וקחם מיתת
 קשמיטה בבל שמיו מברשן בכפסת קשמיטה אכל
 וספרות לש משמנת ספרה לך אחר ואחר
 מניחית השבת מניחית יס וכת' אר' אש יס מקשי
 פון שקחתו אומן הספרו חמשים יום למח אין אס
 מונן לא מנח יום ודוקן לברש הפרוק עד
 מניחית השבת השששת שהיא יום חמשי הספר
 אי נמי חמשים יום אחר קדוש דבת קאי ואין עד
 מניחית השבת הספרו ול' עד בבל חמשי יום
 ואחר קדוש מנח חדשה ולכ' אר' אר' אש ציתן
 לוחקים הללו פון שכתוב בפירוש שבעה שבעות
 לך אין לפעול יתד מן שבעות ותספרו חמשים
 יום לך קשי מתי שכן דרך המקרא כשמגיע המע
 לסט עשיריות פחות אחד מוכח אות בחשון

עשיריות ואיש משנה על חסדון האחד
 פנח א על הנפש האדם לכת יעקב מערימה
 שבשם וכן ארבעים יכח עכ' והטעם שצק
 קבא לספר את השומר מטעם של אחד מישראל
 קח ערוק בן צד של וקיו מעשירים על אחד בגרש
 ושה למפת כדי שלם יכחחמן עליהם לרגל
 טעם אחד במידע משל לאחד שקח חסם בשבת
 האסורים וצחק למלך להודו קטע על קמלך ומן
 להתיר ולתת לו בתוקיה מוכה והולך עד בא הומן
 כך עשו ישראל בביתם ממנדים ויא טעם אחד
 מנחם שקעולש בצמר מתפסח ועד שבעת על ק
 התם אחר ועל האילנות כראית בפך דראש קשמי
 תעל אר' יהודה מטעם מה אמרה תדק הלאו עמך
 בפסח מטעם שהפסח ומן תמא הוא אינה קבא
 הקרים לבט שומר בפסח כדי שתתברך לש
 תמא שבעת ומטעם מה אמרה תדק קשמיטה
 קלס בעצרת מטעם שבעת ומן פדות אילן קוד
 אמר קבא קקרים לפע שתי קלס בעצרת כדי
 שיתברכו לש פדות אילן ומטעם מה אמרה תדק
 נסכו מים בחג מטעם שחג ומן גמני שנה קוד אמר
 לזה נסכו לפע מים בחג כדי שיתברכו לבט גמני
 שנה וכו' ולפי שיה קבא למערי ימים לו כדי שסוכו
 עבר העולם ולאכול כלב שלם ולתחנן לבט
 לרחם עלם ועל קבא וכל קארץ שיחיו קתם אר'
 כדקן שמש ססת חיים שאם אין קימח אין תדק
 וזכה ול' אמרו בלבס פרא על את אילנ' קסת
 גמס יורק ומלקוש בעת שסעו חקות קצב ישמוד
 לא לו שבעה שבעות שכן פסח לעצרת ויס
 מקשי על קח דאמרו קשמו לבט שתי קלס בעצרת
 כדי שיתברכו לש פרו שזאילן של אותן האחר'
 קח קרבן מומן קמתברך אכל שתי קלס איש
 מומן אילן ומתדעס דאמרו כמאן דאין חסמ מן
 אילן קוד ואמרו נמי כמאן דאין עץ שאכל ממנו
 אדם קראשון חסמ קיתק ויס מתדעס תדון

אחר ב שתי קלס הם זכורים שעל שמיס נקרא
 עגרת יוס הזכורים ואינן הבה הבאן לתב שתי
 קלס מוזק המין המנוצח וקטוב מכל מיני הצמחי
 לצורך יחי קיחדם כדי שיתצרכו להם שאר כל מיני
 קיחילן שתבאן מהם זכורים וטהה בעמיתו
 שנתבטלה קבאת העמר אין קספרה מין קתרה
 לא מערבטן וכו' למקדש ואם נסתפק לו אם מנה
 או לא מנה חוזר ומונה בלם זכרה ולמדו רבותיו
 במנחות ממנה שכל המצוה האמיני יוסואיני במקום
 אחר א שבעת המספר לך שצריך למנות הימים
 וקשעית כדי אמרי קתס אמר רבא מעה למנות
 יומי ומעמ למנות שטש ופרשו מ רוב המפרשי
 שבלילה הראשון אומן קיום יוס אחד ובלילה
 מוסף יוס אחד עד שמשלים שבע אחד ואומן קיו
 שבעה ימים שהם שבע אחד ובלילה השמינית
 אומן קיום שמנה ימים שהם שבע אחד ויום אחד
 ומוסף בל לילה עד שמשלים קספרה ומקצת
 המפרשים פראו מ מעמ למנות שטש שמוזכר
 השם שעת בסוף כל שבע ושבע בלבי פנ
 בלילה השמינית אומן קיום שבעה ימים שהם שבע
 אחד ובלילה השמינית אומן קיום שמונה ימי ואינו
 מוצד שבע וכך יאמר על ליל שאומן קיום יוס
 שהם שט שם עת וק מ צה למנה יומי ומצעה
 למנות שטש וקמנה גכפ הראשון ואחר שמנה
 העמר מבקש מאת קשס ואו קרחמן יחזיר עטול
 בת המקדש למקומה במהל בימי כתי אב קשרי
 קיכא דפתח ואמר ב'זי אינה אדעתא דלמי קיום ד
 שקיה סבר שקס ל וטכר וסייס ק וקס ק מי
 אזלגן בתר פתיחה ושון דפתח אדעתא דלמי ל לא
 נשק או דילני בתר חתימה אזלגן וכדין חתימו נשק
 אי צמי איכא אם קס ל ופתח אדעת דלמי ל וסייס
 בק מי אזלגן בתר פתיחה ונשק או בתר חתימה
 ולא נשק ומסתברא דבתרויהו לא נשק דבעטן
 פתיחה וחתימה ודאי אם אינו יודע קחשטן ופתח

אדעתא דלמיס כיון שימנע מלחצרו ושהק עד
 ששמע מלחצרו וסייס כמיהו יכא דפתיחה וחתומה
 איכא וקשאו קתספת גבנה שאינה מערכת
 על שבעה נקיים שהם מין קתרה ככל וספרה לה
 כיון שאם מערבטן על ספרת העמר וגם גב זבל
 שאין מערבטן והא כתי וספרת לך ותדע שון שגזק
 אם ראתה דס בתוך ימי ספרתה סותרת כל מה
 שספרה קויח לה ברכ לבטלה וגם יוכל לבל קוזר
 קתרו והם מערבטן וקרו זכיה קלוי קשה למקל
 נמנה בלם ברכ ביש שט של פסח כדי אמרי בשמיני
 דסוכה מיתב יתבטן ברוב לא מערבטן ועוד מק
 טעם אין אינו סופרין שתי ספרות מספק כיון
 שאם עשין שט ימים טובים מספק ויתר
 שאין להחמיר כל כך שון שאינו גיא וכו' למקדש
 ויח' אם שמנה יוס אחד יותר יגיע יוס השע וארבע
 ביט של עגרת ואת לזילול עה כתי בקימאן דלא
 מיאט עמר לל קימא לא מיאט בשאר לזילול
 מיאי טעמא דבעטן שבע שבתת תמימות קיימ
 ולכא אבל בשאר לילי איכא דלם מיט מאורתא
 למט למחר וכן כתי דבטן סעדיק ותמה על זה
 קראש ואיני אטו ספרת ימים מעבבות זו את זו
 ועוד לדבריהם אם אם שכן בשאר לילות לא יספור
 עוד דהא לילי שבע שבתת תמימות וכן כתבנו
 קאיין בלילה הראשון בן בשאר קללות אם שכן
 ולא צריך בלילה יבכך בשאר קללות וכתב בקי
 שאם הפסיק יוס אחד ולא ספר טוב אינו סופר
 משהו דבעטן תמימות ואינו נראה לני דכל ללם
 וללם מעמ בפט עממה קיח זולת כתי לא מנה בלילה
 לא יספור ביום מדתגן כל הלילה כשר למפרת
 העמר קיח ביום לא וכת בעל העטור אי לא מנה
 בלילה מיאט בעממא דקצרא נקצב ביום כשר
 ולשפיקי מספקיא למט בלם זכרה וכן כתי קראש
 אם לא ספר בלילה לא יספור ביום זכרה ואכונה
 לספור ביום בלילה זכרה קדשות ברו ואם שכח ולא

ימנו לל בלילה ולל שמי ימנה בלילה שאחריו ויאמר
 ביום כך ואתמול כך בברכה אחת עכ' וכתו בספ
 קהמבן מותר לברך ברכת השומר בן השמנות
 משום דספקא דרבנן לקולא וספקא דשומר בזמן
 חזק דרבנן וכן כתו ר' וכתו במחזור ויטרי המתפלל
 עם הצמר מעשה זמן מונה עמקה בלל ברכה
 מימי אמן אם אומר בלילה בשמי מחזור ואמר כדן
 ומצא שלא ברכת לבטל ואם אשכח כפי משנת
 ימים ושמות למעט אכל לרמזם כתשאים מנה
 ולא צריך ירא וכן שקר' ולפי צריך לומר מי ששאל
 אות חסדו כמה ימי הספירה שיאמנו אתמול קח
 כך וכך שאם יאמר לו ביום כך וכך פועל שכתב
 מנה ואיש יכול לחזור ולמנות בבכ' ודוק כשאני
 ומן הספירה דקיים בן השמנות אכל אשאל אות
 בערב ואמנו כמה יהיה לנו מהספירה זאת קולל
 יוכל לומר כך וכך קח וזין בזה חשש **יום** ש
 מהתללן כמו ביום ראשון וצ' כן קורין
 ותימין את קהל וקורין בפרשת אמור מן שור או
 כשבאו שער וידבר משק את מועדי יאל בני ישראל
 עד סוף העשן ומפטיד קורא כמו ביום הראשון
 ומפטיד במילי וישלם קמלך עד כ' אם אכלו מעת
 בעוף אפיקס ומנלגומתחיל ויש קמלך את כל
 העם למר עשו פסח עד ואחריו לל קס כמונו
 יוס' שהוא חול של מועד פרשת שמות ומנחה
 מתפלל כדרכם ואומ' יעלה ויבא בעבודה ומתפלל
 תפילת מוסף כמו ביום טוב ובמקום את יוס' מקרא
 קדש קום אומ' את יוס' מקרא קדש הזה' וכלל ג'
 מקדיו שז' לקהל לומר ברכו כל ד' ימים של חול של
 מועד ושמי ימים אחרונים של יוס' קורין את קהל
 בלוג ומברכן לגבי לקרא את קהל ומנחה אין בל
 יוס' שמי ספרים וקורין בהם ד' אין פחתן מקס ואין
 מוספין עליהם ואין מפטידין בבוא' באת קאחד
 קורין ביום הראשון של חול של מועד ג' בעל בשלם
 מקדש לו עד סוף פסקא ואיש אומ' קדיש בן ספר

הראשון לשמי של גמח עדין כל חובת היום שהם
 ד' שעלם לא אחר קספ' קשט כמו שכתבם למעל
 בעמ' חסדו וקורין קדין בשאר ימי חול של מועד
 ביום שמי קורין ג' בפרשת ואלק המשפטים מן אם
 כסף עד לא תבאל גדיהל קורא כמו אתמול וכן
 בכל ימי חול של מועד' ביום ג' קורין ג' בפרשת
 בהעלותך מן וידבר א' אל משק למר במדבר סיני
 עד ולג' ולחורח קורין' ביום ק' שהוא שבע של
 פסח וקורא יוס' קור קתלה כשמי ימי קרא שוב
 ומקדשין לל' על קיין ואין אומ' ומן וקורין מראש
 פרש ויהי בשלם עד כ' א' רופאך ומפטיד קור'
 וקרבנות כמו בחול של מועד ומפטיד בשמחה
 וידבר דוד עד סוף קשיר' ב' קשט קורין המשק
 בצרש ראה מן כל ברכור עד סוף קסדר' ואם חל
 בשבת מתחילין מן עשר פעם מפע שפולין
 ומפטיד קורא כמו אתמול ומפטיד בששק עד
 ביום עד בגדול בקרבן קדוש ישראל ואם חל שבת
 בחול של מועד פרשת שמות ומנחה מתפלל
 כדרכם של שבת ואומ' יעלה ויבא בעבודה ובמוסף
 כשאר ימי חול של מועד לא שמות ויש של שבת
 באמצע וחותמן בשעה' ומנחה שמי ספרים
 בא קורין ג' בפרשת פתחא מראה אתה אומר לוי
 עד בחלב אומ' כדאמר' במגלש כל בע קשר אל
 רב חנן בר רבא שבת שחל לפיות בחול של מועד
 בן בטמן בן נהרי קורין ראה אתה אומ' לוי משום
 דאית שמי את חג המנוחת תשמור ודרשין מיטת
 בחגונה בפרק אין דורשין למד על חול של מועד
 שאסור בעשיית מלאכה וגם נכריים שם שלשה
 רגלים ובאת שמי קורא מפטיד וקרבנות ומפטיד
 שחוקא קיתת על עד סוף העשן' וכתב רבי קאמי
 שמשתי מנח חכמים בתחיית המתים עתידה לפות
 במסן ונשחת בג' ומנחה ב' וכלך מפטידין
 בעסן בחול של מועד העבמות קיבשות' ובתשרי
 בחול של סכות ביום בא בג' ובמנחה אין אומרים

בקתך ומעש פדשסמו למעלה כל ימינו של
 חול של מועד אומד לאחר התפלה במקום הנל
 לזכר למנוח משל לבק קרח כחית העבוב וסימן
 אן קבר שומסך תערא קדש בכספא פכל במדבר
 שלם סכרא פי משכו סוד אן כשב אן ע קדש ל
 כל במר אס כסף תלוא פסל לך במדבר סיני ויקי
 בשל פרעה כל מבכור וזה לן ישנה לא כשחל
 פסח ביום תמשי ככשחל ביום שבע אן ביום
 ראסון אן סבת בחול קמועד וכשיבא ביום שלמי
 יבא סבת ביום קססימס פסול אכל כשיבא ביום
 ק אן קורין ביום אב מסך תערא ובוים גסקוא סבת
 חול קמועד קורין ראק אתה אומל אי שקוא פסל
 וביום אב קדש בכספא במדברא כסדר שקס
 כתוב בתערא סימן קראוני קיה לקרותס כסדר שקס
 כעשכ בתערא לא שקורין ביום שבע סוד אן כשב
 לפ שיסם עטן קפסח ובחמשק עשר יום ונע
 מדבר בק במעט קמעמד וספרת שקוא ביום שפ
 ופרסת בשלם כו לפ שקריעת יס סוף קיתת כו
 ואן עבדו קיס וכשאר קימיס קורין כסדר סכתוני
 בתערא סבת שחל ביי קורין במעט כסדר אות
 ססע ולעטן קבחת תפלג בחול של מועד קיה
 מיחלוקת כן קמפרסיס יס אסדין מטט ססודין
 פי ימי חול של מועד קס ימי אות תמיס טווס ואן
 מעתין אותס ויס מתירין ומבאין ראיה מדראמרי
 כו וכו מגליחן סכות אדם תפלג ומוכר כרי פרנסה
 וכון סכות ומוכר בחול של מועד שיע שמעדין
 תפלין ומיקו אינה ראיה שטון סמוכר לאחריס אס
 לא יכתוב במועד אן לפ פנאי במוכרי יס לבתו תפלג
 קד בק לאחר ומתבטלן ממכו תפלג אכל קראית
 המכונה קיה קיהא ראמריטן בצוש חד ברנע אוב
 תפלו איתא לקמיה דרב חנגאל שליח לקמי דרב
 בר בר חנא איל קב לפה תפלו וויל וכתו לך איל רב
 ויל כתו לפו כל קערמיק מתעפ פלג עלה דרב
 קת אדם תפלג לעצמו קח לאחר לן פתד לפ דכות

להפח פל קשחס עד לאחר קמועד לעצמו כותב
 במועד כרי שיתיו מוומטבדו להשחס אחר קמועד
 מיד אכל לאחר לא אכל להשחס במועד אף לאחר
 מותר ויס שחולקין ואומדי שמועד להשחס בחול
 של מועד ובלבד שלא יבדך עלקס וכתב קראש
 והמבדך לא יפסיד ואומ במדרש שקסין שקיא
 רשומה בתפלין קיה רומות לג מאות ימיס בשש
 שמעתי תפלין כשתסיר סבתת ויס ואס תסיר
 ימי חול של מועד לא יהיו כר כש קראש מיק שפנע
 קתים לאלו דורון לשרא חמץ ביי אחרון של פסח
 מן קמנח ולמעל אס קיה מותר אן לפ וקשי
 צריך אות ישראל שנשל לו דורון חמץ לעות לפני
 צת של יקחו אות לא שיפסח קני בקרן וזית
 צבת ויקבוין אות ישראל בלם שלא יקנה לעמו
 אות דורון ואן יקיה מותר בחפלה לאחר קפסח
 בכרי שיעשק שחמץ של נכרי שטבד על פסח
 מותר בהנאה ואס לון יעשק חמץ של ישראל שטבד
 על פסח ויקיה אסור בהנאה שחברו של אדם
 קופה לו מדעת אכל בעל כרחו לן וכן כתבם התוסט
 ובמוכרי יס כן במוכרי יס לחול כן במוכרי יס
 לחול של מועד מתפלגן פרשת כמן במוכרי סבת
 ומבדילן בתפלין וכן פל קטוס כמן שמבדיל במוכרי
 סבת לא שאין אומרי ליקו קנשא וגם אן מבדק
 לא פל קנר ולא פל קנמיס : : **נדרהגן**
 בקנת מקומות שלא לשא אשק כן
 פסח לעגרת ואלא להסתפר וקטפס שלא להדטת
 באיחזק שבאות ומן מית שפס עשר וזנת אף
 תלמיס לר עקיבא באסכרה מטט שלא קיו סוקנ
 כסדר זה לזכ וכתב קרי בן גיאת דוקא פשוין
 ששקד שמחא חופה וכטסא אכל ליארכס ולקדש
 שפד ראמי ופשוין כמי מי שקפזוכנס אן שנסאי
 אות אכל אסביא לשחול בתחלה מורין לו שלא לעשו
 כן וכן קורו קנאופ ויס מקומן סוקנן לישא אשק
 ולקסתר מילג לעמד ואילך שאומדי שאן פסקן

מלמות וכן כה אבן קירי ששבע בשם אר וריוק
 קלוי שמכח כהוב בספר ישן קבא מספרד שמת
 מפסח ועד פרוס קעצרתומאי פרוס פלגא כדתגן
 שולין בהלכות קפסח קודם קפסח שלשים יום
 ופלגא חמשה עשר וס קודם קעצרת חקו לך
 לשומר עכ' כהב רשא קחיי בתשובה מנה שפחה
 שלם לגשות מלחכה מפסח ועד עצרת משקיעת
 החמה עד שחרית משום תלמידי ר עקיבא שלם
 מות משקיעת החמה וכן כרו אחר שקיעת החמה
 והיו קעס בטלס מלחכה ועוד דתת שבע שבתו
 תמימות תהיינה מלשון שבת ושמיטה כדכתב
 שבע שבתות שנים מה שנת השמיטה אסורה
 במלכות קרקע אף זמן ספרת העומר דקייס
 לאחר שקיעת החמה אבותן מימלחכה ומהגן
 בספרד לקרות מנה אבות וברק קטן תורה בשבת
 שכן פסח לשבעות בכל שנת פרק אחד וכת אר
 יבא בן ישראל שקטעם שקורין אותם באו השבתו
 לשם שם ימי ממיים למתן תורה ולכן נמנה ארבע
 ארבעים ימים כמו הארבע שהיא ממתן שאת ארבע
 מן מדרך קורא מונה הימים והלילה עד שיבא ורוב
 עטת המסכת הסודי על קריאת התורה ומעשה
 המעשה ונב זה הזמן שהיא ומן הקצר הוא מזומן
 ומוכן לפועל החלק המתעורר מן הנפש וללבו אחר
 רוב התחזוק ובקשת רוב הקבלות ונדיך להשקטו
 ולתקן במה שיש טיאת ממסכתו מן המוסריים
 המעשים לבריאות והכנת הנפש ושברוכה ו
 ומעשה מלבקש מה שיוקנה כדי להעיל אותה
 ולהתקנהגת המדות לריותם קולכס על קו המוסר
 ומדעת עד כאן דבריו

סדר

תולדות שבעה עשרת נכנסין
 לשבת הכנסת וקורין קש בצדוניה וחותמין ופרוש
 עלם וכו' ואומ' שז קדיש עד למלא ומתפללן שלם
 ראשונה ונ' אחרונה וקדושת קיום באמצע כמו
 בפסח לא שאומר את יום חג השבעות הזה זמן

מתן תורתם מטמ שבעה עשרת עתה התרחק ואחר
 כך אומ' שז קדיש ומקדש צבת הכנסת ונפטורין
 לבתיקם לשלום שחרית נכנסין לשבת הכנסת
 ומסדרין הברכות וקורין קומירות כמו בשבת
 ומוסיפין אחר יושב בסדר עליון למנבח משטר
 לבט קרח כאיל תערוג' וגם מוסיפין אחר מזמור
 שירו ל' שיר חדש שיר המעלות שיר המעלה באומרי
 לצומהטלגן כמו בערבית וחוזר מתפלל ועמרין את
 הקהל ומברכין למזמור את קהל ואומר שז קדיש
 תתקבל ומוציא שם ספרים באחד קורין ה בפרשת
 ושמע מן בחדש השלשי עד סוף הסדר ובעט
 קורא המפטייר בפרשת פנחס וביום הבכורים
 ומפטייר בתחילת יחוקא ויקי בשלשישנה עד ואשמע
 קול מדבר ומסיים בפסוק ותשא את רוח ומחזיר
 הספרים למקומן ואומר קדיש עד למלא ומתפלל
 תפלה מוסף כמו בפסח וחוזר שז התפלה ואומר
 קדיש שלם ונפטורין לבתיקם לשלום

יום שני

וקורין בפרשת ראה ארבע מן
 כל הבכור עד סוף הסדר ואם חל בשבת קורין ס
 שבעה ומתחילין מעשר תעשר ומפטייר קורא
 כמו התמול ומפטייר בתרי עשר בחבקוק ויל בקיכל
 קדשו עד למנבח בכבודת שהיא סוף הסדר
 ומהגן בכל המקומות לקרא בשש ימים טובים של
 חג השבעות אזהרות החכם המשורר ר' שלמה בן
 ג' ברוך ז'ל שעה על מוטן המעשה ביום הראשון
 קורין מעשה עשה וביום קב מעשה לא תעשה ורוב
 שלחי צמר אומרין אותם כשחוזרין תפלה מוסף
 כשמנישן עד על ידי מעשה עבדך וכן כתוב בסדר
 רב עמרם ורבי סעדיה ויש אומרים אותם לאחר
 שמסיימין חזרת התפלה כדי שלא להפסיק בתוך
 התפלה ונכון הוא ובמוציא יום טוב מברישן
 בתפלה וכן על הכוס כמו שמברישן במוציא שבת
 לא שאין אומרים ליהו הנשא וגם אין מברכין לא

על קרבנות

על קרבנות

סדר תפלות

התעניות

אשת עשה
 לזעק ולהריע בחצונות על כל צרה וצרה של
 תבא על הצבור שטאמ' וסת' בלא מלמא בארצת
 על קרב קטנה וקטנה וקטנה בחצונות כלומר
 על כל דבר שיצ' להם כענין בעצת ודבר וארצה
 וטובא בהן ועקו עליהם לפני יי' והרעו ומרוב
 סופרים להתענות על כל צרה שלא תבא על הצבו
 עד שיצומו מן השמים וימי התענות האלו ועקי
 בתפלות ומתחננו ומרישן בחצונות בלב
 וחס קיו במקדש מרישן בחצונות ובאופר שאין
 מרישן בחצונות ושופר כאחד לא במקדש שנא
 בחצונות וקול שופר קריע לפני המלך י' אכל
 בעת שבעה עשר בתיוו ושאר ארבע העמות
 אין מתדישן שכבר עבדו ואין עוקן לשעבר לא
 ש' שרין המאורע מפת עגמת נפש וכת' קרס
 צמחל שבבל העצת ה' העצות קצרות שזרין על
 הצבור מ' זאלן תפלת נשלה ומפרש בז' תענות
 טבעת עשרת הקבאים עורין כל י' התענות על
 קצתו בתחלה עורין ג' תענות ש' וחמשי ושת'
 עבדו ולא נעא עורין שלש תענות אחרות ש'
 וחמשי ושת' עמרו ולא נעא עורין שבעת תענות
 ש' וחמשי ושת' וחמשי ושת' וחמשי ושת' בש'
 תענות ראשית וועקין ומתדישן ומתפלגן כמו
 בשאר התענות ובשבעת תענות אחרות תגן סדר
 תענות טע' מנש' אין את התענות לרחובת של ער
 ומפרש הסעם בצמח' אל יהושע בן נון כל צאו
 קים לא ומתבזה בעש' ולמש' יוצא לרחובת קעור
 ליכנע בשכשתא ולעלו קתס אל חיי' כל אכל לומר
 עקא כנענה ולא נעטא נבוק עממא בתפלתיה
 ריש' קיש אית' גלמא וגלותיה מכפרת עלמא ק' אי

בצמח' איכא צעקו דגלו מנ' כשתתא לט' כשתתא
 ואתתן אפר מקלה על גב התעבה מפרש קטעס
 בצמח' אל יהושע בן נון כלומר עמו אנת בצרה
 ריש' קיש אמר בכל צרותיו נר' ובראש קנשיא
 ובראש אכל' ובכל אחד ואחד פוטל ואתן בר' אש
 ומסיק בגמ' בתלפ' פותתן בראש קנשיא ובראש
 אכל' ואחד כך כל אחד ואחד פוטל ואתן בר' אש
 ומקשי' וקא תשא בגולה מתחילין מן קדול' שנאמ'
 ויהימך משה א' אהרן וא' אשר וא' איתמר צע'
 ובק' למה מתחילין מן קטן שבתלה ונתק' לקר'
 צחש ולבסוף חוק ולבסוף אדם ומתק' קי' עמי
 חשיבותא לדידיה קי' דאמרין ליה את חשיבת
 טובא למכעני רחמי עלין וכל אחד וא' פוטל ואתן
 בר' אש ומקש' בגמ' וכשיא ואכל' נמי לשקל חיפוז
 ולתעבו ברישיהו מ' אי שכל דשקיל אחריתא ומנח
 עליוהו ומתק' לפי שאין דומה מתבייש מעשמו
 למתבייש מ' אחרים קי' כל מנח ליה אינ' ל' יצחק
 במקום תפלתן שנאמ' לאום לא שלע' ליהת' לפי
 פחד תחת אפר ולמה פתתן אפר בראש כל אחד
 ואחד פלג' בה הלוי כל לחמ' ור' חמ' כל חט' ו'
 חד אינ' קרי אפ' חט' ל' לט' כעפר' וחד אינ'
 כדי שתזכור לנו אטרו של יצחק ותרחס עלמ'
 מ' אי צעקו איכא צעקו עפר קתס
 ולמ' יונ' אין ל' בת' קצרות פלג' בה ל' ל' נר
 לחמ' ור' חמ' כל חט' חד אינ' קרי אפ' חט' חט' ו'
 ל' ל' כמ' וחד אינ' כדי שיב' ש' המ' וס' רחמי
 עלמ' מ' אי צעקו איכא צעקו קב' ג' ו' ולמ'
 מ' א' בקי' אל חיי' בר' אכל' לומר קרי אפ' ל' ל' ל' ל'
 כ' במ' פ' ש' ע' ל' מ' מד' ע' ו' כ' מ' מן השקיס'
 וחר' ו' ו' ש' א' מ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 ו' א' מ' א' א' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 את' שקס' ואת' תענות' א' ויר' ק' א' ל' ל' ל' ל' ל'
 מ' ש' ק' ש' ש' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 וק' ל' ע' ו' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'

סדר קבלת מצות

בעתם לו כפי כחו על ש' כגע לבס וישום תשובה
 גמורה וכתוב בתקון קבאומם לגדק קצרות
 והתלות בשבע תעניות אחרות לו כר' נכנסין
 לשת ככנסת ומסדרין קצרות וקודין קומירות
 כמו בשבת וכשיגיע עד וארזאו בשעתו אומר
 י' קומור' מעטן היום ואלו קותלם לזר שמענו ה'
 זקן לזר לך ה' נפשי אש' לזר מעטל אשרי
 נשוי פטע תלם לזר קטת' לזר ענע לזר
 ברם נפשי את ה' ואומר קלעיק קלעו את שם ה'
 וממור שיר ל' שיר חדש' ואומר שיר קמעלת ל'
 א' בצדקה ל' שיר למעלות אש' אשע ל' קמרים שיר
 קמעלות לך נשאת את ענע שיר קמעלות לזר
 ול' ה' שדיק ל' שיר קמעלות ממעקים קר אתך
 ואומר קודו ל' כ טוב וכו' ש' אומר וישתבח ויוג
 עד גאל ישראל ומתפלגן שמונה עשרה ומקושינן
 ענן בשומע תלם וחוד ש' מתפלג אמת ונגרו
 וקדושת קמם אתה חונן קשיב' ואומר סלם ל'
 אש' שחטאם ממון ל' מילכא על ידי רחמך
 קדש ואומר סלם ל' אש' ש' טוב אולתם שגנו
 ואומר ויעבר' ואומר תבחות ושימושם וסלחות
 וידיים וידי ג' כללם כמו שאומר באשמורות
 ואח' אומר כשחטא ישראל במדבר וכו' ודעל אש'
 חמודות וכו' וער' קסופ וכו' עד חסן קמרב
 לסלח' ואומר ר' ד' בענין ג' ר' ר' ונאלם
 מקרה למען שמך ור' מל' ג' ושמך ענן
 אש' ענן ביום קמעשת קודו וכו' עד פ' אתה ה'
 פדק ומעל וענן ומרחם בכל עת צדק ועקב
 וקיים ל' ה' אלם את קברית ואת קחסד ואת
 קשעם שכשבעת לחברקם אש' בחר קמורית
 ותראק לזר קמעורה שערך את יצחק ב' על
 ג' קמוצ' וכש רחמיו למאות רעך בלבש' ל'
 כן יבשו רחמך את כעסך ויעל רחמך ער'
 מדותך ב' קמענה לעמו ישראל בעת צדק' ואומר
 מי שפנה את אברקם אש' בחר קמורית קודו

יענה אתה וישמע קול צעקתם ביום קוד' ב' א'
 ג' ישראל ותקען סימן קשרק ואומר ויעבר' ואם
 ירבה יאמר קדש יצאום רחמך קיום תשמחם
 בגשם ממדומך קיום תרם קרן עמך אש' כבשם
 אש' כעבדים אש' כבשם רחמך כרחם אב על בנים
 אש' כעבדים שפם לך תלויות עד שתחם ובגשמי
 רען תענא קדש אתה וזכר מעשה שלם ופקד
 כל ישראל קדש מוכרל קיער לגזר ב' מעשה
 אש' ופקודות ועלילות מעבדי ג' מחשבות אדם
 ותחולותיו וברי מעלל אש' אש' אש' שלם
 ישכך ובן אדם יתאמן כר' כדוד שך לעלם ל'
 יכשלו ולא תלם לנצח כל קחוסים כר' וקיים ל' ה'
 אלם את קדש שקבטחתם בשרתך על ידי משק
 עבדך קמור וזכרת את ברית יעקב וג' ואלמר
 וישמע אלם את נאקתם וזכור אלם וג' ואלמר
 וג' אש' שמעתי את נאקת בני ישראל וג' ובדברי
 קדשך כתוב לומר זכר עשה לבטלותו וג' ואלמר
 כר' נתן לריאיו וג' ואלמר וזכור להם ברית וג'
 ועל ידי עבדך קדש אש' כתוב לומר קלך וקדחת
 באוש יושלם וג' ואלמר קבן יקיר ל' אפרים וג'
 ואלמר וזכרת את ברית חותך וג' אלם ול'
 אמתים וזכרם בזכרון טוב מלכך ופקדן כפקוד
 ישמע ורחמים משמי שמי קדש ובעם שמך
 קגדול ישוב ירון אפר מעמך ומשך ומשך
 וקיים ל' ה' אלם את קדש שקבטחתם בשרתך
 על ידי משק עבדך קמור וזכרת להם ברית
 ראשומם אש' קודתה אודם מ' ארץ מצרים לשע
 קנים לפיות להם לאלם אש' מי שפנה את
 משק ואמתים על ים סוף קודו יענה אתה וכו'
 וחות ב' א' זכר הנשחות ותקען סימן קשק
 ואומר ויעבר' ואם ירבה יאמר קיום תעב' גשם
 נדמת קום חורמון מים עבת קיום קשיב לבגשם
 על אמת' אש' כבשם וכו' אתה כגלית בשפן
 כסך על שש קדשך לגבר עמקם וכו' ככתוב

בתורתך וימי ביום השלשי בחיות הבקר וגו' ואלמ
 וימי קול השופר וגו' ואלמ וכל קטע רוחי את הקול
 ואת הלשדים וגו' ובדברי קדשך כתוב למי עליה
 אלם בתרועה וגו' ואלמ בתרועות וקול שופר וגו'
 ואלמ תלוייה קללו לבקדשו וגו' ועל ידי עבדיך
 הנבאים כתו למי ויהי ביום הקול יתקע בשופר
 גדול וגו' ואלמ כל יושבי תבל וסוכת ארץ וגו' ואלמ
 וידע קטע ויתקע בשופרות וימי כשמוע קטע
 את קול השופר וידיע קטע תרועה גדול ותפול
 החומה תחתי ויעל קטע השער איש בגדו וילבדו
 את השער ובתרתך אלם כתוב למי ופתחו
 מלחמה בארצכם על קצר העבר אתכם והרשתים
 בחטנות וכוזרתם לפי אלם ופושטתם
 מאויביכם וזכור לפי אלם זכות יחושע עבדיך
 נשאל רחם עלם למען שמרמי שטם את יהושע
 בגלגל קול יענה אתכם וכו' וחותם ב'א' שומע
 תרועה ותקשן סימן קרק ואלמ ויעבור ואם ירצה
 יאמר היום תזכור ברית אבותי היום בגשמי רען
 לפי חושק היום חמול על עדיך האמנה את כבש
 וכו' שיר המעלות אל בברכה ל כל המזמור
 אלה אלם זכור לפי זכות שמואל חורך ורחם
 עלם למען שמרמי שטם את שמואל במצפה קול
 יענה אתכם וכו' וחותם ב'א' שומע נעקת ותקשן
 סימן קרק ואלמ ויעבור ואם ירצה יאמר היום
 תרחם לבאי באש ובמים היום תחון בחוש בלות
 פעמים היום תפתח לפי אוננות מיס את כבש וכו'
 שיר המעלות אשא שטם הקדים כל המזמור
 אלה אלם זכור לפי זכות ליהו נשאל רחם עלם
 למען שמרמי מי שטם את ליהו בקר הכרמל קול
 יענה אתכם וכו' וחותם ב'א' שומע תפל ותקשן
 סימן קרק ואלמ ויעבור ואם ירצה יאמר היום
 תענן בדמיה היום תשמח אדם ובהמה היום
 תאקה את פה האדמה את כבש וכו' שיר המעלות
 מן מעמקים קראתך אל כל המזמור אלה אלם

זכור לפי זכות יונה עבדיך נשאל רחם עלם למען
 שמרמי מי שטם את יונה במש קדנה קול יענה
 אתכם וגו' וחותם ב'א' השנה בעת צרה ותקשן
 סימן קרק ואלמ ויעבור ואם ירצה יאמר היום תענה
 לשופר לבכמים היום רוח אדמה לא שבעה מיס
 היום קבץ לפי עלות מיס את כבש וכו' תפל לפי
 ש יעמוק כל המזמור אלה אלם זכור לפי זכות
 דוד עבדיך משירך ושלמה בן מלךך ורחם עלם
 למען שמרמי שטם את דוד ושלמה בן דוד קול
 יענה אתכם וכו' וחותם ב'א' מרחם עלה ארץ ותקשן
 סימן קרק ואלמ ויעבור ואם ירצה יאמר היום שים
 לפי שארית בארץ היום קוריד גשם לרוות ארץ
 היום מטובך השבע ארץ את כבש וכו' ואלמ
 רפא אלם ונען תפל ואלמ רצה ומודים וברכ קח
 ושים של קדיש עד לעל ואו תרחו ושמונ' וסלחו
 ואלמ תחנה ומשש את שטם ענן בן וקדיש עד
 לעל מוצא שז' וקורין ב מרחש פרה את
 בחקוהי עד סוף הקלל קח קורא עד וישבת לבטח
 עלה לוי עד וקמית את ברית אתכם שלשי וקול
 המפטיר קורא עד סוף הקלות עד בקר סיט עד
 משק משום דקימילין אין מפסיקין בקלות לא א
 קורא את כל משום שאל ואל תקח בתחנתו וקטע
 שקורין בקלות כדי שישמע קטע ענש העטרו
 ויחזרו בתשובה ורחם עליהם המקום ואלמ קדיש
 עד לעל ומפטיר בדמיה על דברי הצרות עד
 ושמך עליהם קרא את תחמו וקורא אותה בטען
 הפטרת ט באב ויבדך הצרות האחרונות עד
 מגדוד וכן במשק ואלמ מללין וידרוש מי שראוי
 לדרוש ואלמ קדיש קול עתיד לחדתא עלימא
 ומחזיר ספר תורה למקומו ואלמ קדיש תתקבל
 ואלמ לנצח מזמור לדוד שיר לך דומיה תהלה
 אלם בטען ולך יאול נדר וקדיש עד לעל
 ואלמ תחנות ושמוטם וסלחות ואם ירצה
 יתחיל התלים ויקרא ממנו כמו שקורין בגלגל וס

הטעמים עד שיגיע זמן תפלת המנחה
למנחה אומץ אשכנזי וקדיש עד לעלוי
 ואומץ ארך אפים ורב חסד
 ואל ארך אפים מלא רחמים ומצוי איתו וקורין בו
 כהן עליו ומפטיר בצדקת השם קראשון קורא מן
 ויחל משה עד אשר דבר לעשות לצמון ומדליגן
 וקורין השם ומפטיר מן פסלך עד אשר אש
 עשה עמך ומפטיר בהרי עשר בקושע שבע
 ישראל עד ופשעש יכשלו בם וקורא סוף הספר
 ומסיים מי שחמור שקורא בסוף ספר מיכה ומחזיר
 סת למקומו ואומץ קדיש עד לשלש ומתפללן שמע
 עשרה וחוזר שבתפלה וקוראים וזו ברכות כמון
 בשחרית ואומץ תחנה ומיושב אש ענפו עמו במו
 קדיש התקבל ומזמור לך דומיה תהלה ואז קדיש
 עד לשלש ואומר תעבות ופיוטם וסליחות עד
 שיגיע זמן תפלת נשלה

תפלת נעילה אומר קדיש עד
 למעלה ומכריז
 שזלקת לומר מה אכן מה חייב ומתפללן ופנו
 באומע תפלה עד המבדך את עמו ישראל בשלום
 אמן ואומץ וידוי מה חייב לבער יושב מרום וכו'
 מה אכן וכו' אלה הברכות עד ואם יצדק מה יתן לך
 ומדליגן ואומץ ואלה ברכות רחם עלנו וכו' וחוזר
 שבתפלה אשת וגבורות כתר אלה קדוש אלה
 חונן סלה למו אשכנזי וקוראים אשכנזי למעט ממה
 אכן מה חייב וכו' ויעשר כשחטאו ישראל במדבר
 וכו' דבש אים חמודות וכו' שרא וכו' ראה געטיב
 ושבע ברכות כמון בזכר ואומץ רצה ומודים וברכה
 קהטם ושים שלום קדיש תקבל ומתפללן ערשת
ועתה אפרש חתימות שבע ברכות אלו
 למה נשתתפן הראשונה מי שענה
 את אברהם אבן וכו' וחותם על ישראל ואמרינן
 שדוש למי ולא גא יחזק מכיון שנגא יחזק כמי
 שנגאלו כל ישראל דמי וזקו לשון גאל שמוכר בה

עוד אמרו קהטם שהתפלל אברהם אבן וכו' וחותם על ישראל ואמרינן
 שדוש למי ולא גא יחזק מכיון שנגא יחזק כמי
 שנגאלו כל ישראל דמי וזקו לשון גאל שמוכר בה
 שיקיו ישראל בצדק שיוכר להם עקידת יצחק שאל
 וקרא אברהם שם המקום הקורא יי יראה וגו' קורא
 יענה אלהם בחדושי לבם מקשה היאך קחון מוציא
 עצמו מן הכלל שהיה לו לומר יענה אותם ומתרחץ
 שאין לשום בזה אלא בדברי שבה שכשמוציא עצמו מן
 הכלל נראה ככופר אבל בתפלה ותחומים אין לחוש
 בזה ויכול קורא לתפלה עלהם וממילא קורא עמקם
 בצרתם ובשועתם קשטיה מי שענה למשה
 ואבותינו על ים סוף וכו' וחותם וזכר קנשכחות
 לפי שקיו ישראל נשכחי במצרים חמה שפסו ונתחשו
 מן הגזילה וזכר להם המקום ברית אבות וגאם
 שנאלץ ואזכור את בריתי ולפי שהיתה טבעת
 המצרים עם סוף שקרא עקב הגזילה לפיכך
 מוזכר כאן שמיעת תפלתם על ים סוף
 השלישית מי שענה את יהושע בגלגל וכו' וחותם
 שומע תדועה פי יהושע נענה בשופרות
 צדיחו וקיה זה בעד שקיו ישראל עומדין בגלגל
 הרבשעת מי שענה את שמואל במצפה וכו' וחותם
 שומע נעקב וקורא בשעה ששמו ישראל קשובה
 צמי שמואל שנאמר ויפן כל שתי ישראל אחרי יי
 וכתב ויאמר שמואל קבע את כל ישראל המצפתה
 ואתפלל בערכם אל וכתב וישמעו פלשתים פ
 התקבע בם ישראל המצפתה ונמץ וכתב ויאמרו בע
 ישראל שמואל שחמש ממנו מועק ש' אופן
 ונכתבו ויעק שמואל ש' בעד ישראל ויעבדו יי
 קנה שים בשמואל תפלה ונעקב וקיה מעשן מזמור
 ש' בצבת לקראתי ויענט שקורא ענן נעקב
 החמישית מי שענה לזיקו בהר הכרמל וכו' וחותם
 שומע תפלה וזה קיה כשקדנשאי הבעל וקיה
 מעשן מזמור אש' פעט א הקרים על שם שקיה
 בהר הכרמל אי נמי שבא בזכות קורים שאל וקיה
 בעלות המנחה ונגא ליקו הנשא ויאמץ יי אברהם
 יצחק וישראל קיום יודע וגו' ועוד על שם שכתוב

סדר תפלות התעניות

ומתכנסין וקורין קלל גדול שאין אומרי קלל גדול
 לא בגשם שבטת ובכרם מלכה ואם אחר חשת
 ידו קורין ועבר רוב היום בקדושה ישלמו תענית
 וכן אם היו מתעטין על צרה ועגרה או על שמד
 ונתבטל אם קודם חשת נתבטל קדושת לא ישלמו
 ואם אחר חשת ישלמו וכתב הר"ב דוקא צמר
 משום דאין מטריחין על הצמר אבל יחיד אם היה
 מתעט על צרה ועגרה אפי' קודם חשת משלם
 ואמרי בתעניות כל תענית שלא קבלה עליו
 מבעשר יום לא שמיה תענית אימת מקבלה ירב
 אינן במעשה ושמואל אינן בתפלת המעשה אינן
 יוסף כותיה דשמואל מסתברא שרו' שיאמ' אדם
 באומע תפלה קבלת על התענית למחר יהי רצון
 מלפני ה' ה' ואלו אבות שתענט בקראי ותרחיב
 סעדי ותענט בצד ל' ותחנני ותשמיץ תפילתי וחיות
 באי' שומע תפלה ובתענית צמר אין צריך הסכמה
 לא שז' מרציו ואומע עמו והתעט מקובל ומתפלל
 תפלת תענית והיה איתא ברושמי ר' יהודא
 כשיאה גזר העפתי אינן לה רש לקיש ל' יוחן וקא
 לא קבלטן מיאורתא אינן לה און ארבי ריש גלותא
 סמטין וכא התעניות שהם מדברי קבלה כת'
 רבנות גאון שאין מעשה לשיחיד המתענה למד יג'
 מדות והר' יעקב ב' קראש כת' ואיש יודע מה
 חשש יש בצד שאינו לא כקורא בתורה שהרי לא
 אמרו חכמים לא כל דבר שבקדושה אין אומ' אופ
 בפחות מי' ואיש נקרא דבר שבקדושה לא קדים
 וקדושה וברט' זקן כת' הר' יונה וכשאומר ויקרא
 בשם ה' צריך להפסיק מעט בין בשם ל' שבסוף
 קורא בטרחה ורוב הקמון טושן בוק' ובמען יג'
 מדות יש מחלוקת בין קראשומס' הקאומס' אומרי
 כ' ה' ה' איש עלם לחשון שטס' כ' קראשון קורא
 קורא והשט קורא תפלת המדות ומשאי' ראי' מן
 הפסק שיש שטקס' ואין למד מדדרשין
 בפדקא קמא דראש השנה ה' א' אפי' קורא קודם

במאמר והקנה לא יסס ולא יסן ונולדו אומרי
 לגבי הקנה כמקתל בהם אולי יסן קורא ויקץ
 האשית מי שטענה את יונה במע קדושה וכו' וחוקש
 הטענה צפת צרה זהה משן מומוד ממעמקים
 קראתך ה' שהתפלל ממעמקים וטענה צפת צרה
 שט' קראתי מצרה ל' ה' ויעני' האששת מי
 שטענה את דוד ושלמה במ' ברושמי וכו' וחוקש מרחס
 על הארץ ואמרי ברושמי פחא שלמה מצדו לע
 תפלה ברושמי שט' במ' צפתי שת וסל לך לא דוד
 לפנה פ' היכן מצדו לע תפלה ברושמי ומתדן על
 שבקש לעמוד על מעגן של ישראל פי' וידע בעצמו
 שחטא ונקש רחמים על עצמו ועל ישראל וטענה
 ונתרצה לו בקרבן שהקריב בקרבן ארונה ומכפ
 שהתפלה הייתה על ישראל חוקש בה מרחס עי'
 קארץ וקיא משן מומוד תפלה לעט פ' יעטוף איש
 כ' תפלת הארץ שט' איה תקום תרחס צון וכו'
 ורש' פ' מי שטענה את דוד שט' אומ' ויהי רעב במי דוד
 שלם שטס' ושלמה נסן שהתפלל רעב פ' יקיה בארץ
 ולפני חוקש בה מרחס על הארץ שהס' התפללו על
 ארץ ישראל בהיות בה רעב ותפלה לעט על דוחק
 גשמים סוף שאכל עמים כדאמרי' לא נקראו ישראל
 דלם לא על עסקי תע' איה' אי נמי מעט שכתוב
 פ' שהסקי' ממרוס קדשו ה' ממשים אל ארץ הקצט
 דקייס כשאמרוק הארץ בגשמים שהיא מושט אית
 ומרחס עלה ואמרי' בפ' סדר תעניות צמד מכדי
 יונה צמר דוד ושלמה הוק' מאי טעמיא קיא מקדמי'
 ליה ברישא וחוקש ברוך מרחס על הארץ פי' ורע
 שתהיה חתימה אחרונה ושו' בגל' קפ' ש' ה' קוין
 כדתנא על השטשת קורא אומ' אינן רבנן מן מאי
 שטשת שטשת לארונה כדתנא בגל' ישראל
 מארץ ובהתימה קורא אומ' מי שטענה את אברהם
 אצט' וכו' באי' גאל ישראל כת' קרמ' מ' צמר
 שהז' מתעטן על הגשמים וידו להם גשמים אם
 קודם חשת ידו לא ישלמו לא אוכלין ושותין

סדר תולדות הקדושות

שיחטא קודם ואחרי כן שיחטא קודם ויפגש
 תשובה שהם שתי מדות דבש למאן לאחר שיחטא
 יקבלו בתשובה וזו היא מדת רחמים אבל קודם
 שיחטא אין לשומן מדת רחמים אלא ברחום ג'
 וחסן ג' יחד אדם ה' ורב חסד וזו היא מדת ו'
 חסד לחלשים שתי מדות ב' סוד חסד סתם מדת א'
 ולא פשה מדת שפיה סוד חסד לפי דור ועדפת
 על מדת פורענות שאומר בה על רבשם חמש
 מאות פסא עזרופשע וחטאה שלשק ב' קסחולקי
 שפוח לו קודמות פשעם לו קמדרים חטאים לו
 קשגנת ונקק מדת אחת קרי יג' וחכמי נרפת
 אומרים ב' א"ל הם שתי מדות ומשאים ראיך
 מדאמרינן בפסיקתא ותאמר זון שבט א' חמרה
 ננסת ישראל לטע קבה רבם של עלם אוקם שתי
 מדות שנתנה לו בסוף שבתה ושכחה ועוד
 שר'ל דרשום בשש עשישם אה הוא קודם שיחטא
 קודם כדדרשין בשמעט ב' שמע ג' א"ל קול
 קנע באשר הוא שם ויאצפ שעתידין בטו להמית
 את ישראל בצמצא לה העמשו ואחרי כן לאחר
 שיחטא קודם ויעשה תשובה כדדרש' א"ס ו' וישר
 אהה קיית אין כתי פאן לא אהה ומת שאמרו
 עזרופשם שקודם שיחטא קודם אין לשומן מדת
 רחמים ו' אצפ שגלוי וידוע לפטו ססופ לחטא
 מתעורר עמו במדת רחמים באשר הוא שם אי עמי
 קודם שיחטא בגו' ואצפ שכב חשב לעבדי
 מנחשת עו' מנכרה קבה למעשה שנאמר למטן
 עשם את בני ישראל בלבם אה קם מתעורר עמו
 במדת רחמים קודם שיחטא וכשיחטא מנכר
 מנחשת עש קמעשה ומת שאמרו עוד קנאות
 שהשם קראשון איסמן קמען כתי אראש לה נהיר
 ל כלל דלמא לה למיכת בו יקרא א' קא כתי ויעשר
 א על פטו ועלה קאי ויקרא ומת לו להושר אר
 קשם אחר ויקרא ועוד דסוד חסד בל לחלשים
 אהה מדת דאש קרעה הוא סוד ער רבשם וכל

המדות מדות ויתר קן וכן נהג בכללות ישראל
 שהחזון אומן ויעבור א על פטו ויקרא ויקרא מתחיל
 א"ל א רחום וחסן ולפי דברי קנאותם קיה לו לחזן
 למן ויקרא א' ויקרא אומן א' א רחום וחסן וכן כתי
 קר ונה' וכתב קר ישראל בן ישראל אצפ שגם לו
 יפקה הוא ממדות קשם כאמרו ז' ונקק לטבול
 יפקה לשאין שבים איס דאוי להתחנן ב' לטב קשם
 ב' קראוי להתחנן במדות של רחמי' ל' במדות של
 ענש כמון קודם קחולה שאומן רופא חלשם רפאע
 ואיס אומר מוחן ערישם רפאע
 כתי קר'ף בפק דראש קשם קשא עין ועוד
 על פשע הנחל דבר ישמעט מעבד ראשון קראש'
 זכן קיא קמדה פ' אדם ישר ותמים בדרכו א"ס
 ככשל בחטא ועדין לא בא חטא על ידו מעשדו אות
 החטא אין קבה כותם עלט לא מעשדו וכך קיא
 מדת של קבה של לתיבתחלה שנאמר הן כל לא
 יפגל א פעמים שלש עש גבר אימ' דבא ושן עצמו
 איס נמחק דאי איכא רובא שפוח מיהשב בקדיקון
 פי אס בשעת מיתתו איכא רובא שפוח ליה מיוחן
 שקעבד מיהשב קרנמי בקדיקון ומיענש אכולו
 פי אחר לגאון קא דתחל דבר ישמעט קימ' באדם
 דאי שמים שקוא קטע בעשיית קמעות ושומר
 חמורות ובעתים חוטא בקלות מדת של קבה עמו
 שקוא מעבד ראשון ראשון ומוחל ובעתת דדיקיס
 קוא ועין עצמו איס נמחק לא תלוי ושומר ער
 שעה שימות באותה שעה מנחשין אס זכיות
 מדובין מאותן שפוח שקעבד איס נעגש עלהם
 סקרי קעבדן ראשון ראשון ואינן חסובין עלו וכאלו
 לא עשאן דומה אכל אס גברו אותם שפוח ומנחשו
 מעשיו כולם כמעט רפון וכשקלן זה עש זה רובם
 חותת קרי כל א' וא' נחשב וכותן לו דין על כולם וזו
 קיא קמדה קמפיה בדרת א' פי קמדה שאמ' עלה
 וכך קיא קמדה וזקוא פי מדת שבעית קמפיה
 בדרת א' וקיא ורב חסד שבעית כל וק כתי קר'ף

דרך תפלות התעבות

וארלא כתמצנצנ רישון ראשון שהיה איש כובש
 ולא פשא לא עין ראשון שאדם עשה מצדו
 ואיך מתא עפ שאר העברות כנפול אסקול שקול
 הזכות מכרישן כיון שאותו עין איש עמקם ואם
 הקף שקולו בלא אות עין הבה מחויר אות עין
 והשאת מכרישן וקייס דקאמ' דוד תנה עין על
 עשם כה הרמבם יש שם ימים שכל ישראל מתעטן
 בהם מפט קצרות שאירש בהם כדי לערר הלבנו
 ולתעח דרש התשובה ויהיה זה זכרון למעשים ה
 קרעם ומעשה אותה שקיו כמעשים עתה שגרם
 לזולתם אותם קצרות שזכרון דברים לא נשוב
 לחיטיב שכל והתירו את עשם ואת עין אותם זול
 קן יז בתמוז וט באכופים גדלה ועשרה בטבת
 ומפדשים הם בדברי זכריה שנאמר ככה אמר ה'
 בבאות עם הרשע ועם החמשי ועם השמש ועם
 קעשירי קיו לשת יקודה לשון ולשמחה ולמוערי
 טובים והאמת והשלום אהבם עם הרשע זה יז
 בתמוז שם הקבעה קשר שכל בחדש הרשע בט
 לחדש ויחוק הרעב בעצב וכתל ותבקע קשר
 וארעפ שאומ' כנסו שנט לחדש הקבעה קשר עתה
 מתעטן ב'ז' ב' שמתחלה תקם התעטת בט' ל'ש
 שבה ב' הקבעה קשר בראשונה ובשנה הקבעה
 ב'ז' ב' וכיון ששנה הקבעה ב'ז' ב' תקם לתעבות
 ב'ז' ב' דהרען שת שחמיר ל' ונקרא עם הרשע
 שקול בחדש הרשע שמוען לחדשים מעטן וזה
 דברים אירש את אותה ב'ז' בתמוז ולא קן
 בעתה הלוחות ובטל התמיד מבת ראשון והקבע
 קשר ירושלם בחרבן שפ' כיון שאמרן ושרף
 אשם טמום את התורה והעמיד טלם בהכל ועם
 החמשי זה ט' באב שם נשרף בית ל' שכל במלכו
 ובחדש החמשי בשבעה לחדש וגו' ושרוף את שת
 וכתל שדמיה ובחדש החמשי בעשור לתוש ועמ'
 ושרוף את שת וימפר בגז' מא שנג בשבעה ב'
 כנסו ג' להיכל ואלכו ושתוק קדו ב' שמיט

ותשיש ולעשת ערב הצתם את האש ונשרף עש
 שקישה החמה ובעשור לחדש וקייס דאר' זחן
 לא הייתה באות הדוד לא קבעתו לא בעשירי שרם
 של היכל בעשירי נשרף זרב' איתחלתה דפר' צמות
 עשירי ואמר' שרוש למי ר' יקושע ב' לוי עים השיש
 ועשירי ר' אבין עים השיש ועשירי ר' לוי עים
 השיש ול' עשירי ולכן היה פה קראש של ל' לכו
 בשר בל' עשירי ונקרא עים החמשי בעבור שקול
 בחדש החמשי וחמשה דברים אירש את אותה
 בט' באב ולא קן בגורק גורק על אותה של יכנסו
 לחדש וחרב קבת בראשונה ובשנה ובלבד בת
 שקיתה שר גדול לל' וקיא והמעה וק' צ' ב'
 מקומות שבגלל נשאר מוגלות ירושלם כמה ששם
 אחר החרבן והיו בהם לפים ורבות מירשל וקין
 להם מלך גדול כן כוויבא שמו איש מצלח וחשם
 כל ישראל וגדול החכמים שקול המלך המשיר
 ובגדה מלכות רומי עלהם ולבדוס ונהרע כול
 והיתה זרה גדולה כיון חרבן שת המקדש וחדש
 טורמוס דופים קרשע שקיה ממל' אדום ארת
 הקיכל ואת כל סביבו לקיים מה שנאמר עין שדח
 תחדש ועם הששע זה ג' בהשירי שם נהר גדולה
 בן אחיקם ונכבד גלות ישראל הנשארת סגב לשם
 גלות וזרה גדולה ונקרא עם הששע שקול בחדש
 הששע ועם העשירי זה י' בטבת שם סמך צמור
 נצ מלך בגל דו על ירושלם והש' בימ' שר ובמעק
 שנאמר ויהי דבר ה' לי בשנה הקשישה בחדש
 העשירי בעשור לחדש לאמ' בן אדם כתוב לך את
 שם קיום קום את עבס קיום קום סמך מלך בגל
 לירושלם בעבס קיום קום ונקרא עם העשירי
 שקול בחדש העשירי וקיה דאו' לקדימו קודם
 כסדר קטרעבות לא שכת כסדר החדשים
 ומקשי בגמר קרי להו ששון וקרי להו עם ומקדן
 רבא בומן דאיכא שלום כען שבת המקדש קיי עש
 ששון בומן דאיכא שמר עבד עם וקאידת' לעבד

סלום ולכא' שמר רע מתעבן רע אין מתעבן
 פ' ללכא שלום שקבת חרב' ולכא שמר במקום
 ידוע מישראל רע רוב הצור והסמיו של לתעב
 אין כל מטריחין עליהם להתעבות רע רוב הצור
 להתעב ומתעבן וכת' הרמב"ן ועכשיו כבר רעונת
 להתעבות וקטלו עליהם לפי חסוד לחיד לברוך גרין
 וכ"ש בדורות קללו שבועותיהם שרע יש שמר עמר
 ואין שלום • • קילבך חייבין הכל להתעבות מדברי
 קבלה ומתקנת נבאים עכ' עוד מתעבין ב' ב' ארס
 קסמין לעסן ואינם מפרש בכתו ול' סלמוז לא
 קחמיים האחרותם תקמוהו אחר חתימת התלמוד
 וכת' אבן קירחי שאינם לשוכר תענית אסתד שקרי
 אין אם מתעבן ג' ימים ללה ויום ועוד אחרת
 צפסח קיו שנאמר ויעבר מדדפ ויעש ככל אשכ
 שתה עליו אסתד מלמד שעבר יום ראשון של פסח
 בתענית והמין נתלה בששק עשר בטסן וזכ' לרבה
 ושבת קמין ממחרת • ואין התענית לא על שם
 וקקלו הקיודים אשר בששון ב' ג' • ואמר מר זמן
 קקלו לכל קורא • וכן פ' שרואלמי ומעברא כמשא
 וקקלו להתעבות וכן פ' רח' ולבך אין מתעבן לא
 ים א' עכ' • וחלק יש בטקס שארבעת העמות הם
 נחין לפעמים כשאלו בשבת חוץ מ' בטבת שאינם
 חל לגעל בשבת אבל קורא חל לפעמים ביום ששי
 ומתעבן • ביום ואפי' קיה חל בשבת לא קיו יטלן
 לחיות צוסי אחר מפת ש"א • בטבת קיום קזה כמו
 צום הכפרים ושאר העמות אינן חלן לגעל ביום
 ששי • ועוד פ' יג' באדר שחל להיות בשבת מקדימין
 ומתעבן באמשי שקורא יא' • פ' לא קיו יכולן לדחות
 ליום ראשון שלאחר השבת מפת שקורא יום שריים
 וג' ביום ששי לא קיו יכולן להתעבו בעמר הסלחו
 והתחמט שמרשם לומר בתענית ולא נכון לעשות
 ק בערב שבת שלא יוכלו לטרוח להכין לשבת וק
 קטעם מעבתי בהשבות הגאונים • ושאר העמות
 כשחלן בשבת ואפי' ט' באב דוחין אותה לאחד השב

וכל מותרים בדיניה וסירב ונשלח קסמרי
 והשמים המטק ואין צריך להפסיק בהם מביעור
 יום חוץ מ' באב • ובבולן קורין בערב שחריית
 ומעבא ויחל משה אבל אין מפטירין בהם חוץ מט
 באב בשחריית קורין פבשת שתלגד בטס וב' גמק
 ויחל משה ומפטירין שחריית ומעבא ובשבת שקול
 להם אחר קריאת קהפטר קודם אשרי צריך שיכריז
 שז' ולשודיע לקהל באי זה יום יחול העס ואין אחיס
 ישראל שמעו עסלן יום פלו יהפך אותה קב' לשב
 ולשמחה כעו שחבטיחם בנחמות ונאמ' אמן • וג'
 תעבן אין מכריזין עליהם באב יום הכפרים ופרי'
 וסימנך אכף • ובימי העמות קאל חוץ מט באב
 כנסין לטת כנסת ומסדרין קברכות וקורין
 באמירות כשאר הימים ומוסיפן בתפלה עשר וכן
 בערבשת • וקיידיים אומ' אותה באומע תפלה ושז'
 אומרו ב' קולא לרופא לפי שקיידי אים קובע ברפא
 לעבמו כמו שז' ומנאם במקרא עשה תקף לבאול
 שנאמר ענני פ' טוב חסדך וסימך לפי ריבה ריפ
 ונא • וכת' א' ערי ונאלי • וסימך לפי יעקב א' ביום
 צדק **ענוו** אשם ענני פ' ענני א' ענני • ביום
 עס קתעב קזה פ' אלה זק עס אבחרהו
 ומן קדין קיה לפי לומ' ביום קעס קזה לא עס כפר
 פקורא מן קתדק קקרא עס לבד • אבל שאר העמו'
 שהם מדברי קבלה אם אומרי עס קתעבת לומר ע
 לשם עשי קבלה • פ' בצדק גדולה איחם על שם
 ובצדק גדולה איחם • לתפן למדיי פ' ידעת
 את מריך' ואל תתעלם מלכא מבקשתא על שם ואל
 תתעלם מתחנת • קיה נא קרוב לשועא על שם
 אשר לו אים קרושם איו • ואמ' לשועא פ' אשועת
 לקיתבא ופ' אשם קיערוך שופך לא בצד טרנסקל
 אתה תעבו כדבר שנאמר וקיה טרס יקראו ואפי'
 אענה וג' פ' אתה שומע תפלת כל פה וג' קתפלה
 וכת' רש' • בשם קנאו פ' שאין רגילן לומר ענני ערבי
 וזרית פמיל יארע לו אונס ולא יוכל להתעבות

ופניו שקרן בתפלתו ומתאומו שז' לש' שאל
 של יתענה אחד מן הקהל ויא' שאם נקרא שקרן
 כיון שבשעת תפלה קימה דעת להתענות ואם לא
 כן הייך לוק אדם תענית ופדע ואל כבוד התפלל
 כתב רבנות שז' שאים מתענה איש יכול להתפלל
 שכוון שאים מתענה איש יכול לומר עבד וכן כת' רב
 עבדים וחוזר שז' התפלל ואומר שלחות ווידווייס
 בשלם לא אשא ועבד בין גל לבוא וחזקת פ' אהה
 א' פדק ומצול ושנה ומרחס בבל עת צדק ועקק
 ב'א' קטנה במת צדק ואומר רפאם ועמר התפלל
 ואומר תחמסם של שט וחמישי וספלטן על טהמס
 ואומר תחנה ואומר אם שפט עמו בא ואשא מלכא
 ואחכא לא נדע ואומר קדים עד לשלש ואומר א' ארך
 אפים ורב חסד וא' ארך אפים ומלא רחמים ומוצ'
 סת' וקורין ע' ג' בגד ויחל משק ואומר קדים עד
 לשלש ואומר אשרי ולפננה וסדר קדוש ומחזיר
 סת' למ' זמון ואומר קדים התקבל ואומר מזמור ב'י
 בשבת ועס גדלה אומר שיר מזמור לסוף ג' א' אל
 דומילך וז' בתמון אומר מזמור לסוף ג' א' ב' א' ג'
 בב' להך ובשם אסתר אומר למנחה על אילת השח
 ואומר קדים יסא שלמא רבא למנחה אומר אשרי
 וקדים עד לשלש ואומר א' ארך אפים ורב חסד וא'
 ארך אפים מלא רחמים ומוצ' סת' וקורין ע' ג'
 ויחל משק כמו בשחרית ומחזיר סת' למקומו ואומר
 קדים עד לשלש ומתפלל יא' ואומר עבד וחוזר
 שז' התפלל ואומר שלחות ווידווייס כמו בשחרית
 ועבד בין גל לבוא ועמר התפלל ואומר ברכת
 כהנים ואומר תחמסם של שט וחמישי וספלטן על
 טהמס ואומר תחנה ואומר אם שפט עמו בא ואשא
 מלכא ואחכא לא נדע ואומר קדים התקבל ואסחל
 ו' בטבת ביום ששי מתפללן שחרית כאשר העמין
 וכן במנחה אבל אין אומר קדווייס ולא נפלת אפים
 במנחה מפת שהיא ערב שבת כתב רבינו קאוי
 אע"ג דאמר שדו שלמי דתענית ודפסחים נפדק

מקום שנתקם אל' ושדא נשיא דהוינ' דלא למישתתא
 חמר' ודלא למיכל בשדא מין דאב עלול עד אפוקי
 תעניתא מנהגא שם פסקה אכן שתיק מה טעם פ'
 קשתת יחרסון מנהגא בל ישראל דלא למשחט מדיש
 ירחא פ' אם בט' באב משש שעות ולמעלה לפ'
 שער יוסה תענית נמנע מלשחוט של' יבא לחוב
 וביום התענית שאין אדם אוכל אין לגור ולחוש וכן
 מנהג בבבל ובא' הארצה לא פטט זה המנהג רק

ליל תשעה

יהודים פוקין אות' ב'אב חולצין מעבלת
 באבלם והולכים לבת הכנסת ואין מדלפקין נרות
 רק נר א' לומר לאורו איכה וכשיגיע לבמה פסרת
 ראשן מכבה אות' ומתפללן ערבית כאשר קיימו
 ואומר עבד ואומר שז' קדים התקבל ואחר כך קורין
 איכה ואומר קיימת ואחר כך ובא' לצון וכל סדר
 קדוש ולא יאמרו א' ואת בריתי אהתם שנרא' כמק'
 ברית על הקיימות ועוד מפת שכת' ב'ם לא ימושו
 מפך ובט' באב אסור לקרות בתורה משום שנאמר
 פקודי יי' ישראלים משמחי לב' וכן בבית האבל נמנע
 שלא לאמרו מפת שגם כן האבל אסור לקרות
 בתורה ואז קדים רהוא עתיד לחדתא עלפא וקולצין
 לברייתא ואין מתקן שלום זה לא באבל וטושו
 וקטעם שאין מדלפקין נרות בשבת הכנסת כדאית'
 באיכה רבתי שאין קבה למלאך השרת בשער
 חרבן קשת מלך בשר ודם כשקור' אבל מה דרו
 לעשות אמרו לו מכבה את הכנסין אמר לפסוק את
 אעשה כן שנאמר שמש וירח קדרו ופ' פגסין כלם
 שמתקן בקס הנרות מפת קרוח שלא יכס שקורי'
 להם עשיות וכן תרנ' באורים כבדו יי' בגסיא'
 ואם חל במוצאי שבת אין אומר ויקי פסע ויש מן
 קבאומס שכת' כיון שאין אומר ויקי פועש גם סדר
 קדוש אין לומר ורבנמי כת' אין אומר ויקי פועש
 אבל אומר ובא' לצון וכלה סדרא אבל וא' ז' ארת
 ברית אין אומר ואין מדלפקין על הכוס עד מוצאי פ'

באב ואין ניריחין עט בשמים מפני שכלל ט באב
 חין לעשות בית דוחי אבל מנכרין על האור קודם
 שקורין איכה וכן כתב רבנן : **שחרית**
 נכנסין לבית הכנסת ומסדרין
 הנכנסין וקורין הזמירות כשהוא קיימים וכתב
 הרמב"ם קצת העם שלם לקרות פירוש הקרבנות
 ומשנת איזו מקומן ומדרש ר' שמעון בן
 לוי שאלו לז' שאסור לקרות בתורה ואיבנא לה
 לשאלין לז' איסור בסדר קיום שהרי קורין קש
 ומנכרין לבטח ולשחרית וכן קורין בתורה ומפסירי
 בגשמי ופרשת הקרבנות ואיזו מקומן כנגד
 השמירין תקום ואומרין כדרכו ואיבן חושש וחזור
 שנתפלה ובמקום טקדישך ונעריך ואומ' קדש
 את שמך הגדול כשם שמקדישין אותך בשמי מרום
 וכן כתב על יד נבחרך וקראו וזכו ואומ' קימות
 נהמנע התפלה ואיבן אומ' ברכת כהנים וכשיגיע
 ער ורך תא להודו ואומ' עשה קשלו בדרך את עמך
 ישראל ברב עשו ושלום ב' אי עשה השלום ואין אומרי
 תחשבו לא נפלת איפס ואומ' קימות ב' איכה
 וכשמסיים אומ' ער אתה כפה בט וקספר צדוק
 תקום תרחס עין תבנה חומות ירושל ואומ' קדיש
 נחיל עתיד להדתיא והולך שכל וכו' סת ואיבן אומ'
 לארך איפס ומזתיא סת ומנחו על מגדל קטן אצל
 התבה ואיבן אומ' הכל יתגדל אח מתחיל מן התלה
 וקרא מלכות וכו' וקטע שמעט מקום סת
 משוסד אימרינן בהעני צדור ומתניאמר מקלה על
 נהקתבה משום דכתב עמו אנה בנה וקדין
 קחולו ומפסיר בפרש ויתחנמן סת : ד בשסובב
 בשער ולמען האריך ימים על האדמה אשר א'
 אך מתן ייך כל קיימים ואומ' קדיש ער לשלם
 וסיד בדמיק אסוף אסיפס ער ב' ב' חפצתי
 טום א' ומנכרין הקרבנות האחרונות ער מנן
 דוד וכן במנחה ואמרי' במס סופרים יש שמנחין
 את הניק קספר על הקרקע ואומ' נלה עטרתי

ראש אוקורשן ומכשרין כמי דמנת מוכל לבשן
 ויש שמשטן מקומן ויש שיודין מפסעם להם לפס
 וכולן מתאגין באפר ואין אומרי' שלם זה לזה כל
 קל ה וכל קיום ער שישלמו העם קיימים
 ואומ' אשרי ומדלגן יעוך א' ביוכ ב' וכן ב' סת
 האבל אין אומרי' חת לפ שאין ברין למי שידה ור'
 סדר קדושה ולא יאמרו ואת ברית ה' תסומרי ור'
 בת למקומו ואמר יהו' את שם א' ונ' ואומ' קדיש
 תתקבל וקורין איכה ואחר כך קורין מזמור כל
 נהרות בבבל ואומ' קדיש יבא שלמח רבה וקורין
 אחר כך ספר איוב ואומ' מזמור להסף ב' ב' ו
 עים ואומ' קדיש יבא של' א' רבה ולענין הנכר
 תפל' בט באב כתבמר רבשנה שמותה להטח
 תפל' דקח כבד אמרי' אבל מותר להטח תפל' אבל
 הרחל כת שמעל לא העחו בט באב ואמ' שיותר
 טוב הוא לזים אפר מקלה על ראשו וכתב הר"ם
 ומסתב דחייב בתפל' כיון דאבל גשה לא מתגר
 לא ביום ראשון ולא חמיר השעה באב משעת ימי
 חב' וז' וברית דמעת המהנות באבל אקענת בט
 באב כל שבעת ימים קיאל ופרושי קיאמכרש לבו
 כען דחיה וסיכה ונשלתי הכהל ותשמים המכה
 ולקרות בתורה והר מאיר כת ונראה דבט באב אין
 להטח תפל' כמו ביום ראשון של אבל שאין יוכמר
 יותר ומס יוכ קשעת ב' לזרות וכתב הר"ם
 ואיכ' ד שדק למציא סמך למענה השכנו אבל
 לבחורה נראה כמו שכתבנו ועד כתב הר מאיר
 דרוטנורק וצעת נהק קדימוכו בכל אשכנו שלם
 להתעטף ע בט באב ואסמכיה אקרא דכתבנו
 אימרת ואמרי' במדרש איכה רבה בט פורפרי
 דילה ויש שאין רוצים לשבות המערה וז' אין
 רוצים להיות בל' צעה ומתעטפים בטלה קטן תחת
 בגדיהם עכ' מה שאין בקמת דס הנב' וזכריה
 איבן וזכריה בן ערוח שכתבנו בזמן ח' וזכריה מל' ש
 לא קור' וזכריה בן יקודע קהן וזכריה קיימים

תמצאם שהקדש הוא המילך : תקן בעתהים מקום
 שבת למשות מלכה בוא באב עשין מקום שנת
 שם לעשות חן עשין . וכל מקום תלמידי חכמי
 בשם : ואמרין בכתב דתענית כל השנה
 מלכה בוא באב חיה רוחה סימן ברכה לשל
למנחה
 חוץ אשר וקדיש עד לשל ואו
 ארך אפש ודב חסד וא ארך
 אפש ומלך רחמים : ומצד סת וקורן ס כהן ועי
 ומפסיר בערש ויחל משק : ומפסיר בתי עשר
 בקושע טובה ישראל עד ופשעם יכאלו בס וקול
 סוף קספר ומפייס מי חל כמורן שקול באוף סבר
 מיכה ומחזיר סת למקומו ואומן קדיש עד לשל .
 ומכריז שג לקהל לומר נחם אלו ומתגלגלן שמע
 עשרי ואומן חותב בכת השטן בתוך ירושל
 כשמעט עד ובע אותה בנן שלם במחנה בנין
 וכת רב עמרים שאומן נחם ערבת שארית ומנחת
 וכת סעריה כת במנחה באבד וכת קראש כל ימ
 תנחתי למח נחם שאין אומן נחם אלו בתפל המנח
 דהא אמרין ברוש לפני יחיד בע באב צריך להזכר
 מנחן המזורע ומסתני בכל התפלות קאמ ערבי
 שארית ומנחה כמון בריא ופדים ותענות על
 וכבר פשע המנהג בדברי רבי סעריה : **נחם**
 אלו פשע נחמו נחמו : עמי עש כאיש
 אשר אמו תנחמנו סן אנת אנתמס . את אשל
 צון ואת אשל ירושל על שם ואבלו יחם ועל שם
 לבוס לשל צון : ואת קשר האבלה על שם דרע
 צון אבות : והחובה על שם אשר ירושל חובה
 ועל שם נחם כל חרותה וקבויה על שם תמיית
 חללה : והאומנה מבל בעה על שם פרעם בע
 שומננה ועש כל בעריה שומנין : ותמצא פ אכל
 חובה בוייה שומנה לת אחכש לרמוח בוס חטש
 אלו את סבר עמו : היא יושבת וראשה חשי על שם
 ישם לרחץ ימנו וקטבת צון ונן קודינו לרחץ ראש
 ועל שם ופער ראש : כאשק עקרק של ילג עש

דע עקרק לך ילדק : ויבלעך על שם בלע א
 לבחיוש פ ממחות רמ' חמה : וקול מלאון רזל
 לבון קעבר ממקום למקום : וקפצד פי מוז קעטן
 קבו לבחיוש ואמ כ הלמד ס ש דש ויראש ענגי
 פסילעטש שהעמידו ללכהיכל ועש אדשו אותה
 אמן ויראש וכת אשר אמרו ערשה לא ויעיל את
 עמר ישראל להרב פש מדוע קוטלו קול וזרע ועל
 שם יקיו מן לטס בחושת ירושל והקדש בדון חסדי
 עלטן על שם באר חסידיך לחיית ארך . על כן ען
 במרד תבכה פש וכת לך במר נפש וירושל לקתן
 קולה על שם נחמה על בקולה : לטל על חלקה
 עש קירות לט קומת ל לבל אחרים : וקוש אמן
 לט לט אט פעמים על חלקה פש חלג בת עמי
 מיש מיש פש מיש מיש חוללה על קדוה קססכת
 בה קדוה מות י אתה אלו באש היתה פש וינת
 אש בצון : ובאש אתה עתיד לביתה כאמור ואת
 אחיקל נחם אומות אש ועבאיו ענה ירושל שט
 טנה ירושל א : ועמר התלה ואומן ענא וחזר
 סג התלה ואומן בסלח לא נחמות וסלחות ועמר
 התלה ואומן בדת כחש ואומן תחמס שלט
 וחמשי וספגן על פטקס : ואומן תחמו ואומן אס
 עשם עש בא ואשא מלכא ואחכא לא נדע ואומן
 קיש התקבל ומתגלגלן ערבת : ואס חלט באב
 במוצאי שבת מכריל במוכא על קוס לשת
 התלה של ערבת : ואיס אומן אלו קעבריל סקודש
 לחול בלבי : וסוב לוינ במנחת העמות לחחר תפל
 רס פש של גוי וידוע לנטרס מן אדס חסא
 ומקרב קרבן אין מקריבן ממס אלו חלים ודמו
 ואתה ברחמיך קרסס מכפר לו : ועתה בעשותם
 חרב המקדש ואין לא לא קרבן ולא כהן שיכפר
 בעשם : לכן יהי רצון מלפניך אלו חל ואלן חסתי
 שיהא חלודמי שמתעט קיוס בתענית חסונ
 לנטר כחלב מונח על גב המזבח ותבצע ברחמיך
 חרב וצקסא וז שאיה בצרכו פ קיק קודיא בתרק

תפלות ראש השנה

גדלי בפק דראש השנה אל כרוספדאי אל יוחן
 שלם ספרים נפתחו בראש השנה אחד של זיקי
 גמורים ואחד של רשעים גמורים ואחד של במוטים
 זיקים גמורים נכתבין וכתבין לאלתר לחיים
 רשעים גמורים נכתבין וכתבין לאלתר למיתה
 במוטים תלוים ועומדים מראש השנה ועד יום
 הכפרים וכו נכתבין לחיים לו וכו נכתבין למיתה
 כת קרומבן זה שאמרו חכמים בזיקים גמורים
 נכתבין לחיים ורשעים גמורים נכתבין למיתה
 לא זיקים שאין להם שנות ולא רשעים שאין להם
 וזה שכתב זיקים מותם לאלתר וזוהי רשעים
 וכתב ימים בשלום וכתב שח אשר יש זיקי
 שנתים ליהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
 שנתים ליהם כמעשה הזיקים וכבר אמרו
 חכמים זל אין זיינו לא משלות הרשעים ואף לא
 מיוסורי הזיקים אלא כך היא המדה יש עושר
 זדים של הבה ומשפטיו הזיקים להפדע פלגן
 בשלם הזה ויש מהם שהדין להפדע בשלם הבה
 וק הזכות יש מקן שבעל קמול יתבדך משלם
 שמה בשלם הזה ויש מקן שמשלם שמה בשלם
 קמול וכשארם חוטה כל השנה ומתלכך בעמות
 ומתקבץ בחטאים ומתבלבל בשמים ועושה גם כן
 צדקת ומעשים טובים ובאים מעשיו לתבואת ק
 קמול הוא יתבדך שמו שוקל מעשים לו כנגד אלו
 והזיק שהיא זיק גמור וזכה לחיים וכן מדע
 שדין שכן לאלם שבר טוב בשלם הזה על מעשה
 קטוב שעשה נכתב וכתב לאלתר בראש השנה
 לחיים כלום שפסקין לו חיים בשלם זה בשער
 ונסיסוכסר יבא זה זיק גמור בזיו ומדעשקו
 רשע גמור מכל בד כחש לאלתר למיתה וכן בעל

מעשה קטוב שנכשל בעצרה אחת בלבד ונענש
 פניה למיתה נכתב וכתב לאלתר בראש השנה
 למיתה כלומר שימות בשנה הזאת או שיחיה
 בתולדות רשעים חיי צער וייסורין
 ונימצא זה רשע גמור זיינו אף על פי שזה זיק
 חוכה לשלם הבה והראשון שוכה לחיים רשע
 גמור ואובד לגמרי עד שיהא גדול שבגמור שגדון
 על חטא אחד קל ונענש על קדח בכח רשע
 גמור ויהא אחיב שחמנו קרית שנכנע אחיב
 מטעם קרא בזה זיק גמור וכן זה שאמרו חכמי
 זל לחיים ולמיתה אינם במים בלבד אלא מעשיו
 שבעלם הזה כגשם ומיתה בטוב וכו וזוהי בהן
 כלם כפי אותם חכמים זל בשם מיתה וכפי השכר
 והגמול קטוב אמרוהו בלשון חיים וזוהי קדין
 שאמרו חכמים שכל אדם נדון בראש השנה אינו
 אם זוכה לבן עזר ולחיי השלם הבה או יתחייב
 לגשם ואבדון שאין אדם נדון בראש השנה אלא על
 עטע קטעל הזה אם ראוי לחיים ולשלום או למית
 וייסורין כך אמרו זל בראש השנה זה קיום תחלה
 מעשיו וזכרון לים ראשון שחק לשרא הוא משפט
 לאל יעקב ועל המדינות בו יחמר היוו להרב היו
 זו לשלם היוו לרעב היוו לשובע וצדיותם יפקדו
 להזכרם לחיים ולמות אלא כך היא המדה בראש
 השנה שוקלן מעשיו של אדם ונכתב וכתב לו כות
 ולשוב בשלם הזה כפי מה שמגיע לו בחלקו לפי
 מעשיו מן השלם הזה וכש אדם גפטר לשת
 עלמו שוקלן בהם ופסקין עלו חלקו כפי קראו
 לו בשלם הנשמות על דברי קרומבן ויש לשאול
 למה אמרו חכמים זל בבימוטים וכו נכתבין לחיים
 לא וכו נכתבין למיתה למה נכתבין למיתה אם לא
 וכו להכריע והרי לא קוסיפ פשע על חטאתם
 ונשארו באמים ושת קול אמרי גב במוטים וכו
 חסד מסה כלפי חסד ויל דקס קאמן וכו נכתבין
 לחיים פ שטעו השובק נכתבין לחיי לפי שהקטוב

תולדות ראש השנה

זו ראש השנה וכתב כי חק לשרא הוא מימי מעט
 דקאי חק לשנה דמוזת הוא דכתב ואלו את חוקם
 ואומן קטריפט לחס חוקי וגרסי בפק דראש השנה
 תנא כי חק לשרא הוא חין לא ישרא אומנות
 קעלם מעט תל משפט לאלו יעקב אסכך מה תל
 כי חק לשרא הוא מלמד שישרא נכנסין חלה לין
 מימי טעמא מקמי דלעש חרון אף ונעט שום
 זה הוא יום הדין נהם כל ישראל להקדי מעטו באלול
 להשפס ולומר תחאטס ולאחור רחמים מקהסית
 עד יום הכפרים שקור יום חתימת הדין ויש
 מקומות שאהגון להשפס מראש חדש אלול פ
 בראש חדש אלול עלה משק להר טעם שלשי לתבל
 דאות שנות ומתפלל בהם על ישראל ונתקבלה
 תפלות ונתפללו הלוחות וידד ביום הכפרים ומקט
 יום מחילה ושלחה לבורות וקדרשטס אומן סמך
 לבב אט לודי וודי לראשי תיבות אלול וסופ
 תיבות ד' יודין מספר מ' יום וכן ומל' אלולך את
 לבבך ואת לבב זרעך לת אלול וכן ובא לציון גואל
 ולשם שתי אותיות אחרות של גואל ושת' אותיות
 גואלות של לשם קדי אלול ורביא קאי
 כת מנהגא דאומן תחאטס בהפ עשרה ימים בלחור
 ושמעגא דבמקבת אחרותא קיימי מראש חדש
 אלול וכתב קר יחזק בן גיאת אט מנהגא דחז
 דקיימי מתחלת אלול ורב עמרם כת בעשרה ימי
 שבין ראש השנה ליום הכפרים משפמיים בכל יום
 לכת' כנסיות לפט עמוד קשחר ומעק שיש רחמים
 ומתחיל שז' אשרי יושט ביעך ואחר כך אומן קדיש
 ומתחיל תחאטס ולאחר שמסיים אומן ואחא לא
 כדע מק נשקה ונעמ' ואומר קדיש ויש יחודים
 שאהגון להתעבות ערב ראש השנה ויש סמך לת
 מדאמרינן עיקרא דבא ובתחומיא ולקחהש יחס
 ביום קראשון ויש המעק עשר הוא ואתה אומן כו
 קראשון לא ראשון להסמן עמית' ל' קוצור
 ישבב ור' יהושע דסכטן בשם ר' עי משל למדיש

מימי מעט עשק לעולם וכל שכן שמיים לו וכל
 ה' עשק תשובה מרבה זכותו בקיום אותה המעשה
 ואם לא וכו' ואומר שלא עשו תשובה ככתוב למיתה
 לפי שהרם עשה תיקון בבטול אותה המעשה ויש
 מתרבים תירוץ אחר דבאטים דקאינן שאם לא וכו'
 נכתבין למיתה קאי אש' יש בכלל מחנה שפארב
 שלהם עקפשי ישראל בעמך דהיינו קרקפתא דלא
 מעבא תפל וקאי הדין לאחד מעשה עשק שבנעט
 ס' א' קיימה מעולם כען שלא קרא קאלא שך
 על קצוות מעולם שיש להם עגש גדול ולא עלהס
 אמרו בת קלל ורבסד מעט כ' ג' חסד
 ומטעם שהוקבע לין בע אדם ביום זה יש אומרי
 מעט סימול השרי הוא מלאוטה וכתב במיאזול לעלות
 עומן ששקלן מעשיהם שלט אחד ואחד ושקול זה
 אינו לפי מעט המעשה והעבודות לא לפי גדלן יש
 מעשה שמשקלה כנגד כמות עבודות ויש עבודת
 שמשקלה כנגד כמות מעשה וקל' תלוי בשקול דעת
 קשם שקור תמיים דשס' אי עמי מעט
 שכראש השנה נברא אדם הראשון כעו שנפס
 לקמן רבה הטררא יתברך להשגיח ולדרוש מעשה
 כלם ולדון על פי מעשיהם ביום הבריא הראשונה
 דין כל אותה שנה ואד' יצנס כתב טעם אחר שלא
 כמדת הקבל מדת בשר ודם מדת בשר ודם הן
 את אוקם בשעת רעא ודן את אוקם בשעת כעסו
 והכל דן את קעלם כלו בשעת רעא בחדש השרי
 ש' ש' מופ' יים ומעט קרבה שופב וכשר וסוכת
 ולגב בארבעה מיטן ועל כן נקרא ששע שקור
 שבע במעשה ומת אית בהגדה וגרסינן בפר שפ
 דשכח תחט רב תחלפתא אחוק דרבנאי חזו איהי
 מוזותנו של אדם קעטק על מראש השנה חו
 מתחלת שבת ויט וקוצאת בטו לתלמוד תרת
 שאם פחת פחדתן לו ואם קוסיף מוסיען לו אמר
 אכשו מימי קראש דסת' תקע בחדש שופב בכסא
 ליום חג' אי וקו חג' אחרש מתבסקם ס' קאי אומן

פחיבת מים למלך ולא מתנוע וזלך קמלך עלם
 בחיל גדול לבסוף בשנתקרב ליה בעשר פרסיו
 יצאו גדולי קמדינה לקראתו וקלמו ויאמרו חיל
 מה לתן לך וקמדינה להם שלם וכיון שמתקרב יותר
 יצאו בריוף קמדינה וקלמו וקמדינה להם שלם
 וכיון שחנצ למדינה יצאו קכל לקראתו מקסני
 ועד גדול וקלמו וקמדינה להם את קכל אמר להם
 מה דיוול חול מכאן וחילך חושבנו קד ישרא
 ערב ראש השנה גדולם שבדור והיחידים מתעצן
 והקבלה מתער להם שלם מעשותיהם ובעצרת
 מי תשובה באפים מתעצן והקבלה מתער להם
 שלם חירי וכיום הכשרים מתעצן קכל והקבלה
 מתער להם את קכל ואומר להם מה דיוול חול מכאן
 וחילך חושבנו לקר באמר ביום הקראשון ראשון
 לשבת ושואל במידע מהו זה שבכל הקרבנות
 שבערית טבחם אומר והקרבנות שלה ובקרוב
 ראש השנה אומר וצשיטת שלה ומשיב סימניפה
 חל שאם קראת עשה תשובה בראש קשה מעלה
 עלי הקבלה כאלו עבשו נעשה בעלם של אדם
 קדור בתשובה דומה הוא כבדיק חדשה והקס
 קראו שם חדש **ערבית** קולקלית
 הנמס וקורין קריא שמע
 נבדוניה וחותמין ופרוש עליו וכו' ואומר ש
 קדיש צד לשאל ומתעלה שבעה ברכות שלם
 ראשיתו וז' אחרונה ותכלית קיום באמצע ומוסית
 באל ראשיתו כשיעור על למען שמו באהבה
זכרון לחיים על שם שכל נוכח בספר
 כמון שנאמר וכתב בספר זכרון לפטע
 לראי ואלה שם שם הוא אומרים זכרון לחיים
 ונחיים סתם לאון ושגה שנאמר כל פשו אשר
 עשה לא זכרו לו כבדקת אשר עשה יחיה ולפ
 שכתוב ושגה באברהם שנאמר זכר את דב
 קראו את אברהם עבדו לפיכך תקרא ושגה במגן
 אל מלך קסן בחיים על שם ש לא אחפץ במות

קמדינה את בשום מדרכו וחייה ופיל שם שאומר
 ובחרת בחיים כתבם בספר חיים על שם וכתב
 ספר זכרון לפטע למצוקי על שם למעט אעשה
 אלם חיים שנאמר הוא אלם חיים אל חי על שם
 לבובשרי ידנו אל חי מלך עווד ומושיע וכו'
 והמון קעם אומרים אל חי ומגן ואיפס אומרו מלך
 עווד ומושיע והם טושם שזין אצלת מטבע
 קהפלה שתקא חכמים ועד כבד אמרם למעלה
 בשמונה עשרה שבאוף שלם ברכות ראשונה תקם
 לחובר מלך ושם פרשם הטעם ולמה לא אמר
 אותי ועד ש בסדר רב עמדם ורמז סעדיק ישם
 יש מקבאושם שאמרו שאין למר זכרון לחיים
 וכתוב לחיים ובספר חיים משום דקיימין לן לא ישא
 אדם נרכיו לא בשלם ראשיתו ולא בשלם אחרונה
 ורמז קריי ורח ולת כתם שיש למר אותם דקא
 דלא ישאל אדם נרכיו בשלם ראשיתו דוקא צד
 יחיד אבל צד רמז שוא שקרי רעה ושים שלם
 קס נרמ נכר ועד שאין אומרים יעלה ויבא ועל
 הנסים בשלם אחרונות **מי כמוך**
 על שם מי כמוך באים
 אב קרחמין על שם כרחם אב על כעס רחם ו על
 יריחו וזכר יעריו ברחמים לחיים שקוא מצמד
 ראשון ראשון ומתוך שאין רואים שאתה רחמן
 לחיים קרי יש לם להאמין שאתה כחמין לחיות מתע
 לדור ודור על שם ועד דור ודור חמונת קמלכט
 לאלה הוא לבדו מדוס וקדוש ובכן יתקדש
 שמידות לומן כשיבא קיוס שיקה קסם לבדו מדוס
 וקדוש דקייס לעת צאת קצאל או יתקדש שם ו
 חליס וחו יתן פחדו על כל מצשיו וחו יתן כסד
 לעמו וחו דיקים יראו וישמחו ובכן פדוש וחו
 ותקא למר ובכן על שם ובכן אבא אל קמלך לע
 שקוא שתדיוס קדין ואם באים לפט מלך מלם
 קמלשם קנתי ויש מפרשים בכן שקוא שבשם
 ושתים שמות ש נכן עלה למען עב וריס מתעשב

פרוש זה שקרי מן שר אחר ובכן אלילי. ועוד
לא מצאנו שזה נקרא שמו בכן בשום מקום
ובכן תן פחדך אלילי על כל מעשיך על
שם ופחדו אלילי ואל טוים. ואימתך
על כל מה שגברת. על שם נהם ככפר אימרת
מלך. ותמצא כי בכל מעשה בראשית נאמרה
עשינו ולא נאמרה בריאה לא בשמים וארץ והטעם
ואדם וזקנו שאומן תן פחדך אלילי על כל מעשיך
כדי שיראו מלפניו וזקנו שאמר אחר כן וייראו כל
המעשים ואימתך על כל מה שגברת שהם שמי
וקארץ וקתנעם וקארס. וקטעם פים בצד ארס
שהם עבדים את השמים ואת הארץ ואת קתנע
שם. וגם יש בצד ארס שעשין עצמן אמות ועל
כן אמר תן אימתך על הנבראי קאלו שהם טוים
ומתגאים בעצמם ויחזרו לבם לעבדך בלבב שלם
וזקנו שאמר אחר כן וישתחוו לפניך כל הנבראים
לזמן אותם שלא ישתחוים לך גם השמים ומארץ
וקתנעם שקין עבדים כלם יעשו אגדה אחרת
לפנות רעך בלבב שלם. וזאת היא אהבה אל
עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם אל. וזקנו
החלק שאמר פחד על מעשיו ואימה על ברואיו
ש אימה היא גולה מפחד ולפניך אמר אימה על
הנבראים קנכבדים ופחד על הפחותים. וייראוך
כל המעשים על שם יראו מאל כל הארץ. ואמר
מעשים על שם מה קרא מעשיך. וישתחוו לפניך
כל הנבראים. על שם כלבים אשר עשית יבואו
וישתחוו לפניך אל. ויעשו כלם אגדה אחת שנאמן
ולעבדו שם אחר. וכתב בשמואל ויקין לאגדה אחת
ועוד אמר לשון זה על שם ראיתי בספרי יחד שבתי
ישראל כשקם כלם אגדה אחת ולא כשקם שתי
אגדות. שקלאמון לפניך על שם באשר דבר מלך
שלאון שו שך על שם תעו יך וגברת שמיך
על שם דכתי בתריה תחום ימיך. ורוממות היא
גברת שנאמן ימין אל רוממות ימין אל ששק חיל.

ועוד על שם ימיך אל נאדרי ברחוב ושמך מרא
על כל מה שגברת שנאמן גדול שמי בנים וכתב
גדול אל ומקומו מרא. ושמך מרא על שם יוד
שמך גדול ומרא **ובכן** תן כבוד לעמך על
שם ופניו וקטע **ובכן** כבוד תהלה
לראיך ולא לפסילם וזקנו וכבודי לחזק לא חתן
ותהלת לפסילם. או תהלה לראיך שקיחיים
עצמם ותהלה בשם אל כיון שנאמן באל תהלה נפשי
וכתי בקדוש ישראל תהלה. והתהלה תליק בכבוד
שנאמן ישמנו אל כבוד ותהלת באיים יגדו. והקום
על שם ויש תקום לחזיתך. לדודשיך על שם
ודושי אל לא יחסרו כל טוב. ופתחון פה למיחלים
לך על שם ולך חתן פתחון פה וכל פתח פה מיחיל
לך שיהלוק. או פתח פה שיהאמר לאויבקים אך
זה קיום שקוים לשלם לבם וצמולתם מדע אשר
גמלתם לא מצאנו ראיה שמחה לארץ על שם
ותגל מארץ והשקר על שם רצית אל ארץ שבת
שבת יעקב על כן מתפלל השב שבת יעקב ואל
השמה ארץ. שאון לפניך על שם שאון והשמה
ימצא בה צמיחת קרן לדוד עבדך ואל המשיח
על שם שם הצמיחת קרן לדוד וכתב ודוד עבדי ואמר
קרן על שם קרן תדוס בכבוד ועל שפניו ואל
בקרן המאכה ועריכת נר לבן ישי משיחך על שם
דכתי בתריה ערכת נר למשיחי. ובכן
צדיקים יראו שמחו על שם יראו ישרים וישמחו
וישרים יצאו. על שם יעלון חסידים בכבוד.
וחסידים בנה יעלו על שם וחסידך רנן ירנן.
ועלמה תקשץ פיה על שם ועלמה קטנה פיה
וקטעם שלא יקוין רשעו ופשי על למנו המשיח
כעשן תלה על שם לו כעשן לו פתעבד מממשל
ודון מן הארץ וזמלכו דומי כיון שפרשם סתילת
שמוכה עשרה גמלכות ודון פ כשתעקר מלכו
ודון לא יקום שם עוד שטעבד מלכו לעתיד ותמצא
באלו קאלם ובכן ובכן ובכן רמו לעלמות וכדוה

ואופרות מן קראשון קואו זכרון פחדך ה' אלנו
 ויראוך כל המעשים ויטעו כלם אפדת אחת כנגד
 מלכות פלגיה ענן ממילכה שמימלעך אותי
 והשתתן כסד למען שינגד זכרונות שקואו זכרונה
 לבונת וקאלשי בריקים יראו וישמחו וכו' פ
 תעשר ממשלת ודון מן הארץ כנגד שופרות
 כדאמרינן כנסתרי ממלכות ותחלה ואתה קר בקש
 מלטע כדאי שוכר לך זכמה באופר של חירות
 שמימלעך ביום קהוה ותקע בשופר גדול וכו' פ
 בראו פונת תשית ואת קהוה כנגד באופר של חירות
 וקו שתעשר ממשלת ודון מן הארץ

ותמלוך אתה קואו ה' אלנו ממלכה על
 כל מעשיך וכו' על שם ביום
 קהוה יקום ה' את ושאון אחד **קדוש**
 אתה וקרא שיך על שם קרא
 מחד וזין אזה מעלעך על שם ומבלעדיו זין
 אלס ככתובויבנה ה' בבאות במשפט ופני ברי
 מלך קדוש וקטעם שתקע למיך מראש השנה
 ועד יום הכפורים ממלך במקום קל לפי שמראש
 מלכות על גב השולש שאופר אותם במעם לו

אתה בחדש פחדתה בתפלת פסח
 ואומך ותתן לנו ה' אלנו באהבה את
 יום הזכרון קואו וזין צדיך לחומר ראש חדש ולעמך
 את יום ראש חדש קואו דאמרי כל בכל מערבך
 זכרון אחד שלת ליכאן ולכאן פל כשאומר את יום
 זכרון קואו גם ראש חדש בכלי שבאפס כתוב
 לאון ופדק שנאלו וביום שמתחש ובמועדי כס
 ובראשי חדשים וכו' ומיו לרס לזכרון לטע חלכס
 וקס חיתא בראש דראש השנה אר יעקב צד ארא
 בטס ל דואר קשבד לפת קתבד ביום טוב של
 ראש השנה זין צדיך לחומר ראש חדש לא ראש
 השנה בלבד וקס חיתא במערת סופרים ואמרי
 עמי תקע בראש שופר בכמה פוס חגא חי וקו קו
 שיהיה מתקבץ וזו ראש השנה ואס קואו שבת

112

לדין עמו שכל אדם במיסקו כפי אור ומלכות בכל
 משלה **והשיאנו** אלו פירושם וכל
 למעלה ורצו יצחק קלוי
 הנהגת בני ישראל שלא לאומרו אלא מתחילת
 קדשם בעשרת ימי חולקא וכו' לפי שבגדת מופעדין
 לא שייך לא בשלש דגלים שנאמר שלש פעמים בשנה
 יראה לך זכורך וסמך לך איש כמתה ידו כבגדת
 אלו חלף אשר נתן לך וכן כתבנו שאתה דקרבן
 מופעדין זה קרבן חגיגה שנאמר בו כבדת אלו לך
 וזה איש כי שלש פעמים בשנה ומטעם זה אין
 ענין במוסקא אין אדם יכול לעלות ולראות ולהשתחו
 לטען אלו ואין אדם יכול להקריב לטען קרבן וכן
 כתוב בסדר רצו סעדיה אבלי רצו יצחק בר
 יהודה קלוי מהניגוניא לאומרו בראש השנה
 וביום הכפורים בשם רצו איש הגדול ויש רבו
 משולם של את פראש ישיבה שצדוקים והשיע
 שאומרים אותו וכן כתב בהג' יחיד צריך לומר בתפלה
 בראש השנה מלך והשיאנו ובסדר רב עמרם יש
 וכן נהג בזמן המקומות בספרד לאומרו מפת
 שראש השנה בכל יום צדיק הוא שהרי כתו בתחיל
 הענין למ מועדי אלו ובסוף הענין וידע מהם את
 מועדי אלו וקחי על כל הצפן לפסח ועצרת וראש
 השנה ויום הכפורים וסכות ושמיעת חגיגת כל
 מקומו להדיו ויש מצאנו בו שמחה שנאמר וביום
 שמחתם ובמועדיכם ובראשי חודשים ואין מנהג
 ובראשי חודשים כענין זה ויש דאמר בפרק
 שלשה שאלו טעם ולא חזר של יט בבגדת המזון
 אומר בדרך אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל
 לשאון ולשמחה ולזכרון ואין מתקן בפתסחוס
 ושם שנת וסמך לראש השנה שיש היא שייך בו
 שמחה וחזרתם בו מאי אדם וברך אמת וקיים לעד על
 שם דבר נבב בשמים ועל שם ראש דברך אמת
 ומטעם שתקם לעד בחגיגתה וברך אמת וקיים
 לעד בתפלה ובקדוש היום מפת שאומר במדרש

הלש לפעם אידברך נבב בשמי לרוד ולרוד אמונתך
 וכתב בתורה למשפטך עמדו היום אמן דוד לפע
 הקנה דברך שמצבת לחדש קראשון לרין לדבור
 ביום זה בשם וכו' ולפי תקן לעמר שיקיים דברו
 ובעל משמרת המועדות כתב טעם אחר כי מפת
 שאם אומרים למעלה מזה מלך על כל השלש כל
 בבגדך וכו' עד ומלכות בכל משלה על זה אומר
 וברך אמת וקיים לעד שהבטחתו כך בעתידה
 קנאו לה פנו שכתב והיתה לי המלכה ונאמר וקיים
 אלו למלך על כל הארץ וענין וכתב כי אז אהפך אל
 עמים שפה ברור לקרא כל בשם אלו ונאמר קרי
 שהבטיחם על זה ברמה מקומות ולפי אדם
 מבקשים שיאמת אותה הבטחה שהבטיחם בו
 דברו אמת וקיים לעד והוא שחזרמין אחר כן בא
 מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון על שם
 כי מלך על כל הארץ חלש ואומר רצה ומודים ושם
 שלום ומוסף במודים וכתוב לחיים ובשם שלום
 ובספר חיים ואומר קדיש ותקבל ומקדש שלם
 ביום צבת הכנסת כשאר ימים טובים ואומר ומין
 דאם אסקינן קלכנא אומר ומין בראש השנה
 וביום הכפורים ונצטרין לבתקום לשלום כתב אבן
 קריחי מנהג כל ישראל להתפלל בכריעה בראש
 השנה ויום הכפורי לפי שאם עמדו בדין וקעמדו
 בדין צריך להתפלל בכריעה וכן אומר מנהג כל
 דיקה בדרך על ברכיה מנהג ומודה וכו' ומזא קים
 עומד בדין שהלוי עליו על התפלה וכן אומר
 מנהג ומיהי ככלות שלמה להתפלל אלו וענין קם
 מלכת מוכח אלו מכרו על ברכיו ומלך כדון כל
 יום **ג' רסין** בפרק בתרא דהוריות אר
 אביו קחי מין דבש
 למידע אי מסיק שתיה אלו לא שתל שנא בעשרה
 קחי דבן ריש שתל לעמא דכפרי בשתל דלא נשיב
 ויקח בפיה אי משיך נחוריה לבש דמסיק שתיה
 פגוש שתל ידען ומין דבש למעבד פסקא

ושלום אומל' : **ואתם** קדושים ב"ל א"כ
 ועמל' קיום תאמנא על שם
 חזקו ויאמנן לעבדא קיום תברכא על שם ברכא
 מעבדא קיום תענא על שם גאון וקעל' קיום
 תדגלנא על שם אלתא נדביל' קיום תהדרנא
 על שם קוד וקדר תשוק עלנא קיום תעדינא על שם
 אשר אועד לרס שמק' קיום תכא על שם רחע
 קוטו קיום תתנא על שם וחאזני את אשר אחון
 קיום תמקרא על שם לטעא תמקרו קיום תישארנא
 על שם קישר לפע דרכך קיום תכתבנא לחיים
 ובספר חיים וכו' ואומר קדיש תתקבל ואין אומר
 בלל בראש השנה וביום הכפרים כדאיתא בראש
 השנה אמר אבהו אמרו מלאת השרת לפע קנא
 דבטן של עלם מעט מק אן ישראל אומרים לפטר
 שירא בראש השנה וביום הכפרים אמר לרס איפשר
 את ושבעל כסא דין וספרי חיים וספרי מתים
 לפע נפתיחן וישראל אומרים שירא ומוציאין שם
 ספרים בחד קורין חמשה בברשת וירא לין מן
 ויאפקד את שרע עד ויגר אברהם בארץ פלשתים
 ימים רבס ואס הוא שבת קורין ס שבעה ובשם
 קורא המפטיד קרבות קמוספן שבפרשת טבח
 מן ובחדש הששע עד סוף פסקא ומפטיד בתחיל
 סמואל ויקי אים אחד מן חמיתס עד וירס קרן
 משיחו והטעם להפטרות וו משום דקיימא לן צנקה
 דראש השנה דבראש השנה נפקדה שרק רחל וחנה
 ואומל' שז עלה אלס בתרועה ועמל' בחצרות וקול
 שופר ועתקע בחדש שופר ועמל' ואחר כך שומע
 התקע להקוע וקודם שיתקע יברך ב"ל אמלא
 קבו לשמו ב קול שופר ושחיים : וכת רבי קאיי
 הילכה רווחת שארל לברך לשמוע קול שופר ולס
 שמו מינה וכן כתב ב"ל : והס איתא ברושלמי
 ואין לעמר בקול שופר בבית שהבית אינה ספלת
 גא על לשון קבלה כמו שנאמר וקיה אס שמוע
 תאמע בקולי ומתרגמינן אס קבלה תקבלון וכבר

ובש למודע אי מלא פסקי ואיל לעד תרפיל
 אי שמין ושפר לעד דמלא פסקי ומאן דבע
 למיפק לורחא ובש למידע אי קדר לשתיק ואי
 לן לקום בשתא דקברא ואי חוי בסאק דבסאק
 לעד דקדר לשתיק ואיל לן ולס ומילתא קיה
 דילמא חלשא דעתיק ומתעד מולגה ופ דקברא
 צבת אפל וכן תרגם אפלי קברא אינא ש
 השהא דאמרת סומנא מילתא קיה יקדנא איש
 למחוי בריש שתא קרי רוסא כהני סילקא דתמרי
 סימן כרקסא וכתבוסת קנאוסת כתובוכן מנחג
 בל החמנים שמקדיבין לתתהם בראש השנה טנא
 שיש ט לעשן ועל המערי וכריסין ושלקות ותמרי
 ומנחין ידיקס על כל אחד מהם ומוציאין משמות
 סימן טוב ואומרים על דלעת קרא יקדע גר
 דינא ועל הפל דוסא ירם וכותא ועל הכרע
 יכרע שוטא ועל התרדי סילקא יסתלקו שאתא
 ועל התמרים ותנן שותאן ומוסיפן עד רמון
 ואומרים עליו נרבה זכות רמון ויש אומרים
 בלשון תפלה יהי רצן מלפטר א אלתא ואל אסת
 שיקראו לפטר וכותאן ושיקדע גר דינא יהי
 רצן מלפטר א אלתא ואל אסתאן שיתרסו כותאן
 וכן ב"ל ויש מהגן לחול ראש כבא ורגס ומיע
 מתיקא על שם והיית לבאש ולס לונב ורגס לפרות
 ולרבות כדנ ואין מנבאש בחמין וקל מרוסנבדול
 קיה רגל לחול ראש חיל וכר לילע אל יצחק

שחרית

נכנסין לשבת הכנסת
 ומקדדין הקבחות וקורין
 קומיות כמו בשבת ומוסיפן אחר יושב צדקה
 עלון למנבא על הגתית לסאק הרעמ לאלס
 שוא מעט שכתוב ס תקע בחדש שופר ועמל' ש
 חק לשארל הוא ומשפטא ועמל' ובי מוסיפן אחר
 מוזמור שירא לך שיר חדש שיר המעלות לעור
 שמחתי באומרים ל : ומתפללן שבע ברכות כמו
 בערשת וחזור שז התפלה וכשיגיע עד ברוב שמו

פרשם למעלה טעם למח און מעבטן לתקוע ב
באפר כעו על מקרא מגלה וכתב רש"י קאחי
שמענה שדרך התקוע לאמוע קול שופר לא
יסוד וכן הכמר עב שימינו כל התקיעות מיושב
ומשמע ואון צריך לברך בתקיעות מעשמו שדעת
המעבד על כל התקיעות ואעפ"כ אם סח אים
חוזר ומעבד דעמכתי ברכה שאינה נריכה ושבר
על לא תזא ואם כאנס ולא יוכל להשלימם ולהיעמד
אחר תחשט שמע קברכה ואים צריך לברך לפי
שאין מעבד לתקוע גא לאמוע וכיון שאמע כלם
יבאו יני צרכה אכל אם בא מבחוזזה התקוע קטע
ולא שמע קברכה חייב לברך וגרסי בראש השנה
סדר תקיעות שלם שלם שלם כלומר שלם וכל
אחת משלם דחייבו תשע תקיעות לפי שזאמרה
תרועה ציובל ובראש השנה שלשה פעמי והעברת
שופר תרועה בחדש השמש שבתון וכרון תרועה
יום תרועה יקיה לכם ואמרין קתם שכל תרועה
פשוטק לפטה ופשוטק לחריק ומש קשמועם
למדו שכל תרועות של חדש שמש אחת קן בין
בראש השנה בין ביום ארפורים של זבל תשע
תקיעות תקשן בבל אחד משקם תקיעה ותרוע
ותקיעה גפ. תרועה זו קאמורה בתורה נסתפק
לן בה ספק לפי אורך השטם ורוב הגלות ואין און
יודשן קיאך קיא לפי שתרועה מתדגמין יבא
ולאון יבא מלאון והעב אם סיסרא ולא ידעם אם
יבא עשן ילא שאין בה הפסק כדרך שמילל אדם
מתוך בערו ואומן אוי אוי ג פעמים במהירות
בל הפסק ועל דרך זה יש לנו לעשות ג פעמים
קרק לפי שלם תרועות נאמרו בתורה וצריך
להיות כלן שוות או שמה יבא קוא לאון אכח
כדרך שיאכח אדם פעם אחר פעם מתוך בערו
ואומן אוי אוי בהפסק ועל דרך זה יש לנו לעשות ג
פעמים קשק או שמה לאון יבא לל אכח ויללה
שיחך כדרך קדוא שמתאכח תחלה ואחז מילל

ועל דרך זה צריך לעשות ג פעמי קשק לכוני מן
הספק ואף נעשה גפ קשק ויכאן מידה הפס
שאר פעמים הכל אכח וילל ויל אול תרועה קוא
לאון ילה בלבד ואין להפסיק בין תקיעה לתרועה
ואם נתקע קשק ג שברים מפסיקין בין תקיעה
ראשונה לתרועה ואם תרועה לאון אכח בלבד
קריש הפסק בין ג שברים לתקיעה אחרונה
שיער תקיעה תרועה ושיער תרועה כג שברי
וכמו שאין להפסיק בתוך התרועה עצמה כך אין
להפסיק בתוך השברים עצמן ואם הפסיק צריך
לחזור ולעשות כל הג שברים בל הפסק ואם
קוסף בשברים עצמן יותר על שלם אין בכך כלום
כמו שאין מקשדין על אריכות התרועה וכתב
ארמזן שקל שברים ותרועה של סימן קשק צרי
להיות כגשמה אחת כלל אולם לאון תרוע
עכ"ז ומנו שעשין בסימן קשק שברים קודם תרוע
שמסתמא כל אדם בתחיל מתחם ואחר כך מילל
גם כן צריך לעשות סימן קשק שהוא על שם אכח
קודם לסימן קשק שהוא על שם ילא ובסימן קשק
אם טעה ועשה תרועה קודם לשברים צריך לחזור
ולעשות מתחלת קשק פעם אחרת וכן אם קיה
צריך לתקוע סימן קשק וטעה ועשה אחר השברי
תרועה צריך לחזור ולעשות מתחלת קשק פעם
אחרת וכן קדין בסימן קרק אמר יחך למח
תקשן ומרישן כשאן יושן ותקשן ומרישן
כשאן עמדן כדי לערבב את השטן פרוש למח
תקשן מיושב קודם מוסף וחוזרין ותקשן ער
סדר ברכות דכיון ששקדן נתקם על סדר ברכות
כדתנן קשבל לפי קתיבה ביום טוב של ראש
השנה קשע מתקיע וכו' אם כן למח מקדימין
לתקוע מיושב כדי לערבב את השטן פרוש כדי
שיתערבב מיד בתקיעה ראשונה שלפני התפלה
ולא יקטרב בשעת התפלה ויש מפרשים שמח
ראשונה מתערבב בשטיה וקם איתח ברוש למי

שכל התקשן פעם ראשונה בהילולא בדין שמי
 מודע צוהיל ראשונה סבר קיימו מעט תקיעה
 שנה סבר שופר משיח הוא שכל וקיה ביום הקורא
 יתקע באופר גדול ומשום קח בהילולא שאר
 סוס סיון ציעלם שכל בגב המות לגב וקצטר
 חיבן לשמוע התקיעות על סדר ברכות ואעפ
 שתקיע כשאין יושבין שגד אומץ אמת וגמדות
 וקדושת קשם ואומץ מלכות ותקיע קאלק ואומץ
 וכרואות ותקיע קשק ואומץ שופרות ותקיע קרק
 אבל היחד בן שמע על סדר ברכות בין שלא
 שמיט יח צדקתן אל יחכן אעפ ס תקיעות טהע
 שעת טוס יח ומן קדן קיה כשתקשן על סדר
 ברטות לתקוע על כל ברכה וברכה שלשה סימנ
 קאלק קשק קרק וכן לברואע וכן לשפרו לחוצה
 מן הספק אל קודיל שיכאן מידי ספק בתקיעות
 שמיטב אין מטריחין ועל קצטר ודי לא בסימן אחד
 על כל ברכה וכן כה קר' אף וכנגד שלשים תקיעו
 לו שס קאלק קשק קרק שלשה פעמים כל סימן
 תקס פשרה פסוקים של מלבו ועשרה של וכרוא
 ועשרה של שופרות שס שלשים תגן קתס יס
 טוב של ראש השנה שחל לחיות בשבת במקדש קז
 תקשן אבל לא במדינה ומפרש קטעס בגג אמר
 רבא קכל חיבן בתקיעות שופר ואין קכל בקיחין
 בתקיע שופר שמא יטלבו שו וילך אצל בקי ללמוד
 ויעצבו ארבע אמות ברשות קרצס וקייס טעל
 לולב וקייס טעמיה דמנלה ועד תגן קתס משחר
 בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיקו תקיעו
 בכל מקום שיש שם כל אמר אשר כשתקין רבן
 יוחנן בן זכאי לח התקין אל ביצב בלבד אמרו לו
 אחד יבנה ואחד כל מקום שיש ס כל פלא כל שג
 כל וכת קראש אמרו עלו על אר'ף שחיה תקיע
 בראש השנה שחל להיות בשבת וכן משמע
 בהלכות שחמא קמרא דרב קוצא ועס כל מידי
 ועס כל בטב כל לחפיקי שלל בטב כל דלא ואין
 דרכו לשכא אל דבר קטקבומן קוח ומפרש כל

קיוצב

לאו דוקא סמדרין אל כל המופלג בדורו פכ
 ונהע עתה פ קסגן שלגז אומר בקול רס על סדר
 חברכות למלכות ולכרואות ולשופרות תקיעה
 בשבת חוועד כלומר תקיעה קיה לפו לתקוע אס
 קייס רשאין וכת חוועד קודל בת המקדש תגן
 קעבר לבט קתב בוס טוב של ראש השנה קשע
 במוסף מתקיע פ המיתפלג תפלת מוסף תקיע
 שחיה דרכס לסיס שפ חופס אחד לעב וארזד
 למוסף ובשעת קהל פו וביוס שיש ס קל קראשו
 מקרא את קהל ואמרין כרושלמי אל יוחנן
 מנע מה מנע מעשה שירע פעם אחת תקיע
 בראשונה וקיו קשוכים סובדים שמא עלקס קיו
 קוליס עמרו עלקס וקרעס ותקס בתפלת
 קיוסשן ומע דאיון חמיין לחון דקרו קשוקר
 באוריתא ומעלו ותקשן איון אמרין בטמוסיהון
 איון עסקין ליהושע בן נוי בשם ל סכנדרי
 שמע לה מן קודל שמענה ידק וו קש קקשיב
 דנה זק רמן תרה קאוינ תפלת וו תפלה בלא
 שפת מרמז וק מוסף מה כתב בתריה מלטר
 משפטי יח אמר ל יוחנן שפיה קיא שמעת קיו
 במוסף אמר ל יחך כל שנה שאין תקשן לה
 בתחלתה מרישן אל בסופה מידי טעמא דלא
 איערבב שטן איון מדבר זק על ראש השנה שחל
 להיות בשבת שגורו רזל של לתקוע משום שמא
 יעצבו ל אמות ברשות קרצס פ קס לא קיו עזרי
 ומתקטן דבר שיש ס סכנא אל רל אס אירע להס
 אונס כען שלל קיה לחס שופר או שלל קיה להס
 תקיע או אונס שמר ואמר ל בפק דלך אמר אבהו
 למה תקשן בשופר של איל אמר קנל תקיע לפע
 בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק
 ומעלה אע עלפס כסו עקדתם עצמכם לפע כלומ
 שכל א וא חייב לבוק נפשו ויטן לם וימין עבמו
 לעשות ען יוצרו ומעלה עלו כסו עקד עבמו
 לטע ואומץ במירש שבר' נעקד יחך פכ

ואות קיוס שמענה שרק אימא ותחזק ותעבדות לנל
ועל כן אימר הכתוב יום תרועה יקיה לכם ומתדב
יום יבבא כדי שיזכור לנו הקב"ה יללת שרה אימא
ויכבד לנו וכתב בעל המנהגות ונראה בשעת
קאדס צריך שילל לתת בראו יתעלה על שמתו
לך שתה תערה לתקוע כשן ילל ונאח ומלכות
דארעה כשן מלכות דרקייעא ש קמילך כשרוכ
להלם משמיע לגמון חפא טל כלת למחמה ש בוא
פלוט נבא להלם כך עה הקבלה חפא לם מעשים
טובים ותאותת שם כתרם כפג הפרעות ש
בעשור לדש יקיה יום מלמחמה שילע המלחמה
אלה מפה ואלה מפה ועל כן עה של יתעסקו
במלכה ש אם בתלה ותחאום ונתאובה להכל
מן הלחמים לו במרוסו של יאכל אדם ואל ישתה
לכעט יצרו קרע ושמעתי ש ר"ל אמרו בעטן
זה על מה שאמר הכתוב וי נתן קולו לפתחיל ש
רב מאד מחנהו ש עעם עשה דברו ש גדול יום י
וארא מאד ומי יכלנו נתן קולו ביום ראש השנה
לפת יום הכפרים ש גדול יום י וארא מאד זה
יום הכפרים עכ' ואומ' במדרש הלם תקע בחדש
שופר אמר ברמה בשם אבא שברו מעשי כסודאן
מעשיכם ומה שופר זה תקע מזה ומוצא מזה כך
כל קאייערין שבעל מקטרנן לנת חט שומע
מזה ומוצא מזה כת רבי סעדיה מה שפ
הטרא יתברך לתקוע בשופר בראש השנה יש בוח
עשרה עעטס קעטן הראשון מפת שקים היתה
תחלת הכריאה שם ברא הקב"ה את העל ומלך
עליו וכן עשים המלחם בתחלת מלכותם שתקעו
לפתחם בחצרות ובקדמות להודיע ולשמיע
בכל מקום מתחלת מלכותם וכן אכן מילפתן עלנא
את הטרא לטוס זה וכך אימר דוד בחצרות וקול
שופר קריע לנת המלך יי' וקעטן השפ ש יום
ראש השנה קול ראשון לעשרת ימי תשובה ותקעו
ש בשופר להכריו על ראשן כמי שמוקיר ואומר

כל הרוצה לשוב ישוב ואם לאו אל יקרא תגר על
עצמו וכן עשין המלחם מוקירין את העשתתלם
בגרותם וכל השופר אחר הקדמה אין שומעין לו
פועה והעטן השלשי להוציא מן מעמד קר סיט
שלא בו וקול שופר חזק מאד וקבל על עצמו מה
שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע והעטן
הרשע להוציא דברי הכזבים שנמשל בתקיעת
שופר שלא ושמע קשומע את קול השופר ול
בוקר ותבא חרב ותקחור דמו בראשו יקיה וקול
בוקר נפשו מלכו והעטן החמישי להוציא חרבן
בית המקדש וקול תרועת מלחמות האויש כמו
שנאמר ש קול שופר שמענה נפשי תרועת מלחמה
וכשאין שומעם קול השופר נבקש מלחמת השפעל
בטן שת המקדש והעטן הששי להוציא עקידת
יצחק שמסר נפשו למים וכן אכחם שנסוד נפשו
על קדושת שמו ועלה זכרוננו לנת לטובה והעטן
השביעי כששמע תקיעת השופר טרא וטרא
ונשבר עצמו לנת הטרא ש קריה טבע השופר
מדרש ומחריד כמו שנאמר אס יתקע שופר בש
ועל לא יחדו והעטן השמיני להוציא יום קדין
הגדול ולרא ממנו שלא בו קרוב יום י הגדול קרוב
ומקד מאד יום שופר ותרועה והעטן התשיעי
להוציא קסן נדחה ישראל ולתאוות אלט שנאם
וקים ביום קהוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים
בארץ אשור וכו' והעטן העשירי להוציא תחיית
המתים ולראמין בה שנאמר בה כל יושתי תבר
ושוכע ארץ כנשא נם קרים תראו וכתקוע שופר
תשמעו ואומ' במדרש כל השנה השטן מקטרנ
על ישראל לנת לה' ולזה דוחה אות לראש השנה
לום קדין ובראש השנה בא השטן לקטרנ מוצא
החמה לפעד על שפותיהם של ישראל והחמה
משדק ולזה אומ' קרי עד אחד ואין עד אחד
כאמן קבא עד ב עמרו קול קולך לטרא את קלבעה
ואין מוצא אותה שהיא נכסית טרא תקע בחדש

נברכה לתפ יי ששם ועל שם אמת קוץ מלכא
 מלך מלשיח וקמון קעם קודין ואם משתחוים
 ואים נכון כדי שלא יקח כחוד למעלה שאמע
 ומתפללש אל לא יושיע חללה וחס שהוץ סטא
 שמים ווסד ארץ פסוק קוץ ומושב יקרו בשמים
 מימצל על שם יי בשמים קפן כסאו ושפנת עוון
 בנביה מרומים שיש לו כסא למעלה ולקח לאון עש
 עם מרומים על שם רומק יי בעשור ולקח לאון גבה
 על שם ויגבה יי כבאות במשפט קוץ איב ואין
 עוד אחר על שם פיאפ קוץ לפע לא סע א ואחר
 לא יהיה ולקח לאון ואין עוד אחר על שם אין עוד
 מלכדו ועל שם אמת יי ואין עוד איס מכלעדי
 אמת מלכא על שם ויא איס אמת ואפס וולת

על שם ואין עוד אפס איס **אוחילה**
 לאל על שם על כן אוחי
 לו אחלה טט על שם חשתי טטר בט לב אשאלה
 מימא מענה לאון על שם ומייא מענה לאון ולקח
 לאון אשאלה מימא על שם אחת שאתי מאת יי
 אשר בקהל עם על שם בשרתי עק בקהל רב
 אשר עוון על שם ואז אשיר עורך אשעה רנאת
 על שם תבענה שפתי תקלש ואמר רנאת על שם
 ושפתי רנאות יהלל פי בער מעטש על שם כר
 פעל יי למענה ונראה מתוך אוחילה שאין לעזי
 לאומרו לפי שקוץ ראות לשלח כסר שקרי אומר ע
 אשר בקהל עם אשר עוון **על** קן שקוץ לך יי
 איס על שם קוק קיותי יי והוא חוזר
 למא שאמר למעש שלא שם חלקא כחם וכו' כלומר
 לפי שקחם קרבא לעבודתו ובחר במ יותר מער
 קאומות על כן איס מקוים לשועת לבאות מהדק
 בתפלות עורך על שם שתפלות עומו איתח כלו
 סנוכה לבאות פט קאשנה ולראות בתפלות שיה
 קמקדש שכתובם ושתתפלות אפחד להעבר
 גלעם מן קארץ על שם וקיה ביום קקוץ כחם יי
 בבאו אכרית אית שצו העכבי מן קארץ ולב זכרו

אופר בכחא לוס חנא יוס שקלכנא מתבקשת
 ואינה שפכאת שהיא מכוסה ועד תמכא בכחא
 בנימ לבנה לרמוח שהיא מתכסה ס ואמריק
 גמיקתאל ל ברפה פתח תקע בחדש אופר בכח
 לוס חנא וכל החדשים אינם נכסים אל לוס חנא
 והלא פסן חדש ונכסה ויש על חב חתם צפת עבמו
 אל חדש ויש על חנא חתם בן ימו ויא זק זק זק תשרי
 תשרי חתם על שם תשרי ותסוק על חושבון אמת
 בחדש השמש ואחר שיגמר התקיעות מושב
 אומר אל אשרי קעם יודש תרועה וע' במער יגלן
 כל קוים וע' שתפלות עומו איתח וע' ואומן אשרי
 יושב שער ומחוז הספרים למקומן ואומן קדים
 ער לשלח ומתגלן

תפלת מוסף

אומן של ראשונות עם התפלת שינוסיען בהם
 ואומן איתח בחדשנו מעט חטאים עד על ידי מענה
 עבדך כמו שפרשא קבל למעלה ואומן על שם
 לשבח כלומר חובה קח עלמא לשבח לאדון קכל על
 שם אדון כל קארץ לתת גדולה על שם גדלו ליי
 שטר ברואית לאון חמם קוץ על שם ברואית
 כרא איס שלא עשא כפיי קארעת לקח לאון זק
 לפי שלא מנאם עזייה של קבא באום אומא כחם
 שגרא שאל ישמח ישראל בעשוי וכתי קוץ עשך
 ויטפך וכתי כה אמן יי עשך וכתי ש מעלך עשך
 ולא שמא כמשפחות קארמא על שם ונכרכו כך
 כל משפחות קארמא שלא שם חלקא בהם שנאמן
 לא כלה חלק יעקב ב יוצר קבל קוץ ועד שאלקס
 לשמור דבך שכה חלקי יי אמתת לשמור דבך
 ולא כן חלקם ועל לא ככל המוש שכל איתח שמך
 ערתי ולי ערל מאומות שהם משתחוין להכל ריק
 על שם קבל וריק ישערו ומתפללש אל לא יושיע
 פסוק קוץ עשך אכל איא משתחוים לתפ מלך
 מלכ המלשם קבא על שם בואו כשתחוק ונכרע

עוד ונש את הנשאים ואת רוח הטומאה את עבד מן
הארץ ומהלש כרות יכרתון על שם והאלהים
כלל יחלוק ומהו בתריה ונשגב יי לבדו ביום הקוד
וקו שאינן כאן לתקן שלם במלכות שדי כלומר כיון
שתכרת הטומאה מן העולם תחזור השכנה בכל
העולם ואיך יקיה העולם מתקן וקודם כאן שסדי
ולא שם אחר על שם דימדין בתחומיה כשאמר
משה ואמרנו לך משה שמונה חונן גמול חמלו חבב
משה שמי אתה מבקש לדע לפי מעשי את נקרא
כשאם דן את קצוות את נקרא אים וכשאם
עשה מלחמה ברשע את נקרא נבאות וכשאם
תלה חסדיו של אדם את נקרא שדי וכשאם יושב
במדת רחמים את נקרא רחום ולפי שבראש השנה
תלה חסדית האדם עד יום הכפורים לראות אם
ישוב אימד כאן שם שדי ובראן הוא מדבר בענין
קבולו ואם לא קים תלה להם לראות אם ישוב לא
קיו סגולת לעולם וכלבב בשד יקראו בשמך על
שם ש או אקמך אעמים שפה בדודק לקרא כל
בשם יי לעבדו שש אחר וזמן לעתיד להפנות
איך כל רשע ארץ על שם ובאו עמים רשע ועיס
עמים לבקש את יי בבאות ולחלות את פפ יי
יבדו וידע כל יושב תבל בלך תכרע כל בדרך
תשבע כל לבון שנאמר ששכנתי יחא משה נדקה
דבר ולא ישוב לך תכרע כל בדרך תשבע כל לבון
לבטך יי אים יכרע וישלול לבטד שמך יקר יתנו
כבר אימרו למעלה שהיקר והכבוד תלוין זה בום
שלא מאשר יקרת בשש נכבדת ויקבלו כול את
על מלכותך לבון חממים הוא שאמרנו מבקש
וכריך לקבל עליו על מלכות שמים כלומר לחימין
ע וליא בראד ולעשות כל מעשהו ותמלוך עליהם
מקרה לעולם ועד על שם יי ימלוך לעולם ועד
ש המלכו שלך קיח כלומר אתה דומע בשש רשע
מעיסכא מלבו קעלם אינך שלך אבל כשהשפך
עלם ועמך או ידע שהמלכות שלך קיח וזמן

על שם שכתוב יתשו ויבזלו עדי עד ויחפרו ויזכרו
וידע ש אתה יי שמך לבדך עליון על כל הארץ
ולמעלמי עד תמלוך בכבוד ככל דברו כדי להסמך
אות לפסוק יי ימלוך ושתה מושג עשרה מלכות
שלשה מלכות מן התורה יי ימלוך לעולם ועד
והדעות מלך ט ויקי שארון מלך ושלשה מן ק
הכתובים יי מלך גאות לבש ויבא מלך הכבוד
ושלשה מן הנשאים כח אים יי מלך ישראל וקיתת
ליי המלכות וקיה יי למלך על כל הארץ ומעיים
העשירי בתורה שמע ישראל יי אים יי אחר וקוח
נחשב כיון מלכות ש ענין הפסוק הוא קבלת על
מלכות שמים וכת אבי הערי שאם בא להוסיף
במלכות ובזכרות ובשופרות הרשות שדו וכן
כת לראש וקטעם שמק דימין פסוקי הכתובים
לנשאים מפת שדוד קדם לנשאים ואת הא אמרו
בכל מקום תורה נשאים וכתובים ויש למד שאין
לענין קדושתן שאמורה קדושת הנשאים מהכתוב
לפי שהנשאים נאמרו ברוח נבאה והכתובים ברוח
הקדש אבל לענין הקדמתן הכתובים קודם
וקה אמרינן במדיח במסכת סופרים
בכל מקום דברי נשאים קודמין לדברי קדושה חזן
מכאן שדברי קדושה קודמין לדברי נשאים ואת
למה אים אומר בפסוקי הכתובים ועל ידי עבדיך
קדושים שמו שאומר בפסוקי הכתובים ועל ידי
עבדיך הנשאים ויל מפת שפסוקי הנשאים נאמרו
בשליחות הנשאים לאמרם לשרא לפי אים במקומו
ידי עבדיך הנשאים אבל של כתובים לא נאמרו
בשליחות לא שנאמרו ברוח הקדש לפי אמר בקם
ובדברי קדשך כתוב לאמר ואת למה אומר במלכו
מיד אחר פסוקי הנשאים פסוק אחרון של תורה
שאומר ובעתה יי אים כתו לאמר וזכרונם ובשופר
אים אומר אות מיד אחר פסוקי הנשאים לא אומר
בזכרותם אים ואי אסתתם וזכרם בזכרון טוב וכו'
וסמך להתיימם אומר פסוק אחרון של תורה וכן

מנגיד שנת בקרקע קיים ות' וכן יאמר דוד אשכנח
 באחרית ים וגם שם ידך תצט' אלה וזכר את
 כל המעצ' לפי שער עתה לא דבר לא על מישרי
 והם בצע אדם לך חזר לומר שגם וזכר את כר
 קמטת' וזו היא האדמה ופ' עלותיה וגם כל הישר
 לא נכחד ממך לפי שער עתה לא דבר לא על מה
 שהיה כבר לך חזר לומר שגם מי שהיה קיים במש
 אינו ולא יבא ענין לאויד השלם לא נכחד ממנו
 והוא על שם שכתוב לא נכחד עבמי ממך אשר ע
 עשיתי בסתר ידי שבח להב' שהיה יודע עבר
 וחוזה ועתיד על דרך ה' מלך ה' ימלוך
 לשלם ועד ועתה מוסף בשבח ויאמר אין צריך
 לומר שהיה גלוי לפני מי שהיה קיים במש אינו
 כמו שאמר לא אף קטנתי ליהוה פ' צדיק עב
 סוף השלם ואיני קיים במש אשק הוא יודע הכל
 ע' הוא ע' ומש' ע' סוף כל הדורות על שם
 בכל מקום שש' ע' ע' רשע ופ' וכתב
 קורא הדורות מראש וכן וחדשות אש מנגיד במש
 תעמנה אשמי' אלה : שת' חוק וזכרון הוא
 חזר למה שלמעלה ממנו : כלומר אתה וזכר מעשי
 צע השלם כאשר תש' למש' חוק על שם ע
 חוק ישראל הוא עליוס ראש השנה נאמר וחזר
 הוא משפט שנאמר ומשפט לא' יעקב : וזכרון
 שהיה נכר לעמותה : להפקד כל רוח על שם
 שכתוב בקום למשפט אים להושיע כל עמי ארץ
 סלה וכתב בתהיה יב' רוח סג'דים מרא למלך
 ארץ ונפ' על שם הנפש החוטאת היא תמות :
 להזכר מעשים רשע ומיון נסתרות לאין תכלת
 כלומר אעפ' שהבריות קס רשע ולבל' בדי' יש מ
 מעשים רשע הכל הוא שפקד וזכר ואין דע' ר' ו
 מערב' בהם מראשית כזאת קודעת ומלפ' א
 אותה ג' כלומר מתחלת השלם קודעת וג' על
 זה קיום ע' הוא יוס קדין : זה קיום תחלת מעשיך
 וג' ויתקן שאתה בור ע' על כל ג' ותיק די מ

מחסורא ואנחא פשיין יוס זכרון לים ראשון שם
 בראת השלם לפי שחוק הוא לשאל לתקוע ע
 באופר כיון שהיום משפט לא' יעקב : משפט
 בלא ו' בתחלה : ועתה מפרש מה הוא המשפט :
ועל המדינות ע' יאמר אינו
 לחכ' אינו
 לשלם אינו לרעב אינו לאובע והוא קדין שהברין
 נפקדין וזכרון לחיים ולמות : ובסדר רב שמרס
 ורצא ספריה כתוב על המדינות סמוך ע' מה
 שלפני בלא פרוד : מי לא נפקד כיום הזה כלומר
 קיום הזה וכיז' ע' בבל שנה ושנה : פ' זכר כר
 המעשים לפיך בא ואין מי שיובל למלך מלפ' ע
 פ' הכל בא לפיך מעשה האיש ולין קראו לו וזו
 ופקודת מלאך ופקודתו בשבט משפט : ועל ע' ע
 על שם ומקום על עלותם מצד' נצ' פ' ש' מ' א'
 מצד' נצ' נצ' : ממשות' אדם על שם ה' יודע
 ממשות' אדם ותחולתיו : על שם ותחולת
 מרמק שהיה מצד כל מעשיו קרשם : יצ' מ' ע' ע'
 איש יצ' טוב ויצ' רע : אשרי איש שלא ישכח לקח
 לשון זה כדי לנאת האוכחו שנאמר ותשכח א'
 מחולך : וישכח ישראל את עשקו : וכן אדם
 יתאמן כך על שם ועל בן אימנת לך : ועל ק
 אשרי קס ע' דוד ש' ליעל לא יכשל : ולקח לשון
 דרשין א' אשרי על שם אשרי מצד' עדותו כל
 לב ידרשוקו : ולא תבלש לבח כל החוסים כך על
 שם אל יכלמו ע' מבקשך : וכתב ולא תכלמו ע'
 שלמי ע' וכתב ולא יאשמו כל החוסים ע' : וג'
 את נח באהבה זכרת שנא' וזכור אים את נח :
 ואמר באהבה על שם וכן מצא חן בשע' ה'
 ותפקדו בצ'ר ישועה ורחמים : ישועה על שם
 אדם ובחמק תשיע' ה' ורחמים על שם שכתוב גם
 מי נח אמן מרחמך ה' : בהש'ך את מי המס' לכו
 שנ' ואם קנע משה את המס' מים על קארץ
 לשחת כל בשר : וקשתה וזו היא כפ' ע' קשתית

כלבשר מדה כנגד מדה וזקו ימפג דוע מעלגתם
 שקיו משחיתים את דרכים על כן שקיה נח צדיק
 צדקה ברא וכוונת לטען ה' אמן להרדת ורע
 כעפרות תבל על שם פרו וכוונתו אלו את הארץ
 ואין כעפרות על שם שאמר חבל לאברהם שקיה
 מנע נטו ושמתה את ורעך כעפר הארץ ואמר
 עפרות תבל ולא עפר הארץ על שם שקיה שם בן
 נח צדיק וחס ויפת רשעים מצאו רוב עפרות נטו
 מתבלש בקלון ומזא מלאון תבל עשו פ על שם
 חזקת נקדחת האדמה תבל וכוונתו כחולקיה
 על שם ושמתה כחול ורעך וכוונתו מישר כמעטו
 וכוונתו וקיה מעטר ב' ישראל כחולקיה
 ועתה מן חסד עשרה וכוונתו שלשה וכוונתו מן
 קשרה וזכור לים את נח וזכור לים את ברית
 ואזכור את בריתי ושלשה מן כותשים וכוונתו
 לטלחותו וזכור לשלם בריתי וזכור להם ברית
 ושלשה מן הנבאים וכוונתו לך חסד נעדיך וזכור
 אזכור עוד וכוונתו את את בריתי אונק' ואומר
 יעלה ויבא ופרשמו למעלה

אלהינו ואלהי ישראל

בזכרון טוב מן
 מלשך ופקדון בפקודת יאופנה ורחמים על שם
 זכרתי בראש עמך ופקדתי בשופתך ואמר רחמי
 על שם זכור רחמיך ה' וזכרון ופקודת אחת היא
 בצאן משמי שמי קדם על שם להוכיח בשמי שמי
 קדם וזכור לה' את קברית ואת קחסד ואת
 השם שנה שנה צעתי לאברהם אביא בהר קינעית
 ברית שנאמר ביום קמוץ כרת ה' את אברהם ברית
 לאין לרעך נתיני את הארץ הזאת חסד שנתת
 הארץ לאברהם קיית בחסדו של מקום וזמן שנתו
 חסד לאברהם אבן בעקב כתי קיין חמת לעקב
 שנתת הארץ לעקב קיית באמת שכבר כרת
 ברית עם אברהם וקם לתקלו שם ענה שנאמר
 נשבעתי לך ה' כי יין אשר עשיתו וכוונתו רחמי

אעפ' שדך קאם לבחם על ב' על כן צדיק שיכבדו
 רחמיך את כספר ויעלו רחמיך על מדותך כ
 נכמדו רחמי מתרומת ארי ארבע ללו רחמיך
 וקטעם שיקמו רחמי על מדותי וקמדות הם
 מדות קקבל שקם מדה כנגד מדה אסעשה טובת
 מטיבת לו ואם עשה רעה מריעין לו ואם מעבד שים
 מלפניו שיקמו רחמי על מדותיו וידינא לכף זכות
 וזקו שאומן ותתנהג עם בטרך במדת רחמים ותכנס
 להם לטעם משורת קדין כל זה לשון חזקיהו הוא
 וקווא שאי בפק דברכות ובעטר שיקרא גדול ישוב
 ארון אפר מעמר ומשכך ומנחלתך על שם טוב
 מחרון אפר והנחם על הרעה לעמר וקיים לא ה'
 אלא את הדבר שקבטתם בתדקך על ידי משה
 עבדך כאומר וזכרת להם ברית ראשונה אשר
 קובחת אותם מארץ מצרים לשבע קנים ונמר

זמן זכרון עשירי לפי שצריך לסיים בתורה
 כ' וזכור כל הנשכחות אלה ואין שכחה לטעם כסא
 כסדך וכו' פרוש הנשכחות מצד אדם קווא וזכרם
 ואמר זמן עתה פנים אחרת כדי להסיק מעשה
 חזקיהו ס' מן לחתימה ב' וזכור קברית וזמן
 וזכרת להם ברית ראשונה ואומר קיום קרת שלם
 ופרשמו למעלה

אתה נגלית

בצגן כסדך על שם
 קבגלה בגלית לכת על וכוונתו ונגלה כסד ה'
 על עש קדשך לבד עמכם על שם קדש ישראל ל'
 מן השמים השמעתם קולך שנאמר מן השמים
 השמיעך את קולו ונגלית עלקם בצרפת טוהר
 על שם ומשק כגש אל מערב אל אשר שם קאים
 ואמר תחלה עגן ואחר כך ערטל על שם עגן
 וערטל סביביו ואמר טוהר על שם וכעצם השמים
 לטוהר נש כל השלם כלו חל מלשך על שם וירא
 קעם ויפשו ויעמדו מרחוק ובריות ברשית
 הם קחילמות ושאר צמחים חדרו מיצך שנאמר
 וירקיעם כמון על וכוונתו קול ה' וידל מדבר

יחיל ה' מדבר קדש שזה המזמור מדבר בערב
 מיתן תורה שנאמר בסוף המזמור ה' ענו לעמו יתן
 דקיים התורה ואימתו חדרו ממך בקולותי מלרבו
 על הר סיני למד לעמך תורה ומצות על ששכתו
 ועל הר סיני ירדת ודברת עמכם משמים והתן
 לכם מצפטים ישרים ותורות אמת חוקים ומצות
 טובים ותצמיעם את קוד קולך שנאמר שמיכל
 בשר אשר שמע קול גאיה חיים כאשר שמעת וגו'
 ואז קוד על שם קול ה' בקוד ודברות קדשך על
 דרך ישיא מדברותך מלכות אש על שם קול ה'
 חוצב להטות אש בקולות וברקים עליהם כגלית
 על שם ויהי קולות וברקים ובקול שופר עליהם
 הוטפת על שם וקול שופר חזק מאד ואז הוטפת
 על שם הופע מהר פארן ועתה מוזכר עשרה
 שופרות שלשה שופרות מן התורה וקול שופר
 חזק מאד ויקי קול השופר ואת קול השופר
 ושלשה מן הכתובים ה' בקול שופר בחשבות
 וקול שופר תקע בחג השופר ואומר מזמור
 הלויים הללו אל בקדשו ועל מפת שישם עשרה
 חולפים וקס כנגד עשרה מלכות ועשרה זכרונות
 ועשרה שופרות ושלשה מן הנביאים תקע
 באשר גדול וכתקו ג' שופר תשמע ואל גאיה
 באשר תקע ואומר אחרי כן ה' זכחות יגן
 עליהם פעל יושם תבל ואכט ארץ הקודש למצול
 ועל שם שאמר כאן ואל עליהם ירח וכתב בתורה ה'
 זכחות יגן עליהם תקא לאמרו כאן ומתוך שהקא
 לבקש רחמים על קעם השופר בשאר הארצות
 תקא גם כן לבקש רחמים על הקהל ואומר ה'
 זכחות יגן עליהם ואחר כך מבטם שז עצמו בכל
 קרחמים ואומר ה' זכחות יגן עליהם

בלתינו על שם ונלות מחל קוד וקיים לנו ה' גאיה
 את הדבר וכוכאמור וזיוס שמחה וזמון צדיקים
 ובראשי חדשים ותק צתם בחשבות ועמר וזו
 סופר עשירי לפי שצריך לסיים בתורה ויש לתמוך
 ב' אינו כתוב שופר בזה הפסוק לך קימ מסיים
 אל יונה ובחדש הששש באחד לחדש מקרא קדש
 יקיה לכם כל מלכות עבודה לא תצאו יום תרועה
 יקיה לכם והלמבן קימ מסיים לא קצט און
 שצקוב ועל אעפ שכבר אמרו עם המלכות הא
 אמרינו אים רצה אומרו עם המלכות ועשה אפרו
 והל' אש כתב שאין לשאת ממטבב ברכות שנתע
 ראשונים ופ קימ תרועה בלא שופר מקרי שופר
 הוא קדין עמי תקיעה ומשום דתני חשבת בקרא
 לא גרע וס' משמע ברוש למי בתרא בתרא
 דמלתין שקו משלמין ב' בשפרות עכ' ובפרי
 דורש ותקיעה בחשבו על עלותיהם קרי אפרו
 והיו לכם לזכרון קרי זכרות לפי שהקיס קרי
 מלכות אכ מה ראו לול למי מלכות תחלה ואחר
 זכרונות ושופרות אה המלכות תחלה ואחר כך
 בקש מלטנו כדי שזכר לך ובמה באמר שלחיות
 שנאמר וקיה ביום הקודש יתקע בשופר גדול ועל
 קנה כתבאר שחשבות הוא שופר ש' שומע קול
 שופר אתה ואומר ה' אלם בשופר יתקע ומאזין
 תרועה ואין דומה לך על שם וקחונת למשתנו
 ואין דומה לך שיתעלה בתרועה על שם עלה אלם
 בתרועה ה' בקול שופר ברך אתה ה' שומע קול
 תרועה עמו ישראל קיום ברחמים אמן לשון ברחמי
 על שם שכתוב תקע בחג השופר וגו' וכתב בתורה
 בצבא קראת ואחלקך ואומר קיום קרת עליהם
 ואומר רצה ומודים וכתוב לחיים ואים שלום ובספר
 חיים וחזור שז התפלה כדי לתקוע על סדר קברנו
 דתגן מי ששך ואחר כך נתמנה לו שופר תקע
 ומדיע ותקע נ' פעמים פרוש שהתלל תשעה
 ברכות ולא קימ לו שופר ואחר כך נודמן לו שופר

אלהינו

וטקי אבותינו תקע בשופר
 גדול לחירותנו על שם וקיה
 ביום הקודש בשופר גדול לחרותנו ושח
 נס לקבץ בלתינו על שם ונשא נס לתיים ואמר

ורייקין טעמא של קיה לו שופר
 אבל יש לו שופר תקיע על סדר ברכות ומוקמינן
 לה דוקא בצמח אבל יחיד לא אפי' יש לו שופר ואחד
 שנימר שז' תקיעה אומר קדיש תקבל ונפטרין
 לבתיקם לשלם ואוכלין ואותן ואמרו ואין להתעמו
 כלל בראי' וכן כתב רשב"א ק"י וזה לשון רש"י
 בשם י"ט של ר"א א"ר רואים שיפה קוף שלם להתעמו
 סך אמרו פרנסי ישראל הראשונים לשרא בראש
 השנה לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים וכן בשנה
 טובה אין א"ר רואים שיתענה קודם שקרי תשנה
 באב שהיה תענית חמור ל' רע לקבוע בשבת לא
 דחו אותה ואפי' הלשם בשבת תענית שאחריה
 נערכ שבתה פקו בשנה דורוע שבתה ק"ב
 מתעבו ומשלים ואם להשלים בשבת ק"י ק"י ראי'
 שהצטת גדולה שפר דאמי קילכך ל' תענון כ'
 וכן כתב הר"י זקן בן ג'את שאין להתענות דעשרת
 ימי תשובה איתר' ימי ע"ס ל' איתר' ובהשבת
 רב בשאן ג'און כתב חוסר פני להתענות בראש
 השנה והט' איתר' גדול פני דתענית בקריא בראש
 השנה מתדישן ולא מתענון **למנחה**
 אומר אשרי וסדר קדוש
 וקדיש עד לשלש ומתפלל כ"ח ב' ו' ואם חל
 בשבת כתב רב עמרם שאין צורך כמו בשבת
 ועלמא כ'ון שקורא יום קדין ואומרים צדקה מ'אוס
 צדק קדין ראוי לאומרו ביום קדין כת' רשב"א ק"י
ליל שני מתפלל כמו בליל ראשון
 ואם חל בשבת כתב א"ר
 קשרי שלי לרבותי א"ר יש לומר ותדיעם בליל שני
 של ראש השנה שאירע במוצאי שבת מ'פ' שאומן
 ע' וחגגת קדנ' וראש השנה א"ר חג' והשיעם
 ד'אפ"כ אומר ותדיעם פ' קי"ט דאמרינן במוצאי
 י"ט בהביל' בין יום הששי' לשבת ימי המעשם
 דאמרינן סדר הקבלות קוף מונה כח' ע"י סדר
 קרקון קוף אומר ול' ו' ו' בליל שני כתב רש"י

בתשובה רשת אומרים שאין אומן לא בראשון
 לפי שקן קדושה אחת וטומא אריכתא דאמו מק
 שאין כן בשם ימים טובים של גלות שקן מ'אוס
 ספק ושיקדושות קן ואומר זמן בשמקם אבל
 א"ר אומר שצריך לומר זמן בשמקם וכן מקנן
 צדק וצדק וכל המקומות שצדקתי בהן ואין חלוק
 בין י"ט של ראש השנה לשאר ימים טובים של גלות
 לא לענין צדק ומחוד ל' סוד של ז' בוק וטעמא
 דא"ר זמן כל פ'עמים שקין עשין י"ט אע"פ של
 קיה שם ספק דיוס ש' קיה שקד יום טוב וק"י
 גמדין יום ראשון בקדושה של ז' זלול לשנה הבאה
 אבל לענין זמן מ'מה נפ'ך אי ספקא קוף אומר
 זמן ואי אומנ' דכל ס'מטן שקיוס מקנן קדש
 ולמחר קדש אומן זמן קדש מ'וסש' ק'ז מוטותיקון
 ק'וטות והוא שקד ראש השנה וצריך לומר ע'
 זמן וכן קילכ' ע"כ' והג'אוס כתב שאין לענין זמן
 בשם לא בקדוש ולא בשופר' וכן כתב רשב"א יצחק
 בר יקודק אבל בעל קטבור כתב כרש"י וכן קשיב
 רשב"א משולם ברק לטמוס וקראש קיה רנ"ל קדש
 בליל שני של ראש השנה צ"ן חדש כדי להוציא צדקו
 מן הספק או קיה מעט לפ'נו פרי חדש שעדיין לא
 ראקו ולא אכל ממנו והיה מעברך שקחייט א"ר קיה
 חייב מ'אוס י"ט עולה ל'און ול'און ואם לאו יהיה
 מ'אוס קיין או הפרי בל'ד וכן קיה מקב' ל'און

יום שני

מתפלל כמו ביום ראשון
 ותקען כמו בראשון ולענין
 זמן ביום שני על השופר קי"ח מחלוקת כמו בזמן
 ל' ש' של ראש השנה בקדוש כמו שכתבנו למעיל
 וכתב א"ר יעקב בן קראש שאם חל יום ראשון
 בשבת דלכולהו עלמא יש לומר זמן בשופר ביום
 שני שן של תקיע בראשון וקורין בפרשת
 וירא ליו מן והאל"ם נס' את אברהם עד סוף
 הקסדר ומפ'טיר קורא כמו איתמו' ומפ'טיר
 צדמיק מ'און ב'מדבר עד רחם אר'מ'א נ'אם י'

וקטעם לפסוקה וזו ימנע שיהיה צדק וצדק
 ישראל לאוב שנאמר וכוזר אזכרם עמו ועמ
 ובמותחי ראש קשנה מכריו שזל לקח לומר בתפלה
 קמלך קקדוש וקמלך קמספס וימגדילן בתפלה
 וכן על כחוס כמו שמגדילן במוצאי שבת לאי שאין
 אומרים ליקו חנניא וגם אין מברכין לה על הכר
 ולא על הבגדים גרסינן בדוואלמי בגרקה
 קמלך דשבת לחייא דבה מפקד לרב אי את יכל
 למילך בלעה שתל בטהרה אכול ואי לא אכור
 שבעה יומין בטהר וכתב אב הקשרי קבלתי שאו
 סבעה ימים קס שבעה ימים שכן ראש השנה לוס
 הכפרים וכתב קראש על טן פגע באשכנו אף
 אותם שאין נוקרין מפת של גיסי כל קשנה בעשרת
 ימי תשובה נוקרין

סדר

תפלות יום הכפורים

ערב יום הכפרים פוקנן במקסת מקומות לשחוט
 נרבעל לבפרק וכן כתוב בתשומות הגאונים
 ושאלתם שאם רגלן לשחוט ערב יום הכפרים
 תרבעל ואין אם יודעם מנהג זה למה אי משום
 תמורה מאי שנא תרבעל מנהגיה וחייה קאי ודאי
 קושיא קיח לא שיש בה שט טעמי אחד שהתרבעל
 מעי בבת מכל בהמה וחייה ועוף ועוד ים
 במקומות שאירים שטעין תמורה לים ושקד
 בעל קרעם דמות חילו של יצחק אבינו לפיכך
 לא דבר קסע קווי ועוד שמעם מנהגים הראשונים
 שאעפ שבהמה דמיה יקרי יותר מתרבעל אעפכ
 תרבעל מובחר למי ששמו גבר כדאמרינן בברכות
 מאי קריאת הגבר אמר רב קרא גברא דער של
 אמרי קרא תרבעל ותעא כותיה דל של קיובא
 קודם קריאת הגבר דמו ברואו ושון שמו גבר
 תמורה גבר בגב טש מהם ומעלה וקר רגלן סאן

ואחר כך מנח ידו על ראש התרבעל תבטת סמיכה
 וסומך עלו ושוחטו לליתר תכף למיכה שחיטה
 ורגלן לתת לעמים כדי שיקה כפרה לנפשו ומח
 שרגלן לזרוק את ראשו על הגב כדי לתת לעמו
 יש סמך לזק מגה קיח דפרק גיד הנשא רמי צד
 תמרי חיקלע למעברא בעעל יומיא דכפרי חוה
 דקיא שדו כבדא וכו' שיתא חול שקלעו משום ד
 דקאידעא דקיתירא שח טש ובעל לבטל ערב
 יום הכפרים וכתב רב עמרם טובל אדם בשעה
 ששטת או בשמיטת ומתפלל מנחה וכתב רב
 סעריה בצליתת מלגוסל מברך על הטבלה וכתב
 קראש שאין דבריו נראין בזה שלא מצאם בתלמוד
 רימו לבטלה זו ואעפ לא יסוד נשאים ולא מנהג
 נשאים ולא ערפא מערבה דאמרינן חבט חבט
 ולא ברך קסבר מנהג נשאים קווי ואי משום דאל
 יצחק חייב אדם לומר את עצמו ברך קייסן לומר
 את עצמו מכל פומאות ואף מוטומאת מת ולשות
 עליו שלשי ושטע וקאידעא אין לא טמרה ושון
 שאין בעל קריאין טובל כל השנה בלה אין חובה
 לבטלה זו ואין לברך עלה לא ששטת קעל
 לטהר עצמן מקרי ביום הכפרי וסמכו על מדרש
 של פרכי ל אלעזר שנקיים כמלחש השרת ביום
 הכפרים וכתב ר' יהודאי ושאלתם הטובל לכבוד
 שבת או לכבוד יום טוב או לכבוד יום הכפרי גרין

במנחה לאחד שיסויס תפלת כרי לשובח את קדו
 ידי חובתן ואחר כך אומר אשא מלכא וגו' ואומר
 קדיש ותקבל ותשגב בספרד שחור שז' קתפול
 וכאזע לברכת סלח לנו אומר סלח לנו אשא
 חטאם מחול לנו מלכא על ידי רחמיך קדוש
 ואומר אלף ואלף אבותינו תבא לפטר תפלתנו
 ואומר קודו ואחר כך אומר מה נאמר לפטר יושב
 מדוס על חטא על חטאים סקילה שריפה עד
 מוחל וסולח וחורס ש טוב וסלח אתה באי חסון
 המרבה לעלח ואומר דאך בא בעשינו ונעל קתפול
 ואומר קדיש ותקבל

ערבית נכנסין

לבת הכנסת ומוציא שלח כסר ספר תורה ואוחזו
 צדו ומעברך שהייה דקיימא לך אומר זמן בראש
 השנה וביום הכפורים וזמן אומר אפי באוק לא
 שתקם לומרנו על כוס היכא דאיכא כוס ומכא
 אי איפשר לומרנו על כוס דאי אומר זמן קבלת
 טים הכפורים עליה ואיתמר לך למשתיל יקביל
 ליה לאקח דילמא אתי למסרך פרוש יבא לשעת
 אף לאחר שיגדיל וכתב אחד מן החכמים הנמא
 ל' בין קדוש דיום הכפורים אימאי גריין דילנן אתי
 למסרך וקנה אפי מאלן את הקטן ול' גריין
 דילמא אתי למסרך כשאזא גדול שאפי מ' חכסן אות
 כשאזא בן פשר שפי לשעת ואומר לו דעד עתה
 שיהי קטן והיה סכנה אם יתענה אפי מ' חכסן אות
 ועכשיו שאזא גדול אסר ל' חכסן וזמן שאפי מעשן
 באפלה מכל לעשות בין הקדוש ותירץ דמשום
 קטגורו בין הקדוש דילנן אתי למסרך טון שהקבל
 מתען לו לשעת הקדוש וקוף אינו מבקש לשעת
 דסבר מעשה היא זאת ואתי למסרך לכשימא גדול
 אכל כשאפי מ' חכסן אות כשאפי מבקש ל' חכסן אז
 אפי אינו מבקש מעט רעב שיש לו לא אתי למסרך
 שיאמר משום סכנה האלוה וקפוס ול' גריין

לברך אולף כך שם חכמים זל מיום שחרב בית
 המקדש אין עלמא חובה לנטול מן התורה ג' א
 לבית מקדש עד שיתקיים ורקתי עלמא מים
 טקורים וטמאדם וטון שאין עלמא בומן הזמ חובה
 אם יטעל אסור לברך אבל הגדה בזמן שקיים
 טובלת כרי שתהיה מותרת לבצלה גריפה לברך
 מטעם שאפי חובה עליה וכתב רשב"י יהודק מפרי
 המעברך על הטעם ערב יום הכפורים ברכה ל
 לבטל היא ובספר התשבץ כתוב וטעם כוס
 הכפורים אינה גריפה לא בשל טהרה וצריך
 להתירות במנחה קודם שעודה קמפסקת כדתיא
 מעתודו יום הכפורים ששחשיכה אבל אמרו חכמי
 מתנה קודם אכל שאפי תטרף דעת עלמא מימנ
 קסעודה שלף יוכל להתדות אחר כך ויקן אומר
 יחד אומר אחד שגמר תפלת קודם שיקר את
 דגלו ושלח כסר ביום הכפורים אומר בתוך
 קתפול ושקר קודו קוף אכל חטאם לא שנת
 למד ג' שאר דברים כגון מה נאמר לפטר ואתה
 יודע דוי עלם ועל חטא ועל חטאים ואל ער של
 סכנת ו' ג' חזרת שלח כסר את קודו במנחה
 כתב אפי חכמי שאין לו להחזירו טון שאפי יכול
 לחזר באמנא קתפול כמון בשאר קתפול וגם פ
 לא נתקן במנחה אפי משום גרה שאפי יארע אונס
 וכן דעת הר' יצחק בן גיאת ורשב"י חיי כתב אין
 מנחה שיתקם שלח כסר במנחה אבל אם רצה
 להרויח בברכת המרבה לעלח כגון ודוי אין מונע
 אות וכתב בתשובה אחרת יפה השיעם קראשופס
 על שאלתם מדוי ערב יום הכפורים שלף לומר
 שלח כסר בברך סלח לא שמעז בבבל שאומר
 שלח כסר ודוי בתפל המנחה של ערב יום הכפורים
 ולגריכס שאפי גריין לך מטעם שאין כסר
 בקיין גריין אתה להודיעם כל אחד ואחד גריין
 להתדות אחר תפלת קודם שיאכל סעד המסמך
 בא' אבל רב עמרם כתב שלח כסר אומר ודוי

ס

לשם תפלת פרוש אפי
 פ' יזא כל האומר קדוש
 אפי עלמא מותרת לו
 כל שנופדו אולמא וכו'
 בלחם תפלת פרוש אפי
 ד' קדו

דילמא אתי למסרך . שני יש למר פין קקדוש
 שהוא בכנסת קלל ועדיין איש צמח לשעת אס
 ישנה אתי למסרך . אבל כשמחלף אות בחצ
 קיום כשהוא רעב וכמא לא אתי למסרך דמיעד
 ידע פ מפט חשש הסטת האכלהו
 וכתברב עמרים מתגשאלו אחר שאולפן ושותים
 חוזרין לבת הכנסת למתפלל תפלת ערשת וכוון
 שצמח שלח צמר לגרום על שמע מעברך שהחיים
 ואחר כך מתחיל והוא רחום וכל כך למח שמא יש
 אחר מישראל שלא פקד אבל אס תלמיד חסדוזה
 לבדך בטע עצמו כשהולך מבית הכנסת הרשות
 שדו זמן אומרו אפי בשוק . וכן כתברב פלאוי
 ורב נטרוניי אבל רצון סעדיה ורצון קאיי כתם
 שצריך לבדך שהחיים אחר תפלת ערשת וכן
 שחיד בן בצמר . וקר יצחק בן גיאת כתב אס
 פנא כרב נטרוניי . וכן אס פוקנן עתה באלע
 הארשת . ואומר כל נדרי ואיסרי וכו' די נדרת
 ודי חרמא ודי אשתבעא ודי אסרנא על נפשא
 מיום הכפרים שטבר עד יום הכפרים זה שנה
 בלחון אי חרטנא בקון וכו' שמתכוונס לשתיר
 הנדרים והשטעות והחרמות אולע עצבו עלמס
 וכדי לחבל מן קענש . והוקשק לרשא תס מק
 מושל לחתיר על מק שטברו כבד וקטיב למן מיום
 הכפרים זה עד יום הכפרים הבא עלמא לבוב .
 ונסיקטיב למן דנדינא ודמשתבעא פ חלמ שפט
 זה המנהג מתקן בנדרים הרוב של יתקיימו נדריו
 של כל השנה יעמוד בראש השנה ויאמר כל נדרים
 שאפ שתיר לגור טו השנה יהיו בטלש ואח של
 זכר לתנאו בשעת הנדר שאס קוא זוכר לתנאו
 ואפי חפ סדר קרי מעטל חתנאי וקנדר קיים אבל
 כשאיש זוכר לתנאו אז מושל חתנאי . ולכך צריך
 למד בלחון אי חרטנא בקון כלוי אס אשכח ואדוד
 משה אפ מתחרט עלמס ומתנה שיהיו בטלש .
 ומיקו שטול זק איש מושל לא לנדר עבמו ושטע

שיטבע מעצמו . אבל נדר שחברו מדיח ושטעמ
 שחברו או כל או הקהל משטען אות אן מושל
 להס בטול . וכתב הר"א ומיקו נראח כמותה
 קדמושם כל לשון כל נדרי מוכח שנתקן על הנדר
 שטברו עליהם בשנה שטברא ומתירין אותם כרי
 לנכל מן קענש ולכך אומר אות שלש פטמים .
 ואומר ונסלח לכל עדת בני ישראל ועמל פ צדיק
 כפרק לותם שטברו . וכן כת רצון ס צדיק שנתקן
 על הנדרים שטברו עליהם בשנה שטברא . וכתב
 עד דפ תקון רבנן למר כל נדרי לעדה שטברא
 ואסרתי אסר על נפשה בשטענה בבית הכנסת
 כען נדרי שגנות ואונסין ושגנת צמר כמו שטמל
 ונסלח לכל עדת בני ישראל . אבל מי שנשבע על
 השנה לבטל גסעתי ולפתרה לא . ונסדר רב
 עמרים ישא . ומהנן לאומרו קודם ברכו משוס
 דאמרינן בשלמי שבת ובמסכת נדרים דאין נשלין
 לנדרים בשבת לא לגרך השבת אבל רבננוטרוניי
 כתב אין פוקנן לא בשתי ימים ולא בבבל לשתיר
 נדרים לא בראש השנה ולא ביום הכפרים אך
 שמעט שיש מקומות שאומרים כל נדרי אבל אס
 לא ראינו ולא שמענו מרבותינו וכל שכן נדרים
 ושטעות שטברו כבר שאין מתירין ואין מודין
 לליתר ליתיר דמנה מנועלת התרה למי שמתנה
 אחר נדרו שיחא בטל קילכך אין אס סוברין ול
 פוקנן לעשות כן . וכן כתברצון קאיי אין אס
 מתירין נדרים לא בראש השנה ולא ביום הכפרים
 ולא שמענו מרבותינו שהיו עשין זה כל שקר
 זאתם חמיירו כמותיט ואל תשא ממנה קישיות
 עכ' וכבר פשט המנהג כל המקומות לאומרו .
 וכתב הר"א מאיר מחטנסרק שאין למר יחא רשא
 דיקון ששתין ושטקין לא יקון ששתין וכו' . וכן אין
 למר ככתוב בתרת משק עבדך ונסלח לכל עדת
 לא ונסלח ועמל בלבד וכן הוא תרס הר"א . ולאחר
 שאומר כל נדרי מחזיר ספר תורה למקומו וקורין

קריאת שמיים בצרכותיה ורחמיך ופחד עשן וכו'
 ואומר שלח כבוד קדש על לשלך וימתגלגלן
 שלמה ראשית כענין בראש השנה ואומר אתה
 בחרתם וכו' ואומר ותתן לנו יי אלהים בראשית
 את יום הכפורים קודם את יום סליחת הצען קודם
 על שם וסליחת הצען ולחטאתינו ואין לנו את יום
 טוב מקרא קדש לא את יום מקרא קדש קודם
 אים יום טוב למחיל לבן חמיה קודם ולסליחת
 על שם סליח לענין השם קודם ולבטוח על שם
 כבוד לעמך ישראל אשר פדית ולמחולם אברהם
 עמיתנו בראשית מקרא קדש וכו' שנאמר יום
 הכפורים קודם מקרא קדש ויקח לים

אלהינו ואלהי

לעמיתנו מחיל לבן חמיה קודם ושם על שם
 ואמרינו בספרי והשפח למחולך קהל המוחל
 לך על כל עונותך ביום הכפורים קודם מזה על
 שם מחייתו כעב פאשך וקעבר פאשא על שם
 ועוד על פאשך מפגד ששך על שם ואם יסתרו
 מפגד ששך כאמור אינך זכר קודם מוחה פאשך וכו'
 ואומר אלהי ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויאמנם ביום
 הכפורים קודם ביום סליחת הצען קודם ביום מקרא
 קדש קודם ואחר כך אומר אלהי ואלהי אבותינו
 מלך על כל העולם שוב בכתוב וכתב אלהי קידחי
 מנחה בצרפת שאין אומרים מלך אך אומר יעלה
 ויבא ורבעמרים כתב שאין אומר לא ואלא וקי
 אכל בצפרד ובפרובינצא אומרים את ששם וקר
 יראה ל דקא אמרינו בראש השנה שלכך אין אים
 אומרים קלל ביום הכפורים מפני שאין אשכנז
 כסא דין וספרי חיים וספרי מתיים פתיים לפעם
 ואין בדין לומר שידק ועד אמרינו קדש בשמים
 תלויין ועמדין מראש השנה ועד יום הכפורים וכו'
 נכתב לחיים לא זכו ככתוב למיתה אים כן מלך
 קשלישם על כל אדם המלוכה למשפט לשפט ולגון

את צדיותו ורחמיך לומר מלך עבד ואומר וקשיאם
 עד ודברך אמת וקיים לעד וחוקש באי מוקד
 וסולם לעשות עמו ישראל מלך על כל הארץ מ
 מקדש ישראל ויום הכפורים ואינן שלמה אחרונה
 כענין של ראש השנה עד המבדך את עמו ישראל
 בשלם אים ואחר כך אומר

אלהינו

ואלהי אבותינו תבא לטעך
 תפלתנו ואלהי תתעלה
 מתחמיתם שפ פסוקים הם קיחד תבא לטעך
 תפלתו והשם האוינה אלהי תפלתו ואלהי תתעלה
 מתחמית שחין אים שיש פנים על שם והבטע שיש
 פנים וכתוב השם אים ראש בפטו וקשי עורף
 על שם שיש קשה עורף קודם לומר לטעך
 יי אלהים צדיקים אמתם ולא חטאים על שם צדיקם
 בטעם משוכה ישראל

אבל חטאנו

אעפ שמתקן ודוי וק על סדר קאפא בתרא אומר
 תחלה חטאנו קודם לאזר ודויין כדאמרנו בתנחומין
 ויבא השם אל משק ויאמרו חטאנו כיון שאמרנו
 חטאנו מיד נתדבקה להם ואומר במקום אחר
 שכל מי שחטא ואומר חטאתי אין ראות למלך
 לגעם יש מפרשים אבל כמשמעו לא חטאנו
 ויש מפרשים כינוי אצל אשמים אמתם כלומר
 באמת חטאנו אמתם ואבותינו על שם ומתעורר
 על חטאת בעי ישראל אשר חטאנו לך אינו וכו'
 אים חטאנו ועל שם ויתדו על חטאתיהם ושמות
 אבותיהם וכתוב ליי חטאנו אמתם ואבותינו
 אשמתם על שם ואשמתנו גדלה עד לשמים
 בגדלם על שם ש בגדלם כך וכתוב בגדלם יקודק
 גולא על שם גול אח דברנו רופ על שם ש
 דברנו בלא ובר וכתוב בכן אומר יתן רופ
 ורופ קודם דבר גבאי כדי להיות את חטאנו ממקום
 שיש לו תפלת ממנו וקודם מלאו יקדמא וקדמא

ל' יוסף קמחי זל פראו מורכב משתי מלות דו ש
 ודו קוץ שמש בארמית טב למתבטן דו' דו'
 פר עפן וכן בלש דו שמש ופרוש קמלה שתי
 פות ידבר אחד בטט ואחד של בטטו ק ציפ
 וארשעא שמש יחד בערא זדן על שמש וגם מורו
 חורך עבדך חמסא על שם פראית חמסודיב
 בער וכן חמסו תרתי פלא שקר על שם טפל
 על שקרזים וכן הטחיס טל יצבא רע על שם
 אך מאחתי יצת לקחית כזבא על שם ירע טוב
 לבא על שם ועתה אל תתלוצצו מרדא על שם
 שולח את אותך ל בני ישראל לגים המורדים אשר
 מרדו נאבא על שם ואת קדוש ישראל נא
 סדרא על שם כפרה סודרה סדר ישראל וכן
 דוד סודר ומורה עיפא על שם בקרבה רוח
 עשש פשעא על שם המה ואסתה פשע
 צררא לא עמבא כתוב כן גבי ישראל לא וקאברת
 כל עררי נפשי שהיה אומר זה על רשעי ישראל
 שהיו מתגריים קאיא על שם פשע קשה ערק
 קוץ וכתב ויקא את ערפי ראעא על שם והיו
 כל זדים וכל עמי רשעא שהיא מדבר ברשע
 ישראל שהיא על שם שחת עמר תצבא על
 שם המתצבא משפט תשא על שם אנשי תש
 לבבקים תצתעא על שם ויתעשהשם בנחיו
 סרס ממשתק וממשפטך על שם ולא שמע
 למשפטך ובמשפטך חטאו בם ולא שוק לא לומר
 ולא עלתה ציימ הטלח באות מרד על שם חסאת
 וישר השית ולא שוק ל ואתה נדיק על כל סבא
 עלא ועינ פסוק קוץ **מה נאמר**
 לפי שם מה נאמר
 אלם אחרי זאת ש שבא משתק יושב מרד
 שנאין שובן מרד ואמר יושב על שם יאבת לכסא
 שופט נדיק רמו שיפסק לא נדיק במשפטו מה
 נספר לבגד שובן שחקים לש שקפח שובן סנכתב
 אל מרדס חור ואמר חל שחקים ולקח לשון מה

נספר על שם מייספר שחקים בחסות קל
 הנסתרות והסגלות אתה יודע על שם הנסתרות
 ליה אלם והסגלות לא ולבטא עג עלה וכל שקל
 אלם שחסי ידועים ופגלים אתה יודע רוי על
 על שם וגל רוי קודערך מה די להויא ותעלומות
 סתרי על שם פהוי יודע תעלומות לב ולקח
 סתרי כל חי לרמוז שכל כן יודע קל לש שבו
 נפש כל חי אתה חופש כל חררי בטן על שם נר
 אלם נשמת אדם חופש כל חררי בטן רויא כלות
 ולב פסוק קוץ אין כל דבר נעלם ממך כיון שאתה
 רואה כלות ולבוו קוץ המחשבה ב קלב חושב
 ומכלות יוצעת ואין נסתר מכנר שער כיון
 שאתה חופש כל חררי בטן וכיון שקל לבגד יק
 רען מלפניך אלם שתמחול לא על כל חסאתי
 ותכפר לא על כל עואתיא ותמחול ותסלח לכל
 פשעא ואמון קעס אומרים שתמחול לא על כל
 עואתיא ותכפר לא על כל פשעא ותמחול ותסלח
 לכל חטאתי ואיפסד שהטעם לבריקס כרו
 להקמיק לכל חטאתי לעל חטאי ולא יתקן דגסי
 ביומא בברק אמר להם הממונה תל פד מתעק
 אומר עיית פשעתי חטאתי לטעך אבושת וכן
 בשער המשתלח הוא אומר והתק על את כל
 עואת בני ישראל ואת כל פשעקם לכל חטאתי
 וכן במשה קוץ אל ימסא ען ופחע וחטאה דברי
 ל' מיזיר וחכמים אומרים עואת לו קודמות וכן
 קוץ אומר קכרת תכרת הנפש קהיא ענפ ב
 פשעא קמרדיס וכן קוץ אומר מלך מואב
 פשע ב ואומר או הפשע לבנה בעת קהיא
 חטאות לו פשענות וכן קוץ אומר נפש שתחטא
 בשגנה ופ מואב שהתק על קודוכו ועל המרדו
 חור ומתק על השגנות לא כך קוץ מתק
 חטאתי עיית פשעתי לטעך אבושת וכן ברוד
 קוץ אומר חטאם עם אסתים קעוים קרשעא
 וכן בלמח קוץ אומר חטאם עימ ומרשעא וכן

כמו שנאמר וזוהי לי ידע ואשם • בצדק ובכבוד
 כמו שנאמר וכחש בעמיתו בפקדון ועל שם
 ובגשופ יסו לו • בלאון קרע • על שם לשון
 מדברת גדול • במראית קעין כען שרחה בעיני
 דבר ערוה וחמד אותה וזהו שכתו ולא תפירו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וזעם אחריכם •
 בגנך ובתדבתי • כמו שנאמר אל תקח מאת הנשך
 ותדבתי • באיש שפיתא כען שדבר רעה על
 חסדו והוא על שם ישיחו ציוש שער • בסתר
 על שם אתה עשית בסתר • ועל שם במסתרים
 יהרג נקי • בעיני רמיות על שם עיני רמיות
 לאון שקר • בתחון פה טומר ברוב דברים
 וזהו שכתוב ברוב דברים לי יחדל פגע בצעדי
 רגלי על שם רגלים ממקרות לרוץ לרעה •
 בקשתי יד על שם ולא תקפץ את ירך מאחריך
 מאביון • ברשע שחטא ברעא בל שום אונס
 באגדה על שם נעשתה באגדה • בתמקון לב
 שחטא בתמקון לב על שם ובתמקון לב •

על חטאים

שאל • חייבים
 על שם שנאמר ואת תורת האשם • קרבן זק
 קרבן שלם שהיא מכפרת על קרקורי קליב כמו
 שנאמר והעלה על רוחם • חטאת שנאמר ואת
 תורת חטאת • מיתה צדי שמים כען זר שאל
 תרומה שנאמר בה ומתם כי יחלוקו • כרת
 כען מי שנאמר ונכרתה הנפש הקיף מלקות
 ארבעים וקם כל לאוין שבתורה והסימן ללו כרי
 של יטעה האדם לקדים אחד מקם לחסרו אקח
 מכם • על חטאים שאם חייבן על שם ארבע
 מיתות צד דין וקם סקילה שריפה ארד וחנק
 יש שקורין מחית בקיץ • יש שקורין אותה בסעל
 והוא הנכון שאף על משקל הדג • וכן שמעתי

בדש אלמור חולקת וזוהי לי ידע ואשם • ומרדק
 בלשון ידע ואשם • משא עין ופגע וחטאה אינן
 יסו לטע קנה בשפה שישראל חוסיל לפטר ופשו
 תשובה עשה להם ודויות כשגמת פחדו ובשערי
 ממשלת נמי קח קאלו וקתדה עלו את כל שכות
 בע ישראל ואת כל פשעיהם שיהו כל חטאתם
 ופסק רשע סעדיה וקל ירחק בן גיחה ובער
 קטור כל מיאיר אכל בעל הילכת גדולות ורב
 פלוני וקרי יאף ולי פסקו כחכמים • ובתורה
 כהן תב כחכמים וכן מקונן השלם • יקח נתבאר
 שצדך להקדים חטא לשון וענן לפשע •
 יש סדורים שכתוב בהם על חטא על סדר האפא
 שתא ומפרט ט חטאים ונכון הוא • וכן כתב רב
 עמרם וקדם במזל וקרב רשע יושא נדך לפרט
 את חטא וקו מסחו •

על חטא

שחטאם • לפטר באונס
 שאנסו וקו גים לעמר על אחת מעל מעשת מאמורו
 בתורה ואם לאו יקרעו שיגמר ואל יקרב שנאמר
 במעט עשה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם
 ולא סימיות בהם חון מעסדה ורק וגלי פריות
 ושצרות דמים שיקרב ואל יעמר • בכל דעת
 כמו שנאמר אשר יבא את רעהו בכל דעת והוא
 לא שוטף לו מתמוול שלשום • בגלי על שם והבגלות
 לא ויצעם • ברעת ובמרימה שחטא מדעת או
 רימה את חסרו • בהקור קלב לשון חכמים הוא
 ואמר חכמים זל הקדורי עבדה קשין מעבדה •
 עידוי פח כען ששאלו את חטא ואמר כן חטאתי
 צודק מלאון שקר וזים • בחזק יד כען
 סתחוק על חסרו וחטא לו • בטומאת שפתים
 על שם כי איש טמא שפתים אכז וקו נבלת הפה
 צב קרע שחסיית לרוב עבדה • צודש
 כמו שנאמר או קודע לין חטאת • בל יודש

אלה

סמיק קורא אלה ובסדר רב עמרים ורבי
 סעדים כתוב סקילה שריפה סמיק עם מה שלטנו
 בל פירודי על מעט עשה ועל מעט לא תעשה
 בן שיש בה קוס עסק הוא חוזר על מעט עשה
 ובן שאין בה קוס עשה הוא חוזר על מעט לא
 תעשה בן שגויס לא ובן שאין גויס לא על
 שם והקבלות לא ולבטא עד שלם את שגויס
 לא כגד אמרם לפטך אל לא שער עתה
 פטרם הקלויות לא ואת שאינם גויס לא קל
 גוי וצפי לפטך אל לא וחטאם על כלם כמו
 שטאמר הנסתרות לא אל לא והקבלות לא ולבטא
 עד שלם כך קורין המון העם ולא יתקם הנתו
 לא בא למרות שאם חוטאים על כלם לא בנה
 להורות שהכל גלוי לפטו ומכון שלא למד
 וחטאם על כלם לא הכל גלוי וצפי לפטך אל לא
 כמו שטאמר הנסתרות לא אל לא והקבלות לא ולבטא
 עד שלם וכן כתב הרמב"ם מרוטנבורק שאין
 נכון לאומרו וגם רב עמרים ורבי סעדיה לא
 כתבוהו **כי אתה** סולח לערואל
 על שם פ' אתה יי טוב
 וסלח ומוחל לשבטי ישראל לקח לשון לשבטי ישראל
 לרימום פלותם לרגל צדוקיה להתכפר ולהתפאל על
 שם ששם פ' שבטי ישראל יה פדות לשבטי ישראל
 לשם יי ויש לא למוד מן השבטים שקיו מעתה
 צתי זה ובאי ממרחק לראש להקבץ בקרבנותיה
 כל שכן אכתא שאין אדם זויס ממקומא שיש לא
 להודות לשם יי ולבקש מחילה וסליחה ומעלפדיך
 אין לא מוחל וסולח על שם ומעלפדי אין אלם
 ויש אומרים ומעלפדיך אין לא מוחל וסולח לא
 אתה וכתב רשב"ם צדיק המוסף לא אתה אחר
 ס' אומר ומעלפדיך סופה הוא וכבר שאלו
 למעלה בסוף תפלת שמונה עשרה שהחותם כאן
 צ"ל קמלך סלחן שהוא סופה ועוד אם כן הוא לא
 שמונה ברכות סתתלם ואין שבע תנן בל"ב

עד שלא סברתי שרוש קודם של
 סברתי איך כראי לא הייתי חשוב וקונן להיות
 סבר ועכשיו שאצדתי כאלו לא סברתי פ' מה את
 ומה חשיבותי עזר את בחיי ק' וחומר במיתתי
 שאם עזר הרי את לפטך יי אל ככל מלא עשה
 וכל עמך יקיר עשן מלפניך יי אל ואל אצתי של
 אחטא כ' ומ' לא ייעט שלא אחטא על דרך מאמרם
 אל בא עמך ממעטן אותי ומה שחטאתי לפיך
 מרוץ צדיקך הרבם מרוק ענן שטיפה והדחה
 כמו ומודק ושופך במים כלומר הפרע ממני אך
 צדיקיים ובקשה וו היא שאיך בברכות בסוף פר
 קיה קורא ב' יי ואלו שלם צדיקיים וימחול
 בסליחות ותחננים ופמוטס ווידויים ווידוי גדול
 בכלל כמו שאומר בא שמורות ואחר כך אומר
 עמר לפטך יי ושב מרום על חטאי על חטאים
 סקילה שריפה קדו וחזק עד מוחל וסולח
 זאומר אדי ואזכר על שם כבוד אתה אדי
 ס' דוק על שם קטנה כדוק שמים וכנע
 קשמים בלשון דוק של קדום מטעם שהם עשויים
 כקדום וכן בלשון חמנים אל בדוקין שבטא
 ודיל הוא כמו לתרץ על שם החיים כל יושב חג'
 עלה עמוקות על שם מגלה עמוקות מעתה
 ויוצא לאור צלמות דובר נקודת על שם אה מעד
 צדיק קדו להשיע קדור בלשם על שם זה קדור
 בלשם ואין זולת על שם אין עד מלברו וזכר
 הצדיק על שם ואזכור את צדיקי חונן שרית
 על שם אולי יחנן יי צבאות שרית יוסף טהור
 ששם פ' שרוש אך המראה טהור מלאן וכעס
 קשמים נומר ששם מלאן ושם כשן גדולה
 זכר וארא כשן חמל יושב שמים על שם
 יושב בשמים ישחק קרוב לקוראיו רחום וחסן
 על שם קרוב יי לבר

קודמיו רחוק ורחוק מרחוק ככתוב על ידי
 בנאך מן ילכו וכו' ואחר כך אומר ויעמר
 ואומר קדים שלש ואם ילכו בבת אומר ויכול
 וברית מן אמת ברבחו מנו בשאר שבת
 וחיות בשל שבת בלבד ואם יאמר של יום הכפרים
 וכבד כתבא קטעם בתפלת ליל שבת ואומר
 קדים ואחר כך לפחות ותחמם ואחר כך אומר
 קדים שלש ומתחיל לקרות מהתלש מן אשרי
 האיש עד לבטח תשיבנו ויש שקורין עד סוף
 מן מור ארוע ארועא מה ארוע שמך בכל קורין
 ואחר כך אומר קדים יחא שלמא רבה

ולמנו נטילת ידים שחרית של יום הכפרים ותשע
 בארבע מן חלקות בין המפרשים ארמזים זיל
 כתב שאין פוסטין וכן נראה מציאש רש"י זיל
 והתעשרת כיום שפסולין וכן כתב רבא תש דהו
 בני שידיו מלוכלכות בציט ובצאה שמותה וקיימ
 לן שאפ"ו מיה עפ"י מן וכלך בטיט ובצאה רוחן
 כדרכו ואם חושש וכן נראה מהירושלמי וכן
 כל היום שפסק נכרו או הטיל מיניו ושפסק שבו
 עזרת פוסטין ידיו לתפילין וכן כתב ר' יצחק
 בן גאון וכתב עוד שאם היה לטור על פניו או
 לראש על גב ששמו שמותה לקטעו במים

שחרית

כנגסין לבת קבוצת ומסדרין קבוצות וקורין פ
 קומיות מנו בשבת ומוסיפין אחר יושב בסת
 עלן ששם עשר מן מורדים יש מהם מפני קיום ויש
 מהם בעמר שהם מן מורדים של בקשא ותחמם
 המדין לום ואלו הם תפלה לבוד שמעך א' נק
 לבוד לך א' נפשי אש' לבוד משפך אשרי נשו
 פשע למען מן מורוד לבוד בבא לין נתן קנשא
 למען מן מורוד לבוד שיר לך דומיה תהליש למען
 לבב קרח מן מורוד רשת א' ארצך תהליש לבוד קטק
 א' ארץ עבט לבוד ברב נפשי את א' ברב נפשי
 את א' ואומר הללויה קללו את שם א' ומן מורוד
 שירו לך שיר חדש ואומר שיר למעלות אש' שש
 אל קקרים שיר קמעלות לך נשאת את שש
 שיר קמעלות לבוד שמחת באומרים ל' שיר
 קמעלות לבוד לך א' שמה ל' שיר קמעלות
 מן מורדים קדחתך א' ואומר קודו ל' שטוב
 וברוך שאמר וכל קומיות וקורין קרית שמע
 בברכותה ומתפלל שבע ברכות מנו של ערב
 כתו טענות קצות יתקן של ישיבה למן בשחר
 שבעה פעמים ויעבר וכוסף שבעה וכמנהג
 ששם ובגשם ששם ואזני קשרי כת קבלת
 פתולת חסר א' שלם עשרה פעמים ויעבר
 סגור שלם עשרה קרות ורב נטורו לכת
 מן מורוד ישיבת בשחרית אומר שבעה

ולמנו נטילת ידים שחרית של יום הכפרים ותשע
 בארבע מן חלקות בין המפרשים ארמזים זיל
 כתב שאין פוסטין וכן נראה מציאש רש"י זיל
 והתעשרת כיום שפסולין וכן כתב רבא תש דהו
 בני שידיו מלוכלכות בציט ובצאה שמותה וקיימ
 לן שאפ"ו מיה עפ"י מן וכלך בטיט ובצאה רוחן
 כדרכו ואם חושש וכן נראה מהירושלמי וכן
 כל היום שפסק נכרו או הטיל מיניו ושפסק שבו
 עזרת פוסטין ידיו לתפילין וכן כתב ר' יצחק
 בן גאון וכתב עוד שאם היה לטור על פניו או
 לראש על גב ששמו שמותה לקטעו במים
 ובאין כתב שאם היה רגל להעבר לפוף משעו
 במים בשחרית כל השנה שהיא אסטפס מעמד
 מנו כן ביום הכפרים דהו מלוכלך בטיט ובצאה
 אכל ל' אדם אחר וקה"ל דאמריקן שורק אדם
 מנהג במים בערב יום הכפרים ושפסק אופה כמן
 כלם בעתם לומר ששש אמת מעט לחיס ל'
 שנתבאו ארבה ולמחר ביום הכפרים מעבד
 על גב ששנו ואינה לפסול ידיו שחרית מנו שסופין
 עז אדם לא מן צדקה על גב ששנו להסוקנה ואם
 חושש וכן כתב ב' צלח צפור דשחרית פוסטין
 ידיו כדרכו ואם חושש ומנבך על נטילת ידים
 אכל פטו אסור ויש אומרים שאין לבדך ביום

סלחות ובמוסף אומר חמשה ושמעתי שלש ואם
 יש פטאי אומר חמשה וחזור שלש בתפלה וכתב
 רב פנחס ויודע שלש בטר ואומר במגן ומחיד
 ובמילך הקדוש דברי רשי ושלחה ולא דבר קצב
 הוא ולא חובה אל שבת והודיה והזכרת זכירת
 אמת ומע שירע או להרעות או למעט ולתעב און
 אומר לא דבר מועט בשלש ראשונה אבל סלחות
 ודמיוס חובת קיום קן ואומר אתה בחרת
 מחול לעשותם עד לגמל המהרה ואומר קודמו
 וגרסינן ביומא אומר רב המדרואי קוק קאיימנא
 קמיה דשמואל והוק יתב וכד מטי שלחא דכסריא
 לעומר אבל חסאם קס אכרשא וכו' וכתב רבון
 דמיהא שמענן שכל העם צדיק לעמוד כשיאמר
 שלש בטר אבל חסאם אעפ שכל אחד ואחד
 בתפלה ואחר כך אומר מעה נאמר להגן חשב
 מרוס על חטאי על חטאים סקילה שריפה עד
 מחול וסולח ואומר אריד וכאור ואחר כך אומר
 יעלה ויבא מלך על כל העולם והשיאם רעד
 ומודים וברכת כהנים ושם שלום ואומר ואתם
 קדבקים ומודיא שלח בטר שפסבי באחד קורין
 ששה מראש פרשת אחרי מות עד ויש כאשר
 עה א את משה ואם חל בשבת קורין ש שבעה
 ובשע קוריא המפטיר קרבנות המוספין בשבת
 פנים מן ובשאר לחדש השמש עד סוף פסקא
 ומפטיר בששם ואמר סול סול עד שפ דבר
 ומחזיר הספרים למקומם ואומר קדים עד לשל
 ומתפלל

תפלת מוסף

שלש ראשונה אתה בחרת מעט חטאים
 עלם לשבח אחילה מחול לעשותם עלה ויבא
 מלך על כל העולם והשיאם רעה ומודים ושם
 שלום ואומר קודמו וצל חסא סקילה שריפה לבי
 עד שלם סגריע וחזור שלש בטר בתפלה שלש

ראשונה אתה בחרת מעט חטאים עלם
 לשבח אחילה מחול לעשותם עד לפי התעמם
 ואומר לים וליו אסתים היה עם פשוט שלרזי
 עמך שבת ישראל וכו' ואומר סדר עבודה ואחר
 כך אומר ודויה מעה נאמר להגן יושב מרוס על
 חטאי על חטאים סקילה שריפה עד מחול וסולח
 ואומר אריד וכאור ואחר כך אומר יעלה ויבא
 מלך על כל העולם והשיאם רעה ומודים וברכת
 כהנים ושם שלום ואומר ואתם קדבקים ואומר
 קדים שתקבל ומאריכין בסלחות ושמועס עד ש
 שיגע ומן תפלת המנחה

למנחה

אומר אשרי ופדר קדושה וקדים עד לשלש וכתב
 קל יעקב בן קראש זל ויראה שאין לומר ואם
 תפלתו אף אם חל בשבת פ מעה שאומר אות ב
 במנחה בשבת הוא על ש המדרש שדורשם
 שאעפ שאם אולפן ושותן אם באין להתפלל כמון
 שכתבאמו במנחת שבת וזה לא שייך ביום הכפרה
 לרשקי ממנחה המקומות שאומר אות בכל פעם
 אפלו כשחל בחול ומודיא שלח בטר ספר תפלה
 וקורין ש כהן ולוי ומפטיר בעציות שבת שרית
 אחרי מות מן כמעשה ארץ מצרים עד סוף הסדר
 ומפטיר בונה עד סוף ספרו דברי עשר ומסיים
 מני אל כמון כמו שהיא בסוף ספר מידה וזאת
 להפטרקו ולמד לבט העולם שאין אדם יכול ל
 לביחחמפט קהם אם עבד עצרות כמו שכתוב
 אתה אלך מדומך ואתה מטפך אברח אם אסרך
 שמיים שם אתה ואצעה שאול הך ומת שקודין
 בפרשת עציות אומר הטעם במדרש דסא של
 פולם אתה הזקנתם שלם לגלות ערוה אף אתה לא
 תגלה ערותך ותבפר לא ויש אומרים טעם אחד
 לפי שגמסו של אדם מתחזק לשם ובע אדם נבשלן
 בלן כל השנה וגם ביק שהנשים מתקשות לבטו

קיום כדאימדין בפרקא קמיא דזימא דהאידין
 יומא דכפרי איבעל כמה בתלתא במהדר צד
 לבך קודין לון עגש קערויות וכל מי שיש פרו אחת
 מהן יכרוש ממנה ויחזור טהובא ויהכפר לו ונש
 מפטירין בונה שמדבר בענג השוכה ומחזיר
 ספר תורה למקומו ואומר קדיש על לשל
 ומתפללן כמו ביוצר וחזר שלח בטר קודים כמו
 בשחרית ואומר קדיש תקבל ואם חלבב
 אומר נקי תקי ומאריכון בעלחות ופגומים פג
 שיעב זמן תפלת נשאל וזמנה סמוך לקיפת ה
 קחמה דגרי ברוש למי דיומא אימת היא נשאלה
 רבנן דקסרי אמרין אתפלגון רבול יוחנן רבאמן
 בנשלת שפרי שמים ול יוחנן אמר בנשלת שצרי
 היכל פו וזוי בום אחר הקטרת והשלחת הנרות
 אר יודן עבתתא מותנ ומיינא לר יוחנן בשאלה
 פרקים בשפה כהמס שאאים את כפזם ארבעה
 פעמים בום בשחרית במוסף במנחה בנשלת
 בתענית ובמופדות וביום הכפורים אית לך
 מימר נשלת שפרי שמים קא איתקוש נשיאור
 כפס לשירות דכתב לשרת ולבך בשמו מיד
 שירות ביום אף נשיאת כפס בום אחרת
 דאימיה דרב אחא קוק ציר עלתיה דרב בום שימא
 רבא פדוש קיה שומר סלית של רב דומיה למיה
 דאמרי בשבת הוא ציר וזוי באודרי אמר ליה כב
 החמי שמא בריש דקל קב לעלתי ליעצ נשלת
 שצרים מיחלתא שטותיה דרב תמן קוא אומר
 בנשלת שפרי שמים ובחא אמר בנשלת שפרי
 היכל אמר רב הונא על ידי דקוק רב מאריך
 בליתיה סג קוק מנע לנשלת שפרי שמים פרו
 סוף תפלת נשלה של חיתה נמשכת עד נשלת ש
 שמים ולמדנו מזה שאפילו לרבא דרבא מתחיל
 לתפל קודם שקיפת החמה אלא שנמשכת ק
 מתפלמ עד ראת הכפס ול יוחנן צריך שישלם
 תפלת קודם פלג ממנה וקוא סמוך לקיפת

קחמה קיימא לן רב ול יוחנן הלכה כל יוחנן
 ונחש למי בפרקא דהיא דזימא פלגאם תפלת
 של נשלה פטרת של פרשת והלכתא דאיה
 פטרת משום דתפלת ערשת האידנא קבשה
 חובה **תפלת נעילה** אומר
 קדיש ומכרו שלח בטר לקמלומר התמא לחיימא אפ
 מה חייט ומתפלגון לשל דאשיות ואומר במקום
 כתבה חתמה ול במקום ופרק ואומר אית
 בחתמא מחול לעשותא יעלה ויבא מלך
 וקשיאם רבא ומודים ושים שאם ואומר מה נאמר
 לצטר יושב מרום עד הלל הנס תדורת קבלות אית
 יודע ואומר **מה אנו** על שם מה אפ
 מה חייט על שם וחי לשאול
 קנען מה חסדא על שם וחסדש כענן בקר
 מה נקא על שם וכבד עדים כל נקותא ואין
 למר מה ישעא פ קשם הגדול והסורא קוא ישעא
 מה מעשיא על שם וחבל אית מעשה ידך
 מה כחא על שם מה כחי פ איחל מה גמרתא
 על שם ואל יתהלל קבטר בגמרתא מה נאמר
 לפטר יא אלא קלל קבטרים כאין לפטר על שם
 קמת דווס לאין ולקח לאון גמרים לפ שאמר
 מה גמרתא ולפ שאמר קבטרים אמר אחר כך
 ואנשי קשם כלל קו על שם קמה קבטרים אשר
 מעלפ אנשי קשם וכתב בתר ק ואומר יא אמחה
 את קאדס אשר בראתו ונמי וקול כלל היו וקוא
 על שם וקול כלל קו וחכמים ככל מדע על שם
 משיב חכמים אחר וכתב איתחל חכש בחכמת
 ונשם ככל קשכל על שם קוי חכמים בעיפהם
 ובג פקס נשם על מעשיא תמו
 על שם שופטי ארץ כתיב עסק
 וימי חייס קבל לבי על שם פאף שפס בשער
 כום איתמו פ יעבר ועל שם פל ימיא על ארץ
 וכן פל ימיא פא בעברתך ולקח לאון קבל על

סם פ חכל קבל ומועד קאדם מן הצמח אין פ
חכל קבל פסוק הוא

אתה הברלת

אפש מראש
בצמח

שחטא אדם הראשון נטרד מן עקן שכל וישלחו
 אלוים מן עקן ואמר הברלת על שם והבריע
 לרעה ואמר אפש בצמח שחטא על שם לצרוץ
 אפש מן הארץ ומעב ידענים אפש אמה סלה
 ותצדקו לעמוד לפניך בצמח שנתחדט אדם
 הראשון לא גרשו מכל וכל אלא השפס מקדם לך
 עקן לעמוד לפני והוא על שם אפש ואשיבך
 לצמח תצמוד ואמר ותצדקו כלומר חכרת אות
 ולא התגברת אפש שחטא וקיה צדק לעשות לו רע
 פמי ואמר לך מן הפעל על שם באשר דב
 מלך שלבון ומי ואמר לו מה תעשה ואיש יברך
 מה יתן לך על שם אפש צדקת מה תתן לו כלומר
 אי ידע לחיות צדיק ולעבדך מה יתן לך פ הטוב
 שלו הוא ותתן לו אלוים באהבה את יום הכפרים
 הזה וכו' למען חדל מעשק ידין וכו' כלומר איש
 דן אותך בכל שעה שאם חוטאים לא הוא ממנהן
 לפי פד יום הכפרים אולפנאוב בנתים ואתה
 צדיקך מדשם רחם עליו וכו' ואתה איה קסלחות
 שואמר פ עמך קסלחה ועד כתיב לא אלוים
 מרחמים ומסלחות חסן וכחוס ארך אפש ורב
 חסד פסוק קווי וממוסיף ואימת טועה הוא פ
 איש כהוב בפסוק ומרבה להטיב על שם מה
 דב טובך אשר כפית לביאריך ורובה איה
 בתשובתן של רשעים וכו' שואמר אמר אלפים חיל
 אפש אלוים אפש אפש צמח רשע וכו' וכלומר
 החפץ החפץ מות רשע וכו' וכלומר פ לא החפץ
 במות המת באש אלוים ואומר פ איה סולחן
 לצדאל וכו' אקופד שלא מנהג וכו' ואיש חל
 יום הכפרים בשבת מושר של שבת בתפלת נעילת
 ואפש שאיה באה לא מפני יום הכפרים דיום

הוא שמחייב צחמש תפלות וכתם המפרשים
 שאפש שמושר של שבת בתוך התפלה סידוי
 שאומר אחר התפלה אין למושר של שבת שאין
 הוכרח אחר התפלה וכבר חתם בשבת בתפלת
 וכן כת אראש וחוזר שז התפלה ואומר וידוי
 באמנע כמו באשר התפלות ואומר כתר כמו
 בצמח ואומר ברכת קהמס ואיש יש שקות
 ביום אומר סלחות ואחר כך מתפללן ערשת
 דהלבנה כל יוחנן דאין תפלת נשלה אינה פטרת
 של ערשת אלא לבשתחשך מתפללן תפלת מחול
 ומצדיקן בתפלה וכן על הכוס כמו שמצדיקן
 במוצאי שבת אלא שאין אומרין איהו הנשא וגם
 אין מברכין על קבשמים אולפנאוב כתיב על קוד
 מפני שאקורל שמתמש פ ביום הכפרים
 ובצמח אור ששבת מן שאין כן במוצאי שבת ושם
 בארס קסמס ומבאתי כתוב בחדושי קר יורה
 שמנהג בגדונה שכל אחד ואחד מולך שדו כר
 מנחת קבנסת כדי שימק להם מוומן אור ששבת
 ואיש חלוים הכפרים בשבת לל מוצאו דקיים
 מוצאי שבת אחר שמתפללן שמנה פשרה אומר
 קדיש ואיש אומר וקיי ספס מהטעם שאמרס
 למעלה אלא מתחיל מואודך ימיים אשצטבו ואומר
 סדר קדושה וקדיש תתקב ואומר הברלפליה ו
 הנשא ומברך גם על קבשמים ואחר כך אומן
 יפתח אלוים ואומר קדיש יקא שלמיא רבא
 ונהג לאחר שמתפללן ערשת לתקוע סימן קשרן
 פעם אחת ואחר כך אומן לך אכול בשמחה למען
 וגם מפני שאומר במדרש קהלת בשעה שישאל
 בפסדן מבתי כנסיות במוצאי יום הכפרים צרת
 קול יוצאה ואומרת להם לך אכול בשמחה למען
 צבר נשמעה תפלתם לטב כריח טחוח
 וכת רבא קאיי בתשובת שלק מנהג כל ישראל
 לתקוע במוצאי יום הכפרים ולס מצאס טעם
 למען שקורל חובה אלא דומק שקורל וכר לעובל

שאלנו ביום הכפורים תעשרו שופר בכל ארבע
 ולפי שאין צורך השבן זמן קיובל התקיים לתקוע
 בכל שנה זכר לטוב וקיים דאמרין גדאמרין ועד
 יום הכפורים שבשנת קיובל לא יאעברו נפשות
 לבתיקם ולא שדות חוזרות לבצלקם תקעו כל
 באופר ביום הכפורים עברים נפטרם לבתיקם
 ושדות חוזרות לבצלקם וזכר לטוב שהיו עשין
 בזמן הבית ויש תקשן אות כמון העברים כשיוצאו
 לשדות תקשן לחירות דרור ואלו יצחק בן
 נחית כת שתקשן באופר כדיל צרכב את השטן
 דאמרין בפרקא קמא דיומא שהשטן יש לעשות
 להשטן כל ימות השנה חוץ מיום הכפורים שאין
 לעשות שם יגבר ייך השטן בנימין שאלו כמון
 ימות הדמיה פחות יום אחד שהוא יום הכפורים
 ופחות יום הכפורים ירצה להשטן וקול באופר
 מערכת שופר כמון יין שטן ואין פגע דע
 ואלו יקשה מה שכתוב באיוב ויהי היום ויבאו בני
 קאים להתעב עליו ויבאו גם השטן בתעם ותרעם
 אמתו וקוק ביום דיעל רבא יום שם סודחמא
 אתתני מלאכה למיקם ביעל קדם א שמשמע
 שהוא משטין גם ביום הכפורים שיש למר פ קודם
 מתן תורה היה משטין אבל כיון שנתקדש יום זה
 ונתאם קלחות והוא יום מחילה ושלחה אינו יכול
 להשטין ושלחו איש חמה יגדל מיון אגש חמה
 בנימין השטן מה שכתב להדלק נרות בליל
 יום הכפורים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות יש
 אומרים הטעם משום דבשגן אור ששבת יש
 אומרים טעם אחר מה דאמרין בהסקתא דקומי
 אורי על כן באורים כבדו אלו הפסין איך הקבא
 הדלקו לטע נרות כדי שאשמוד את נשמתכם
 קמאוליה בגר שנאמר רב אים נשמת אדם ושהו
 פגסין פשיות כמון שכתב למעלה ואמרין
 בשבת בפרק כל כתב הקדש אמר לה ריש גלותא
 לרבא קמא מלי דכתיב ולקדוש א מכובד אמר לה

וקיום הכפורים שאין ט א חלה ושתק אמר תעמ
 כבדו בכסות נקיה פרוש שבמאכל ובמשתה אי
 איסור לכבדו כשאר ימים טובים ועל כן מכבדין
 אות בכל מיט כבודים ומטעם זק גם כן מהגן
 להטע בטע כנסיות בגדים נאים ויש יחידים
 שמהגן לעמוד על דגלהם ביום הכפורים כל קיום
 ויש סמך לה מראמרין בפרקי ל אישר ראה
 סמא שלא מנח ען לשאל ביום הכפורים אמר
 לטע הקבא רטא של עולם יש לך עפ אחד בארץ
 מלאכה השרת מזה מלאכה השרת יחש דגל כך
 ישראל יחש דגל ביום הכפורים מזה מלאכה השרת
 אין להם חלה ושתק כך ישראל אין להם חלה
 ושתק ביום הכפורים מזה מלאכה השרת אין להם
 ישיבה כן ישראל עומדים על דגלהם ביום הכפורים
 מזה מלאכה השרת ש'ום מתווך בעהם כך ישראל
 שלום מתווך בעהם ביום הכפורים מזה מלאכה
 השרת נקיים מכל חטא כך ישראל נקיים מכל
 חטא ביום הכפורים ואגב שומע פדות קקטיער
 על ישראל ומכפר עפותהם שנאמר ביום הזה
 יכפר עלכם למאד אתכם מכל חטאתכם לטע א

תפלת יום הכפורים

שאלנו ביום הכפורים תעשרו שופר בכל ארבע
 ולפי שאין צורך השבן זמן קיובל התקיים לתקוע
 בכל שנה זכר לטוב וקיים דאמרין גדאמרין ועד
 יום הכפורים שבשנת קיובל לא יאעברו נפשות
 לבתיקם ולא שדות חוזרות לבצלקם תקעו כל
 באופר ביום הכפורים עברים נפטרם לבתיקם
 ושדות חוזרות לבצלקם וזכר לטוב שהיו עשין
 בזמן הבית ויש תקשן אות כמון העברים כשיוצאו
 לשדות תקשן לחירות דרור ואלו יצחק בן
 נחית כת שתקשן באופר כדיל צרכב את השטן
 דאמרין בפרקא קמא דיומא שהשטן יש לעשות
 להשטן כל ימות השנה חוץ מיום הכפורים שאין
 לעשות שם יגבר ייך השטן בנימין שאלו כמון
 ימות הדמיה פחות יום אחד שהוא יום הכפורים
 ופחות יום הכפורים ירצה להשטן וקול באופר
 מערכת שופר כמון יין שטן ואין פגע דע
 ואלו יקשה מה שכתוב באיוב ויהי היום ויבאו בני
 קאים להתעב עליו ויבאו גם השטן בתעם ותרעם
 אמתו וקוק ביום דיעל רבא יום שם סודחמא
 אתתני מלאכה למיקם ביעל קדם א שמשמע
 שהוא משטין גם ביום הכפורים שיש למר פ קודם
 מתן תורה היה משטין אבל כיון שנתקדש יום זה
 ונתאם קלחות והוא יום מחילה ושלחה אינו יכול
 להשטין ושלחו איש חמה יגדל מיון אגש חמה
 בנימין השטן מה שכתב להדלק נרות בליל
 יום הכפורים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות יש
 אומרים הטעם משום דבשגן אור ששבת יש
 אומרים טעם אחר מה דאמרין בהסקתא דקומי
 אורי על כן באורים כבדו אלו הפסין איך הקבא
 הדלקו לטע נרות כדי שאשמוד את נשמתכם
 קמאוליה בגר שנאמר רב אים נשמת אדם ושהו
 פגסין פשיות כמון שכתב למעלה ואמרין
 בשבת בפרק כל כתב הקדש אמר לה ריש גלותא
 לרבא קמא מלי דכתיב ולקדוש א מכובד אמר לה

שאלנו ביום הכפורים תעשרו שופר בכל ארבע
 ולפי שאין צורך השבן זמן קיובל התקיים לתקוע
 בכל שנה זכר לטוב וקיים דאמרין גדאמרין ועד
 יום הכפורים שבשנת קיובל לא יאעברו נפשות
 לבתיקם ולא שדות חוזרות לבצלקם תקעו כל
 באופר ביום הכפורים עברים נפטרם לבתיקם
 ושדות חוזרות לבצלקם וזכר לטוב שהיו עשין
 בזמן הבית ויש תקשן אות כמון העברים כשיוצאו
 לשדות תקשן לחירות דרור ואלו יצחק בן
 נחית כת שתקשן באופר כדיל צרכב את השטן
 דאמרין בפרקא קמא דיומא שהשטן יש לעשות
 להשטן כל ימות השנה חוץ מיום הכפורים שאין
 לעשות שם יגבר ייך השטן בנימין שאלו כמון
 ימות הדמיה פחות יום אחד שהוא יום הכפורים
 ופחות יום הכפורים ירצה להשטן וקול באופר
 מערכת שופר כמון יין שטן ואין פגע דע
 ואלו יקשה מה שכתוב באיוב ויהי היום ויבאו בני
 קאים להתעב עליו ויבאו גם השטן בתעם ותרעם
 אמתו וקוק ביום דיעל רבא יום שם סודחמא
 אתתני מלאכה למיקם ביעל קדם א שמשמע
 שהוא משטין גם ביום הכפורים שיש למר פ קודם
 מתן תורה היה משטין אבל כיון שנתקדש יום זה
 ונתאם קלחות והוא יום מחילה ושלחה אינו יכול
 להשטין ושלחו איש חמה יגדל מיון אגש חמה
 בנימין השטן מה שכתב להדלק נרות בליל
 יום הכפורים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות יש
 אומרים הטעם משום דבשגן אור ששבת יש
 אומרים טעם אחר מה דאמרין בהסקתא דקומי
 אורי על כן באורים כבדו אלו הפסין איך הקבא
 הדלקו לטע נרות כדי שאשמוד את נשמתכם
 קמאוליה בגר שנאמר רב אים נשמת אדם ושהו
 פגסין פשיות כמון שכתב למעלה ואמרין
 בשבת בפרק כל כתב הקדש אמר לה ריש גלותא
 לרבא קמא מלי דכתיב ולקדוש א מכובד אמר לה

וקול ספר חיים גאתך לחקר מוסר על שם הלל
 לים יחקר ואת בלומי בעת גאתך לחקר במוסרך
 רחמך יקדמו רוגר על שם מהר יקדמו רחמיך
 ועל שם שמעיים פסוק זה בלעז מאד אמר מיני
 דלת מעשים בשורך ואמר רוגר על שם מעבדך
 ומדוך ורזל נשתמשו בזה קלאון הרבה דלת
 מעשים בשורך על שם אשורם ולש קרוב כלומי
 כשתט מעשים הרעש והרעם קרב דק מליך
 על שם קרבה לנפשי גאלש מליך פ מעבדך
 ורזל נשתמשו בזה קלאון הרבה ומטעם מעב
 עבדך שיהיה חסיד ומטעם כלפי חסד דקין
 במשפטיך ואצל שאין את ראויים לך מעבד דלות
 מעזים קורא בעצמך לך על שם נעק לבס אל
 א קורא פרו אבא כמו על ברכות קורי ע
 ישועה במעטע על שם וית עליהם במעטע
 כלומי עה ישועה בתפלה שאם מתפללם לטעך
 מעטע מלאון ואת טבע ע והשיב שמת אהלתם
 על שם כח אמר אהנת שבשמת אהל יעקב ואמר
 תם על שם ויעקב איש תם יושב אהלים פרחו
 דאה ע שמעו על שם וראה שוממותא והפער
 אשר נקרא שמך עלה זכור נמת פז זכור מיד
 ס אמרת וקול מלאון נאם א עדות לך תשכח מע
 ורע שנאמר ב לא תשכח מפ ורע ולכן חותש
 תערה תעיר סודך שים בלמודך על שם שכתו
 ער תערה חתם תערה בלמודי קול מעקש מילת
 תשם שיתיר אות חותש ומטעם שיגז קשת שיבא
 ליקו שיפרש לפ סודות תערה שחס סתמור
 מעטע : טעם אגן קסקר כל אל יחסר קמוג
 מבקש גם כן שיחזיר את הסודות לגשת קגוית
 ככתחלה כמו שאמר הכתוב שררך אגן קסקר
 יחסר קמוג יתגן בבר אחד דיע מימות ספודין
 היתח כחש עגן עגל כדי שיחזיר רואין זה את זה
 ומפרש בגמר מנא קט מיל אל חשט דאמ קרא
 שררך ו ספודין ולמך נקרא שמך שררך שחיתת

יושבת בסיסרו של עולש עשת קמקדש קמוג
 באמצע של עולש אגן שמגית על כל השלש
 כל קסקר שקול דומה לקסקר פ דומה לעגל
 הידח תרעס ידח סיקרא ועל דרך קפסט אגן
 כמו וישם באצות וקס קמוג קיס מפט שתעצ
 קאגן עגל כתבשת הידח אל יחסר קמוג שאם
 הוטרך אחד מהם לבאת רואה חס יש שם כג יוצא
 ואם לאו אינו יוצא פ קמוג כשם שהיין קמוג שם
 חקיס מים ואחד יין כך אי איפסר שתהיה ישיב
 לאכשם ספודין בלא שיקו שם של איתם סקול
 כג ידע את אשר ידעך על שם דע את לך אכך
 ועבדן כלומר רחס על קמפריס אותך ומקבלים
 עלהם לקותך ידע מלאון וידע לים מנר את אש
 לא ידעך עכשם לא ידעת את יימנר עגן מלש
 כמו וכסאו לרץ מנרת ותרעס ויפול רוכס וימנר
 רוכס ע תשיב לבצרון לבודים אסירי התקום על
 פס שום לבצרון אסירי התקום ופרוש בצרון עגן
 חווק כמו ערים גדולות ובצרות ומטעם חווק
 עלמה של מעלה קימינ כלומר מנר את אשר לא
 ידעך כאשר תחוק את ישראל בעת שאת קעל
 פקס עתה בגלות וקס לבודים ואסורים ומקוים
 לבאולה זה כמק שטס כמו שאומר במדרש תלם
 קוק קוית יי זהו שאמר הכתוב ואמר ביום קאול
 קנה ליין זה קוינל אין צד ישראל אל קקו
 בלבד כדי שיבא לו בשכר קקו וכן קול אומר טוב
 א לקו ואומר שום לבצרון אסירי התקום שמי
 תאמר עב קנה כל קיץ ואחז לא כשעא קוק
 אל וכן קול אומר חוקו ויאמן לבבש כל קמינל
 לי דוד שקוק לי עשתולכך קוק קוית ..

סדר תפלות סוכות

עבשת נכנסין לשת הכנסת וקודין קדית שמע
 בצרכתיה וחזתמין ופרוש עלנא וכו' ואומר
 פלית כסר קדיש עב לשלש ומתגלגלן שלש

וראיהם כח והעלים להם כח שאין מעברת
 בחולת חס לשחר ברכת המוציא שהתחיל הקטור
 אבל בשבת ויום טוב מעברתן אחד קדוש קודם
 ברכת המוציא כהנה הוציאם שצריך לברך על
 הסוכה בכל פעם ופירש שנכנס בה וכתב בעל
 קמטור שאין עתה מעשה לברך אדם בסוכת חברו
 וז"ל פיר' כיון ששקר קבעת שאלה עשא בתוך
 הסוכה היא האכלה מברך על האכלה ופטר כל
 שאר הדברים אפי' קשינה שהיא חמורה מהאכלה
 שהרי אוכלת ערשי חוץ לסוכה ואין ישן ערשי חוץ
 לסוכה אפי' קשינה שהאכלה עקר פטר קשאר
 וכן היא דעת הר"ב והר"מ כתב בחידושי דבש
 מפעם מה מעברת על הסוכה כל שבטעם ובמנה אין
 מעברתן לא ללמדה ראשון אס תאמר מפעם שקלם
 הראשון היא חובה ומכאן ואילך רשות סוכה וכן
 הלכה הראשון היא חובה בלבד שהרי אס כבד
 לחול בשאר הימים שרות חוץ מהלכה הראשון
 אוכל ושרות אין צריך לחלף בסוכה ואס כן
 מצינו שח' סוכה ממנה ויש למר דם אמרינן
 בסוכה ללמדה ראשון חובה קעמיל האכלה אבל
 הישיבה חובה היא בכל הימים שאי אפשר שלא
 יעמוד מעט בשר או ביום או בלילה וישן מעט
 ואותו מעט צריך לעמוד בסוכה קילבך ע
 קשיבה מערך לשב מה שאין כן במנה

שחרית נכנסין

לשבת הכנסת ומסדרין קבוצות וקורין קומיחה
 כמו בשבת ומוסיפין אחד יושב בסתר עליון לעצת
 משאל לבת קרח כחיל תערוג ונש' מוסיפין אחד
 מומור שירו (וי' שיר חדש שיר המעלות לדוד
 שמחת באומרים לו ומתפללן כמו בערבית וחוזר
 שלח צמר קתלה ואחר כך כוטלן קולב ומברכין
 עליו על נטילת לילב' נטילה היא כיון לקיחה
 שנאמר ולקחתם לכם ונטילה לשון חכמים קוא

ראשונה ושלשה אחרונה וקדושת קדוש באמצע
 כמו בפסח לא שאומל את יום חג הסוכות קוז
 זמן שמחת תורה על שם ושמחת בחגך ואחר כך
 אומל ש' קדיש ומקדש בשרת הכנסת והפסחין
 לשתים לשלש ומקדשין ואוכלין ושותין בסוכה
 ועוד הקדוש יין וקדוש היום וסוכה ואחר כך זמן
 לפ שקומן חוזר על קדוש היום ועל משת סוכה
 ורש' יעקב בבל שמאן כת דוקא בלל ראשון של
 סוכות יש לברך זמן לבסוף ימאוס דקאי אהדיומו
 אסוכת ויום טוב אבל בלל שפ' צריך לעין זמן קודם
 סוכה לפ שזמן לא קאי אלא חיום טוב ואם הפסח
 כת סוכה חים שהרי בכל מקום אומר יקנהו אפי'
 שהזמן חים לא בשבת הקדוש ולפי ששאל הקה"ל
 ועוד ימצא בפרק חולין קלברא סוכה ואחר כך
 זמן ואיס מחלק בין לל ראשון ללל שפ' לך יש לל
 זמן בסוף אפי' בלל שפ' וכן מהגון וכת הר"ב
 שאם ידלו גמלים בלל ראשון של סוכות בעג
 שלא יוכלו לשכול בסוכה שיברך למחר שהחיים
 נשיב בסוכה מפעם שכרת שהחיים שברכו בלל
 הראשון חים עלה אלה לטם טוב בלבד וכת קלמ'
 עז'ל שצריך לקדש מעמד כדי שיברך קודם
 פשיית המשת' והראש כת אס כן לבריו היה על
 לקדש קודם שיכנס בה שמיד בבגשתה קוא עשה
 המשת' לא כון שמשת סוכה היא האכלה ומטויל
 אף אס מערך לשחר שישב מקרי שפ' קודם
 לפשיית שהמשת' פושכת כל זמן האכלה וכל זמן
 שאהא בסוכה ופי' בסוכות האם התעבבו כמו
 ויש העם בקדש וכן כת מר רב צמח גאון אפי'
 שמשנכנס לה צריך לברך כיון שאין לה קבע אלא
 עשיבה בסעודה ויש קדוש היום וסעודה לטע
 סודו על הכוס וקר מוצי' מרוסנדרק קוא
 מערך על הסוכה קודם ברכת המוציא אף בחול
 מאוס דתשא נכנס לשבבה מערך קילבך ראוי
 שתקדוש ברכה זו לברך המוציא מיד אחר קשיבה

במקום לקיחה כדאמר' סטל אדם את לולב ועד
 על שם שאז מעט ומוריד וכתב וינטל וינשא
 כל ימי שלש ולקראו מעד לאון כטיל שקיח קרימה
 ונע מעדתי אשר קונף ואשר קורס גמרי בקרבנות
 מעט ומוריד מלאון קורס וינטל קרי קוז כמו
 וירימס וכפל לאון הוא של וינשאס ואין מברכין
 על הנשבע שקוז מירדגן אל על הגטיל שקיח
 מירדגן ואחר כך אומר שקייס ועמדת ארס
 קהל לכל שמע ימי קוד ומברכין לטו לימוד
 את קהל וברך שיטול אגדת קולב וקודס
 ומצדקה שיעין והארתו בשמא ומפרש הסעס
 בפדק לולב קולב משום דהאיתלתא מעי וקחי חד
 מצא ועד טעם אחר מעט שהארתו דומה ללב
 והלב בעוף ססה לב שמא ארבעת המינים שכלול
 בקראי טלס בשם קולב וכן הברכה על גטיל לולב
 ומפרש קאעס בגל קוזיל ומינס גמא מכול
 וכשיטול קולב והארתו גבו פותן את הקף שר
 לולב למטה וקופר קשטמה של ארתו למטה עד
 לאחר שיברך כדי שתהא הברכה עובר לעשייתה
 ויש אומרי שייטול קולב שבו ויברך על גטיל לולב
 ושאריים קודס שיטול הארתו ונמנא שיברך
 קודס לעשיית קאעס שאו יטול ארבעת קודס
 שיברך נמנא שכבר יא קודס לעשייתם שכיון ש
 שהגשין יא אי עמי יכוין של לבאת עד שיברך
 ואעג דאמר' בראש השנה דמעתי אינן צריכר
 טובה קפ מיל בסתם אבל במסין של לבאת לא
 כשק בגל כרחיק ויש אומרים שאינן צריך לבלוק
 שאינן כגמרת מעט קולב עד אחר קאעס ועד
 כיון דאמריק בגל ליל בהגול קולך לשת קמדרש
 ולילם שבו עבר לעשייתן קוי וכתב בני סעדים
 סניך בשעת נטיל שיקח פט קולב שקוז קודו
 שגד פט קמתפל וקוד קידוק עם השדרה כלפי
 חובה ויש אנשים שאוחזים אותה קטר מוק וכדאי
 קוז קוזון למיך עליו ושאק פעמים בצד

לבעט בכל יום שגד שש קשות השלש ולא
 קן בשעה שמברך מנענע פטש אחת ומנענע
 בקודו תחלה וסוף שרו בקודו ראשון וכו' תחלה
 מנענע פטש אחת ובהודו אחרון וכו' וסוף שקוז
 אחר ברך קודו מנענע שט פעמים מטב שכול
 אות ומנענע באלו יא קושיעה כל שט פעמים
 מעט שכולן אותה קרי שש וקטע שמנענע
 באלו יא קושיעה כל ולא באלו יא קולב חל כת
 בעל המנהגות מטב שהנעט קוז לעט דוחק
 דעת ופולג דעס ולגער בשטן לפקר נריך
 לבעט על תלת אל קושיעה כל קושיעה
 מלא חוקים אבל באלו יא קולב חל לפי למיך
 קוזי טעמא ובחדושי דבא כת טעם אחר מעט
 ששקס קספסוק אחר ואין מנענע כפסוק אחר
 שט פעמים ובספר קהשין משה אסמכתא לט
 שמנענע באלו יא קושיעה כל ולא באלו יא
 קולב חל מהפסוק שנאלו אז ירנא עט ונמי
 וכתב בתריה קודו ליל ס טוב ש לעלס חסדו ואמר
 קושיעה ואיתא במדרש לפי שבראש השנה באין
 לבין ישראל ואומות העולם ואין יודעין מי יא וכו'
 מי יא חייב נתן קבלת מעט זו לשאל שיקון
 שמחים בולגשין קודס קוזא מלפ קאפט וכו'
 שקוז שמח וקו סכתו ירנא עט קיער כלומר
 ירנא בעט קיער כאשר יא מלפ יא יא יא כשא
 לשט את הארץ ובמה ירנא בקודו ובקושיעה
 וכתב קראש ועכשו שנהג שש אומר יאמר כל
 ישראל וקמטר עטן קודו וכן באמרנו כל שבת אקון
 וכן באמרנו כל יראי קמטר מנענען על כל קודו
 וקודו שאומרים על וכן כתב הפספת ומיך
 העלס אין סוזן כן וקטע שאם מנענע קולב
 להודיע שנחא את כל המקטרנן עלפא כדאמר'
 שרש דפסיקתא כהדין נעחיא דנכחין בקרב
 וקטין לילבא שדיקון פי כדרך קמלס קפוזין
 ותשין קשירות לקחין קדומא ואת קמל כור

תלוי עליו ועליו על ראש המגדל ומולך ומעלה לך
 רוח שודיע בך מולך נח את קולו והנעמו
 הוא שמולך ידיו מנשגדו ולשלא וינעגע שם שלש
 פעמים בחוליהו ושלש פעמים בקובצה ומעלה
 איו ועשה כן שלש פעמים ואחד כך מטק ידו
 לגזנן ועשה כן שלש פעמים וכן לגז דרום
 שלש פעמים ומעלה ידו לגז מעלה ועשה כן ג' פ'
 ומורידה לגז מטק ועשה כן שלש פעמים שקוא
 סך קול ששק ושלשים פעמים וכן כתב רחב בשם
 רשבא קאיי. ובעל קעפור כתב ונעמו דרבנן
 ואופק בה לקולו ואין צריך לכל רוח ג' פעמים
 קוליה ושלש פעמים קובצה לא בן קוליה
 והקובצה ימיה שלש פעמים לבל רוח. וכתב
 שד מנחג אבותיה מולך ומעלה מעלה ומוריד ב
 צלבו. מולך ומעלה למי שארבע רוחות הם שלו
 והמושל בשתיים קוא מושל בארבע והמולך לבצון
 ולדרום דעת חיצונו קוא. ואלא כתב לו נחג
 קעלפ כן לא מולשן לארבע הרוחות ומנחג כשר
 קוא הקבצה ימינן מלפנות למי שארבע רוחות
 קעלפ הם שלו ומנחג אחר קוא חיצו. וקראשון
 שהנהיג כן היה נראה לו שהמולך והמעלה לו רוחו
 נראה כשהו וערב וכן מנחג קעלפ לעשות שדיקם
 כן והכל קוא וארבע כשמולך ומעלה לשת רוחות
 ואחד כך מעלה ומוריד קוא קבצה כשהו וערב
 שיש לו ארבע קשת אכל כשמולך ומעלה לו רוחות
 ואחד כך מעלה ומוריד יש לו שש קשת. כתב
 בעל קעפור קוליהו והקובצה קוא הנעמו. ואין
 צריך נעמו שדק ועלן וכן כתב רשבא קאיי שאין
 ערך נעמו שדק ועלן שלם אמרו לא כדרך
 שאמרו בתפוח מולך ומעלה מעלה ומוריד.
 ואמרינן סיקרא רבא פרי עץ קדר מה אחרו זה
 יש ב ריח ויש ב אוכל כך ישראל יש בהם בצ אדם
 שיש בהם תורה ומעשים טובים. כפות תמרים
 מה הנמר זה יש ב אוכל ואין ב ריח כך ישראל יש

בהם בצ אדם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים
 טובים. ועוף עץ עבות מה קדם
 זה יש ב ריח ואין ב אוכל כך ישראל יש בהם בצ
 אדם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה.
 וערב נחל. מה ערב זה אין בהל ריח ולא אוכל
 כך ישראל יש בהם בצ אדם שאין בהם לא תורה
 ולא מעשים טובים אמר הקב"ה לאדם אי איפשר
 להחליטם באומה אחרת אי איפשר שבער כתבת
 בערותי ואף גם זאת בקיותם בארץ אויבתם לא
 מנחתם ולא געלתם לבלותם וגו' לא יעשו כלם
 אגדה אחת ויהיו מכפרין לו על גו לפי קוקר.
 הכתוב לקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ קדר וגו'
 לא ארבע מינן אבלוב. באים לרשת על קמיוס
 כשם שאי איפשר להם להתקיים בלא מיס.
 כך אי איפשר לעולם להתקיים בלא גשמים. לפי
 קוקר הכתוב להרשת בארבעה מינים לו לפי
 המקום כדי שיתרע לטבו וידו להם גשמים. עוד
 אמרינן בהגדה למה באהרונ שקוא דומה ללב
 לכפר על הקור הלב. ולמה בהדם שדומה לעצ
 לבפר על סיקור פעם שנאמר ולא תתרו אחר.
 לבבכם ואחרי שערס וגמל. ולמה בערב שדומה
 לשפתים לבפר על בטוי שפתים. ולמה בלוב לומר
 לך מה ללב אין לו לא לב אחד כך ישראל אין להם
 אלא לב אחד לחכם שבשמים. ואומל במדרש
 של המקיים מצות אחרונם שלש המיטס כלאו
 קיים כל המצות. והטעם מפני שסוף אחרונם
 שלש מיטס עלה למען תריג' ואומל במדרש תלם
 אשירה לוי ב גמל על אמן להם קב"ה לשרא פרע
 למה שהקדמתו איתם בעלם קוא ואח אגמול.
 איתם לעתיד לבא. נסכו לפי מיס בחג בעלם
 קוא כ כבד הקדמתו להם באר עמו לה ואח פרע.
 להם לעתיד לבא יטפ הקריס עמים. אמרת להם
 טעו לפי ללב והקלו אותם כ כבד הקדמתו להם
 הקריס קדו כאלם ואח פרע להם לעתיד לבא

יִקְרִים וְהַגְבַּעַת יַעֲבֹדוּ לִפְתָּכָם רַחֵם אִמְרַתִּי לִבִּי
 עֲשׂוּ לִי סוּכָה כִּי כִבֵּד קִדְמִיתִי אֶתְכֶם כִּי כִבֵּדְתֶם
 הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת פְּדֻעֵי לִבִּי לַעֲתִיד
 לָבֹא וְסוּכַת־תִּי יִהְיֶה לְכָל יוֹמֵי מִי קִדְמִיתִי וְחַלְשֵׁי הַיּוֹם
 אֲשִׁירָה לִּי כִּי גִמְלַעַשׂ וְלֹא חָרַר שִׁינְמַרְוֹ אֶת קַהֲלִי
 אֲדַמְּךָ שֶׁלֹּא חָזַר קִדְשׁ תִּתְקַבֵּל וְמוֹצֵא שֶׁנֶּפְשִׁי
 בְּאֶחָד קוֹרֵץ חִמְשָׁה בַּפְּרָשָׁת אֲמֹר אֵל הַהֲבָנֵם מִן
 שׂוֹר אֲוֹכַשׁ אֲוֹשׁ עַד וַיִּדְבַּר מִשָּׁה אֶת מוֹשֶׁה וַיֵּא
 שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבַשָּׁבֹעַ קוֹרֵא קִמְפְּטִיר קַרְבָּת
 קִמְוֹסֵטֵן שֶׁנִּפְרָשָׁת פְּנַחֵם מִן וּבְחִמְשָׁה עֶשְׂרֵי יוֹם
 לְחֹדֶשׁ הַשָּׁבֻעַ עַד סוֹף פְּסִיקָא וּמִפְּטִיר בְּתַרְי
 עֶשְׂרִי בּוֹכְרִיהַ הַנֶּחָיִם בָּא עַד בִּשְׁתֵּי אֵל בְּבִאוֹת בּוֹס
 הַקּוֹרֵא וְקוֹרֵא סוֹף הַסֵּפֶר וּמִחוּזֵי הַסֵּפֶר יֵשׁ לְמַקְוֵן
 וְאֲדַמְּךָ קִדְשׁ עַד לְשֵׁל וּמִתְּלַלֵּן

תפלת מוסף

אומר
 ראשונות יתה בחרתא מפני חטאי וזה שאמר
 ואומר שלש אחרונות וחוזר שלש בחרתא
 ואחר כך אומר הושענא ומהגבן להקיף התבה
 פעם אחת בכל יום ומעטן ספר תורה לתורה
 כשמקיפין אותה וביום השבוע מקיפין אותה
 שבעה פעמים וכו' למקדש דתגן בכל יום מקיפין
 המזבח פעם אחת וביום השבוע שבע פעמים
 ואומר אלה הושיעה נא את וקו הושיעה נא פלאי
 את וקווי בנימ אלה יודת את ואלו הן יראה
 שהיא גרם וקו בלל אף ומס מפעל שמות הנקובין
 משלש מקראות הסמוכות בפרשת ויקי בשלש ויסע
 ויבאו ויט' ואלה תן בטעב אחריות ומס שם
 המפורש אות ראשונה של פסוק ראשון ואחרונה
 של חמשה וראשונה של אחרון וכן בסדר זה כל
 השם הראשון ואלו של ויסע' הא דכל קלפ' ואלו
 דויט' והשם קוה וקו' את אף דישראל: מן הראשון
 ימעגן בחשבון למפרע יוד דרוח קדיש וקלס

במזל פרש שקווי רומן למק שכתוב בהרמ ראו
 פתקת את את קווי ונכתב בטען השופת ישראל
 ופלתה ודנה למר האל שאמר ראו עתה מ
 את את קווי הושיעה נא כמו שקבטתה
 יראה שקווי גרם וקווי בלל ויש חסמכתא למ
 הקיף מקפסוק שכל ארחן בנקיון כפ ואסובנה
 את מוצרך ל' לשמיע בקול תורה ולהפיר כל
 נפלאותך פרוש ארחן בנקיון כפ רמון לעלב
 שלקחין אותה וראובנה את מוצרך ל' רמון
 לקיף לשמיע בקול תורה רמון להודו ל' פטוב
 ולספר כל נפלאותך רמון למק שאם מבקשים
 ימלטו שיגיע עת הושיעה וקו שאם חכתו ומומר
 סיכו ל' שיר חדש מנפלאו עשה הושיעה לו ימים
 חזרוב קדשו כתב רשי מי שאין לו ללב ל' יקיף
 ובשבת חין מקיפין וכתב רב שרידא שאין למר
 קוש ענא בשבת מטע התפלות שיסמע שאומר
 גם בשבת כמו בחול ויבאו לטוב הולב אכל
 כשאין אומרים הושענא מתברר להם וכתב
 ק רבא יעקב בן קראש ונראה כיון שאין מקיפין
 בשבת מתברר להם במק שאין מקיפין ואין נדך
 למפוע מלומר הושענא וכן כתב בעל הקסוד
 ואומר קדיש שלש ונפטרין לבתיקם לשלם

למנחה

אומר אשרי
 וקדיש עד לשלש ומתפלל כמו בידו וכן בערשת
 מתפלל כמו בלל ראשון וכבר כתבנו עטן וק
 בלל שני יום שני מתפלל כמו
 ביום ראשון ופטלן הולב
 ומברכין על נטילת לולב ולעטן זמן היא מחלקת
 הר שלמה בר שאסון כתב שאין לאומר דממק
 נפשי יבא בזמן שאומר הראשון אף אם הוא חול
 דלא גרע מלא אומר בשעת עשייה שיבא ולא דמי
 לזמן וקדוש שאומר בלל שני שאותה הוא בשבת

יום ולא בשבת חסוכה וכן כתב רש"י ור"י ויש
 חומרים שצריך לאומרו משום דלש תקון ומן לא
 בשעת פשייתו או בשעת נטילתו ואם היה איתנו
 חול אסור לא יחייב לא שעת פשייתו ולא שעת נטילתו
 מילכך לא יחייב צימן של איתנו ואר"ש הסתם
 לומר ר"א שונה וכתב ר"ל יעקב בן קראש אשלו
 לפי דבריהם לא יחייב חול יום ראשון בשבת שצריך
 לאומרו בשבתון שלא אמרו בראשון ומוציא ש"ס
 שם ספרים בחד קורין ארבע כמו איתנו ובשעת
 קורא מפטיר גם כן כמו איתנו ומפטיר במלמס
 ויקחו עבד במוציא חותם מארץ מצרים ומחזיר
 הספרים למקומן ואומר קדיש עד לשלש ומתפלל
 כמו איתנו **בחולו** של מועד פרשת
 סוכות ומעלה מהתפליין
 מדרש ואומ' יעלה ויבא בעמק ומטילן קולב
 ומעבדן עליו וממדין את קהל ומק' פן התנה
 פעם אחת בכל יום חוץ מבשעת כמו שאמר
 ומוציאין סוף וקורין ס' ארבעה בקרבנות החג
 סבסבס ביום הראשון של חול של מועד קורא
 חן וביום השני ולו וביום השלישי וישראל חוזר
 וקורא וביום השלישי וחרשע קורא ספקא דומיא
 שקרא ביום השני וביום השלישי ובשעת קורא חן
 וביום השלישי ולו וביום הרשע וישראל חוזר וקורא
 וביום הרשע וחרשע קורא וביום השלישי וביום
 הרשע וכן כל הימים עד יום חמישי והוא בכלל
 ומחזיר סוף למקומו ומתפלל תפלת מוסף כמו
 ב"ט ובמקום את חס טוב מקרא קדש קול אומר
 את חס מקרא קדש הזה ואם חל שבת בחול של
 מועד פרשת ושאריה ומנחה מתפלל כדרכה של
 שבת ואומר יעלה ויבא בצמד ובמוסף שאר
 ימי חול של מועד לא שמוצרך גם של שבת
 באמצע וחוזר מן בשעה ומוציאין שם ספרים
 בחד קורין ופרשת פתחא ראה אתה אומר לי
 ובשעת קורא מפטיר קרבנות של ספקא דומיא

לפי מה שקרא היום ומפטיר שחוק אל ביום בא ג'ג
 עד וטקנו קארץ ובסדר הפסח כתבם בשם רבי
 קא"י למק' מפטירין ביום בא ג'ג והטעם שאין
 מוציאין בכל יום מימות חול של מועד שם ספרים
 כמו בחול של פסח מפטיר שבפסח יש שם פרשיות
 הרבה מעטן המועד אבל בסוכות אין שם פרשה
 מעטן המועד לא הקרבנות בלבד ודין הקצת
 תש"ן בחול של מועד תמצאן מוטאך בסדר הפסח
 כל ק' ימים של חול של מועד אומר לחד התפלה
 צמקוס תפלה לדוד למנצח משכל לבט קרח רחיל
 ג בליל הושענא רבא סוקהן מקבת אנשים לקרות
 את התורה בליל מראש ועד סוף משום דאמרין
 צמק דברכות לעולם ישלם אדם פרשיותיו ע"פ
 הכתר ששם מקרא וחד הקדש ואיפסד של
 השלם כל הפרשיות עפ' הכתר ולפ"ך קורא
 בליל הזה קורא התורה בליל וישתלמו פרשיותיו עפ' הכתר
 ונראה לפי שקריאה זו אינה מועלת כלל לפטורם
 מתקנת חכמים שיקריאת התורה בליל הזה
 היא פעם אחת כל פסוק מעט שאין שום אדם
 שיכול להשלימה בליל אחת ששם מקרא וחד
 הקדש ולכן יש יחידים שאקנה להשלימה בליל חג
 הסוכות ויותר טוב היה להשלימה בעשרת ימי
 השבוע כדאמרין צמק דברכות רב ביבבר איש
 סבר לאלמיעונו לכת פרשיהא דכולה שהא ב
 צמיעל יומא דכפרי פרוש כדי שלם יהא נחשבלו
 לען ביום הכפרים תנא ליה חייא בר רב מדרבתי
 ועתה את נפשותיהם בשעה לחדש בערב וע'
 בהשעה מתעטן וקאל בעשרה מתעטן לא לומר
 לך כל האוכל ושותה בהשיש מעלה עליו הכתוב
 כאלו התענה תשיש ועשירי סגד לאקדומיעונו אינן
 ליה קהוא סבא תנא ובלבד שלא יקדים ובלבד
 שלם יאחד ויש אנשים שאקנה גם בליל הושענא
 רבא שטרפן עצמם בסדין ומוציאין למקום שמנע
 אור קלסו וששטין מעלהם הסדין וגאריים

ערומים ופגמים איברייהם וארבעותיהן איש מאלו
 כל שלם טוב הוא ואיש יחסר כל ראשו בגפשו הוא
 ואיש יחסר כל אחד מאלו ארבע ידיו סימן לאחד
 מקצובו ויד ימין סימן לבטו הזכרים ויד שמאל
 סימן לנקבות וכן פרש הרמב"ן בפסוק סדר כלם
 מעציהם וזה לשון יתכן שירמזו הכתוב למת
 שטרעם בכלל החתם לה יתיה כל גראש האיש אי
 אשר ימות בשנה קהיא עכ"ל וזה קהל איש כל
 האדם ממנו ש קעמך אכל הלכה או אכל האודת
 אי איפוד של יתיה על כל הא קהל הא קהיא
 בדברי רבותי במאה דבסאה ויש סעך לדברי
 מרדכיין בפרק בתרא דקוריות היא מאן דבש
 למיפק לאגרא וצט למידע אי הדך לבתיה אי לה
 לקוס בשתא דקברא אי חיי במאה דבסאה לדע
 דקדך לבתיה ואחכ אומן שולשו מילתא היא דילנ
 חלשא דעתיה ומתרגע מוליה מכאן אי אומן שאין
 ראוי לעמוד מנהגה וצום המישי של
 חולו של מועד שהיא קושענא רבה מתפלגן כשאר
 ימי חולו של מועד ויש מקומות שמהגן להוסיף
 קודו ליה קראו בשמו ואומר יוצר של שבת ואומר
 צמוסך כתר כמו במים טהור ואעפ שאח חול
 ומנהגיה הוא וקטעם מטע שהיא סוף החג
 וקקפה ותש'ס שבשם פרים ועוד פ' ביום זה
 הוא קיום החתמה שאין מעבדין מלפני הקדש
 ביום הכפרי שיהתמם לייש ועל כן מהגן לשוסף
 קודו ליה ויוצר של שבת וכתר שאין חושש אדם
 כיום טוב וגם מהגן לומר כשאמריך את למענה
 יחמור לגוד שיר לך דומיה תהלה וג' מטע שמועד
 ע' רעיון על המים שהם מעטן היום פ' למח
 מתחילן לאחל את הגשמים שתמלה וגם אומר ע'
 בששן אתה תכפרם שהיום הוא קיום החתמה
 כמו שאמר וימקישן התבה שבע פעמי כנגד
 ארבעים ויש אומרים כנגד שבע פעמי סבבו
 וריחו ויש סמך לזה מהמקרה פ' תמנה שט

ואסובבה בעסקה ולא קן אקומיה נל ואסובבה
 צערי ואסובבה את מזבחך ל' כנגד סבבתי
 שר ירחו שבע פעמים אסובבה מזבחך ומרש
 בהאמם ורעיון על המים וסולן ערבה חור
 מן הערבה שיש בליל וקיא וכך למקדש שאין
 מקיפן ע' ביום את המזבח בערבה ל' שמיט
 ערבה מתפלגן כמו בליל יפ' ובמקום את יום חג
 הסוכות קוד אומן את יום שמיט חג ערבת קוד
 ומקדש שצ' צבת הכנסת ואומר זמן כמו שנטרש
 לקמן ואוכלן בסוכה מטע שהיא ספק שבע ואין
 מערבין על שיבתה שאם כן קיים עשין אותה חול
 וכבר קראמו שמיט חג ערבה לא שאין יושבין בה
 מוספק ואין לעל שיבתה בה היאך נעשה חולשן
 דרך בפ' ארש לפעמים לשב כל סוכה איש של
 לשם מעט סוכה ואת למך אין סולן לעל בשמיט
 כל ברכה כמו שאין עשין בסוכה ויש לעל משום
 דכטילת ליל במדינה כל שבעה איש לא משום
 זכר למקדש שכן התרה איש חובה בג' ל' לא
 יום אחד ש' ולקחתם לכם ביום הראשון ועל אכל
 במקדש חייבן כל שבעה שאלו שמיחתם לטע'
 איש שבעת ימים לפיכך די לפ' בשבעה ואין
 חוששין לספק אכל סוכה מן התרה שבעה ולשכ
 חוששין למיט ספק שבע ועוד פ' בגטילת ליל
 בשמיט יש ע' אסור טלבו' אכל סוכה אין בה לא
 ישבה ומקדשין ואומן זמן בשמיט של חג הסוכות
 מה שאין כן בששן של פסח מטע ששמיט דגל
 בפ' עצמו לעטן פ' ק' ק' פ' שים בפ' עצמו
 זמן בפ' עצמו דגל בפ' עצמו קרבן בפ' עצמו
 שיר בפ' עצמו ברכה בפ' עצמה שים בפ' עצמו
 על ר' שהיו מפיסין ע' אנשי המשמדות על
 הקרבן מה של היו עשין כן בפ' חג לא די' ו'
 חוזרין עלהם חללה חכ' משמרות כמו שמשמש
 צ' חלל זמן בפ' עצמו שמיטתן ע'
 שחייבן כמו ביום ראשון של חג דגל בפ' עצמו

למנחה על קשימית. ברכה בטע עממה מפרש
 שתפתח דסוכה על שם שמברכין את המלך
 שנא ביום קשימית שלם את העם ויברכו את המלך
 וימלך ברכה בטע עממה כפ קראשן שאמרם
 ברגל בטע עממו וכן מפרש בגמ' ומפרש ברגל
 בטע עממו שאר הפרושים שאמרם ׀
 פחרית ככנסין לשת ככנסת ומסדרין הסדרות
 וקורין קומיות כמו בשבת ומוסיפין בסוף יושב
 בסדר פלגן למנחה משפיל לבת קרח כחיל הערוג
 ונ' ומתפללין כמו בערבית וחזור אל התפלה
 ועמדין את קהל ויחזקו כל קדיש התקבל ומנחה
 שפ ספרים בראת קורין חמשה בגשת ראה אנת
 מן כל הבטור עד סוף הסדר ואם חל בשבת קורין
 ׀ שבעה ומתחילין מן עשר העשר ובשפ קורין
 המפטיד בקרביו המוספין שבע פנים מן וביום
 קשימית עגרת עד סוף הסדר ומפטיד במלפס
 ויהי ככלות שלמה עד ופאראל עמו' וקטעם
 לפטורק ׀׀ מטע שכתו בק ביום קשימית שלם את
 העם ויברכו את המלך ונ' ומחזיר הספרי למקומן
 ואומר קדיש עד לשלם ומכריז שז' לקהל למי
 משיב קדוח ומוריד הגשם ומתפללין תפילת מוסף
 פל תשיש מתפללין כמו בלל שמיט' ומקדשין
 ואומרים זמן' ולפחד מתפללין כמו ביום שיפט
 ומנחה זין גספרים וקורין בראת חמשה פרשת
 וזאת הברכה קורין עש קורבנה עד ואתה על
 בצותינו תדורך' וחזור וקורין עש קשימית שקורין
 המסויס מתחילת וזאת הברכה עד לשפ כ'׀
 ישראל' ומטעם לברכה ׀׀ על שם שלמה המלך
 ברך את ישראל בשמיט של חג שנא ויברך את כל
 קהל ישראל ונמ' לך קורין בתשיש ספק שמיט
 הברכה שברך משה את ישראל ובשפ קורין מתחיל
 בראת עד אחר בראת ל' לעשות' ובשפשי
 קורין המפטיד כמו אתמו' ומפטיד בתחילת
 יקושע ופי אחרי מות משה עד פ עמך אל הלך

למ' שבתפלה וברכת המזון זין אומרים את יוס חג
 הסוכות לא את יוס שמיט חג עגרת' ויש מפרשי
 שהיא לעטן אכלות כדאמרינן בפרק ולא מנחין
 אמר רבינו יוס אחד לפע חג' וחגו שמיט עגרת
 שלו קרי כאן עגרים ואחד פל למטן שלשים יוס זין
 צריך לשפס לשלשים יוס אחד קרג' לא תשפס
 ימים עמכא שהשמיט עולה שבעה כשבעת ימי
 חג' והלמכן פדש רגל בטע עממו לעטן לעש
 שאם היה שם ערב קרג' שילן שס ולא ילך עד ק
 הבקר שהיא מוכזי יוס טוב כמו ביום ראשון ומשום
 ופשת בבקר והלכת לוקלך' קרבן בטע עממו
 שהיו מקריבין כל ימי חג שבעה פרים כנגד פ'
 אומות והיו מיתמעסין והולכן סימן להם שיתמעסו
 ולפ סדר מיטעסיהם להם לקריב בשמיט ששק
 פרים' וזין מקריבין לא אחד והוא כנגד אומות
 יחידה ועוד שכל שבעת הימים היו מקריבין כל
 יוס לים שפס וארבעה עשר כבשים ובשמיט חיל
 אחד ושבעה כבשים שיר בטע עממו שהשיר
 שהיו קלים אומרים ביום קשימית לא היה מקבל
 שירות חג' כדאמרינן בפרק החלל בחול שר'
 מועד בראשון אומרם ל' צע לים' פ' חול של
 מועד הוא קורין ליום שפ של פסח כזה מדבר
 בזמן שבת המקדש קיים שלם היו עשין יט אלא
 יוס אחד' בשפ ולגשע אמר אל'ם' בשלשימי
 קוס לפע מרשע' ב' שפס עש עגרים בטע'
 באישי קסירותי מקבל שמו' בששי ימוטו כל
 מוסרי ארץ דב ספרא מותב בהו סייעתא לומנבא
 ואם חל שבת בראת מקס דוחן שיר של אופי יוס
 למחר וקין אומרים במקומו שיר של שבת וכן היו
 דוחן שיר של כל יוס פוס שאחריו בעטן שיקים
 נחם קשיר האחרון שהיא ימוטו כל מוסדי ארץ'
 וביום קשימית זין לעמר בחזק כהנא וכאמר שיר
 של יוס ראשון שהיא ל' צע לים לא אומן שיר
 יאר בטע עממו' ומכשע במסכת סופרים שהיא

על אשר תלך ונקרא יום זה יום שמחת תורה לפי
שמעמיין בן התורה וראוי למוח בסיומה והפטע
שמחתה לכן מיד בראשית כדי שלא יהא פתחון פה
לשון לקטרג לומר כבר סיימו אותה ואיך רוצים
לקרות עשר ימי חטעם כיון שזכרנו בסיומה כרנכה
באתחלתה ומדעם בפוטוים כמו אשר בגלל אבות
וכת רב עמדם ולשחר שמפטרין מברכתו באי אמל
אשר בגלל אסת וחותם בן באי סתן העדק וכן כת
דבא סעריים ואיך נכון לומר ברכה באשר בגלל
תחלה וסוף מלאך של קווצה בהלמוד ואין לקטע
ברכה לא מה שקבע ראובן הוא המנהג וכן כת
אבן הירחי ויש מקומות שאקבץ המסויס והמתחיל
לעשות משהו ושמחה ויום טוב לסיומה של תורה
וקוראין ליל קדושה וחשיבים ובמוכאי יוס טוב
מכדי לן בתפלה וכן על הכוס כמו שמבדיל במוכאי
שבת אלא שאין אומן איהו הנשא וגם אין מברכתן
לא על הנד ולא על הבאמי ואם חל אחד מן המופיע
במוכאי שבת מוסיף באתה בחדתו כשיגיע עד
ושיקר הגדול והקדוש עלמ קרית

ותודיענו

אתחיל בלשון דעה על שם
שהקם תפלה זו במקום
ברכת דעה ועל שם שפרשין מן השבת שחלים
זאת שבת קדש קודעת משפטי נדקך על שם שבת
ביום קללתך על משפטי נדקך ובשבת מתפלגן
שבת ברכות ולכן אמר משפטי נדקך במוכאי
שבת כלו היום הלפך בא ברכו שהמשפטי נדקך
ותלמדא לעשות חוקי רעך לומר בזמן מתן תורה
וקורא על שם למדת חוקך ואין רעך על שם למדת
לעשות רעך וגו' ותתן לנו יי אלהים באהבה
משפטים ישרים ודעות אמת חקים ומעט מושע
פסוק קורא שחלים ועל הד סיט ידדת ודבר עמקם
משפטים ותתן להם משפטים ישרים ודעות אמת
חקים ומעט טובים וכתו ואת שבת קדש קודעת
להם ומעט חקים ותורה שית להם בד משפטי עבדך

ותחילא ומעט ששון לא תקרא יט זמן לא מברכי
ראו מותרים מועד ומנח ומעט ששון ומועדי
קדש וחג נדבה על שם לששון ולשמחה ולמופדים
טובים וכתו למופדים ולחגים ואיפשר שקופר ג
לשמות אלו כנגד דברים שנגזרו ישראל בעלות
וקם ראיה חגיגה ושמחה ומעט ששון כנגד שלמי
שמחה ומופדי קדש כנגד עלית ראיה שהיא כל
לבנה וחג נדבה כנגד שלמי חגיגה ודברים
קדושת שבת אימר לשון קדושה על שם ואת שבת
קדשך קודעת להם והיא ידושה לה שאל לדורות
וכבוד מועד וחגיגת הגדל שקדבן חגיגה קיו מנח
ברגל בזמן שבת המקדש קיים שאל וחבת שלמי
ואכלת שם ושמחת שאין שמחה לא בבשר וכתו
ושמחת בחגך וסימן לעשרים למעט מימך
למוד מתנה כלה ירושה למוד ותלמדא מתנה
ותתן לנו חלה ותחילא ירושה ותדירא ואבן
הירחי תקן להוסיף כאן והבדילא אלה מן קעמי
אשר על שם האדמה אתה כנולת בן קדש לאל
ובן אור להשך ובן ישראל לעמים ובן יום השמש
לשבת ימי המעשה בן קדושת שבת לקדושת יום
טובוכו וכן שבת קדושת וישר בשבת למען אין
אומר בבאן שבת קדושת כמו שאומר בהבדלה
ביום טוב שחל להיות במוכאי שבת כמו שכתבא
בסדר לשם הפסח ולקך עדיך לאומדו וגם כן בבאן
ואומר ותתן לנו יי אלהים באהבה מופדים לשמחה
ובו ונמר התפלה ואחר כך מבדיל שז בשבת
הכנסת והסימן יקראו ובסדר לשם הפסח
בארטקו קיטב... תם תם תם

נשלם סדר תפלות
כל השנה שבח
לשובן מעונה

סדר העיבור

הקדמה לרעת יסוד השער . דע שכל השטן
 השער כל מה שיתקבץ לך מן הימים האלה וזו
 במספר ימי השטט ותמונה השאר שאין הכוונה
 לרעת מספר הימים רק לרעת באי זה יום מימי
 השטט יהיה מולד הלבנה . והשעה שהסמון
 פלג בחשטן השער היא מן השעת המעשיות
 שהם יבשעות ביום ויבשעות בלילה בכל זמנ
 השנה קוד וחס קיץ וחורף . וכשיתקבץ לך כל
 שעות תחשבם יום ותחברם ל הימים כמו שיתבאר
 בעה : והתחלת כל יום מתחלת הלילה ואם יבא לך
 המולד ביום מן הימים בעשר שעות תדע שמולד
 אותה שנה או אותה חדש בעשר שעות מליל אותה יום
 ואם יבא לך המולד בעשרים שעות תדע שאות
 מולד בשמונה שעות מן היום . והשעה שהסמון
 עלה בחשטן השער נחלקת לארבע חלקים
 וסימן לבד אפ שעה בה אף ופ שעה בה והטעם
 שחלקו השעה למען זה מטעם שיש בו חט ושלא
 ודע וחומים וששת ושמין ותשיע ועשור מה
 שאין בו באחר החשטות ת קס חלקים חט שעה
 תשכ שפ שלשי שעה . שס שלש שעה . רסו
 רטע . ריו חומים . קפ ששת . קלק שמין . קצ
 תשיע . קח עשור . ודע פ מעט שתקבץ הלבנה
 עם השמש במדרגה אחת עד שתקבץ כענף שט
 יש לו יום ויבשעות ותשכ חלקים וזהו מדרגה חדש
 הלבנה וכשהכפל המספר הזה יבטעם במספר
 חדשי השנה הפשוטה יהיה המקובץ מזה שנה יום
 ושמונה שעות ותתעו חלקים וזהו מדרגה שנת
 הלבנה . אבל מדרגה שנת החמה לפ דעת שמואל
 שאם סוממן עלה בחשטן השער קס שס' יום
 ורטע שהם שעות והזמן הזה הוא מהלך החמה
 מהלך אחד מהלך הקדיש עד שתשוב והחזור אל

החלק הקודם בעצמו שהתחילה ממנו לשוב והוא
 שונה משם לאלך כבד השנה . ושנת הלבנה ארבע
 שאינה פהגת המנהג הזה ואינה שונה לטוב ממנו
 במקום שהתחילה ממנו ראויק היתה לקרא שנה
 מטעם שהלבנה בסוף כל שטט עשר חדש היא שנה
 להתחדש במול שהיתה מתחדשת בו בראשיתה
 אבל לח בחלק הקודם עצמו מן המול . ומטעם שאין
 הכתו זאת עילת חדש בהדשו כלומר חדש שיתבאר
 בו החדש ואין זה תלוי לא בלבנה . וגם אמר שמור
 את חדש האביב ותלש הדבר בקיץ ולא יכוון זמנ
 השנה שהם הקיץ והחורף והקוד והחוס לא בחשטן
 השמש . הו ברכו מטעם זה לגלות חדשיא חדשי
 לבנה ושמותיהם שנות חמה . וכשקבצו ימי שנת
 הלבנה שהם שנה יום וא שעות ותתעו חלקים ויוני
 שנת החמה שהם שס' יום ושש שעות מנחם שנת
 החמה תשיף על שנת הלבנה פשרה ימים ונא
 שעות ורל חלקים . והסימן יכא רל . וכשלקח
 יתרון שנת החמה על שנת הלבנה וכלל המספר
 ההוא ביט שנה שהם מספר שפ המחזור יהיה
 המקובץ מזה שבעה חדשי לבנה ושעה אחת
 ותפק חלקים והוספם לו השבעה חדשים בכלל
 חדשי השטט ועשאו ביט שנה שבע שטט מיום
 חדשים כל שנה . וקראו אותם מעשברות ושמם
 אותה החדש הפוסף לפע חדש פסן ועשאו שפ
 אדרים אדר ראשון ואדר שפ מניח שבגלל הפסח
 שהוא בחדש פסן הוספם לו שמו שאמרנו כדי שלא
 יהיה בא פסח פעמים במוות החמה ובעני שמוות
 הגשמים שאי איפשר להיות השנה שטט פשר
 חדש וקר וקר ימים שנאמר לחדשי השנה . מפ
 השמועה למדו שחדשים אלה מונה לשנה ואי אלה
 מונה ימים לשנה . וחלקם לו השבעה חדשים
 המעשברות בשנות המחזור והם שנה שלשית
 וששית ושמינית ואחת עשרה וארבע עשרה
 ושבע עשרה ותשע עשרה . וקסימן ג' אלוס :

למשכרות משפטו ולפי דעת רב אחא בר אבהו
 שנת החמה היא שנה יום וחמשה שעות ותתקנו
 חלקים וארבעים ושמונה רגעים ורגע אחד
 מששה ושבעים בחלק ולפי חשבון זה יקרה תוספת
 שנת החמה על שנת קלבע ששעה ימים וכא
 שעות קצת חלקים ומח רגעים . והסימן יכא
 קכא מח . ולא תמצא תוספת כלל למחזור של יט
 שנה לא בכל מחזור מקום יש לנו שאת החמה
 עם שנת קלבע הפשוטה והמשכרות . ודע
 שמיילת חדש היא מלשון חדש ואינה ראויה להחמ
 אלא על חדש לבנה המתחדשת . ומנה שאומרים
 חדשי חמה הוא דרך קשלק או מפני שהיא חמה
 קרובה במדתן מחדשי לבנה . או מפני שהלבנה
 מתחדשת בכל חדש וחדש מחדשי חמה וקראו
 לחלק אחד מיוב חלקים בשנת חמה חדש מפני
 שהלבנה מתחדשת בכל חדש מקום וראש חדש
 פקרא מולג קלבע . וראוי היה להקריח חדש
 קלבע אלא שראו קראו למולג מפני שבכל חדש
 קלבע נסעדת בטרון שפ ימים או פחות מעט
 קודם שתדבק בשמש ואחד כך מתחילת להתלה
 ולקמות חוד ואין בחזרה כח להראות לבטא שלש
 והיא כעצמן קילג שאין כח להבין מנהג חדש
 וללכת ולבטא כשאר בעל חיים . וגר קמולג
 לברי רזל הוא הרגע שהחמה והלבנה נדבקין כ
 יחד בחלק אחד מחלקי הרקיע במהלך האמצע
 והוא האהבה דרך אחד לשלש . והוא ראש לשנה
 קבא וסוף לשנה שבער . וראוי היה לפי מקור
 האמונות לשנות ראש החדש לפי שאין שעת המונע
 גלויה לבטא השלש ואין חדש מונע ליה לא מדרך
 חשבון וסברא ושנים קשים על רוב השלש
 והמשקלות באות מקו ואין מתחשבת לב האדם
 באות בקו לעת אחד ומפני זה לא החמיר הקב"ה
 ולא עם לשמור ראשי האדם משעת התחלת
 ברקיע שהיא שעת קמולג אבל הרחיב לה קדבר

קזה ונתן לה רשות לקטע החדש על ענת חמשי
 מפני שאין לה אות שתהא מעבדה לה על התחלת
 ברקיע והתחלת למראית עיניו היא בגלויה לה .
 והתחלה הזאת אינה שוק לשעט כל אדם ומפני
 זה היא צריכה לעיניו ולביו . והקב"ה נתן הרשות
 והכח בזה צדי חמשים כדי לסייע לרשת ולחכמת
 ולכן תלה הקב"ה המופתים בקריאה ואין לה מופת
 אלא אשר תקראו אותה מקראי קדש . להראות ש
 הרשות צדין בקטע המופתים . ודע ששמן
 קווא ראש החדשים והשמי קווא ראש השנה . וזו
 יתבאר מן הפסוק שאמר בראש חדש טמן החדש
 קזה לפי ראש חדש ראשון קווא לכה לחדשי השנה
 ולא ראשון קווא לשנה לפי דיעא ש רח השנה קווא
 בחדש אחד לא בחדש טמן . ומכאן שאמר הכתוב
 חג האסיף בבאת השנה וחג האסיף תקופת השנה
 ומכאן ידעו שראש השנה נמנה מתשרי מפני
 שקראו חג האסיף באת השנה . וידע ש בבאת
 שנה זו מיד תבא השנה השפת ואין ציפה הפסק
 כלל . ודע שהאומות שזס מופת להמה
 מופת שמהם שלש מאות וששים וחמשה יום שלש
 שנים זו אחר זו . ובשנה הרשעת מופת שלש
 מאות וששים וששה יום וקורין לה כצדק מפני
 קזס קוסף . וכן בכל ארבע שנים סובב על קטע
 קזה עד שישלמו ימי השטע בסוף פשרים . ו
 ושמונה שנה וקורין למחזור קזה מחזור גדול מפני
 שלשעם קווא חוזר בראש שנת פשרים וקטע
 לנהוג במשנה הראשון . ולכל ארבע שנים קורין
 מחזור קטן . ולכן אנה מונח בתקופת שמואל
 בכל פשרים ושמונה שנה תקופת טמן חוזרת
 לתחלת לפי רשעות לשנה שנבאית בה . ובכל
 ארבע שנים תקופת טמן חוזרת לתחלת קלע כ
 טמו שנבאית בתחלת קליל טמו שיתבאר
 בשנת קאליתבך

שער המולדות

וכבר בארנו שמדת חוש קלננו כס יוס ויבששת
 ותשגב חלקים וסארכס שכל השסן השסר נרדך
 להשך המקובץ מימס ז' וכשקשך מדת חדס
 קלננו ז' יקיה המותג שיס בין מולג חדס ומולג
 חדס קבא אחריו מימס קשספ יוס אויב שער
 ותשגב חלקים וקסימין אויב תשגב וטבר
 סארס סמספר ימי סנת קלננו קפסוטס שנל
 יוס וזו שעת ותתש חלקים וכשקשכס ז' יקיה ק
 קמוותג ל ימס וזו שעת ותתש חלקים וקסימין רח
 ותשגב . וכבר בארנו שהשנה המעברת מיג
 חדס ומספ ימיק שטג יוס וכא שעת ותקפס
 חלקים וכשקשכס ז' יקיה המותג ק ימס וכא ש
 שעת ותקפס חלקים וקסימין ק כא תקפס י
 וכבר בארנו שהמחזור יט שנה יב פסוטס וז
 מעברות כשתקח ימי השנה הפסוטס ותכפל א
 אותה ביב פעמים וימי השנה המעברת ביב פעמי
 ותקבץ שפ המספרים ותשכס ז' יקיה המותג ב
 ימס ויו שעת ותקנה חלקים וקסימין ביו תקנה
 וזע פ מס ירת כריס מאסתניס סחמה וילג
 נבראו בתלת לל רשע בסוף חדס אדר ולס
 קדשק קלננו להימס עד ט שעת תרמב חלקים
 מילל רביע ומינול קראסון בעלם שקיה לגבש
 מולג חדס פסן קיה כט שעת ותדמב חלקים מילל
 רביע וקסימין דט תרמב . ומטט סאס תשכס
 ראש השנה מתשרי קונרסא לטת מולג תשרי י
 ש עלה על קלב שקיה קודס לבדיאת פש' ששק
 חדסס באי זק שנה ובאי זק יוס קיה יטל להיות י
 ומטט זק קאלכא מימולג פסן שקוא לט תרמב
 מותג ששק חדסס וקוא בל קלת וכשאר המותג
 מימס סימין בקרל לראש המולדות פגד . ועל
 לא סימולג תשרי בשש אנברא בה קשלם קיה בל
 שעת ודר חלקים מילל שפ' וכאשר קדכא

לחשוב מולדות מסמת בריאת שלם תחשוב
 כמיה מחזוריסיס לפמים של יט שנה עברו עד השנה
 סאתה שמד בה או סאתה דורש את מולגה ונתן
 לכל מחזור מקס מוקדו סהיא ביו תקנה כמיו ש
 ססארסו וכלול חלקים ועסק מקן שעת של סף
 וסימפס ח'קיס כל שעה ושעה וסימור קנשאר
 כדך מן חלקים שלס קשש שעה וכלול השעת
 ששעית מן חלקים עס קשעת שנתת לכל מחזור
 ועסק מקן ימס של כל שעת כל יוס וקנשאר מן
 השעת שמדקו עס חלקים סנשאר כדך וכלול
 קימס ששעית מן השעת עס קימס שנתת לל
 מחזור ו השלך כלל קימס ז' וקנשאר מקפחות
 מסכנה שמדקו עס השעת ועס חלקים
 ששמרת . ואז תדע המרחק שיס בין מולג קשש
 למולג השנה סאתה מבקס ותסיף עלו בקרד
 שקוא מולג השנה שנה נברא קשש וכלול קכלפ
 על קדך קוז סאמרס . וקנשאר כדך מן
 קימס וקשעת וחלקים קוא מולג ראש חדס ש
 סאתה מבקס . ואס יסארו כדך ששס שלס
 קשלמו מחזור תחשוב כמיה שטס מעברו יוס כקן
 ותן לכל שנה ושנה מקן מותגה שקוא קכא תקפס
 ולשסס קפסוטס סכקן תן לל שנה ושנה מקס
 מותגה שקוא רח תתש וכלול קכלפ על קדך
 סאמרס וקנשאר כדך מן קימס והשעת חלקי
 תסיפס על מולג ראש המחזור סכקסת ואז יכא
 לך מולג תשרי של השנה סאתה מבקס וסאתה כה
 לעת מולג חדס סאתה מבקס תחשוב כמיה חדסי
 עברו מראש חדס תשרי עד ראש קחדס סאתה
 מבקס ותן לכל חדס מקס מותגו שקוא איבתס ג
 וכלול קכלפ על קדך סאמרס . וקנשאר כדך
 מן קימס והשעת וחלקים תסיפס על מולג
 תשרי של אותה שנה . ואז יכא לך מולג קחדס
 סאתה מבקס . ואס תרנה לראש
 מולדות קשש למפרע

לשנתים חל כעב	איו תדעב
לשנה שטס כה ספק	טו קפא
לחבצה שטס כגו	דכג תתגט
לחמש שטס יתעכג	בח תתכג
לש שטס קאכ	אז שסב
לשנע שטס מונח	קטו קנח
למנוח שטס נרמו	דיב תשמז
לשע שטס לא נמו	אכא תקמג
לשאר שטס יאט	וו שלט
לש שטס לנכח	קג תתקכח
לש שטס לכד	ביב תשכד
לש שטס חוקך	וכא תקב
לש שטס שקד	קיט כט
לש שטס חקוקה	גג תתקק
לש שטס מורשה	זיב תשז
לש שטס מספרי	זירי
לש שטס משפטו	גיטו
תכלת כל המחזור נמו	ביז תקנח

סימני אחרי המחזורים

לשטס מחזורים חוקי	קטקי
לשטס מחזורים לרשק	אח תשק
לחבצה מחזורים נעך	גיא כך
לחמש מחזורים נשטו	ויתנו
לשטס מחזורים נאכל	בג של
לשנע מחזורים לערנד	דיב תתקנח
למנוח מחזורים נחמס	זיב תש
לשאר מחזורים להבטל	גד תתקלג

סימני עשרות המחזורים

לשטס מחזורים טמקן	קכא תקן
לשטס מחזורים משפטן	דיטרך

תדע אם היא השנה שאיתה צה פשוטה אחר מ
 מעברת תסיף אב תלזא לתשלוש שבפת ימים על
 קב"א תקפט שקו"א מותר שנה מעברת ויבא לך
 מולד שנה שלפניה ואם היא השנה מעברת אחר
 פשוטה תסיף בטו"ו רל על ד"ח תתעע שקו"א מותר
 שנה פשוטה ויבא לך מולד שנה שלפניה ואם
 תרצה לכוונת מולדות החדשי למפרע תסיף ק"א
 רפ"ז על א"ב תשכג שקו"א מותר מולד חדשי ויבא לך
 מולד חדש שלפניו והנה אכתו לך מולדות החדשי
 והמחזורים ואחרי כן אכתוב לך בלוח אחד מולדות
 דא"טו מחזורים ומחזורים שקו"א מחזור לקט
 לחיותם חדשים על לוח לבך ולא תצטרך לטרוח
 ולחשוב מולדות מחזורים מבדיאת השלש.

אלו סימני מותרות החדשים

לכל חדש וחדש קאכ	איו תלכג
לשני חדשים דכרו	גא תקו
לשלוש חדשים לא"ט	דיב תיש
לחבצה חדשים חוי"ב	וב תתליב
לחמש חדשים לתמכה	וטו תשמח
לששה חדשים להגלגל	בד תלח
לשנע חדשים נמו"ג	גיא קנא
למנוח חדשים קעמז	קה תתקמז
לשאר חדשים כגו	ויח תגט
לשאר חדשים כשע	אז שע
לשאר חדשים לא כג	בג קכג
לשאר פשוטה קכבע	דיח תתעע
לשאר מעברת חק ומשפט	קכא תקפט

סימני שנות המחזור

לוח מולדות ראשי

לשנים מחזורים מתקע
לפי מחזורים מעמדים

המחזורים ממחזור רסט ועד מחזור רפג

לחמשים מחזורים קוקן

מחזורים	ימי קשטור	שנת	הקיס	מאזני
רסט	ב	ס	תקד	לבוין קמולג
רסי	ד	יו	תנט	כש זרבה לענת
רסיא	ז	ט	תקריד	אס קואי מכוון ק
רסיב	ג	ב	תקכט	קחשטן שחשבה
רסיג	ק	יט	מד	במולג או לא קח
רסיד	ח	יא	תדלט	כפגד כל יוס שיש
רסיה	ד	ד	קנד	בסימך או וכפגד
רסיו	ו	כ	תשמט	כל שעה ב וכפגד
רסין	ב	יג	רפד	כל חלק או סימני
רסיח	ק	ק	תדצט	זכא וחבר קכל
רסיס	ז	כב	שגד	ועשק מממנו סימן
רפי	ג	יד	תדקפט	ואחר כך תקח
רפא	ו	ז	תקד	כפגד כל מחזור
רפב	ב	ס	יט	ששש ליט שעבר
רפג	ד	יו	תריד	ב וקשטס שלא

לשנים מחזורים דסרי
לפי מחזורים נעדף
לשנים מחזורים פרי

סימני מאות

למאות מחזורים נכסרי
למאות מחזורים מדובר
לפי מאות מחזורים בל לתחילת
לפי מאות מחזורים נכסרי
לפי מאות מחזורים נכסרי
לפי מאות מחזורים לא נתק
לפי מאות מחזורים לתר
לפי מאות מחזורים לא נתק
לפי מאות מחזורים סתרי

זו תקע
צדס
איתקן
זסס
ווקרי
קדף
דאיתקל
ככג
ככג
אכאש
דכח
זיטתק
גייחיד
זיוקש
בזיתת
קטויתק
איריתק

תקח כפגד שנה פשוטה ו וכפגד שנה מעשברת ג וכפגד כל חדש שעבר מאותה שנה שיתה מבקש ל וסימך סגד וחבר
 חכל ועשק מממנו סימן וקנה עלו בדרך שני סימנים אחד מובא ואחד מעבר קשיר כל אחד מהם ז ווקח
 בדרך מותר כל אחד לבדו ושים קשט מותרות בקף מאותה אס ישקלו שוק הדע שקחשטן קואי אמת זאס
 ל יסווקדע שטשת בחשטן ותחזור ותחשוב בדקדוק " וטעם סימן ובא שנקח לכל יוס ז
 מטע ששעת קיוס חס כל קח לכל שעה בולקיו מלי קשטס ז וישאר ז ולשעה ב פתקף חלקי
 קשעה אחר שתשלב ז וישאר ב ולכל חלק א מטע שחשטס או אין חשטן למטק ממנו וטעם
 סימן סגד שנקח לכל מחזור ב מטע שיש ב שטס עשר שטס פשוטות וז מעשברות ויש לנו לקחת
 לכל שנה פשוטה ולכל שנה מעשברת ג ויהיה חכל כג וישאר בעל ז ולשנה פשוטה ז שיש בה שטס
 עשר חדש קח לכל חדש ל יקיו מלי ישאר ז על ז ולמעשברת ג פבתקד של חדש העמר עלו שקוא
 מותר שנה פשוטה יקיו עשרה קשיר שבעה ישאר שלש ולכל חדש ל פחדש פשרים ותשעה ימים
 ויש שעת ותשכג חלקים כח כלש שבעה שבעה ולטס קנשאר יש לנו לקחת ז לטס ולכ שעת קח כל
 בלשעה ישאר ב על שבעה שבעה ז ומתשכג גם ק ישאר ב על שבעה שבעה קרי ארבעה לחדש "

שער הקביעות וקדחיות

כאשר יקרה ידוע אצלך מולדות ראשי שפט כזו
 ששארם ותדנה לעת אי זה יום יקרה ראש השנה
 באותה שנה יש לך לעת עתה חלום קיימים הנחויים
 בשטע וקיימים הראויים לקטע בהם ראש השנה
 ודחיות ראש השנה וקטע עתו רע פ קיימים
 שאין ראוי לקטע בהם ראש השנה הם שלשה ימים
 לעילם ולא קן יום ראשון ויום רביעי ויום ששי
 והסימן אלו ואזה אזה על אלו הראש וקיימים
 הראויים לקטע בהם ראש השנה הם ארבעה
 ימים . ולא קן יום שני ויום שלישי ויום חמישי ויום
 שבת . והסימן בג' קז' כשר' ודחיות ראש השנה
 הם ארבעה **דחיה** ראשונה אם יקרה מולג
 תשני שני אלו ידחה קטע עת
 קודם לשם של אחריו בין בפאוסה בין במעברת
דחיה שתי' אם יקרה המולג בימים
 חכשרים שהם בג' קז' קודם ו שעת
 מן קיום אפי פחות חלק אחד יקרא מולג בזו
 וק' בעצ אזהם ביום . ואם יקרה בשש שעת מימש
 וחין צריך למד משש שעת ולמעלה יקרא מולג
 וקן ואים ראוי לקטעה והטעם מפני שאחז' אלג
 קודם חשת ש' זוע שנראה סימון לקטעת החמה
 מולג אחד חשת ש' זוע שאים נראה סימון לקטעת
 החמה פ כשיקרה מולג משש שעת ולמעלה
 אחדש יכול להתח' וק' יג' יכולה להראות בעלם
 במקום אחד מן קישוב מעט שהיום לא נטק עוד
 לעצוב . ולבטל העצן הזה קראו קיום טעל ומת
 אחדש מראשיתו ואם יקרה המולג משש שעת
 ולמעלה נקרא מולג וק' מעט שאין באור קלגה כח
 להראותם ביום במקום בעלם והוא טקן שמו
 ששני מראות ועוד מעט שהיום טקל לערוב קוא
 חאוב באדם וקן שקוא טקל מן העלם ולקר דוחין
 אזה לשם של אחריו . ואם יארע ק' ביום שלישי

או ביום חמישי או ביום שבת שאין יום של אחריו
 ראוי לקטעה ידחה לאחר אחריו כלומר מיום שלישי
 ליום חמישי ומיום חמישי ליום שבת ומיום שבת
 ליום שני . והסימן בדחיותו מולג קודם חשת
 כשר אחד חשת פסול וחשת באחר חשת
דחיה שלשית . אם יקרה המולג ביום שני
 בשלשה שעות ותקטע חלקים מן
 היום או יותר וקיימן בטו תקטע דוחין אם אותה
 שנה מוכחי מעברת כען שקיהה קטעה הם מוכח
 לה שעברה מעברת דוחין אזה מולג ליום שר
 אחריו שקוא יום שלישי . ואם יקרה המולג בטו
 תקפ' כון שחסר אפי חלק אחד יקבע ב' ביום .
 ואם יקרה קטעה מעברת או פאוסה אחד פאוסה
 וקוא קודם חשת קיום אפי פחות חלק אחד תקבע
 ב' ביום . ואם קוא לאחר חשת נדחה לאחריו
 כזו ששארם **דחיה** רביעית אם יקרה
 המולג ביום שלישי בתשעה שעות
 ונד' חלקים מן קלגה או יותר וקיימן ג' טרד' אפי
 אותה שנה פאוסה דוחין אזה לאחר אחריו וקובע
 אותה בחמישי . ואם יקרה המולג בג' טרד' כון
 שחסר אפי חלק אחד יקבע ב' ביום . ואם קוא
 קטעה מעברת דין קטע חשת כדן קטע חשת יום
 שלישי ויום חמישי ויום שש' . ואן שת דחיות
 אחרות אינה פולגם לא מעט . והטעם דוחי
 מולג בטו תקטע לאחר שנה מעברת מפני שאם
 קיים קובען קמוער ב' ביום קנה קיה מולג קטעה
 שעברה ביה שעות מיום ג' וקו כשתסיף אב' תנא
 על קרא תקפ' שקוא מולג שנה מעברת יקום
 נדחה לשם ק' מעט שקוא מולג וקן . ומע יקום בן
 קטע חשת לקטעה במעברת ארבעה ימים . ול
 יתן פ' אפלו כשקטעה חשרים יקיה חשת
 חמישה ימים . והטעם שדוחין מולג ג' ט
 נד בשנה פאוסה מעט שאם קיים קובען
 קמוער ב' ביום קנה יקיה

מולד קענען קנאק ביה שעות מיוסו ווקו כשתמי
די תתעו שקווא מותג שנה פשוט על גטרל
וקיים צריכן לעחות לים צימפט שקווא, מולד וקן
וסנה יקיים בין קצעות לקצעות שנה פשוטו
ימים וזה לא יתכן פ' אפילו כשחדשי השנה שלמים
אין בטקס פ' אס ק ימים ונצטרך לשזק להוסיף צ'
מני באותה שנה ולא יתקופ מסורת צדיק מאסתו
שאין לעבד שום חדש חוץ מכסלו וטבת "

שער קביעות והחסרים וכסדרן

כאשר יהיה ידוע אצל קביעות תשדרי על קורס
פסאדס ותדעה לעת קצעות השנה אס הקחדשים
שלמים או חסרים או כסדרן כגד ידעת שמדרג
השגלבע כט יוס יב שעות תשגג חלקים ולע
התשגג חלקים קיים קובשש חדש אחד של שלמים
קסוקווא הקרא מלך ואחד שבא אחריו של כט יוס
וקרא חסרו וכן לעולם שאי איפשר לאנד שראש
חדש יקיים במקצת קיים עד שיקים מקצת קיים
מקחדש שטב ומקצת מקחדש קבא שנאמר עד
חדש ימים מעט השמועה למרו שימיי איתה מחשב
לחדש ואין איתה מחשב שעות לחדש ולכן מעט
התשגג חלקים קספס יס לכו להוסיף לבעמים
וס אחד בשנה וקראת שנה שלמה ולבעמים
נחסר אס אחד וקראת שנה חסרה ולבעמים
לא יצטרך להוסיף ולא לגבוע ויבאו הקחדשים
כסדרן אחד מלך ואחד חסר וקראת שנה כסדרק
ואתה צריך לעת הקחדשים שקס לעולם שלמי
ולא ישתא ומקחדשים שקס לעולם חסרים ולא ישתא
ודע תחלה פ' כל ראש חדש שקווא שפ
ימים נקרא מקחדש קווא חסר מעט שזס ראשון
בא לתשום הקחדש שטב כמו ששארש ואס
מתחילן לעבוד חדש מיוס שפ לכן קחדש שטב

שקיק ראש חדש של יוס אחד קווא בן שלשים ונקר
מלך אצל לבעמים יס חדש שראש חדש של שט
ימים ואפ"כ קווא מלך וזקו כשקשנה מעבדרג
יקיק אדר ראשון שפ ימים וקווא מלך שאדר קשט
ג' כן שפ ימים ואל יקשק בשער אדר שזיס—
שלמים מן הקחדש שטב למה אס קורין אותה ראש
חדש קוואל וצדק קחדשי קמוול ביוס שלשים וסו
קן הקחדשים שאמראן שקס לעולם שלמים כלומר
שכל אחד מקס בן שלשים יוס וראש חדש שלפס
יוס קחד תשדרי שצט פסן קיון אכ וקסימן תשגגא'
ואל קן הקחדשים הקסרים שראש חדש שלפס שפ
ימים מרחשון אדר אייר תמוז אלול וקסימן
מאאתא וכשקשנה מעבדרג אף אדר שפ ימים
וקסימן כל אובחשטן חדשי קשנה קווא ונג ומק
שאיס ונג קווא אחד חוץ מכסלו וטבת שאין לפס—
קביעות ידועה ולבעמים קס כל אחד מקס שפ
ימים ראש חדש ושנה וקראת שלמה ולבעמים
כל אחד מקס יוס אחד ראש חדש ושנה וקראת
חסרה ולבעמים קס כסדרן אחד מלך ואחד חסר
כסלו יוס אחד וטבת שפ ימים ושנה וקראת כסדר'
ומק שקבע הקסרון וקיתרון קוק כסלו
וטבת מעט של קיו יכולן לקבע ילך בטסן ול
בתשדרי מעט קמוערים שבהס וכן לא קיו יכולן
לקבע כחדשים שיש בין פסן לתשדרי כדי שלה קיו
מדת קימים שיש בין מועד נמועד עזשפס פטש
אחת וחסרי פטש אחרת פ' לעולם בין פסח לעג'ת
חמשים יוס כמו שנא תספרו חמשים יוס וקארבת
מנחה חדש ובין עצרת ליוס הכפרים קכב יוס
מקס ממתן תורה ועד שנשתברו הלוחות מ' אס
ומשנשתברו הלוחות עד שמתכפר הען ארבעש
יוס שנאמר ואתפל לג' י' כראשונה ארבעש—
אס וארבעש לנה להס לא אכלת ימים לא שתית
על כל חטאתש אשר חטאתש ונמר...
וארבעש יוס שטב ביה בלוחות אחרות שפ'

וימי שם פס יי ארבעים יום וארבעים לילה ויכתוב
 על קולות וכו' הרי קכ"א יום וירד מן הקד או יום
 ככשרי או פרס כמון שקוף מסורה צדיק ואין אס
 יכולן להוסיף על החסון הזה ולס לגרוע ממנו
 וכן לא היו יכולן לקבצו בשבת ואדר מפני העבור
 שקוף באדר הראשון וקוף מלא לעולם לערך
 העבור ולס ככל לחסון אס תהיה השנה מעוברת
 וחסרת ולס לשלש אדר קסמוך לעסן בשנה
 פשוטה ושלשמה מפני שאדר קסמוך לעסן לעולם
 חסר ולא ישאר רק שלשה חדשים שקס מרחשון
 וכסלו וטבת וקולס למשמעות ברב קוף פ אין
 יתרון קחדש וחסרון נראה לא ברש קחדש קבא
 אחריו אס ראש קחדש יקיה שפ ימים יקיה קחדש
 שבער מלא ואס ראש קחדש יום אחד יקיה קחדש
 שבער חסר ולכן אס יקיה מרחשון מלא או חסר
 איס סרע איל מראש חדש כסלו וכן אס יקיה
 פסלו מלא או חסר איס סרע לא מראש חדש טבת
 נמצאו שלשה חדשים לו שקן מרחשון וכסלו וטבת
 משמעותי בתרון השנה וחסרונה מקס במשגן
 ומקס בראשי קחדש ואס תאמר למה עשו
 אדר שפ מלא משלשים יום ויש למר שאדר שפ
 קוף במקום שבת מק שבת שלשים אף אדר שפ
 שלשים יום ובמקלה מפרש טעם אחר מק
 מנעא בלחיים כשקס נדחים לפסח שפ קן נדחים
 שלשים יום מסו בטסן עד טו בחייר כך חג פסח
 קיה נדחה שלשי יום דהייס מקו באדר קשפ שקוף
 במקום פסן עד יל בטסן שקוף במקום אייר
 וכאשר תרצה לקטע סימנ השפס על פ משפטי
 קמולג כמון שברכס להעמיד קב עת ראש השנה
 ומשפטי כל קחדש דחיות צריך איה נס כן לעת
 סימנ השפס הפשוטות וסימנ קמשברות
 ואלו קן סימנ קפשוטות בחג בשל גלל קכו קשא
 זחא זשג ואלו קן סימנ קמשברות בחל
 בשג גכו קחא קשא זחג זשא וקו פרוש

האות הראשונה סימן לראש חדש השני והאחרונה
 סימן לראש חדש טסן והאמצעית לבסלו וסבת
 וכבד תרע השלש אותיות של כל סימן וסימן החלם
 תקבצו האות הראשונה על פ משפטי קמולג כמון
 שברכס וכשתרצה לקבצו האות הראשונה תקבצו
 ראש השנה שלשנה הבאה ובאיה יוס שיפול תקח
 למפרע שלשה ימים ויום קקטע בכלל ואות יוס
 קוף סימן לאות קאחרונה של איה שנה פני קרי
 שאתה רוצה לקטע סימן שלשנה זו שקיה שנת
 חמשת שפס ומאה לערה וידעת לפ משפטי
 קמולג שברכס שקאות הראשונה של ז וראש
 השנה יוס ז ואתה רוצה לקבצו האות הראשונה של
 ולעת צאיה יוס יקיה ראש חדש פסן תקבצו
 ראש השנה של שנת קא ותמצא לפ קמשפטי שקו
 יוס ז תקח למפרע ג ימים ויום ששש בכלל תמצא
 שקוף יוס חמשי קרי עלה בדך מסימן ק שקאות
 הראשונה ז והאחרונה ה ועדן איך יודע אות
 קאמצעית תשין אס קיה שנה פשוטה או מעובר
 ותמצא איז ק סימן שקאות הראשונה של ז
 קאחרונה ק והוא סימן אותה השנה בצג שנת
 ק משברות נמצא קאות הראשונה ז והאחרונה ה
 וליה תמצא בסימנ קמשברות כך לא סימן זשא
 קנה עלו בדך שלש קאות כהקן ועד
 אבאר לך סימנ לקבצו רע פד סימנ פוסקרי
 לפשוטות לבדס וק סימנ לפמשברות לבסו ששק
 סימנ לפשוטות ולמשברות וקס גדרסס ואלו קן

הדרך הראשון קסימנ
 שקן לפשוטות לבדס לעולם אס תמצא קאות
 הראשונה של סימן ב ואות קאחרונה ג תדע
 שקנה פשוט וקחדשים חסריס סימן בחג
 ואס קאות הראשונה ז ואות קאחרונה א תדע
 קשקנה פשוט וקחדשים חסריס וסימן זחא
 ואס קאות קראשונה ק וקאות קאחרונה

א תדע גם כן ששנה פשוטא אצל קחדשים כסדרן
 וקסימן קכו' ואם קאות קראשונה ג' וקאות
 קאחדונה ק תדע גם כן שקשנה פשוטא וקחדשים
 כס. כן וקסימן גכה''

הדרך השני
 בארבעת קסימנן שקס
 למעבדות לבדס לעלם אס המנח קאו קראשונה
 שלסימן ג' וקאות קאחדונה וקדע שקשנה
 מעבדות וקחדשים כסדרן וקסימן גכו' ואם
 קאות קראשונה בוקאות קאחדונה וקדע גם כן
 שקשנה מעבדות אצל קחדשים שלמים וקסימן
 כסו' ואם קאות קראשונה וקאות קאחדונה
 ג' תדע גם כן שקשנה מעבדות וקחדשים שלמים
 וקסימן קשג' ואם קאות קראשונה וקאות
 קאחדונה קדע גם כן שקשנה מעבדות וקחדשים
 שלמים וקסימן זשק''

הדרך השלישי בשנת
 קסימנן
 שקס לפשוטות ולמעבדות לעלם אס המנח
 קאות קראשונה שלסימן בוקאחדונה ק יס יך
 לעת שאס קשנה פשוטא יקיק קסימן כשק
 ואם יקיק מעבדות יקיק קסימן כחק ואם קאות
 קראשונה וקאחדונה א' לפשוטא קסימן קשא'
 ולמעבדות קסימן קחא' ואם קאות קראשונה
 וקאחדונה ג' לפשוטא קסימן זשג' ולמעבדות
 קסימן זחג''

דרך אחרת
 לעת קשלמים

והחסרין וכסדרן
 אס תקיק קשנה פשוטא דע איזק יוס יקיק קשנה
 ראש קשנה בחותה שנה ובאי זק יוס יקיק לשנה של
 אחריק ונתשוב מעט קימים שיש כעקס' אס
 יקיק כעקס ג' ימים אותה שנה חסרים' ואם יקיק
 כעקס ד ימים אותה שנה כסדרן' ואם יקיק כעקס

ק ימים אותה שנה שלמים וקסימן ג' לק בפשוטא
 אכלש כנג קרי שרעטו לעת סדור חדשי כנת קא
 שקיא בשנה פשוטא ומנחא לפ המשפט שיקיק
 ראש קשנה ביושעת וראש קשנה של שנת קב יוס
 קודעם שנת קא שלמים שקריים כעקס ק
 ימים יוס א' יוס ב' יוס ג' יוס ד' יוס ה' ואין יוס
 קקטע של שנה ראשונה במנן מפת שכנג נקטע
 בא' יוס קקטע של שנה שנה' ויקה קשטן
 התעון קשאר' ואם תקיק קשנה מעבדות תעשא
 כמעשא קוק כעמנו ותראק אס יקיק בין יוס שנקב
 ב' ראש קשנה באותה שנה ובין יוס שנקב שנה
 שטיק ק ימים אותה שנה חסרים' ואם יקיק
 כעקס ו יקיק אותה שנה כסדרן' ואם יקיק
 כעקס א' ימים אותה שנה שלמים וקסימן קווי'
 במעבדות אכלש' ואם יקיק ראש קשנה בשנה
 מעבדות יוס א' ובשנה קבאק גם כן יוס א' אותה שנה
 קמעבדות שלמים שקריים כעקס א' ימים כ' אין
 יוס קקטע של שנה ראשונה במנן כמו שאמרס
 וקטעם שיש בין קטע שנה' לשנה אחרת
 בשנה פשוטא כשקס חסרים ג' ובכסדרן ובשלמי
 ק מפת שקשנה שקס כסדרן קיא מ'אנד יוס וקנ
 יכאו שן ז' ולבן ד סימן כסדרן' ובתסכת יוס שלמי
 ובהסרוס חסרים' ובשנה מעבדות כשקס
 חסרים ק ימים ובכסדרן' ובשלמי א' מפת שקשנה
 שקן כסדרן קיא מ'אנד יוס וקנ יכאו ש' א' ז'
 כשאר ק ימים ולבן א' סימן כסדרן' ובתסכת יוס
 שלמים' ובהסרוס חסרים' ודע כ' אס יקיק ראש
 קשנה יוס ג' אותה שנה כסדרן לעלם וקסימן א'
 ג' אס' ופשוטא אס יקיק ראש קשנה כג' א' תקיק
 אותה שנה לא שלמים ולא חסרים' ואם יקיק
 ראש קשנה יוס א' או יוס ב' א' תקיק אותה שנה
 כסדרן א' או שלמים או חסרים לפמה שיכג'
 מן קשטן שבארס וקסימן בוק לא א'ך ולא ב'ך'
 ואם יקיק ראש קשנה ביוס ק אס קשנה פשוטא אי

הדרך השלישי בשנת
 קסימנן
 שקס לפשוטות ולמעבדות לעלם אס המנח
 קאות קראשונה שלסימן בוקאחדונה ק יס יך
 לעת שאס קשנה פשוטא יקיק קסימן כשק
 ואם יקיק מעבדות יקיק קסימן כחק ואם קאות
 קראשונה וקאחדונה א' לפשוטא קסימן קשא'
 ולמעבדות קסימן קחא' ואם קאות קראשונה
 וקאחדונה ג' לפשוטא קסימן זשג' ולמעבדות
 קסימן זחג''

דרך אחרת
 לעת קשלמים

והחסרין וכסדרן
 אס תקיק קשנה פשוטא דע איזק יוס יקיק קשנה
 ראש קשנה בחותה שנה ובאי זק יוס יקיק לשנה של
 אחריק ונתשוב מעט קימים שיש כעקס' אס
 יקיק כעקס ג' ימים אותה שנה חסרים' ואם יקיק
 כעקס ד ימים אותה שנה כסדרן' ואם יקיק כעקס

איפער שיקין חסריש ואם קייל מעשברת אי איפא
 שיקין כסדרן וקסימן לל חללע בחמישי ופירושו
 לא חסרי בפאטק ולל כסדרן במעשברת כשהיק
 ראש השנה בחמישי " ודע שבשנה פאטק
 אם יקיה קט עת תשרי ביום בוקט עת עסן ביום
 של אחריו שהוא יום ג' אורה שנה חסרה
 ואם יקיה בטקס יום אחד אורה שנה כסדרן ואם
 יקיה שש ימים אורה שנה שלמים וקסימן דח א"כ
 בש פאטק ופירושו אי יום קט עת תשרי
 ויום קט עת עסן דבקים זה אחר זה אורה שנה
 חסרים ואחר קסימן מפרש הוא א"כ
 בשנה מעשברת קסימן בח ג' כלל במעשברת
 ופירושו כפרוש קסימן קראשון "

והנה אכתוב לך

שט לעורר
 בלוח האחד סימני קטעור מראש מחזור לסט שקו
 מחזורי עד סוף מחזור לפי שקס חמשה עשר
 מחזורים ואכתוב בראש כל מחזור מהם בצנה
 שטס לצנה הוא מתחיל ובו יקיה מודע לך
 בצנה שטס מן המחזור איה עומד ותבא א קטעור
 שאתה עומד בה מן המחזור קהוא וקסימן
 שתמכא מ כגנה הוא סימן אורה שנה
 וקסימן קהוא תשין אורה בלור
 קטעור ודע קט עת חדשי
 קטעור ותיקון המועדים
 וקארבע פרשיות

וזה מעשה קלחות

לוח סימני השמט קטנות וקטנות
 ותחת כל סימן מהם קטנות לכל אחד
 קטנה ומקטנה

ע

סימני השמט הקטנות קטנות

סימני השמט קטנות קטנות

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
אב	בג	גד	דה	הו	וו	זח	טו	יז	יאב	יבג	יגד	ידה	טוה	טזו

סדר הפרשיות וההפטרות

שקורין ומפטידין בכל שנה ממנו באי סכות ועד
 מוכזי סכות אחת בל שנת פרשה אחת והפטרות
 אחת בראשית כה אמר קהל א' עד ואחר ל'
 ימיו וקרא בשם "תלדות נח" רע עקרה עד
 ולקדוש ישראל ספאך וקרא בשם "לך לך למת
 תחמד יעקב עד קדוש ישראל תתהלל וקרא
 בשם "וירא לו" ואם אחת מנשי בני קנזאי
 עד ותשא את בנה ותבא וקרא במלש "ותדתי
 סרס" וקמלך דוד וקן עד ותכון מלגאת מלאך וקרא
 במלש "תלדות יצחק" משא דב י"ע עד במלך
 א' נבאות קור וקרא בתרי עשר בתחלת מלש "
 ויבא יעקב ועמי תלוזים עד בארץ תלוזת וקרא
 בתרי עשר באשע " וישלתי יעקב " חזון ענניק
 עד סוף ספר וקרא בתרי עשר " וישב יעקב על
 שלש עשר שנה עד מיל יבא וקרא בתרי
 עשר בעמס " וקיימקן " ויקן שלמה עד מלך
 על כל ישראל וקרא במלש " ויגש לו " ואחזק
 אדם קהילך פן אחד עד בזיות מקדשי בתים
 לעל וקרא בחוקא " ויחוי יעקב " ויקרע ימי
 דוד למות עד הגבן מלכות מלאך וקרא במלש
 וקא סינת דב ידמיקו עד רעה תבא ליהס נאס
 א' וקרא בתחלת ימיה " ויש מפטידין אדם
 קדע את ירושל עד בגדי אשר שמתה עלך
 נאס א' אלס וקרא בחוקא " ויש מפטידין אן יחוק
 מעשו עד קמאמין ל' יחיש וקרא בשם "
 וארא בקבצ את שר ישראל עד בפומס אחריקס
 ודע ש' א' אלס " ומסיס בפסוק ביהס קמור
 אנמיח וקרא בחוקא " בא אל פרעה קדבר
 אשר דבר א' עד וקא ל' אקך וקרא במימ "
 ויש מפטידין משא מנדי קמ" רוכב על עב קל

עד ותחלת ישראל וקרא בשם " ויקי באל
 ודברא אשח צחא עד סוף קסירה וקרא בשופט
 ושמע יתנו בשנת מות " עד וקראת שמן
 מעט א וקרא בשם " וטא קמנשפטיס " קדבר
 אשר קיק א ידמיקו מלאך א' אחרי כרות עד מאין
 יושב " ומסיס אס ל' בדית יומס ולל ונמ' וקרא
 במימ " ויקחו ל' דומה " וי' נתן חכמה לשלמה
 עד ול' אשכ את עמי את ישראל וקרא במלש "
 ואתה תעב " אתה בן אדם קדור את שר ישראל עד
 ורשתי אתה נאס א' אלס וקרא בחוקא "
 קמא " וישל אחז בל ב' ישראל עד א' קורא קא'ס
 וקרא במלש " ויקא וישל קמלך שלמה ויקח
 את חרס עד אפס בת יכל וקרא במלש "
 אק פקודי " ויעש חרס עד קיא בון וקרא במלש
 וקרא " עם זו שרת ל' עד ובשרא יתפאר וקרא
 בשם " ע' את אהק " שלותי ספ עלו בזיכס
 עד ונכרתה מפיקס אמסיס א יתהלל חס בזכות
 ונמ' וקרא במימ " ויקי ביוס קשמיע " ווסף
 עד דוד עד וילך כל קעס איס לבית וקרא בשמוט
 אשק פ' תריע " ואיס בא מבעל שלשק עד כבד
 ארץ וקרא במלש " ואת תקיח " וארבעת
 אנשים קמ מעשש עד וידמסו אותה קעש בשער
 וימת וקרא במלש " אחרי מות " קש ימס
 באיס עד סוף קספר וקרא בתרי עשר בפמוס "
 ויש מפטידין ואתה בן אדם קתשפט קתשפט
 עד וידעת ש' א' וקרא בחוקא " קדוסי
 תמו " קלדוש אותי אהס באיס עד לרשת פ' א'
 א' אלס וקרא בחוקא " אמור אל חכמ' וקחמס
 קלוס עד ל' יאטו קחמ' וקרא בחוקא " בקר סיט
 קמ' חמנא עד קממע ילל כל דבר וקרא במימ "
 אס בחקות " א' עמי ומכפוי עד פ' תחלתית אהס
 וקרא במימ " במדבר סיט " וקמ מספר בפ
 ישראל עד וידעת את א' וקרא בתרי עשר בהושע
 נא " וק' איס אחד מנרעה עד ופן אשתאל "

אקבץ את ישראל לנקצו וקיא בשעק וקייס
 דאמרין במסכת ראש השנה דרשוי' בהמצאו
 שחיד וקיי' אלפן בכל קראו ליו בצבור ויחיד
 אימת בעשרת ימים ספר ראש השנה ליום הכפרי
 קאזין לאחר יום הכפרים טובה ישראל עד ופאשע
 יכאלו בם וקיא בצוף הספר בתרי עשר בקושע
 ומאיים מי אל כמון שקוא בסוף ספר מיכה
 ואם האמר מה מועלת התשובה לאחר יום הכפרים
 וילמאס דאמר יחזק יפה בעקל לחדס בן קודס
 גור דין בן לאחר גור דין וברוב המקומות
 בספרד מפטירין שבת של עשרת ימי תשובה
 טובה ישראל ושבית של אחר יום הכפרים וידבר
 ד' ל' ול' יתכן שהקפידה זו אינה מעצות טובה
 ונדיר למד בסוף תרתי דתובתא כמו שאמרנו
 וכן כתוב בסדר רת וכן שמעתי שקהלן בצפת
 ובפרובינסא וכתב רצון סעדיה שנדיר לפטור
 בשבת ששן ראש השנה ויום הכפרים דרשו
 בהמצאו וזאת קברכה ויקי אחרי מות מעק
 עד בכל אשר תלך וקיא בתחילת יקושע ודע
 שיש מקוה הקפידות שמתחילת לבשמי בחפצו
 אחרות כעון יום אל ראש חדש בשבת או ביום
 ראשון אבל הקפידות דשא כופ ארק שלש איין
 מתחילת באחרות לעולם ואומר במדרש
 על דרך צחות שהקפיד למד עתה קפידות
 הצמיות נחמו נחמו עמי כלום שהקבא אמר
 לנשאים נחמו נחמו עמי על זה משיבה כנסת
 ישראל ותאמר בון עבתי כלום איי מתפייסת
 מנחמת הנשאים ואומר ערי ערי לבשי עו
 זרוע ערי עמי קדם ובמקומות שמפטירין
 במקום הקפידות ענה סוערה ל' כוחמת כ' ומ
 הנשאים חוזרים ואומרים לפע הקבא קנה כנסת
 ישראל ל' נתפייסה בתעומין שלם על זה חוזר
 הקבא ואומר אנת אנת הוא מנחמם ואומר עוד
 דע עקרה ל' ל' ואומר עוד קומי אורי ב' ב'

וקיא בשופטים בהפלותך רע ושמיחי ער חן
 חן לה וקיא בתרי עשר ברכיה שלח לך וישלח
 יהושע בן נון עד וגו' נמוג כל יושבי הארץ מפטור
 וקיא בשופטים ויקח קרח ויאמר שמואל
 עד לגשות אהבם לו לעם וקיא בשמואל ואת
 חזקת הערה ופתח קבלעדי עד ויכנעו בצע עמוון
 מפטור ב' ישראל וקיא בשופטים וירא בלק
 וקיא ש' ארית ישראל עד והכנע לכת עם אלך
 וקיא בתרי עשר צמיכה ענחם ויד' היתה
 א' ל' וקיא וילך אחרי ל' וישתקו וקיא
 במלחם ואמרין בפסיקתא מעראשית ועד יו'
 בתמוז מפטירין לעטן הפרשיות דומה לדומה
 קנחם וילך קפי לפ קויין ולפי המאורע תלת
 דפדעפותא ושבע דנחמתא ותרת דתובתא
 ופימנע דשא כופ ארק שלש ראשי קמעות
 דברי ירמיהו עד רעה תבא ל' יום נאם וקיא
 בתחילת ירמיהו א' קמנע שמעו דבר א' שה
 יעקב עד קיו אלך יהודה וקיא צמיכה א' ק
 הדברים לפע השעה באב חזון ישעיהו עד ושה
 בצדקה וקיא בתחילת ישעיהו ואתחנן שבע
 דנחמתא טע ארק ש' נחמו נחמו עד איש ל'
 נערד וקיא בשעיה וקיא עקב ותאמר בון
 עבתי וקיא ש' שחזר עד תדה וקול ומרה וקיא
 בשעיה ראק אנת ערי ערי עד את
 יאועת אלפן וקיא בשעיה ויש מפטירין ענה
 סוערה עד פ' ארך וקיא בשעיה שופטים
 וסוברים אנת אנת הוא מנחמם עד ומאסיפס
 אל' ישראל וקיא בשעיה שתנא למנחמה רע
 עקרה ל' ל' פנח רנה ונהל עד ולקדוש ישראל
 ע' פ' ארך וקיא בשעיה וקיא ע' תבא קומי אורי
 עד בעתה אחישנה וקיא בשעיה אהם נכחם
 לפע ראש השנה ש' אש אש עד ונשאם כל ימי
 עול וקיא בשעיה וילך בעשרת ימים שבין ר' ל'
 ל' כפריים תרתי דתובתא ל' דרשו' עד

סבות ביום שבת. פקודין תחילת הפרשה במנחת
 קשבת ובחמישי שהם קודם סבות פבש אין
 קורין אותה מפני שהיא יום הכפרים וגם יקראו
 אותה במנחת שבת של יום טוב ראשון ובמנחת
 שבת של יום טוב אחרון שיקרא יום שמחת ראשון
 יום ראשון אחר כן

אלו הן הפרשיות

פיש שפס שמחת צרות ויש שפס שאיש מתחברות
 קראשונה ויקהל עש לה פקודי. והשבת אשק
 פ תריע עש ואת תמיז. והשלישית אחרי מות עש
 קדושים תהיו והרשעה בהר סיני עש אס בחקותי
 והחמישית שלם לך אנשים עש ויקח קרח.
 והששית ראשי המטות עש לה מסע. והששעית
 אתם נצטע עש וילך. ופרשה זו אחרונה יש לה
 זמן קטן שיהיה מתחברת ב ומתפרדת והוא שכל
 השפס היא מתחברת לה אס יבא ראש השנה ביום
 שפס או ביום שלשי היא מתפרדת. והסימן בזה פת
 בן קמילך כלומר בן קמילך פת וילך. פ אס יבא
 קמילך דהיינו ר' בן פת וילך תגיד וילך מלשון
 פשת אותה פתים אבל הששק הראשונה אין להן
 זמן קטן אלא בסימני השפס יקח פדעש. כשאל
 רבי נסים למה מחלקין אתם נצטע מן וילך שהם
 קטנות כשיש שתי שבתות בן ר' לזכות וקורין
 קודם ר' אתם נצטע ואחר ר' וילך ולם קים יותר
 טוב לחלק ראשי המטות מן לה מסע שהם גדולות
 והשיב לפי שיש באתם נצטע קלל שקלל משה את
 ישראל ורושם לסימני קודם ר' והקשו עלו שאינן
 קרויות קלל מנה שבאתם נצטע כדאי במדרש דלם
 חשיב קלות שקלל משה אלא עד ואין קונה שהיא
 בצוף פגש פתגא אלא מטעם לפי שחש להפסיק
 בפגש אית בן קלל לר' וכן קורין במדבר סיני בן
 קלל שבת כן וכן עגרת. והנה אכתו לך לוח א לבנת
 מניחו חבור קסדר וילוקס בשפס הפשוטו ובמעטו

אורך. פלוק משיב כנסת ישראל שוש איש ברא
 כלומר פתה יש לפשו ולשמוח תגל נפשי באל פ
 קלשע בגדי ישע וגו'. כתב רש"י סצדיק שבת
 שיקרא ב קספר לחם מפטירין פרשת גלה כסוד
 מישראל ויבאתי כתוב בהאונת שלם לפר שמוא
 צד גרסון וזה לשון ומת שהוגר לך פכשנפטר
 קרס במול שנכנסו הקהל לשת חכמת וקרבו
 צדויות וקלות והפטירו בנפח משה עבדי מת כן
 שמשא גם כן גם אבא מדי זל כתב בהלות אבל
 שמשא פ כשנפטר רשע שרידא אביו של רשע
 קאיי קראו באותה שבת בפרשת יפקוד א אל
 קדויות לבל בשד וגו'. והפטירו ויקרם ימי דוד
 לפיות. ובמקום פסוק ושלמה יש על כסא דוד
 אביו קראו והאיי יש על כסא שרידא אביו ותכון
 מילכות מירא. פכ. שבת שקורין בה שתי
 פרשיות בען ויקהל עש לה פקודי או אשק פ
 תריע עש ואת תמיז מהגן צדוק המקומן במדר
 שמפטירין בהפרדה של הפרשה הראשונה כלומר
 הקפדה של ויקהל או של אשק פ תריע. ויש
 מקומות שמפטירין בהפרדה של הפרשה שפיה
 מהוס דסליק מיפה וכן כת קרס במלך זלם אירע
 מופע ביום שבת קורין בענן המועד לא במדר
 השבת וגם כן קורין הפטרת המועד. ואפכ אין
 לקרות במנחת שבת שטעיה ולא בשפס וחמישי
 תחילת פרשת אותה מופע אף תחילת פרש השבת
 וקיו חורין גם כן תחילת הפרשה בשטע. שאחר
 המועד אחר שקראו אותה בשטע שקודם המועד
 וכן יארע שיקראו תחלת פרשת ויקי ביום השמיני
 שבעה פעמים וזהו כשיבא פסח ביום שבת פ
 קורין תחילת הפרש במנחת השבת ובשפס ובחמישי
 שהם קודם הפסח. ובמנחת שבת של יום טוב
 ראשון. ובמנחת שבת של יום טוב אחרון. ובשפס
 ובחמישי שאחר כן. וגם יארע שיקראו תחילת
 פרשת ואת הכרזה ארבעה פעמים וזהו כשיבא

חוקי מעשה קלות

לוח חסד הסדרים וחלקים בשנים המעשרות .
 קסדרים המעשרים : קסדרים המעשרים

קסדרים המעשרים	קסדרים המעשרים	קסדרים המעשרים
ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל ראשי ומעש אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי

לוח חסד הסדרים וחלקים בשנים הפשוטות

קסדרים המעשרים	קסדרים המעשרים	קסדרים המעשרים
ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל
ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל
ויקהל ופקודי אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל	אשה וזאת תהיה אחרי מות וקדושים בהרסיש אס בזקותי שלח וויקהל

לעולם קורין
 בשש פשוטת
 פקדו ופסחו
 פש אית אחרן בשבת שלטת הפסח . מש ופסחו
 פ במדבר סיט שיש במען ישראל בשבת שלטת
 פצרת . שמן וטג . פ שבת שלטת השנה באר
 קורין וזאת תהיה מעתה ועד עתה . קומנו ותקע . פ
 אהש נכש בשבת שלטת ראש השנה . ובמעשר
 במקום פקדו ופסחו קורין סגרו ופסחו . פ זאת
 תהיה תורת המעשר בשבת שלטת הפסח . וכי
 שיקראו אל קרשיות בעמנתהקס לקרות בשבת

אחד שש סדרים כנו שכתבו למעלה : וטעם
 פקדו ופסחו מפני שבע את אהרן מדבר מהלבו
 הבעלת כלים . ונדיך להזקיר עלקס קודם הפסח
 שאל וכל כלי חרש אשר תבטל בו יסגר ואס בכל
 נחשת בשלש ונג . ואמרני בו בחיס צפרק דס חסאת
 שאן צביטו לגשות מריקס בחמין ואסיפה בעגן

בכלם שגשגו וצדק הקדשים להכשירם מדין סוד כמושאל הכתוב בנשאלים כל דבר אשר יבא באש
 תשעזו באש וכו' והנעלה כלם קבלו משם מתיסור החיץ הוא למדין גם כן מנשאלים וגם במעברת
 שקורין סגור ופסחו מדבר בפרשת זאת תהיה בעטן טהרת כלם שלא וכל חרם אשר יגעו קובי שבר וכו'
 שהיא כעין קנעית כלם ימנו ועצרו כדאמרין במגלה בדרך עם השם תעזר ל' שמוען כן אשר אומן
 עזר תקן להם אשר לא שיהו קורין קלות שבפדת כהפס קודם עצרת כדי שהכלה שנה וקלותיה שפצרת
 ראש השנה לחילן הוא דתגן ובעצרת על פדות החילן וכו' לקרות גם פצרת במדבר סיפ קודם עצרת
 כדי להפסיק בפדש אחר בין קלות לעצרת כמו שאמרנו למעלה שמוען וכלו מפת שכתו בפדש ואתחנן
 עתה בעם ובעם וכו' קשדותי בראשית וכו' ומגדש בשלי גסין שרמו להם שיגלו ממנה לאוף תתנב
 שנה כמנען ופסחתי והוא הקדים והגש לפוף תתנב כדי שלא יתקיים בהם פסח תחבדון וזשק וישקוד
 א על קדשה ויפחה וכו' בדיק עשם קבלה עם ישראל שמיחר להכזה שתי שפס לטת ומנה קימרתקש כדי
 שתכלה שש וקלותיה קודם לה וכו' לקרות גם פדש אחר נמשש קודם ראש השנה כדי להפסיק בפדש
 אחר בין קלות לראש השנה כמו שאמרנו למעלה

ומנה אכתו לרלוח לרעת סדר הפרשיות בשנים הפשוטות והמשעברות על דרך סימן פקדו ופסחו

הפסח הראשון ממוצאי סוכו	הפסח השני ממוצאי	הפסח השלישי ממוצאי	הפסח הרביעי ממוצאי
ועד ערב פסח	הפסח עד ערב ששעו	ששעו עד ערב ט באב	ס באב עד ערב סוכות
פשוטק	פשוטק	פשוטק	פשוטק
סימנה פקדו ופסחו	סימנה מכן ועצרו	סימנה שמו וטלו	סימנה קומן ותקשע
בחד בשבט וזחא זשא	כל שבטת סימנה קשע	בחד השא זחא זכו זשא	בחד בשבט בשבט זשא
השבטת כח ומסדרים כו'	מפשוטות קשבתות ו'	השבטת ט וקסדרים ו'	השבטת ט וקסדרים ו'
חבר ויקח עם זה פקודי	וקסדרים ט חסד בשלש	חבר שלח עשויקה קרח	חלק אהרן נצטט מן וילך
השא	שבטת שש סדרים בכל	גבז בשא	קכו קשא זחא זשא
השבטת כח ומסדרים כח	שטת ושבט והם אשה	השבטת ח ומסדרים ו'	השבטת ח ומסדרים ח
אין שם חסד ולא חלוק	ט תרע עם זאת תהיה	חבר זשבטת ז סדרים	אין שם חסד ולא חלוק
משעברת	ואחרי מות עשק דושים	ואלו קן שלח וויקה	משעברת
סימנה סגור ופסחו	תהיו וזמר סיפ עם אס	ראשי קמטו ושא מוטע	
קחא קשא	בחקותי	משעברת	קחא קשא
השבטת כח ומסדרים כח	משעברת	קחא בשבט זחא קשא	השבטת ח ומסדרים ח
לכן יש מקומות שמחלקים	כל שבטת סימנה קשע	השבטת ט ומסדרים ו'	אין שם חסד ולא חלוק
ואם קמטפטים מן אסכסוף	משעברות קשבתות ו'	חבר שלח עם ויקח קרח	
תלוק איו וכתשא מן ויפן	וקסדרים ששא אין שש	בחמ זשא	בשא זכו בחמ
וסימנה קעבל אשר כרת לב	חסד ולא חלוק	השבטת ח ומסדרים ו'	השבטת ט ומסדרים ו'
בחמ בשא זכו זחא זשא		חבר זשבטת ז סדרים	ח חלק אהרן נצטט
השבטת כח ומסדרים כח		בכל שטת ואלו קן שלח	מין וילך
אין שם חסד ולא חלוק		וויקה וראשי קמטות ושא מוטע	

וכל השלח לקרות בתורה פתח בדבר טוב ומכיים
 בדבר טוב חוץ מפרשת קדושים דאמרין בפרק
 הקורא את המגלה עמר המתחילין סימן קוין לך
 שקורא הראשון מן קדושים עד זכור ימות עולם
 וקשע מן זכור ימות עולם עד ידעבדו וקשעשי
 מן ידעבדו עד וירא יא ויחן וקדשע מן וירא יא
 עד לחכמו והחמישי מן לחכמו עד פאשא אל
 סמיש ידיו וקשע מן פאשא עד סוף קשעיה
 וקטע שפסקין בעמדות אלו מפע שקיח תכחה
 כדי שיחזרו קשע בתשובה וקטע שנתא
 חכמים סימן למפקדות פרשה זו יותר משאר
 פרשיות התורה כדי שלא יתקוטטו עם שלח נטר
 קשעם לקרות בעמדם מפע שהם הפסקות רעות
 ונעם שלא להפסיק בקריאת שירת קים ועשרת
 הדברות וקלות שבתורת כהנים ושבתענה תורה
 לא אחד קורא אותם ואעב דאמרין במגלה
 בפרק בע קשע אין מפסקין בקלות ומפרש שם
 אמר רביי לא שפא לא קלות שבתורת כהנים
 אבל שבתענה תורה פסק מיחי טעמא אמר איש
 הללו בלאון רשע אמורות ומשה מפע הקמרא אמרין
 וקללו בלאון יחיד אמורות ומשה מפע עבדו אמרין
 אעפכ נעם שלל למפסיק בשעתין ויש סימן
 למנהגו מראמרין צדושלמי דמגלה בפרק בע
 קשע אין לך טען ברכה לנגו ולחזרו לא שירת
 קים ועשרת הדברות וקלות שבתורת כהנים וקלות
 שבתענה תורה וקם איהא במסכת סופרים
 וגרסינן בפסחא קמא דבבא בתרא ובמנחות בפר
 קחולץ רבא אמר ליהושע בר אבא אמר רבנא
 אמר רב שימנה פסוקים אחרונים שבתורה יחיד
 קורא אותם בבית הכנסת לגי יקודה יהושע כתבן
 ויל שמשון בן יוחאי משה כתבן ברמעי ואעבא
 דתרויקו קוחיל ונשתפו משה תורה נשתא לקרותן
 יחיד וכתב ארמז במזל יחיד קורא אותם בבית
 הכנסת ואין צריך עשרה והשיג על ארלאל

וחה לבוא אלא לא ראינו מעולם מי שאמר זה ומת
 שאמר זה יחיד קורא אכן לא שלל יפסיק בהן והם
 איתא בדרושלמי דמגלה ונעם קשעם שקשע קוח
 קורא וקחון שותק ומנה שכת עטן זרות מאד
 והצטר קיכן קלבו על כל וכן פרתי יחיד קורא אותם
 שלל יפסיק בהם לקרות זה ארבעה פסוקים וזה
 ארבעה פסוקים וקם איהא בסוף מימרא דירוש
 שהבאין למעלה ליוסי בר טון בשם רב תמנח
 פסוקים אחריון שבמשנה תורה טענן ברכה
 לטפס ולחריקם פי מפע שאין מפסיקין בהם
 לא יחיד קורא אותם והם איתא במסכת סופרים
 ונעם בקריאת התורה שאומר שז קתחלת פסוקים
 ידועים והצטר משלמין אותה בקול רם ואחר כך
 חוזר ואומר שז וכת רבי סעדיק פהם עשרת
 פסוקים ואלו קן יא יחם לבס ויאמינן ביה
 יא איש מלממה מי כמורה בלוי מקדש יא כותב
 ידך יא ימלך פמחה איהא שוב מחזון
 אפר יא ארמוס וחמן תמחה אית זכר עמלן

סימני המועדים

לעולם לא ברו פסח ולא גזו עגרת ולא אלו ראש
 השנה ולא אנו יום הכפרים ולא זב פורים לא ברו
 פסח משום לא אלו רק ואם עסלן סימן ברו
 לבסח מפע שאם יבא פסח בוא שפ יבא ראש השנה
 ביום רשע לפי שכל החדשים שיש מפסח ועד תשרי
 הם כסלדן וקם יתרים על שם עת בימים ורק לא
 יוכל לבא ביום ל לש שיבא יום הכפרים ביום ששי
 ולא יוכל לחיות בששי משום מתיה שאם ימות מות
 בששי ישמוד בימים יום הכפרים ושבת ויפריח
 וכן איש יבא פסח ביום ל יבא רק ביום ששי ויבא יום
 הכפרים ביום דאסון ואיכא משום מתיה וכן איש
 יבא פסח ביום ו יבא רק ביום א ויבא יום קושעבא
 רב בשבת ותתבטל פרבה מפע שאינה דוחק שבת

ולעולם לא בלדו עסן ולא בלדו איר ולא בלדו סיון ולא
בלדו תמוז ולא בלדו שבט עשר במנוז ולא אגז אב
ולא בלדו תשעה באב ולא גזז אול ולא אדו תשרי
ולא גזז עס גדלמ ולא אגז מרחשון ולא זכסע ולא ג
חמכה ולא קו טבת ולא בז עשרה בטבת ולא או
שבו ולא אגז אדר ראשון ואדר שני ולא אגז
תעשת אסתר **סימן** לט מועדי השנה
את בשגדק קצון פרוש וס
ראשון של פסח יקיה השנה באבוקסימן את
ווס שש של פסח יקיה ששעות וקסימן בש ווס
שלשי של פסח יקיה ראש השנה וקסימן גז ווס
רבע של פסח יקיה ווס קטן תרק וקא ווס שמחת
תרק וקסימן דק ווס חמישי של פסח יקיה עס
כפר וקסימן קז ווס של פסח יקיה פריש שעבר
באותה שנה וקסימן קף **סימן** ארבע
פרשיות סקן פרשת שקל ופרשת
זכור ופרשת פרה אדומה ופרשת קחש כגז
ינעת פחד אדר שש ימים ואס יקיה ווס ראשון
של אדר בוס חמישי יבא פריש בוס חמישי וכן
בשאר כל ימיים לש שבאות ווס שיקיה ווס ראשון
של אדר יקיה פריש פמיזס ראשון יש טו ימים עג
פריש אכל להפסקות ארבע פרשיות לו אויס כן
פמיזס שש של ראש חדש מוטן אס ולעולם אויס
בא לא בזבדו לש שאס נקבע ווס שש של ראש
חדש אדר בוס ראשון יבא ווס ארבעה עשר בשבת
ולא סכל לקרא את המגלה ועד שיבא עסן בוס
שש וכן אס נקבע בוס שלשי יבא עסן בוס רבע
ואס נקבע בוס קיבא עסן בוס ו ואין עסן בא
עגדו כמון שבארס ויש לאלו קל ימים הפסקות
עק הפרשיות וסימנס וטו ט לז זכיו פרוש וטו
כשחל ראש חדש אדר בשבת קורן באותה שבת
פרשת שקלס שבשבת שטיה שקיא שמונה בחדש
קורין פרשת זכור לש שבשטע הנכנס יבא פריש
בוס ו שקוא יל באדר ולמחרת שקוא שבת ומוא

פוי ווס מפסיקין מלקרות פרה אדומה לפי שבשבת
קבאה לא סכל לקרות פרשת קחש לפי שבשטע
הנכנס לא יקיה ראש חדש ואין קורין פרשת קחש
לא בשבת שלפט ראש חדש עסן : בז כשחל
ראש חדש אדר בוס שש מפסיקין בז שבשחל
בשש קורין ווס שבת שעברה פרוש שקלס ומפסיקין
מלקרות פרשת זכור בוס שבת קבאה שקוא שש
באדר לפי שבשבת קבאה לא יקיה פריש ואין קורין
פרשת זכור לא בשבת שלפט פריש : לז כשחל
ראש חדש אדר בוס רבע קורין פרשת שקלס
בוס שבת שעברה ומפסיקין בוס רבע שקוא
שבת מלקרות פרשת זכור לש של יקיה פריש
בשטע קבא : זכיו כשחל ראש חדש בוס ששי
יש ט שתי הפסקות בוס בלחד ובוס יז לחדש לפי
שבשבת שעברה קורין פרשת שקלס ומפסיקין
בוס שש לחדש שקוא שבת מלקרות פרשת זכור
מקטעש שאמרן ומפסיקין גם כן בוס יז לחדש
שקוא שבת מלקרות פרשת פרה אדומה לש
שבשבת קבאה לא יקיה ראש חדש עסן : וסדר
קריאת ארבע פרשיות לו כך קוא בפרש שקלס
מוצאין שש ספרי תרות וקורין באחד שבטע
בסדר הוס ומפסיד קוריא בשש מתחלת פהשא
עד ועשית יצור נחשת ומפסירין במלכס וככות
יהודע עד לכהפס יקיו : ובפרשת זכור גם כן
מוצאין שש ספריש וקורין באחר שבטע בסדר
הוס ומפסיד קוריא בשש בפרשת תבא למלחמה
זכור את אשר עשה לך עמלק עד שקסדר
ומפסירין בשמואל ואמר שמואל אל שאול את
שלה יל למשחך למלך עד לפע יל בגלגל ופרשת
פרה אדומה מוצאין גם כן שש ספרי תרות וקורין
באחד ז בסדר הוס ומפסיד קוריא בשש מתחלת
זאת חקת הערה עד ומנפס המונעת תטמא עד
הערב ווס קורין עד מוס חיים אל כל ואיס
נטון פ צדך לקרות עטן פרה אדומה לו

ומפנין שחוקא בן ארס בת ישראל יושב על
ארמית עד ארבע דברת וטעמיה וברשת קחדש
מוצאין גם כן שט ספרי תרו וקורין באחד ו בסדר
קיום ומפנין קורא בשט בפר נא א פרעה קחדש
קזה לכך עד בכל מושבותי תחלו מעת
ומפנין שחוקא ברישון באחד לחדש עד בבקר
בבקר עלית תמיד וכשחל רח אדר קסמוך
לשטן בשבת מוצאין ג ספרי תרות וקורין באחד ו
בסדר קיום ואחד קורא בשט בריש חרש מתחיל
מכרשת וביום השבת וקורא פרשת ובראשי
חדשי כס ומפנין קורא בשלש ימי תשאי ומפנין
ויכרות יחידע ושבא בזמ עשין כשחל רח טסן
להיות בשבת וטעם ל פרשיות אן קשלה מקס
זכר לזמן שבת המקדש קיים וקס פרשת שקלש
ופרשת פרק אדומה ופרשת קחדש לפי שבאחד
באדר מעמישן על קשקלש שהפדק אמרק ואת
עלית חדש בחדשו להראי קשנה ומש קשמועם
למנו שמראש חדש רל ואמר בחדשו כלומר חדש
יהיה לקרבן מתדומל חדש פי מתדומל שקלש חדשי
ולפי משמישם חדש אחד קודם טסן כדי שיפן כל
אחד ואחר מתחלת השקלשלו ויקים קכל גמי ומובא
למקדש כשיבא טסן ועל כן כשחל אדר בתוך ימי
קשםע מקדימין להמייע ביום שבת שעברת
שאיס יאחדו עד שבת מצאק לא יקום חדש שלשטן
קמכחזק לראש חדש טסן אבל כשיבא רח אדר
בשבת אין צריך למקדים ספרי יש כאן חדש ופרש
פרק אדומה קלודיע לטס שקס טמלי מתו שיסחרו
באמר פרק לפי שברח טסן מתחילן קריחוקי לעלות
לראש ולפי אין מפסיקין בן פרק אדומה לפרשת
פרשת ופרשת קחדש למודיע לעם שבשטע
שכנס יקום רח טסן ויטס עכמס לעלות לרגל
ופרשת אבדו מנע פורים לפי שמין בא מזרע
עמלק ואמריק תדק וטר אית אשר עשה לך עמלק
ויטס קשמועם למדו וזכור בפק וסימן לחפסקות

ל פרשיות אן ל כוסות של פסח שאמרו רבותי
מכוסות האן ארס רצק לשתת ישתה בן שלשי לל
ישתה ויאמרי צדוש צדין הוא שתקדים כרש קחדש
לפרשת פרק אדומה שבאחד בטסן קוקס קמאכן
ובשטע לו כשרפח קפרק ולמך אמרו תקדים כרש
אדומה מנע שקיא טקרתן של ישראל פי ממומאת
מת כדי שלא יקוין נחין לפסח שט **שער**
התקופות דע פ התקול קראשונה
שקיתת בשלש קיא תקופת טסן פ כן קיו ראל מושן
לתקופת כל יהושע קאומ בטסן נברא קשול
וקתקופת קזית קיתת בתחלת לל רשע כשנבראו
מאורות בתחלת קלפ וקיה מולד טסן בשנה
קיהא בט שעות קרמב חלקי מלל ל כנו שבארס
וקקדימה קתקופת למולד טסן זה לדברי שמואל ו
ימים ט שעות קרמב חלקים כלא קיתת אחר מולד
אדר כז יוס ושלש שעות וקנא חלקי וכשיקוין כל אן
קעטעס מסודים ברוך מנה קתקופה לרעת שמואל
בכל עת שאתה רוצה וקיה צדור לך מכאן שאן
תקופת טסן ספילת לעולש מ אס בתחלת קלפ אן
בחת קלפ אן בתחלת קיום אן בחצ קיום מנע
כשתלך שנת קחמק וז לא יקיה קמוקת מימי
קשםע בן שנה לשנה פ אס יוס ורצע ואס קתקול
קראשונה קיתת בתחלת קלפ שדוע פ בשנה
קשעת קיתת בחצ קלפ אחר יוס ורצע ובשנה
קשלישית קיתת בתחלת קיום וברכשת בחצ קיום
קתחזור בשנה קחמישית לתחלת קלפ כאשר קתק
בשנה קראשונה זה מנהג תקופת טסן שקיתת
בתחלת לל רשע וידוע שקופת המון קראשונה
קבאק אחרים קיתת בז שעות ומחצת מלל רשע
ותמיה מנע זה תקופת המון ספילת לעולש אן
בשעת אחת ומחצת אן בז שעות ומחצת בן בוס
בן בללה ותקופת קשרי קראשונה קיתת בג טע
מיוסל ותמיה מנע זה תקופת קשרי ספילת לעולש
אן בג שעות אן בט שעות בן ביו בין בללה ותקופת

שער התקופות

יב שעות ומחצה קהל מקום יב שעות ליום שבת
 תשאר שעה וחצי מליל ראשון ותדע שתקופת תמוז
 שקיתה אחר תקופת טסן בשנה זו תהיה בשעה
 וחצי מליל ראשון אחר כן תסיף על השעה וחצי
 שעות ומחצה יהיה המקובץ מזוה ט שעות ותדע
 שתקופת תשרי שקיתה אחר תקופת תמוז בשנה זו
 תהיה ביום שעות מליל ראשון אחר כן תסיף על הש
 שעות ו' שעות ומחצה יהיה המקובץ מזוה יו שעות
 וחצי קהל מקום יב שעות שהם לליל ראשון שאר
 מקום ד שעות וחצי מיום ראשון ותדע שתקופת
 טבת תהיה ב' שעות וחצי מיום ראשון אחר כן
 תסיף על קל שעות וחצי שעות ומחצה יהיה
 המקובץ מזוה יב שעות והם שעות יום ראשון ותדע
 שתקופת טסן הבאה אחריה תהיה בשעה ראשונה
 מליל שבע ועל דרך זה קולך לעולם כשתדע תקופ
 א תסיף ו' שעות ומחצה ותדע שעות תקופ הבאה
 ובאיזה יום תהיה כפי מקום שצארכו וכאשר יהיה
 ידוע אצלך באיזה יום מימי השם תהיה תקופ
 ובכמה שעות מקליל או מן היום שאר לך לדעת
 בכמה ימים מימי החדש תהיה התקופה וידעת
 זה קודם שתקח שמת קעולם הגמורים ותשלם יט
 יט והנשאר פחות מיט שמרדו והם שנים שעברו
 מן המחזור שאתה ס' תקלכל שנה יא יום והמתקבץ
 מן הימים תסיף עליו והשלך קל ל' והנשאר
 מל' מנה כנגד אות החששן מראש חלש טסן ב
 בשנה פשוטה ובמעברת מנה מרד אדר שטואס
 קבע החששן לים שתהיה ס' התקופה תדע פ
 באותם הימים מחדש טסן או מאדר שטתהיה
 התקופה ואם לא יגיע החששן קוסף יום אחד
 ואם לא יגיע קוסף שני ימים ואם לא יגיע
 קוסף שלשה ימים ותגיע בל' ספק שני קרי
 שרעט לדעת תקופת טסן בשנה זו שקיה
 שנת מואה והיא מעברת בבמה ימים מאדר שט
 תהיה וכבר צארכו שתקופת טסן בשנה זו תהיה

סבת קראשונה קיתה בעשר שעות ומחצה מיוסל
 ותהיה מטעם זה תקופת טבת ספלת לעולם או ב' שעות
 ומחצה או ב' שעות ומחצה בן ביום שן כעל
 וכל קוסם בקזה יהיה שלם בכל כח שנה ויחזור
 לראש ועל כן קראו לכה שנה מחזור גדול למנה
 כמון שאמרכו מטעם הקיום ורבע שהיא שנה מימי
 השם בשנת החמה יספה עליו ו' בל שנה
 ומעשה כאשר תדע לדעת באיזה יום מימי
 השם תהיה התקופה ובכמה שעות מן קליל או
 מן היום קח שמת קעולם הגמורים והשלם כח כח
 ומנה שאר פחות מל' קוסף עליו רבע שעות ומנה
 שיתקבץ קוסף עליו ג' במספר ומנה שיתקבץ מזוה
 קס ימים השלם ו' והנשאר פחות מ' קחל למנות
 מיום ראשון מתחילת קליל וקובן שיעה החששן
 באותו יום ובאותה שעה תהיה תקופת טסן באותה
 שנה שאתה רוכה והטעם שמוסיפן שלשה מטעם
 שהתקופה הראשונה של שנת היערה קיתה בתחיל
 לל' כמון שאמרכו שני קרי שרעט לדעת מנה
 תהיה תקופת טסן בשנה זו שקיה שנת ק לערה
 לקחם קשטם הגמורים והם ק' שנים וכו' ששנת ק
 ל' בגמרה והיא השנה שבקשטן לעתה והשלכט
 השטם הגמורים כח כח ונשאר ג' והוספן עליו
 רבע שעות והוא שלשים יהיה המקובץ ג' ובשנים
 והם ימים כמון שאמרכו ואחר כן קוספן על
 המקובץ ג' יהיה קל' וימים ושש שלשי יום שהם יח
 שעות ותחיל למנות מיום ראשון יבא לך החששן
 ביום שבת בו שעות מן היום ובשעה זאת מהיום
 הנכר תהיה תקופת טסן בשנה זו וכשתדע באיזה
 יום ובאיזה שעה תהיה תקופת טסן יהיו שאר
 התקופות ידועות וקו כשתסיף ו' שעות ומחצה
 לעולם על שעות אי זו תקופה שתהיה צאו שעות
 התקופה שאחריה שני קרי תקופת טסן בשנה זו
 בו שעות מיום שבת ותסיף על זה ו' שעות ומחצה
 יהיה המקובץ מקליל יב שעות ומחצה קהל מקום

בוא שעת מיום שבת קטן שאת קעלסקוג ודין
 יט יט יט יט יט שבת שבת שבת שבת שבת שבת
 מימחורן שקוץ מחור רטט ונתן לכל שנה יא יוס
 יא יוס ויקי המקובץ מזה על וסוף על זה ויקי
 הכל פל יוס ונשטר חסון זה לל יט יוס .
 ונשין באי זה יוס ויקי אדר שפ בשנה זו שקי יא
 למחזורן ומכאן אדר שפ בשנה זו יוס גל ומטמ
 מיום ל שקוץ ראש חדש אדר שפ כל יוס וקניע ק
 החסון לשו וולא קניע לשו התקופה התקופה
 ביום שבת כמו שבארנו וכוספנו יוס אחד וקניע
 החסון לשו התקופה שקוץ יוס שבת וידע
 שהקופת נסן בשנה זו בוא שעת מיום שבת בכל
 יוס מחדש אדר שפ וכשהדע ברמה יוס מימי
 החדש תקייה תקופת נסן יקיו שאר התקופות ידעו
 והוא שתמנה מיום התקופה קשעה שקייה גד
 התקופה זא יוסו שעת ומחנה ותכל לך התקופה
 שחריק שבר קרי שידענו שהקופת נסן בשנה זו
 קייתק בשש שעת מיום שבת יוס כל מחדר שפ
 ומטמא משעה זו ויוס זה זא יוס ושבע שמו ומחנה
 ויבא החסון לשעה ומחנה מלל ראשון יוס כל
 מסיון וידענו שהקופת תמוז שקייה אחר תקופת
 נסן בשנה זו תקייה בשעה ומחנה מלל ראשון יוס
 כל מסיון אחר כן נחשוב מיוס זה ושעה זו שנפלה
 בה תקופת תמוז זא יוס ושבע שעת ומחנה ויבא
 החסון לש שעת מלל ראשון יוס ב מתארי וידענו
 שהקופת תארי שקייה אחר תקופת תמוז בשנה זו
 תקייה בט שעת מלל ראשון יוס ב מתארי אחר כן
 נחשוב מיום זה ושעה זו שנפלה בה תקופת תארי
 זא יוס וז שעת ומחנה ויבא החסון לג שער
 וחז מיום ראשון יוס ג מטבת וידענו שהקופת
 טבת תקייה כל שעת וחז מיום ראשון יוס ג מטבת
 אחר כן נחשוב מיוס זה ושעה זו שנפלה בה תקופת
 טבת זא יוס וז שעת ומחנה ויבא החסון בשעה
 ראשונה מלל שפ יוסו ממסן וידענו שהקופת נסן

שקיה אחר זאת תקייה בשעה ראשונה כלל זא
 ממסן וכן עד סוף השלש ודע פז זה שאמרנו
 שאם לא יקניע החסון לשו התקופה שהסוף יוס
 א יוס גל לשל לא תבטור לה סוף יותר יוס אחד
 ופלא גדול יקיה אם יבטור לה סוף וזו מנאר
 שהבטור לה סוף יותר על זה הדע שטשת בחסון
 ותחור ותחשוב בדקדוק **סימנים**
 לתדע תקופת און כג
 בזרנו שנת החמה לפ דעת שמולל שקל יוס
 ודע חלקה על ארבע תקופות קשעה ודעה לכל
 חלק זא יוס וז שעת ומחנה וזוהו המרחק שיש בין
 תקופה לתקופה וזה לך הכלל על ראשון בתסיף
 ועל שנת תעדיף ועל שלשי שכל ארבע תגלף
 ועל רבע פג עב תלף ולל התלף פע על
 באוף בתסין כשתחשוב ג חדשים מתקופת
 פסן שקייה ראשונה לתקופת תסיף עלמס בימים
 פג אס תפל תקופת נסן בתלת לכל זק בחדש
 חשוב השאר קס כל ימים וכט מאיר קרי כאל גל
 ול מסיון קרי כאל כל קח מתמוז ל ימים שנחסרו
 ממסן והס פט לג חדשים ועלמס תסיף ב ימים
 קרי זא יוס נמצאת תקופת תמוז כוללת בז שעת
 וחז מלל זא יוס ומחנה ראשון ועל גל תעדיף
 פי כשתחשוב ג חדשי מתקופת תמוז שקייה שטימ
 תסיף עלמס שלש ימים וכן ז שעת ומחנה כמו
 שאמרנו ועל גל שכל ארבע תגלף פי כשתחשוב
 ג חדשי מתקופת תארי שקייה שלשית אס תקייה
 השנה שלמים תסיף עלמס יוס א ואס קיח כסדק
 תסיף ב ימים ואס קיח חסרי תסיף ג ימים ועל
 רבע פג עב תלף פי כשתחשוב ג חדשי מתקופת
 טבת שקייה רבעת אסתקיה השנה פשוטה תסיף
 עלמס ג ימים ואס קיח מעברת תסיף ב ימים
סימנים אחרים לתקופת און כג
 בזרנו שהקופת נסן חוזרת
 בזאש כל זא שפס של המחזור קגדול של חמה ל

שער התקופות

לתחלת ליל רביעי כמון שהיתה בשנה ראשונה של
 יצירה ובכל ליל ששם לו יש שבעה מחזורים קטני
 של שש שתקופת מסן חוזרת בכל אחד מהם
 לתחלת הלילה וכול נתנו סימן א' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 א' ו' בשנה זו ואח"כ בשנה ששית פ' כשתבא ת
 תקופת מסן בשנה ראשונה מליל רביעי תהיה
 תקופת תמוז ב' ששית ומחנה מ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 תשירי ב' ששית מן היום ותקופת טבת ב' ששית
 ומחנה מן היום ו' ו' ו' בשנה ששית תהיה תקופת
 מסן ב' ששית מליל חמישי ותקופת תמוז ב' א'
 ומחנה מן היום חמישי ותקופת תשירי בתשע ששית
 מן היום חמישי ותקופת טבת ב' ששית ומחנה
 מליל ששי ובשנה שלשית תהיה בשנה א' מן היום
 ששי לתחילת ליל ששית ומחנה מ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ואח"כ לשתי שש' ובשנה החמישית תתחיל תקופת
 מסן בתחלת ליל שש' ועל דרך זה חוזרת לתחלת
 הלילה מליל שש' ל' שש' עד הששית א' מחזורים
 שחוזרת למקום תקופתה וסימן א' מחזורים לב' א'
 ק' א' ל' ראשי מחזורים קטנים נראו פ' במחזור
 ראשון תהיה תקופת מסן בתחלת ליל רביעי
 ובמחזור שש' בתחלת ליל שש' ובמחזור ג' בתחלת
 ליל שבת ובמחזור רביעי בתחלת ליל חמישי
 ובמחזור חמישי בתחלת ליל שלשי ובמחזור ששי
 בתחלת ליל ראשון ובמחזור ששש בתחלת ליל
 ששי וזו לפי החסון ששארם **ודע** שכל
 זה ששארם בפני התקופות הוא דעת שמואל
 דעת שמואל אבל לפי דעת רב ארי שהיא מונה
 שנת קהמא סוף יום וחמש שעות ותקופת חלקים
 ומח' רבשם יש בין כל תקופה ותקופה ב' יום
 ושבע שעות ותקופת חלקים ולא רבשם והסימן
 באו תקיט לא וכשתדע תקופה מן התקופות יתה
 תהיה תחשוב מחלות רבשם מנן זה ותדע תקופה
 של אחריה על הדרך ששארם בתקופות שמואל
 תקופת מסן היתה בשנה ראשונה של יצירה

קודם מולד פסן לפי חשבון זה ב' שעות ותדע
 חלקים וכן היא לעולם בכל שנה ראשונה של כל
 מחזור קודם מולד פסן ב' שעות ותדע חלקים
 וכשתדע תקופת מסן של שנה מן המחזור תחשוב
 ממנה בא יום א' שעות ותקייט חלקי ולא רבשם לב' א'
 תקופה ותקופה עד סוף המחזור וכאשר תדע
 לעת מתי תהיה תקופת מסן לפי חשבון זה תדע
 תחלה השש' הקטנים שבערו מן המחזורים
 ותקח לכל שנה מהן יתרוש שקואי לא קבא מח'
 וקבא כל רבשם לחלקים וכל חלקים לששית
 וכל השעות ימים כדרך שתחשוב במולדות ותגרע
 מן הכל ששעות ותדע חלקים והנשאר הששית
 חדשי לבנה והנשאר שאין בו חדש לבנה תסיף אות
 על מולד פסן של אותה שנה ורבשם שיגרע המנן
 בו תהיה תקופת מסן של אותה שנה וכת הרמ'
 במזל נראין לפי הדברים שג' חשבון תקופת רב
 ארי היו סומכין לענן עטור השנה בעת שג' א'
 הגדול משיין שהן מעבדין מפת הזמן או מרג
 הערך לפי חשבון תקופה זו הוא יותר אמרת
 מחשבון תקופת שמואל והוא קרוב מדברי שנתבאר
 באבטגמטות יותר מחשבון שמואל וחשבון שפ'
 התקופות הוא ששארם הכל בקרוב הוא ובמהך
 השמש האמנע לא במקומה האמת אבל במקו'
 השמש האמתי הנה התקופת מסן בזמנ' לו בזמן
 שש' ימים קודם שתי התקופות שיוצאין בחשבון זה
 בין למחול בין לרב ארי עכ' ודע בתקופת
 מסן היא השנה וקחלק שתבנש בו השמש לתחלת
 מולד פ' ותקופת תמוז היות השמש בראש מול
 סרטן ותקופת תשירי היות השמש בראש מנן
 מאזמס ותקופת טבת היות השמש בראש מול
 גדי ובכל תקופה ותקופה עתי יום ולילה מששש
 בתקופת מסן היום והלילה שוים ובתקופת תמוז
 היום כפלס בלילה ובתקופת תשירי היום
 והלילה שוים ובתקופת טבת הלילה כפלס ביום

ופרוש לשון תקופה הוא מלשון הקפה שר"ל חורק
 וסבב וכמוהו וסבב את השבב כל אנשי המלכות
 וכתב הקוף את השבב פעם אחת ויש חלק בין
 הקפה לסבב כהקפה היא השלמת הסבב עד
 סופו והסבב יכול יהיה סובב את מקצת השבב
 ולא יהיה משלם את כלו והמקוף את כל השבב
 ולכן אמר את כל השבב כלומר השלם אותו לסבב
 פעם אחת וכן מקצה השמים מוצאו ותקופת
 עד קצתם שר"ל יוצא מן הקצה וחוזר אל הקצה
 שהוא דרך מקלף השמש ואין נסתת מחמת בכל
 המקלף הזה וכן לתקופת הימים לשלמת הימים
 ולכן קורין לרבעת חלקי השנה תקופת מעט
 שהיון בכל תקופה מהם גמר ענין אחד ממדת
 קטלה והיום בחסרון או בהרונן ומתחיל בענין
 אחד כמו שאמרנו מבאתי כתוב שיש לומר
 בכל תקופה מארבעתן שלש אשתת מים בשעת
 התקופה משום סגה של יבוק ויתגפח מעט
 שתקופת פסן היא לפי שנהרבו ממי מצרים להם
 לפי רגע ותקופת תמוז לפי שבשעה שאמר קצף
 למשה ולסדרן ודברתם אל הסלע לעשהם ונתן
 מימיו ועל מהם לא עשו כן והכו אותם ממנו דם
 שאמר קן קצה עד וזוה מים ואין זיבה לא דם
 שאמר ואשא פי וזוה דמה ובאותה שעה לקו
 כל המימות בדם ותקופת תשרי לפי שבאות
 פרק בא אברהם לחוט את יצחק בא וטפספה
 הסכן דם ואותה טיפה נתפרשק במימות ותקופת
 פנת היא לפי שבאותה קפרק נשחטת בת יפתח
 ונחטבו כל המימות להם ואי חיפאל לעולם בלא
 נחש דם באותם פרקים והוא מלקח
 ויש אומרים שארבעה מלואים ממופים על המים
 בארבעה תקופות או כל אחד ואחד תקופתו
 ומתחילין וכשזו יוצא זק נכנס עומדים המים בל
 שמימיה ויש אומרים שהסטן משלך טפס של
 מרק במים ויש אומרים שפקרב מתגרה עם

אריה ופקרב משלך טפת דם במים כשאומרים
 תקופה ספלת וכתב הקכס ל אברהם בן עראל
 שאל חכמי קריאון לרביה קחי למק נחש ישראל
 הדריס במערב להסיר של ישות מים בשעת
 התקופה וקשיב פ טחוש בעלמה קוף בעבור
 שהוא תחלת השנה או תהלת רבשנה ולא ידע
 לשתת מים שימצאו חנם על כן יאכלו בה כל מתקן
 להיות שנתם מתקין ואי אומר מתקן שנת
 העבד קשס קטמח ס לבנו והנה קיודש
 תקופת האמת ל אמרו פ תיק לאוכל ולשונה
 ודבר קנפוח שיחת קזקמות ולרש שנשחט יצחק
 ובת יפתח יש לו סוד פ לא נשחטו כלל כאשר
 פירשתי בספרי ויש מהנאומים שאמר על
 התקופה פ לא נחש בעקב לא הקדמונים אמרו
 אלה הדברים להפחיד בצ אדם שייראו מהסם ולא
 יוסיפו הרשעים לרשע וישום כדי שיטלם קשם
 מארבע תקופות שידוע ידעו פ כל דברי חכמי
 אמת כאשר הם במשמע או יש להם סוד סתם
 כאשר רמזותי מקצת סודם בספר הישר שקוף פ
 קתרו" עכ"ל

הלכות ברכות

חיוב כל איש ישראל
 לבדך את קסרא ולשודותו על כל מה שביר
 בעלמנו על כל דבר ודבר ברכת קראויה לו בומנ
 שקבעו להם רז"ל פ כל מה שביר לא בריו אל
 להסדו לערך האדם ותעלות שנאמר תמנשיל
 במעשה ידיך כל שתה תחת רגליו ודרשו רז"ל
 בדוך א יוס יוס יעמוס לא ופ בום מבדכן אות
 ולא בללה לא כל יוס ויוס תן לו משן ברכותו
 וגרסינן בריש פרק פנג מבדכן תר אסור לקבות
 מן קעולס חזק בלא ברכה וכל הנהנה מן קעולס
 הוא בלא ברכה פ ברכה קמויחדת לאות דבר
 מעל פ כלא נהנה מקדשי שמים מיחי תקנתני

קסענדק ושלל מחמת קסענדק וקבאים ל
קסענדק **השער** קשטש
לבאר קבכות שמנדמן על קריח
קסער קשמיש

לבאר קבכות שמנדמן על קריח וקשמע
ושנא נהס מנדכות קשנח וקקודאק
קסער קתשיש

לבאר בכות קמעט שאין להס זמן קסע בשנח

השער הראשון

אטה מקרה הרלקט

אמר רבא ילך אצל חכם משקרא' וילמדו ברכות
כדי שלא יבא לרבי משלה' עור גרסיט קתש אמן
רב יהודה אמר שמואל כל קטנה מן קעלס קוז
בלא ברכה כאו נהנה מקדשי שמים שנא' לוי הארץ
ומלוכה' ר' לוי רמי כתב לוי הארץ ומלוכה וכתב
קשמים שמיים לוי והארץ נתן לבני האדם לוי קשיא
כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה וקבכות קס
נחלקים לרבעה חלקים בכות קטלות וברכות
קמעט וברכות קשהטן וברכות קשנח וקקודאק
ברכות קטלות וברכות קמעט שיש להס זמן
קסע בשנח כבר כתבם במקומם
וברכות קשהטן וברכות קשנח וקקודאק וברכות
קמעט שאין להס זמן קסע לא קסדרך מקדש
בברכה מילה ופשוטין ריאתי לחלקם לתשעה
שערים

השער קראשון

לבאר בכות קלס זמן וברכה קמון
" **השער** קשט

לבאר קדברים שמנדמן עלהס סרח מימיו קמון
קסער קשמיש

השער הרביעי

לבאר קדברים שמנדמן עלהס סרח פרי קארמק
קסער קחמישי

לבאר קדברים שמנדמן עלהס סרח פרי קנגן
קסער קשמישי

לבאר קדברים קבאים סתוך קסענדק מחמיר

ברכת הלחם וזמון וברכת קמחון
 הנה למקדים מצרכות המאכלים ברכת קלחם לפי
 שהיא האוכל הקדיר על דרך תדיר ושאינו תדיר
 תדיר קודם וגם קודם מצד המאכלים שבו קיום מין
 האדם וחיותם " דע פ חטק ושערה
 וכממת וסלית שועל ושיפן הם שמברטן עליהם
 קמוצא ולבסוף שלש ברכות אבל לא פת אורז
 ודוחן וחמשה מינים או קס מקראים בכל
 מקום חמשת המינים ראשון גם חלה ומנה במסח
 שחמשת המינים או מקראים לחם דגמדין לחם
 לחם מימנה כתיב קרא וקרא באכלים מלחם
 הארץ וכתוב קח לחם עוב וקחם עשה
 מנא לן שנאמר לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו מעת דברים הבאים לדי חמון אדם
 יוצא בהם ידיו חובת במסח יצאו אורז ודוחן שאין
 באין לדי חמון לא לדי סרחון
 ועוד דברים נבדלים במקרא קמח דמסכר
 חלה ר' שמואל בר רחמן שמע חמשת המינים כלחון
 מן קדין קדיין ושם חטק שורה ושערה נסמן ו
 וכממת גבולית " ושם חטק או קחטים
 שורה זו סלית שועל ולמה קרא שמה
 שורה שקיח עשויה כשורה ושערה או שעורים
 נסמן זה סיפן וכממת או קוסמין
 גבולית עד כאן גטע של לחם קנה נתבאר
 שאינו מקרא לחם לא מחמשת המינים בלבד והוא
 קדין לעטן קמוצא " חמשת
 המינים האן כשקם שם לטעם מקראים תבואה ולחם
 שדשין וזרין אותם מקראים דגן וכשטוחטן
 אותם וישין אותם ואופן אותם וששים אותם ענת
 מקראים פת ומברטן עליהם קמוצא שקואיל
 ובאו לכליל עליון שקם זפת וקופדין
 את קלב נעשין כמין
 בפט עמין

לברך עשה ברכה מיוחדת
 כל דבר שבלילת עבד אפי
 בשלו במים או טגס בשמן
 לחם גמור קודם וחייב
 בחלה ומברטן עליו
 קמוצא ושליש
 ברכות ובלבד
 שקראם
 תאיר
 לחם
 ואם
 בלית
 רכה
 ובשלו

במים או טגס בשמן אינו לחם לעטן
 חלה וקמוצא ומברטן עליו תחלה טרא מיני
 מן זמנות ולבסוף משש שלש ואם
 אפילו באכס בלא משקה לריש לקיש לא קוי לחם
 ולר' יוחנן קוי לחם ופסק רבנן
 חטאל כריש לקיש ור' פסק כל יוחנן
 ויזהר ספס קראש זל כתיב
 קראש כוכא דארעא אפך שבלילת רקה ופבלה
 בעלמא קוי טון שסופטן אות על פ' התפור או
 בקרקט שקומה באור נעשה לחם וחייב בלית
 ומברטן עליו קמוצא ואדם יוצא בהם
 ידיו חובת במסח וקוי כמנתחלת
 סופגטן וסופע עסק
 שקייב בחלה אבל
 דבר שתחלת
 סופגטן וסופע סופגטן
 טון שבלילת רכה וניטגן

במיני פסוד מן קחש ואין מעבדן עליו קמוצא .
 ודוקא אם קבע סעודת על כוכא דארעא . אבל
 אם לא קבע סעודת עלה מעבדן כרא מיני מווסו
 ולבסוף מעשן שלם ואם אכל ממנה שישר שאחרי
 קובשן עליו אעפ שאור לא קבע עליו מעבדן
 קמוצא ונ ברכות . וכתב הרמב"ם שיש אחר
 איש קובשן אעפ שאור קובע איש מעבדן דבני
 רובא חושבן ובטל דעת אכל כל אדם ואם מתחלה
 היה דעת לכול מעט ובדך כרא מיני מווסו ואחר
 כך אכל שישר אחרי קובשן עליו מעבדן לבסוף
 נ ברכות אעפ שלא בדך תחלה קמוצא . למעשה
 שקורין להם טבלאש בלע שבלתן טעם להם גמור
 הוא ומעבדן עלה קמוצא ונ ברכות . ואותה
 שבלתן רבה ודקות מאד אם קבע סעודת עלה
 מעבדן קמוצא ונ ברכות ואם לא קבע עלה
 מעבדן עלה כרא מיני מווסו ולבסוף מעשן נ
 פת קבא במכטן וקיא פת קעשויה כלין פסין
 שממלאין אותן שקדים ודבש ותבלין אם קבע
 סעודת עלה מעבדן קמוצא ונ ברכות ואם לא
 קבע סעודת עלה מעבדן כרא מיני מווסו ולבסוף
 מעשן שלם . חשבא אם יש בה שרורין שיש בה
 תואר להם אעפ שאין בהם כוית מעבדן עלה
 קמוצא ונ ברכות ואם אין בהם תואר להם מעבדן
 עלה כרא מיני מווסו ולבסוף מעשן שלם .
 ופ"ת דחשבא קס שרורי להם שנדבקין יחד על
 ידי חלב ודבש . ובערוך מפרש שם שרורי להם
 שנדבקין יחד על ידי מרק . וכל הנדבק יחד קורא
 חשבא כעשן חשבא דתמרי . וכתב הר"ם שיש בה
 שלם חלקים היבא שנתבשל קשרורין אם יש בהן
 כוית מעבדן עלה קמוצא ונ ברכות ואם אין בהן
 כוית אעפ שיש להם תואר להם איש מעבדן לא
 כרא מיני מווסו שכוין שהם מעבדן איש חשוני
 תואר להם . ואם איש מעבדן לא שם מחוברים
 על ידי דבש או מרק אם יש בהם כוית מעבדן

קמוצא אעפ שאין בהם תואר להם ואם אין בהם
 כוית אם יש בהם תואר להם מעבדן קמוצא . ואם
 אין בהם תואר להם מעבדן כרא מיני מווסו ואם
 איש לא מעבדן ולא מחוברים לא שם מעבדן
 דקדק אעפ שאין בהם כוית ולא תואר להם מעבדן
 קמוצא שכוין שהם פת בפט עצמו איש יוצאים
 לעולם מתעבד להם ומילך פת קבא מעבדן
 איש אין זה תואר להם כיון שאין דב אחר מעבדן
 עמם איש יוצא מתעבד להם ומעבדן עלה
 קמוצא ונ ברכות . ושדוש פת באמה פת יבשה
 הנשרית בקערה במים . או מלשון באמות דקות .
 פרות וקטנות שטוחין אותם ועושין מהם קמח
 ואוכלין אותם על יד קדחק אם עשו מהם פת או
 בשלהו בקדחק איש בכלל מווסו מעבדן עליו שחל
 ואם ערב באות קמח אחר מהמשה קמיטן ועשו
 מהם פת מעבדן קמוצא ונ ברכות . ואם בשלהו
 בקדחק מעבדן כרא מיני מווסו ולבסוף מעשן נ
 וכתב הר"ם דדוקא שיש באות קמח מאחד מה
 קמיטן כרא שחל מהם כוית דגן כרא אשלת
 פרס חבל אם אין בו קשישר מה קמיטן איש
 מעבדן לבסוף נ ברכות לא בתחלה מעבדן קמוצא
 כיון שיש בו טעם דגן אעפ שאין בו כוית דגן כרא
 אשלת פרס ולבסוף מעשן נ זהה כששלהו דגן
 שמעבדן תחלה כרא מיני מווסו אבל לבסוף מעבדן
 כרא נפשות . ופ"ת פרס פירש"י דבני . וקרא במזל
 פ"ת דבש . וכשרוצה לכול צריך לטול ידיו תחלה
 כראמרי בפרק לו דברים אמר רבי יהודה אמר רב
 ואמרי לה במתעבד תחלה וקתקדשתם לו מים
 ראשונים וקיייתם קדושים לו מים אחרונים . וכתב
 בא"ת אין צריך נטילת מים לא לפת בלבד ואש
 לו קמיטן הנכרין בפסוק ארץ חטה איש צריך
 נטילת ידים כראמריין אמר רבנאמן קמטל ידיו
 לפירות הרי זה מגסי הרוח ודוק שידיו נקיות אבל
 אם היו מלוכלכות צריך לטלם בשכל קבוצה ומיד

פמברך על נטילת ידים צריך לברך ברכ המוציא
 וכו' ויש כתב שאין לחוש על הפסק בין נטילה
 למוציא שכן שקלחן לטעם ודעת לכוון איש
 חסד היסח הדעת והיה דאמר ב' כגז מברכה
 אינן כ' אינן תצטת קן תקף לגמיעה שחיסה
 תקף לגמול תלש תקף לנטילת ידים ברכה מעבר
 לה על מים חחרוים וכל ברכה ברכה המזון וכן
 פמברך וקרא במזל ומיהו מן קרא מעין דקרי
 דתקף לנטילת ידים ברכה דקרי על מים ראשונים
 וכל ברכה ברכה המוציא דאמרינן קרא דתקף
 ברכה לנטילת ידים איש טווק בכל אותה סעודה
 וכן היה סהנה ראש' ואינן סימן לב' ישב ברד וידו
 כנטל' אשה מן המוכר לברך צריכה המוציא
 על עגלה שלמה כדי שתהיה הברכה על דבר שלם
 או מטעם שאין לו לפשוט ידיו לטול את הפת עד
 שיברך' ואם היו לטעם פרוסה של חטים ושלשן מן
 שערים מטעם פרוסה בתוך שלמה וכו' משתיהן
 מפת שהשלמה מטעם מן המוכר ופרוסה של
 חטים מטעם שהיא חסובה ומ' עלה זקן בת קרמנים
 ז' וגרסי ברוש ובהספת דברכות תשא מברשן
 על הדגן שהוא מן המוכר' כגז שלמה של
 גלוסקאה ושלמה של בעל הסת מברך על שלמה
 של גלוסקאה' פ' גלוסקאה פת של פתמין שהוא
 יפה מן של בעל הסת' פרוסה של גלוסקאה
 ושלמה של בעל הסת מברך על שלמה של בעל
 הסת' פרוסה של חטים ושלמה
 של שערים מברך על פרוסה של חטים' פת
 שערים ופת כוסמין מברך על של שערים והל
 כוסמין ימ' קימנה סו' מן המיטע וזו אינה משבג
 קממין' פת טימאה ופת טהורה מברך על הטחול
 פת נקיייה טימאה ופת קיב טהורה מברך על אי
 זה מן שירכה וכן הדין בפת של גוים ופת ישראל
 וגרסי כגז מברך על קפת הוא א' מהמוצ' ל
 לחם מן הארץ ל' כחמיה אומן מוציא לחם מן הארץ

ואמר ברוש לחייא בריך קומי ל' וירא המוצ' לחם
 מן הארץ וקלסיה' מיא לחו כרבן ל' שלם לערב
 ראשי החותשת ואשג' לחם מן מערב הוא' קתס
 אי איפסר לתקן לזון אחר לפי שהוא לזון הפסוק
 למוצ' לחם מן הארץ ועד שאיש דומה שדוב
 אות שאחר נבי או סגל לערוב אות שאחר קמין
 דמרחיב טפי ובחדושי לב' מקשה מיא שנא בפת
 לז' אמרי' טרא פרי האדמ' כמו בשאר פרי האדמ'
 ופ' תימ' משום דפת איבתה לעליא ואישתתנמי
 לברכה קא לזתה דהא בין שהוא מעשה יותר
 דסעודה ומשמח ואפי' קפ' אמרינן פה כפ' קנן קס
 פמי למ' בפת כפ' חסטה' ומתד' כדמשב' בגלגל
 וית קיב למ' כפ' זית פרא גפשה וית איקרי' וקח
 פמי קיב למ' כפ' חסטה פרא גפ' חסטה איקרי' ופ'
 תימ' למ' כפ' סגל חסטה קא לזתה לז' שיך למימ'
 פרי סגל שאין הפרי יוצא מן השבלת שהרי קיב
 גפשה יוצאה משנה לשנה' והר' אשר מלועל תד'ן
 גלגל דקרא נקט למוצ' לחם מן הארץ' ובשאר
 ברכות פמי נקט לשנא דקרא שפ' חסטה קבאנה את
 ראשית פרי האדמה' ובהאי תירוץ מיתד' ממי
 דקשיא מיא שנא קח' דאמרינן ארץ ומיא שנא
 באיך דאמרי' אדמה מאוסה לשנא דקרא חס' הוא
 פ' כחדושי לב' ופ' המוצ' לחם ר' מזון כמו
 קבד לחם רב שהלחם איש יוצא מן הארץ לז'
 קתסאה שעשין מימנה לחם וכן ת' כל כמן קנע
 מימסיד לב' לחם מן קבמ' ודוע הוא של' ירד
 לחם מן קמ' לא המן שהיו עשין ממעשנות
 שנא ועשו אות עשת ואמרי' ברוש כפ' דמי חלש
 קס' צריך לב' כ' בעש' אכבשתו כעמ' צריך
 לחוהו הלחם בעש' אכבשתו כ' עש' תסת
 שבברכה המוציא ועש' בפסוק מפני חס' ו'
 בפסוק ששכל לך ישברו' וי' בפסוק ארץ חס' ו'
 וי' בפסוק ויתן לך האל' ועש' מנת כסו' ישכל
 בתס' אל' תחדש באג' ובחמור' שך ל' תרע

קלות ברכות

בלויים לקט שכחה ופאה תרומה גדולה מעשר
 ראשון מעשר שני מעשר עני חלש וי מלכות
 נפשות בתם חיה חודש קוצר מעמר דש זורה
 סדר סוחן מרקד ליש אופה ואמרין בלגה שללו
 אל יחזקו משום רש בן יוחאי בגל קשה סנה כרי
 שיבגל צנן יפה ויש סימך לבר ממה שכתוב
 ואקחם פת לחם ולא ימקחו פת לחם כהן קלמנס
 קסנט פתן פרוסק לפעל כל אחד ואחד והאחר
 מוטל שבו ואינו פתן בד האוכל לא אכ היה אבל
 עכ ואיפא שמטעם בזה משום שנא פרסק שוונג
 והוא רמז לפרוסק המוציא וברך שיבגל ממקו
 שהפת נאפת היסב בד אי כל חלק דגרסי קהם רב
 אשי חוקי אנ מלכיס אמר למחר נפתח בהבדיא
 איהא מנשא איהתחוי ליה בחלמא אינן לה חבדך איהא
 וחבדך דאסוך איהא מקיחא איבש לך למשרי מוצי
 איל מקיחא דבשת איל המוציא לא גמרת וחבדיא
 קרית ליה איל אי קב למן למר איל מקיחא דגמר
 בשולא דריפתא טפוכו ואן קב מלכיס קס אחאב
 מנשא ירבעם סימון לקס בנ אמני נחור ב ומסיק
 בגמל הילכתא כרבא דאינן מברך ואחר כך בטע
 ש לא יפריד הפרוסק מן קפת עד לאחר ברכה
 וכת בגל המאוד ויש בנ אדם שאינן רוצין לתתוך
 קלס כלל עד לאחר הברכה ור אומני יותר טוב
 כשחוקכו ומטחו דבך שיהיה מזומן להפרידו איה
 הברכה שאס לא יתקוך עד אחר שיבך שמא יבא
 להפסיק קודם שיאכל המוציא עכ ולא ראש כתב
 וירא לי שצריך לתתוך מעט שאסיאחו בפרוסק
 שיעל ככר עמה דאס לא כן חשוב כפרוסק וכן
 שפא בגל דטמל יוס לימאיר אומני אס אוחו בגדל
 והקטון עלה עמו קרי הוא כמקו ר יהודה אומר
 אס אוחו בקטון והגדל עלה עמו קרי הוא כמקו
 והלכה כר יהודה עכ כת בגל הימנהנת נהם של
 להאכל חתול ושאר בהמה חיה ועוף מן החיתוכא
 שנגע בהתעבת המוציא ואמרין בבר ג שאכלו

אמר רבי יוחאי בריה דרב שמן בר שילת מנשמיא
 דרב אין קמסופן רשאין לטעם עד שיטעם
 קטנת ואין קטנע רשאי לבטע עד שיכלה אמן
 מש רוב קטנע וגרסי ברוש תאט ר חייא אין
 מברכין על קפת לא בשעה שהיא פרוס וקטעס
 הוא משום קפוסקא כלני של תפסיק הפריסק
 בן ברכה לאכלה ואף לא הברכה בן פריסק לאכל
 רק קבל בבת אחת אל חייא בר אבא קרא אמרה
 קדין דנסיב פגל ומברך עלה והוא לא אתא לדיא
 צריך לברוכ עלה זמן תטמות אל תחוס בר יודן
 צריך למר בצוך שם כבוד מלכותך עלה ועד כדי
 של לחומר שם שמים לבטלה ויש אומרי שאס לא
 אינן מברך קעלף אומן למר דחקך כדי שיהא כקור
 פרוק מן קתלס ור חייא אביל לטעמיה דפליג
 בגמל דידן עס רבא וסברא לה שצריך שתכלה ברכ
 שפ קפת אכלה בחדא לכתא כוותיה ל צריך ולא
 מידי עיל גרסינן קתס ר זריקה אל יבא בנע קרי
 מאן דנסיב תרמוסא ומברך עלה ונפל מידיה מהו
 לברוכ עלה זמן תטמות פרוס קיו תרמוסין לפג
 ונפל אחת מקו וברך עלה ונפלה מינו ומבשא
 לה אס צריך לברך פגע שפיה על האחר ומקשי
 זמה צמ לנך אמת קמיס ומתדן אמרין תמולךך
 כיוון דעת מתחלה ברס קכא לא לכך כיוון דעת
 מתחלה וכת קראיכל נראה ל דהאי בשא לקולא
 דל עדיף מכוס בד כל אחד ואחד שכלם שותים
 בברכות של מברך ות אימדין כלם נבגל דברכתא
 קיא למ דכל דמנן קמי חילא ברכה עליה עכ כת
 קלגרוסוס בר שלמי יש מאנשי קדור שמוסחין מזה
 קידוש במעשה שאירע ב ברא טבת שמוציאין ב
 סת א של רא וא של חאוכה וטעה שז ופתח אות של
 חאוכה ושרך קורא עלו והוא רוחו קצור ב טעם
 וברא שהיא תדיי יש לו לקרות ראשונה וקפסיך
 ונלל סת עד שהגיע לפרס רח ואומן מזה קידוש
 שצריך לשוד ולברך ששת על פרא רח מצ טעמי

קלות ברכות

קאחד מן מידות הראשון שאולי קדין דנסיב פגלא
 ומבדך עלת והוא לא אהא לדיק צריך לגבות עלת
 זמן תעמית ר"ל שון שהפסיק אחר ברכת שחור
 ונטע מן הקרקע חוזר ומבדך אעפ שלא הפסיק
 אלא בשתיקה וגם כן בכאן שון שהפסיק זמן גדול
 בשתיקה בעת שגלל סתהויא ליה הפסקה כמו אס
 הפסיק בדבר והטעם קטע מן הידוע השט ולא
 מטעם הפסקה אלא מטעם שלא נתכוון בברכת עט
 זאת הפרשה כמי שלא נתכוון לבדך על התדמוס
 שאוב פכשיו פאס על אות שגפלי ולא חזר ונטע
 מן הקרקע ולפי דעת טעם פה קטע הראשון בטל
 הוא שהרי הידוע קהוא איו שקר דקלבת כרבי
 דאין מבדך ואחר כך טעם דלא חשבו שתיקה ל
 הפסקה ל שטא הפסקה מרובה ולא שטא הפסק
 מועטת והטעם השטגל בטל הוא לדעת קראב
 דפסק לקול והוא ראיות לגביו דכל דמנה קמיה
 חיל ברכה עלת . קכא נמי אה ספר תורה קמיה
 ודעתיה עלה לבל הפרשות הכתובות . גם אס
 לא גלל אות סת עמנו שצדך עלת תחלה אלא פתח
 סת אחר יש פטם לתיחד גם כן ולענ פ אחר שהוציא
 אותם שפ ספר תורות יחד לקרא אותם שתי פרשי
 שהם עמנו קיום יש למר דמנחי קמיה קו ודעתיה
 עליו קו . וכן יבא קוראיה בחסרה בשאר על ר
 מטעם שבא ברי טבת . ויש שרע למר פ לא קיו
 צדין מתחלה להפסיק ולהתח סת של רח אעפ ש
 שחסדר כן שון שחדימן לו לקרוא בשל חסרה תחלה
 ואין מעצדין על המעשה כדאמרי במילא צדין אין
 להם קמיונה עברי דרעא אטופא אסוד . ויש
 סיוע לדעתם שטיב לגול ולהפסיק דקתע קהש
 כל המעשה מעכבת בשל דמיה אפי מקדים תפיל
 של ראש לתפלה של ד אלא אף אלא סבר כן ו
 ומדקתע מעכבת משמע שאס הפחם כן לא יבא
 וצריך להשתן כסוד משתן פב דברי קר גרשוס .
 ושיער פרוסק של קמוציא כגב קרמבס זל . לא

לא יבטע פרוסק קטע מטעם שנראה כג עין ולא
 פרוסק יותר מכבדה מטעם שנראה כרעבתון צריך
 לחוקר שלא יפסיק בשיחה בין ברכת קמוציא לטל
 שאס הפסיק צריך לחזור ולבדך דקתע קיימין דשיח
 קויא הפסקה לגב תפילן וכסוי קדם ואמרי שרש
 רב דכהוקה קט קוק טעים בשמאלה ומפליג
 צמיטה פרוס כשהיה מחלק לאנשי שטל קים
 מפסיק דתבדך לברכת קיה אוכל והיה מחמיר
 שאפי במה שהוא לעדך אכל לא קיה מפסיק .
 ואמרי בגל טול ברוך טול ברוך אין צריך לבדך .
 פאס אמר טול פת קמוציא איו חשוב הפסק כן
 ברכה לטלה שכיון שהוא מחוייב להוציא בנו ובע
 שטע צדך ברכה הוא ואס כין אחר א אוכל מכבד
 אין צריך לחלק לשם קמוציא שכל הכרות נבוא
 דברכתה קו והם איהא שרש למי ודוקא שיקו
 שלמות . ומזה קטעם קתע כשיקו אנשים
 רשע מסובין בסעודה ואיו מפסיק להם כוס של
 ברכת קמוציא שמשתין על השלחן כוסות אחרות
 מלאות יין בשעת ברכה ושותין ממן . וכן אס
 הפסיק ואין גבול לתרי אין זה חשוב הפסק דצדך
 אכלה הוא שאין לרשם לחטול עד שיק מאל ל
 לבהמת שטא ונתת פשב בשדך לבהמתך והדר
 זאכלת שבעת . וימ כמו שהבא קמוציא ומכן קוון
 הצדיות תחלה דקייס עשב והדר מבאל אות לעדך
 קאדם כמו כן צריך כל אדם לעשות בשטע . וכן אס
 הפסיק ואין קבא מלח קבא לטת אין זה חשוב
 הפסק דאין קטע שחי לבטעגד שיבאו מלח או
 לפתלפט כל אחד ואחד ואס קטע קייק וטובה אין
 צריך לפתן ואו אס אין קבא מלח קבא לפתן צריך
 לחזור ולבדך דהפסקה קויא כדאמרי בגל שרתין
 צריך בשש . ימ אין זה צריך איהוד עד שיבאו לפתן
 מלשון שש משק ויש מפרשין אין זה צריך לפתן
 כדמיתדנמי קיאל תפל מבל מלח כמא דמתחיל
 בשש מדעת מלחא . וכת קרס במזל שאס אין ב

קליות מצוות

קמוץ ופדין ל' גמר סעודת חוזר ומעבד ואוכל
 ואם קוץ מסופך אם שרך או ל' שרך אינו חוזר
 ומעבד דקמוץ דרבנן קוץ וספקא דרבנן קול
 וכתב רבי קא"י שאם גמר סעודת אינו חוזר ומעבד
 קמוץ על מנה שאלו כבד לא א"ל יאלו עב
 וכש' גמור מלכות סטל ידיו ששת ואו קן קמרי
 גים אחרופים ואינו מעבד עלהקס שאינו לא משום
 נקיות וגרסי' בפ' כ' הגבאר אינו רב אידי' ע' ארץ אינו
 רב ירחק בר' אינו מים ראשונים מנה ואחרונים
 חובה משום מלך סדומית שמקמי' את קשעם
 וא"ל אחר' אכלה' אכול מלך ויש לשם שמלמל
 סדומית מעבד' וכתב' קתם פת מנה של' שבו
 בהם האידע' לפי שאין מלך סדומית מניח' בעב
 וא"ע' דאמרי' ידים מנוקמות פסולת לברכה לדין
 לא מעקרו ידים מנוקמות כיון שאין אס' נמצא לעול
 ומקו' אס' יש אדם שהוא איסתעם ורגל לעול ידיו
 אחר קסענה לדי' קו' ידים מנוקמו' ויש קרס
 ען מים ראשונים לא חבוב' כדאי' בפ' דקוט' אינו רב
 חיי' בר' אשי' אינו רב מים ראשונים נדי' שיג' שח
 ידיו למעל' וסימן' ויטל' אחרופ' נדי' שיג' לדין
 לפיט' של' יבאו קמים מנוק' לברק' ויחזרו וימאו
 קידים ואין נדי' לעול ידיו לא ע' פרק האבבעת
 שהיא סוף פסול' האבבעת' ויש לך לדעת סימן
 קתרק' אום חייב' לגר' ע' כדאי' אכלה' שיש ע' כדאי'
 שבעה ע' ואכלת' ושבעת' וערכת' אכל' מודבבן
 חייב' לברק' על כוית' לפי שיש ע' כדאי' שבעת' גרין
 כדאימרי' בפ' מי' שמים אינו אקב' למל' קשרת
 בדיו' אטפ' א' פני' לשר' שח' כ' ע' בתרתי
 ואכלת' ושבעת' וברכת' וקס' נקדקו על עב' ע' ע'
 כוית' ולג' ומון' ק' ג' שאלו כחית' חייב' למון'
 וק' מעבד' לשום משום ש' ג' ג' ל' א' וק' א'
 אומ' נבד' שאלו משל' וקס' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 משל' ובטום חייב' וק' חוזר' ואומ' ע' שאלו קס'
 ברוך שאלו משל' וכו' ומוסיף עלה' ע' ע' ע' ע' ע'
 ועבד' וכו' לשלמי' ע' ומתחיל' לברכת' מן ומל' ע'

מבדקו ואם ע' אה' מן קסוק ומנ' כשה' מעבד
 מנה ענה אה' קס' פ' א' של' אכל' עמק' ע' ע'
 עמק' כדק' ע' א' אחר' ישראל' המעבד' וקטע'
 כדאי' של' יד' כטע' כ' שח' מ' מ' מ' א' ע'
 רב' ושב' אינו נדי' ומעבד' רב' ע' אינו אינו ולא
 פלג' ק' דא' שח' ע' דק' א' ע' א' שח' ע' ע'
 דק' אימרי' נבד' אומ' ברוך' ומעבד' שמו' תמ' ע'
 לע' וע' א' שח' ע' דק' אימרי' ברוך' ענה' אינו
 ואמרי' שח' ע' אינו א' ע' של' אכל' ואין ע' ע'
 ברוך' שאלו לא אכל' ואו ק' שאלו כחית'
 שקס' חייב' למון' דוק' כש' אכלו' דברים' המותרים'
 אכל' אס' אכלו' דברים' האסורים' ע' ע' ומעבד'
 ע' וקדש' של' נפגו' אינו מעבד' למון' וק' א'
 ע' אכל' כ' שאין מעבד' עליה' כלל' לא בתחל' ולא
 בסוף' ולא אכל' קס' על' ע' וכתב' של' אימרי' אין
 מעבד' לא שאין מעבד' עליה' ע' ע' ע' ע' ע'
 ק' ע' למון' קו' א' ואלו' דברים' האסורים' וק' א'
 כע' אכלת' פרות' שאין לה' קב' למון' אכל'
 ברכת' תחל' וסוף' לפי' לא יברכו' קו' א' וק' א'
 קס' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א' וק' א'
 ד' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 מעבדו' ע' א' וק' א' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ע' אין זה מעבד' לא מעבד' מש' שחייב' לברק'
 לא שבעת' קיה' ע' ע' כ' רש' ג' שאלו יחד' וא'
 מקס' טק' מפת' של' ע' וק' א' אינו טק' א' ע'
 שאין אות' ש' יכול' לכול' מפת' של' ע' כיון
 שאות' שאינו טק' יכול' לכול' מפת' מעבד' וק'
 ע' זה למון' וק' א' ר' א' מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 חייב' במון' ק' ע' ל' וישראל' ואמרי' ע' ע'
 פ' ל' ל' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ור' אכל' חולט' מ' ד' ע' כיון' דוד' לא מע' אכל'
 תד' מ' ק' ד' ל' מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 חולט' ש' ד' ע' ע' ל' ל' מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ק' מוד' ק' ע' ק' מ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 לכול' משל' וק' א' ק' מוד' ק' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

שאין אחד אולם משל חסדו אין מצטרפין לזמון
 אצד דמעתל נשאל השתא מיקח לה איתגשילי תקן
 קתש גאטלו כזחת איש ראין לחלק וכת קר
 יתד יידי באקבע עבמנ שחר מתחלה לברכת
 קמו צא לבידא במיסבה ולידין בסיבה אז איש
 ראין לחלק אכלתם לך קבע יחד בברכת המוציא
 אז ראין לחלק וימא אעק של ברכו המוציא
 שחר לא אחד קרמקבע באטל יחד קבע לזמן
 ואין ראין לחלק ולזה קסמס קראש אכל שטס
 שאלו משה לחלק שיבדך ב אחד לעצמו אכל
 בברכת המוציא אחד פטר לחסדו בלא כשקו
 שפסס יודע לבדך אכלתם א יודע וקב איז יודע
 יבדך קודע וקשפי צא וכת קראש שמעדי טען
 שמען לאון קקיש לא שאין יודע לבדך אכלתם
 איז מוזן איז יודע בשמיטה ולכך אין קנשים
 קצאות בשמיטה לא אם קס מצאית ואם קס ל או
 ק איש ראין לחלק שכל נתייט בזמן ולא שר
 לא איש גאטלו כזחת משה שיחזרו חזר שלשי
 שיבטרק עמקס לזמון ואם קין שמה לחלק כיון
 שישר זמון לכל חסדו וכן אם קין ראין לחלק
 כרען וכעטן של יתיד אחד מקס קזמון ואם קין
 י איין ראין לחלק כדי שיזמנ בשם ואומרי עבדך
 לא לאי ששורה שטת סורה ששקם ולכן בריך
 לחוסף לא לא כלא וקראת בתוך בני ישראל וכת
 קראתם לא אימרי עבדך לא לא בלמד לא עבדך
 אלא דגש שיר והודיה כתיב בלמד שיר לא קודו
 לא וכן גדלו לאי אכלתם ברכת כתי במקלו ברכו
 איש וקבא מן קאוק ומצאן מוזמנן בי יענה
 אחריקס ברוך איש ומסדך שמו קמיד לעל ועב
 וכן עכל ברכות שאדם שומע יכן ברכת קפירות
 יכן ברכ קמשת ועטן קזמון קוא רסי שבה וגדולה
 לשרא יתב שמו ומצאן ומתדין זה את זה ומתעדין
 יחד להודות לו ולשבחו ולפחדו על שפע טובת שמו
 שכל ומדומנן שמו יחדיו ודשי בפג שאכלו ואכלת
 ושטת וברכת זו ברכת קון על קארץ קטובה זו

ברכת קארץ אשר נתן לך זו טעם ירושל' וקטוב
 והמטיב בבעה תקפה על קדוה בטר כמו שפירש
 לקמן יתשא משה תקן להם לשרא ברכת קון בשע
 סיכר להם קימן יקושע תקן להם ברכ קארץ בשע
 שנכנסו לרץ דוד ושלמה תקן להם לשרא ברכ
 ירושל' דוד תקן להם על שלם ישראל וירושל'
 שנבחרו שמיני מעל ארץ ישראל דאן בתרה לא כתי
 רק אל המקום אשר יבחר יי אלך בו ושלמה תקן
 להתפלל על קשת הקדול והקדוש שנבנה שמיני
 ונבחר מירושל' וקאימנ טעם ירושל' לא דוקא לא
 מקיים ירושל' קין אז אומרים ובעל ברית זו שנה
 כמו שאם אומנ עתה וחכמי אחרות תקן להתפלל
 בה עתה גל על מלכות שת דוד שתחזור למקומה
 ולאו למימל' שלא ברכו אותה עד דוד ושלמה שהרי
 דראו אותה מן הפרוק לא דוד ושלמה תקן
 קמטבע לפי מה ששטתס טובה לשרא וקטוב
 והמטיב בבעה תקפה וכן פסקו כל המפרשים
 דקטוב והמטי' לאו דאורי' טעם השלש כשמברכי
 ברכת המזון שמסלקין קס זן מעל קאלחן וקטע
 מראמרי בפ קדוה המזבח עץ שלש אימות גטו
 וארכו באמות ומק עשתנו לו וארכו וקירותיו עץ
 וידבר ליוה קאלחן אשר לפי פתח במזבח
 וסייס בשלחן אר יוחנן ואיתימר לישר בזמן ששת
 קמקדש קיים מוזבח מכפר על אדם וצכשי שאין
 ששת קמקד קיים שלחן מכפר עלו וקיים דאמרי
 קתם כל קמחרי על שלחן מארישן לו ימיו ושפתו
 וקטע כשמאריך על שלחן יבא עט ויקנה מאות
 קאלחן ואין בקה גדולה מוזאת וכתו וצקה תעל
 וקנה קאלחן בשת כמזבח בשת קמקד מה מוזבח
 מכפר אף שלחן מכפר וקבדול מקב ימיו של אדם
 ואין ראוי להטחו בשעת קברכה במקום קכפרה
 שמארכת ימיו של אדם ייש אנשים שאיש רוצם
 להסיר קמפה והלס מעל קאלחן קודם ברכ המזון
 ונש מקפדין שלם ישאר קאלחן בל פת בשערת
 ברכת מזון וקטעם כדי שתחול קברכה בו ויתפשט

הלכות ברכות

ממנו שפע הרב והייב דאין בצוכה ובג חלק כל
מי שאין משייר כות פת על שלפן איס רוחה
סימן ברכה לעלש שגא אין שרד לטוב על כן לא
יחיל טוים ותגן במ אבו כל שלחן שאכלו עלט ואמרו
עלנו דתכלאו אכלו משלחן של מקום שגא וידבר גאי
זה השלחן וגו' וכל שלחן שאכלו עלט ולא אמרו עלט
דתכלאו אכלו מזבחי מתים שגא על שלחנו מלאו
קייא וגו' ולג שעל ידי האטלה והשתיה יבד קרע
מתגבר והתחזק מתגברת שגא ואלו ושבע ודאן
ופנה גאלים אחרים וכתו ואלתל ושבעת השמרו
לגס מן יפתה לבגש . ומתו מן תאל ושבעת ורס
לבגך ומתו ושכ קעס לטכול ושתה וגמי' ואמרין
בברכו כל אין עמרין מילי כריסי זע בשי פי מילי
הכרס גרס כמנה מיפ רענת תדג לזיוסיה לטקה
לכן קוקירוס רזל לבד גדל בשעת האטלה כדי
שלא נחטא' ואמרי' ביה בשק דתדמו רזיר בעל
קומי ר' אסי שכור מהו שיבדך אל ואלתל ושבעת
זכרת ואפי מדומדס : פי אפי כל כך שתי שאין
יכול לבד כראוי דקפ משמע ושבעת זכרת
ומסקי בגג שאכלו שכוס של ברכה טענד דברים
חי' מל' שטיפה קדחה : סימן להם חמשה : פא
שמחה פגא וין שמחה חי פרית מווג קטול כתיקא
על חד תלת מי אומניבולא מוי במיקרי חי כדאיברי
פבן סורר ומורה דקתפ דאיס חייב עד שישתה וין
חי ומוקי לה במזיג ולח מויב מלא כפשוטו שיהיה
מלא על כל גדותה שטיפה קייא מבחון קדחה קייא
מבטעם ואמרי' בתוספת שאס קנחו יפדשפי דמי
ואמרי' בגג שאכלו שהאודח מבדך ברכ קמוון כדי
שיבדך לבגל קסת וכת אבן קדחי שיש סמך לגג
ממנה שכתו ואלתל ושבעת זכרת את לבו בעל
קסת וכת קדאש ואפי בעל קסת גדול מן האודח
אודח מבדך ומיקו איס בעל קסת רובה לוחד על
ברכת יבדך בעמנו **ברכת** קמוון גרסי
בגג שאכלו אל יוחן אמר נבדך
שאכלו משעל קרי זה תא למי שאכלו משעל קרי זה

בר פי לכו משום שאכלו משעל פמי אין קמוון ס
למי שאכלו דאס לא כן למי אס מבדכן או של מי
אס אוכלן גא הק נדך לבטלם מלת למי כדי
להראות שאין מבדך לבגל קסת שומן אות מוון
אל רב אחא בריה דרבא לבד אסי והא תנן למי
שעשה לא חתניו ולא את כל הנסים קאל אל קתס
מוכחא מילת דקבה קוא דעבד פסי ואר יוחן אמר
נבדך שאכלו משעל קרי זה תא על קמוון שאכלו
קרי זה סר דמשמל שהוה מבדך למוון אמר רב קוח
בריה דר יקושע לא אמרן גא בתלתא ללא מדכר
סס שמיס אבל בעשרה פין דאמר לאלו מוכחא
מילת דתגן כשן שהוה מבדך כך עטן אחריו נבד
לגויס גאי ישראל יושב כרושע על קמוון שאכלו
תתא ר' אומר ובטום חייב קרי זה תא דמשמע
שבעת טום הגדול חייב שהטובק מדוכה יותר
ממנו ממטום חייב קרי זה סר דמשמל ממקל טום
וקוא ממעט בתגמול של הבג' חייב קרי זה תא פי
דמשמל אס ושאר כל קחייס כמוון חייס קרי זה סר
פי שמוציא עצמם מן הכלל דמשמל בטום חיי שאר
העלפולס אס ואין ובטום חייב פש ויאכלו וישבעו
וישמיוכו וכו' ומקשי ברוש למי גג כל קסכו פתחו
בבדך רחוק מבדכה קסמוכ לחברתה וקרי נבדך פי
למק קוז פתח בבדך וקרי נבדך לבגל ואפי שאין
בנבדך לא סס ולס מלבד מקריא קוז סמוכה לחברת
כיון שאינה התחלת הבדך כמו שפרשם בגאולה של
פסח ומתדן שפא קייא שאס קיו שניס ושבין אוכלן
אין אומרין נבדך פי קרי שלפעמים אין סומכין
אותה ולפכך פתחת בבדך מידי דקוק אקדוש
וקבלה שאי קנקר אות סמוכו לגבא משום דלפעמי
משכך כמו שפרשם סס ושער מקשי וקרי קוז את
הכל קשיא פי וקרי קוז את הכל שלפעמי איס אומן
כמן שאין ג אוכלן והפסיק קאחד לשם עד מדה
לך ואחד כך גמר סעודתו וקאמר רב ששת בגג ג
שאכלו כשאור מבדך לאחר סעודת מתחיל באדק
לרעמא שאינה סמוכה לפעמי אל קייא לשתיה

בברוך ונשאר בקושיא וכהו בחדושי דגשי
 לתמוק אמחי ל שט לכה דקח מילתא שפח ומשו
 קח ל קבע לה פתיחה ועל שהיה יכול לתדן משו
 דכרה זו קיי צרכ הודא ולכך לא היה יכול לפתח
 בה בברוך כצרכת הגשמי דאמריו מודים אכתמו לך
 על כל טפה וטפה וכו' ואינה פותחת בברוך מטע
 שהיא ברכת הודאה באי אמנה קוז עש לחס ומיון
 את העלם כלו שני סתן לחס לכל בשר בטובו כמו
 שזכרנו למעלה בחן עש ואמרת את אשר אחון בחסד
 עש לנצח חסדו וברחמים עש ורחמינו על כל
 מעשי סתן לחס לכל בשר פסוק הוא ואין למי פ
 לעלם חסדו עמנו ש בפסוק חסד חונן עמנו ועוד
 ש חסדיו הם עש כל חי וטוב הגדול תמיד ל חסד
 לפו עש וארבע שנה בלכתכם צמדבר ל חסדו ואל
 יחסר לו מזון וכו' בקשה היא עש ל חסד לטמנו ש
 קוזן ומפדנס לכל וכו' כמו שאמרנו באי קוזן את
 קכל עש שש כל איך ישברו וע' **נודה** לך
 גיון על שקחילת בהרבך מקומנו
 נקראת נחל ארץ חמדה שני ואין לך ארץ חמדה
 נחלת נבי טובה ורחנה שנחל העל אתכם מעשע
 מצרים וע' ברית כמו שמפדש על בריתך שחתמת
 בצעריים וכן אומן בצרכ מילה ובאכזיו חתם באות
 ברית ותעק על תורתך שלמדתם חיים ומיון זה
 תוי בזה שאי איפש לחיות כל מיון נרסי בפג
 שאלו תפרגישר אומן כל מי שלח ארץ חמדה
 טובה ורחנה בברכת הארץ לא יח יד חובתי פ
 שהרי הנשאי קראוה כן בהרבך מקומנו ואם נבי
 לספר בשבח הארץ כדי שיסתקקו לה קנפשו ומה
 שלא קנתי לו להזכר בה ארץ ונת חלב ודבש לפ
 שאין כל הארץ כן לא מקומות מימנה וכל מי שלח
 אומר ברית ותעק בברכת הארץ לא יח יד חובתי
 ופי קר אשר מעוטל שקטעם משום דאמל ברית
 ותעק לא נתקיימו שמיס וארץ שני חס לא ברית
 יומם וללה דהיינו תעק שכלמר בה וקנת בו יומם

וללה וברית ג' כפשוטו שני בריתי חקות שמיס
 וארץ ל שמתי כלומן ל היתה הארץ קיימת ואם לא
 היתה קיימת לא נתנה להם הארץ ויא טעם אחר לפ
 שבשכל ברית ותעק וכו' לרושת הארץ דגש ברית
 פתו ונתתי לך ולדעך אחיך את ארץ מעריך וע'
 ונתתה כהב למען החיון ובאחש וירישתם את
 הארץ וכה ויתן להם ארצת גים וע' וצריך שיקדים
 ברית לתעק לפ שהתעק נתנה בג בריתת שנחל
 לה דברי ברית אשר עק' את מעשה וע' ושם אומן
 למעבר ברית וע' קרי ג בריתת ומילה נתנה בג
 בריתת הכתובים בפרש מילה כשנצטווה אברקס
 עלה ועדיך שיאמן בה הודאה תחלה וסוף תחלה
 כודק לך אלו וסוף ואל הכל אלו חסד מודי
 לך וקפחת לא יפחות מאי ומי שלח אומן כל שקד
 קרי זה מענה פי דמשלם שאיון חובה להודות לפ כל
 על שהוכיחם מארץ מצרים וכו' עש למען תזכור
 את יום צאתך מארץ מצרים וע' וכתב ויפקר מעשה
 עבדיו על בריתך שחתמת בצעריים וכו' פרשסקו
 למעלה וקראש קיה אומן על שהכחלת לחסתי ארץ
 חמדה טובה ורחנה ועל שהוכיחם מארץ מצרים
 ולא קיה אומן ברית ותעק שקרי אומן אחר כך על
 בריתך שחתמת בצעריים ועל תורתך שלמדתם ודי
 בפעם אחת בדיבור ופריים אומן כאן על הנסים
 כדרך שאומן אות בתפלה בחודא שכוון שעל הנסי
 קוז הודאה לפ תקפו לחמרו בצדכת הארץ שהיא
 כל הודאה ועל כל שאלו הטובות שאמרנו
 און מודים לך על שם אר צדיקים יודו לשמר
 ומברכי את שמך כאמור ואכלת ושבעת וע' וחיות
 באי על הארץ ועל המיון וכל החותם מנחיל ארצת
 בצדכת הארץ ומקשיע את ישראל בצנח ירושלם הרי
 זה מענה פי דמנחיל ארצת משמע על כ
 אומה שקחילה ארץ וכן מושיע את ישראל משמע
 מכל צרה ושקיה וכל מי שמענה המעטב או שלח
 קוזר מה שחיים חכמים להזכר לא יח יד חובתי

וכתב לך יחיה בן קריתא משופק עבהא דאמן לא יבא
 ידי חובתא חס לעבובא קאמן חו למעשה קאמן וקדעת
 פטתא למעשה קאמן והר יעקב כת ועל שון דבר
 המזון דחורית לעבובא קאמן וזריך לחזור ואסיי
 הברכה חוזר לראש **רחם** לילין עליו
 עש ועטיו ירחס וכתב כרחס אב על
 בנים וגו' ועל ישראל ענך על סם ורחמיה על כל
 שת ישראל ועל ירושלם שערך עש עד מתי אתה לא
 תרחס את ירושלם ואמן שערך עש וקריתא ירושלם
 עבר האמת ועל שון משכן כבוד עש אתה תקו
 תרחס צון ואמן משכנעש ע חס סוכב צון ואמן
 כבודך עש כסא כבוד מרום מראשוננו ועל קצת
 הגדול והקדוש שנקל שימר עליו שני ועתה בחרתי
 והקדשתי את קשת הזה וגו' וכתב בגו' יהיה כבוד
 קשת הזה וגו' אביו חו עש על דומה ישראל האזינה
 זכא עש לחסומוזון ויא זכא והחכמה בן עשרא זל
 כת שאין ראוי לחומר ש זכא הוא מן זנה כמו עש
 מעשה אבל מן מן מן מן לא יאמר רק זכא כמו
 זכא לוי יעשן פרנסן לשון חכמים בללן עש
 וארבעש שנה כל כתם במדבר קרוי חסו והרויח לא
 מערה מכל צדו עש ריוח וקבל יעמוד לקודים
 וט תבדכא לוי יעשן עשן עשן עשן עשן עשן
 מתנות יחיה לא נשם ולא נבלש ככר וכרסו כל זה
 למעלה יא ומלכותך ומלכות שת דוד מאשיך ונש
 חוץ אביו מלכא רענן וטענת קוץ שאין להוצר
 בברכה זו מלכות שמייס בברכת הטוב והמטיב
 מוזכר ג מלכות ואחד מהם כבוד ברכה זו כמו
 שכתב לקמון אעפ שכיון שהזכר מלכות בת דוד קנה
 ראוי שיזכר מלכות שמייס לא שאינו מן קדין לבו
 מלכות הארץ אלא מלכות שמייס דאי לא להשוותן
 וכתב לראב"ה מזה הטעם כשאומר כין יעלה ויבא
 צמי טובי ובראשי חדשי אין לומר בסופה של מלך
 חסן ורחוס אתה וכל מי שלח אמן מלכות שת דוד
 בטעם ירושלם פ כל של קתלל על מחות מלבו

שת דוד למקומה לא יבא ידי חובתה דאי לאו קס
 מאי חקע רחס על ירושלם דמעשרך וכתב את ירושלם
 עש קדשך עש ירושלם עש קדש בתי טעם ירושלם
 טעם ירושלם ואמר טעם שאכלו ובשבת מתחיל
 בנחמה ומסיים בנחמה ואו קדושת היום באמת
 וכתב קריף מתחיל בנחמה שאומר נחמנו לוי
 בצון ענך ומסיים נחמה שאומר והראו בנחמת
 צון אתה הוא בעל הנחמות באי מנחם עמו ישראל
 בבטן ירושלם והחותם מנחם עמו ישראל וטעם ירושלם
 טעם קוץ דקוץ חתימה בשתיים וקיימא לן דאין
 חותמין בשתיים אבל מנחם עמו ישראל בבטן ירושלם
 חדא קיף סינחם עמו עי קטן ויש חותמין מנחם
 צון בבטן ירושלם כלו מנחם קר קשת בבטן עש
 וחדא נמי קיף ורש' כת שאין לשבות כלום בפתחת
 ברכה זו דרחס נמי קייס נחמה וקב בשבת איסו
 צריך להתחיל ולסיים בשבת לא מתחיל ומסיים
 בנחמ דקייס כתקון הברכה בבטן ירושלם קרוי נחמה
 בין שיתחיל רחס בין נחמנו וכן כתב קרמל במזל דרחס
 ונחמנו אחד הוא ומי נהג קש' כריף ובחדושי
 דבש מקשה ובשבת ממודה קוץ או אבל שצריך
 נחמה יותר משאר ימים ומתקן מעט שאבת ויט
 קס ימי ענך ושמחה תקנו להזכר בהם נחמה וזכר
 לחרבן קבית וחרבן ירושלם משום שנאמר תדבק
 לאופ לחס לא חזכרתי חס לא חעלה את ירושלם
 על ראש שמחת ודוקא ברמז לבד מעט ענינות
 נפש וקראבל כת שמפט שהעלה קבא קוץ נחמה
 לשכר ודומה לשבת לשכר מוזכר ב נחמה ויא
 שנחמת צון עתה להיות בשבת לפי מוזכר ב נחמ
נחמנו לוי צון ענך עש נחמנו לוי
 עמו וכתב נחמנו לוי צון ושמחמו
 בבטן שת בחירתך על שם צדקת והקדשתי את
 קשת הזה ויש אומרים ושמחמו מלכא וטענת
 קוץ שאין להזכר בברכה זו מלכות כמו שאמרנו
 בשבת הגדול והקדוש זכור עד במקרה החזירה והכל

פירות צבות

פרשם למעלה : ואמר' ברוך דשבת לאן קשרים
 תפח אסור לחדש לתעב נרכו בשבת : לושרא
 של ל' י' א' בר אבא מיקו מיין דעמא זוטא פרנסא
 בשבת אל טופס ברכות כ' קו' פ' ואין כתיב
 נרכו בשבת : וקיים כדאין סדר קבילו קו' מונה'
 רבא וקחלצא וכו' כלוין השבעו ודשנא
 במעשה דהטעם שאול ל' און זה בשבת גרסי' שרו
 דשבת אל איעו בן יעקב קלסון קזה משמש בארבע
 לשופתי שלף ישויב זיין יפה : ישלף וחלצה נעלו :
 ישויב חלצה שחפץ מ' חייך חלוצים תעברו . יפה
 ועצמותך יחלץ והם איתא ביקרא רבא : והטעם
 שעל ידי זכות השבת שישמחו ישראל כראוי יקו
 פגא קושמיטין מן קבלו ויעלו לחרץ מווייטן ומזוזי
 צאלץ עצמות : ועל כן אם חל' י' א' ר' בשבת אין
 ל' ג' רבא וקחלצא ולהושר שבתה של ויבא מפת
 שרצה וקחלצא קו' בקא קאולה כנגד השבת כמו
 שאמר אב' בתלמי מרדלגן תפלות השבת כ' ו' א'
 תפלות ימים טובים ומזכרין בהם השבת עוד טעם
 אחר לפי שאם שחז' ו' א' קו' שר רבא וקחלצא אחר
 שפתח ב' טוב והמטי' נריך לחזור לראש לברכת קו'
 ופעמים אם שחז' יעלה ויבא אים חוזר אפלו פתח
 במטוב והמטי' כגון ברא' ול' אין לבטל רבא
 והחלצא שאר עקר מטע יעלה ויבא אים עקר
 ברא' ואפ' ששעל ויבא של' י' נריך לחזור לראש
 אין ל' רבא וקחלצא מזה הטעם של תחלה שעל
 ויבא : פ' יוס זה גדול וקדוש הוא מלפני : גדול פ' א'
 מנה גדלו מעשיך א' וקדוש פ' א' ויקדש אות לשבת
 מ' פ' א' שבת שבתן ולפ' א' פ' א' למען יאח כמישת
 פ' א' כ' א' שר שבתו בשבת ואמר עקר פ' א' רוכה
 א' א' י' א' וכת' ואור פ' א' פ' א' ו' א' תמי רבא
 ויגן וכו' דרך בקשא כלוין אחר שרצת שיקח לא
 יוס זה יוס ממחה ל' תבא עלמ קיום אחת שכת'
 לדי חלול שבת ושמים טובים בחולו של מועד ובר' א'
 אולן כאן יעלה ויבא : ואם חל' י' א' ר' בשבת אולן
 תחלה רבא וקחלצא ואח' יעלה ויבא דקדיד ושאים

קדיד קדיד קודם : ולפי שצרכה זו מאתשת בשבת
 ויט למען נ' י' א' כ' א' שאמרנו לשכך תקא להושר
 ב' א' של שבת י' א' וקרא : ב' א' א' ש' א' פ' א'
 א' א' פ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' א' A'
 קו' א' א' א' A'
 קו' א' א' A'
 קו' א' A'
 קו' A'

קלכות ברכות

והמטיב בלבד ולבסוף הוסיף בזה כל אותה דברי
 ואמר כי בפרט שאלו ברכות קטנות וקמטיב בדיקה ב
 מלכות לבד מדידה ק' חדא דידיה ותרת כפגד טנה
 ירושלים וברכת הארץ זאת מפט מה הקריכו בברכ
 ו להשלים מלכו ולברכו הסמוכות מה שלם הקריכו
 בברכות אחרות כגון בשבת ברכות של חופה ו'ל
 שכוין שערך למר בזה מלכות של טנה ירושלים
 מקטעם שאמרם אומג'ז מלכו של ברכת הארץ
 כדי להשוות שתי הברכות של הסיף אעל חכמתה
 ולראוב' תרץ מפט שהיא תפסת כולה ויש מתרצ'
 שכשתקם משק ויבוע ודוד ושלמה כל אחד ואחד
 ברכה אחת בתיחה וחתומה תקסא ומפט שסדרו
 אותם אחר כן זו אחת זו קונו לכו בברכה הסמיכה
 לברכה וחסרו מן השתים האחרות פתיחתן ועל
 כן קוצרו להשלמן ואומ' במדרש פ' במי רחבעם
 מיאסו ישראל בג' דברים במלכות שמים ובמלכות
 בית דוד ובית המקדש שכל אינ' לשו חלק בדוד ול
 טולד בבין ישי כמעשה לזולתך ישראל שהקרי
 לזולתך לא לזולתך עתה ראה שתך דוד זה שת
 המקדש ואינ' כג'לשן עד שיבאשן שלמתן שפאמר
 אחר ישוט שת ישראל ובקשו את ה' אלקים זה מלכו
 שמים ואת דוד מלכו כמעשה ופחדו ל' ול טוט
 באחרית הימים זה שת המקדש כלל קהר הטוב
 קזה וקלבאן ועל זה תקסא להוצר שלמתן בברכה
 קמוון על השת הגדול והקדוש ומלכות שת דוד
 משיחך קרי שתים בברכה טנה ירושלים וברכה
 קטוב והמטיב מוצר מלכו שמי' כלומר אסן אעסא
 בשלמתן ונתהרטם בהם ב'אי אמל' לעד ואין למי
 תתברך דקא אמ' ברוך ונ'הין למי קא דקא אמרי
 ל'ין וכן כת' רב עמס' בברכה של אחר המגל'
 אבא שכל' פ' אתה ה' אבא מלכו של מלכו
 אדירא על שם מה אדיר שמר בכל הארץ כדאיס
 על שם כה אמ' ה' ארץ יעקב על שם על שם ג'לס
 ה' נבאות שמו קדוש קדוש יעקב שכל קדוש יעק
 מושיעך דועא דועא ישראל על שם דועא ישראל

קאזינה קמלך קטוב והמטיב על קס טוב אתה
 ומטיב שכל יוס ויוסקוא מטיב לבא ונ' ואמ' במדר
 שערך למי ג' קטנות ונ' גמילות ג' קטנות קטוב
 והמטיב הוא מטיב לבא והל'אש קיה אומ' קוא מטי'
 לבא קוא קטיב לבא קוא ייטיב לבא כמו שאומ' קגמול'
 קוא גמול' קוא גמול' קוא יגמול' כפגד קווק ועבר
 ושתד' קוא יגמול' לעד חן וחסד ורחמים על אשר
 גמול' כרחמיו ואמ' חן עש ל'ים יהפ' וכל טוב על
 שם ור טוב לשת ישראל וכה' ובהים מל'ים כל פו
 ואומר קרחמן כל אחד ואחד כרעמו וכרען שלת
 ואיס חשובה פסקה בין ברכת המזון לבנה שהרי
 תקסא לזרח לברך לבק' וגדולה מוזאת מצונו בברכ
 מילה שאומ' ל'ים ולי אבותינו וכו' אחר שברך בפה
 ומפסיק בין ברכה לשתיה' ובפ' שאלו מפרש
 פוסח הברכה שמברך האוכל לבעל קשת כך יקי
 רען של יום בעל קשת קוזק ול' יכל' ל' יום
 בעולם קזה פי מחמת עע' ול' יכל' לעולם קבא
 פי מחמת עמות שיקיו שדו וילח מאד בכל נכסין
 על והצחקת לעבדך ויקיו נכסין מוטלחיו קרוב'
 לשכ פל'א' כדי שיהיה תמיד עמ' עליהם לעמק
 צריכין ול' יעלט שטן במעשה ידיו על ואל תשלם פ'
 כל און וכה' וישלט בכל עמל'זא יודקק לבנו שוס
 חטא פי יתגל' משום דשכר עברה עברה ודבר
 קרקור עברה מעתה ועד עול' פי של יודקק לו
 אפי קרקור עברה משום דקרקורי עברה קשין
 מעבר וקטעם בזה פ' קעבר עברה חוטא בעע
 והמזקור בה חוטא בשכלו שממנו יבא הקרקור
 והשכל חשוב מן קנף ואומ' באחרונה קרחמן קוא
 זכא על והזכות בבור כפ' ויחייבו עש ה' עלקס
 יחיו ויקרבם עש פ' קרב לבא ועש' קרוב ישועתי
 לבא צמות קמשיח ולחיי קעל' קבא מגדיר
 ישועתי מלכו ונ' פסוק קוא על שם מלכות שת דוד
 שעתידה לחזור שכל ועבדי דוד מלך עלקס וכו'
 וקבלת מצותי פ' בשבת יש למי מגדול ישועתי
 בון ובחול מגדיל ביד וכל קטעם מפט שקשבת

מלכות ברכות

קוץ מלך גדול כנגד קחול ומגדול קחול מלך בון
 וחולש בון קוץ מלך גדול ומגדול קוץ חסד יוד
 וחדק בל יוד קוץ מלך קטן ועד מגדול קוץ
 בתים ועדין ל קיק דוד מלך ומגדול קוץ בנבאי
 וכבר קיק מלך עשה שלם במרומו ונ גדול קשל
 שאין חותם כל התפלות לא שלם כמו שאמרם בפ
 הקדיש ואולי פסוק כפרים דשו ורעם ונ ואומר
 קודו ל ונ קודו ל השמי ונ שאם מודים לו פ
 סקטרי פא לחס חקם ואולי ברוך קנגד אשר יבטח
 ב ונ ואולי ישנו נפצנתן ונ ויא סמוך לבפא
 כוס ישועות אשר אנשים יאקרא לרמוח לשעד
 שיעשה לך לעתד לבא לבקיס ודוד יבך ויאמ
 כם ישועות אשר ונ כדאית בפ מדכפסחי ומגד
 בפה בסוף קברכא שקרי סלק דעת מלשחת כיון
 שאינ כבין ונגריך ואין לבך בפה בתחילת הברכ
 כדרך שמברכין בקדוש וקבל בתחלה לפ שברכ
 המזון קוץ סלק וקסח הדעת למען שלטנו קילבך
 אם קיק מברך בפא תחלה קוי ברכת המזון קפסק
 בין ברכה לשתייה וכת קרס במזל דברכה אינה
 טענה כוס ופי קרמכין שאינ חייב למזר אחר קכו
 כמו בקדו והבדל אכל למענה מן המוכר טענה
 כוס טענה ולא הזכר של שבת בברכת המזון אומ
 באי אמל אשר נתן שבת למחוק לעמו ישראל
 באהבה לאות ולברית באי מקדש השבת טענה ולא
 הזכר של יט אומ באי אמל אשר נתן ימים טובים
 לעמו ישראל לשאון ולשמחה ולכרון באי מקדש ישר
 והומני טענה ולא הזכר של רח אומ באי אמל אשר
 נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לכרון ונסתפקו בנמ
 אי אמר בה שמחה אי לא משום דרא ל שייך בה
 שמחה או דלמכיון דכת ובוש שמחתם ונ אמל
 איתקש רח למועד ולא איפשיט קילבך אין למי בה
 שמחה עוד נסתפקו בה בנמ אי חתם בה אי לא
 רבי סעדיה וקריף וקרס במזל חתם שאין לחתם
 בה ורי כת שאין לכתה משבת ויש לחתם בה
 ולה קסס קראש ואם קיק שבת ויש כל ואומר

באי אמל אשר נתן שבת למחוק לעמו ישראל
 באהבה לאות ולברית ימים טובים לשאון ולשמחה
 ולכרון באי מקדש השבת וישראל והומניט וכן
 שבת ורי וכת קראש אפכ שקיא סמוכה לחבת
 פתח בה בברוך כיון שקיא מדרבנן מידי דקוה
 אהטוב והמטיב ועד שאינ לא אקראי בעלמין וכן
 כתם קל ישעיה וקרי וכל קהרא אברה שכת שאין בה
 ל שם ולא מלבד וקרא דסג באי ברכ קמ דל פתח
 בהטו והמטיב אכל פתח חוזר לראש פלראש ברכת
 המזון כדאית גביה שאם עקר את רגלי חוזר לראש
 וכאן אין עקרית רגל אחר לא סלק סדר הברכות
 דאוריית דקוי כיון קפסקה גמורה וכן כת קרס
 שאם נזכר אחר שהתחיל בברכת הטוב והמטיב
 שפסק וחוזר לראש שהיא ברכת קוץ ואלא כד
 קסינ עלטווק לשון אלא טעה בזה דל גרע ברכת
 הטוב והמטיב ממני שרגל לומר תחובי אחר תפלת
 שאם טעה ולא הזכר של רח בעבודה אפכ שסיס
 שיש שלם חוזר לעבודה ואינ חוזר לראש קילבך
 הכא נמי פסק וחוזר לתחלה בונה יושלם פכ
 ואראש כת לא מסתבר קאי טעמ דשאפ קכא דל
 ברכות אחרות חסות כברכה א שקרי אס
 טעה ולא הזכר בשים של ו בספר חיים בי ימי שבין
 ראש השנה ליק וכן וכתוב לחיים במודים לבברי רי
 שכת שמחזירין אות אים חוזר לאותה ברכה של
 בה לא חוזר לתחלת רנה לפ שאנ ברכות חסות
 כברכה אחת לענן ולוג וכן רישות וכן ברכת
 המזון נמי חסות כולן כברכה אחת ונדך לחוז
 לראש פכ וזק שאמרו שאם פתח בהטוב והמטיב
 שחוזר לראש קמ גשבת ויש דל סג דל אכל אכל
 ברא אים חוזר לראש דאמרינן בפ שלם שאכלו
 אמר רב נחמן אמר שמוא טעה ולא הזכר של רח
 בתפלה מחזירין אות בברכת המזון אין מחזירין
 אות מצי טעמא בתפלה דל מצפטר נפשיה
 מחזירין אות ברכת המזון דמצפטר נפשיה ד
 בפ אכל ואי לא בפ לא אכל פ דבר שצריך ברכת

קלכות ברכות

המזון שאיפשר שיאכל פירות או ידקות רק שלא יתענה שאסור לתענות בלילה למחזירין וימנע אם לא פתח במקומו והמטיב אומר ברוך אשר נתן וכו' וכו' אינה חובה לא קוצרין וכן כת' קרי' אף וקרי' צמח' וכת' קרי' וסוף טוב עלש שאם טכר קודם שפתח במקומו והמטיב אומר ברוך אשר נתן וכו' אפי' בלילה ואפי' דגש תפלה אין מחזירין על שכחת קודם בלילה קמ' להחזיר' אבל לבוסף ברכה אפי' בלילה עמי' ואם חל' ל' בשבת והוסד של שבת ולא קוצר של ל' אפי' טכר בהטוב והמטיב חוזר לראש כדאמ' ג' פ' ר"ח שחל' ל' ל' בראשית מוסד של חסוך במוספן דמי' הוא שמתחייב בג' תפלות כח' עמי' כיון דסוף סוף לא סוף' דלא אכל' משום שבת צריך לחזור וכת' קרי' צמח' דחול' של מועד חסוכ' ופ' דמי' דמי' כח' וי' חוזר וכת' קרי' יחי' בן קר' אפי' צריך שש' בשבת שלשית' אם מחזירין אות' לר' שכתב' שיוצא' צמי' תד' גימ' בל' פת' ודאי' אין מחזירין אות' אפי' אכל' פת' דמי' ל' ולי' שכתב' שצריך פת' מחזירין אות' יש שואין' אם יכול' לאחול' מנע' חסוכ' או מנע' קיר' אפי' ב' ברכה' ל' ברכה' כמי' ב' קפ' קרי' דק' או דין' כתפלה' שאין' ראשי' להפסיק' כלי' וכתב' קרי' ג' ראש' בר' שלמה' דמסתבר' דדי' כתפלה' וכש' שאין' ראשי' להתפלה' אפי' אפי' צמי' חסוכ' ולא' במלכה' כ' ברכת' המזון' אפי' ראשי' לבד' לא' מוסד' במקום אחד' ולא' מקל' ופ' כן קשה' להפסיק' בה' מה' שאין' כן בק' שיכול' לאומד' אפי' מקל' מעל' לבד' ואילך' עכ' ואחול' ע' יושב' מקל' קל' יושב' ומבד' ואמר' צד' אכל' כשק' מקל' עמי' ומבד' אכל' עמי' יושב' ומבד' אכל' יושב' מיסב' ומבד' אכל' מיסב' מעט' ומבד' וכת' קרי' צמח' שב' מעט' מעט' צד' לאומד' ג' מושב' ואעפ' שאכל' משרות' כשק' מקל' או עמי' מי' שאכל' ושכח' ולא' צד' יבד' במקום שטכר' ודוק' בשוכח' אכל' במזיד'

יחזור למקומו ויבדק ואם צד' במקום שטכר' צד' וכן אם צד' כשק' עמי' או כשק' מקל' יבד' וכן כת' קרי' צמח' ועד' מתי' הוא' מבד' עד' כדי' שיתחל' המזון' במש' וזמ' שיט' איכול' ומן' שאין' רעב' מחמת' אותה' חלה' ובחלה' מועטת' ד' מילין' וכת' בעל' המזון' אם שמה' או אכל' פירות' ושכח' ברכה' אחרונה' חוזר' ומבד' כל' ומן' שאין' צמי' דקוי' דומי' דכל' ומן' שאין' רעב' בחלה' ואם קודם' מוספן' אם צד' ברכת' המזון' אם לא' חוזר' ומבד' דברכת' קפ' אור' יבד'

השער

השער לבאר הדברים שמעבר' עלהם צמח' ראיתי לכתוב ברכה' ו' סימוכה' לברכת' קלח' שקי' דומה' לה' פ' הדברים' שאוסר' כאן' הם' וט' וס' עדין' את' קלב' כמו' קלח' עקוב' קאי' לשכח' צד' כל' שמבד' על' ע' מנע' לבסוף' אין' מבד' אפי' כ' נפשות' רשות' קמח' של' אחד' מחמת' המי' ששאל' בקד' וכן' חס' שכתב' במכתב' יפה' או' שחלק' חס' ל' או' ל' או' ל' או' ל' וכו' בהם' לו' ק' מעט' קד' שמבד' עלהם' במנע' ולבסוף' מעט' של' וכן' כל' תבשיל' שציק' מ' המי' אפי' דום' ממין' אחד' מבד' על' במנע' ולבסוף' מעט' ג' וכל' תבשיל' שמתק' מ' קמח' כדי' לקשת' המזון' ולבד' אי' תשב' עיקר' ומבד' על' התבשיל' ברכה' קרא' וי' לו' דקיי' לין' כל' שקוד' עיקר' ועמו' טפלה' מבד' על' קעיקר' ופטר' את' קט' קמח' של' אחד' מ' המי' שערס' במי' או' בשאר' מי' משקין' אם' קיה' עבד' כדי' שיקי' ראוי' לחלה' ולל' עט' ומבד' במנע' ולבסוף' מעט' ג' ואם' קיה' כך' כדי' שיקי' ראוי' לשת' מבד' שקל' ולבסוף' כ' נפשות' רשות' אורז' ודוחן' שחטן' ובשילין' בקד' או' שאין' אפי' מנה' פת' מבד' תחלה' במנע' אפי' שאי' משב' המי' כיון' שקן' ע' ומש' וס' עדין' את' קלב' קרא' מזון' אבל' לבסוף' מבד' כ' נפשות' כמי'

קליות צרכות

כל שהחלת שהכל סופו צרכי נפשות רבות כל דבר
 שאין גדול מן הארץ כענין בעל בקמה וחיה ושעף
 ודגים וחלב וחמאה וגבינה ודבש ומלח ודבש דברי
 וכן יין שהחמין וחומץ ופת שעפשה ותבשיל
 שעברה צרות ופובלות שהם טהים וארבה טהור
 וזמית שהיא של יורייא בלע וזמין ופטריות
 ודבש תמרים ודבש תאנים שהם ויעל בעלן מעב
 עליהם תחילת שהכל וקקשה הר אשר מלוטל למע
 בכל הצרכו מעברין טרא וכוו נהיה יאמץ כן בא
 שהכל צרי והרץ כיון שתקפו מטבע ברכה וטעם
 דבר שאין גדול מן הארץ כענין בעל חיי והיוצא מהן
 אין לומר בהם טרא שעקר ברייתם לא לך היתה
 וריהי לבר אדם האשון של הוהר לו בעל בארץ
 ועוד כיון שתקפו מעטבו זה על יין שהחמין וחומץ
 ופת שעפשה ותבשיל שעברה צרות ופובלות שהכל
 לא אינתקון הקריאה לא השחתה והפסדת הקריאה
 אין לומר בהם טרא ולשכר תקפו לומר נהיה ולם תקפו
 לומר הנה והמשכל יבין עכ"ל ולבסוף מעברך טרא
 נפשות רבות וחסרון על כל מה שברא להחיות
 בהם נפש כל חי כלומר ברא הנפשות וכל מה שהם
 חספות על כל שאר הדברים שברא בעלשם היו
 הנפשות חסדות מקם כל כך אם לא ברא שחיים
 לא להתענג בהם נפש כל חי ובהלמודא דידן איש
 מוצר בה חתימן אבל בגושלמי חותם בה באי קיי
 קעלמיס וכן חותם בה בסדר רשב סעדיה וכן
 הים סהר קראש יין תפוחים ויין רמוס ויין תנים
 ושכר שערים ושכר תמרים ושמרי יין אפילו בהם
 טעם יין מעברין עליהם שהכל ודוקא אם נתן על
 השמרים ג' מדות שלמים והוציא פחות מן
 אם הוציא ד' קרי זה יין מזורז ומבררן עליו בפק
 קשותה מים לצמאן מעברך שהכל ואם שתהו לל
 שרץ כענין דחקתיה אומנא איש מעברך כלום מפת
 שאיש פחה משתיה כוחה קסוד כתב בהג' בפ'
 קעץ והרמב"ם ז"ל כת קפס קמתקיס סמוחטין

אותם ומצולן מימיהם עד שיקפידמן למלח
 פתם קנאוטם שמעברך עליהם בפ האדמה ויא בפ
 קעץ וכן אומץ המונח אותם קפס מעברך בפ
 האדמה ואם אומץ אין זה פרי ואין מעברין לא
 שהכל לא יהיה דבש או קקף שנשתנה עליהי האור
 גדול מדבש תמרים של נשתנה פוי האור ומבררין
 עליו שהכל עכ"ל קמח של חטים שאין דרך העולם
 ללכלו מעברך עליו שהכל ואם היה הקמח מחטים
 של קלות הוא ראוי לתלם מעברך עליו בפ האדמ
 קמח של שערים אפי קלש מעברך עליו שהכר
 וכבר אמרנו בכלל המונח שקמח של פרו וקטנו
 אם טעמו ממש פת או בשליו צדקה מעברך עליו
 שהכל כל מיני פירות מעברין על משקה היוצא
 מהן שהכל חוץ מן היוצא מן הענבים ומן הזיתים
 ואם בשל הפרי ונכנס טעם הפרי במים פארשכא
 שמעברך עליו שהכל וקראש פת בפ קעץ כל פרו
 וקטנות שהם טובים חיים ומעם שלם כענין ערמוני
 וחמשים וחזרת ושלם לים מעברין עליהם לאחר
 שנת בשל ברכתם קראויה להם קודם בשול אבל
 דלעם וכדובולתתות ותמי וכדתי ושלקות וכוח
 בהם שהם טובים מעם שלם יותר מחיים כשהן חיים
 מעברין עליהם שהכל וכשהם מעם שלם דאשתא
 לשלוי בפ האדמ"ל כת קראבל כמדומה לשיבתא
 ושבלתא וכמונא וכוסבתא שהכל והם אמר בהג'
 וטעמא דידיק דכל קע לטעמא עבדי ולם לתלם
 שיבתא קוא שאם קורין אפס ובלשון ערב שבת
 שבלתא קוא שאם קורין טעג' כמונא כמשמעה
 כוסבתא ליינדרא עכל כל דבר שאין הא לן טוע
 מחמת ואין בפ אדם מעלן על דעתה לבטע על
 דעת כן איש חשוב פרי כענין קורא סביב הקל
 שהיא נאל בעדו דך וסופו להתקשות וכן לול
 גפס זכוכא בהם ללא נטע להו אדעתא דקם
 איש פרי וסופו להתקשות מעברך עליהם שהכל
 שקדים רשם שאוכלן אותם בקליפתם קחישכר

מנבך עלהם שהכל שהרי איש פרי ולא נטע לפי
 ארעתי דהב וסופן להתקשות. שקדים המרים
 שאינן ראויים לחלה בגדילן איש מנבך עלהם
 כלום. אבל בקוטקן שאוכלן קלפתן יש אומרים
 שמנבך עלהם בפעף. ויא שהכל שאין ססען
 האין על דעת לטול הקלפה בקוטקן לא ער
 דעת האקדים לרפואה. וכת הראש שאם מתק
 אותם בגדילן על די מים או דבדים אחרים מנבך
 עלהם בפעף כענין אס קין מתקין מתחלת בריתן
 כל אילת סרק שמוצאין פרי כענין גרשע קהרם
 מנבך אים בנות אסא אעפ שקס מעשלים ונראין
 כמו פרות איש חסוכין פרי ומנבך עלהם שהכל
 ופי סרק אילן שאינן עשה פרי אנשים רקיסתה
 נבכין סריקין. קעשה שמוצאה אותם אחר
 מעצמה בלא זריעה מנבך עלהם דכיון דלא זרעו
 לפי אינשי לא חשיב פרי. וכל דבר שנסתפק ברכת
 מנבך עלהם שהכל ויא ירי חובת.

השער

הדשש לבאר הדברי שמנבך
 עלהם בפרי האדמה. ראית
 לכתוב ברכה זו סימונה לברכת שהכל שהיא דומה
 לה וכמו שברכת שהכל כללת כן ברכת בפרי האדמה
 כללת לפרות הארץ ופרות האילן כדתנן בסך על
 פרות האילן בפרי האדמה יבא ועל פרות האדמה
 בפעף לא יבא. ומזה הטעם היא ברכת בפ
 האדמה חסובה מנבכת בפעף נקום אחי כלל
 בסך כל שתחלת בפרי האדמה סופו פרי נפשות
 רבות סימן לדבר אי וקו פרי האדמה או פרי פעף
 אמרי בגין דאין דאי שלקת לשרא איתיה לילגא
 בפעף. ומיכא דאי שלקת לשרא ליתיה לילגא.
 כענין חסא ושאר מיט ורשע וירקות בפרי האדמה.
 ועוד אומר סימן אחר בתפסותא כל שמוצא על
 מעצמו אילן הוא ומנבך על פרותיו בפעף.
 וכל שמוצא עלו משקרו עשב הוא ומנבך על
 פרותיו בפרי האדמה. סימן אחר כל אילן ששש

פרות משנה למשנה נקרא פרי עץ. אבל כל דבר
 שאין שרשיו נשארין בארץ ועדין נרעו בכל שנה
 נקרא פרי האדמה. מכאן כתב ר' תנאים גדלים
 בפנה וכוכא בהן מנבכין עלהם בפעף שמין
 אילן הם. והל יוסף טוב עלם כת שמנבכין עלהם
 פרי פרי האדמה לפי שמצא בהאבות הגאומים
 כל אילן דיבשין טרפיק בסתא וכל לגמרי בזויק
 וטרפיק וקדר פארי משרשין דילה מנבכין עלה
 פרי פרי האדמה והראש קיה סהב כרו. קססר
 כל ומין שאינן כפול הלגן איש חסוכין פרי ומנבכין
 עלה פרי פרי האדמה ומשיקיה כפול הלגן וזילך
 מנבכין עלה פרי פרי האדמה ויא מוספק אס
 הוא כפול הלגן או לא מנבך עלהם בפרי האדמה
 דתנן בסך על פרות האילן פרי האדמה יבא
 והחובין מנבכין עלהם פרי פרי האדמה יבא
 פי משמיה בהן כמו שרשרות של חרובין. וקודם
 לכן פרי האדמה. ומזה הטעם מנבכין עלהם
 בפעף מעשיע עשי משמיה גדל הנץ ססעם וקוד
 לכן בפרי האדמה ושאר כל האילנות משויצאו פרי
 חסוכין לבכך עלהם בפעף. וכבר אמרם בגלג
 שהכל שעל קאלקות וכוכא בהן שנת בשל ואשתא
 לעליה מנבכין עלהם בפרי האדמה. ומי השלקות
 דינן כשלקות עצמם ומנבכין עלו בפרי האדמה.
 ואעפ שאין בלא טעם מירקות. ואינן דומה למי
 פרות דאמרינן זיעה בעלמיה הוא לפי שהמשק
 אין לו טעם הפרי כמו שיש למרק טעם הפרי. וכת
 הראש דוקא כשבשאל בלא בשאר אבל אס בשל טעם
 בשאר טעם הבשר שבמרק חסוכין ומנבכין
 עלהם שהכל. הומלתא דאתי מנבכין פרי האדמה
 עלהם בפרי האדמה. פראי הומלתא לפי אריו בש
 ומי מרקחת בשמים. קנליף וקו קקרא בערם
 כבאר על העלן ועל קתמרות שאן קולבין אעפ
 ססופס להתקשות ואינן שיקר פרי קואיל ונטע
 לפי ארעתי דידקו איש מנבך שהכל כמו בלגם

קלכות ברכות

גמטס ושוכא ברה אלף טרא פרי האדמה וער
 קפריס והוא הפרח האשר ועל האבות שהם
 עף קפרי וקס כשן ותים מבכר טרא פרי העץ
 קצמן מבכרן עליו טרא פרי האדמה ואעפ שסופ
 למהקשות אדעתא דהפ נטש לה' הכוסם את
 החטים בן שרסם אותן חיים בן שטש מקקלות
 בן שבשם בקדרה כשקס שלמים קויליל בור
 לכלל פלוין לגשות מקס פת או מעשה קדרה
 מבכרן עלהם טרא פרי האדמה ובכרה
 אחרונה כת בקג טרא נפשות רבות וכן כת ראשם
 והתשפות נסהפקו בה אם היא טרא נפשות רבות
 או מעשן שלג על כן כתבו שיש לומר שלג לכול
 חטים חיים או שלקות בשעיהו לא בתוך הסעד
 שאם אדם מסתפק בכרה ראשונה יכול לבכר
 שהכל כדתנן ועל כלם אם אמר שהכל יצא אבל
 ברכה אחרונה אין לו לבכר לא ברכה שנתקנה
 הכוסם את האודו או את קדוחן מבכר טרא פרי
 האדמה והכוסם אתהשערים אינו מבכר עלהם
 כלום מפני שהם מיאכל בהמה ולכן החולל אותם
 ביום הכפירים פזור ופי כוסם שאוכל חיים שלג
 כדכר בע אדם השמשמין מבכרן עלהם טרא
 פרי האדמה טחנן מבכרן עלהם שהכל על
 שמנן ופסולת שלם מבכרן טרא פרי האדמה
 הזנג טלן כשקס רטושם מבכרן עלהם טרא פרי
 האדמה וכשקס יבשים לל כלום מפני שהם תבשן
 ואינם אוכל שאין דרך העולם לאוכל חיים פ אם
 לערבים עש שאר דברים והק גרופל הקנה שקורי
 לו קטלג בלש בן רטוב בן יבש מבכרן עליו טרא
 פרי האדמה שאינו שיקר פרי לא קלפת עץ
 וטלג יבש **השער** החמישי
 לבאר הדברים שמכרן
 עלהם טרא פרי העץ כגד אמרן פ בכרת גפ
 האדמה היא יורה כללית מבכרת טרא פרי העץ
 ולפיך כתבא קודם לה נקוט היא כלל שך

שאין חלוק בין פירות חמשת המיטן שנשתבחה
 בקן ארץ ישראל שהם גפן ותאנה ורימון וזית שמן
 ודבש שהם המרי שמרוב מתיקותם והדבש שבהם
 קראים דבש לשאר מיט פירות שלם בתחלת
 מבכרן עלהם טרא פרי העץ אבל בכרה של
 אחרים יש שמהם חלוק שבחמשת המיטן ומבכר
 אחרים מעשן שלג שהיא על העץ ועל פרי העץ
 ועל תאובת השדה וכו' וחיותם על הארץ ועל השדה
 שמחוב חשיבותם קבעו לאחריהם ברכה מיוחדת
 קויליל ונשתבחה בקן ארץ ישראל ושאר המיטם
 כגן תפוחים ואתרוגים ואננוים וסקדים וכוכא בקן
 מבכרן עלהם טרא נפשות רבות כדין קדברים
 שבכרתן שהכל או גפ האדמה האותה שמן ויג
 אם שותהו בשמן מויק הוא לו ואינו מבכר עליו כלו
 ואם הוא חושש בגדו ושותה אותה על ידי אגרון
 שהיא מי השלכות אעפ שמתכוין לרפואה כיון
 שנהנה מבכר עליו גפ העץ שהשמן שיקר דתשא
 החושש בגדו לל יערעף בשמן לכתחלה בשבת
 אבל פותן הוא שמן הדבש לתוך אגרון וטלע
 ואם אינו חושש בגדו מבכר על מי השלכות גפ
 האדמה ופטר את השמן ואפי השמן מרובה כיון
 שאינו ראוי לשתיה לא עי מי השלכות קוולו
 שיקר ושמן טפל ומבכר על השקר ופטר את
 הטפלה הטלפן כשקן רטובין מבכרן עלהם גפה
 דבגל חשיב להו בכלל פרי העץ לעמך ערלה וכשקן
 יבשים לל כלום האמו שקורין לו מושקט מבכרן
 עליו גפ העץ אננוי וסקדי הקפויים בדבש מבכר
 עלהם גפ העץ ויא כיון שאם בלם בלם דבש
 כשתנן לגישתא ודיה ראוי לבכר עלהם שהכל
 פמבא מעשתא דידהו בא עי הדבש והדבש שיקר
 ומבכרן עליו שהכל והראש כתב לל מסתבר
 דאעפ שנתעלו עי הדבש מינן האנו שיקר וכתב
 קל יעקב בן קראש על המורכה המעט של בדבש
 קיה על לבכר עליו שהכל בן שהוא עשוי מחסמים

קלות ברכות

או מוורדים או ממניע עשבים מפת שהדבש שקר
 ואים דומה לשנים הקפויים בדבש שמברכי עלהן
 בפ קמץ משום דקתה קאצו שלב וממאן קיים וגם
 אים דומה לפומילתא שהיא מרקחת בשמים
 שמברכין עלה בריהי האדמה משום דלטעמא
 עבדא וטעמא לא בטל כדאמרין גב שאור
 קואיל ולטעמא עבד לא בטיל אבל קמץ שהיא
 לצואל והדבש שקר מעבד על השקר ופטר אה
 קטשלף וכא לשמה שראיתי במקנת גרסאות
 פומילתא שהכל כך היא סגרת לא שחברי חולקין
 עלה ואומרים שהדבש הוא טפל שאים לא לרב
 קרבן קמטשלם ולבריהם יש לברך עלם של
 וורדים בפ האדמה מפת שאים פרי שאין שקרם
 לטלה ואכזב מברא דעתי מפת דעתם עכ ולברכי
 הכל מורכבא של איתרוג וכוכבא ב שחותבן אות
 החטבות גדולת ומצא לשם איתו בדבש מעבד עלה
 בפ קמץ מפת שחתכות היא צדון קיימות וכבר
 אמרנו בכלל בפ האדמה שעל קפריח וקאביות
 של בלף מעבדן בפ קמץ גרשע כל הפרות כתיב
 שמעבדן עלהם בפ קמץ דבנמיחשי בלבו פרי בטע
 עבדו לעטן עבדו ובלבד שהיו ראוי לטלה ואפי
 מתקועי קאורי וקל שבא כת שאין לברך עלהם בפ
 קמץ לא בפ האדמה דאדרבה לא חשיב פרי לעטן
 עבד לא דמרבא לחו מאת פריו אית קטפל לפריו
 וקלאש כת כרי ולא מנאא פרו אילן שאין מעבד
 עלהם בפ קמץ לא פובות ואילת סרק וטסר
 כשהיא פחות ממשל קלבן כמו שכתבא בשער
 שהכל ובשער בפ האדמה ובכל דבר שנסתפק לו
 אם הוא אילן או ירק מוטב שיברך עלה בפ האדמ
 מנפ קמץ דהא תנן שרך על פרות האילן ברי
 פרי האדמה יא ועל פרות הארץ בפ קמץ לא יא
 האוכל פחות מכזית מעבד תחלה ברכה הראויה
 לו כרי שלם יאנה בלא ברכה אבל בסוף אים מעבד
 כלום עד שיהא ב כזית האוכל פריה אחת של

עבד או של רמון וכל דבר שאחז כברייתא אסף שאין
 ב כזית יא שמעבדך לבסוף כלא יש ב כזית קבצו
 לפטו וית בגרשנתו שן שנתו להתרפו שלם אסף
 שמעבדך קגרשן מעבדך עלה לבסוף קבצו לפטו
 וית בלא גרשנתו אם הוא וית גדול בלא גרשנת
 יש ב כזית שאם מעבדך עלה לבסוף ואם לאו אים
 מעבדך לבסוף ויא בברייתא של עבד או של רמון
 שאים מעבדך לבסוף עד שיאכל כזית וקתוספת
 כסתפקו בזה וגם נסתפקו על ברכת דבר אם צריכ
 שישר חס לאו וגם נסתפקו בברכה אחרונה של
 קיין אם מעבדן אותה על כזית או דוקא ברשעת
 והרס במוזל כת האוכל פחות מכזית בן מפת בן
 משאר אוכלן והארתה פחות מרשעת בן מיין בן
 משאר משקין מעבדן תחלה ברכה הראויה לזות
 קמין ולאחריו אים מעבדך כלל ומי טוב לחדס שלם
 לכול בריה שאין בל כזית לברך ושלם לשתת לא
 או פחות מכזית או רשעת מפת הקפק ודע
 כמו שהוצאו הפת ממין בפ האדמ מפת שנסתפק
 לעלווייא ב כ קיום העולם שהוא זן וסועד את קלב
 ויחדלו ברכת קמוציא וברכת קמוזן כך
 הוצאו קיין ממין ברי פרי קמץ מפת שנסתפק
 לעלווייא שמאמח אלם ואנשים וגם קוא זן וסועד
 כמו הפת ונעשה כמין בפ עבדו לברך עלה ברכ
 מיוחדת בתחלה בפה ולבסוף ברכה מעט שלם
 שהיא על קמץ ועל פרי קמץ וכו' וסוף הברכה
 בחלקו באתימיה יא שחותם על הארץ ועל הפרו
 דא שחותם על הארץ ועל פרי קמץ וכן נפת קמץ
 ויש ספשים שחותמין על קמץ ועל פרי קמץ
 וסעת קוא פכלם מוצד הארץ וכן בזה וסימן
 לברך וארץ לעולם עומדת וכת קל יחיל בשם
 אביו קלאש שאם שרך על העגשם בפ קמץ יא
 שם העגשם הם פרי קמץ מידי דקוא שאם שרך
 על פרי קמץ בפ האדמה שיא ועל שאי קיין
 צריך לברך קטוב ואמטיב זכר שם ודוק שידע

קלחת ברכות

על מאחז תחלה ובעם המשתתף הקטן אכתוב בראש
 ברכותיהן שוות צריך להקדים מחטב והראש כת
 כסברא ראשונה והלכה כר יהודה קילכ אם קברו
 לפטו שפ מיטין שאין בהם ממין ז וברכו יקן שות
 כעין אחרונה והפחים מצדך על הקטנה תחלה
 ואם יש בהן ממין ז כעין תחלה ופחים מין שבעה
 ערך ומצדך עלו אש אם השפ חטב עלו יותר
 ואם קטאו לפטו דבר שברכתו כרא פרי קפן דבר
 שברכתו שקל בפ הפע קודמת שהיא חשובה
 מפני שהיא מעדרת יותר מצד ברכת שקל שאינה
 מעדרת כלל לא כוללת כל דבר וכן בפ האדמה
 ושקל בפ האדמה קודמת ופ הפען ובפ האדמ
 כת דבר בפ הפען קודמת אבל הראש כת שהן שוות
 ועל אי זה מקום שיכנה יבדך תחלה אפי יש בהם
 מין המיטין והוא חטב עליו יבול קיים בזוקיימלן
 דכל המוקדם בפסוק וקו מוקדם לבדו ארץ חט
 ושערה וגפן ותחנה ודמון ארץ זית שינן ודבש
 וזית ותמרים אעפ שהם כתובים בסוף הפסוק כון
 שהם סמוכים לרץ שכל ארץ זית שמן ודבש הם
 קודמין לגפן ותחנה ודמון וכת הרף הוא אם
 אובל עגבם שברכתן בפ הפען אבל אם עשה מהן
 מין שברכתן בפ הגפן כון המפרט בה הגפן חבוב
 וקודמת לדבש ואפי לזית שהיא ראשון לרץ שפ
 כון שברכת קיין חשובה קודמת כון בגד ראשון
 כון בברכה אחרונה בשכולל ברכת קיין עש ברכת
 הפחות צריך להוטר תחלה על הגפן ואחר כך על
 הפען כמו שנפרש לקמן ומי מעשה קדרה מחטב
 ושערים קודמין לזית לפי שברכתן כרא מיטמו כו
 שהיא גם כן חשובה שמעדרת וגם קודמין בפסוק
 וחסה קודמת לזית ואעפ שכל אחד ראשון לרץ
 מפני שהחסה נכתבה בפסוק תחלה ומזה הטעם
 גם כן שערה קודמת לתמרים כת דבר קו רחט
 ושערה קודמין דוק בשעשה מקום תבאיל או פת
 אבל כוסם חטב שברכתו בפ האדמה אינה קודמין

שקטב מאונח יין ראשון והתספת פראו אש
 סתמא שאי יודע אם הוא מאונח אם לאו יש לו
 לצד אבל אם הוא יודע שהשט גרוע לו ודוק אם
 יש אחד שותה עמו אבל אם הוא לבדו אין צריך
 לצד כדי לצד בפרק הרוח הקטוב לגידיה והמטיב
 לאחריה ויא שמצד קטוב והמטיב אש כשהוא
 לבדו דהא דאמר קטוב לגידיה והמטיב לאחריה
 אינו כל שפסוק אחרים בברכתו לא הואיל ואחרי
 שותן ופחטן גפן מאותו יין קרינא כה קטוב לגידיה
 והמטיב לאחריה כדאמר בגוש דפ הרוח אמתו
 לו ילך אשתך וכל מצד קטוב והמטיב משום
 דאיכא טובה גם לאשת ומיירי קתם אש אם איס
 בשש שאשתם כת קרף בשם רבותו יין שלב
 חביות וכל ממין אחד אם בתוך ארבעים יום
 לצברת שמורה בשש כלש מצדן על קטוב
 והמטיב ואם לאחר ארבע יום חלקו חין מצדן
 על קטוב והמטיב הואיל והכל הוא מגפן אחד
 בשל דבין יחזק חלוי למא מצדן על שמי יין קטוב
 והמטיב על שמי פת ובשר אין מצדן ומטיב
 משום דין לית כה תרתי משמח וסו עד ועד ללו
 אשכחן שירה לא על קיין כמו שכתבנו בעי קהנר
 ועד כון שקיין חשוב שקובע ברכה לעצמו ראוי
 לצד עליו קטוב והמטיב אש משום דהקטוב והמטיב
 על דקרוג טר תקסא ולש אובלו הא יב שדותין
 וכדמיקס ברמי קרוג וגדו בהם כדמיקס תקס
 לאותה על קיין שהיא כמו דם תגן בפדק פנד
 מצדן קיין לפטו מיטין קרבה ליהודא אומי אש יש
 שיהם ממין שבעה עלו הוא מצדך וכו ומוקי לה
 בגמרא בשברותיהן שוות דל יהודא אומר כון
 שברותיהן שוות והאחד נפטר בצד בכת חבוב מין
 שבעה ערוף אבל אם אין בברותיהן שוות וצריך
 לצד פל כל אחד וא לא שייחוק להכלל ומצדך
 פל אי זה מקום שברכתו תחלה ואחר כך מצדך על
 חטב ואפי קיין א מקום חטב עלו יותר יוכל לצד

לפניו הסעודה פי דבריהם המזכיר למעלה
 הבאים מחמת הסעודה בן שלח מחמת הסעוד
 אם הבאין לפי סעודה קודם ברכת המזון קודם
 כגילן במיניהם לסוף קטבליא בגמר סעודה קודם
 ברכת המזון וקובשן עמין לחול פרו ופרפראו
 ולשתות יין וחינם אוכלין פת ואז כל מה שמצאים
 בן דברים הבאים מחמת הסעודה בן שלח מחמת
 הסעודה טעמן ברכה בן לפתהם בן לאחריהם
 שהמוציא וברכת המזון אינן פטרינא לא משאורלו
 בתוך שקד הסעודה אבל בזמנא שאין אדם רגיל
 למשוך ידיים מן הפת עד ברכ המזון הווי לתוך
 הסעודה שלח מחמת הסעודה : כת קראיש
 להסתפק במי שקובע סעודתו על הפרות אסור
 מהם תחילה בלא פת אסור על לברך עליהם וסביר
 היא של יברך עליהם דלגידה הווי קשתא מחמת
 הסעודה ולא אמרי בטלה דעת אצל כל אדם קילב
 בן סעודת עליהם פת פטרתן אפי' אכל מהם
 בלא פת אבל אם אינו קובע סעודתו עליהם אפילו
 אכלם בפת אסור אכל מהם תחלה בלא פת צריך
 לברך עליהם : יין שבתוך המזון מצד פת עליו
 קובע ודוק שלח שתה לפי המזון אבל אם שתה
 לפי המזון אין צריך לברך בתוך המזון ויין שלט
 המזון פטרו לשתות פטר לשרות : וכן יין של
 קדוש פטר יין שבתוך המזון : וכן המבדיל על
 השלחן פטר יין שבתוך המזון : ויין שלט המזון
 פטר ג' יין שלח המזון כלומר מי שרגיל לקבוע
 על קיץ אחר גמר סעודתו לפי ברכת המזון יין ש
 שלט המזון פטרו ואמרי עלה בגמרא אין רבא צד
 בר חנה לא שאן אלא בשבתות ויט' קוואל וארס
 קובע סעודתו על קיין קילב כשברך לפי המזון
 קיין דעתו שלח המזון אבל בשאר ימיו השנה
 צריך על קיין שלט המזון לא פטר את קיין שלח
 המזון : וכת קראיש דוקא במקום שאין קיין משי
 להם אבל במקום שהיין משי להם כגון מקומו חלו

לפניו העץ כת ר' אסור אכל מיט מזונות ושתה יין
 ואכל פירות מזו המיטין צריך שילול אותם שחד
 בברכה משנ' שלח ויחמ' על המחיה ועל הכלכלה
 ועל הגמ' ועל פרי הגמ' ועל פרי העץ ועל האבות
 קשדה וכו' וחותם על הארץ ועל המחיה ועל הגמ'
 ועל הפרות : ואת יש כאן משום חתימה בשמים
 ויל' אין אסור חותמין על הארץ ועל הפרו ומכריש
 ארץ דעבדא פירות קרא נמי ארץ דעבדא מחיה
 ויין ופרות : ואסור אכל פירות מזו המיטין ותפוחים
 אין צריך לברך על התפוחים כגל' מפת' שגם הם
 פרי עץ הם : אבל אם שתה יין ואכל תפוחים צריך
 לברך על התפוחים כראי נפשות מפת' שהתפוחים
 אינם דומות לין והא' אסור אכל בשר או מפרי הארץ
 ושתה יין או אכל מזו המיטין שצריך לברך על כל א'
 וא' וכת קראיש בשם אביו קראיש שאם שתה יין ומי
 שאין לו לברך על המים בנכב' ברכת קיין פטרתן
 אע"פ שאינו משנ' ברכתן מידי דהווי אברך ראשון
 דקיימ' לין יין פטר כל מיט' משקין משום חתימה
 אע"פ שאינו בכלל ב' הגמ' אה' בברכה אחרונה :
השער הששי לבאר הדברים הבאים
 בתוך הסעודה מחמת הסעוד
 ושלח מחמת הסעודה והבאים לאחר הסעודה :
 דברים הבאים בתוך הסעודה מחמת הסעודה כגון
 בשר ודגים וטבס וירקות וג' וד' וי' א' שרגיל
 לקבוע שקד סעודה עליהם ולאכול בהם פת אפי'
 אכלם בלא פת אין טעמן ברכה לפניהם דברכת
 המוציא פטרתן וגם לא לאחריהם דברכת המזון
 פטרתן דברים הבאים בתוך הסעודה שלח מחמת
 הסעודה כגון תאנים ועגבש ורמון וכל מיט' פירות
 ותקראו שלח מחמת הסעודה לפי שאינן כמו בשר
 ודגים ומיט' מלוחים שרגילין לבא לשקד סעודה
 טעמן ברכה לטעמם דברך המוציא אינה פטרתן
 לפי שאינם משקד הסעודה : אבל לא לאחריהם
 דברכת המזון פטר כל מה שאכלו בתוך הסעודה :

אין חלק בן שבת וזו עמי מחול לעולם פמוד .
 ודוקא יין שאותו קודם ברכת המזון אחר נער
 קסעוה קוה פטר . אבל אחר ברכת המזון יין
 של אחר המזון צריך לברך אחריו ואיט נפטר
 בברכה שצריך על היין אפס המזון לא שכל חול
 ולא שכל שבת ויט ואס לא היה לו יין לפט המזון
 וצריך על היין שבתוך המזון איט פטר חפלו יין
 של פט ברכת המזון לאחר נער קסעוה ללכות
 איט פטר לשבת וכל מה שאותה בתוך קסעוה
 די לו בברכה אחת וקמל בפתם אבל אס כשצריך
 קיט דשפ לשבת רק אותה כוס ועמלך לשנתו אחר
 אפי בתוך קסעוה צריך לעך עלו . ודוקא לפט
 קיין צריך לברך בתוך קסעוה אבל לאחריו אין
 צריך לברך שנפטר בברכת המזון וכל אחר משקי
 קבאים בתוך קסעוה אין לעשן ברכה למקס
 ולא לאחרים דחשיב כבאים מחמת קסעוה לפט
 שאין אדם רגיל לכול בל שתייה ונא קיין לא היה
 צריך לברך עלו לא מתוך שקוה חסוב וקונע ברכ
 לעצמו צריך לברך לפטו . ובקת שיש לברך על
 קמים שבתוך קסעוה . וקראש קסעוה לסיכור
 ראשונה ואס אין קב לין ונצריך איתסר לפט למשתי
 ימ ער שיצרך לפטו . וימ ער שיצרך ברכת המזון
 וכת קראש דל נהיחא דקסח קדעת איט מוקיק
 ברכה אחרונה על משכל או שנה לא איתסר לפט
 למשתי ער שיצרך עלו תחל . שכן שאמר קב לין
 ונצריך קסיח דעת מל לחול מלששת ואין קברכה
 שצריך תחלה פטרת מה שרובה לחול ולששת
 ער ולכך צריך לברך עלו . ומי סמוך על שלח
 אחרים אפי אמר קב לין ונצריך איט קסח קדעת
 ער שיאמנ בעל קבת . ואס נער קסעוה ונסל ידיו
 מים אחרונים קוי קסח קדעת כמו קב לין ונצריך .
 ויין שבתוך המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו לפט
 שאין שבת קבלענה פמי . ומפרש ברוש לפט שאין
 יבא לפט אמן דאין משיחין בקסעוה שמעו

יקדים קנה לו שט ואתי לגי סנה . אר מנא קרא
 אמרה קדין דעטיס ע מיכל אסיר למימנ לפט אסו
 בגין סכנתו ואפי אס שומע כשנה וינא בל עטי
 אמן חיישי שמא יענה אמן ויבא לגי סנה . ויש
 סמך לחא דאמרינן אין משיחין בקסעוה ממנ
 שכתו וקוה עומד עלהם תחת קעץ ויחלו וכתב
 בתריה ויאמרו לין איט שרה אשתך למזון של אחר
 שאכלו דברו . **השער** קסעוה על
 קברות קריח : רזל נללו ברכות קריח עס ברכות קריח
 לפט שקנפ שנתת בדיח קטוב כמו שנתת קריח
 במחלש קטובס כדאמרי בפר פנ מברשן אמן
 מר ווטרא בר טובה אמר רב מנן שמברשן על
 קריח קטוב שכל קנשמה תהלליה אי זהו דבר
 שקנשמה נהשת ממנן ואין קנפ נהנה ממנן קוי
 אומנ זה קריח : המריח ריח טוב אס היה זה שיש לו
 קריח עץ או מן קעץ מברך עלו ברא ער בשמים
 ואס היה עשב או מן קעסב מברך עלו ברא ער
 בשמים ואמרי ברוש כל שתמדת נש ארת משנה
 לנה מברך עלו ברא ער בשמים . וכל שתמדת
 מתבשת וכלה שימות החורף מברך עלו ברא ער
 בשמים . ואס איט לא מן קעץ ולא מן קריח
 כען קסעוה קקרא בערב ענבר . וכען קמסק
 והוציא קסמ ממין חיק מברך עלהם בל בשמים
 ואמר חמיי קמחקר פ קלטעבר קוה מתקוה
 בקבת שמת ממעש קיס וש האומר פ קוה
 מתקוה מן קטל קיורד פס או קוה רש של דג
 רחוק קוה וקמוסק אמרו פ קוה מתקוה בעאר
 חיק ערתה כערת קנע . לא שיש לה מתלעת
 לבאת מלופ זית קקרעס וש לה כמו פס בעארס
 ומתקבן שס תחל כשן דס ואחר כך חוזר ונעס
 מוסק . והוציא אומרים פ קיח ויעת חיק כמו
 חתל שברדין אותה מתוך קבטס של זאנסיסרבי
 קשדו לשראו זה קחתל בארץ קוהית . ואס קיט

תלכות ברכות

פרי קראוי למשל כען אחרונה תפח מעבר עלט
 שנתן ריח טוב במרות' ופרשו קתספת דדוקא
 שלקחם כדי להדיח בהם או למלה ולהריח בהם
 חב' אם לקחם למלה וקדיח בהם טון של נתון
 לשריח בהם אינו מעבר כלום והם מסיק בברכות
 בפסא דברי דלמידי דלאו לריחא עבדי ל' מעבר
 פלה' כת קר מאיר מרוטנורק על האוש שקורין
 לו מוסקט מעבר שנתן ריח טוב במרות שן דפרי
 עץ הוא הוא למה כענו אחרונה וכת ער על ריח קנה
 וקמנון ושנא בהם מעבר בעבשמים והראש כת
 הגמריח בקנה מעבר שנתן ריח טוב בפרי האדמה
 טון ששקרו למלה קוי כענו אחרונה על כשרתה
 מעבר בעבשמים פרוש ששקרו טון ומערשן
 בו כמה מיט בשמים שמכשיך אותע שקלע
 את הריח בשמן וורדים וכשן שמן
 קממחא על ריח משחא כמחא ומשחא טחינה
 מעברטן בעבשמים פרוש כמחא וטחינה ששקרו
 גם כן שמן לא שכושין ואלקין אבשמים בטבו
 או טוחטן אותם בתבס' וכת קראי דוק כשקעצ
 בתכו אבל אם קוצח משם העצ אין מעברטן עלט
 לא מיט בשמי' ואם קוי מערשן בתכו עבשמי'
 ועש בשמים מעברטן בעבשמים שברכה א טלת
 קל' על ריח קוורד יא שמברטן עלט שנתן ריח
 טוב במרות' והלמנכס כת וורד ומי קוורד והלמנכ
 והמכטט וטבא בהם בעבשמים וכת קראי וכן
 נראה דודאי אינו פרי שאין שקרס למלה ומי
 קוורד טון שיצאו מן קוורד יש למדך עלהם בע
 בשמים דלא גרע ממשחא כמחא ויא שמברטן
 על הלוט טרא פרי בשמים שאינו עץ לא קסף
 של אילן: סמלן קקרא בעל יאסמן וחלפ' קיס
 שקיח שבילת נרד וקורין לו בערב סוגטל מעברטן
 עלהם בעבשמים השושנה קקראית בער סוסאן
 וסינ' קקראי בער בנפסג מעברטן עלהם טרא
 עש בשמים נרנס של גנה בעבשמים ושל שדק

טרא עש בשמים על שמן אפרסמון שקורין לו
 בער בלסאן מעברטן על שמן ערב שמקראי שיעת
 קבעו ע ברכה נפט עבמו כת קראי בהם ג' מעבר ריח
 אין מעברטן עלהם ואלקין ריח טוב שאסור להדיח
 בו וריח טוב העשוי להסיר ריח רע וריח טוב של
 נעשה להדיח בעצמו של ריח זה ע' ע' בשמי' שלט
 ובשמים של פרוה מן העריות אין מעברטן עלהם
 לפי שאסור להדיח בהם בשמים של קתים ובשמי'
 של שת הכסא ושמן העשוי להסיר את חוזקה אין
 מעברטן עלהם לפי שנעשו לפעבר ריח רע מונמח
 שינומרין בו את הכלם ואת הנגדים אין מעברטן
 עלט יש של נעשה להדיח בעצמו של מונמח וכן
 קמריח בבגדי שקס מונמרין אינו מעברטן עלט
 ש' שקר בהם לא ריח בל' שקר' ופי קל גרשוס
 בר שלמק הים דמי בשמים של פרוה כען קופה של
 בשמים תלויה בעורק או שאוחות טרק או טפח
 אחד מן קבשמי' ואסור להדיח באותם קבשמי' של
 יבא לדי הרגל נשיקה או קירוב בשר פ' האף קרוב
 לפה יוגדלה מזאת אמרו אין מעברטן מנגלי עריות
 אפי' מהגדלת דבר שאין ממש כדאינן בטבן סודר
 ומורק באות שעתה בלם סינ' דאמרי ימות' ואל
 תספר עמו מאחרי הגדר ואל תעמוד לטע פרומק
 קו לברי' שאין סכנה שאסור להדיח מריח ערא
 עכ' מעברטן על המונמח משתעלה תמרת ברכה
 קו אויה ללות מונמח' ופי תמרת קיסוד עשא
 פנכנס לחמת של בשם שיש בו מיט בשמים כרוב
 מעברטן גמ' בשמי' יסב שם כל קיוס כלו אינו מעברטן
 לא טעם אחת נכנס ויבא נכנס ויבא מעברטן על כל
 פטע ופטע' וכת קר מאיר מרוטנורק דוק בשל
 קיה דעת לחזור אצל אם היה דעת לחזור ל' שקרי
 לא קסיח דעת קבאו לפי שמן והדס לדיח כען
 אם אין ברכותהן שוות כען שמן אפרסמון מעברטן
 על הדס תחל ואח' מעברטן על שמן ואיס ברכותהן
 שוות כען משחא כמחא מעברטן על קהדס ופסח

את השמן הקדוש לשלם הוא קודם: הכחול לט
 יין ושמן אוחז את קיין בנימין ואת השמן בשמחה
 ומנבך על קיין ואחז מנבך על השמן וכל דבר
 שנסתפק בברכת מנבך על בני בנימין ויחז יחי
 יובת **השער** השמיני לבאר בברכו
 ש: צבתי על הראייה והשמיני
 וסוף במן מברכות השבח והקודם הראיה מקו
 שנטעו נחשט כען מעברו יס סוף ומעברו
 קידון ומעברות נחשט ארסן ושיח בהם נדך לטן
 שבו והודיה למקום באי אמה שעשה נסי לאמה
 במקום הזה ובני יסף לה מיתרו שאל ברוך א אשר
 קטנו וכו' קר גרסו בר שלמה אעג דיתרו ל
 סיה רוחה מקום הנס ואנן קרויה תנן יל טן שהיה
 רוחה ישראל שנטעו מן קיס כמי שראו מקום הנס
 דמי ונלפ סברא זו אין המקום גרס דקה אס רוחה
 אותם רשם שאירע להם הנס חייב לבדך עכ
 ומקשי בגמרא אעסא דרשם מעברטן ואעסא דיחיד
 לא מעברטן והא קהוא גברא דקוה אויל בעברא
 דינדא נפל עלה אריא איתעבד לה עסא ואיתגל
 מינע איהא לך מיה דרביא אל טמטית להתסחימ
 ברוך שעשה לננס במקום הזה ומתדן אעס דרבי
 טלפא על גני צריפ לברות אבל אעסא דיחיד קוה
 וצריפ ובר צריפ לברות וכולה עלמל צריפ
 כך קוה גרס קר'ף ורבי קר'ף ורבי אחאי וכן כתב
 קר'מבס ויש ספרים שאיזכתו בהם לא אעס דיאי
 קוה טהו צריך גברות וצדוש משמל כגרס ראשונה
 דמנשא לה מקוה שיבדך אדם על נסי אבי אדם
 אס היה מסוייס כען יואצ בן צויה וחצדיו ואדם
 שמתקדשם שם שמיס כען דטא וחצדיו מנבך נס
 של שבטיס מקוה שיבך מיאן דאזל שבט ושבת
 איקרי קהל צדיק לצדיק מיאן דאזל השבטי איקרו
 קהל אין צדיק לצדיק שגל דבש לברות על נסי אבי
 ודם ומנשא ברב חסדא בגדתה ורבנן דאודו
 צדיק רחמנא דיהבך לזולת יתבך לגברא כד איתפח
 רבי קודק למן על נסי רם נמי מחייב לברות כת

אל אשר מלוכלחא דמברכתן אעסא דרבי בן
 אעס דיחיד דוק בנס שקוה יוצא ממנה השלם או
 מנבך התלדת כען מעברות קיס ומעברו קידון
 ומדומה להם ופער צריפ דראבנא דאיתרחיס לת
 פסא ונפק לה שטא דמיא צפקתא דערבו אבל נס
 שקוה מענה השלם ותלדת כען שכאו עלי גרס
 בצלח ובא לדי סכנה וטל וטנא בוק איס חייב
 לבדך שעשה לננס במקום קוה: ואת והרי פריס
 שקיה נס מענה השלם ומברטן שעשה נסי ויל
 קתס נמי יחא ממנה השלם מטט שט דבריס יחא
 שבטל כת קמלך וקוה דפך דת פרס ומדי והשט
 סיורג קרוב לשמוטס אף מאומת בעמך אהבת
 אשה אחת ואין זה מענה השלם וטבצו ובחוכה
 לאו משום מעשה דיהודית מברטן שעשה נסי לא
 משום כך השמן שהיה חתם בחותמו של לבן ולח
 קיהם להדלק אלף יום אחד ונעשה בו נס והדלקו
 ממנו אימי שהיה כלעשה אלהו ואלעש על וכת
 קר גרסו בר שלמה כעס א קס א מקמון השט
 שאירע נס לבן ובדך בבת הכנסת קעמל ואט
 נערתו מנפ שטעה בטעשת ובדך ברל לבטל
 וקטעת אא פ אש על ננס עצמו איס חייב לבדך
 קעמל לא צריך שעשה לננס אכ שלל כדן צדך
 ששנה מטבצו הברכה שנתקנה לננס ושדך ברכה
 אחרת שלל נתקנה לא בר קצריטן להודות ועד פ
 אש הברכה קהיא הנתקנה לננס לא קיה לע לבדך
 אותה לא במקום הנס והטענת האחד שאש בך
 ברכת הנס ובמקום הנס שלל כדן צדך כ האב
 איס חייב לבדך על ננס בא לא קבן ובן קבן
 מצוייטן בנס אבהס ואם אבהס עכד' ל צריטן
 לפודות וטא קן יורדי קיס וקלפ מעברות וחולה
 שנתקדש וחטט שיחא משהת האסורים יורדי קיס
 שאל יורדי קיס באצות ונע קמה ראו מעשה א ונע
 וכת' וישמחו פ ישתקו ונע וכת' יודו ללא חסדו קולט
 מעברות שאל קעצ במדבר ונע וכת' וידריש צדך
 ישראל ונע וכת' יודו ללא חסדו וחולש שנתקדש שאל

מלכות ברכות

אויצטס מדריך פאעטס וועל אובל תתעבבנשס ווע
 וכהני יסלח דברו וועל וכהני יודו ליי חסדו וחטש סינח
 מצבת האס. דים שני זשס חסך וכלמות וועל וכתב
 יוצאס מחסך וכלמות וועל וכהני יודו ליי חסדו ינשא
 רבי קחי לעה קתלמוד מונח און קד קצייטן לשורות
 עלזה קסדר וחיט מונח אותס כסדר שקס כתובי
 בתלס קולט מדברות וחטש סינח מצבת האסוריס
 וחולה שנתרפא ויודי קיס זקאיב פ קפסוק מונח
 תחלה קימסוכן יתד. וזהלמוד מונח קרנל ומעני
 תהל שיוודי קיס מצייס יתד מקולט מדברו וכל
 און מחסדו וסימן ליו קהילת קחייס יודוך סלה
 חייס פוטריקון חטש יס ייסודין דהייס חולש מדבר
 מיחי מבדך חמך רב יקודק באי חמנה קעמל לחייבי
 טונות שצמילט כל טוב פאש אשירה ליי פנמל עלני
 חמך אש ונדיך לחודוי באנפי שנתמר וידוממוקו
 בקהל עש. איך רב קוטל וקווא ראיכא תרי רבנן
 בקהיקו דכתי וכוש בוקעס ימתקיף לה רב אשי
 ואימך לבו רבנמי כתי בקהל זקט בקהל עה כתי
 ואימך בעשדק ותרי רבנן קשיא וכתם קתספו כון
 דלס חיפשיט לן לשומרא בעע תרוייהו וקלויף וקלס
 במזל כתם לקול ולס בעע תרוייהו איו ובמקסהת
 והשומעני אות מבדך אומרי לו אשד גמילך כל טוב
 וכן וחסד וחמלה קווא ברחמינו יגמילך כל טוב סלה
 יא שאין מבדכין ברכ קעמל כשחולטן משער לעד
 דקל שלח קצייטו לפודו אלו להולט מדברו דשפחי
 בקו חיות ולסטיס. וקו דאמרי שרוש כל קדרסס
 בחוקת סכנה לל אמרו אלו לעטן תפלת קדרך
 בלבד שכל קדרתי צדיק אדם לבקש רחמי עלנפשו
 אבל ברכת קעמל במקום סכנה איתקון אבל עתה
 כהע קעלם לבדך ברכ קעמל חש כשהולטן מעיר
 לעד וכן כת הרמבן. ואמרי שרוש רינאי דקווא
 נפק ללכסטיא קווא מפקיד גוי שניה דכל קולט
 דרסס בחוקת סכנה. ואת קהולך תחת קיר נטוי
 דאמרי בגמרא שמושיין עמיתו של אדם יבדך

קעמל שון שער וייל שזק איס נחשכ סכנה כלל
 שקווא דבר קנר וקל לעבור במהרה אבל קולט
 דרכיס שקווא דבר ארוך צדיך לבדך קעמל. וכת
 בקב שכשיס על לייך פרס או יתד אומת תלת קדרך
 אבל פחות מפרסא חייס אומרק שמו דקל דשיער
 מקילך דרך פרסא קווי ולצטן חולה כת קל יוסף
 דוק חולה שגפל למט אבל אסחש צראשו או במעש
 איס צדיך לבדך וכן כתם קתספתי יאלל בערוך
 כתי אש חש צראשו או במעש צדיך לבדך וכן כתב
 הרמבן וכן קעו. קרווא אשת שלט מברך באי
 חמנה דיין חמנת ועל לט מברך באי זוכר קצייקי
 פ שאזכר את אברקס במה שקעל את לט שחמ
 ויקי בשחת אלס וועל. קרווא מקום שעבדין ס עו
 מברך באי חמנה שנתן ארך אפיס לעבדי דעס.
 פאש יי ארך אפיס אף לרשעס שקשס עק לעקוד
 כל עו שצארזי שראשנא אכר תאבדון וועל ועו קייא
 קיימת לפ קווא ארך אפיס קרווא מקום שנעקל
 ממש עו אס צארזי שראשנא מברך באי חמנה שער
 עו מארצס שקשס עה לעקרה כמו שאמרס
 ועד כתי ונתתם את מזבחוקם וועל. וחס בחוצה
 לצרץ מברך באי חמנה שער עו מן המקום קזק
 חקו עש וקאללס כלל יחולף שקווא מדבר בטלמקו
 שיקו. ואומך ארוך טן בצרץ טן בחוצה לצרץ כשס
 שערקת עו מן חמקו קווא קתערקס מכל המקומן
 שקדי טוב בצעו לעקרס לעתיד כמו שאמרס
 והשיב לב שעבדיקם לעבדך וקו לעתיד שני לקרא
 כלס בשמי וועמר וקווא מבקש מיתת קשס שינע
 אות וימן ורשי פ על פשעי ישראל קווא מתפלל
 קרווא צבל קרשע עדיך לבדך ק ברכות ואל קן
 ראה צבל קרשע לעבדך באי חמנה שמחריב צבל
 קרשע פו שקו עבדין בה מדקולס ומרישן בה
 לשרארה שית של נטוכנאנע קרשע מברך באי
 חמנה שמחריב שית של נטוכנאנע קרשע. רחמ
 מקום שמרקולס מברך בדוך אתה יי אלני מלך

קטעם שאומן בשרא לאון חלק ובאומות השלש
 לשון מתנה מטב' שהחלק הוא כמו קצור קטעם
 מן קצור שאיפשר להרחיבו ולגדילו ואיפשר לה
 ולחסרו מה שאין כן במתנה בתלושה ופסוקה
 ובשרא כתיב חלק ל' עמו ולפי וכותם מתדב
 ומתמטט' ואין חלק לא לבראיו בין בחכמה בין
 בממלכה בחכמה יראת' היא חכמה' בממלכה
 צדיק מושל יראת' אים וחכמי אומן השלש חשני
 פ' חכמתם מעצמם ומלכותם בגדרתם שכן אמר
 מלך אשור בכח ידי עשיתי ובחכמתם פטוהו
 ונטכדנב אמר השלש על צדקותי עב אדמה לעשן
 אבל ישראל איש כן שקרי דוד אמר לגלית אתה בא לי
 בחכמה ובחכמת ובכדון ואפ' בא איך בשם ל' ולכן
 קורא לנים בשר ודם ולשרא יראיו' קדושה בתי
 ישראל פישובן אש בארץ ישראל מברך ב'אי מטב
 גמל למנה' על שם ויבב גמל למנה פרו' ברוך
 מעמידם אפ' בשפלותם וכנסת ישראל היא קיום
 כלמנה שהלך בעלם למדינת הים ועתיד לחזור
 ומהגת למנות חיות וז'א' היתה כלמנה לא למנה
 ממש' בחכמת אומן ב'אי אמר דיין האמת פ'א'א
 אמונה ואין של וכת' צדיק אתה ל' ויש משפטך
 קדושה קברי ישראל מברך ב'אי אמר אשר יבר
 אתם בדין כלומ' במש' אמרם שכל אשר עשיתי
 בעת רוקמתם צדקותי ארץ מדק אמר עשיתי ולא
 אינע עשיתי גם נר יראת פ'א' עלו תחלה שיהיה
 פ'א' והיי' דתגן במס' אמת ועל כרחך אתה פ'א'
 וכן אתם בדין כלומ' לחר שפ'א'תם' וכלל אתם
 בדין כלומר בחייכם דן אתם על צדקתם אם ימיו
 בקושי או צדוק' והחיה אתם בדין שקבע לכם
 מספר ימי חייכם בדין קן קרבה קן מעט' והמית
 אתם בדין כשגור על צדקתם' והיי' דתגן
 במס' אמת ועל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה
 מת' וז'ע מספר כלם בדין על דרך פ' שש
 על דעת איש וכל נגדיו יספור

קטעם שנתן ארץ ארבע לעברי רעם .. ר'א
 מקום ש'א' מ'א עפר מברך ב'אי אמר אומר
 ועשה ועוד מקיים סך גור קבה על בבל שנאמר
 וסחתי עפרה ממנה וט'א'תיה במט'אטי קשמר
 וקיים ג'א'ת' ר'א עב'א' אריות שנטל ממנו דטל
 וכבשן האש שנטל ממנו חנטה מ'ישל ושרי מבר
 ב'אי אמר ש'ע'א'תם ל'דיקים במקום קוד' והיה
 ק'א' ל'ד'א'מ'א' ב'ג'א' ד'א'ת'א' דיחיד לא צרי' רב'
 לבר'א' כמו ש'א'מרן למעלה והא' וד'א'ת'א' דיחיד
 הוא ע'ד ש'מ'צ'א'ת' בחדושי דב'א' תירוך לקושיא וזוה
 לשון ק'א' לא ק'א' ד'ע'א'ת' ד'ר'ע'א' ד'מ'י' כ'ון' ש'יש' ע'
 קדוש ק'א' ד'א' אמר ע'ה' א'ק'ר' ד'י'א'ת' פ'ל'ח' ע'ה'
 ב'ת'ד'י'א' ו'ג' וק'ט'ע' ק'א' מ'ן' א'ר'י'ת' א'ין' ק'ד'וש'
 ק'א' ג'ד'ול' מ'ז'א'ן' כ'ב'ש'ן' ק'א' וע'ל' פ'ל'ג'ם' ש'יש' ע'
 קדוש ק'א' וא'פ' ש'ל' י'ח'יד' מ'ב'ר'כ'ן' ע'כ' ו'מ'צ'א'ת'
 ס'י'ע' ל'ה'ר'ב'ו' מ'ד'א'מ'ר'י' ב'רו'ש'ל'מ'י' ש'א'ס'ק'י'ה' א'ד'ם'
 שנתקדש ע' ש'ם' ש'מ'י'ם' ע'ע'ן' ד'ט'ל' ו'ח'ס'ד'יו' מ'ב'ר'ך'
 קדושה אכלוסי ישראל מברך ב'אי אמר חכם קדושים
 על שם וג'א'ר'י'א' ו'ר'ל' ב'רוך' ה'י'ו'צ'ר' י'ח'ד' ל'ב'ם' ו'א'ע'פ'כ'
 מ'ב'ן' א'ת' כ'ל' מ'ע'ש'י'ה'ם' ל'פ' א'י'ן' ד'ע'ת'י'ק'א' ו'ל'א'
 פ'ר'ע'ע'ת'י'ק'א' ד'ו'מ'ו'ת' ו'ז'ו' ל'ו' ו'א'מ'ר'י'ן' ב'ת'ע'ס'פ'ת'א' ש'א'ין'
 אכלוס'א' פ'ח'ו'ת'ה' מ'א'ס' ר'ט'א' ד'ק'י'י'ן' ש'ם' מ'א'ו'ת' א'ף'
 קדושה חכמי ישראל מברך ב'אי שחלק מחכמתם
 לבראיו' קדושה חכמי אומות השלש מברך ב'אי
 אמר שנתן מחכמתם לבשר ודם קדושה מלכות ישראל
 מברך ב'אי אמר שחלק מ'כ'ט'ד'ו' ל'ר'י'א'יו' ע'א' ו'ק'כ'ט'ד'
 מ'ל'ב'ג'ך' ו'פ'ל' ש'ם' מ'י'ז'ק' מ'ל'ך' ה'כ'ט'ד' ל' צ'ב'א'ת' ק'ו'א'
 מ'ל'ך' ה'כ'ט'ד' ס'ל'ה' ק'ד'ו'ש'ה' מ'ל'כ' א'ו'מ'ן' ק'ט'ע'ל' מ'ב'ר'
 ב'אי אמר שנתן מ'כ'ט'ד'ו' ל'ב'א' ו'ד'ם' ו'א'מ'ר'י'ב'פ' ק'ד'ו'א'
 ק'מ'ת'ג'א' ל'כ'ל' ל'ר'א'ש' א'ל' ח'י'י'א' צ'ד' א'ב'א' א'ש'ל'ו' ר'יש'
 ג'ד'ע'ת'א' מ'ן' ש'מ'י'א' מ'א' ע'ה' פ' ל'ר'א'ש' ל'מ'ו'ת' כ'ל'
 ר'א'ש' ו'ש' ר'יש' ג'ד'ע'ת'א' ע'ר' ש'מ'מ'א' מ'ש'ק'י'ן' ק'ש'ד'ו'ת'
 ו'ר'ל' א'ש' ק'מ'ו'נ'ה' ע'ל' א'ו'ת' ע'ר' ל'מ'ז'ה' י'ש'ק'א' מ'מ'א'
 ת'ח'ל'ה' ש'ק'י'א' ש'ר'ר'ה' מ'ו'ע'ס'ת' מ'ן' ק'ש'מ'י'ם' מ'ס'ח'ו'

קלות ברכות

שאפי לחזר מיתה אין נסתת מפגד עיני ופגד
 לפחיותתם ולקיימך ברין לחיי העלשה בא כלומי אס
 תקויו וזפס לתחיית המתים ולת תקויו כרששם שפא
 בהם יסונו כששם לאחול ש אין להם חלק לעולם
 קבא באי מחיה המתת שרשמו בשמנה עשרת
 ואחזר אומי יחיו מתוך נבלתי יקומון ועי קרואה
 את חסדו לחזר שנתפא מחלו אומי בריך רחמני
 מלכא דעלמא דיקבך לן ולס יקבך לעתרא לחזר
 ל יום מבכך שקחייס ודוק בחסדו החטבלו ותחב
 לרחויה זבלא לבל אדם לחזר יבחדש מבכך באי
 מחיה המתים לתי שקחייס עשתכח מן קלב לחזר
 יבחדש שפא נשכחתי כמות מלגו וסתס כל לחזר
 יבחדש משתכח מן קלב דיאוש בעלם לחזר יב
 חדש נתקבבא מעטעל בפ לא מצחות מי שמכא
 כלחו שוס אבדק חייב להכריו גרנלם פסח שטעו
 סוכות אכל ל ל לפ שכבר נתיאשו ממנה בעלם
 קרואה את הכושי ואת קנחת ואת קלקן ואת
 הקפח ואת הננס ואת הגרדעקוס ופתי הראש
 מבכך באי משנה קבריו כושי שחוד קרבה גיחור
 אדום קרבה וטעו מאמרים כושו בלג לוקן לבן
 קרבה קפח פ שנק פחה קומית וכעשית כקשת
 ננס קבר קרבה אינא בלג ברדעקוס פראשי פו
 עקוס ובערוך מפ מי שקומת ארוכה יותר משאר
 בני אדם וכן פ רבי שרירא פתי קראש פראשי
 ששערו דטק וק בוק כפמטי וימך רחב קראש והוא
 משנה משאר בני אדם שהוא סבלג חקור רחב
 מלמעל וקוא מלגון רחב קיריעה דמתדמיכן
 פתיא דידיעתא וכן יפת לים לפת קרואה את
 קחגר ואת הקטע ואת הסומא ואת הטקטע
 ומות שחין מבכך באי אמה דיין האמת שדן עלתם
 בעעס לו קבשם ואם ממעש אמת הם מבכך
 באי אמה משנה קבריו פ חגר מרגל אחת קטע
 שנקטע שוקיו או שיבאו וקולך על ברכיו ורשי
 פ חגר מרגל וקטע מידיו ואת הסומא פ משת
 שטע ואת הטקטע פ שטע מלכות חסרו חפרו

וירובשו בלג מלגון סהק הוא ובהרת תי בחקיתא
 ורת קראבד דוק על מי שמנטער עלו דומי דבריו
 טובות שיש קנאה לרואה אכל על גוי איס מבכך
 וקל אברהם בר יצחק אב בל כת עתבות שאלה
 שאפי על גוי מבכך משנה קבריות קרואה את
 קפלא ואת הקוף ואת הקיטף מבכך באי אמה מן
 משנה קבריות קטף ינשוף תדמיו קפפא ויש
 לו לחייס קפפא כחדס וקורין לו בערמימירא
 קרואה בריות טובות ואילנות טובות מבכך באי
 אמה שככה לו בשלמו עש אשרי העם שככה לו
 ומתי כל פעל למענהו וכת קל גראס בר שלמא
 בריות טובות אפי גייס דל גריש מבדמה יפה
 קרואה אילנות פרחים ופננס עולם בשדות בני
 טסן מבכך באי אמה שלא חסר מעלמו כלום וברא
 בו בריות טובות ואילנות טובות ונאות להקות בהם
 בני אדם וחס איחך לבכך עד שגלו הפרות יבכך
 ענד קרואה פריחדש כת רשי שמבכך שקחייס וכן
 כת קרמנס אכל קעלם לא נהג כן אלא בשעמ
 שאוכלו אז מבכך כמון עשיי סוכה ולילב שאין אומי
 שקחייס עד שעת הקדוש בסוכה ונטילת קולב
 על קזיקים ועל קוועת ועל הגרקים ועל קרעמי
 ועל קרואות מבכך באי אמה שכחו וגזרת מלא
 עולם פו ברוך קאתן כח לפנע להראות כחו של
 יונג בראשית כדי שיכחו מלגט ואם רנה מבכך
 באי אמה עשה בראשי מיאי זיקים כוכבא דשש
 ובלגון ארמי טעט אס זיקוקין דסר והוא כוכב
 היורה כח זברקיע השמים ממקום למקום ומשך
 אורו כשכט מיאי וועת גהא פ רשדת קארזוגל
 צדוש למי על קברקים ר ירמיה בשס רבחסדא דין
 בעעס א בבל יוסג יוסי בעל במה אכן קיימין אס
 בטורדין דין בעעס אס צמופקין מבכך כל פעם
 ופעם פ טורדין שלא נפרו קעשש בנתים מופסקי
 שנתפרו קעשש בנתים חילנה דל יוסי פ קוכחת
 של ר יוסי מן קרא חיה יושב בחסות של בשסכל ק
 קיוס איס מבכך לא פעס א קיק נכנס ויכא נכנס

ויוצא מבדק על כל פנים ופנים קיה יושב בבת
 חכסא . אם קיה יכול לבאת ולגדך תוך כדי דבר
 ש של רעמים יפא ואם לאו לא יפא . מיא רוחות
 זעבא כלומ רוח סעבא חוקה ביותר . על קהרים
 ועל הגבשות ועל קימים ועל קשרו ועל קמדברו
 מבדך באי אמנה עשה בראשי פ כיון שיהיה מלאו
 ושבו של מקום הוא כשמפרין קיום דבר שאם
 יודען שמקום בראו בשעת ימי בראשית ועדין
 קוא קיים קל וחומר לעשהו שקוא קיים . וכת קר
 שמאן דקוא ביה קים ובגשות קמאוס ונכרת
 גברת קטריא בן וכן נהרות קמאוס כען פרת
 וחלק מבדך בכמה זו . קרואה קים קגדול מבדך
 באי אמנה שעשה את קים קגדול . פ קים קמקיף
 קקרא יס אוקיאוס ומתוך חשיבות קבעו ל בכ
 צעט עצמו . קרואה קקשת לכרך באי אמנה ווכר
 קבית כלימן בבית וקיים במאמרו . ווכר קבית
 שכל וקיה ליות בבית ווכר שנשבע שלא יפא עוד
 מכל וכשרואה את קדשם חנה להחריב ארץ
 עלמנו ורואה קקשת ווכר קביר וטמא . ואין למן
 שצריך קבה ושרה שקרי אין שרחה לטש לא מרא
 לעלם כשקם רואים את קקשת שרם רשע ישרא
 ולמלא השטמה קיה מחרים כלימן בבית שלא
 יעברו אעפ שרם קדשם . וקיים במאמרו אפי
 לא קים קבית כיון שאמר בדבר בעלן ולא יקיה
 עוד מכל לשחת הארץ בגד קוא שיקיים מאמרו
 כשא קראש אין מסתכלן בקשת כשמכרין וקא
 אמרי בחנה עפ אין דורשן קמסתכל בקשר
 שש כחות . וקאי דיין קמסתכל כרואה . כ
 קמסתכל מוסף ומדקדק בהבטות ויתר ממאמרו
 קרואה קיה עתקופנה לבנה בסיאתה כוכבם
 במשמרות ומולות בעתם מבדך באי אמנה עשה
 בראשית ופ קרין במזל קיה עתקופנה וקו לוס
 תקופת פסן של תחלת מחזור של שמנה ועשרים
 שמתקופת בתחלת לל רשע כשרואה אותה ביום

רשע בבקר מבדך לבנה בסיאתה וקו כשתחזור
 קלבנה לתחלת מול טלש בתחלת קחדש ולל תקיה
 סוסה לא לבסן ולא לדרוס כוכבם במשמרות וקו
 כשיחזור כל כוכב וכוכב מחמשת קנש ארל לתחלת
 מול טלש ולל יקיה סוסה לא לבסן ולא לדרוס ומולות
 בעתה וקו בכל עת שיראה מול טלש עלה מקשת
 קמזרח על כל אמלאו מבדך . קרואה לבנה בחדש
 מבדך באי אמנה אשר במאמרו שקייטש מי יספר
 שקיים בחמא . וכת בדבר . שמים נעשו וברוח
 פו כלבבאם קשלמות וק קפסוק קוא . קו וימן
 פתן להם על שם ק נתן ויש עמר כלומ קיה וקו וימן
 שנתן להם בתחלת בראשית איש עברים אותה
 כן יקיה לעולם לא ישנה קדרס וזשה כה אמר .
 פתן שמש לאור יומם חקות ירח וככה לאור
 לנה וסתו בעריק אם ימושו קחוקים קלא ופתן וקו
 שאומן שלל יסא את תפקידם פ מה שקם ממנוס
 ומתקדים עלו . ששים ושמחים לעשות רען קופה
 פראסו ביוצר של שבת . פטל אמת שפיעלת
 אמת . למרא קוא חוור שקוא פיעל אמת וק
 קפיעל עמנה קיא אמת שקיא קיימ שכל ויעמיד
 לעל לשל . ימ פיעל אמת שפיעלת אמת שבין
 מימם את קלבנה ויז פיעל אמת שפיעלת אמת
 חוור על כבא קשמים שפיעלת אמת ואיש משע
 את קדרס לבנה אמ שיתחדש בכל ל יוס . עטרת
 קפארת פא וקייית עטרת קפארת פא . לעמוסי
 בפון כרי שיקו ישרא מוקל לחושא שקראי עמוסי
 בטן שנא קעמוסי מע בטן שקס עתידים לפתחדש
 פיונה פא שתחדש כנשר בעריב . ואמרין פני
 בקרי ר לישע רשבב אומן עתדיא שרל להתחדש
 ולשתקדש כמו שקלבנה מתחדשת ומתקדש ולבאר
 לעברם על כבוד מלכות שקוא ימלך עלם בכבוד
 מלכות באי מחדש קחדש בכל ל יוס כמו שאמר
 ואמרין במסופרי שקודם שיתחיל לבדך על קלבנה
 שתלש שש סיגרה ומישר את רגלו ומבדך ויתר
 קבדק אומר בדך

מלכות ברטת

יוצרין ברוך ששיר ברוך קינך ברוך טרזיך ברוך
 יעקב מפת שמשל לגבתי ואומן במס סופרים
 שחומן ג פנמיס סימן טוב תהיי לשאל ודוקד ג
 דקידות כנגדה ואומר ג פנמיס כשם שאת דוקד
 כנגדך ואיך יכול לנגע כך כך אם ירדו אחריס
 כנגדי להויקע לא יגע בו ואומן הפלעלה אומתה
 ופחד בגדול ודוועך ידמו כחזן עד יעבור עמך א
 עד יעמד עה זו קטת . ואומן אות למפרע קטת
 זועסי יעבור עלי צמך יעבור עד כאבן ידמו ודוועך
 בגדול ופחד אימתה עליהם הפל ואומן הפל עלת
 ונ . וגרסי בספר דין בפ אי צדקין כל המעבדך על
 רת בזמנא כל מקביל פט שטנה כהנב הכא החדש
 הנה לבס וכתו קתס זה אי ואמרו כלומן שאפך שאין
 הנה נראה לשן הוא נראה עי גבורתו ונפלותו
 כענין שכל כן אתה אל תסתתף אי ישראל מושיע
 ש צעית לשם כמנה נפלות ואתה מושיע אותם בכל
 שעה ועל ידי תאוצתך אתה מתגלה לבני אדם
 ומשרים אותך וגם בבאין עי שמחדש קלגנה הוא
 מתגלה לבני אדם . עוד גרסינן קתס תלכא דשר
 ישמעאל למלא לא זכו ישראל אל לקבל פט שטנה
 דין איך איש קילכך מעמדי ואמרי בדו שלמי אין
 מעברין על הירח עד שיתבסס ימנער מוצאי שבת
 שיגדך על קבשמיס . וימנער עד שיהיה קאור של
 מתוק ואדסמנה ממנן וזכו לחת שטס או גימס
 דיכח בן זמנו אין אדם נהנה מאורו . וזכו הנכון
 וכתו במדר אין מעברין על קלגנה אל בלגה שכל
 עשית ירח למועדי ואמרי במס סופר סאין מעברין
 על הירח אל במוצאי שבת כשהוא מנסס ובבלס
 טיס עכ ודוק אם לא שקמתן כל כך במוצאי שבת
 עד שיעבור הזמן שיקה יותר מטון יוס מן קמולג פ
 יטל לבק על קלגנה עד תחלתיו שתתמלא פנימת
 דקייס כל ומן חדושת אכל לחת חדושה איס מעבר
 ואינן בפ היו צדקין כון שדרך קלגנה להיות פנימת
 לא מעברין דין האמת וקשאו קתסטי אל בלקות

קמאורו שאין דרכן בקלמה אין מעברין דין האמת
 ותל שאינן אל לש שעה . קטנה בת חדש או קונה
 או סטע כרס או שדה או קונה או קונה כלס חדשי
 אפי יש לו כיוצא בהם מעברך שקחייס . פי שנתן לא
 חייס וקייס אותה לכות ברבר זק וכתב קתספת
 שאין לבדך אל על דברים חשובים דומיא דכונה
 בת חדש . אבל דבר שאינן חשוב כל כנן חלק או
 מנעלס ואנפלות וכיוצא בהן אין לבדך שקחייס
 וכת קראש יל הכל לש שקוא אדם שיש עט שמח
 בחלק יותר מעשיר בכלס חשוב כדאית בנדריס
 פר קאור מן הממשל דל יהודה לא היתה לו אל
 גלמיא רעענה וכדנסקא דשתחו לשוקא מכסי בק
 וכדמצלר יהודה מכסי בק . וכדמכסי בק קיה
 מעברך ברוך שפטט משל לפ שקיה חשוב על
 כמשל לגשיר עכל . וכת בעל ספר קמשת שאס
 קנה לו ולשתו שמעברך גם הטוב והמטיב . ואמרינן
 בדו שלמי אל חייא בר אבא אל סוף דבר חדשים אל
 אפי קס שקחיס וקס חדשים לו . ריעקב בר זבדי
 משוס ר חייא בר אבא קנה אומר שקחייס נתא לו
 במתנה אומן הטוב והמטיב לבס אומן ברוך מלש
 פרחמיס וכתב קראש וצע דבגמר דין אל מוצאי
 קטוב והמטיב אל היכא דאיכא אחרניא בקדיק
 ולך דקכא פני איכא אחרניא בקדיק המטיב לשון
 אס קמקבל עט שוכחו קסס וחנא ממון לעשות ס
 צדק . ואס הוא עשיר שמח קמותן במנה שקבל
 מתנתו וגם משמ מן קידו שלמי דבשעת קפה יש לו
 לבדך אצפ שדין לא נשתמש בהם שאין מעברין
 אל על שמחת הלב שקוא שמח בשעת קתס
 כדרך שמעברך על קגשמיס בשעת ירדתס אפי
 שאין הנחתם ככלת מיד . עד כאן דבריו
 על שמושת טוות מעברך באי אומן הטוב והמטיב
 שפין שכל תשמיעט שאון ושמחה תגלה עבמות
 דשתומשכח אותה ככתב יש לא לשודו עלה לטו
 ועל שמושת רעות מעברך באי אומן דין האמת

ג' דברים פן שאין אדם רוצה שיבא לו עשכנז בקמנה
 ונקבה בצטו וחומץ בייט ואם החמין ייט אמרין
 צדושלמי שמברך דין האמת אבל על קטש
 בקמנה ועל חקבקה בצטו אין לו לברך דין האמת
 דבשלמה אם קיה לו חסוד והחמין יברך על אברת
 דין האמת אבל אם באלו עשב בקמנה ונקבה
 בצטו ולם נהפבו החטים לעשש וחזן לא נהפך
 לנקבה שאם לך רצה הברא לתת לו הכל חטים וכל
 זכרים אין לו לברך דין האמת על מה שלא נתן לו
 הברא פ' אם על מה שנתן לו ונתקלקל או אבר או
 מת על הגשמים מברך ב'וי אמת הטוב והמטיב
 והפ מיל דאית ליה ארעא לדידיה ואיכא שוטפא
 בהדיה אבל אי לכא שוטפא בהדיה מברך שהחיים
 כדתיא קצרו של דבר על שלו מברך שהחיים ועל
 של חסוד מברך הטוב והמטיב ואי לתת ליה ארעא
 מברך מודים אנפס לך על כל טיפה וטיפה
 שהורדת לנו ואילו פנו מלא שירה פס וכו' עד קן
 קס יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שמך מלבן וחוט
 ב'וי רוב הקודאות ואלה הקודאו' זו היא גרסת הר"ף
 וכתה"ר אש ולם נהירא אמת שכת שברך שיקיה עמו
 שותף דהא כיון שיטלו קרקע כל שכטו שותפן
 עמו דהא על מת אביו והוא יורשו מברך הטוב
 והמטיב ומשום דאיכא אחרית דידה בתדיה ולא
 פלוגא פשו חלק נכסיו על פו אמא לך בש שיהא
 שותף עמו בטובת רק שיקיה בשורה טובה גם
 לאחרים בשלפם קילכך גרסי בגרס קסטריס
 קילכך אידי ואידי דאית ליה לדידיה ולא קשיא הא
 דאית להו לאחרית בהדיה הא דלת להו לאחרית
 בהדיה פרוש שת חדש וכלם חדשים דלת להו
 לאחרית בהדיה מברך שהחיים " אבל גשמים
 דאית להו לאחרית בהדיה שפוטת הגשמים היא
 לבל בצל שדות מברך הטוב והמטיב והיכא
 דלת ליה ארעא מברך מודים אנפס לך וכו' עכ"ל
 ואמרין בפק דתעטות מלמדת מברכין על

ששון שאלו ושמעו דרעה תיבש גרם ומננה אותה
 ככתב יש לו להנדיק עלה את קדין אמרו על מת
 אבי וירשת אי איכא אחרית דקא ירת בהדיה
 בתחלה מברך דין האמת ולבסוף שהחיים וחייב
 אדם לברך על קרעה בטובת נפש כדרך שהגו
 מברך על הטוב בשמחה שאלו ואהבת את ה' א"ך
 בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאורך בכל לבך בצפ
 יברך פ' מרי"א דל קא דריש צבר טוב וצבר ל
 רע' שישור מרע ויעשה טוב לאהבת וכל נפשך
 אהי קווא פוטל אתה נפשך קבל מלאכה וכל מאורך
 בכל ממנוך שאם נתן לך מנוון יתד מכדי חיור
 שכל יום ויום אהבת ה' ונתן ממנו למי
 שאין לו כדי חיון לאהבת פ' קווא אהב עמים ועת
 לתת לפס די מחסודם ולהחיות מי שמטה ידו כדי
 שלא יפול ברמה מקומות הוהידה תדה על קרדי
 ל' בכל מאורך בכל מדה ומדה שהיא מודה לך קווי
 מודה לו וכתה"ר חסד ומשפט אשירה אספד אשירה
 ואם משפט אשירה וכתב ב'וי אהב לך דבר ב'וי
 וכתב כוס ישועות אשא וגם ה' אקראי נרה ויגן
 אמנא ובשם ה' אקראי וכתב ה' נתן וה' לקח יהי
 שם ה' מעורך פלוש על הקליחה כמו על הנתינת
 ולשם יהי רגל אדם למנל דעברין מן שמיה לטב
 פ' ואילו דואה קזבר בקטר ולשליהו דבריו של
 אדם מעטים לבט הבה שאלו ואתה את פך
 ולברך אמר להוציא דבר לבט האים וגו' ומברך על
 הטובה משך קרעה כגון שמנא הוא ואחר עמו
 מצאה מברך הטוב והמטיב ואעפ שאיך דואג
 שמא ישמע המלך ויקח ממנו וגם שמא יעלל
 עלו לקחת שאר ממנו עבדיו טובה היא אלו
 ולו שמא וססח פ' שמא לא ישמע שיה המלך
 ומברך על קרעה משך הטובה כגון שנכנס נזר
 בשדו אעפ שלוף תדבל השדה ותשח עכשו
 רעה היא אלו ומברך דין האמת שאין מברכין על
 העתיד לא על מה שאירע עתה ואמרין שנתחיל

קגשמים משיחא חתן לקראת כלתו וכז' קר' אף
 בתשובה שלם וזה לשון ושאלתם מהו חתן לקראת
 כלתו לפי שכן את ירדות גשמים רבעה כדאמרין
 מצי רבעה אל אבן רב קרוב את הארץ כד
 יקודק אמר רב מטרא בעל דארעא שני וקולנד
 וקמייחא וכשרואין לתעית קגשמים יורדין על
 אותה לתעית ומתפצצת אומר וו קיא יע' את חתן
 לקראת כלתו ומברכין וקראש פ' שקטיפת שידו
 על הארץ שלות לקראת קטיפת היורדות עד
 וכתב קרמ' במזל מאמתה ברכין על קגשמים
 משירם קמים על הארץ ויעל אבעטשת מן ק
 קמטר על פט קמים וילבו אבעטשת וו לקראת
 וו קקולך לעוד את גרם אומן יקי רען מלפניך
 אים ולי אמתים שתאלם ברכה בכל מעשה ידין
 על שם שכתו בפרש מעשרות למען יברך א' און
 בכל מעשה ידיך אשר תעשה פ' ידוע קוא שקב
 שולם ברכה בכרי כיון קוא רגל לעשר שני קשא
 את קמעשך א' ב' האוצר ויקי טרף ב' וזכאט
 כל בואת אמר א' בצאות אס לא אפתח לפי את
 ארנות קשמים וקריקות לבס ברכה עד בלי די
 אל יוחנן מאי עד בלי די עד שיכלו שפיתתים מלומ
 וי' אבל יש ברכה בכרי אחד יותר מאחד לכך
 מתפלל שתאלם ברכה בכל מעשה ידין פ' ברכה
 גדולה קתחיל לעוד אומן ב' אמת קשולם ברכה
 בכרי קוא קשולם ר' אשר שלם כמו קמוציא לחס
 אשר קושא פ' טוח קוא בשם שכבר שלם ברכה
 כיון שקתחיל לעוד כדי לעשר כרי קוא ג' שר
 תם אק וקוא מלאון ר'ל נתמרח בכרי מדר ואח
 שר קרי וו תפלת שול לפ שאין קברכה מעייה ל
 ב' קשקול ול' ב' קממור ול' ב' קממור
 אל' ב' קממור מן קשן שני יע' אתך אר
 קברכה באסמיק קיובא ל' קממור תפלת
 קר' יקי רען מלפניך א' אים ולי אמתים
 שתעבא לאלים ותעשרם לאלים ותסממם לאלים

ותחזירם לעתה לאלים ותחמם א' מוחו חצמ' לאלים
 ותעלם מכף כל אויביו אורב בדרך ותגא לחן לחסד
 ולרחמים בשערך ובשעך כל רואיו ותשמ' תפלת
 פ' אתה שומע תפלת כל פה ב' א' שומע תפלת
 וסאל כל תפלת השחר אימת מנצ' אל יעקב אמן
 רב חסדא מעשה שיחיו בדרך ועד כמק' עד פרס
 ופ' ב' כשיש לו ל' פרסא או יותר עברך אותה
 אבל פחות מפרסא אים מברך אותה מפ' שאים
 מקום סכנה וקיימא לן קתם שמתפללן תפלת וו
 מ' צמד וגרסין ב' ב' און עמדין ל' חוקים
 בשם ל' יעקב ב' אחא בשם ל' אים בשם ל' יוחנן
 לעלם אל יקי פסוק זה וו מפ' א' בצאות עמם
 משגב ל' א' יעק סל' י' יבא ב' ב' בשם ל' אבן
 בשם ל' יוחנן וחבריה א' בצאות אשרי אדם וו
 ל' חוקים בשם ל' יוחנן ור' אבן יקי רען מלפניך א'
 אים ולי אמתים שתעבא לאלים ומשעת קשן קממור
 לבא בעלם ל' אים בשם ל' אבן ור' א' אים
 ולי אמתים שתעבא לאלים ומשעת קשן קממור
 קממור ל' א' בעלם קננס לכך בכשת
 אומן יקי רען מלפניך א' א' ואל' אמתים שזכר
 לכך זה לעלם כמו שמצמ' שפ' שקיה מתפלל
 לשם שיטלם בדרך ויכנס לעלם למקום שקיה קולך
 שני אים יקום אים עמדי וממ' בדרך קוא אשר
 אנט קולך ונתן ל' להם לחול וו ואע' שקיה ב' י'
 קיה מפחד שמא יגרום קחטא נכנס לאלים אומר
 מודה אט לפניך א' א' שקננסת ל' ב' זק לאלים
 ש' קממור בעקב כשקיה בער שכס קודק לשם
 אשר נחון לאלים שחמ' ויבא יעקב שלם עד ש' ש' ש' ש'
 וו וכת' ויב' ש' משב' ויקרא לו וו וג' מעטש זק
 לעמו ר'ל ואמרו בק' ל' את אומן יקי רען מלפניך
 א' א' ולי אמתים שתעבא לאלים מברך זק בשלם יב'
 בשלם אומר מודה אט לפניך א' א' ולי אמתים
 שאובאת מברך זק לשלם וכשם שתעבא
 לאלים ק' תעבא לאלים ותעבא לאלים

קילות ברכות

ותכלית מכתב כל אויב ואורב בדרך . וקטע כשם
 שהיוצא מעת צריך למלך בקום תחלה משיחיו
 בדרך כמו שאמרם כר הנכנס לדרך גדול של צינים
 ושפחי פריצ צריך למלך בקום תחלה קודם ציו
 וקודם צאת שאפי אסקוה מקום שהורגןם לטלגן
 ולהרגן . ימנ כיון שקורא נכרי ושפחי פריצ שפחי
 פירות ואיפטר שמצטנן עליו ולא יזמין לו שם
 אדם מלמך וכות וקורגן אות בדיעהם . הנכנס
 לבת הכנסת אומר ואפי ברוב חסדך אבא שתרוג
 וכשיבא אומר ה נחט בנדיקתך וגו' ומעבא באלו בב
 פסוקים יח תעסך כנגד יח ברכות . הנכנס
 להקין דם אומר יהי רצן מלגנך ה' לוי ולי אבותי
 שיהא לעסק זה לעפוח פ שהקקוה קיח סכנה
 שמיא יתרוך וורדי קדם וימוג . פ רופח חפס אהפ
 ורפחתך ימות שנאמר מיחנה ואפי ארפא ולפי
 שדרך קדופאים לרפחת בשכר אומר להנה דה רופח
 חפס ולחוד שקקין אומר באי רופח חיים . הנכנס
 לבת המרחץ אומר יהי רצן מלגנך ה' לוי ולי
 אבותי שהכפסם לעולם ותצאע לעולם פ שצת
 המרחץ גם כן הוא מקום סכנה לפי שקורא בפי על
 טפה שבבת על עמודים . והאש דולקת תחתו .
 ולכן קורא מתפלל לשם ואומר והצלת מן האור קום
 וכיבא מ לתידי לבא כוונת מאור בת המרחץ ומן
 הדומק לו דקיים אור גהיפס . ואל ארע ב דבר
 קלקלה ושנן מעתה ועד עולם . פרוש שלא תפחת
 הספה וישל באש . וכשיבא אומר מודה אפי לטנך
 ה' לוי ולי אבותי שהצלת מן האור . קיובא בללה
 אומר לשם שמעך מימיפי מיכא ומשמאי גבריאל
 ומלפג אודיאל . ומאחר דיפאל ושבת אל על
 ראשי הצלע ה' מטבע רע ומשטן רע . ולשון זה
 כד איהו בפרקי ר' אישור ארבע כפות של מלפח
 קשרת מקלמין נטע קבא מיחנה ראשונה שי
 מיכא על מיים . מיחנה שמה של גבריאל על שמאל
 מיחנה שלשית של אודיאל מלפג . מיחנה רשע

של רפאל מאחריו ושבת של קבא באמצע והוא
 יושב על כסא דם וגשאו **וכל** אלו קברות
 שאמרם צריך להזכר בהם שם ומלכות
 שכל ברכה שאין בה הזכרת השם ומלכות אינה
 ברכה כמו שכתבם בהק דות הספר קום . וכן
 כתבו התוספות והרמב"ם והראש . והאבד חולק
 עמקם בזה והפא ראייה כדאשכחן ברב חננל ורבנן
 דלא אימרי אלא צריך רחמנא דיקבך לין ולא יקבך
 לעברא . וכת קר גרשום בר שלמה שזו אינה ראייה
 פ התלמוד קצר המטעם פהא דמנעמין רשעה
 דאמר צריך רחמנא דהאי פתחא ומסקנא דאמר
 צריך רחמנא מלבא דעלמא וכו' עוד קבא קראבד
 ראייה מערכת וימון שאין בה הזכרה ומלכות וכן
 בתפלת הדרך ותפלה קצרה כיון שהם ברכות שאין
 להם קבצ מקילגן בהם ועל שגם זו אינה ראייה
 דברכת הוימון לה חשטנן לה ברכה דאם כן הוון להו
 חמש ברכות בברכת קמוון . ואכן ארבע תגן
 ותפלת הדרך ותפלה קצרה אינה אלא רחמים
 בעלמא שמבקש מיאת השם שימרהו בדרך וזלככו
 לעולם תדע שהרי כשיצטע לשוב נתקדר דעתו על
 מתפלל תפלה כתקנה . וכל אלו קברות אינם אלא
 לרואה אותם מל יום לשלשים יום שקם חדוש אלו
 לה שרואה אותם בכל יום דהם אימריטן בגל קרוא
 חבדו לחוד שלשים יום מצדך שהחיים . ותגן נמי
 ר יהודה אומר קרואה את הים הגדול לברקי מצדך
 ומפרש בגל דקיים לחוד שלשים יום ואמרין נמי
 צדוש למי דפרק קרואה שמען קמטרא של לג
 חייל בר אבא כען אבא דאבא סלקן ואמי ידוש בכל
 שעה מקו שאקדע אל אין אהפ צריך לקרוע . ופ
 תעלה על דעתך שקרואה את המלך . בכל יום
 יבדך היילך אין כל אלו קברות אלא משלשים
 יום לשלשים יום . ואת קרי ברעמים וטושת
 וצדיח חפת של גשם אין שם פרק אלא צדי
 קמקום שיפסי צריך לבדך כמו שאמרם למעלה

ויל שיש קשר שן קרואה אותה קדבר בעצמו כעון
קדים וגבשת וימיסורואה את חצבו ומלפ ישראל
ונקדוואה דבר שאיכו קדבר קדווא בעצמו שראת
כעון רעמים וצדקים וריח חמות של בשם אעפי
שהוא אותה קדבר בעצמו שן שמאנת דומל לפנות
אפלה מברך בכל הפסקה שמפסיק וקלאנד
כתב ביהאבות שלא פ ריח חמות של בשם איסו
קדבר קדווא בעצמו שקדיח מוסיף וקולך וכן כתו

השער
קתשישי
לבאר ברכת
המשת

שאין להם ומקום עבשה ודאיה לתחילת ברכת
מילה ממש שקיהא מעשה ראשונה שיתחייב בה
קאדם אחד באת מעתה אינו
מילא חייב כל איש מישראל

ברכת

לפני את בא קמלג לו ביום השמיש שנאמר ובוים
השמיש ימול בשר ערלתו והמלך מברך קודם
שימול ברוך אתה ה' אלהינו מלך אלהים על המילה
מחוקך את הערלה כל העשר החופה את העטרת
עד שתתגלה כל העטרה ואחר כך פורע את העשר
או הקרום הקך שלמטה מן העשר קמדובך ער
העטרה בעטרו ומחויכו עד שידאך בשר העטרה
כולה ואחר כך מונץ את המילה עד שיצא קדם
ממקומו וקווא קדם קמדולל כדו שלא ינא לדי ס
סכה ולכך ארזל כל מהלא ללא מנכ מעבדין לה
ואחר שמונץ פותך פלגה אספגשת או דטיה וכיוצא
בהן לפתח ואחר כך פוטל ידיו ורוחץ פו כדו שיב
בעקיות אשר קדש ידיו מברטן שידין ופס מעלכלכו
מקמילה והמעשה ומברך אתה ה' אלהינו
אקבו להכנסו בברית של אברהם אבינו ויש אומר
להכנסו לברית בלמד וברכו ונתקנה מטע שהאב
מצעה על בם למול ולפרות וללמדו תורה ולהשיאו
אשה לבמו שמהיום ואילך קס מוטלות פלו מעת
אלו יש אומרים פ כשמת האב את בם איס חייב
לברר להכנסו שדי לו בברכת מילא וקלאנד כתב

בהאבות שלא שמברך להכנסו מטע שהאב חייב
למולו וזו קברכה קיה על חוב האב יותר מכל אדם
פ ברך מילא שוק קיה לכל אדם ואם נדיטן להכניס
בין חוב האב לארצו בם אדם כת קלמל במוזל אס
אין סס אבו אין אחרים מברכין ברכת להכנסו
ויש מי שקורא שיברכו אותה בל או אחד מן קטס
ואין ראוי לעשות כן וקלאנד קשינעלכו וזה לשון
א"א מסה ברא כמאן דאמנ בל או מיוחד שבטעוהג
אבלן שהסנדקנס מברך עד כאן ופ סנדקנס
בעל קברית שקודין בלש פדריסו וכתם קמכרשי
שאס איסו יודע ארבעה לברך להכנסו אחד מן
העומדים סס מברך ומוצאו שכל קברכות אעף
שיצא מוצא ועטן העומדים סס כשס שנכנס
לברית כך יכנס לערה ולחופה ולמעשים טובים
שלו קממעת קבן קמוטלות על האב כמו שאמר
וסדרס על זה קסדר על סס דאמרינן לעלם למד
אדם תורה ואחר כך ישא אשה והוצר אחר כך
מעשים טובים אעף שהוא חייב במעט מיום שהוא
בן יג שנה ויום אחד מכל מקום איס בן שנשק עד
עשרים וכבר קיה בן שמענה עשרה לחופה ואחר כך
לוקח כוס של יין ומברך תחלה בפה ויש אומרים
שברך לבסות ערות קקטן בשעת קברכה וזו
קמכרשיס אומרים שאיס נדיך ולק קספס קל
יוצא ואחר כך מברך באי אמל אשר קדש ידיו
מברטן ידיו זה יחק על סס אהבתו קיה מקודש
מקבצן שקודס שנתעברה שרה מתקדש אברהם
במילא ועד שנקרא שמו קודס שכל שכל ואת
בריתו אקיס את יחק אשר תלך לך שרה ונא אקיס
פוטריקון אשר קדש ידיו מברטן חק בשארו סס
פרוש בבשרו סס חק של מילה ואמר חק שאין
בה טעם ידוע למלא גורת מלך ונאציו חתם
באות ברית קדש פו ונאציו אחריו חתמם קקבל
באות ברית זו שקיהא של קדש אות וברית כתוב
בעילה וקרא לה ברית קדש על סס ובשר קדש

יעצרו מעלך וקוץ נדרש במנחות על המילה
 ורתי פרש אשר קדש ירד מבטן זה אברהם אבא
 שנקרא ירד שחמץ מנה לירידי בבתי חק בארו
 שם זה יצחק ונאצויו חתם באות ברית קדש זה
 יעקב ובטן רבט בנים קס באצוים כמו קנאצוים
 והצטענות בעל ובעצמי והנה קאלה אמת
 נוכרים כאן וקפ קראסון עקרי על כן בשכר
 זאת פרוש בשכר המילה א חי חלקם ערבי אמר
 לו קשמות על שם לבושארי ירבו חל א חי ומילה
 עבודת קבאר קיא ואמר חלקם ערבו גב שאר
 על שם טל שאר ולב ער לב וחלקי חלם לעיל
 עק לה על ידידות על שם מנה לירידי קנאצו לנצדקס
 ועל שם נתתי את ידידות נפשי בכף חנינה ורע
 קדש על שם זרע קדש מנצתה שארם משחת
 למען ברית אשר שם בבשרים משחת פי מנהש
 של מי שקורא מקול אינו נכנס לגיהנם כמו שנאמר
 כוכביה גם את גדס בריתך שלחתי אסירך מעור
 אין מים ב' באי בורת הברית על שם וכרות עינו
 קברו ומכחתי בתשובת שאה לה למינב שקורא ער
 על כן בשכר זאת א חי חלקם לער ערם עק כעית
 לקדושים לה על ידידות שארם משחת ומנרש שם
 בשכר המילה חור אל חי חלקם לער כמו שכתוב
 גמ מילה וקמוותי את בריתי עך וצער וכן ורע
 אחרך לדורותם לברית עלם להיות לך לחלם ונ
 ואחר כן שוא מלת קדש ואומר אתה ערם עק
 לעל ידידות שארם משחת ורל ידידות על הנפש
 שהיא חשבון מן חל ועטן כעית לקדושים חסר
 אשר ורל כאשר עית לקדושים ודומה לו בשם
 בשכר כן פרוש קרמבס אל ערקו
אלהינו ואלו אמתים קיים את קילג
 קזה לחביו ולחמו שנקרא שמו
 פלעם קרבה נסים ונפלות נעשו לו כשאלו כמו
 שפרשם בברכת אשר יצר בחכמה וגם קיום אין
 לו פ אס שמונה ימיס שאלו וסוטת את דמו במילה

לפ תקם להתפלל עלו לשם שיקיימנהו לחביו ולחמו
 וירכאו ואלו קיים על שם קיימת כדברך ישמח
 קאים ביוצא חלש עש פ אס בך היוצא מחלצתך
 ותגל האשה בפרי בטנה על שם בפרי בטן כאמו
 ישמח אבך ונמרד ונאמר ואצור עלך וארצך
 מתם ססת בדמך וגו' שפ דמים דם פסח ודס מילג
 ומנהגה באומר ואומר לך בדמך חיי פותן באצבע
 מן קיין על שפת התינוק והטעם משום דאמרין
 במדבר סיע רבה שימו חיש חרם על יריכו משה
 מל ואהרן פרע ויהושע משקה פי לפי שכל אותם
 ארבעים שנה לא היו מולס במדבר מפט טורח
 הדרך ומטע של נשבה רוח צעטת ועכשוו שקין
 עומדים להקדל רע משה ואהרן שיקרנו בל
 מילה ובל קבלת מצה ולך קיה משקה ואהרן
 פרע ויקושע משקה אותם עגר העגל שעשה
 משה כמו שאל ויקם את העגל אשר עשו וישרוף
 באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פט המים וישרף
 את צע ישראל וארזל מלמד שבדקן כסופות ואות
 הקקאת קיתה להם בשעת מילה ופריעה למות
 ולו לחיים ואם אומרים הקקאה זו של שעת מילה
 פריעה תקיח לחיים ולא כאותה של יקושע ומנה
 שאומר ואומר לך בדמך חיי בפעמי לרמוז פי זוכר
 על ידי המילה לב עלמי קעלם קזה ומעלם קבא
 כמו שפרשם למעלה ונאמר וזכר לעלם ברית וגו'
 אשר כרת את אברהם וגו' ויעמידה לעק בלסק וגו'
 ואומר פסוק קודו לל פ טובב לעלם חסדו על שם
 שהמילה נקראת טוב כדאמר' צמס סוטת ותדא
 אות פ טוב קורא שאלו כשקורא מקול וקו קודו לל
 פ בעמר המילה אס עעלן מדינה של גהים כמו
 שאמרם ואס קיה זה קתמוק יתס בין מאביו בין
 מאמו אומר במקום אים ואלו אמת קיים את קילג
 קזה תשתלח אסותא דחיי ודחמי מן קדס מארי
 שמיא ללס אה ית רשא קדין ויתקרי שמיה פלו ויתכי
 כמא דאיתקיאן מיא דמרה על ידי משקה במדבר

מלכות ברכות

וכמיא דיריחו על ידי אישע כן יתסי בעולם ובזמן
 קריב כדמור ודעבור עלך ודלך ונע כמו שכתוב
 למעלה ובסדר רב עמרו ורשאו סעדיה כתיב מסת
 בקשה זו קר מליך דרוטנדרוק קיה מר גגמור
 כשמלן קתימק והשז דאיק ממנה שזא ועמוד כל
 הפס בברית ועוד מדימרי קתם קעמדיס שס
 אומרי כשס שנכנס לברית וכו' וכתב רבנמח
 גזון בתשובת שלה קיכא דלכא לא אומנא דמקיל
 ונברח דתפיש ליה לפוקא מנברך על המילה דקיכא
 דאיפטר בגמרא עבר וקיכא לא איפטר מנברך
 בתחות מעשרה ומוקנן להתלל בבת ארבעון
 ביום המילה ובאי ששלח מוקנן להוסיף לבטל
 ארבעון קודו לא קראו בשמו ואין מוקנן על פניהם
 ונש אין אומריס יענך לא ביום זרה מעט שמור יוס
 שמחם ליה קבן ולס יוס זרק וכן הוא אומר שס
 אנת על אמרתך ובמקום תפיל לדוד אומרי סיר
 קמעלות אשרי כל ידא לא שמדבר מעטן קבטס
 ובטלמלה אין משטס שוס דבר מסדר קיוס לא
 יזכר תפלה לדוד אומרי סיר המעלות אשרי כל ידא
 לא בלבד ולקמן בברית שאין אברא סתא יוקר
 טוב מענה איש שלח וענע כשמכעסין קילג למקו
 קוועד למול אומר המוקל בקול רס ברוך קבא
 והעס שטן גסס לא וקטעס ברוך קממור
 למנה ימים קמנן קבא כת רבנשון גזון יסוקא
 דאיתילג וקוי בר תלת או ל יומין קטר גליוס פחא
 פפשיה דמקלן ליה על קבריה ולא מברכין על
 קמילה ומסקין להדשמיא דכדמרחמין ליה מן שמיה
 והוי תפיית קמתי קויא ידיעה שקוקא ומעדין ליה
 לזכר ופתיגזון יסוקא דמית ולס קוו ליה המעט
 יומין קמיז גבן דמקלו ליקבשת קקברו לל תישל
 ער לניה עמית זכאן קארשת סוקע קנשס לתוך
 ערלת בקנה חדה מוקל שיש לו למול שפס או ג
 תפוקות שזד איס צריך לברך על כל א ואכסמו
 שי ששזין מענה אחת אחד מנברך ללס כר אחד

שששק מענה אחת כמנה פממים איס מנברך לא
 פפס אחת שאין שס קסיח קדעת מנאחר שבתחלש
 קיה בדעת לגשותה שטס או ג פעמים ואיס קרוי
 קפסק והסח ברכת אשר קדש ידיו מעטן שמנברך
 אחד כל מילש שקרי ביקשו קברות איס קפסק
 בין זכ קמנן ובין קשתיה אבל אס לא קיס בדעת
 מתחלה למול תימק אחד לא שקבאו לו אחד שזר
 על המילה קראשונה חוזר ומנברך על השטס וכן
 אס סח סיות חולן בין ראשונה לשניס חוזר ומנברך
 על השניס אפכ שבתחלה קיה בדעת למול ששת
 אבל אס סח בבר צריך למילה כען קבאו עוד
 למול כוכא בל קוי קפסק ואיס חוזר ומנברך כמו
 שכתבם במקדמות הספר קזה בשוחט בחמות או
 עופות זבת אחת שניס שזי וכן כת רבי משולש
 שאס קס שש זטס מיאדס א שאין אברא גזן מנברך
 לא אחת לפפס בברית של אברקס זטס ואיס
 שש מוקלס קא יברך על המילה והב איס מנברך
 על המילה לא אשר קדש ויכאו שפסס לבתימקות
 גסס קדי בן גיאת אס כדמנה מילה ביום קפסרי
 או בט זכב כוס של בדכה מה יקא עלו וקשיב לל
 מנברטן על מין כל שיקר כדעבדין בדוכתא לל
 שפח שז חמריא וחויין לגזון דאמנברך על קיין
 ומנחאו ער לגרבושותה ואן לא קל קס דקיימלן
 קמנברך צריך שיטעס קכא לא איפס קיס למנברך
 לברך עלת ולא לטעס קמנברך צריך שיטעס
 לטעמיה לפוקא חויסין דילן אית למסרך פיעז
 לשותת אף בלא זק לעניה ער לזבתא קא קיימלן
 צריך למטעמי מקמי דלשתש ואי אישתש מקמי
 דלטעס צריך למקדר ולברוכ ואי לא קדר ומנברך
 משתכח דקא שתי בלא ברכה ואי קדר ומנברך קויא
 קמיתא ברכה שאינה נכונה וקא עבר משוס לא
 תשא קילקר לא איפטר ומקלנן ליה בלא כוס ולפס
 לאמברלנן על כוס בברכא שחל להיות צמוכא
 שבת וכן כת קרמננס בתשובת שלס שאין מנברך

על הכוס וקמנכך קיא ברכה לבטלה מטעם שאין
 יכול לעשות לה קוץ ולא אחר מימי שאין מן ענין
 הברכה וכן קמנכך קיא ברכה לבטלה מטעם
 אחר למסכך ומתקפת כהם שיגדך על הכוס
 ויתן לתוסף לשתת ולא ילך דילמא איה למסכך
 דקא חקארי בצלמא קוא כסודימנא מילא דמי
 אן ואין ימים אן קסעם ביום מילא חבל ומן שלום
 הכפרים שקוא בכל שנה ונהה אי מטעמיין שד
 לפקא איה למסכך כשקוא גדול שהדי בקסמת
 הרגלוהו לשתת בכל שנה קושה וכן כתב
 בצל המעריכות ונהה לעשות
 כסא לחפיו ויש סמך לבר בברקי רשע כשגרו
 בעיון על קברית ונתקף לדבר וברח לו ונתבא
 במערה ויאמר יי לו מה לך פה גימ' ויאמר קנא
 קנאת ליה אלה ישראל פתגרו בדיןך בפי ישראל
 חילול קנא חידעל מה שקנאת על זמיל כל זמן
 שיפשו את קמילת השד עליהם שקיימנה לפכה
 מושיבן כסא למלך הברית ששקרא גימ' שחמיר
 ומלך הברית אשר אתם חפצים בך הנה בא אמי יי
 בבאות וכן נגע לעשות סעודה ביום קמילת ויש
 סמך לזה במורה שאומ' ויפא אברקס משה גדול
 ביום קמילת את יצחק ביום קנ' מל את יצחק שעסק
 משה ביום קמילת שמואל וכן משמע בזה
 סקין פעמים סעודה ביום קמילת דרב פפא סבר
 לברות שהסמחה ביפעו אי לזו מסוס דאיכא
 צערא דיוקא וכן אמר דוד אספ' לחידי בורתי
 בריתי על וכו' ורבותי אל אמרו ון סלדת מילת
 ומתבשים על וכו' ובח' ובח' מילת שקוא ובלמונה
 ימים ופדש קר משה קין שקטעם בוק שהכה
 חסן כפ' קמת שאר כחות קנפ' נמשכות ונגרות
 אחר קטע ממשכילת בעשיית קמעת וברישת
 קממת שקיק לפס חלק במחוק אשר תגיע לכפ
 קממת בעשותה קמעת או בקמעת לחמק
 וכן יקין בעשות סעודת במילת ובעשיית וכן

אמרו אל כשאיך קנא שלמה בחלום קללה של
 מה איהן לך ושאל החסמה והמדת ונתקף כחשד
 מברך שס בצרוק שאמר אחי בן ויקן שלמה
 ומה חלום ויעם משה לכל עבדיו ואמרו ר' אל
 מרין שששין סעודה לנמרה של תגרא טב' ויא
 שלפדיון קבן מברטן שהסמחה במשפ' מסוס
 דלכא צערא דיוקא ול' יתכן דקא אמרין קתש
 דקכא דמת קבן לאחד שלשים יום סגד' לגדות
 והתם ודאי איכא צערא דיוקא ול' מברטן ואם
 כשלח מת קבן מברטן וכשמת קבן אין מברטן
 חס כן נתיב דברין לשיערון שפעמים מברטן
 ופעמים אין מברטן ויא טעם אחר שאין לצד
 על עשיית שום מעט שהסמחה ביפעו ואח' שש
 שס שמחה שקטעם שבטשואין מברטן שהסמחה
 ביפעו מטעם שמטע ראשונה של פשוין נעשית
 על ידי קנא בעש' אדם וחוק ובראמרין בקנדה
 שהיה קנא כשופטן והמלאכה מרקדיו ומאמרין
 לבט' ולפ' שמעק ון נעשית תחלה על ידו חס
 מברטן כן ובמלה היה לנו לברך שסמח' ביפעו
 מטעם זה הטעם נ' שמילת אברהם אבינו שהיתה
 ראשונה נעשית עי' קנא כדאי' בקנדה שאברהם
 קיס מתפחד וידיו חפפות ובא קנא וסייע עמו
 ודורש זה מימא טכ' וכרות עמו הברית לו לא נאמן
 לא עמו מלמד שאחו וסייע עמו ומסוס דאיכא
 צערא דיוקא טונשן ואין מברטן שהסמחה ב
 ביפעו חבל באחר מעת שלא נעשו תחילתן לא
 על ידי בע' אדם אין לברך כן כתב אבן קירי נגע
 בצרפת להבא ספל מלא חול ועפר וטומאן שסית
 חתך קמילת ויש סמך לבר בברקי ל' אישכ' ל
 ארבע שנה שקין ישרא במדבר לא קז פרשקמ' או
 עמי קדדך וכשקין מוקלן קין סולטן אותה ערלה
 וטומאן אותה בעפר ומאותה שעה ואילך קין
 קתע' את הערלה בעפר ויש סמך לחול ושמתי
 את ורעך כחול קיס ולעבר ושמתי את ורעך בעפר

אחר כך • ובאו הארבעת נחמיה לשים חתמת
 הערלה בפני כתוש היטבי • גרסינן במדק
 התכלית תא רבנן חבישן ישראל שחבנן קנה במעשה
 תפילין בראשיהם תפילין בודועתיהן • ונשת
 בבגדיהם ומזוזה בפתחיהן • ועלמם אמר דוד שבע
 ביום קללתך ועמר • ובשעה שנכנס דוד לבית
 המרחץ וראת את עצמו ערום אמר אוי לי שאת
 ערום בלא המעט • וכן שנוכר למילה שבבשרו
 נתישבה דעת • לאחר שיבא אומר עלה שיהיה שני
 למנצח על השמיטת על מילה שמתנה בשמיט •
 ופי' הר' משק כהן משה שמיטת אחר שבע מעשה
 שנכנסו בנתי • או מעשה שמיטת אחר שבע מעשה
 הנמצאות תמיד לכל אחד מישראל • וקם ארבעה
 כנשית נשת • ושת קעשת התפילין של הזרוע
 והראש ומזוזה פ"י • כתב הר"ף קמ"ל את הגרים
 מעברך באי אמר אקם למו"ל את הגרים ולפ"י
 מקם דס' ברית שאמ"ל דס' ברית לא נתקיימו שמי
 וארץ שנאמ"ל אס' לא ברית יומם ולילה חקות שמים
 וארץ לא שמתו ברוך אתה יי' כורת הברית • •
 קמ"ל את העבדים מעברך באי אמר אקם למו"ל
 את העבדים ולפ"י מקם דס' ברית שנאמר קמול
 ימו"ל ישר בתר ומקנת כספר ומיתה ברית בבשר
 לברית עלה שאמ"ל דס' ברית וכו' • נראה מדבריו
 שאין לבדך בשעהם ברכת על המילה • וכן כתב
 ארמב"ם ז"ל • וקטעם מנע שברכה זו במקום על
 המילה היא • אבל בהגורב עמרם כתם קמ"ל את
 הגרים ואת העבדים עברך תאל • באי אמר אקם
 על המילה • ואחר המילה יבדך ברכה אחרת למו"ל
 את הגרים ולמו"ל את העבדים • וכן היא דעת
 אד"ש • ונשאל בעל קלכות גדולות קמ"ל את
 העבדים אחד מעברך או שתים • והשיב קמ"ל מעברך
 על המילה • ועם למו"ל את העבדים כולל במקום
 לשכנסו בברית של אברהם אבי • ואם היה הגר
 או העבד גדול בשעת המילה צריך לברכות ערות
 בשעת הברכה יי' א' ברכ' ו' אינך צריך כוס • וי"א

סענה כוס וקוף הנכון • וכשיבא הגר לפתע
 קולטן אביו שלמה תלמידי חכמים ומודיעין אות
 קצת מעט קלות וחמורות ושגשג המעשה ולחזר
 סודי שיקו ויקבל עליו מלשן אות • ולאחר שיתרפא
 מן המילה חוזרין ומודיעין אות • כמו ששאו קודם
 המילה אס' קבל יורדין עמו לבית הטבלה • וטוב
 ומעברך באי אמר אקם על הטבלה • גר שנתגייר
 מהול וקטן שאלו מקול צריך להט"ף ממנו דס'—
 ברית • וכת' רבי האי שאין צריך לבדך על המילה
 א' אס' כן נראית לתמוך שקיי עלה כס' •

פדיון בכור

לפדות את בן שהול • חייב כל איש ישראל
 בכור מיאמו מן הקהן מבול יום ומעלף שיבא מכל
 נפל שני ופדויו מבין חדש תכרה וגרסי' במקדושין
 תר' מטן שאס' קיו"ל • בנשמה נשים שחייב לגדות
 את כלם שני • בכור בניך תצדק • פשיטא בטר
 רחשתל רחמנא מקודתימ' טלף בכור בכור מעלה
 מק' להלן ראשית אופן אף כהן ראשי אופן • וגם פטר
 רחם קמ"ל דלא • וצריך לתן לכהן ק' שלשם • וקמ"ל
 קוא' ד' דינרין ומדינר • ומעטן שאן • וגרות והגרס' חצ'
 דרס' ממל' באוקי' של קל' מריא • והגרה קיא' מעסק'
 י' • שצרה • ואס' מת' הבן אחר ל' יום חייב קאב' לתן
 לכהן ק' שלשם • לדיוס' • אבל אס' מת' קודם ל' יום
 אינן פוק' על כלום • וכת' בסדר הגזו'טם לסדר משה
 חפדיון ומברכה כ' • שיבא אות אביו לגט הכהן
 ומודיעים קוא' ברא פאר רחם וישא אות קהן • אי
 זמ' תצ' יתד בנר בכוכך • זה או ק' סלג' שנתחייבה
 לגדות • ויענה אות אביו בט בכורי אפ' דוצה יתד
 וקא' לך ק' סלג' בפדיון • וכשיתן אותם על ברו יבדך
 קאב' אקם על פדיון הבן • ויחז' מוונן
 לכהן כוס של יין וקדם • ומעברך בפ' קמ"ל • ובע' בזמני
 ואחכ' אומ' באי אמר אקם אשר קדם עבד במש' אמו
 ולא רבשם יום חלה את איבריו למח' איברים • ואחכ'
 נפח' • נשאל שאל' ויפח' באפ' ונ' עור • וכשר קל' בשו
 ובעצמות • וגדים סככו שני עור • וכשר קל' בשו •

ומצו לו מאלו ומצוה רבא וחלב להתענג ס ומצו
 לו שג מלכת השרת לשמרו במשח אמו שכל חיים
 וחסד עשית וגו' אצו אומצו זה בט בכורי ואמו אומצו
 זה בט בכורי שם פתח קנה לתי בטט' ה' סלמש
 נתחייבא לתן לכהן בפדיון שכל ופדיון מבין חדש
 תפריה בעדך ה' שקלם וגו' וצאמך אך פדה תפדה
 את בכור האדם כשם שזכה בכור זה לפדיון כך
 חזקו השם לתי ולשופה ולמעשים טובים באי
 מקדש בכורי ישראל ואומצו הנהן זה תחת זה
 מחול על זה יצא זה לבא ונבנס הבן הזה לחיים
 לתורה ולשאת שמעיס ומתן ידו הנהן על ראש הבן
 ומעברו סתן יבדך ווישמך וגמי' פ' אךך ימים
 ושאת חיים וגמי' ופוצא בהם ואם פדה הוא עצמו
 מבכר אקבו על פדיון בכור ולא יבדך שקחייב
 וכתב הרש"א ונבע לבכר ברכה זו בספר אב
 באשכנז ובגדל' ל' כהן לבד ולא מבואם שמבכר
 שום דבר שלא הוזכר במשנה או בתוספתא או בגמ'
 פ' אחרי סדור רבא ורשב"א לא מבואם שמתחדש
 ברכה ועד למה יבדך הנהן ואינן עשה שום
 מעשה זה מקבל מתנות כהונה וגם ראשי הברכה
 אינן מבואם אשר קדש עובר במשח אמו חס קדושת
 בכור קאינן פטור רחם תלה רחמנא אף בכור
 צדיקה שהוא קרב על המזבח אינן קדוש פד שכל
 לויר קעלם עכ"ל ובסדר רבי סעריה מבואת כתו
 צמקן אשר קדש עובר אשר יבד עובר ולהאי אסח
 לא קשיא ולא מידי אע"פ שכת' שם שאין לומר ברכה
 זו פ' הנהן אינן יכול לבדך שום ברכה בפת הפדיון
 כתב ר"י שאם מת הבן לאחר ל' יום מבכר על פדיון
 הבן ונסתפק בברכת שקחייב חס מבדך אותה
 פן שמוכר עובר או שיהא מבכר מילן פן שמוכר
 לקיים המצוה " **פדיון** הברס' קסטע
 כרס בשנה קל' לגטיתתהו בסדר
 הגאונים שברך שיקח מל' פאות הברס ל' אשכולות
 ואשכול א' מאמצע ולקח ה' אשכולות גדו ואחר

כך לקח מעט כסף שיהיה ס' שוק פרוטה ומבכר
 אקבו על פדיון כרס רשע שזמן שבת המקדש
 קיים קיו מעלן כל פדו כרס רשע לקדש ועבאו
 שאין שבת המקדש קיים יהיו מעשה לקדש באי
 מקדש ישראל במעשה ויא שאין לתתם בברכה זו
 מטעם של הוזכרה בשום מקום מהתלמוד כענין
 שכת' הרש"א בברכת פדיון בכור שכתבם למעלה
 ואחר כך לקח ה' אשכולות וסוחטן גדו ומאבדן
 כרי שלם יהנה מקם שום אדם ולקח הכסף
 וסוחטן ומטילן שם ומשמע פירות הברס כל אותה
 שנה לכל עובר ושכלל יאסוף אותה לדורס בגת
 אבן אובל מקם כשאר כל אדם ואלה מקם דוכן
 לקל מי שירנה ובשנה ה' אובל מקעגשם ודורס
 ועשה מקם ין ומוכרו ועשה ס' כרעס וזשק
 הכתו שלם ששם יהיה להם וגו' ובשנה ה' תכלו את
 פדיון לבוסיף לכם תעו אלה וכת' הרש"א בהשואת
 שאלה תמא כל שג' למעברן לחייב כל שמען בר
 חד תלע נטע רשע וחד תלע כרס רשע וקיימ
 לין כמאן דתלע נטע רשע בארץ דקלתא כדבדי
 קמממינן בארץ ובחוצה לארץ קיימין לין כמאן דתלע
 כרס רשע וקילכך כרס שיש ס' כפגד וזאת
 תבא ונבא קמם כרס ואסור ל' כול פדותו בל
 פדיון אב לגנן יחידית אינן סהג בה ואינה נדכה
 פדיון וכן כתו בשאלת רב אחאי וכן דעת רס"ל
 בעל התוספות וקל' ורחימ קלוי ושלם כדבדי קרס
 במזל שכתב שאינן סהג כרס רשע בחוצה לארץ
 כלל עכ"ל **ברכת** איכוסין מצד תלה
 על הכוס וכתב רבינו
 סעדיה שמבכר ג' ס' ראעצ בשמים וכן כת' קרס
 במזל שיש מקומות שמהגן כן ולא כשט"ז
 קמממינן ואחר כך אומצו באי אמה אקבו על הפדיון
 ואסר ל' את הארוסות והתיר ל' את הנשואות
 פ' חופה וקדושין באי מקדש עמו ישראל על העריו
 שצאמר והתקדשתם והייתם קדושים קדש עצמך

קללות ברכות

לשון כסוי ונקראת קינול שם שחפה אותה בטלית
 כדאמר' בפק דקדושין לא יוכל למכרה ונ' ושן
 שפרש פלית עשה נסם טאזין שוב איב דשאי
 למכרה וכן סת' ופרשת כנפך על אימתך ונ' וכן
 אינ' הנשח' ואפרוש כנפ' עתך וארסה עדותך וכתו'
 וארשתך ל' ונ' ובעל העטור פ' חופה היא שמוסל
 קאב ומכעסה לשת בעלה צשת שיש ב' חדוש כגון
 לו הסדיטן שקורין קורטינאס סביצת הכתלים :
 ויש שעשין סוכה ברד וקדס כפ' המנהג ומתחזו'
 במק שמס' . והאומר תיפה הוא הסודר שחושן ב'
 ראשיהם בשעת הברכה ל'ו מילתא היא מדאמר'
 במ' סוכה ולכל' בסוכה ולפחדו בסוכ' אין שמחה לא
 בחופה ואמר' שדוש לעולם היא ברשות האב עב'
 שתכנס לחופ' : לא סוף דבר לחופה לא לשת שיש
 ב' חופה שמי מקום מיוחד הוא כשן כל' שישבין
 שפסס עש' קאבטן וקס' קט' שואין עכל' והרמזין
 פ' בתעבות שאלה עטן כלל' בל' ברכה חסוד לעולם
 כנדה זול' ושל' נעטן קפ' לנש' להודיע בה דעת'
 על דרך אימת' ל' כ' שאי ואתן תשובה ל' ידעת'
 במק יסתפקו בה דודאי מותרת היא טן שייחדק
 לעצמו של' ט' סרה אשה בזאת לשל' מימדרא
 של' ל' שער בן יעקב נמצא אח' כ' שאי אחותו אב'
 כ' שאי בתו על' זה נאמ' מלח' הארץ אמ' . אכל'
 כ' שנכנס ל' בתו היא מיוחדת וידועה לו בשה'
 נקד' זין על' שמו ו' מותרת שקרי דוד נשא אותן ול'
 קוזר בבתו ולא נצנ' טובה הפרש בן מלך להדיוט'
 ומנא כ' ג' ל' ישראל כ' שאין אותן שנא ועיפה טלג'
 כל' ל' ק' . ונרשן אופט' ישראל שדבר ב' השם
 כתוב ב' ופ' לנא אשר בשם י' ק' לו . ואם תאמר
 ש' אופט' כ' מ' מ' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 ופ' ל' ש' ידועה נחת דברך ל' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 ל' בעל' ק' ש' . ופ' ל' נ' בע' לו ק' חסוד על'
 לא אמר ככתו' ויקס' איש' וילך אחרי' וכתו' ויאמר'
 אש' כנערה ל' חתן' וג' הוא ק' מתעש' בזומע'

בתעורר לך ול' בעריות . ואמר' ברוש אל' יהודה
 בן פי למח' סימך גבתו פרשת עריות לג' קדושי'
 תהו' ללמדך שכל' מי שאו' פרוש מן העריו' נקרא'
 קדוש שכן קאומית אימרה לחשה הנש' ידעת'
 ב' איש אל' ונ' וע' על' העריות ר' ל' ע' על'
 קרחית העריות או ע' לגרוש מן העריות ודומה
 לו וע' יש' ל' פ' המונת כל' אשר עך ה' אל' ל'
 כ' ונ' בריך של' לעשות . ומנחת' בתעבות שאל'
 להלמ' ש' הוא גרס' והבדיל' מן העריות . ואסר'
 ל' את' הארוסות . פ' ל' מ' רבנן הוא שגורו על'
 ייחוד פ' ו' ואף' ארוסה ל' ה' ע' ע' שתכנס לחופ'
 ובברכה כדאמר' כלה בל' ברכה אסרה ל' בעל'
 כנדה ע' . ואעף' שאיסור זה הוא מ' רבנן נרין
 ל' בך על' כמו ש' מ' ע' על' נ' חמ' ומקרא'
 מ' ג' ש' מ' רבנן . וקרא' בר' יצחק אב' ב' פרש'
 ואסר' לו הארוסות מ' חופה ב' חופה מ' מ' מ' מ'
 פ' יהיה נערה בתל' מ' ארוסה ל' נשואה . ואמר'
 מ' נשואה ל' מ' נשואה מ' מ' קיי' בתל' ול'
 בעלה . לא נשואה של' נכנסה לחופה ולא נעלה
 ש' ד' ארוסה א' ח' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 ד' בע' מ' מ' מ' לחופה ש' ל' ק' מ' ל' ל' ל' ל' ל'
 מ' ל' ק' ק' ל' ל' כ' ארוסת' אחר' ל' נשואה ל' ל'
 כ' ד' א' איש' : וק' ל' ל' את' ק' א' ל' ל' נשואה
 הנשואות ל' . על' די חופה וקדושין פ' ע' ברכת'
 חופה ש' היא ג' מ' את' הקדושין ואעף' ש' חופה
 היא ב' ארוסה ק' ל' להזכרה ל' ש' ש' היא ש' ח' ח'
 ועל' א' ס' מ' . אכל' בעל' העטור וק' כ' כ' כ'
 ש' ל' ע' חופה בקדושין ש' ש' הוא ש' ע' ע'
 על' די חופה וקדושין מ' ש' ש' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 ל' ק' ל' לעל' ד' וכל' ס' מ' היא זו של' קדושי'
 ל' של' חופה ואמרין ב' ד' קדושין אינ' ר' חופה
 חופה ק' מ' ומה' כ' ש' אינ' ג' מ' אחר' כ' כ'
 ק' חופה ש' היא ג' מ' אחר' כ' כ' אינ' דין שתקנה
 ל' אינ' ק' ג' ע' ע' שתכנס לחופה' וחופה ק'

לא שקיה קדבר מותר ומנהג ישראל ומוא אמר
 ואחיו בבלגשי ואנתה פטעו ומנה ונבלה ישראל
 מכלל שקואל שקיה עשה לא ומנה ולא נבלה שמא
 תאמין מן התורה היא מותרת ומדבריהם אסורה
 וכן באי זה מקום והזכרה גרה זו בתלמוד ואי זה בד
 נמש עלה ובאי זה ומנהגת משנה זו ומנה שאמר
 כלל בלל ברכה אסורה בצעל כנדה איש אלל למי
 שטן שנכנסה לחופה נתייבל ברכך ואסור להסת
 מימנה בלל ברכה וכעטן זה היא שקיה במקומה
 בעלה וכך אמרו כל הפחת לבתלה מנחתים
 וללמנה מימנה קרי זה בשלית בשלית וכו' ומטעם
 לכלימפט שהקדושין והחופה מעשה עשה וכל הבא
 לשא אשה שתהיה אסורה לכל אדם וקמיה לו
 לעדשה ולטמא לה אמרה תורה יקדש ויכנס לטופ
 ויערך ברכת חתנים בעשרה ואם הקדים ובא על
 ארוסתו בבת חמויו לוקה מכת מרדות ואם לאחר
 שהכנסה בבת הקדים ובא עלה קודם ברכה
 אסורה לו כנדה וכן כל שלל כלה מנחתים סתרה
 היא טון שאינן מהעמי כאשה שטו נתן כנדה
 והויא לה גרושת הלבא לא רצה שתהיה לו פלג
 שלל תהיה קמיה לו ולא אסורה על אחרי ולא קדש
 כלל הרשות ברו וכן כה קלמנס אינן לאסור טלג
 להדיוט ולשתירה למלך לא כך אמר כלל הספל אשה
 לשם וזאת כלל קדושין לוקה מן התורה מפת שבע
 קדשה לשם וזאת ביום שבע בה ובעלה ולא יחד
 לעצמו לשם פלגשות דקיים קדשה ולא אמר הרב
 כלל הספל בלל קדושין לוקה וכן בקלות מלחם
 כשחזר פלגשי במלך לא חזר כלל שקואל היתר
 מיוחד מ וחתם במקומך תהיה מן הפלגש שאלו
 ידעו חסן ופרועו ויבאו עסקן בנדותן עכד קלמנס
 וחתם באי מקדש ישראל עי חופה וקדושין וכן הוא
 בסדר רב עמרם ויא שאין למלך עי חופה
 וקדושין לא מקדש ישראל בלבד כמו בזמננו שאומ
 באי מקדש ישראל בלבד וכן הוא בסדר רבי סעדיה

וקדש כה שאינן בדין מפת שהטעם שאין שייך באומ
 ולא קדישי ישראל טעם מהם לא בחופה וקדושין וכן
 נח עד שתבעל כדאמרנו בפ' ד' מיתת בעלת בעל
 יש להם שנכנסה לחופה ולא נבעלה ולכך צריך למי
 על ידי חופה וקדושין אבל בזמננו דלא שייך אלל
 בשאר יל מקדש ישראל בלבד כה קראש יש מקשי
 על מסח ברכה זו למי אין מברכין אקבו לקדש את
 האשה או על קדושי אשה ועד היכן מצאם ברכה
 כזאת שמברכין על מה שאסר לה קדש והלל אין
 אכן מברכין שאסר לה חב מן קחי ומתיר לה את
 השחוט עני מה עטף להוטר ערצת בראן ועד
 מה לו להוטר חופה טון שמברכין ברכת אירוסין
 בבת אירוסין בלל חופה ועל ברכה זו אינה
 ברכה על עשיית המעשה פ פריה ורעה קיים קין
 המעשה ואכלח פלגש וקיים פריה ורעה אינן מחויי
 לקדש אשה וכן המשיך וקנה או אלוטת או עקרה
 וכן סרים חמה שגשא מברכין ברכת חתנים ואין
 חיוב במעשה זו מפת שאין בה קיום מעשה פריה
 ורעה והילכך לא נתקנה ברכ במעשה זו אף במשיא
 אשה לשם פריה ורעה טון שאיפשר לקיים מעשה
 פריה ורעה בלל קדושין ולא רמי לחיטה שאינן
 מחויי לשחוט ולא כול ואפי' הם כשקואל שוחט לכול
 מברך דהתם אלו לאכול בלל שחיטה אבל הכא
 איפשר לו לקיים מעשה פריה ורעה בלל קדושין וגם
 חתם אפקיה קרא בלגון עוי שנא וזבחתי ואכלתי
 אבל הכא כתיב יקח איש אשה ועד דבקדשים אלו
 בלל שחיטה הילכך מברכין על כל שחיטה וברכה
 זו נתקנה לתת שבח לפכה אקב להביא מן העמי
 ועם לקדש אשה המותר לה ולא אחת מן העריות
 והזכר מן אסור ארוסות והיתר נשואות בחופה
 וקדושין שלל יטעה אדם למי שהברכה נתקנה
 להיתרה לו לכך הושרו חופה למר דדוקא ברכת
 חופה היא המותרת הכול ולפי פמי הקדימו חופה
 לקדושין למי ומתיר לה הנשואות עי חופה שאחד

הלכות ברכות

ברכת הקדושין עכ"ל קראש' ומקדש אותה
 בטבעת שאין בה אגן או בפרטה או בשוק פרוט
 ואומץ בפט עדים כשרי' והיא ל' מקודשת בטבע
 זו לאומתהי ל' ול' לאחרים מוזומנת ומוכנת על ידי
 טבעת זו והיא מלשון וקדשתם היום' כדת משה
 וישראל לאומה הזמון שהיה מוזומנת ל' יקיה כדת
 משה' והיא בזמן שהיא טהורה ול' בזמן שהיא
 נדה' וישראל ר' וכתה שהנתיב בנות ישראל שאפי'
 ראות טפת דם כהרדל ושתיה עליו' ימים נקיים'
 ובעל הטור פ' כדת משה וישראל לאומה שמסרה
 האבל' על או לשלוחי הטעל' ול' כעבדא דברנש
 ל' כדת משה וישראל הוא כדאית' שבמות בפ' ג'
 ההוא עבד דההוא ברנש דאקדשא כשהיא קטנה
 ואותה איש כורסייה' אהל' איש' וחטפה מינפיה'
 רב ברנש' ורב חננאל' תלמידי רב' הוון קתים ול'
 אברטוק גטיא מנהגא' ומפר' טעמי' הוא פשה של'
 פה' ונאפק ענה לקדושין מינפיה' דכל' מקדש ארעת'
 דרבנן מקדש' וקטעס' שאין מקדשין בטבעת שיש
 בה אגן' מפר' שאיפשר' שמכה דעתה על האגן
 שהיא יתה' משהיא סתרה וקו' לשו' קדושין בטעו'
 ואינה מקודש' ומקדש בעג' אין חוששין לקדושין
 ואפי' שפס' מודים' טבעת שאולש' שקדש בה את
 האשה אינה מקודשת' שקרי' יש' לו להחזיק דקיימ'
 לן' שמענה עמי' להחזיק קונה בכל' דבר' חוזמאשה
 לש' אין אשה נקפת בחטפן' ואת' שהיא לא
 תחזיר' לשלש' ותהיה מקודשת' ע' אכ' הוי בעל'
 כשולח יד' בפקדון' ונתנה עליו גולן' וקיימ' לן' קדשה
 בגולן' קודם יאוש' ל' הוון קדושין' מי' אס' אמ' להטרו'
 קש' אילפ' טבעת זו' שאקדש בה אשה' והמש' אי'
 הרה' בכך' הוון קדושין על מענת' כן' קש' איל' שיקדש
 ע' ויפרע' לו' אחר' כך' דמי' הטבעת' כד' אמרי' במוע'
 קטן' האומר' להטרו' קש' אילפ' חלוקך' לבקר' את' אפי'
 ומכאן' שמת' קודש' ומש' לו' דמי' קודש' הכא' עמי'
 לא' שפ' ואמרי' בפ' דמגלה' מבטלין' תלמוד' תרה'

להוצאת המית ולכנס לב' ויש סו' ר' בר' שרמב"א
 בקהלת עת' ל' תעת' למות יג' שהם בל' ויתמכר'
 עת' ספר' ועת' רקוד' בל' למד' לאומר' בעת' ספר'
 דקיימ' בקובצת' קמית' ועת' רקוד' דקיימ' כשמקדשי'
 למע' קלה' מבטלין' למוד' עש' שחסר' מעתה' למד'
 לרי' ושל' על' ברכת' אירוסין' אס' מבטלין' אותה'
 בשעת' פשוטין' והקדושין' כבר' קדמו' או' לא' תשובה'
 אין' ראוי' לעשות' כן' כל' שקר' מפר' שהמשת' כלן'
 מבדך' עלהן' עבד' לעשייתן' קילכך' מבדך' ואי' כ'
 פותן' הקדושין' וכן' כת' ארמנ' וי' שגדך' לקדש'
 קודם' ברכת' אירוסין' שמא' תחזור' בה' האשה' והוי'
 ברכה' לבטלה' ועוד' שכל' המשת' לפ' שמוצדין'
 עשיית' המשת' מבטלין' עבד' לעשייתן' אבל' בכאן'
 אין' מבטלין' אלא' אקבו' לקדש' את' האשה' קילכך'
 אין' כדך' לבדך' עבד' לעשייתן' ומיהו' כה' קש' לש'
 כדברי' קר' ל' רב' נטרונאי' ושל' את' מקדשין'
 ומבטלין' חתן' וכלה' בשעת' הכנסת' ללה' בשבת' או'
 לא' תשובה' ל' ברית' שלה' זו' יפה' אס' לקדש' בשבת'
 ולבדך' על' העריות' הוצרך' ל' אסור' לקדש' בשבת'
 ואס' קדש' מבטלין' יום' מערב' שבת' וקוצר' ל' כ'
 להכנס' ללה' לחופה' בשבת' ולבטל' כבר' אמרו' זל'
 מותר' לבטל' לכתחלה' בשבת' ואס' לבדך' ברכות'
 קוצר' ל' מותר' ל' לבדך' ז' ברכו' בשבת' והחוק'
 פטור' מקש' ותפלה' ותפילין' ומכל' המשת' דקיימ' לן'
 קש' במשת' פטור' מן' המשת' ודוק' של' עשה'
 מעשה' לבדך' קיי' יש' מי' שאומר' אסור' לעשות'
 אירוסין' ופשוטין' פתוך' יב' חדש' של' אביו' ושל' אמו'
 שקרי' אסור' לכנס' ל' המשת' תשובה' ק' חזינ'
 דל' לא' מילתא' שהמשת' הוית' חמורה' מל' כנס'
 ל' המשת' וק' אית' מוצ' אס' מת' אביו' של'
 חתן' א' אמה' של' ללה' שמה' שבעת' ימי' המשת'
 ואחר' כך' פוקד' ימי' אבולת' ול' עש' לא' שקור' יכול'
 לשאת' בגסו' וכן' ולא' יעשה' משת' מפרס' וידוע'
 ל' ב' פרה' קיי' אבל' ל' אסור' בה' מילתא'

לר"ף ושלשלת ע"כ מ"כ שאלו קנאוון שהמחויב גרשות
 איש צריך ו' ברכות לא ברכת אירוסין אם סומעין
 על דבר זה א"ל . תשובה איש יודע אי וקנאוון
 אינו דבר זה שאם צריך הוא לברכת אירוסין צריך
 הוא לברכת נישואין ואם איש צריך לברכ נישואין
 למע הוא צריך לברכת אירוסין ודבר זה אינו נכון
 שכן שהנשואין הראשונים עקודין לגמרי קוון לכו
 נישואין בתראי נישואין גמורין כדמשקרא וצריך
 אירוסין ונשואין . וכת אבן קירחי ברכת אירוסין
 ונשואין אין לאומדס על כלם אחד שקרי בשתי
 מקומות כתקם דתפא מברכין ברכת אירוסין בבר
 האירוסין וברכת התעס בשתי חתנים ל יקודק או
 אף בשתי האירוסין מברכין ברכת חתנים ובהודם
 שם כרי שיקית לם גם כן . אבל בשאר מקומות
 בשתי חתם מברכין אותה ושן שנתקם בביתקומו
 א"ל להיותם בטוס אחד . ועוד שזמנות במועד
 וזה אסור במועד דתנן מלא סין אבל לא כונסין .
 ובברכת אירוסין היא ארוסה ובסקילא קבא עלת
 ובברכת חתנים היא נשואה ובחנק קבא עלת ועוד
 דאמרי שד"ס ובמסופדים אין עשק בברכ אירוסין
 ונשואין על כוס א' לפי שאין עשין מעט חטלות
 חטלות ואין לעמות זה ליקנהו דהתם מעלות שבת
 ויטקא חטלות וקדושה ואבריתא חתא מילתא היא
 שהרי בהביל עבמה מוצר קדושה שבת וקדושה
 יט סן קדש חמוד לקדש קל והבילת היא עבך
 קדושה על . וכן כת רת שצריך כ כוסות יש שאלו
 ברכת אירוסין בשתי אירוסין . וגם עבמיס אחד
 מקדש אסה ופשה לאחד ומן מדונה . כת רבא
 נסיס אם קית מקום שאין מעעם יין יקח צמוקים
 וישק אוחס נמיס ויסחט אותם ויצרך עלט ואס לא
 ימנא צמוקים יבדך על השכר שקל . ולא סגגת
 צכוס . אבל ברכת אירוסין אם לא ימנא כוס יין
 ואפ כוס שכר יבדך בלא כוס ברכת אירוסין דלכו
 מנעמ מן המוצר קיא . אבל ברכות חייב לבדך

צ"כ או שקל אם לא נמצא יין כל שקר וכת לר"ף
 שצ"כ שמברכין ברכת אירוסין בשתי אירוסין
 סצריך לבדך אותה עני בגאואין מנע שבת אדם
 שהיו בגאואין ולא היו באירוסין יקיו מעקלס על
 סלם שמש ברכת אירוסין ואמריין בפק דכחוסת
 ברכת חתנים במשכה וחתנים מן המטן שצ"כ ויקח
 עש"י חתנים ונ" . אי נמי מינה שכתוב במקלות
 בברכו אלס י"א ממקור ישראל ומפרש קתם ממקור
 ישראל דקיים על עסקי מקור מלאון את מקורם
 קעבד ומקשי צדק על ראיין או של במקלה תרי
 קהל משמי' ומתדן צמק קלות כתיחסר בלי' ו' .
 וכת רב אחאי דבר סתא אירוסין נמי צי וקפגד חולק
 עלט ואינ שאין צריך עשר לא לברכת חתם בלבד
 סלם קודם עשר לא בזה . ועוד קרי קדושה בפת ב
 ואתה מברכין עשר וכת קל"א ולכרזה כדברי רב
 אחאי דלמאי דילפי מנעם קרי עש עשק ג' ברכ
 אירוסין צי ולמאי דילפי ממקלות גם ברכ אירוסין
 על עסקי מקור דאי איפא לשא בלם ברכ אירוסין
 ודי צל קדושה ובברכה צריך עשרה וד' סעדיה
 בתב שברכת אירוסין טענתו ואס לא היו סס'
 שרי צב עדים אבל ברכות אי איפשר למרס לא
 צי' . ופוקן להתלל בשתי חתן ביום קנשואין .
 ובאשכנז סוקן למוסיף לכסוד חתן קודו ללא
 קראו בשמו ואין ספלין על פתהס וגם אין אומרים
 יעקב י' ביום צרה מנע שקור יוס שמחה לתקוול
 יוס צרה וכן הוא אומן והוא כחתן יוכא מחופת וע'
 ובמקום תטלה לוד אומרי' לשנכח על שושטס לבב
 קרח מנע שמדבר בצטן חתן והכל וקודא ס'
 לחתן מלך כדאימבבל גשע חתן דומה למלך
 מה מלך לעבש בגדי כסוד כך חתן לעבש בגדי כסוד
 כל' ימי המשתה . מה מלך קל מקלסין אותה כך
 חתן קל מקלסין אותה כל' ימי המשתה . מה
 ממלך שמתה ומשתה לפטו כך חתן שמחה לפטו
 כל' ימי המשתה . מה ממלך איס יוכא לחול לבו

קללות ברכות

הקרא בשמי לכוני וְכַפֵּר שֶׁהַלְבַּח בְּרַח לְכַמְדוֹ
 יצרתו כנגד יוצר האדם אף עשיתו כנגד אשר
 יצר את האדם : ברוך אתה יי' יוצר האדם ברכה זו
 מתקנה כנגד יצרת אדם הראשון עד שלש פטלים
 ממש קלע וזאת כן מברך אשר יצר את האדם
 בטלמו כנגד יצרת אדם וחוק שאף יצרת האדם
 לא כנגדק לא לאחר שנגמרה יצרת חוק שקרי
 כשלקחה ממש קלע נשתתת בריאת ממנה
 שקיתה קודם לכן ולפי ברכ זו פותחת בברוך וזינה
 נקראת סמוכה לחברתה לפי שממנה מתחיל
 לגדל בעצמו וזוג שקרא שנקר ברכות לו וכן מוכח
 שזו של פיל אין ברכ פותחת בברוך לא כשקרא
 קתלת הדבר כמו שפרשם למעלה בגולה של
 פסח ונב ברכה זו שכן שקרא קתלת הדבר דקיים
 קוונ וזינה נקראת סמוכה ולפכך פותחת בברוך
 ובברכו ראשון קסמטבע קבול לפי פתיחו בברוך
 ואין חותמות בברוך כמו ברכת הפרו ובכך קמדו
 אשר יצר את האדם בטלמו שכל נעשה אדם
 בטלמו וכתב בטלם אלם עשה את האדם וכל
 על ערת הנפש שנחלת מכתב הקרא ומוסיף
 עוד ופי בטלם דמות תבטת שב לא האדם וכל דמות
 תבטת שקרא ערת נפש יצר אות בטלמו שקרא ערת
 הנפש וכל זקפי לחות הכפרה קרעה שתע בק
 רבם שאמרו שכל תואר תבטת אדם טאל שנגרא
 בטלמו כמו שביאר זה קעטן אל מנס בתחלת מורה
 קנבטת וקתקין לו ממש מעט מעטות הקנה
 עשה לו קנה שכל לו טוב קיות האדם לבדו אעשה
 לו עוד כנגדו בטן שנאמר וכן א אלם את
 קלע פרי עד לופ בטן סקג לדות והטעם
 שפי שנקס מתקיים מין האדם שוש תשיש ברכה
 זו נתקנה כנגד שיחת ירושל קערתה שנמשלה
 לזוג חתן וכל כמו שנאמר ומשש חתן על כל
 ניש עלך אלך והטעם שקדימו ברכה

כך קחתן איש יוצא לחץ לבדו כל ימי קמשתה
 מנה קמלך עני מיריות כאור קחמך כך קחתן
 פני מיריות כאור קחמך שכל והוא קחתן יוצא ונ
 ובטלם של איש משמש שום דבר מסדר קודם לא
 אחר תטלה לדוד אומרי למנח על שופטם לבד
 ויתר טוב קודם מנהג איש טלח וכן כת רב נטרוני
 נפילת אפש על פתקם רשות היא ופלטן בבת
 קבל ואין פלטן בבת קחתן וכש מוזמור יעקב ביו
 צדק ותטלה לדוד שקס רשות וראוי שלא לזמור
 וסקהן ברוב קמקומות בסגד לשים בראש קחך
 והכל בשעת ברכת פשוטין שטקדונש עשויות
 מעטש וית מחופת בטלה כסף וחטוי משי והטעם
 שעשין אותם מעטש וית שקס מרים משום אכל
 כדי לזכיר את ירושל שנאמר אם אשכחך ירושל
 תשכח מיני **ברכת פשוטין** מברך
 תחלה על **ברכות** זאי אמל שקל ברא לכוני עש
 עשה שלם וסרא את קל פראי ברכה זו נתקנה
 לסיפת קעם הנאספש סם לגמול חסד לכוני
 קמקו וזכר לחסדיו שנהגש אדם הראשון שנעשה
 לו שושן ונתעסק ס ומשעת אסיפת היא ראויק
 לברך ברכה זו לא משן שיש סם ברכה על הכוס
 תקן למורה עלו כמו ברכת בשמים ובכך על
 קחור במוציא שפת כדאמרי ברוש דברכו דל קים
 מעפרן וחור וכולל על הכוס ול תייה קיה מכנסן
 על הכוס קויל ויש סם כוס ואת למה לא תקס
 לברכה אף בבת קארוסין שם סם נאספש קעם
 ויל שתיקברתן אותה לא על אסיפת שיחה ועדין
 אין סם שיחה עד שעת קטשואין ולמלך פרא
 שנתקנה ברכ זו כדי לזכר סבת קוונ שקרא שקר
 יצרת קעלם קתחון שלא נברא לא לבריה ורשע
 שכל לא תמו ברא לא בתיצרה והו כסדו של מקו
 שאין כסד קסרא פדע לא פי בריאתו שכל

וזקודם ברכת וזו החתונה משום שכלומר תדבר
 לשוע להם אם לא יזכרם אם לא יעלה את
 ירושלם על ראש שמחתה ונס שקר ברכה זו משום
 כסוק זה נתקנה ונתגל עקרה על שם כוש עקרה
 בקטן בשה' לעדה על שם סיבעל בחור בתלח
 גבעלך בעך וכת' ברש' בע שוממה ואין בקטן
 בעה על שם שכתב ברש' עקרה וברחמים גדלים
 אקבעך בשמחה על שפתי רנה וקל באי משמח
 עין בבטה שרשמהו בברכת הקפדה שמיח
 השמח רשם אהובים אלהיך וקבל שהם רשם
 אהובים זה על זה כשמחך יעך כאשר שמחת
 יעך שלך וזכו אדם קראשון בגן עדן מקדושים
 שם את האדם באי משמח חתן וכלק לקמן אפרשי
 באי אמה אשר ברא ששון שמחה משום דשייך
 בריאה בחתן וכלק אמן לשון בריאה בשון ושמחה
 וברכה זו היא שתחת בצורך מנפשיה היא למחך
 יחידית ברוב ימי המשתה כשיין שם פנים חדשות
 ולפך אינה נקראת סמוכה והוברה לכתח
 בצורך מהרה לא לאי ישמע בערי יקודה ובחשת
 ירושלם קול ששון וקול שמחה ונכסוק הוא ובמקו
 קול אומרין קודו את' כבאות יאומן קול מצללות
 חופות חתנים ממשנתה על שם דאמרינן אין חופת
 בלא סעודה ונערים מנענעם ואין אומן ובחורים
 כמו שהיא לשון כפסוק לך שמעננת הנערים
 לא יבא לעולם הפסד ותקלה לאי מנענת הבחורים
 באה חורבה לעולם שנאמר זקנים משער גבתמה
 טעם משום דבחורים מנענעם כלומן מנענעם את
 פהם כפרישת ואמרינן בפך דברכות' אר חלע
 אמן רב קונס בל הנהנה מסעך חתן ואין משמחו
 פעבר בה קולות הנאמרות כאן פ קריין מכוה
 חמשה קולות שנתבשרו בקן ישרא' ואם משמחו
 מה שברו אר יקושע בן לוי וכה לעדה שנתע
 בחמשה קולות שנאמר ויהי קולות וברקים ועננים

על קבר וקול שופר חזק מאד וכתב ויקי קול
 השופר קולך חזק מאד משק ידבר וקלוי ענני
 בקול ומקשי והא כתב וכל קעס רואים את הקול
 למא סבא וימתדן קר קולות דמשקדא קוו פ
 ששמעם קודם מתן תורה וקטעם צדק ע הקיחוק
 יד החתן ומשמחו שעסק במשת פריה ורעה
 שממנו יבאו מקיימי התורה וזו קיה כונת המשואה
 להולד בעם ולגדלם לתלמוד תורה ועל כן יש
 בבשואים חמשה קולות כנגד קולות שנתנה בקן
 התורה וזכה לעדה מרה כנגד מרה ודע פ ברכת
 שמח השמח היא דרך בקשה לבקש רחמים על
 חתן וכלה למחם בזיווגם ולהצלם במעשה ידיהם
 כשמח זיווג אדם קראשון בגן וברכה זו היא דרך
 שבה והודיה למקום על יצרת השמחה והזיווג
 בעולם לשעבר ולצעוק לעתיד לבא על שמחת
 ירושלם ולפי חותם בחותה ברכה ראשונה משמח
 חתן וכלק מטעם שהיא דרך בקשה ועדין לבקש
 רחמים על שפיהם ואם קיה חותם משמח חתן
 פס סכלה לא קיה במשמח שמחה לא לחתן בלבד
 שישמח בלה אכל אינו משמח לשמח סכלה פס
 החתן אכל ברכה זו שמח דרך שבה וקודם על
 שמחת הזיווג חותם משמח חתן וכלק שמשמח
 קחתן לבדו שישמח על עסקי סכלה' שכן כתב
 ומשום חתן על כלל ועוד מטעם שהבתלה יש לך
 בער בעלם ואיתה במדרש והיו לבשר אחד לבשר
 בעי מטריא דם בתלם סלפני שלעולם לא יהיו לבשר
 אחד לא בחור ובתלה והוא שמחה זיל אין האשה
 כודתת בדיה לא בני שפאה כל'

גרסינן בפרקא קמח דכתובת רב אסי איקלע
 לבר בכתבה ומח קמח צדיך טלהו מכאן ואילך
 אי אכל פנים חדשות
 מערך טלהו ואי
 לא אפשי שמחה

קלות ברכות

שפולא על כוס של ברכת המזון וזו ברכות קטן
 פשיטת וקל דאין עשיין המעשה חסלות ולחזק
 שהשלים ברכות חוזר ומברך צפה על כוס של
 ברכת המזון ויא' שאין לשאת המעשה מזה קטע
 שכוון שברכת המזון וזו ברכות מכה שאכלה הם
 צאים כענין א' הם נחשבים שקרי אם לא אכל לא
 קיי חייב ברכת המזון ולא ב' ברכות ועבשו שאכל
 הוא נתחייב בא' קילבך כענין אחד הם נחשבים
 ודומים לקידוש והכלל שאין חוששין משום חסלות
 חסלות וכן היא דעת בעל המשורר וכתב הרשב"א
 בתשובת שאלה ששע חתום שהם צדקה מברכה
 ברכת חתום לשתים בשהי חסרות שאוכלוהא
 לעצמה וזה לעצמה שמברכה ברכת מזון לשתים
 כל שראות זו את זו וכן כת' הרמב"ם ז"ל יש לו לדם
 לשא נשים רבות כראות ביום א' ומברך ברכת
 חתום כראות אכל לשמחה צריך למוח עש כל א'
 וא' שמחה קראויה לה אם בתלפ' וזו בשלח ג'
 ואין מברכה שמחה בשמחה על כל ופ' שהשמחה
 במעשה כל שהשמחה שאם משמחה לשתים ולכל
 לא ימנע היא פ' שהשמחה במעשה על שם שאין
 לבטל עצמה שצ' ענו וחדה במקומו וכתב בעל
 המשורר ואנן קירתי שלבך תקפו שהשמחה במעשה
 ולא במעשה ולא בזמנו משום דאמר בחגגה צד
 אין קורטין וקייטין הם וילון קייט שחקים וזו
 מעשה מכוון ערבות ומכר שם מעשה שם כשת של
 מלשם חסרת אומדות שירה לפט המקום וזו שירה
 היא השלמה לפט המקום כמו שצמר החולתי
 את הירובי המשמח אים ואנשים לפיכך אומר
 שהשמחה במעשה היא עשה חתום עשה אחר
 חופה כל שלמים יוס אם ליתם עשה מחמיר
 החופה אומר שהשמחה במעשה ואשר צד
 שאין ושמחה ואם לא קיתם מחמת החופה איש
 אונגלא שהשמחה במעשה בלבד ולא חל ליוסער
 מלשם לו שנה המימנה אם קיתה קסערה מחמת

בעלמא קאי מצדך שהשמחה במעשה ואשר צד
 וחלקו המפרשי בש פטח חדשות יא' שלח קיו
 שם מיתמוול שלמו יא' שלח קיו שם בשע קנשוואי
 אכל קרמנה פ' שלח אכלו בחופה עד שתה אפי קיו
 שם בשע ברכת נשוואין אפי קיו שם בשעת החופה
 ונבוא ראיות הדבה לצדקו וכן היא דעת רש"י ור"ף
 ואר"א וכתב עזר קר"א ונראה לל מיקרו פטח
 חדשות לא לבג אדם שמרשם בשלש שמחה ויתר
 ואמר רבות אע"פ שאין שם פטח חדשות בשבת
 מברך ברכת חתום ששבת עצמה קאי כפטח
 חדשות כדאמר בגל וכל אים ביום השמש אינ
 קבא ב' אינ ואמר שירה פטח חדשות בלו לכאן ז"ל
 מן אחר שיר לשם השבת ויא' שג' יפ' מקרי פטח
 חדשות ומברך ב' ברכת חתום וכתב קר"א קאי
 דאמר יומיא קמא מברך כולו וינ' ששדתי קיימת
 כד' בפסחי יומיא קמא לא תלצו ל' בחלבה דקייט
 סעודת קמיתתא מי אס' אכלו עד קלל מברך
 מצום לל גרע מפטח חדשו כיון דאחתי לא אכל
 צע חופה ונשבת נראה דמברכה אף בששדתי
 שחיות אע"פ שברך בלל שבת דכבוד שבת עדיף
 וזו פטח חדשות אחרות עכ"ל ויש מקשי על
 קאי דאמר מברך שהשמחה במעשה דמשמע שהי
 ברכה צפ' עצמה מול קאי מן עשה שהשמחה
 במעשה וקרינה כתב ללו למימרא דמברך לה
 צדקה צפ' עצמה לא לשמחה קמברך ל' ל' ל' ל'
 שהשמחה במעשה שאכלה משלו וענין האונג'ל
 צדק אים שהשמחה במעשה שאכלה משלו וכו'
 ופ' מסיים לברכת מזון מצדך צפה פ' אורחיה
 ומד מברך אשר צד וכתב קר"א שהשמחה
 במעשה לא בשגן ואשר צד בש' יש שבתם
 שגשג' ויש שבתם לל בשגן לל הוכרו' א' ל'
 כשמברכה ברכת מזון דומיא דשע ומקור
 ישרא וכן מסתבר וכתב קר"א גרסא בר שלמה
 וברכת רבות לברך ברכת חתום בשערה על כוס

מני האבלות נהג להוסיף בברכת המזון מעט
 האבלות ומתחיל ואומר נברך מכם אכלם שאכלו
 משלו ופנתו השומעם בדרך מכם אכלם שאכלו
 משלו ורב פלגיו כתב שאין לומר נברך מכם
 אכלם מפני שלא תקמוהו חכמים ובסדר רב עמר
 יש זמן וכן כתב הרמב"ם שאומר אותי וברכה
 כשיגיע עד במקרה תהיה רנה למקומה אומר וזה
 אלא לומר את אכלנו עין ואת אכלנו ירושלים ואת האכלנו
 המתאבלים האכלו זה נחמה מאכלם ושמחה מעונם
 ככתוב כאיש אשר אמו תנחמן כן אנה אנהמכם
 ובירושלם תנחמו ב' ז' מנחם לב האכלם ובסדר
 רב עמרם חותם בה מנחם אכלים וסנה ירושלים
 וקשיק ל' לדבריו דקוי חותם בשתיים ולכן התנימה
 ראשונה עקר ויש מתחילין ברכה זו נחם אלא לומר
 וכו' ואין אומרים תחלה פוסח הברכה וטעם הוא
 כי אין להשיח המטבג שטבעו חכמים בעבור מה
 שנמשך להוסיף בה מעט האבלות שאם לא חזק אות
 לא מפסיד כיון שלא תקמוהו חכמים ועוד כי רבים
 מעדיין את ימוס יששכר באת האכל בטה ירושלים
 נחם אלא לומר ואין בכך הפסד והנכון כמו שכתב
 וכן כתב בסדר רב עמרם וברכה רביעית כש' ז'
 עד חמש דועה ישראל אומר קמלך קחי הטוב
 והמטיב כלו אעפ' שדוד קולך ודוד בא הנה קחי חי
 וקיים לעולם ש' שלום קחיים ש' אלא חיים ומלך
 עלם אבל הנחם כולו מתים ואמר בירושלמי אין
 אומר קחי לא באת האכל א' אמת ע' א' אמות
 דין אמת ע' א' וקיה א' לדין ש' ב' ב' ע' ע' צדק
 וישר הוא לוקח נפשות במשפט ע' ולוקח נפשות
 חס' ואתיא כמאן דאמ' בשבת ב' במה מדלקין
 דאין מיתא בל' חטא ואין יסורין בל' עין וטעם
 בעלמנו למשו' כרעם ע' ואין שלום בוס קמות
 כי כל דרכיו משפט פסוק הוא ואנחם ע' ועבדיו
 ע' כי דין ע' ע' ועל עבדיו וכו' ובל' אנחם חייב
 להודות לו ולברכו קן על דין עבדיו קן על דין ע' ע'

קחופו אומר שקשמו במעט ולא אשר צדא שסון
 ושמחה ואם לא קיתה מחמת החופה מברך
 כדרכו וסימן לדבר פני יהיה לכת שנה א' ושמחה
 מה שנהג לרדוק חסיד לכת החתן והכלה ע' השם
 גמ'ך שלום חלב חטים ישבעך משום שלום
 ברכת בתים כת' בהג' ורב עמרם צ' א' אמת
 אשר נג' אמו בגן ע' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 ז' במשך חתם על כן אילת אהבה ועלת חן שמר
 בטקרה וחק לא הפרה צ' א' ה' ב' ח' ב' ח' ב' ח'
 אברהם ש' א' ויבחר בורש אחרים א' א' ע' ש' א'
 ג' א' א' ירדתי שאין קנה ש' קרא חק על כנסת
 ישראל ש' קראת כל' ועל קרבה דברים נמשך
 כל' לא' נ' מלשון ונ' את המקלות כלו נטע
 כל' ימאול ור' במשך חתם על ש' א' נ' כעל משך
 חתם ש' מ' ב' ט' ח' ב' ח' ב' ח' ב' ח' ב' ח'
 בתלה ואיש לא ידעה וחק לא הפרה כ' ח' ח' ורע
 אברהם הקדושים לא הפרה צ' א' ה' ב' ח' ב' ח'
 אברהם וברכה זו אינה במשנה ולא בגמ' ולא
 בתוספתא ואיפשר שתקמוהו קדושים כמו שתקמו
 ברכת פירין קבן שכתב למעלה וכת' קראת
 ומסתבר לברכה אחר שמצא בתלם ומה קראת
 קמקומות בשבת של' ימי החופה אחר שקודין
 בשבת בסדר קיום לקראת עם החתן בשבת בואברהם
 וכן עד ולקחת אשה לה' משם ז' א' א' א' א' א'
 מעטן הפרשה מפטירין גם ק' ש' ש' ש' ש' ש'
 ב' א' ע' יש ע' ע' א' וכן כת' בסדר רב עמרם
 ואם אירע זה הפעם בשבת שמצאין ב' א' א'
 צד' לקראת תחלה הפרשיות המוטלות על הצד'
 ואח' יקרא קראת החתן ש' א' א' א' א' א'
 וזאת ראשית ברכת מ' א' א' א' א' א'
 האמור בבר' כחם ש' א' א' א' א' א' א'
 מתאבל עליהם א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ואחות בתלה ואשת קוסי ע' א' א' א' א' א'
 מאמו ואחות נשואה בין מאמו בין מאמו וכל'

קלות ברכות

שמכרזן על הרעה כיון על סטובה כלל צדקה ויתן
אמנה ובשם א' אקרא . גדר טר פת על שמוקורא
לך גדר פרץ הוא יגדור הפרצה הזאת מעלמא פא
אשר פרץ א' פרץ בשווא ומעל האבל לשיסוללום
ומא' ינמלא חן וחסד ורחמים וכל טובו הברכה
ובהגדת שאין למי לקום נפשות במשפט . וגם רב
עמדם והריוף קרמבמזל לך כתבנו משום דאמר
בשבת ב' במה בהמי יוצאה דיש מיתה בל חטא
ויש איסורין בלא עון . וכת' קראש מי נראה שאין
למוחקו בך וכן עמא דבר . ובשבת אין למע א' אל
אמת דין אמת לא המלך קחי הסובה המטי
בלבד מטעם שאין למי צדוק קדין על אמת בשבת וכן
כת' רבי סעדיה . ומהגון לאחר שקובדין את המית
שמתקבצם הכל רחוק ממת קבירות ואומר שז
פסוק ומא' רחום וגו' ואחר כך אומר קדיש דקוא
עגיד לדתא עלמא וכו' וכת' רבי קאיי מנחנא למי
קדיש על המית ב'ט שטולמי תתבל חרמא . והרין
ג' ז' כת' ואם נהנא מימות זקטם קראש וטעם שלא
למע צדוק קדין אחרי המית בראש חדש ובמועד
ובחמשה וערים . ולא עדיף צדוק קדין דהדין
מצדוק קדין של גמט דביט פה דמסקי ליה
בשבת שחל להיות במועד . ואם ברין ובחמשה
שחל להיות בשבת דהלא ימי שמחה טעמו שחל
ג' ב' שמתקבצם במועדים ובראשי השבוע ובכל
א' אימנם קלל וזה קיום בגולה ונשמחה מ' : לפיך
מעטלן מ צדוק קדין ותלמידי ראי כתם בשמו
שאין צדוק קדין בחלו של מועד שאין זה הספר
וחלילי לא קוראה וקבלת דין שמים וקבלת קרמי
כן שאו בחלו של מועד צדוק קדין וקדיש ברבנן .
ובן ב'ט ש' אבל ב'ט ראשון כיון שאין מתעסקין
במית אין אומרים מ כלום . ומהגון להתפלל בשבת
האבל כל ימי האבלות מטעם שאין יוצא מפתח
בשבת . ובאי ששליא אין אומרים בפדר קדושה
ואת זאת ברית אהם ול' יעג' א' ביום צדקה כיו

ב' בארבעה כתבם הסעם . ובשבת צעקה אין
אומרים ואת תפלת מטעם שאומרים אותה בטען ואין
לפגן בשבת האבל . ובלל מוצאי שבת אין אומרים
סעם ולא יושב בסתד עלטן לא מלאו ד' ימים
אשבעו וקטעם שאין צדין למי שיהי בשבת האבל
וגם איס' מברך על קבשמים כמו ב' בארבעה ועל זה
קדריך מהגון בטולטולא לא לאומן פסוק ואת זאת
ברית . ויעג' א' ביום צדקה וגם נהגו ב' המקומות
האן שלא למי אי זהו מקומן . ועל שאין נכון לעשות
כן מהטעם שכתב הרמב"ם ב' בארבעה כתבנו
מה שנהגו לשפך המים בשבת שמת שם מית
איכסר שקוא משום טומאה וטמאה . ויא' מטעם
שמלך המות משפסף סכמ במים שזאות שבת
ויש כמו לשפכת המים מן התרה שאל ותמות שם
מדים ותקבר שם ולא היה מים לעדק פ' טלשטבו
מימיקים . ומא' שנהגו לשלך העפר והצדורות
בקבר המית מכל צד לאחר שנקבר יא' שלא תאמר
הארץ למית אין עפר גפך משל . ואם רואים פ'
האדם מל פמות העלש קוא כדאמרינן בפרקי ר'
איש' התחיל לה' מקבץ עפרו של אדם מל פמות
העלש אין לה' שאם ילך אדם מן המזרח ויגע
קיע לפטר מן העלש של תאמר הארץ אין עפר
גפך משל חזור למקום שנבראת . לא למדך שכל
מקום שאדם הולך ובא והגע קיע להפטר מן
העלש משם קוא עפר געפ ולשם קוא חזור לעפר
שאל פ' עפר אתה ואל עפר השוב . והנכון שנהגו כן
כדי לראות שהכלו כן בקטרת . ועל דרך שארז' ל'
מה לה' קובר מתים שטמא ויקבר אותה בג' אף
אתה עשה כן ומה ש' חצן יריקם כשבאים ממת
המית או ממת הקברות איכסר קוא משום נקיות
ויא' שקוא לרמוזלמה שחלמי ידים לא שטבו את האדם
הזה כלום שידיו נקיות ממיתה ש' לא הרגוהו פ'
בחטאו מית . ורצו קאיי כת' נטילת ידים לכת
הם ל' לא למי שנשאו במטה . וכתב הרמב"ם

אחד ואלת ימנעו אדם ברכה שאין בה על מעשה ע
אם זאת ותפלתו של ראש המעברך על מעשה תפלתו
וקטעו בשבועתו אמת שאיש יכול לערב תחומין
אז לבד מעתה תקום לעמך כשאר שבועין ותפלתו
של ראש המעשה שבך על של יד להפח תפלתו
קוצרך לשאת בתפלתו של ראש ואלת על מעשה לפ
שקדוב קיק לפגור בברכה ראשונה ואומר אחד כר
בהאי שבועה לשאתה לין לפמי ולאפקי ולא עול
ולגלוף מעשה אמת ימנעו לירא ומירא לבה
ומעלת לתחתית ומתחתית לתלת לכל בע חנר זה
זה קשורו אין עשין אותה לא מפת שלמה בלבד
ואם קיתיה פרוסה אין מערבך בה וימערבך אות
צבת אורו או צבת מבאים אבל לא צבת דוחן

שתופי

קדצה כל א מקס בחצרו איש
כשאין להוציא מן החצרות למנוי ולמין המנוי
לשבות עד שיצטו מערב שבת קילך בבין מכל
חצר פת או יין או שמן או כותל בהם מן האוכלים
וקמסקים ושיעורו אם הם עד יא בעל חיה ויה
בכלל שיעורו כגורת לכל ואי ואם קמס אית
ולמעלה אפער כמה שיעור מוזן בשעדות שהם
יהגורו ומשחין אותה בכלומי שיעוריה ב' מעבר
מנוי לא במנוי עצמו וכלומן שזה קשורו מער
מותר לטלטל בכל המנוי והוכי'ם כמנו בשבוע
חצרות ומעברך על מעשה שבוע ואומר בהאי שבועה
לשאתה לין לפמי ולגלוף מדרה למנוי וממנו את
לדת לכל בע מעשה או מדרה זו אם ירצה לערב
בער כל בע מדרה זה קשורו מערבך אות בכל
תאוכלך חוץ מקמקין ופסקיות שאינם חשובין אוכל
וכן מערבך אות בכל השותף חוץ מן קמס בע
עצמן או קמלם בעמנו אבל במים ומלח
מעברים יחד מערבך וטעם קשורו הוא משום
ירא כלו שבאי כל בע קחנר או קמנוי לזר באות
בת שמשמין'ם קשורו וקמ' כל קחנר וקמנוי

וכל קמס שבועה משועבדים לה קבית והנח
כול דריש בשבת אחד ואיש מעטע קטן ולש אין
מערבין בכל ואין צריך שימיה בשבועתו אוק פרוסק
ובלבד שיקים מן מוזן מתעטעות כמנו שאמרן

עירובי תחומין

שבת קמשתה או שבת קאבל חוץ
לתחום שבת פוסל רקיק אחא של לחסוקול'ם ערב
שבת אונערב יט חוץ למדינה שהיא שרוי בה וירחיק
ממנה עד שלא ישתיר בה ובין המקום של מעשה
שצריך לךך לו בשבת לא שפס אמה ובלבד שלא
ירחיק ממדינת יתד ממש אמה ויטח שם
קשורו ומעברך על מעשה שרו' ואומר בהאי שבוע
לשאתה לין למיזל מאתה קדין תדין לפני אמין
ושיער זה קשורו מוזן שתי שעדות לכל אחד וא
והוכי'ם כמנו בשבועת חצרות ושמש מן אות לא
שצריך להודיעם שאין מערבין לו לזרם לא לרעת
שמיא אינו רובה לערב באות רוח שרצה זה אם
הכפרים הוא כשבת בין לעגן שרוב חצרות בין
לעגן שתש מן אות בין לעגן שרוב תחומין ויט
פוקם שרוב תחומין אבל לא שרוב חצרות ולא

עירובי תבלין

שחל להיות בעל אסור לשפיר
ואכל מיט' לשבת לא פ'י שרוב קילך כר' סיקר'
מיוס ק בשבת שהיא ערב יט ופוסל כזית' מאי זה
תבלין שיקים ויטע אותה ולא יאכל אותה עד שיטע
כל צרפ שבת ובלל שבת אוכלו אם ירצה והוכי'
ם כמנו ששבות חצרות ושמש מן אות ומשבות
תחומין ואומר לחצרו וזה בהאי עירובי לכל בע
מאתה וו ומעברך על מעשה שרוב ואומר בהאי
עירוב לשאתה לן לפמי ולבשול ולס' מוט ולחלוקי
שרג' מיומא טובא לשבת לן ולכל בע מתח' וו
שאף קדלק חנר כריכה שרו' שאם לא כן קיה אסור
לדלק מיוס לשבת ואת ומרי מלפקין נרות בבתי
כנסיות ובבתי מדרשו' בלא פ'י עירוב וי'ל כן שיש

פלגו ואין עשין יום שש להסתלק מן הספק אלא
 משום מצבו וכדשאלו משם קודמו במצבו
 אבותיכם בדרכים אצל דבקיאי בקיבטא דירחא
 הילכך יום שש דרבנן הוא ולכא למימר אם היום
 קדש ולמחר חול דיום שש לחול מיקרי ולפי אין
 מצד ברכות ומצד ברכות אלא שצד חצרות ולפי
 שתש מעט אורות ולא שצד תבשילין אלא מערב יום
 טוב וכתם קמפרשים שאעף שצד מיום ל
 אינו כחן לשחוט ביום ק לערך שבת דהוא לנו ודאי
 אלא ישחטנה ביום ושהוא ודאי חול לנו ובקיאים
 בקיבטא דירחא קמהלך
 בדרך מתהלל תפלה ושהיא מעטן שלש עשרה
 ברכות אימצעות של שמענה עשרה ואומר תחלה
 שלש ראשונות ואחר כך אומר השני יא לערב
 דרבך כנגד אלה חונן ומול אלה לבטא לעראתך
 כנגד השיבנו אצלו לערבך וסולח היה לנו
 כנגד פלח לנו ולהיות גחולש כנגד וגאלנו מהרה
 למען שימך ורחוקים ממך כחוב כנגד רפחנו יא
 ונרפא וזשנו בצלות ארצך כנגד ברכת השמש
 וקנשטם מל תקבן כנגד תקע בסופר גדול לחירו
 וקנשטם על דעתך תשפט כנגד השיבה שופטינו
 כנגד אשוננו ופי והתעטם על דעתך התעטם וקולך
 בהפך רעך שפטם לפי שאינם מתעטם לב לראות
 האמת אלה אם אין ורשאי גרם ישפטו כלו השיבם
 וישפטו על דעתך ועל קרששם הנף ירך כנגד
 למשומנים וישמחו דיקים בבטן שרך כנגד על
 קנשטם ושתיקון היכלך כנגד תגסון בתוך יבולש
 ובצמיחת קרן לדוד עבדך ובעריבת כל לבן ישי
 מעשיך כנגד את צמח דוד מהרה תצמיח טרם
 כהרוא אתה תענה טרם נדבר אתה תשמע ש אתה
 פרה ומעל ושעה ומרחם בכל עת ברה ועקד
 ושומע תפלת כל פה זאי שומע תפלה כנגד
 שומע קולנו ואחר כך אומר שלש אחרונות בלא
 צמות חממ אכל צמות קנשטם אינו מתהלל
 קנשטא מעט שצריך לומר שלש ברכת קשטם וכן

בהם כבוד בית אים מותר להלפון יש מי שאומר
 להלפון נר מיט לחצרו דהוי קשטא כלומר שמדלפון
 ועדין אינו לילה וקל בפק דבנה דאין יום מצד
 לחצרו וכתם חתם פת שנהג להתי משום דסמוך
 להשיבה ואעפ שאינו לילה וקודא נריך קנר לחותים
 בצמנו להאיר לו וזה קשרוב אין עשין אותה צבת
 אלא אכיקה עמו תבשיל פת לפת עליו ותבשיל
 לבשל על ורפית וחוטיו קבך קנר אים בערב
 אטריה אין מערבין בהם וכיך להויע צבת
 קנשטא ויאמר כל מי שלף קפח שצד תבשילין
 יסמוך על שלף זמיים טובים שחלו להיות בה ועפ
 עשה שצד תבשילין מיום ל שהיה ערב יום ואם
 שחול ולא קפחו יכול להטחו ביום ראשון שליט
 בתנאי שיאמר ביום הראשון אם היום קדש ולמחר
 חול אינו צריך שצד ב למחר אינו יכול לכתן צד
 שבת ואם היום חול ולמחר קדש בהאי שצד
 לשחרי לן למיפא וכו ולמחר אין צריך למל כלום שאם
 קדש הוא כבר ערב מאתמול ואם חול הוא אין צריך
 שצד ודוק צד ימים טובים של גלות יכול להטח
 על תנאי אבל צד ימים טובים של ראש השנה לא
 משום דקדושה אחרת היא וחס אדוך הוא וכן יט
 שחל להיות ערב שבת אין מערבין בו לא שצד
 חצרות ולא שתש מעט אורות ולא שצד תחומין
 אלא מערב הוא ביום ק שהוא עש ואם חלו שש ימים
 טובים של גלות בה ועפ מערב מיום רצע שצד
 חצרו ושתש מעט אורות ושצד תחומין ואם שחל לא
 ערב מערב שצד חצרות ושצד תחומין בתנאי
 שיאמר ביום הראשון אם היום חול בהאי שצד
 לשחרי לן וכו ואם היום קדש אין צדרי כלום ולמחר
 יאמר אם היום קדש כבר ערב מאתמול ואם
 היום חול בהאי שצד לשחרי לן וכו כתב אלמ גמ
 דלמ בזמן שכל מקדשים על פי קריאה ובת גלות
 עשין שש ימים טובים כדי להסתלק מן הספק לפי
 שלא היו יודעין היום שקדשו ב ארץ ישראל אבל
 היום שבת ארץ ישראל סומקן על קחשם וקמקדשי

מלכא שפליגא ידו רשן מלפניו לוינא ואלו אבותיה
שהתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גויא ותיק
די מחסורא וקטוב בעצמך עשא פנייה שאו ויתר
טוב להם בעצמך אותה עשא וחותם ושמע תפלת
באי שומע תפלה וזין כל ג רחשנות ונ אחרות
ומתפלל אותה אפי מיהלך וכשעניע לשוכות התקדר
דעתו עליו חוד ומתפלל תפלה כהקנה

הנוטל

הנוטל יד ימין אנה בר יד שמאל
דבא נא ומצאני בתוכי ובענין זה סימן אחר והוא
קשיא בל תירוצי פי קמינה שמאל ימין אצבע
בזאוקה לך אנה תקוץ יוס רשע ואלה נברך
וקטע מנין שער יוס רשע יוס משמע שער
ומיוס רשע ואלה הוא משמע שער כמו שאמר
בזבולת מוצא שבת ולקח אחד לקוח נברך מיוס
ד ואלו כדי שיהא התקון לכבוד שבת וסימן זה דומה
פ כטילת על זה הסדר קשיא וזין לשאל טעם
למה פ אין פ תרוץ ושמעת בשם חכמי נרתי
ופרוטנא שאמטל נברש כסדר דקשה לעבור
ולשחוק ולסדר נטי' לא מטל אותה על הסדר
שאמר פ ונרסיק במועד קטן
בפרק ואלו מנלחן תרבי דברים באמת נברש
קובץ נדיק פרוש דאיכא למיחש דהדר ומנו
פירטן חסיד פו ערף מנדיק וזקן רשע וסעמיא
מיא שמיתעבור עלהם אשה ותפל והפ מיל
בזוכיה דנפל אבל אי כעש להו לבתר דנפל ושני
להו אבראי ליה לן בה דכון דאישה אישתת והא
דזקיעו לזיחן בבגדרשא משום דהש לא
פשיחן נשי' ושקת הוא גדל אצבע אמה קמינה
זרת וליתר שאמטל נברש נרך לטול ידו וכתוב
בספר הקשבן ד דברים כריפן כטילה לחינה ולו
קן הקס מן קמטיא והיוצא מנת הקסא ומיוצא
מנת קמרהן וקטול נברש וקחולן
מעלו והטוב נברש והאפה את ראשו

במוצאי שבת וימים טובים איס מתפלל אותה
מפני שצריך לעמוד בכלל בזמן הדעת ומתפלל
צריך לחינה משמר וכת קראש ואעב דחילוי
בגמגב השפס לבאת לדרך ר שמעון בן אשר
אומר בין כך ובין כך קורא קרית שמע ומתפלל
ולו חייטין לתכלת שמע עשרה מעמיד הייס
טעמא כיון שקס שמע עשרה ברכות וקיה צריך
לחצוב בהם ויקים לש טרוד עלו מחמת העטוב
ולו יוכל לבוין אבל הטעם אין בה אריכות דברים
כל כך ויכול לבין משמר ומיהא שמעון בן
מנל איש הטעם לא בשעת הדחק כמן מיהלך
בידבר וכונא פ וכן כתב רי"ף וכשיגיע
לשוב איס צריך לתפלל שמע עשרה ברכות
נרסיק נברך תפלת השחר אסר דשמואל ולו פ
בע לפיפ לזורחא חוו מקדמי ומעלפי רבי חננל
מקדמי מעלות השחר דשחר ומתפלל הוא מהכין
קחמה אבל בעוד לנה אין לו לחקרים ולהתפלל
פמאן קחי תטא דתטא השפס לבאת לבקר משחין
ל שוטר ותקע ללב ומעגב מגלר וקח
ומתפלל וכשיגיע ומן קא קורא ר שמעון בן אשר
אומר בין כך ובין כך קורא קא ומתפלל פו סומע
במאי קא מיפלגי מר סבד תפלה משמר עדיף
ומר סבד מסמך גאול לתפלה עדיף רח פסק
כאסר דשמואל ולו וכהן פסק כל שמעון בן אשר
וקראש כספס לפסק רח ונא קלכא כרמל גאמן
פאס קיה דכוב על קחמור לא ירד למסל לפי שאין
דעת מיושבת עליו ואפלו של במקום סכנה פ
קשה לו השכוב ומתפלל כשחוי ממלך ואיס
מחזיר טבו כלפי ירושלים שחוי רכוב על בהמת
וקולך לירכו ואס קיה מיהלך במקום סכנה או
במקום גדולי חיות לססיס ומגיע ומן תפלה מתפלל
תפלה קצרה דמן קשלא משמע עמך
ישאל מרושע פשהדי לכל ערך
וערך מקס צריך כמס נרשס ודעתה קצרה פרוש

לש
ל

בשנת קל אשר לו נתכנן עלילות
 בשנת חמדת ג' פיס ומיחל לזכר
 צדיק רחמן דסייען מרים ועד כען
 וישפט עלנן כל צדקתו
 ונזכה לעמות קמשיח ולטובתו
 ויראם נפלאות מתורתו

נאלם פרוש הצרכור וקתלות
 וחברתו חב באיש בליל המפחד
 ואומלל אשר על רחמיו אט נשען
 מסס ברחמיו יחמול עלנן בחמלת
 לכת בדרכו ולרדקה אות
 ולחיששם הבא עם עמו ונחלת

ויזכר לעבודת ולתפלת

שחול סבב לתחיל כל תחלות
 וקול ראשון וקול פורא עלילות
 וקול סומך ומקיס כל נפלות
 כחצנא פרוש סידור תפלות
 אסדרקס בכמי חב למעלות
 כש סדרס בעתיים סלולות
 בקצרות ישרות גם מעלות
 גדולתו לפיכך כל חללות
 סמוטבת אשר ארוך בללות
 וזקמן באותיות מעלות
 לשבר ואם לבל ראשי קולות
 וכללות בתחם קס כללות
 אישור סמוך ק פעות
 וס מרות בשס קטוב גללות
 אשר אין קן למספרס בבלות
 להודות אל ובלבס מעלות
 וגם תמיד יקבל רוב נמולות
 סמו זכו בדאשית קבולות
 במוסר וגם בכתב מעלות
 לזכר שס כבוד סוכא תהלות

נבדך שס כבוד פורא תחלות
 וקול קדמון ואין ס קן ו
 וקול שור לכל עשירעס
 פערס ברוך שר להשלים
 אשר חיבר גדול דעה וקסכל
 בחיבור זה יפרס ק דברים
 פשוט בלפס כמו כלס אים
 אשר נאלם בוס ברוח מאורות
 ומחגס לשכאל לטובה
 סנת רעו בשוב קאלא שפס
 באססנה בעכס יס קקלה
 חממס עה וגם ראשי יסיות
 בעת חסיד ירא אים וחס
 אשר שור למיושב בצדי
 ותאות להכות בספרים
 ללמדס לבל חפץ לקראס
 ילס אל שסר טום ומשרו
 וזכות אוי כוכה גלולת
 ואו נשיד בשיד חוס בעת אל
 וזלכס ויחסקן לנלות

שחול סבב לתחיל כל תחלות